



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

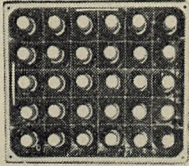
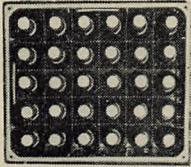
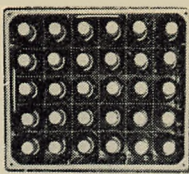
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

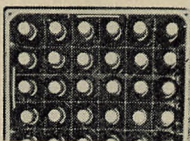
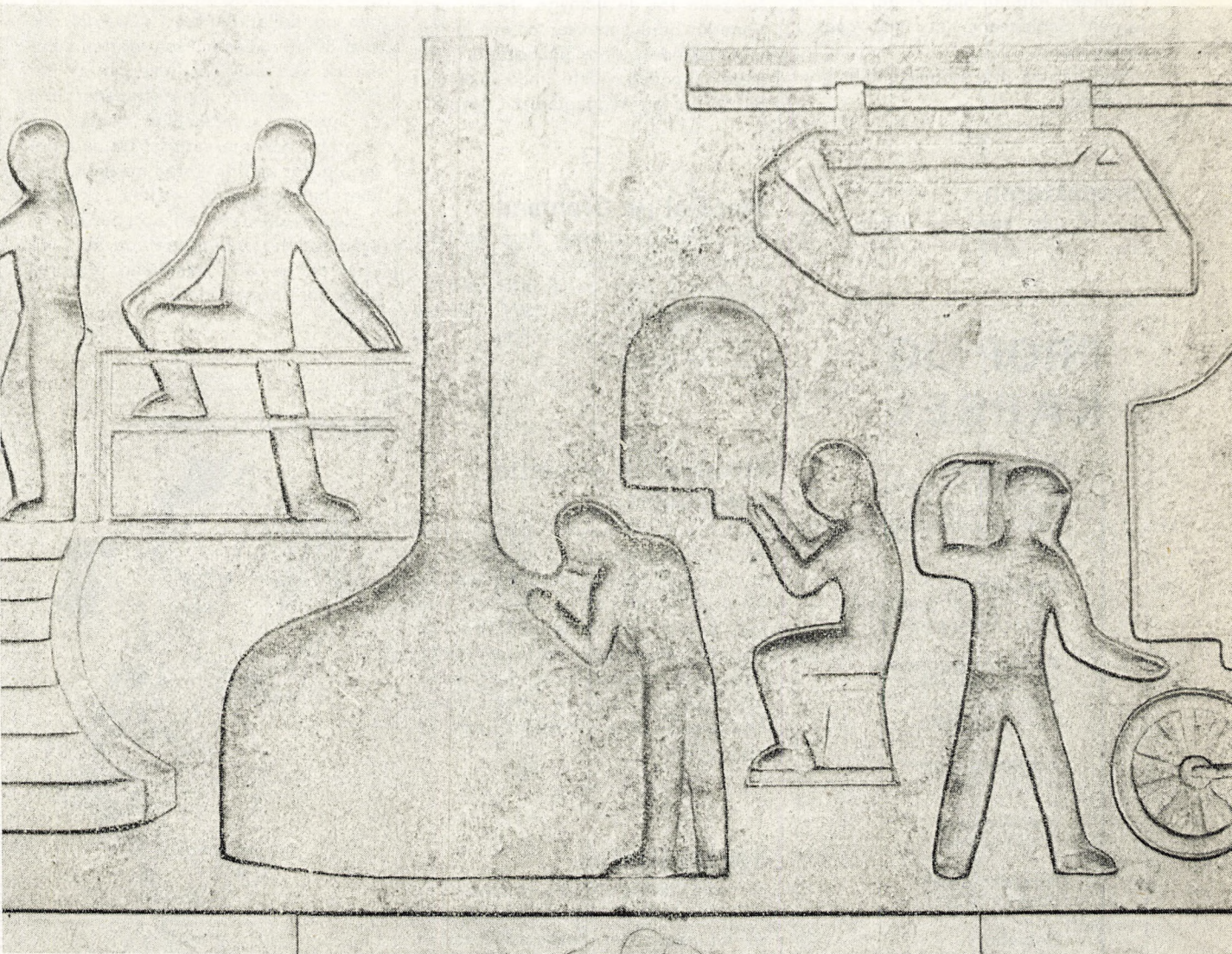
Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>



1
JANUAR
1976

PROP OG KAPSEL



Medlemsblad for
Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder Forbund

Aktionskomiteen for bedre kontrol med salg af øl

Det er et langt og fint navn, men hjemme i Norge betyder det, at komiteen har udarbejdet nye regler for salg af øl i almindelige butikker. Nu kan man ikke længere sende sine børn i byen efter øl. Alle personer mellem 18 og 23 år skal fremvise legitimation, hvis de skal købe øl, og ser man ungdommelig ud og er over 23 år gælder det også om at kunne fremvise hvor gammel man egentlig er. Der må slet ikke sælges øl til personer under 18 år.

□

Højt skum

I grunden naturstridigt, at det ikke er Jørgen Schleimann, der går over i ølbranchen.

Han har da det professionelle porter-skæg.

□

Ølredaktøren

Godnat, Ole, kapslerne ligger i vinduet.

PROP OG KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Ivar Nielsen (ansvarsh.)
Viktor Søndergaard

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. Fasan 8977

Forbundsformand
Ivar Nielsen

Næstformand
Steen Nielsen

Hovedkasserer
Poul Mathiesen

Sekretær
Viktor Søndergaard

Konsulenter
Erland Petersen
John Pedersen

Forskellige mål

Hvad er et glas øl? Mange steder et pjask og en sky af skum. Der er små glas og store glas og glas af middelstørrelse. I Czechoslovakiet, Ungarn og Bulgarien er et glas øl altid en halv liter — med mindre man bestiller en hel liter — og i særtilfælde en kvart. Udmærket skik, hvor man har det metriske system. I Sverige er snapsene fra to til seks centiliter, og man ved altid, at man får hvad man betaler for. Sovjetunionens restauratører skænker vodka efter vægt. Hvor mange gram spørger tjeneren?

Enhver ærlig restauratør må føle sig beroliget ved, at hans gæster ikke længere kan få anledning til at føle sig fuppet. Der er selvfølgelig prisforskelle fra de ydmyge steder, hvor tjeneren bare smækker et par lunkne eller iskolde bajere på bordet, til de mere servicebevidste med blomster på bordet og hyggepianist i hjørnet.

□

Mere øl på Grønland

Grønlænderne indfører flere og flere alkoholiske drikkevarer. I 1974 indførtes 30 mill. dåser øl, antallet ventes i 1975 at blive 34 mill. I 1974 indførtes 300.000 liter vin. Det ventes i år at blive 345.000 liter.

□

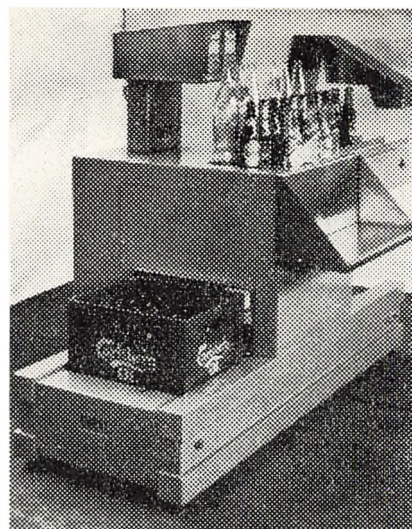
Ølholder til at sætte ved bæltet

Under udflugter, f.eks. på fisketure, kan det være besværligt at gå og bære på en øl. Nu har Idé-centralen fået forelagt en idé til en ølholder, som kan sættes ved bæltet. Så kan man bevæge sig ubesværet hele tiden. Der søges forbindelse med en metalvarefabrikant, som vil aftage ideen. Holderen tænkes fremstillet i forchromet metal.

□

Tæller flasker

Et firma i Hedensted og et firma i Vejle har startet et samarbejde på basis af en nyudviklet flasketællemaskine. Den løser alle de problemer supermarkeder og købmænd har med modtagelse af tomme øl-, og sodavandsflasker og én liter flasker, der er omfattet af returpant. Flasketællemaski-



nen kan betjene tre kunder ad gangen og tæller flasker i såvel 24 stk. som 30 stk. kasser. Den starter automatisk ved kundens levering af flasker og kasser. Flasketransportøren er inddelt til forskellige flasker, så man får flaskerne sorteret ud på lageret, og der kan flaskerne manuelt, hel- eller halvautomatisk sættes i kasser.

Flasketællemaskinen optager ca. en kvadratmeter butiksareal og er konstrueret, så den også kan placeres uden for forretningen.

ØLHUNDEN MENER:



Momsen har jo til formål at indskrænke forbruget — undtagen altså af pengene —!

Ansvarsløs oppositionspolitik

Det politiske billede har totalt ændret sig siden regeringsskiftet. Politisk ustabilitet er erstattet af en betydelig ro omkring arbejdet i Folketinget. Langt den overvejende del af befolkningen hilser denne gunstige udvikling med tilfredshed. Selv toneangivende oppositionskredse må nu erkende, at regeringen Anker Jørgensen er på vej til at give Socialdemokratiet fornyet styrke i befolkningen.

Selv om der er en betydelig ro på det indenrigspolitiske område, bør ingen se bort fra, at arbejdet i Folketinget stadig kan være forbundet med store besværligheder. Fra sag til sag skal regeringen fortsat forhandle sig frem til et flertal. Og det kan ofte være forbundet med store vanskeligheder. Arbejdet bliver heller ikke lettere ved, at visse borgerlige politikere ofte fortaber sig i ansvarsløs politisk virksomhed. Det, at den konservative Stetter kalder september-forliget for en fiasko, er et af de mange ek-

sempler på en sådan ansvarsløs oppositionspolitik. Socialdemokratiet lader sig blot ikke påvirke heraf. Omvendt burde de konservatives mangel på tilslutning i befolkningen resultere i, at de førte sig frem på en helt anden måde.

Ganske vist er der et solidt borgerligt flertal i Folketinget, men det er et negativt flertal. De borgerlige partier er nemlig splittet på kryds og tværs. Og der eksisterer således ikke et regeringsdueligt alternativ til den siddende regering. Oppositionen har derfor en forpligtelse til at være fleksibel under kommende politiske forhandlinger. Regeringen behøver i hvert fald ikke at stå med hatten i hånden. Og den kan aldrig være forpligtet til at regere ud fra de præmisser, som en negativ opposition prøver at fremlægge i mere principielle sager. Det vil der heller ikke være forståelse for i befolkningen.



Vedtog aktie-forslag trods protest

De Forenede Bryggeriers generalforsamling vedtog bestyrelsens forslag om medarbejderaktier trods fagforeningens protest.

Som formand for Københavns-afdelingen af Dansk Bryggeri-, Brænderi-, og Mineralvandsarbejderforbund, lovede Holger Foss med »megen styr-

ke og opfindsomhed at bekæmpe«, hvad han betegnede som et illusionsnummer.

Han mente, at medarbejderaktierne skulle bruges til at splitte den organiserede arbejderbevægelses bestræbelser på indførelse af ØD.

EDB-chef Poul Rich Tholsted poin-

terede, at funktionærerne ikke deler bryggeriarbejdernes opfattelse.

Bestyrelsens forslag om medarbejderaktier fik 13.177.931 ja-stemmer, mens Holger Foss fik støtte af 462 nej-stemmer.



Holger Foss

MEDARBEJDERAKTIER

Bondefangeri

Illusionsnummer

Gave fra aktionærene



Dir. P. Svanholm

Alle tre betegnelser er brugt om De forenede Bryggeriers udstedelse af medarbejderaktier. Undertegnede melder sig som ham der både har kaldt det bondefangeri og illusionsnummer, medens den mere smukke betegnelse gave fra aktionærene (eller skal vi kalde det varedeklaration), er udtalt af højesteretssagfører Bent Hjejle i hans egenskab af formand for A/S-bestyrelsen i De forenede Bryggerier.

De to flinke fyre der står i spidsen for Carlsberg/Tuborg plus en hel masse andre pengestærke foretagender: Formanden for bestyrelsen ovennævnte Bent Hjejle og adm. direktør Poul J. Svanholm har offentligt fortalt, dels at det er en gave, dels et udslag af en demokratisk tankegang om at sprede ejendomsretten, samt at det skal ses som et modtræk mod det stigende krav om en eller anden form for økonomisk demokrati. Der bør næppe herske tvivl om, at det er den sidste bevæggrund der må betragtes som den væsentlige, og her skal det bemærkes, at det er kun, hvad de har sagt offentligt.

Vær meget sikker på, at en lang række andre betragtninger som de herrer ikke taler højt om, er indgået i overvejelserne, og det har hvenken noget med gaver eller spredning af ejendomsret at gøre, det har noget med bondefangeri og illusionsnummer at gøre.

Den 29. november 1975 advarer den mandlige afdelings generalforsamling

indtrængende medlemmerne mod at købe disse medarbejderaktier, den 5. december gør forbundets hovedbestyrelse det samme. Den 17. december, på De forenede Bryggeriers aktionærgeneralforsamling, anmoder jeg på denne baggrund, A/S bestyrelsen om at trække sit forslag om medarbejderaktier tilbage, da vi ikke ønsker at modtage »gaven«. Da man ikke fra A/S bestyrelsen ønskede at føje mig, anbefalede jeg generalforsamlingen, at stemme bestyrelsens forslag ned.

Ikke tale om at de ville stemme forslaget ned, de ville, disse mærkelige aktionærer, med djævlens vold og magt give os en »gave«.

'Det er sgu' det mærkeligste juleselskab jeg har været til i mit liv. De stemte os ned med over 13 mill. kr. mod 460, vi skulle fand'eme ha' den »gave«. Hvis det ikke var fordi jeg ved hvordan aktionærer kun tænker i profit og hvordan kendsgerningerne ser ud på De forenede Bryggerier, ja så havde jeg ved julemandens skæg måtte krybe til korset og bede de herrer Hjejle og Svanholm om tilgivelse for mine grove beskyldninger mod dem.

Jeg drømmer ikke om at få deres tilgivelse, tværtimod fastholder jeg, at medarbejderaktier ikke er en gave, og ikke et forsøg på spredning af ejendomsretten, men et forsøg på bondefangeri.

Hvis disse arbejdskøbere havde ønsket om at give bryggeriarbejderne gaver, hvorfor forsøgte de så i for-

året 1975 at slå vort lønsystem totalt i stykker? — Hvorfor søger de så bestandigt at skære arbejdsstyrken ned? — Hvorfor søger de så bestandigt at nedlægge skånepladser der betjenes af handicappede og ældre kammerater? — Hvorfor prøver disse velbjergede arbejdskøbere på enhver tænkelig måde, at presse tempoet op på vore arbejdspladser — og er nået så langt i deres rovdrift på bryggeriarbejderne, at man har kørt stort set med samme produktion i 1974/75 som i 1973/74, men med over 800 mennesker mindre beskæftiget.

Man kunne passende vise sin »godhed« for de ansatte på anden og mere tiltalende måde, end ved at forsøge at føre dem bag lyset med bragesnak om gaver og spredning af ejendomsretten.

Bryggerierne drømmer ikke om at dele gaver ud til de ansatte, de lyver når de fortæller at de ønsker at sprede deres ejendomsret.

Det de ønsker er, at vore medlemmer og de uorganiserede funktionærer skal føle sig som medejere af bryggerierne, så de som medejere kan bestille endnu mere, så de virkelige ejere kan få endnu større profitter. Ak, når jeg tænker på al den jammer direktionens medlemmer med Poul J. Svanholm i spidsen, har udøst over mit hoved i det forløbne regnskabsår, om hvordan det næsten var umuligt at konkurrere, at folk måtte bestille noget mere, hvis virksomhederne skulle overleve (nøgler-

ne raslede i bukse lommen), og hvor de nøgne kendsgæringer nu viser, at det har været et særdeles rigt år for bryggerierne med god grund til klap i de små arbejdsfri aktionærhænder, idet De forenede Bryggeriers salgsindtægter er steget 17 pct., medens de direkte lønomkostninger kun steg med godt 4 pct.

Derfor venner, tro dem ikke, lad være med at købe de aktier, som i ved jeres eget arbejde mere end nigeligt har betalt mange mange gange gennem årene.

Slut i stedet for rækkerne tættere sammen om jeres fagforeninger, kræve en radikal ændring af det samfundssystem, der tillader at andre tjener på jeres arbejde. Sæt jer ind i de forskellige forslag om ØD der er fremme i debatten, kræve at de forbedres således, at de får et socialistisk sigte, så de peger fremad mod et samfund uden udbytende arbejdsgivere, der under dække af demokratiske talemåder om ejendomsspredning lokker med medarbejderaktier, medens deres egentlige formål er at bevare den private ejendomsret (retten til at tjene på andres arbejde), samt ad denne vej, søge at få indflydelse på de enkelte medlemmers opfattelse af i hvilket omfang de igennem deres tillidsmænd og fagforening skal stille krav af økonomisk rækkevidde overfor bryggerierne, når sådanne krav kan virke skadeligt på aktieudbyttet.

Holger Foss

Skal slås mod skærmtruld



John Nielsen

Da forhenværende skærmtruld og nuværende chefredaktør Ole Andreasen, fejrede sin ansættelse på De forenede Bryggerier, udtalte han, at salget af medarbejderaktier bliver hovedopgaven i den nye stol. Med denne udtalelse har han allerede erklæret sig som fjende af de 7000 medarbejdere, der har besluttet sig for at

sige nej til virksomhedens generøse tilbud.

Ole Andreasen har valgt sig svære modstandere. Fællestillidsmand John Nielsen, Tuborg, siger om ledelsens ansættelse af en ny informationschef:

— Direktionen tror åbenbart at medarbejderne hellere vil lytte til ledelsen nu, hvor de har ansat en mand, vi tidligere har set i fjernsynet.

Arbejdsgiverne sætter aktier på tilbud for at sabotere ØD

Uden en chance, for at få mere end den indflydelse de gamle aktionærer ønsker, tilbydes medarbejdere i flere virksomheder køb af aktier til billig pris. Til kurser omkring 103 til 105, kan medarbejderne købe en aktie, på afbetaling og — i de eksempler LO-bladet fremdrager — sælge dem fem år senere for det tredobbelte.

Arbejdsgivernes motiver for at »for-

ære« medarbejderne en net sum er: ...erhvervs livet skal benytte den periode, der nu går, mens der eventuelt i et udvalg arbejdes med ØD, til frivilligt at gennemføre ordninger om medarbejderaktier, udbyttedeling eller lignende....

Udtalelsen er fremsat af direktøren for De danske Spritfabrikker, Povl Heegaard, der uddyber:

»Risiko«

— Sådanne nærdemokratiske initiativer vil forminske risikoen for, at erhvervs livet ad lovgivningens vej bliver stillet over for den upersonlige, centralt dirigerede fond, som hidtil har spøgt i ØD-debatten.

Dansk Arbejdsgiverforening vil ikke udtale sig konkret om medarbejderaktiernes placering i forhold til

ØD. Men i en debat-pjece, fra 1972, er bl.a. disse aktier et alternativ til ØD.

LO-bladet spurgte den administrerende direktør i Dansk Arbejdsgiverforening, Arne Lund, om han kunne erklære sig enig i direktør Povl Heegaards synspunkter, Arne Lund svarede: — Det har han nok ret i.

Medarbejderne på De forenede Bryggerier har sagt nej til medarbejderaktier — og dermed til en profit på 11 mill. kr. Disse 11 mill. kr. er imidlertid kun småpenge ved siden af, hvad medarbejderne vil få andel i under økonomisk demokrati.

I løbet af 15 år vil bestyrelsen i Carlsberg-Tuborg være kontrolleret af medarbejderne. 27 år efter ØD's indførelse vil de have aktiemajoriteten.

Nyt bryggeri i Jylland

Et nyt storbryggeri skal nu bygges i Fredericia. Det skal fremstille Hof og bygges af De forenede Bryggerier.

De forenede Bryggerier vil opføre et nyt bryggeri i Fredericia til 325 mill. kr. Bryggeriet vil i første omgang give arbejde til 400-500 mennesker.

Bryggeriet skal stå færdigt i 1979, og planerne blev forelagt på De forenede Bryggeriers generalforsamling den 17. december 1975.

Tuborg og Carlsberg har længe haft planer om at opføre et nyt bryggeri på den 800 kvadratmeter store grund, som Tuborg har ejet i Fredericia siden 1964.

I første omgang gælder investeringen et moderne tapperi, men om den medfører afskedigelser i København vides ikke. Moderne tæppeenheder har stor kapacitet og ringe bemanning. I alt kan bryggeri og tæppehaller med tiden udvides til det tredobbelte.

Der kan fremstilles 100 pilsner pr. voksen dansker om året, 420 mill. flasker.

Direktør Poul Svanholm afviser den uro meddelelsen om storbryggeriet har skabt på Carlsberg med at der ikke i første omgang planlægges afskedigelser og at man i 1979 ikke ville have haft kapacitet til at forsyne Jylland og Fyn uden det nye bryggeri, men direktøren indrømmer dog at toppen vil blive taget af tredje skift i takt med naturlig afgang. Carlsberg-Tuborg beskæftiger for tiden over 6000 mennesker.

De forenede Bryggeriers beretning og regnskab for driftsåret 1.10. 74 til 30.9. 75

De forenede Bryggerier-koncernen Carlsberg og Tuborg henfører ikke alle deres interesser i andre bryggerier til deres koncernopgørelse. Det gælder således ikke Thor i Randers. Men Neptun i Silkeborg og Wiibroe i Helsingør regnes med som 100 pct. ejede datterselskaber.

Bryggerikoncernen spreder i disse år sine investeringer på to leder. Internationalt opbygges en stadigt voksende kæde af udenlandske bryggerier. I England, i Tyrkiet, i Malawi har man bryggerier. Man har samarbejdsaftaler i mange lande. Man har købt sig ind i enorme britiske hotel- og restaurationskæder.

I Danmark investerer man uden for bryggeribranchen. Koncernoversigten viser at Carlsberg og Tuborg udover at kontrollere 3 store ejendomsselskaber også kontrollerer 54 pct. af kapitalen i Kastrup-Holmegaards glasværk, 50 pct. af kornfirmaet C. A. Quade, 71 pct. af Cold Store-kæden med 15 store kølehuse, Dansk Maltcentral, J. C. Bentzens karosserifabrik, Glent's ventilatorfabrik m. v.

Gennem investeringsselskaber har storbryggerikoncernen interesser i mange virksomheder uden for selve koncernen. De her nævnte regnes med i koncernen.

I 1974/75 har investeringerne i koncernselskaberne givet en afkastning på 86 millioner kroner efter afskrivninger og skatter, hvoraf de 78 mill. kr. er endt hos De forenede Bryggeriers ejere.

Den samlede koncerns værdi er opgjort til 3,2 milliarder kroner hvoraf 1 milliard kroner er egenkapital tilhørende Forenede Bryggerier.

19 pct. til medarbejderne

I en samfundsøkonomisk balance fortæles at 19 pct. af bruttoresultatet går til medarbejderne, 6 pct. til ejerne som afskrivning, henlæggelse eller udbytte, hvilket betyder at virksomheden som sådan kun beholder næsten 25 pct. af indtjeningen efter at have udbetalt løn, dog vel og mærke indtjeningen efter at 75 pct. er afleveret til samfundet som skat og ølafgift. Medarbejderne tjente i alt 1/2 milliard kroner medens 160 mill. kr. blev i virksomheden eller betalles til aktionærerne.

Koncernen solgte i alt for 4,3 milliarder kroner, hvoraf de 3,2 milliarder var fra Carlsberg og Tuborg.

Af den samlede koncernværdi på 3,2 milliard brutto (balancen) var 2,2 milliarder bryggerierne, resten koncernen.

Det er dog svært at skille koncernselskaberne ud fra moderselskabet rent regnskabsmæssigt.

Fra 1973/74 til 1974/75 kunne man afskedige 11 pct. af de ansatte i Carlsberg-Tuborg, så man nåede ned på 6.850 ansatte. Men der var ingen økonomisk krise, omsætningen bortset fra afgifterne steg og nettoresultatet forbedredes meget stærkt.

Bryggerierne har simpelt hen rationaliseret en mængde arbejde bort. Til gengæld roser man sig af en betydelig indsats for miljøet for de tilbageværende.

Carlsberg laver nu en stor del af øllet til England på det engelske datterselskab, og når man roser sig af en eksportstigning på 6 pct. i mængde ser man væk fra vinkningerne af omlægningen af leverancerne til England. Der er dog ingen tvivl om, at der er flyttet arbejde og valutaindtægter væk fra Danmark. Til gengæld er de britiske investeringer meget omfattende.

Breve til:

PROP og KAPSEL



Der har inden for fagbevægelsen været diskuteret struktur meget længe nu. Vi har inden for vor egen organisation også haft denne diskussion gående, og det har givet sig udslag i, at den sidste kongres nedsatte et udvalg, der skulle fremkomme med et forslag til den næste kongres om en demokratisering af forbundets struktur. Jeg håber at dette forslag vil fremkomme i så god tid, at det kan nå at blive diskuteret på arbejdspladserne, så de folk der vælges kan gå til kongres og vide, hvad kammeraterne ude på arbejdspladserne mener, og kan tage stilling der ud fra.

Så meget om vor egen organisation, hvorfra jeg forventer et forslag, som bringer os nærmere industriforbundstanken, som er eller kan blive den vej, der fører os nærmere imod vort endelige mål, nemlig overtagelse af fabrikkerne og dermed socialisme.

For at industriforbundstanken skal virke ordentligt mener jeg, at det nuværende forslag skal ændres på nogle væsentlige punkter.

Et af de væsentligste punkter må være, at man ændrer på LO's kompetence. Der er efter min mening ingen tvivl om, at for at få beslutningsprocessen så langt ned i systemet som muligt, må LO, når industriforbundene oprettes, kun være et organ, hvor man udveksler erfaringer de ni industriforbund imellem, og i overenskomstforhandlinger kun forhandler på landsbasis. Disse ting er noget som: Løn, ferie, feriepenge og lignende.

En anden ting, der forekommer mig mærkeligt er, at man bibeholder forbundet HK intakt, og ikke uddelegerer HK's medlemmer til de forbund der burde høre under. Jeg tænker her på at smede, elektrikere og malere, der er ansat f.eks. på bryggeri, jo bliver flyttet fra deres eget forbund over i forbundet for nærings- og nydelsesmiddelarbejderne (Næ og Ny). Jeg kan ikke lade være med at tænke på, om det ikke er en taktik fra LO's side, at bevare HK-forbundet intakt, fordi de jo som bekendt ikke bruger urafstemningsprin-

cippet, når de stemmer om hovedoverenskomster, men derimod ved en kompetent forsamlings, der så stemmer på samtlige medlemmers vegne. Det giver en skævhed i afstemningsresultatet, når der stemmes til hovedoverenskomsten, og det er derfor jeg mener, at man må følge industriforbundstanken op med en ændring af forligsmandsloven, sådan en urafstemning er den eneste mulighed, når der skal stemmes.

Til slut vil jeg godt erklære mig som tilhænger af tanken om industriforbund og opfordre forbundet til at give noget mere oplysning om disse ting, det kan være i form af kurser, pjecer eller lignende for den enkelte på arbejdspladsen, så alle kan nå at sætte sig ind i disse ting inden de for alvor skal tage stilling, og endelig må vi ikke glemme, at hvis vi til den tid på bryggerierne stemmer ja til det forslag der i dag ligger, siger vi også ja til indtræden i et LO, som det er i dag.

Medl. nr. 405, Bjarne Mortensen,
Tap Syd, Tuborg.

Udtalelserne fra vort forbunds hovedbestyrelse og Københavns mandlige afdeling angående medarbejderaktier har givet genlyd i såvel den borgerlige presse som i fagbevægelsens. — **Vi bringer her uddrag fra LO-bladet:**

Vil undergrave ØD-reformen

Arbejdsgivernes mangeårige hetz mod økonomisk demokrati for lønmodtagerne har på det seneste antaget nye former.

På baggrund af stadig voksende lønmodtagerinteresse for erhvervslivets økonomiske demokratisering, har erhvervslivet nu skiftet taktik og igangsat en omfattende kampagne for at få skabt interesse omkring udstedelsen af medarbejderaktier i de enkelte virksomheder.

I dette nummer af bladet skildres nogle af disse forsøg fra store danske erhvervsvirksomheder, som klart

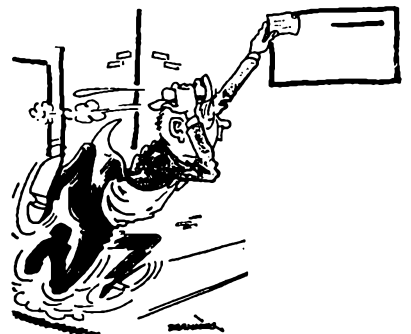
er forsøg på at bremse ØD-reformens gennemførelse ved at lave »frivillige« ordninger på de enkelte arbejdspladser. Heldigvis er disse forsøg blevet gennemskuet. **Som bryggeriarbejderforbundets hovedbestyrelse påpeger: Medarbejdere, der eventuelt køber sådanne aktier i tiltro til, at der ad den vej opnås indflydelse på virksomhederne, gør sig skyldig i en fuldstændig fejlagtig opfattelse af situationen.**

Den øvrige fagbevægelse må erklære sig helt enig med dette forbunds konklusion: **Det må derfor frarådes at købe aktier i virksomhederne, men at man i stedet slutter op om de former for ØD-tanker, der fra arbejderbevægelsens side er fremlagt, idet en gennemførelse af disse er rettet mod det endelige mål — at overtage produktionsmidlerne.**

Arbejdsgivernes forsøg på at undergrave ØD-reformens grundlæggende principper om solidaritet og kollektiv ejendomsret vil ikke få lov at lykkes.

Det er ikke flere »småkapitalister«, der er målet med økonomisk demokrati, men en gennemgribende omorganisering af hele erhvervslivets økonomi og investeringer, hvor lønmodtagerne ligestilles med de nuværende kapitalejere.

I stedet for dette — og andre — forsøg på at forsinke denne vigtige lønmodtagerreforms gennemførelse, burde erhvervslivets ledere og deres politiske venner på Christiansborg ansøge tingene på en mere tidssvarende måde bl.a. set i forhold til de vigtige forslag til udbygning af ØD-lovforslaget, som tillidsmænd via Socialdemokratiets og LO's ØD-udvalg nu er fremkommet med.



Husk, at indlæg til »Prop og Kapsel« skal være redaktionen i hænde **senest den 10. i måneden.** — Vi er også glade for et billede af evt. skribenter!

Bedst med frivillig indkomspolitik

Det samlede erhvervsliv har behov for en stabil og rolig udvikling.

— Et år er gået, siden Socialdemokratiet overtog regeringen, og du atter blev statsminister. Er de politiske resultater, der blev opnået i 1975 tilfredsstillende for dig Anker Jørgensen?

— Jeg ville være et skarn, hvis jeg ikke var tilfreds med resultaterne — forstået ud fra den politiske baggrund, der har været — nemlig et stærkt opsplittet Folketing med et ganske solidt borgerligt flertal, som var i stand til, hvis det ville, at samle sig om at skabe en politik, Socialdemokratiet ikke kunne acceptere. På denne meget brogede politiske baggrund er det alligevel lykkedes at gennemføre en politik, der dels har fået Folketinget til at fungere, og dels fået det til at træde op imod de økonomiske vanskeligheder, vi har at slås med. De er ikke løst, — nuvel, men der er trådt op imod dem på en sådan måde, at de er ved at blive løst. Og det sker ved en politik med et væsentligt socialdemokratisk indhold. Jeg ville være et skarn, om jeg ikke med denne baggrund taget i betragtning var tilfreds.

Arbejdsløsheden trænges tilbage

— Vi kan da også pege på en lang række opnåede resultater, der allerede er ganske tydelige. På prisstigningerne er der kommet et sådant hold, at OECD — den fælles økonomiske samarbejdsorganisation — fastslår, at Danmark nu er at finde mellem de nationer, som har de mindste prisstigninger.

Jeg er klar over, det store spørgsmål — arbejdsløshedens bekæmpelse — endnu ikke er løst. Vi er dog godt på vej. Der er dæmmet op imod den, og vi har i alle tilfælde fået en sådan gang i bygge-sektoren og i anlægs-sektoren, at den selvgjorte arbejdsløshed dér er ved at være afskaffet. Når jeg siger selvgjort, mener jeg den forfejlede nedskæring i byggeriets omfang, der fandt sted, forinden Socialdemokratiet igen overtog regeringsmagten. Hvis den nu konstaterede vigende tendens i arbejdsløshedstallene ikke holder i 76, vil regeringen tage nye initiativer af beskæftigelsesmæssig art.

Vi skal enes

— Kan forligspartierne fortsat enes om de foranstaltninger, der er nødvendige i 1976?

— Forligspartierne skal enes. Enhver tanke om at gå fra hinanden i vrede, hvorved det hele opløses, er så farlig, at det overhovedet ikke bør antydes. Derfor mener jeg — og vil gerne understrege det — vi skal finde hinanden. Og vi i Socialdemokratiet må naturligvis som parti forstå og være villige til at fortsætte disse forhandlinger med henblik på at udforme et kompromis. Da et sådant forudsætter hensyn til andre, må vi også være indforståede med, at det ikke bliver vores politik, der til 100 procent kommer igennem. Det er et spørgsmål næsten om demokratiets overlevelse, at vi fortsat prøver at få tilvejebragt de nødvendige løsninger — for nu at sige det lidt dramatisk. Det skal klare. !

— Hartling talte ellers om valg ved årets udgang. Mener du, at hans ud-



Anker Jørgensen

talelser mere sigtede mod »indvortes brug« i Venstre eller var det en trussel?

— Måske var hans antydninger om valg møntet på, at Venstres tillidsmænd skulle være rede — men i alle tilfælde mener jeg, at det er meget letsindigt at tale om valg. Jeg mener overhovedet ikke, at ordet valg skulle nævnes nu i den aktuelle politiske debat. Det, der er brug for, er jo, at befolkningen får ro, at Folketinget får ro til dets vigtige lovgivningsarbejde, og at erhvervslivet kan fortsætte en stabil og rolig udvikling uden forstyrrelser.

Indkomspolitik skal behandles varsomt.

— Indkomspolitik tegner til at blive et nøgleord i det nye år. Er der i det hele taget muligheder for en sådan politik, når arbejdsgiverne er modstandere af ØD, som af LO anses for en nødvendig forudsætning, hvis fagbevægelsen skal medvirke?

— Indkomspolitik er jo et begreb, som alle mener, vi bør fremme — men

der menes noget vidt forskelligt med benævnelsen: indkomstpølitik. Der er nok mange borgerlige politikere — og da især arbejdsgivere — som har den opfattelse, at indkomstpølitik blot er noget med at lave lønstop. Færdig!

En så uhyre forenkling af begrebet går slet ikke. En indkomstpølitik spænder over en mangesidig proces, hvori løn blot indgår som en del, men hvor man altså må være klar over, at der er mange andre elementer. Endvidere skal man huske på, at der er mange hensyn at tage. Man skal derfor passe på ikke at komme til at optræde som en elefant i en porcelænsbutik. Det mener jeg iøvrigt Venstres politiske ordfører, Henning Christophersen, gjorde lige umiddelbart op til årsskiftet, da han gik ud i et voldsomt angreb mod fagbevægelsen. Hvis man gør det vanskeligt for arbejdsmarkedets parter at finde hinanden, eller hvis man sætter »ondt blod« mellem visse partier, der skal bære indkomstpølitikken igennem, ja, så opfører man sig som den bekendte elefant.

— Jeg mener, at indkomstpølitik er noget, der skal behandles med nænsomhed og ikke som et diktat. Det skal være et produkt af et samarbejde — ikke et samarbejde blot imellem partier, men imellem arbejdsmarkedets parter og partier — primært regering.

— Det må man forstå, eller også må man opgive indkomstpølitikken. Indkomstpølitik er der i øvrigt forsøgt med i hundredevis af tilfælde igennem de sidste 25 til 30 år rundt omkring i Europa. Og forsøgene er gået ned i næsten de ni af ti tilfælde. Derfor skal man gøre sig ganske klart: Forsigtighed, samarbejde og forståelse skal der til — og ikke noget med på forhånd at grave grøfter.

— Indkomstpølitik forhindrer vel heller ikke, at arbejdsmarkedets parter selv søger at nå frem til en løsning af overenskomstproblemet i 77?

— Bestemt nej. Hvis arbejdsmarkedets område selv finder en løsning, som er lavet under samforståelse med andre ting, der sker på det politiske område, bliver der tale om en indkomstpølitik af frivillighedens karakter. Og det er nok det allerbedste, hvis man kunne nå frem til det!

Lønstatistikken for april kvartal 1975

Uddrag af Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik

Område og kategori	Antal arbejdere 30/6 1975	Akkord timer i % af samtl. timer	Gennemsnitlig timefortjeneste			Forskellige tillæg			Feriepenge og søgnehelligdagsbetal.	Fortjeneste i alt ekskl. overtidstillæg april kvartal	1974		1975
			Akkord løn	Tid løn	Tilsammen	I alt	Heraf				For-tjeneste i alt		
							Over-tidstill.	Hold-drifts-tillæg				1974	
Hovedstaden													
Bryggeriarb. mænd	4.314	91	40,46	33,59	39,86	313	29	247	537	48,36	39,40	48,07	
Samtlige ikke faglærte mænd	34.554	42	36,03	29,61	32,31	169	70	74	425	38,25	31,61	37,55	
Hovedstaden													
Bryggeriarb. kvinder	1.696	97	39,59	36,57	39,50	311	6	281	533	47,94	38,63	47,88	
Samtlige kvinder	15.101	36	32,72	26,33	28,65	69	7	52	367	33,01	27,07	32,94	
Provinserne													
Bryggeriarb. mænd	1.115	60	32,66	28,37	30,96	145	48	85	405	36,46	28,57	35,98	
Samtlige ikke faglærte mænd	86.908	32	31,76	26,77	28,34	132	64	52	371	33,37	27,30	32,73	
Provinserne													
Bryggeriarb. kvinder	484	69	33,05	27,02	31,15	141	19	118	407	36,63	28,34	36,44	
Samtlige kvinder	29.450	38	27,86	24,15	25,55	55	8	40	326	29,36	24,08	29,28	



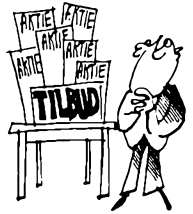
7000 ansatte siger nej til billig-aktier — Vi modtager ikke bestikkelse for ØD



LO



DA



Trods de hårde tider for det danske erhvervsliv — som ikke mindst blev fremhævet i august — har De forenede Bryggerier besluttet sig for at tilbyde medarbejderne en aktiegevinst på 11 mill. kr. til udbetaling om fem år. Tilbudet til medarbejderne skal dog endeligt konfirmeres på virksomhedens generalforsamling den 17. december.

Det er ikke alene udvidelsen af Carlsberg-Tuborgs aktiekapital til fordel for medarbejderne, der skal behandles på generalforsamlingen. De forenede Bryggeriers aktiekapital foreslås forhøjet med 53,5 mill. kr. til ialt 310 mill. kr. Forhøjelsen skal ske ved udstedelse af friaktier og ved nytægning af aktier i en ny aktieklasse.

I den nye aktieklasse, der er på 11 mill. kr., skal der åbnes mulighed for, at medarbejdere med mere end to års anciennitet får adgang til at erhverve i alt ca. 5,5 mill. kr. af de nye aktier til kurs 103 — det er en ganske favorabel kurs, idet aktierne i dag handles på Børsen til omkring 300. Ikke alene får medarbejderne en klækkelig kursgevinst, men tillige er denne fritaget for skattepligt, hvis aktierne båndlægges i fem år.

Køb ikke

Bryggeriarbejdernes Fagforening har i lighed med Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund udtalt sig skarpt imod udstedelsen af de billige aktier til de ansatte.

LO-bladet bragte fællestillidsmændene fra Carlsberg og Tuborg sammen for at diskutere fagbevægelsens afslag.

— Forud for den endelige afvisning, som det er kommet til orde fra vore organisationer, har vi behandlet virksomhedens tilbud i klubberne på arbejdspladsen. Her har vi orienteret vore kolleger om detaljerne og lyttet til debatten. Det har på den nylige generalforsamling i Bryggeriarbejdernes Fagforening resulteret i en enstemmig opbakning for en afvisning. Forbundets hovedbestyrelse gav i en udtalelse udtryk for nøjagtigt det samme, fortæller fællestillidsmanden på Carlsberg Kaj Larsen.

Matador-spil

— Hvad har været motiverne for afvisningen?

— Fællestillidsmand John Nielsen, Tuborg: — Vi frygter, at det vil lykkes virksomheden at lægge gift for de

tanker om økonomisk demokrati, vi varmt støtter. Endvidere vil vi på baggrund af den arbejdsgiverpolitik, der føres på vore arbejdspladser, kunne frygte, at ledelsen vil sige: — Hvad skal I med lønforhøjelse, I kan jo købe aktier og hente en gevinst hjem ad den vej.

Kaj Larsen: — Vi har hørt lederudtalelser om, at medarbejderaktierne nok skal få vore kolleger til at lytte mere til virksomheden end til fagforeningerne. Tilbudet om at deltage i et Matador-spil er et bevidst forsøg på at slå hul i den voksende støtte bag ØD-kravet. Det er derfor også værd at huske sig, at udbudet af medarbejderaktierne er kraftigt bakket op af Dansk Arbejdsgiverforening.

Bondefangeri

— Kan I ikke se, at der med udbudet af aktier gives jer mulighed for medindflydelse?

John Nielsen: — Nej. Det er bondefangeri og et forsøg på at skabe et endnu større tavst flertal på arbejdspladsen.

Kaj Larsen: — Direktionen fremhæver, at tilbudet er en håndsrækning til medarbejderne. Det er det rene og

skære folketings snak. Nøjagtigt som at høre en konservativ, en fremskridtsmand eller en venstremand tale om fuld beskæftigelse. Det er ikke andet end stemmebrunste lokketoner.

Judas-penge

— Jeres afslag — eller rettere advarslene mod at købe medarbejderaktier betyder, at medarbejderne mister en profit på omkring 11 mill. kr.

John Nielsen: — Husk på, at det ikke er bryggeriet, der betaler den profit. Det er de mennesker, der køber aktierne på Børsen, der må betale vores profit. Vi er altså med til at opretholde et system, vi ikke selv står for.

— Judas har aldrig været nogen vellydt person — hvad skal vi så med hans penge, spørger John Nielsen.

— Skulle vi, modsat vores holdning, have anbefalet kollegerne at købe sig en aktie, ville ikke alle have fulgt os — beløbet på de 11 mill. kr. ville altså være blevet noget mindre. Dertil kommer, at den samlede profit fordelt på de 7000 medarbejdere vil være beskednen. Så beskednen, at vi godt kan tillade os at sige nej — og dermed bevare et godt indtryk af os selv, siger John Nielsen.

»TV-helten«

— Udbyder virksomheden alligevel medarbejderaktierne til salg, kan I vel ikke forhindre nogen i at købe?

— Nej, men folk skal ikke kunne komme bagefter og sige, at det var os, der bondefangede dem. For øvrigt tror jeg ikke, at nogen overtræder de fælles beslutninger. Det har vi ikke erfaring for, siger Kaj Larsen.

— Hvilke erfaringer tænker du på?

— Da tillidsmandsgruppen, som følge af dårligt samarbejde med ledelsen, nægtede at komme til direktør Poul Svanholms nytårstale, fremlagde han manuskriptet til fri afhentning. Af de 7000 medarbejdere hentede kun 12 et eksemplar af talen, siger Kaj Larsen.

— De forenede Bryggerier har ansat en tidligere TV-mand, Ole Andreasen, som — ifølge hans egne udtalelser — vil sætse på at sælge medarbejderne tilbudsaktier....

John Nielsen: — V. er stjerner nok i os selv og behøver derfor ikke at hyre en filmskuespiller til at kæmpe mod den nye informationschef.

Direktionen tror åbenbart, at arbejderne hellere vil lytte til ledelsen nu, hvor de har ansat en mand, de tidligere har set i fjernsynet.

Kovending

— Fagforeningen har selv aktier i De forenede Bryggerier....

Kaj Larsen: — Ja, det har vi haft i mange år for dermed at være sikret repræsentation på generalforsamlingerne. For år tilbage blev vi tilbudt en ganske høj pris for de få aktier, vi ligger inde med. Vi svarede på tilbudet med, at de kunne købe alle på nær én, men så havde det selvfølgelig ikke ledelsens interesse. Nu er der altså sket en kovending i ledelsens holdning — sådan ser det i det mindste ud.

En gave?

— Direktør Poul Svanholm har imidlertid ikke været konservativ viceborgmester i Odense uden at have lært den politiske talekunst. Når det nu alligevel er skatteyderne og de, vi skal sælge aktierne til senere, der skal betale vores profit, kunne virksomheden lige så godt have foræret os den sidste trediedel. Havde de gjort det, var de samtidig blevet fri for mistanken om, at det er fagforeningsfjendske motiver, der ligger til grund, siger John Nielsen.

Kaj Larsen: — Havde de gjort det, ville de ikke efterkomme Dansk Arbejdsgiverforenings krav om, at der nu skal sættes effektivt ind for at sabotere økonomisk demokrati.

Da fortid og nutid mødtes i Roskilde



Fortid og nutid mødtes i Roskilde, da Rød Tuborg markerede sin 100 års fødselsdag i domkirkebyen.

Fortiden var repræsenteret ved Danmarks ældste, motordrevne ølvogn, en Triangel lastvogn fra 1930, medens Tuborgs seneste skud på bilstammen, en Ford med plads til 450 kasser øl, repræsenterede nutiden.

Den bedagede Triangel vakte berettiget opsigt og beundring. Dens chaffør bliver under ingen omstændigheder noteret for at have overtrådt de respektive fartgrænser al den stund at det 40-årige køretøj kun kan køre 15 kilometer i timen som absolut maximum.

Skælskør afdelings formand død

Formanden for Skælskør afdeling Henry Nielsen er afgået ved døden på Glostrup Amtssygehus, som følge af kvæstelser han fik ved at vælte med sin knallert i det glatte føre før jul.

Henry Nielsen, der blev 59 år, havde i godt 10 år været ansat på Harboes Bryggeri, hvor han var en dygtig, pålidelig og afholdt medarbejder.

Han havde i 6 år været formand for afdelingen, og forstod på en god måde at formidle samarbejdet mellem bryggeriets ledelse og sine mange både mandlige og kvindelige kolleger.

Fra 1950 til 1966 var Henry Nielsen medlem af Tjæreby sogneråd, valgt af Socialdemokratiet, og i kraft af mange personlige stemmer kom han til at fortsætte i Skælskør byråd i otte år indtil 1974. Begge steder gjorde han udmærket fyldest gennem de 24 år og var medlem af mange betydelige udvalg. Henry Nielsen var i en længere årrække formand for Socialdemokratisk Forening i Tjæreby og tillige medlem af partiforeningens kredsbestyrelse.

Han efterlader hustru og tre sønner.

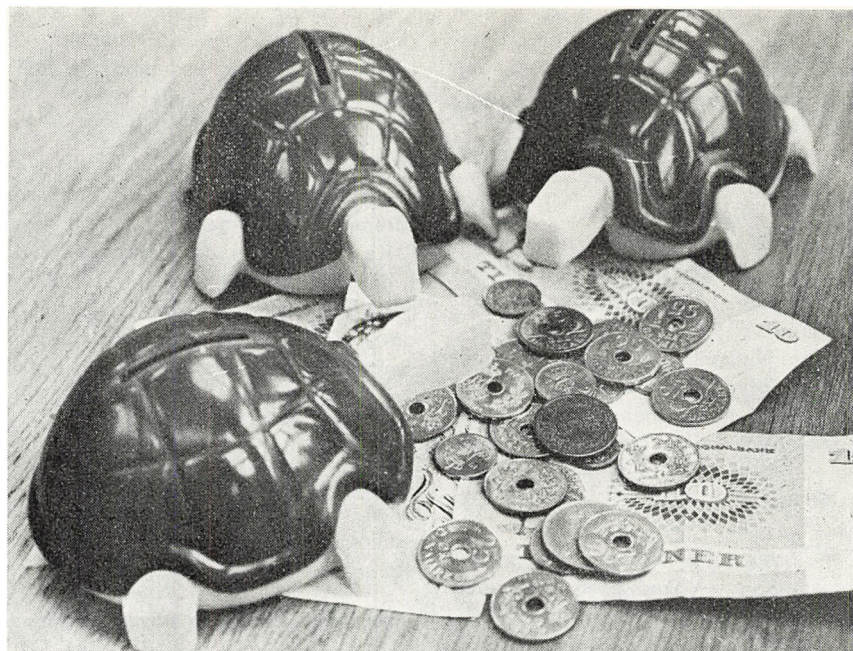
Skillingpadden - den kvikke padde

Anbring dine penge i et zoologisk fænomen.

Skillingpadden er så ny en dyreart, at der endnu ikke står noget om den i bøgerne. Knap nok i bankbøgerne. Men det kommer.

Skillingpadden er fremavlet af designeren Bjarne Bo Andersen og Arbejdernes Landsbank. Det kære dyr mener, det er godt med lidt penge i ryggen. I rygskjoldet er der derfor en sprække til sparepenge.

En skillingpadder kan æde for en formue. Men foderpengene får man tilbage. Endda med renter. Tager man Skillingpadden med hen i Arbejdernes Landsbank bliver den så glad, at den rasler med ørerne. Skillingpadden er i familie med den almindelige



skildpadder og meget børnevenlig. Dyr af den familie sætter sikkerheden højt, og der går såmænd ingen stykker af Skillingpadden, fordi man taber den på gulvet.

Den er i det hele taget en solid pengeanbringelse.

Dyr af skildpadderfamilien hører normalt ikke til de hurtige. Men med Skillingpadden bestemmer børnene selv farten. Jo mere man giver den at spise, jo hurtigere er den. Fodrer man den rigtigt godt, kan den endda følge med de løbende udgifter.

Lommepenge er Skillingpaddens livret. Den vil også gerne have sedler.

— Men penge er ikke alt! siger Skillingpadden. Den tager lige så gerne imod en stor check fra far mor eller andre.

Går du ind for et rigt dyreliv, så stik Skillingpadden en tier i ny og næ.

Man kan spare en masse foder ved at give Skillingpadden så meget at spise som muligt.

Lider Skillingpadden af forstoppelse, skal den bare en tur hen i Arbejdernes Landsbank. Og straks er appetitten der igen. Det er da helt zoologisk.

Det festlige lille dyr er en ven i dyrtiden. Skynd dig hen i Arbejdernes Landsbank allerede i dag. Din Skillingpadder venter på dig. Folkene i ban

Skillingpadden kan æde for en formue, men er ellers meget sparsommelig.

ken er til at tale med. De låner dig gerne ører.

Når du nogle gange er vendt tilbage til banken med en mæt Skillingpadder, låner de dig såmænd også gerne kroner. Det er jo altid lettere at låne, når man selv har sparet op.

Skillingpadden har allerede vakt interesse i udlandet. En norsk bank vil købe nogle af dens unger.

Men Skillingpadden har også været i New Zealand, hvor en stor bank har arrangeret en udstilling af sparebøsser fra hele verden.

Arbejdernes Landsbank har sin egen idrætsklub, og Skillingpadden smykker allerede medlemmernes trøjer. Det skal der et godt bryst til. Især hvis man er løber.

Men Skillingpadden er altså slet ikke så langsom. Under et rigtigt festmåltid bliver den hurtigere fuld end de fleste.

Skillingpadden vil i den kommende tid også smykke puslespil, balloner, linealer, skoleskemaer og selvkøbende etiketter til skolebøger.

Endelig uddeler Arbejdernes Landsbank også snart refleksbrikker, der er formet som Skillingpadder.

Det er kun sløve padder, der færdes i trafikken uden en Skillingpadder.

Personalia

25 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

2. februar: ELLEN RIGMOR HANSEN,
Harald Kiddesvej 5, st. th., 2500 Valby.

25 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

19. februar: DINES VALENTIN HANSEN,
Perlevej 60, 2650 Hvidovre.

Forbundet ønsker
hjerteligt tillykke.

Fra Forbundet

ORDINÆRT

FORRETNINGSUDVALGSMØDE

afholdt

onsdag den 3. december 1975

Alle var mødt.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde, afholdt den 5. november 1975 godkendtes.

2. Beretning

Til afdelingerne i Odense, Assens, Fåborg, Kolding, Haderslev, Nyborg, Nykøbing F., Ringsted, Skælskør, Slagelse og Svendborg samt til hovedbestyrelsens orientering er udsendt meddelelse om grundkursus for ikke-faglærte på Den fynske Specialarbejderskole i Odense i tiden 12. januar — 1. februar og fra 16. februar — 7. marts 1976.

Endvidere er der til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 21 vedrørende resultatet af Spaniensindsamlingen. Det samlede resultat blev i alt kr. 21.956,40, hvilket er noget nedslåede.

Den 12. november og den 1. december har der været afholdt fællesmøder i Bryggeriforeningen for henholdsvis den mandlige afdeling og den kvindelige afdeling i København.

Fællesmøderne var foranlediget af arbejdsnedlæggelser på Carlsbergs mineralvandsfabrik, forårsaget af bemanningen på den ombyggede A-kolonne.

På begge møder blev arbejdsnedlæggelsen erklæret overenskomststridig, og det blev pålagt, at arbejdet blev genoptaget.

På fællesmødet den 12. november blev der fra arbejderside rejst kritik af bryggeriernes beslutning om bemanning af den omtalte maskine, som var blevet iværksat uden forudgående meddelelse til den mandlige afdeling herom.

Fra Bryggeriforeningen er modtaget skrivelse af 10. november vedrørende den på Ceres Bryggerierne indgåede aftale, gældende for Århus og Horsens.

Bryggeriforeningen meddeler, at de ikke på det foreliggende grundlag kan godkende den i protokollatet indeholdte aftale. I den forbindelse har Bryggeriforeningen bedt Ceres Bryggerierne om at fremskomme med en uddybende forklaring. De vil herefter vende tilbage til sagen. Afdelingerne i Århus og Horsens har modta-

get kopi af Bryggeriforeningens skrivelse.

Forbundet har modtaget svar på den af 4. november fremsendte skrivelse til Bryggeriforeningen. Sagen drejer sig om aflønning af distributionspersonalet på Tuborg den 28. juni — 1. juli 1974 under arbejdsstandsning som følge af andre arbejderes arbejdsnedlæggelse, og blev forlangt afgjort ved faglig voldgift.

I Bryggeriforeningens svar meddeles, at der, med tillidsfolkene for det kørende personale på Carlsberg-Tuborg, er opnået enighed lokalt, dog uden, at der foreligger noget underskrevet protokollat.

Århus mandlige afdeling

Fra en gruppe medlemmer i Århus er modtaget skriftligt spørgsmål vedrørende møde- og organisationsteknik. Forbundet har i skrivelse af 24. november svaret på de rejste spørgsmål, og opfordret afdelingen til at møde repræsentanter for gruppen til nærmere drøftelser, hvilket gruppen i øvrigt selv har ønsket.

Aalborg afdeling II

Mellem afdelingen og D.D.S.F.'s afdeling i Aalborg er indgået bonusaftale, der er en ajourføring af aftale vedrørende flasketapning.

Københavns mandlige afdeling

Mellem afdelingen og De forenede Bryggerier er indgået aftale om beskæftigelsesgaranti, gældende til august 1977, aftale om udvidet afspadsering, aftale om eventuel afspadsering samt aftale om ferietilrettelægning, der betyder en udvidelse af vinterferien til at omfatte månederne september — december og april. Endvidere er der indgået aftale om eventuel overflytning fra det ene bryggeri til det andet.

Grenå afdeling

Under forbundets medvirken har der mellem afdelingen og D.D.S.F. været forhandlet bonusaftale den 28. november i Grenå. Forhandlingerne var foranlediget af lukning af gærfabrikken i Slagelse og overflyttelse af spritproduktionen fra Hobro til Grenå. Resultatet blev efter lang diskussion en forhøjelse på kr. 1,52 pr. time, herefter vil lønnen i gennemsnit ligge på ca. 42 kr. pr. time.

Brænderiarbejdernes afdeling i København

Der er allrettet aftale på D.D.S.F., Amager, også foranlediget af lukning af

gærfabrikken i Slagelse. Aftalen omfatter kørsel fra fabrikken på Amager til Hundested — Roskilde.

Aftalerne toges til efterretning.

Fra forbundsformand Aage Petersen, Norsk Nærings- og Nydelsesmiddelarbejderforbund er modtaget takkeskrivelse for modtaget opmærksomhed i forbindelse med hans 60 års fødselsdag.

Til beretningen:

Holger Foss bemærkede til forbundsformandens udtalelse vedrørende Spaniens indsamlingen, at det dårlige resultat måske skyldtes, at indsamlingen var ensidig, idet beløbet kun gik til den socialdemokratiske modstandsbevægelse i Spanien.

Spørgsmålet vedrørende Tuborgs distribution og den ønskede voldgift ville han undersøge nærmere.

Beretningen godkendtes.

3. Regnskab

Regnskabet for oktober måned til et beløb på ialt kr. 376.432,34 godkendtes. Samtidig forelå opstilling over regninger for november måned.

4. Forskellige sager

Holger Foss ønskede forbundets holdning til D. f. B.'s tilbud til de ansatte om køb af aktier.

Der var enighed om at tage dette spørgsmål op på hovedbestyrelsesmødet den 5. december.

Mødet hævet!

ORDINÆRT

FORRETNINGSUDVALGSMØDE

i A-kassen

afholdt den 3. december 1975

Alle var mødt.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 5. november 1975 godkendtes.

2. Beretning

Kassen har fra Arbejdsdirektoratet modtaget cirkulære nr. 66/75 vedrørende dagpengesatser m.v. for sidste halvår af regnskabsåret 1975/76.

På grundlag af dette har kassen til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 20/1975, hvori det oplyses, at dagpengesatsen i henhold til lov nr. 236 af 12. juni 1975 kan forhøjes pr. 1. januar 1976. Maksimumsatsen vil fra denne dato udgøre kr. 173,— og vil få virkning fra 29. december.

Kassen har yderligere til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 17/1975 vedrørende ARKE-kørsel af kontrolkort i forbindelse med jule- og nyt-

årsugen (uge 51 og 52) og cirkulære nr. 18/1975 vedrørende fremmøde på arbejdsformidlingskontorerne ved ledighed som følge af en virksomheds lukning omkring jul og nytår 1975/76, samt cirkulære nr. 19/1975 indeholdende en orientering om ændring i telefonsystemet i forbundets hus.

Endvidere har kassen fra Arbejdsdirektoratet modtaget cirkulære nr. 69/75 vedrørende midlertidig fritagelse for betaling af de i Arbejdsministeriets cirkulære af 4. oktober 1965 omtalte særlige undersøgelser vedrørende medlemmer, der er eller bliver ledige inden for tidsrummene 1.-31. maj og 1.-31. oktober, samt cirkulære nr. 70/75 vedrørende beregning af arbejdsfortjenesten for medlemmer, der overgår fra deltidforsikring til fuldtidsforsikring.

Kassen har i brev af 13. november meddelt Arbejdsdirektoratet, at Usserød afdeling pr. 1. november 1975 er lukket, og at samtlige medlemmer af afdelingen er overflyttet til Helsingør afdeling.

Der havde været foretaget regnskabsseftersyn i følgende afdelinger: Randers, Silkeborg, Aalborg I, Nykøbing F. og Frederiksværk.

Københavns kvindelige afdeling

Medlem nr. 210338-1544 af Københavns kvindelige afdeling havde til Arbejdsdirektoratet anket over at være udelukket fra dagpengeunderstøt-

292 arbejdsløse mænd i København	6,8 %	
180 arbejdsløse mænd i provinsen	8,7 %	472 mænd 7,2 %
75 arbejdsløse kvinder i København	4,4 %	
82 arbejdsløse kvinder i provinsen	15,0 %	157 kvinder 7,0 %
629 arbejdsløse	7,1 %	

Indtægten i oktober har været:

Medlemsbidrag	kr. 330.599,00
Bidragydende	kr. 102,00
A conto til understøttelse	kr. 2.500.000,00
	<u>2.830.701,00</u>

Udgiften i oktober har været:

Understøttelser	kr. 2.309.536,00
Frikontingenter	kr. 222,00
Branchekursus	kr. 11.440,00
	<u>2.321.198,00</u>

Beretningen godkendtes.

Revisionsprotokollen for april og juli kvartaler oplæstes og godkendtes.

ORDINÆRT HOVEDBESTYRELSESMØDE

afholdt fredag den 5 december 1975

telse i 5 uger, på grund af vægning ved at tage tilbudt arbejde på Carlsberg.

Medlemmet havde begrundet sin vægning med, at det ikke var muligt at nå på arbejde til det fastsatte tidspunkt, idet der ikke var offentlige transportmidler igang på det tidspunkt medlemmet skulle tage hjemmefra. AF-kontoret i Hillerød har imidlertid gjort gældende overfor Arbejdsdirektoratet, at der ikke havde fundet arbejdsanvisning sted efter gældende regler, hvorfor det kunne være et tvivlsspørgsmål, hvorvidt der kunne idømmes karentæne.

Kassen har i brev af 24. november, under journal D36-781/75 meddelt Arbejdsdirektoratet, at der efter fornøden dokumentation fra medlemmet er udbetalt dagpenge for uge 24 og 25, hvormed sagen betragtes som afsluttet.

Ifølge den skriftlige beretning for oktober 1975 er der i oktober optaget 47 mænd og 11 kvinder, i alt 58 medlemmer.

Der er udmeldt 547 mænd og 102 kvinder, i alt 649 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af oktober i København 4.511 mænd og 1.724 kvinder, i provinsen 2.071 mænd og 544 kvinder, i alt 8.850 medlemmer.

Den 24. september var anmeldt 524 arbejdsløse.

Den 29. oktober var anmeldt 629 arbejdsløse således:

talte forbundsformanden sommerens arbejdsnedlæggelser af mandlige medlemmer i København, og i den forbindelse voldgiftssagen vedrørende de københavnske mænds krav om ligestelighed med de københavnske kvinder. Arbejdsnedlæggelserne har afstedkommet bod til medlemmerne og en bod på kr. 150.000 til Københavns mandlige afdeling. Først den 12. august blev der mellem afdelingen og De forenede Bryggerier indgået forlig. Hovedbestyrelsen er gennem de udsendte protokoller i øvrigt informeret om hele forløbet, derfor så han ingen grund til at gå yderligere i detaljer.

Under medvirken af forbundet og Bryggeriforeningen har der været forhandling med Silkeborg Bryghus den 29. august d.å. Forbundet havde udvidet Silkeborg afdelings krav om forhøjelser af lønningerne, men forhandlingerne endte fuldstændigt negativt. I forbindelse med forhandlingerne havde bryggeriet fremlagt forslag til en bonusordning, der efter forbundets opfattelse var uoverskuelig og ikke tilgodeså en acceptabel lønforhøjelse i forbindelse med produktionen af mineralvand for Tuborgs Bryggerier. Endvidere havde virksomheden nægtet forbundets konsulent adgang til virksomheden. Efter drøftelse med Bryggeriforeningen fik konsulent adgang til virksomheden i dagene 18.-20. august, og udarbejdede en rapport til rådgivning ved forhandlingen den 29. august.

Efter forhandlingen den 29. august udarbejdede bryggeriet en meddelelse til opslag for de på bryggeriet beskæftigede. Denne meddelelse var stærkt vendt mod forbundet, og forværrede i øvrigt hele situationen.

På et fællesmøde den 9. september blev meddelelsen dog trukket tilbage.

Den 1. september havde forbundet i skrivelse til De forenede Bryggerier rejst hele spørgsmålet vedrørende Silkeborg Bryghus og ved en forhandling med bryghuset den 12. september opnåedes forlig, hvilende på en lønstigning på ca. kr. 4,00 pr. time + én mere beskæftiget ved hver kolonne. Sidstnævnte lagde forbundsformanden megen vægt på i en situation med arbejdsløse bryggeriarbejdere.

Under medvirken af forbundet og Bryggeriforeningen har der i november måned været forhandlet med Bies Bryggeri i Hobro og med Svendborg Bryghus.

For Svendborgs vedkommende sprængtes forhandlingen efter 15 minutters forløb, idet der blev sagt klart nej til enhver lønindrømmelse, idet Bryggeriforeningen henviste til lokal lønstatistik fra Dansk Arbejdsgiverforening. Forbundet kunne ikke ac-

Alle var mødt.

1. Beretning

Efter at have budt hovedbestyrelsen velkommen til det ordinære møde, om-

ceptere et sådant sammenligningsgrundlag. Arbejdsgiverforeningens medlemmer dækker kun ca. en trediedel af LO's medlemmer, og i Svendborg måske kun et par enkelte virksomheder. En lønstatistik splittet sådan op kan forbundet ikke anerkende.

På denne baggrund har forbundet i skrivelse til Bryggeriforeningen anmodet om indkaldelse af de to organisationers forhandlingsudvalg til drøftelse af situationen vedrørende Bryggeriforeningens nej til lønforbedringer på Svendborg Bryghus. Forbundsformanden tilføjede, at situationen endvidere er ændret siden forhandlingen, idet han efter denne havde fået orientering om en smeds afgang, der har bevirket, at nogle har fået pålagt mere arbejde.

Mødet mellem de to forhandlingsudvalg finder sted den 12. december i Bryggeriforeningen.

Forhandlingen med Bies Bryggeri endte også resultatløs. Produktionen er meget lille, der kører to énmandsbetjente salgsvogne, der er sikret en garantiløn, men salget er så lille, at den aftalte provision ikke dækker garantilønnen. Det konstateredes også, at kvinderne havde en mindre løn end mændene.

For at komme videre med en lønregulering må der ske visse ændringer, hvilket der forventes forslag om. Der er kun ganske få beskæftiget på bryggeriet.

Fra Aalborg II, Hobro, Grenå, Roskilde og Brænderiarbejderne i København er modtaget fællesskrivelse fra tillidsrepræsentanter på D.D.S.F. vedrørende betaling ved møder og kurser til sikkerhedsrepræsentanter. I fællesskrivelsen, der giver udtryk for utilfredshed med betalingen, der p.t. er kr. 10,77 pr. time udover normallønnen, henvises til en voldgiftsafgørelse i byggebranchen. Skrivelsen henstiller til forbundet, at sagen bliver prøvet ved en faglig voldgift.

Forbundet har i skrivelse af 4. november til D.D.S.F. orienteret om fællesskrivelsen og meddelt, at vore medlemmer ikke ønsker at sætte penge til ved udførelse af den både for virksomheden og arbejderne så vigtige gerning som tillidsrepræsentant. Endvidere peges på, at spørgsmålet må forelægges en faglig voldgift. Forbundet ønsker, med henblik på en eventuel voldgift, snarest muligt afholdt et organisationsmøde til behandling af hele spørgsmålet.

Som det vil huskes blev spørgsmålet om en faglig voldgift vedrørende Depotindehaverforeningens fortolkning af hovedoverenskomstens bestemmelse om feriepenge af feriepenge behandlet på det ordinære hovedbestyrelsesmøde i juni d.å. med det

resultat, at det besluttedes at gennemføre en faglig voldgift. Forbundet har efter hovedbestyrelsesmødet behandlet spørgsmålet med Depotindehaverforeningen uden at der opnåedes resultat. Herefter er der udarbejdet sagsfremstilling, der er sendt til foreningen den 7. november. Forbundet har rykket Depotindehaverforeningen for deres sagsfremstilling, og har først d.d. modtaget denne. Nu vil sagen gå til faglig voldgift, forhåbentlig med det resultat, at vore medlemmer på depoter, i lighed med øvrige virksomheder hvormed vi kontraherer, får feriepenge af feriepenge.

Der er dog på det sidste tilføjet et spørgsmål yderligere. Det drejer sig om den i opmandskendelsen anførte bestemmelse om, at arbejdsgivere pr. 1. januar 1976 skal betale tre øre pr. arbejdstime til LO's uddannelsesfond. Også her afviger Depotindehaverforeningen, idet de hævder, at da de ikke tidligere har betalt, skal de heller ikke betale fra 1. januar 1976, men som meddelt vil begge spørgsmål blive afgjort ved faglig voldgift.

Fra 1. november d.å. er forbundets medlemstal af afdelinger reduceret fra 39 til 38 afdelinger, idet Usserød afdeling er overflyttet til Helsingør afdeling, hvor de i øvrigt er kommet fra for ca. 25 år siden.

Hele korrespondancen vedrørende henvendelsen fra levnedsmiddelgruppen på Cypern angående overenskomsten med Platanis Co., Carlsberg bryggeriet på Cypern, og videre korrespondance med De forenede Bryggerier her, skal der kun tilføjes, at forbundet har modtaget takkeskrivelse fra vore kolleger og kammerater på Platanis Co. på Cypern. I takkeskrivelsen meddeles, at kravet om den store lønnedgang blev reduceret til at være 8,5 pct. mod de 40 pct. der var stillet krav om fra virksomhedens side. Samtidig opnåedes en beskæftigelsesgaranti til marts 1976, hvor aftalen udløber. Sluttelig udtrykkes en oprigtig tak til vort forbund for vor

solidaritet i den førte kamp på Cypern.

På hovedbestyrelsesmødet i juni d.å. diskuteredes vor industris struktur, med særlig henblik på tæpning af københavnerøl i provinsen, og eventuel De forenede Bryggeriers bygning af tapperi i Fredericia. Mødet besluttede at forbundet skulle rette henvendelse til D.f.B. desangående. Også denne korrespondance er udsendt til hovedbestyrelsen, men trods dette ville forbundsformanden gerne citere afsnittet vedrørende udskydelse af bygning af tæppehal i Fredericia. Når han tog dette spørgsmål op, var det foranlediget af, at spørgsmålet blev rejst på sidste forretningsudvalgs-møde i forbundet. Her blev det meddelt at D.f.B. har ændret beslutning vedrørende udskydelse, idet projektering af byggeriet er påbegyndt og at bygning af såvel bryggeri som tapperi snarest skal igangsættes, med det mål, at det skal stå færdig år 1980. Det kan vel forventes, at disse oplysninger bekræftes på D.f.B.'s aktionærgeneralforsamling den 17. december. Hvis dette ikke er tilfældet, vil forbundet rette skriftlig forespørgsel herom.

De i forbundets hus værende lejere, Københavns mandlige og kvindelige afdelinger samt Landsorganisationen af Boligforeninger, har, jævnfør orientering på sidste hovedbestyrelsesmøde, fået forelagt husleje-forhøjelse til dækning af husets faktiske underskud.

Forhøjelserne er taget til efterretning samt det tidligere vedtagne forslag om, sammen med Landsorganisationen af Boligforeninger at indkøbe bil til husets altnuligmand til kørsel til såvel bank, posthus og EDB-central m.m. Udgifterne vil efter de foreløbige udregninger udgøre små 1.000 kr. pr. måned for Boligforeningen.

Herefter gav forbundsformanden følgende oversigt over arbejdsløse medlemmer:

Tidspunkt	København		Provinserne		I alt
	mænd	kvinder	mænd	kvinder	
30. juli 75	251	58	90	33	432
27. august	264	72	75	50	461
24. september	271	71	113	69	524
29. oktober	292	76	180	82	629
28. november 75	292	76	175	94	637

Tallene viser desværre en klar stigning; det ville have glædet ham, at fremsatte tanker om en nedgang havde været rigtig — tallene må og skal ned. Han håber, at december måned vil ændre tallene i positiv retning.

Sluttelig meddelte forbundsformanden,

at der var bestilt lokaler til forbundets næste kongres i dagene 11.-14. september 1977.

I forbindelse med forbundsformandens beretning forelå konsulenternes skriftlige rapport for perioden juni-december 1975.

Til beretningen

Holger Foss havde bemærkninger til ligelønsspørgsmålet i København samt de begivenheder, der udsplittedes i den forbindelse. Det endte som meddelt med forlig den 12. august i år. Det der kan have interesse at diskutere er, om det hele kunne være undgået, ligesom for kvindernes vedkommende. Det var ikke hans opfattelse, hvilket følgende citat fra protokollatets sidste linjer klart gav udtryk for. Citat: »Der er enighed om, parterne imellem, at der for nærværende aftale er en ekstraordinær baggrund, hvorfor aftalen ikke vil være retningsgivende for gennemførelse af fremtidige rationaliseringer på bryggerierne«. Citat slut. Det er sagen i en nødskaal — det var det hele kampen drejede sig om — han fortsatte — vi ville ikke afgive pladser, ingen effektivisering som kvinderne — mændene havde kun gået med til at afgive overflødige pladser, som bryggerierne havde bestemt.

Forholdet er jo, at dersom bryggerierne bestemmer, at der ikke skal kapsler på øllet, så er det jo ikke muligt at bevare kapselmændene. Det var ingen kamp mod den kvindelige afdeling, men mod arbejdsgiverne. Der har været bataljer med den kvindelige afdeling, men efter et fælles kursus de to afdelinger imellem, hvor de første fire dage var svære, hjalp det — der blev udarbejdet dokumenter, så samarbejdet nok skal blive etableret, derfor tog han skarp afstand fra valget af næstformand i gruppe B på Tuborg, hvor den hidtidige næstformand i gruppen var en kvindelig tillidsrepræsentant, det var ikke en måde at starte samarbejdet på.

Et andet spørgsmål Holger Foss tog op var udflytning af produktion fra København til provinsen. Han havde i den forbindelse rettet henvendelse til de områder i provinsen, hvor der produceres fra København, men grundet arbejdspress, travlhed hos tillidsmændene, havde han ikke fulgt henvendelsen op. Han håbede at samarbejdet nu ville komme i gang, og omtalte den positive hjælp fra afdelingerne i Silkeborg og Århus. Spørgsmålet om Fredericia var der ingen tvivl om var blevet aktuelt igen, — han omtalte D.f.B.'s løfte om samme løn som i København.

Vedrørende arbejdsløsheden omtalte han den nyligt trufne aftale mellem afdelingen og D.f.B. om beskæftigelsesgaranti, først fra 5. august 75 til 5. august 76, som nu er udvidet til

5. august 77. Dermed er afdelingens tillidsmænd inddræbt i samarbejdsudvalget på bryggerierne. Sikkerhedsventilen for beskæftigelsen må ses i aftale om afspadsning, der er udvidet til at omfatte 6 måneder, samt en eventuel arbejdsfordeling, der dog først kan forhandles til august 1976. Sidst en eventuel overflytning af medlemmer fra Carlsberg til Tuborg eller omvendt, en aftale han ikke var glad for, men hellere anvises til et andet bryggeri end til arbejdsformidlingen.

Peter Graversen omtalte den indgåede aftale på Silkeborg Bryghus, herunder bonusordningen, der ikke havde givet noget, han havde omtalt dette i aktieselskabsbestyrelsen for Silkeborg Bryghus. Endvidere havde han haft drøftelse om eventuel flytning af Fredericia-projektet til Silkeborg. Forbundsformanden bemærkede til bonusaftalen, at han ikke havde troet på denne, derfor havde han i sin beretning kun omtalt garantiløn i Silkeborg.

John Nielsen omtalte også planerne i Fredericia og efter oplysninger skal det starte i januar 1976. Det var efter hans opfattelse pressen mod de københavnske afdelinger.

Efter enkelte bemærkninger fra Gerda Nielsen, Århus, og fra Allan Lund Nielsen, Horsens, om lønforbedringer på gennemsnitlig henholdsvis 1,— kr. og 0,95 kr. pr. time vedtoges beretningen.

2. Forskellige sager

Forbundsformanden omtalte strukturudvalget, der holdt sit sidste møde onsdag den 8. oktober d.å. Fra mødet foreligger en anmodning til hovedbestyrelsen om indkaldelse af hovedbestyrelsen og formænd til et møde, for at drøfte, hvor langt man er kommet og hvordan man kommer videre. Det var hans opfattelse, at udvalget ikke kunne komme videre. Herefter gav han ordet til udvalgets formand Steen Nielsen.

Steen Nielsen redegjorde for udvalgets arbejde, og henviste bl.a. til udvalgets beretning, der blev forelagt hovedbestyrelsen på konferencen på Haraldskjær i 1974. Han opfordrede hovedbestyrelsen til at bemyndige til afholdelse af en hovedbestyrelses- og formandskonference for behandling af hele struktur- og kontingentspørgsmålet.

Efter en række bemærkninger, hovedsageligt om konferencens afholdelse, vedtoges det at afholde en to-

dages konference — fredag og lørdag — indenfor en overskuelig tid.

Herefter omtalte forbundsformanden den på sidste hovedbestyrelsesmøde vedtagne studierejse til Hamborg og Bremen. Den vil finde sted således, at søndagen benyttes til udrejse. Det vil ikke være praktisk muligt at afholde hovedbestyrelsesmøde samtidigt, idet regnskaberne først foreligger hen i juni måned. Studierejser for hovedbestyrelsen vil finde sted i maj 1976, hvilket hovedbestyrelsen tog til efterretning.

Sluttelig forelå en udtalelse i forbindelse med De forenede Bryggeriers tilbud om køb af medarbejderaktier. Udtalelsen blev indgående diskuteret, herunder Bent Embo's udtalelser til Dansk Arbejdsgiverforenings blad. I debatten redegjorde han for sin stilling og omtalte, at han var citeret forkert i bladet.

Efter ændringer i udtalelsen foranlediget af bemærkninger fra en række hovedbestyrelsesmedlemmer vedtoges følgende udtalelse enstemmigt:

»Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund's hovedbestyrelse, forsamlet til møde den 5. december 1975, ønsker at udtale følgende:

Hovedbestyrelsen har på sit møde nøje drøftet den i de seneste måneder opståede mode blandt danske virksomheder, herunder bl. a. de forenede Bryggerier og De danske Spritfabrikker, hvor der udbydes aktieposter til køb for medarbejderne på særdeles favorable vilkår.

Hovedbestyrelsen ønsker i den forbindelse at slå fast, at medarbejdere der eventuelt køber sådanne aktier i tiltro til, at der ad den vej opnås indflydelse og medbestemmelse, aldrig vil kunne etableres gennem aktiekøb på denne måde.

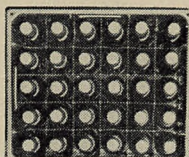
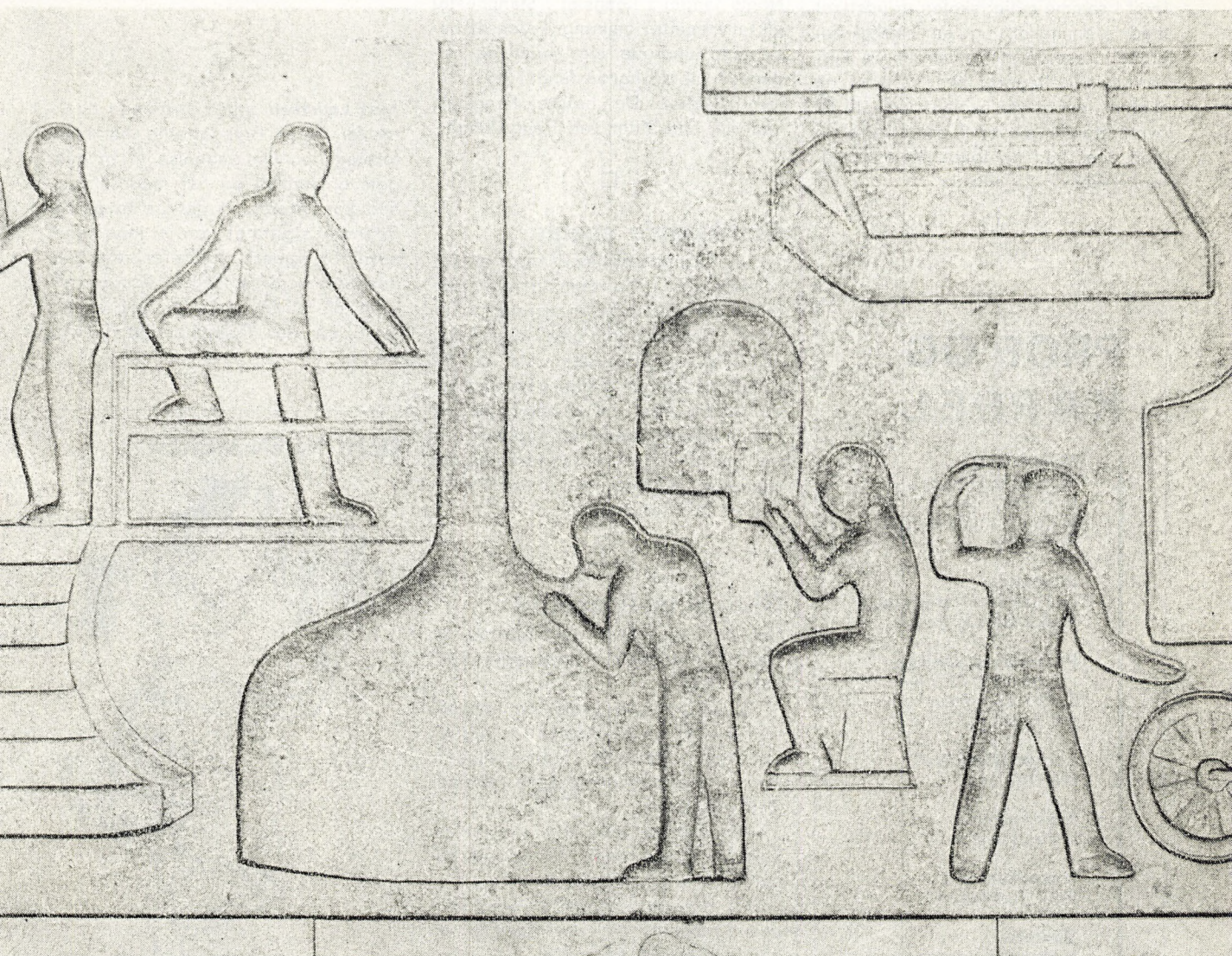
Det er hovedbestyrelsens opfattelse, at når visse industrier for tiden praktiserer den omtalte metode til afhændelse af aktier, skyldes det udelukkende, at man fra kapitalens side arbejder hen mod en svækkelse af fagbevægelsen og frygter en gennemførelse af økonomisk demokrati under den form, der fra forskellig side er lagt op til.

Det må derfor frarådes at købe aktier i virksomhederne, men at man i stedet slutter op om de former for ØD-tanker, der fra arbejderbevægelsens side er rettet mod det endelige mål — at overtage produktionsmidlerne«.

2

FEBRUAR
1976

PROP OG KAPSEL



Medlemsblad for
**Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder Forbund**



**Højskoleforstander
Bent Åkjær**

I marts 1976 vil arbejderbevægelsens nye Roskilde Højskole stå klar til at modtage de første kursister.

Den nye højskole er på flere måder enestående. Det gælder således beliggenheden på et bakkedrag tæt ved den gamle højskole og med en storartet udsigt over fjorden. Men det gælder også indretningen. Elevværelser og undervisningslokaler er etableret i samme miljø; skolen er udstyret med svømmehal, og en særlig fløj er helt reserveret for møder og kurser, hvis deltagere ikke skal bo på skolen. Løvrigt får skolen plads til 62 overnattende elever i enkeltværelser med eget bad og toilet. Hele herligheden koster 27 mill. kr.

□

PROP OG KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Ivar Nielsen (ansvarsh.)
Viktor Søndergaard

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. Fasan 8977

Forbundsformand
Ivar Nielsen

Næstformand
Steen Nielsen

Hovedkasserer
Poul Mathiesen

Sekretær
Viktor Søndergaard

Konsulenter
Erland Petersen
John Pedersen

Bulgarien vil brygge Tuborg-øl på licens

Udenrigsminister K. B. Andersens forhandlinger i Sofia i Bulgarien fik et forløb, som overgik manges forventninger blandt de danske erhvervsfolk, som ledsagede udenrigsministeren under de officielle besøg i Bulgarien og Rumænien.

Dansk erhvervsliv har bl.a. fået løfte om deltagelse i et stort landbrugsprojekt ved Siistra i Nordbulgarien, og bulgarerne overvejer at brygge Tuborg-øl på licens.

□

Nød lærer nogen fange at brygge

Nogle fanger i fængslet i Manchester gik alle muntre omkring. Fængselsbetjentene undrede sig, indtil de opdagede, at de havde fundet ud af at lave alkohol. De brugte fængslets undertøj som filter ved fremstillingen.

□

Øldrikkende snegle

Tre øldrikkende britiske snegle er blevet beordret på afvæjning efter protester fra den britiske dyreværnsforening. Beslutningen blev taget efter et TV-udsendelse, der viste de tre snegle på kanten af hver sit skummen-ølkrus efter et sneglevæddeløb. Udsendelsen skabte en proteststorm fra dyrevenner, og deres forening der sagde at øldrikkeri var unaturligt — i hvert fald for snegle.

□

Øl er øl og ikke teori

Børsen har prøvet at finde ud af, hvorfor fusionen Carlsberg-Tuborg har succes.

På bladets spørgsmål, om omlægningen på direktionsplan er udtryk for nogen bestemt ledelsesfilosofi, svarer den administrerende direktør Poul Svanholm:

»Nej, jeg tror nok, at vi alle har en stærk aversion imod disse sophistcatede managementteorier«

Den slags må da også blive så sært uhåndgribeligt, når der kommer en håndfuld bajere på bordet.

Om man ellers tør antyde så profane ting.

□

Fællesmarkedsmål på øl og vin

Der sker en mindre revolution på flaskeområdet den 1. juni 1976, idet en øl i fem EF-lande — deriblandt Danmark — skal indeholde enten 0,25 eller 0,33 liter og en almindelig vinflaske enten 0,70 eller 0,75 liter.

Grunden til at flaskerne i EF skal standardiseres er, at det skal være lettere for forbrugerne at kunne sammenligne pris på forskellige mærker.

I 1974 vedtog Ministerrådet et direktiv vedrørende harmonisering af indholdet i færdigpakkede varer. Denne harmonisering indføres i fem EF-lande, mens det først skal ske inden 1980 i de fire andre medlemslande Belgien, Irland, Holland og England.

□

Jens Laustsen, administrerende direktør for Ceres Bryggerierne, har ladet foretage en undersøgelse af bryggeriets omdømme og har med tilfredshed konstateret, at det på to år har forandret sig fra at være et jævnt godt søvnigt bryggeri til »De er så kvikke hos Ceres«. Siger selv: »Hvis det går godt på et bryggeri, er det vejrets skyld, går det dårligt, er det direktørens«.

ØLHUNDEN MERER:



Den som ikke laver fejl, laver som regel slet ingenting.

Struktur

Inspireret af Bjarne Mortensens brev til Prop og Kapsel i sidste nummer kan det føles rimeligt med et indlæg vedrørende fagbevægelsens gentagne gange fremsatte ønske om en strukturændring; en ændring som uden tvivl er påkrævet, men som det blot - på grund af de enkelte organisationers specielle interesser og ønske om endelig ikke at sætte noget af den hidtidige suverænitet over styr - er meget vanskelig at opnå enighed om.

Dette indlæg skal dog ikke være nogen særlig kommentar til Bjarne Mortensens indlæg, som bærer præg af ikke alene manglende viden om det, der er sket inden for levnedsmiddelområdet, men også om, hvad det på vor sidste kongres nedsatte udvalg skal beskæftige sig med.

Med hensyn til det udvalgsarbejde, der fandt sted inden for levnedsmiddel- og nydelsesmiddelorganisationerne i årene 1965-1970, så var baggrunden et ønske om at samle kræfterne i en større organisation og derved koncentrere kampmidlerne i pressionen over for arbejdsgiverne, i modsætning til det bestående splittede system. Den forøgede pressionsmulighed er temmelig åbenbar.

Arbejdet i udvalget var for en altovervejende del en teknisk bearbejdelse af forholdene i de berørte organisationer, efterfulgt af en megen nøje vurdering og senere opstilling af et endeligt forslag som udgangspunkt for diskussion i de enkelte forbund.

Men det, der er vigtigt at understrege i denne forbindelse, er, at det absolut ikke indgik i udvalgets overvejelser, at HK-medlemmerne skulle overføres til den »nye« organisation og det ville ganske givet ikke være gavnligt. Med hensyn til de mange - men forholdsvis mindre - håndværkergrupper, var deres placering i det nye system naturligvis med i udvalgsdebatten, men dog kun periferisk, idet der jo ikke ville ske nogen ændring på de enkelte arbejdspladser. Her ville det stadigvæk være bryggerarbejdere, der var beskæftiget på bryggerierne, bagere i bagerierne, slagtere på slagterierne osv.

Nå - dannelse af det større (og stærkere) forbund viste sig ikke gennemførlig på daværende tidspunkt, vel nok mest på grund af den noget uforståelige angst for at afgive noget af de enkelte organisationers suverænitet og selvstændighed.

Det er for så vidt mærkeligt, når man tænker på, hvordan der dag ud og dag ind dannes klubber, foreninger eller sammenslutninger, som for de flestes vedkommende har et primært formål: at øve pression for at styrke klubbens, foreningens eller sammenslutningens kræfter og fremme mulighederne for at gennemføre de opstillede målsætninger, altså at udøve pression. Det man bør tænke på i den forbindelse er, hver gang man danner en klub og flere klubber danner en forening, eller flere foreninger danner et forbund, så afgives der noget af den enkeltes medbestemmelsesret, så afgives der suve-

rænitet - men man bliver stærkere og får mulighed for mere medindflydelse. - Mon det så vil være nogen god ide at beskære LO's kompetence?

På forbundets sidste kongres i 1973 nedsattes der, efter forslag fra Københavns mandlige afdeling, et udvalg der »med henblik på at gøre forbundet mere slagkraftigt over for arbejdsgiverne, samt for at imødekomme kravet om større service for det enkelte medlem og de enkelte afdelinger, nedsætter kongressen et snævert udvalg med overvægt af medlemmer, der ikke har sæde i forbundets forretningsudvalg eller hovedbestyrelse.

Udvalgets opgave er, i den kommende kongresperiode, at udarbejde forslaget, der imødekommer ovenstående, og som i givet fald kan træde i kraft umiddelbart efter næste kongres.

Udvalgets kommissorium er at decentralisere forbundets arbejde, opdele landet i f.eks. 4 distrikter, (2 i Jylland, 1 på Fyn, 1 på Sjælland, inklusive København og Følster) med henblik på, at de enkelte distrikter selv vælger en distriktsleder som fuldtidsbeskæftiget, betalt af distriktets afdelinger. (I forbindelse hermed undersøges mulighederne for, at en eller flere af forbundsfunktionærerne kan undværes, f.eks. ved at blive valgt til distriktsledere).

Udvalget bør endvidere beskæftige sig med distriktedernes eventuelle placering i forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse, samt undersøge den økonomiske baggrund for en gennemførelse af forslaget (øget administrationstilskud fra forbundet eller lignende).

Sluttelig bør udvalget arbejde hen mod en ordning, som gør ledelsesformen af forbundet mere nærdemokratisk.

Det er unægtelig en anden form for strukturændringer end de af Bjarne Mortensen omtalte, hvorfor det kan være rimeligt med denne orientering.

Udvalget har i de forløbne godt to år haft adskillige møder og aflagt rapporter til hovedbestyrelsen. Vi skal ikke her gå i detaljer om rapporternes indhold, men efter en kulegravning af problemerne omkring vort forbunds interne struktur, kunne det jo være, at udvalget ville komme til den konklusion, at selv om vor struktur er gammel, så er den alligevel - efter omstændighederne - den mest fornuftige og ikke mindst den mest fornuftige, såfremt man tænker i økonomiske baner.

Tænk blot på, at vort forbund kun har ca. 2900 medlemmer fordelt over hele landet uden for København. Bruttoomkostningerne ved oprettelsen af blot een distriktspost vil koste disse små 3000 medlemmer en kontingentforhøjelse på ikke under 6 kr. pr. md., for slet ikke at tale om hvad 3 eller 4 distriktssekretærer vil koste.

Dertil kommer, at det sikkert ikke beforder noget fornuftigt formål, at ansætte en distriktssekretær, der skal have hele landet uden for København som arbejdsområde. Så vil en ændring - på grund af en manglende daglig kontakt - alene blive en ulempe i stedet for den tilsigtede forbedring.

I øvrigt er det besluttet - til støtte for udvalgsarbejdet - at indkalde afdelingsformændene til en konference i Middelfart i dagene 4.-6. marts i år.



OPMANDSKENDELSE

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund mod Foreningen af Depotindehavere i Danmark

Af det under denne voldgiftssag oplyste fremgår, at der siden 1947 har eksisteret en kollektiv overenskomst mellem Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund og Foreningen af Depotindehavere i Danmark. Depotindehaverforeningen har i tiden fra 1941 til juli 1957 været medlem af Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationen i Danmark og dermed også medlem af Dansk Arbejdsgiverforening. I 1934 afsluttedes overenskomster med de enkelte depoter, men en foreningsoverenskomst oprettedes som nævnt først i 1947.

Forbundet har yderligere overenskomster med Bryggeriforeningen og Foreningen af Danske Spiritusfabrikanters Arbejdsgiverafdeling, og de 3 overenskomster skal med hensyn til de generelle spørgsmål være enslydende.

Der er nu mellem denne sags overenskomster opstået uenighed om, hvorledes overenskomstens feriebestemmelse skal forstås, og om hvorvidt medlemmer af depotindehaverforeningen er forpligtet til at betale 3 øre pr. præsteret arbejdstime til den af hovedorganisationerne oprettede uddannelsesfond.

Da de nævnte uoverensstemmelser ikke har kunnet bilægges ved mægling eller organisationsmæssig forhandling, er tvisten af organisationerne henvist til afgørelse ved faglig voldgiftsret med civildommer C. Ove Christensen som formand og opmand, og da der ikke mellem voldgiftsmændene har kunnet opnås flertal for en afgørelse af stridsspørgsmålene, tilkommer det formanden som opmand at træffe afgørelsen ved kendelse.

☆

I overenskomst af 13. maj 1975 vedrørende medlemmer af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsar-

bejder Forbund beskæftiget hos virksomheder henhørende under Foreningen af Depotindehavere i Danmark hedder det i § 11 under »Ferie« bl. a.:

»2) Feriegodtgørelsen, som udbetales ved begyndelsen af hver enkelt ferie, udgør 9½ pct. af det af depotet til hver enkelt arbejder udbetalte skattepligtige lønbeløb. Der ydes altså ikke feriegodtgørelse af udgifter til befordring eller kostpenge og andre fortæringstillæg. For sygepengeberettiget fraværelse over 3 dage beregnes feriegodtgørelse for højst 4 måneders fraværelse inden for et optjeningsår og for højst 4 måneder på grund af samme sygdom eller tilskadekomst. Denne feriegodtgørelse beregnes af normalløn + dyrtidstillæg + konjunkturtillæg + evt. anciennitetstillæg.«

Klagerne, Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund, har nedlagt påstand om at høre rettens kendelse for, at indklagede, Foreningen af Depotindehavere i Danmark, kendes pligtig at medregne udbetalte feriepenge i beregningsgrundlaget for feriepenge det efterfølgende år, samt at dette skal ske med tilbagevirkende kraft fra 1973 med supplement til allerede udbetalte feriepenge i 1974 og 1975.

Indklagede har principalt påstået frifindelse, subsidiært at kendelsen ikke får tilbagevirkende kraft, såfremt der gives klagerne medhold.

Klagerne har til støtte for påstanden nærmere anført, at man i bryggerifaget har haft ferie med løn siden 1905. Det var til at begynde med 3 dage årlig, i 1919 blev det udvidet til 6 dage og i 1934 til 9 dages ferie med løn. Vedtagelsen af ferieloven i 1938 medførte ikke i princippet nogen ændring i de gældende regler, og i overenskomsten af 1952 med Foreningen af Depotindehavere i

Danmark er det således i § 10, stk. 1 bestemt, at arbejdere, der har arbejdet uafbrudt mindst 1 år på samme virksomhed, er berettiget til en sommerferie på 12 søgnedage i forbindelse med 3 på hinanden følgende søndage med overenskomstmæssig normalløn og eventuelle pladstillæg efter de hidtil gældende regler, samt endvidere i stk. 5, at tidsrum, for hvilke der ydes feriepenge eller sygehjælp, regnes i denne forbindelse som arbejdsdage.

Ved overenskomstfornyelsen i 1954 gik man imidlertid over til at regne med procenter som i loven, nemlig med 4½ % og 2 %, men man gav ikke afkald på den fordel, man hidtil havde haft, nemlig at der beregnedes feriepenge af feriepengene. Ved et protokollat af 26. april 1954, underskrevet af de to overenskomsterparter, er Depotindehaverforeningen enig i, at ferieparagraffen ændres i overensstemmelse med Bryggeriforeningens overenskomster. Alle tre arbejdsgiverforeninger, der har helt enslydende feriebestemmelser i overenskomsterne, har herefter siden betalt feriepenge af feriepengene, og det er efter klagerens mening alene den omstændighed, at der er kommet en ny bestyrelse i Depotindehaverforeningen, der har bevirket, at man nu indtager et andet standpunkt. Medvirkende hertil har det formentlig også været, at man har fået kildeskat og dermed flere revisorer ind i virksomhederne, og de har gjort opmærksom på ferielovens § 15.

Videre har klagerne henvist til, at Bryggeriforeningen og forbundet i 1954 søgte Socialministeriet om godkendelse af feriereglerne og blandt andet anførte, at feriegodtgørelsen ikke blot beregnes af den udbetalte arbejds løn, men også af udbetalt feriegodtgørelse. Forbundet har derhos i et cirkulære af 1954 til medlemmerne inden for bryggeri- og mineralvandsindustrien henledt opmærksomheden på, at man nu principielt følger ferieloven, men dog således at der udover ferielovens regler betales feriepenge af de tre ugers ferieløn.

Den indklagede forening har ved alle overenskomstfornyelser fulgt ændringerne i overenskomsten med Bryggeriforeningen, og det har været en gentleman-aftale, at man under denne forudsætning ikke fra klagerens side ville stille særlige krav over-

for den indklagede forening, efter at den havde udmeldt sig af Dansk Arbejdsgiverforening.

Indklagede har til støtte for frifindelsespåstanden anført, at foreningen ikke, således som de to andre nævnte arbejdsgiverforeninger, har forpligtet sig til at betale feriepenge af feriepengene. Man har ikke søgt Socialministeriet om godkendelse af en ordning, der fraviger ferielovens regler. Man kender ikke skrivelsen om dispensation, og man er ikke omfattet af den givne dispensation. Foreningen var på daværende tidspunkt medlem af Dansk Arbejdsgiverforening, og man fulgte lovens regler som arbejdsgiverforeningens øvrige medlemmer. Det har altid været klart fra myndighedernes side, at begrebet indkomstskattepligtig løn ikke omfatter feriegodtgørelse, og dette fremgår nu også klart af § 15 i loven efter lovrevisionen i 1971. Den mellem parterne gældende overenskomst adskiller sig med hensyn til formuleringen af feriereglerne ikke fra formuleringen i loven.

Det overvældende flertal af foreningens medlemmer har ikke betalt feriegodtgørelse som af klagerne krævet. Man har sendt spørgeskemaer ud til en lang række medlemmer, hvoraf 17 har svaret, at de igennem kortere eller længere tid har betalt feriepenge af feriepengene. Over 100 medlemmer har svaret, at de ikke betaler feriepenge af feriepenge, men de er ikke spurgt om, hvor længe de har forholdt sig således.

Videre har indklagede anført, at det ikke i overenskomstens ordlyd kan indfortolkes, at der skal betales feriepenge af feriepenge, hvorfor det alene kan være en kutyme, som har været gældende i de andre overenskomstområder, og som er blevet kodificeret. En sådan kutyme kan ikke blive bindende for dette overenskomstområde, selvom overenskomstbestemmelserne er enslydende.

Endelig har indklagede henvist til en skrivelse af 25. februar 1955 fra forbundet til foreningen, hvori det hedder:

»...enkelte af vore afdelinger forespurgt, hvilken ferieløn salgskuske skal have udbetalt i sommeren 1955.

Vi har ikke besvaret disse forespørgsler, idet vi har ønsket en afklaring med den ærede forening, men så vidt vi kan se, har der ikke under

forhandlingerne været rejst noget spørgsmål med henblik på at afvige fra selve ferielovens bestemmelser, og vi går derfor ud fra, at der vil blive udbetalt ferieløn 4½ respektive 2 % af det udbetalte skattepligtige lønbeløb, idet vi dog tilføjer, at for de depoters vedkommende, hvor der udbetales tærepeng, skal der naturligvis ikke udbetales feriegodtgørelse af sådanne beløb.

....«

Opmanden skal til det anførte bemærke følgende:

Ved afgørelsen må det lægges til grund, at der gennem alle årene er udbetalt feriepenge af feriegodtgørelsen inden for Bryggeriforeningens overenskomstområde og ved overgangen fra ferie med løn til ferieprocenter i 1954 er det udtrykkeligt præciseret, at der skal betales feriepenge af ferielønnen. Den indklagede forenings overenskomst havde samme formulering af feriebestemmelserne som Bryggeriforeningens overenskomst, og da indklagede ved protokollatet af 26. april 1954 har tiltrådt, at ferieparagraffen ændres i overensstemmelse med Bryggeriforeningens overenskomst, har det formodningen for sig, at det fra klagerens side er fremhævet, at der skal betales feriepenge af feriepengene, således det netop var præciseret i forbundets cirkulæreskrivelse af 23. april 1954, der også skal være udsendt til de på depoterne beskæftigede medlemmer.

Det ses ikke at have betydning for gyldigheden af den overenskomstmæssige regel, at der ikke er søgt om ministeriets godkendelse, for så vidt angår depotindehaverforeningen.

Forbundets skrivelse af 25. februar 1955, som er påberåbt af indklagede, er vel kun en gentagelse af cirkulæreskrivelsen af 23. april 1954, med en præcisering af, at ferielønsprocenterne efter loven kommer til anvendelse i sommeren 1955, og den ses ikke at have betydning for afgørelsen af det foreliggende spørgsmål.

Opmanden finder herefter, at indklagede har haft den samme forpligtelse som Bryggeriforeningen til at betale feriepenge af ferielønnen, og den omstændighed, at reglen ikke synes at være blevet efterlevet eller krævet efterlevet i de senere år, kan ikke føre til, at reglen ikke fremdeles er gældende mellem overenskomstparterne, hvorfor klagerens påstand

vil være at tage til følge, idet opmanden dog ikke finder, at der bør ske efterbetaling som af klagerne påstået.

☆

Ved forligsmandens til Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark udleverede skitse af 4. marts 1975 til en to-årig overenskomst for tiden 1. marts 1975—28. februar 1977, der er aftrykt som bilag 1 til lov nr. 48 af 11. marts 1975 om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v., er det under nr. 3 bestemt:

»Bidraget til uddannelsesfonden forhøjes med 2 øre pr. præsteret arbejdstime fra 1. januar 1976. Om bidragets opkrævning og det samlede bidrags anvendelse — jfr. afsnit IX, 2. stk. i mæglingsforslaget af 28. marts 1973 — træffes der nærmere aftale;

Ved en opmandskendelse af 7. maj 1975 i et paritetisk nævn nedsat af Bryggeriforeningen og Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund i henhold til lovens § 3, stk. 1, er det blandt andet bestemt, at bidraget til den i h. t. mæglingsforslag af 28.3.1973 oprettede uddannelsesfond forhøjes fra 1/1 1976 fra »1 øre pr. præsteret arbejdstime« til »3 øre pr. præsteret arbejdstime«.

Til et protokollat af 13. maj 1975, underskrevet af Foreningen af Depotindehavere i Danmark og Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund, er det vedtaget, at opmandskendelsen fra det paritetiske nævn overføres til parternes overenskomstforhold. I protokollatet er det nævnt, hvilke ændringer opmandskendelsen betyder i parternes overenskomst. Der er intet nævnt om bidraget til uddannelsesfonden, og der er nu mellem parterne uenighed om, hvorvidt medlemmer af depotindehaverforeningen skal betale bidrag.

Under sagen har forbundet nedlagt påstand om at høre rettens kendelse for, at Foreningen af Depotindehavere i Danmark kendes pligtig til — under henvisning til lov nr. 48 af 11. marts 1975 — at betale 3 øre pr. arbejdstime fra 1. januar 1976 til den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og LO oprettede uddannelsesfond.

Indklagede har påstået frifindelse. Til støtte for påstanden har klagerne anført, at det ved opmandskendel-

sen i det paritetiske nævn er fastslået, at der skal betales 3 øre pr. præsteret arbejdstime til fonden fra den 1. januar 1976, og den indklagede forening har ved protokollatet af 13. maj 1975 uden forbehold anerkendt, at opmandskendelsen overføres til parternes overenskomst. Man har videre henvist til, at det i en indstilling af 10. oktober 1975 fra LO's og DA's forhandlingsudvalg vedrørende uddannelsesfonden i punkt 5) er udtalt, at fonden drager omsorg for uddannelsesstilbud til arbejdsgivere med tiltrædelsesoverenskomst.

Indklagede har begrundet frifindelsespåstanden med, at der i protokollatet af 13. maj 1975 intet er nævnt om uddannelsesfonden. Man talte om spørgsmålet på forhandlingsmødet, men kunne ikke blive enig, hvorfor der intet blev skrevet, og man var så enig om, at spørgsmålet skulle afgøres ved faglig voldgift. Foreningen har ingensinde tiltrådt reglerne om hovedorganisationernes uddannelsesfond, og man har følgelig heller ikke

betalt 1 øre pr. arbejdstime i den tidligere overenskomstperiode. Der er tale om en selvstændig overenskomst, og ikke en tiltrædelsesoverenskomst, hvorfor indstillingen fra hovedorganisationernes forhandlingsudvalg er uden betydning.

Opmanden skal udtale følgende:

Det må efter det oplyste lægges til grund, at spørgsmålet om bidrag til uddannelsesfonden har været drøftet på mødet mellem overenskomstparterne den 13. maj 1975, samt at man ikke kunne blive enig herom. Protokollatet kan herefter ikke tages som udtryk for, at den indklagede forening har accepteret at tiltræde reglerne om bidrag til uddannelsesfonden.

Det må endvidere lægges til grund, at der ikke i overenskomsten af 1973 har været regler om bidrag til fonden.

Da området for bidragsreglerne anvendelse ikke ved forligsmandens skitse af 4. marts eller ved loven af 11. marts 1975 ses udvidet, og da Depotindehaverforeningen ikke er ind-

gået på i så henseende at følge opmandskendelsen fra det paritetiske nævn, finder opmanden ikke at der er grundlag for at pålægge indklagede at betale bidrag til uddannelsesfonden, hvorfor frifindelsespåstanden vil være at tage til følge.

Der vil herefter være at afsige sålydende

K E N D E L S E :

Foreningen af Depotindehavere i Danmark bør anerkende, at man er pligtig at medregne udbetalte feriepenge i beregningsgrundlaget for feriepenge det efterfølgende år.

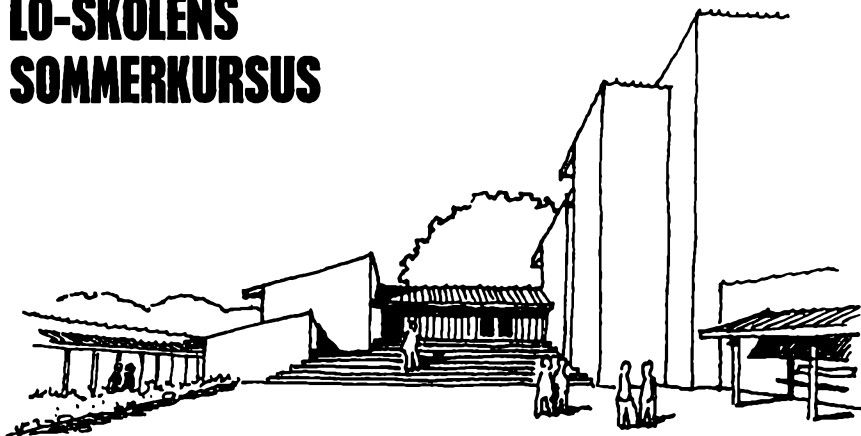
Løvrigt bør foreningen for tiltale af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineraltvandsarbejder Forbund i denne sag fri at være.

Hver part bærer sine sagsomkostninger og udreder opmandens honorar med halvdelen hver.

København, den 4. februar 1976.

C. Ove Christensen.

LO-SKOLES SOMMERKURSUS



LO-skolen har atter i år planlagt et sommerkursus, der er beregnet for voksne, unge og børn over 6 år. Der er hver formiddag undervisning for de voksne og for de unge, og i denne tid vil der være arrangeret forskellige ting for børnene. Et lokale er indrettet som værksted specielt til børnene, og her kan de være, når vejret ikke er så godt. Ellers er der rige muligheder for at være udendørs. Skoven er lige i nærheden, og lige nedenfor skolen ligger der en dejlig strand. Når der er undervisning for de voksne, er der altid samtidig folk, der har som opgave at være sammen med børnene.

I løbet af de to uger, kurset varer, vil der være lagt et program for fem af eftermiddagene, men resten af tiden er helt op til de enkelte. Man kan nyde naturen, tage til Helsingør, tage til Sverige, besøge København og meget mere.

Kurset er placeret i de to sidste uger af juli, 18.—31. Erfaringen viser, at det er den tid på sommeren, hvor flest har ferie.

Prisen for at deltage er kr. 850.— for voksne, kr. 600.— for de unge og kr. 525.— for børnene. De voksne kan søge om statstilskud. Der bliver automatisk tilsendt ansøgningskema fra skolen ved optagelsen.

Prisen omfatter kost, logi, undervisning, sengetøj og -linned.

Undervisningen foregår i fem grupper. De voksne skal ved tilmeldingen vælge en af de fem grupper, således at grupperne kan gå i gang straks om mandagen. De fem grupper har hver sit emne:

- Demokratiets vilkår og muligheder.
- Familien.
- Værksteder.
- Borgeren og trykshedsystemet.
- Dramatik.

De unge har et helt selvstændigt undervisningsprogram, der kører helt uafhængigt af de voksne.

Der vil undervejs blive arrangeret nogle fælles ting i form af fester, film, skovture og lign.

Man tilmelder sig kurset ved at indsende navne på samtlige deltagere, personnumre, adresser samt erhverv. LO-skolen bekræfter derefter tilmeldingen og sender samtidig ansøgningsblanket til statstilskud.

Kursusafgiften betales kort før kurset begynder.

Program for kurset fås ved henvendelse til: LO-skolen, 3000 Helsingør, telf. (03) 21 72 72.

Breve til:

PROP og

KAPSEL



30 års

Socialdemokratisk

politik



Må det være mig tilladt at komme med nogle betragtninger nu, hvor vi har passeret 3 x 10 års socialdemokratisk politik. Hvorfor netop nu? Jo, fordi der på Socialdemokratiets partikongres i 1945 — 19.—22. august — blev vedtaget et partiprogram. Og det er værd at bemærke tidspunktet: netop den første kongres efter krigens afslutning.

Dette partiprogram blev udsendt i et hefte på 84 sider og hedder: Fremtidens Danmark.

Når man slår op i dette — et så vel gennemtænkt og velskrevet program — er der mange ting, der er værd at erindre, for også i dag, 30 år efter, er dette stadig gældende — dog med fornyelser, for selv om Socialdemokratiet er gammelt, er det hele tiden fornyende.

Og hvad står der så i dette program? Der står de krav, som dengang blev stillet af den danske arbejderbe-

vægelse i samarbejde med Socialdemokratiet:

Frihed er vort første krav, men hvad er frihed? Det er:

trofrihed

talefrihed

frihed til at skrive, læse og undervise

frihed for kunst og videnskab
forsamlingsfrihed og foreningsfrihed

frihed til at kritisere regering og myndigheder

frihed til at arbejde for politiske tanker

frit valg af beskæftigelse

frit valg af forbrug.

Men demokratiet giver ikke **rettigheder** alene, det giver også det enkelte individ **ansvar og forpligtelser** overfor samfundet.

Det demokratiske system kan kun fungere, hvis medborgerne er sig medansvaret og pligterne bevidst.

Og her vil jeg tilføje ovenstående, netop respekt og solidaritet overfor det enkelte menneske.

Og med disse krav er grunden jo lagt til en videreførelse og udbygning af et program, som kan gøres vidtfavnende, og derfor er det også værd at bemærke de efterfølgende krav, og her kommer jo finanspolitikken, der må stræbe henimod en styring af private udgifter og offentlige udgifter tilsammen, således at der skabes en tilstrækkelig totalkøbekraft, der kan danne grundlag for fuld beskæftigelse — ja netop:

fuld beskæftigelse

pris- og lønpolitik

priskontrol m. v.

Ligeledes er arbejdsfred en vigtig forudsætning for, at den demokratiske planøkonomi kan lykkes, men det forudsætter at arbejdere og funktionærer får øget indflydelse på det økonomiske liv og at arbejdernes aflønning kommer til at udgøre en voksende andel af det fælles samfundsprodukt.

Og det næste krav (der stadig er gældende og i brændpunktet) er økonomisk demokrati — ØD.

Økonomisk demokrati kræver, at arbejdere og forbrugere sikres større indflydelse på det økonomiske liv. Økonomisk demokrati kræver endvidere, at der skabes kontakt mellem befolkningen i dens daglige arbejde og den økonomiske politik, og at alle

inddrages i dette arbejde fra virksomhedens ejer til arbejderen er en af økonomisk demokratis hovedopgaver. Her tænkes på bedriftsråd, sektionsråd, samfundsøkonomisk råd for hele landets økonomi — og meget mere kunne nævnes i samme forbindelse, for der er jo stadig kommet nye ideer og tanker til netop med hensyn til ØD.

Ligeledes skal fremhæves den udvikling, der er sket indenfor ulykkes- og sygeforsikringen og ligeledes for arbejdsløshedsunderstøttelse.

Blev man syg dengang — for 30 år siden — ja, så var der ikke råd til for en familie at købe en næringsrig kost, og det kunne resultere i endnu mere sygdom, og da måtte ens forældre gå den tunge vej til socialkontoret og stå med hatten i hånden for om muligt at få bevilget 10—15 kr., men de skulle tilbagebetales, så snart man var rask.

Derfor vil jeg fremhæve ovenstående, idet man bør tænke på de goder, der er opnået på så relativt kort tid. Men ingenting er en selvfølge, som mange måske tror, hurtigt kan det ændre sig rent samfundsøkonomisk set, det har vi set med den store arbejdsløshed i dag, men det er bevist, at også til dem, der rammes af denne så uheldige situation, er der en nogenlunde løn (understøttelse), og derfor vil jeg gentage, at fuld beskæftigelse skaber et sundt samfund og tryghed.

Dernæst vil jeg ganske kort nævne boligbyggeriet, idet kravet her er, at det må være en menneskeret at have en god og sund bolig. Alt for mange bor stadig i umenneskelige boliger, dette kan skabe sygdom, kriminalitet, mindreværdskomplekser og dårlig opvækst for børnene, idet miljøet vil præge dem.

Derfor må vi i fremtiden kræve større sanering på dette område.

Ligeledes kan nævnes væsentlige punkter i programmet såsom Danmarks energiforsyning, som jo også er højaktuel i dag. En samlet trafikplan, og vi ser i dag, hvor omfattende den er blevet, her tænkes på vejnettet, brobygning, havneanlæg, lufthavne, parkeringspladser til de tusindvis af biler.

På undervisningsområdet er der sket en kolossal udvikling, udbygning

Fortsættes side 10



Splittelse gavner de andre

Folketingsmand Svend Auken, formanden for Folketingets arbejdsmarkedsudvalg og næstformand i den socialdemokratiske folketingsgruppe, skriver i denne artikel om betydningen af det nære samarbejde mellem parti og fagbevægelse.

I hele sin historie har den tætte samhörighed mellem Socialdemokratiet og fagbevægelsen været en nødvendig drivfjeder i arbejderbevægelsens kamp. Det er derfor ikke overraskende, at arbejderbevægelsens politiske modstandere sætter ind på at få forbindelse mellem parti og fagbevægelse sprængt.

Både Højre og Venstre mistænkeliggør samarbejdet. De borgerlige partier prøver gennem lovgivning at forhindre fagbevægelsen i at udgive A-pressen og i at give tilskud til Socialdemokratiet. (Ja, de faglige organisationer kan godt lave indsamlingsbøsser for private bidrag fra enkeltmedlemmer, men ikke på demokratisk vis bruge organisationens indtægter til politiske formål). Hvis disse lovforslag gennemføres, vil det betyde en alvorlig beskæring af de faglige organisationers frihed og indflydelse. Det næste bliver vel, at lønmodtagerorganisationerne forbydes at udgive fagblade med politiske indlæg og forbydes at afholde kurser med politiske emner o.s.v., hvorimod arbejdsgivernes muligheder for at hjælpe arbejdsgiverpartierne naturligvis ikke antages i praksis (Dansk Arbejdsgiverforenings tilskud til de borgerlige kan nemt forvandles til »frivillige« bidrag fra store enkeltvirksomheder).

Mistænkeliggørelsen som princip

Men også fra »venstre« møder det naturlige samarbejde mellem parti og

fagbevægelse modstand. Ikke mindst kommunisterne har længe spekuleret i tanken om fagbevægelsens »uafhængighed«. Talrige forsøg er i tidens løb blevet gjort på at fjerne socialdemokratiske tillidsmænd og mistænkeliggøre de faglige leders politik og samarbejde med partiet. Og visse steder har man haft held til at vinde magten. Eksempelvis kan nævnes Litografisk Forbund, murerne i København og Århus og Sømændenes Forbund, som alle har fået en stærk kommunistisk ledelse.

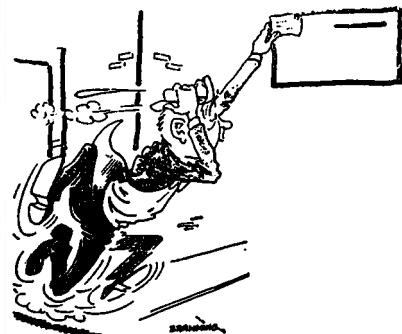
Man må være kommunisterne taknemlig for, at de ingen af de steder, hvor de dominerer ledelsen, har lagt skjul på den nye stil. Tænk blot på Sømændsforbundet: Aldrig så snart har man her erobret flertallet, før en massiv udrensning af socialdemokrater fra alle tillidsposter iværksættes — med alle til rådighed stående midler. Derefter administration af arbejdsløshedskasse og forbundsmidler på grænsen af loven og mod al anstændighed.

Videre: Indgåelse af overenskomster med dusører under bordet — skjult for medlemmerne. Endelig eksklusion af de mest aktive socialdemokratiske kritikere. Breve til arbejdsgiverne med krav om afskedigelse af de pågældende. Og til sidst inddragelse af understøttelse til dem, når de er blevet ledige.

Her savnes intet i klarhed. Enhver kan se, hvor meget der ligger i fagbevægelsens uafhængighed under kommunistisk styre.

Splittelse kun til modstanderglæde

Det 100 år gamle samarbejde mellem Socialdemokratiet og fagbevægelsen hviler ikke på ensretning og terror. Hvis der er grund til utilfredshed, er der altid plads til kritik. Fagbevægelsen er ingen dikkende lammehele. Og partiet har naturligvis interesser, der rækker ud over de faglige problemer. Men uden den tætte samhörighed ville lønmodtagernes interesser ikke effektivt blive varetaget. Splittelse af kræfterne vil kun være til fordel for de borgerlige og arbejdsgiverne.



Husk, at indlæg til »Prop og Kapsel« skal være redaktionen i hænde **senest den 10. i måneden**. — Vi er også glade for et billede af evt. skribenter!

PRIPP's fremstiller Carlsberg og Tuborg øl



Carlsberg og Tuborg øl skal nu successivt fremstilles af det svenske bryggeri PRIPP's i løbet af 1976.

De forenede Bryggerier har til hensigt at forøge deres markedsandel i Sverige, der for tiden udgør 7 procent. For at billiggøre transporten har man indgået aftale med PRIPP's om, at fremstillingen sker i Sverige på licens. PRIPP's, der i forvejen har en udnyttet kapacitet, vil kunne beskæftige flere mennesker på grund af samarbejdet med de danske bryggerier.

Nyt svensk bryggeri

Et nyt bryggeri under PRIPP-koncernen ventes at være færdigopført i

1976. Bryggeriet er beliggende i Västra Frölunda og beregnes at koste 220 millioner kroner.

☆

Nyckelbryggerierna i Luleå indførte i efteråret 1975 4 dages uge for 37 af de på bryggeriet beskæftigede. — 4 dages ugen varede i to måneder. Grunden til den nedsatte arbejdsuge var, at salget var stærkt dalende i forhold til det øvrige land, idet Norrbotten, hvor bryggeriet ligger, havde dårligt vejr det meste af sommeren, hvilket også var en afvigelse fra det øvrige Sverige.

INFORMATION FRA ARBEJDERBEVÆGELSENS ERHVERVSRÅD om

Situationen nu!

Beskæftigelsen

Den halvårige beskæftigelsesundersøgelse fra den 29. oktober 1975 viste for kvinderne en udpræget konstant størrelse i arbejdsstyrken fra oktober 1974 til oktober 1975. Dette gælder både for gifte og ugifte kvin-

der, hvilket er bemærkelsesværdigt, eftersom antallet af mænd i arbejdsstyrken i samme periode viste et svagt fald.

Arbejdsløsheden er til gengæld steget kraftigere i den kvindelige arbejdsstyrke end i den mandlige ar-

bejdsstyrke.

Trods kraftigere stigning i arbejdsløsheden blandt kvinderne er deres andel af den samlede arbejdsstyrke ikke faldet, som man kunne have ventet.

Blandt de unge aldersklasser, d.v.s. blandt de 15—24-årige, er arbejdsløsheden tillige dobbelt så stor som blandt de 35—64-årige.

Arbejdsløsheden i december 1975, målt som ledigheden blandt fuldtidsforsikrede A-kasemedlemmer, blev på 14,3 % mod 11,6 % i december 1974, men da antallet af fuldtidsforsikrede A-kasemedlemmer tillige er steget meget stærkt gennem 1975, er disse procenttal ikke direkte sammenlignelige.

Ultimo december	1974	1975
Antal A-kasemedl.	872.200	964.300
Heraf arbejdsløse	101.500	137.900
Arbejdsløsheds-%	11,6	14,3

Arbejdsløshedsprocenten for december 1975 svarende til medlemstallet i december 1974 ville være ca. 15,8 %.

Ledigheden i decbr. 1975 har i væsentligt større omfang end i december 1974 været påvirket af vinksomhedslukninger i forbindelse med julen og nytåret, bl. a. fordi der i december 1975 indgik to opgørelsesdage omkring jul og nytår mod én året før.

På årsbasis blev den gennemsnitlige ledighedsprocent for 1975 den højeste siden 1952.

Stigningen i ledighedsgennemsnittet fra 1974 til 1975 har omfattet alle hovedgrupper af arbejdsløshedsforsikrede og alle dele af landet.

Ledighedsudviklingen har været kendetegnet af et fortsat betydeligt fald i byggefagsledigheden fra det forholdsvis høje niveau i begyndelsen af 1975, mens ledigheden blandt øvrige forsikrede, taget under ét, har været fortsat stigende gennem 1975, men med en væsentligt svagere stigningstakt end den, der gjorde sig gældende i løbet af 1974.

Arbejdsløshedsprocent

December	1974	1975
Specialarbejdere	16,0	14,8
Byggefag	20,6	14,8
Kvinder	11,6	16,2
I alt	11,6	14,3

Gennemsnit hele året	1974	1975
Specialarbejdere	6,9	14,8
Byggefag	7,9	14,0
Kvinder	5,9	13,0
I alt	5,2	11,2

Fortsat fra side 7

af universiteter, højskoler, håndværkerskoler, ingeniørskoler, kommuneskoler og aftenskoler ikke at forglemme, her gives der tilskud til lokaler, lærerkræfter, lederuddannelse, støtte til lejrpladser og idrætspladser, svømmehaller m. v.

Til sidst vil jeg kun kort nævne kravet om arbejderbeskyttelse. Der bør gennemføres forbedringer i den almindelige lov om arbejderbeskyttelse.

Meget mere kunne nævnes, det, som er skrevet her, er kun et lille uddrag fra det dengang vedtagne partiprogram, som er vidtspændende, og jeg mener ikke, at et tilbageblik er skadeligt, selvom det er fremtiden det gælder. Vi er nu godt på vej frem mod år 2000, mit ønske må være, at stadig nye fremskridt og sejre er i sigte, og at vi stadig må leve i fred og fordragelighed med vore nabo-lande.

Vi ved hvem der prægede 50'erne — Hans Hedtoft og H. C. Hansen — i 60'erne Viggo Kampmann og Jens Otto Krag — og nu i 70'erne Anker Jørgensen.

Her må vi stå sammen alle uanset rang eller stand indenfor arbejderbevægelsen og løfte i flok med ordene: Lyt til nye tiders tanker.

Til slut vil jeg nævne den mand, der lagde grundstenen til dette parti-program og som prægede Socialdemokratiet fra århundredskiftet frem til 1940, nemlig Th. Stauning, og derfor skal der stadig lyde et:

DANMARK FOR FOLKET!

Bryggeriarbejder
Frode Pugholm Nielsen,
 Horsens afd.



HOLGER bliver 50 år

Den 10. marts 1976 fylder formanden for de københavnske bryggeriarbejdere, Holger Foss, 50 år.

Holger blev bryggeriarbejder på Carlsberg i 1949, og allerede i 1953 — efter at have været medlem af Kørselsklubbens bestyrelse — valgtes han som tillidsmand for det kørende personale.

Denne post bestred Holger, indtil han i 1958 blev valgt som formand for afdelingen.

Holger har nu været vor afdelings formand gennem 18 år — den længste periode, nogen formand har siddet ved roret i vor fagforening. — 18 år, som har sat sig positive spor i organisationens historie.

Udover at varetage sine kammeraters interesser i Københavns afdeling, har Holger i hele sin formandsperiode været medlem af forbundets hovedbestyrelse og forretningsudvalg, hvor han med aldrig svigtende interesse har været med til at kæmpe for alle forbundets medlemmer.

På utallige fronter har Holger forsvaret sine medlemmers synspunkter, ved forhandlinger med arbejdsgiverne, altid optændt af at komme igennem med det resultat, som sikrede vore medlemmer en endnu bedre position, ved aktiv medvirkning i det meget omtalte formandsinitiativ, der ofte har givet arbejderklassen gode resultater, men også og ikke mindst har sat sig i respekt overfor vore modstandere, arbejdsgiverne.

Fra 1966 til 1970 var Holger medlem af Borgerrepræsentationen, valgt af SF, men denne tillidspost tilfredsstillede ikke hans temperament, hvorfor han i 1970 frasagde sig denne post.

Utallige er de opfordringer, hvor landets store organisationer (HK - SID - METAL) og mange andre har bud efter Holger Foss (som indleder og debatterer) for gennem ham at høre de københavnske bryggeriarbejders mening og synspunkter.

Sluttelig vil jeg gerne på forretningsudvalgets vegne ønske Holger hjerteligt tillykke med de 50 år og udtrykke håbet om, at du endnu i mange år vil få mulighed for at bruge din arbejdsindsats til gavn for alle i organisationen.

For alle dem, som sikkert ønsker at være med til at hyld Holger, vil der blive mulighed for dette den 10. marts mellem kl. 10 og 12 i forbundets hus, Lindevangs Allé 6, 2000 F.

Bent Meyer.

En gruppe studerende ved Den sociale Højskole i København har udarbejdet nedenstående artikel i forbindelse med deres undervisning om sammenhængen mellem arbejdsmiljø og førtidspensionering.

KEND DIN RET - OG BRUG DEN

6 ud af 10 er gået på pension før de fylder 67 år.

Det er især de ufaglærte, som førtidspensioneres i forhold til andre erhvervsgrupper.

Dette problem berører altså mange mennesker. Oplysningerne er ofte så uklare, at man er usikker på sine rettigheder.

Der vil i det følgende blive gjort forsøg på at give et overblik over reglerne og nogle praktiske anvisninger.

De ufaglærte arbejdere udgør ca. en trediedel af den samlede arbejdsstyrke. Næsten halvdelen af alle førtidspensionerede (førtidsfolkepensionister, enke- og invalidepensionister) er ufaglærte.

Funktionærerne udgør også ca. en trediedel af den samlede arbejdsstyrke, men udgør kun en tiendedel blandt de førtidspensionerede.

Det er ikke de unge, der bliver invalidepensionister, da gennemsnitsalderen hos personer, der får tilkendt invalidepension, er godt 48 år.

Hovedårsagerne til pensionering er fysiske og psykiske skader p. gr. af hårdt arbejde.

Førtidspensionering betyder, at man bliver pensioneret inden man bliver 67 år. Der er tre forskellige former for førtidspensionering: Invalidepension, enkepension og førtidsfolkepension.

Betingelserne for at få invalidepension

Er man ikke i stand til at udføre sit daglige arbejde på grund af en varig forringelse af helbredet, er man berettiget til at få invalidepension. Man behøver altså ikke at være synligt handicappet. Der står i loven, at der skal tages hensyn til, hvilket arbejde man har haft tidligere, og hvad man har kunnet tjene der, når ens er-

hvervsevne skal bedømmes. F. eks. vil en jord- og betonarbejder med dårlig ryg være mere arbejdsmæssigt hæmmet end en kontormand. Man kan ikke på samme måde ændre jord- og betonarbejderens arbejdsvilkår, som man til en vis grad kan for kontormanden (man kan ikke fjerne dårligt vejr og tungt arbejde for jord- og betonarbejderen, men man kan ændre højden på kontormandens arbejdsstol og -bord).

Den vurdering, der foretages her, er bestemmende for, hvilken af invalidepensionssatserne man får.

Invalidepension tilkendes på 3 niveauer:

Højeste sats, når man anses for helt erhvervsudygtig.

Mellemste sats, hvis erhvervsevnen er nedsat med mindst 2/3.

Laveste sats, hvis erhvervsevnen er nedsat med mindst halvdelen.



Ved tildelingen af mellemste og laveste sats er der taget hensyn til den erhvervsevne, der er i behold, således at pensionen skal suppleres af en arbejdsindtægt. Det viser sig dog i praksis at være næsten umuligt. Derfor er det klart urimeligt at give pensionen på så lavt et niveau.

Aldersbetingelser:

Højeste invalidepension kan søges af personer mellem 18 og 67 år. Ansøgere, der er mellem 60 og 67 år, og som bliver tilkendt højeste pension, får dog kun en pension, som svarer til den mellemste sats.

Mellemste sats kan søges af personer mellem 15 og 60 år.

Ved 67 års-alderen overgår man til folkepension. Det medfører nedgang i pensionsindtægten for modtagere af mellemste og højeste sats.

Invalidepensionen består af:

Højeste sats: Grundbeløb
Pensionstillæg
Invaliditetsbeløb
Erhvervsudygthedsbeløb.

Mellemste sats: Grundbeløb
Pensionstillæg
Invaliditetsbeløb.

Laveste sats: 1/2 grundbeløb
1/2 invaliditetsbeløb.

Der kan ud over de faste ydelser ydes pleje- eller bistandstillæg, hvis man har et særligt plejebøvhov i hjemmet. (Se beløbsstørrelserne i nedenstående tabel).

Betingelserne for at få førtidsfolkepension

Er man fyldt 60 år, og har man et svigtende helbred, der ikke gør det sandsynligt, at man fremover er i stand til at klare sig på arbejdsmarkedet, er man berettiget til førtidsfolkepension.

Man kan også blive førtidspensioneret på grund af andre særlige omstændigheder. Man kan f. eks. have været arbejdsløs i en længere periode og kan derfor ikke indpasses på arbejdsmarkedets vilkår igen.

Førtidsfolkepension kan søges fra man er 60 år, hvorefter man overgår til folkepension som 67-årig.

Pensionen består af indtægtsreguleret grundbeløb og pensionstillæg.

Betingelserne for at få enkepension

Er man blevet enke efter det fyldte 45. år og enten er fyldt 55 år eller forsørger mindst 2 børn under 18 år, er man berettiget til enkepension.

Enlige kvinder over 50 år kan, efter samme betingelser som ved tilken-

delse af førtidsfolkepension, få enkepension.

Månedlige ydelser gældende fra 1. oktober 1975

	Ugift	Gift med pensionist	Gift m. ikke-pensionist
Grundbeløb	1246	960	1246
Pensionstillæg	267	264	267
Ægteskabstillæg			130
Hustrutillæg			1085
Invaliddetsbeløb	621	477	621
Erhvervsudygtighedsbeløb	830	605	830
Bistandstillæg:			
personligt	621	621	621
husligt	244	244	244
Plejetillæg	1241	1241	1241

Hvis man har svært ved at klare sig for sin pension, kan man henvende sig i social- og sundhedsforvaltningen (socialkontoret) i den kommune, hvor man bor, hvor der efter skøn kan ydes personlige tillæg.

Fra 1. oktober 1975 andrager højeste invalidepension kr. 35.148,00 pr. år, mellemste invalidepension kr. 25.608,00 pr. år, tidligt førtidspension plus enkepension kr. 18.156 pr. år og laveste invalidepension kr. 11.184,00 pr. år. — Disse beløb gælder for ugifte pensionister.

I 1974 var der i alt 54.544 førtidsfolkepensionister, 18.141 enkepensionister, 144.262 invalidepensionister, hvoraf de fleste modtog den mellemste sats.

Hvad gør man — og hvad sker der?

Det første, man må gøre, når man vil ansøge om en pension (invalide-, enke- eller førtidsfolkepension) er at gå op i social- og sundhedsforvaltningen (socialkontoret, sygesikringen) i den kommune, hvor man bor.

Her får man et ansøgningskema i 2 eksemplarer, som skal udfyldes ens. Få evt. hjælp hertil fra en medarbejder i socialforvaltningen, kommunen har pligt til at hjælpe med udfyldning af disse skemaer.

Man får også et skema, som ens læge skal udfylde efter en grundig undersøgelse, som lægen foretager uden for sin almindelige konsultationstid. Lægen sender attesten tilbage til socialforvaltningen, og her afleverer man selv sit eget ansøgningskema i de to eksemplarer.

Man kan herefter regne med at blive indkaldt til en samtale i socialforvaltningen, hvor man skal give detaljerede oplysninger om tidligere arbejds- og sygdomsforhold.

Det er vigtigt at aflevere ansøgningen hurtigst muligt, da pensionen gives med tilbagevirkende kraft fra den dag, man selv har afleveret sin ansøgning. Hvis lægen mener, man kan få pension, kan der gives forskud på pensionen fra ansøgningsdatoen — dette gælder dog ikke den laveste pensionssats.

Invalidepension

Hvis det er invalidepension, man søger om, sender social- og sundhedsforvaltningen ens egen ansøgning og lægeerklæring samlet til Invalideforsikringsretten (fra 1. april 1976 amtets revaliderings- og pensionsnævn).

Man kan herefter regne med, at Invalideforsikringsretten (fra 1. april amtet) kan indkalde een til en yderligere undersøgelse hos en speciallæge. Det kan bl. a. være fordi Invalideforsikringsretten er i tvivl om, hvilken pensionssats man har ret til, fordi lægeerklæringen er utilstrækkelig, eller fordi der er tvivl om, man kan få pension.

Hvis Invalideforsikringsretten mener, at man har mulighed for at komme i arbejde igen, evt. i et andet erhverv, kan man blive indkaldt til en samtale herom på et revalideringscenter (fra 1. april 76 kommunens social- og sundhedsforvaltning).

Når Invalideforsikringsretten mener, de har fået de nødvendige oplysninger, træffes en afgørelse. Her bliver det bestemt, om man enten får pension og på hvilken sats, eller om man får afslag.

Det har vist sig, at Invalideforsikringsretten det sidste halve år har givet flere afslag end nogensinde tidligere. Ansøgere, socialforvaltning og læger skal af den grund ikke lade sig afskrække fra at søge pensioner. Det er ikke dem, der skal være dommere, men Invalideforsikringsretten.

Man kan regne med, at ventetiden for en afgørelse fra Invalideforsikringsretten kan være et år eller mere. Er man utilfreds med den afgørelse, der er truffet, kan man anke til Den sociale Ankestyrelse.

Førtidsfolkepension

Er det førtidsfolkepension, man søger, er fremgangsmåden den samme som

ved invalidepension, dog sender socialforvaltningen ansøgning og lægeerklæring til et særligt udvalg under kommunalbestyrelsen (fra 1. april 76 amtets revaliderings- og pensionsnævn). Bevillingen skal dog godkendes af Sikringsstyrelsen.

Hvis udvalget afslår pension, kan man anke til Sikringsstyrelsen. Afgørelser herfra kan ankes til Den sociale Ankestyrelse.

Enkepension

Ansøgning om enkepension sker på samme måde som for førtidsfolkepension, og ankemulighederne er de samme.

Fristen for anke er altid 4 uger

Husk at socialforvaltningen har pligt til at hjælpe med at skrive papirerne til Ankestyrelsen.

Bistandsloven — ændringer ved lovens ikrafttræden

Den bistandslov, som træder i kraft den 1. april 1976, betyder for pensionsområdet, at Invalideforsikringsrettens arbejde overtages af amtskommunernes revaliderings- og pensionsnævn.

Det kan få betydning for, hvor længe man skal vente på at få sin sag afgjort. Det kan også få betydning for, hvor mange afslag der gives.

Det skal man huske!

Når man henvender sig på offentlige kontorer, så husk personlige papirer, f. eks. fagforeningsbog, kort fra arbejdsformidlingen, personnummerbevis, sygesikringsbevis, børns dåbsattester, vielsesattest, skilsmissepapirer, skattepapirer, lønsedler, huslejekvittering.

Som hovedregel: medbring sygesikringsbevis plus de personlige papirer, sagen drejer sig om.

HUSK: Socialforvaltningen skal altid hjælpe med at udfylde papirer og besvare spørgsmål, som man er i tvivl om.

Se din sag!

På offentlige kontorer føres der journaler over ens sag. Man har ret til at se papirerne. Det skal man benytte sig af, hvis man er interesseret i at se disse oplysninger.

Fra Forbundet

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE afholdt onsdag den 7. januar 1976.

Alle var mødt.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 3. december 1975 godkendtes. Forhandlingsprotokollen fra ordinært hovedbestyrelsesmøde den 5. december godkendes med følgende rettelser: Beskæftigelsesgarantien for Københavns mandlige afdeling er gældende fra 12. august 1975 — 12. august 1977, og ikke som anført 5. august 1975 — 5. august 1977. Endvidere diskuteredes Holger Foss' bemærkninger vedrørende ligelønsspørgsmålet, og i sætningen »mændene havde kun afgivet overflødige pladser, som bryggerierne havde bestemt« udgår sætningen »som bryggerierne havde bestemt«.

2. Beretning

Ved et fællesmøde den 9. december 1975 under medvirken af repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening, Bryggeriforeningen, forbundet og Københavns mandlige afdeling,

drøftedes en af salgsschaufførerne på Carlsberg Bryggerierne etableret arbejdsvægring, idet chaufførerne nægtede at levere øl til tobakshandler Hans Christian Jacobsen, Frederikssundsvej 63, København NV.

Begrundelsen for arbejdsvægringen var en uoverensstemmelse mellem tobakshandleren og Tuborgs salgsschauffører, idet tobakshandleren har hævdet, at Tuborgs salgsschauffører har modtaget 17 kasser tomme flasker retur, medens chaufførerne kun har kvitteret for 16 kasser. Ved en af bryggeriets salgsspektører foretaget kontrol har tobakshandlerens påstand ikke kunnet verificeres.

Sagen har af tobakshandleren været indbragt for Monopoltilsynet, der ved skrivelser af 3. december til såvel Carlsberg som Tuborg har pålagt genoptagelse af leveringerne til tobakshandleren på de sædvanligt gældende vilkår for tilsvarende salg, således at genoptagelsen skulle ske inden 2 dage fra skrivelserens datering.

Ikke desto mindre har det ikke været muligt at få genoptaget leverancerne af øl og mineralvand. Leverancerne er i øvrigt heller ikke genoptaget af Tuborgs salgsschauffører, men her har tobakshandleren modsat

sig at få leverancer effektueret af de to salgsschauffører, som striden er opstået med, og som er alene om at levere Tuborg øl i det pågældende område.

Sagen diskuteredes. Fra arbejderside blev det tilkendegivet, at fagforeningen havde påbudt Carlsbergs chauffører at nægte levering til tobakshandleren, og forbundet støttede i øvrigt dette påbud. Endvidere foreslog man fra arbejderside, at bryggeriet skulle sende en repræsentant ud til tobakshandleren for at forhånde denne til skriftligt at erkende, at hans beskyldning mod chaufførerne ikke var berettiget, og i modsat fald indgive politianmeldelse.

Fra arbejdsgiverside præciseredes det, at man var af den opfattelse, at nægtelsen af leverancerne til tobakshandleren, ihvertfald for så vidt angår Carlsbergs chauffører, var overenskomstridig, og man påpegede yderligere de vanskeligheder, bryggeriet kom i som følge af pålægget fra Monopoltilsynet. Man tilkendegav derfor, at sagen ville blive indbragt for Arbejdsretten med anmodning om behandling som hastesag, og at der herunder tillige ville blive gjort ansvar gældende for fagforeningen og forbundet.

Bryggeriforeningen har i skrivelse af 22. december 1975 meddelt forbundet følgende:

»Ved skrivelse af 10. november meddeltes, at Bryggeriforeningen på det foreliggende grundlag ikke kunne godkende en den 14. oktober indgået lo-

Personalia

ÅRHUS

25 års jubilæum på Ceres Bryggerierne A/S

- 8. marts: VILLY LAURITZEN, Posthusmøgen 4, 2., 8000 Århus C.
- 16. marts: SVEND GRABÆK, Hertzvej 70, 8230 Åbyhøj

KØBENHAVN

50 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

- 26. marts: CHARLES ORLA CARLSEN, Glycksvej 4, 2450 SV

40 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

- 25. marts: AAGE PETERSEN, Johan Kellersvej 36, 3., 2450 SV

25 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

- 8. marts: ERHARDT EMIL GRØNLUND, Vigerslev Allé 135, opg. 2, 2500 Valby
- 10. marts: OLUF EMIL HANSEN, Bakkegården 16, 1. th., Køgevej, 4000 Roskilde

12. marts: JENS JØRGENSEN,

Bülowsvej 36 A, 3. tv., 1870 V

15. marts: KJELD V. MIKKELSEN,

Gersagerparken 99, 1. tv., 2670 Greve Strand

16. marts: KAJ BØRGE NIELSEN,

Borgbjergvej 37, 1. th., 2450 SV

19. marts: KRISTIAN A. CHRISTENSEN,

Hvidovrevej 234, 1. th., 2650 Hvidovre

25. marts: OLE HEINRICH PETERSEN,

Finsensvej 91, 4. tv., 2000 F.

25 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

2. marts: JOHN CHR. ANDERSEN,

Hornemannsgade 42, 1. th., 2100 Ø

14. marts: SVEND AAGE JENSEN,

Tinghøjparken 25, st. th., 2860 Søborg

29. marts: GEORG TH. CHRISTIANSEN,

Einarsvej 130, 2800 Lyngby

Forbundet benytter lejligheden til at bringe disse kolleger

en hjertelig lykønskning

kal aftale vedrørende ændringer i akkorder på Ceres Bryggerierne A/S.

Dansk Arbejdsgiverforening har ved sit cirkulære af 24. november informeret os om Arbejdsrettens dom af 9. oktober 1975 i sag nr. 7479.

Bryggerforeningen skal meddele, at vi med henvisning til denne retsafgørelse frafalder vort forbehold over for den på Ceres Bryggerierne A/S den 14. oktober 1975 indgåede lokalaf-tale.« Sign. Poul Antonsen.

Århus kvindelige og mandlige afdelinger, samt Horsens afdeling er informeret om afgørelsen.

Den 12. december har der i Bryggeriforeningen fundet forhandling sted vedrørende Svendborg Bryghus. Det lykkedes ikke at komme igennem med forbedrede særaftaler. Det tilbud, der forelå, var af en sådan størrelse, at det afvistes. I mellemtiden er modtaget indberetning fra afdelingen vedrørende ugetillæg, der efter forbundets opfattelse er i strid med gældende aftale. Bryggeriets fortolkning medfører henvendelse til Bryggeriforeningen om, at Svendborg Bryghus ikke overholder indgået aftale.

Haderslev afdeling

Fra afdelingen er modtaget indberetning vedrørende anvendelse af såvel uorganiseret som mindreårig arbejdskraft på Fuglsangs Bryggerier ved pakning af de såkaldte six-pack's, navnlig i forbindelse med helligdage.

Forbundet har i skrivelse til bryggeriet peget på overenskomstforholdet, der fastslår, at der ikke må beskæftiges hverken uorganiseret eller mindreårige, og har gjort opmærksom på, at det betragtes som brud på overenskomsten, og det vil, dersom forholdet ikke ophører, blive gjort til til genstand for fagretslig afgørelse.

Helsingør afdeling

Fra afdelingen er modtaget aftale vedrørende salgsschauffører på Wiibros Bryggeri A/S. Aftalen, der er indgået mellem afdelingen og bryggeriet, er gældende fra 1. hele lønningssuge i januar 1976, og løber de første 3 måneder som prøveaftale.

Københavns mandlige og kvindelige afdelinger

Mellem kvindelig afdeling og Carlsberg (Gl. Tap) er indgået aftale vedrørende afløsning fra særarbejde til Alu-maskiner, flaps og multi-pack (undtagen 3. kolonne). Endvidere normblade for kvindelige arbejdere beskæftiget ved A-kolonnen på Carlsberg mineralvandsfabrik, og aftale vedrørende bemanding af skadestuen på Tap Syd, Tuborg.

Mellem afdelingerne og bryggeriet

er indgået aftale vedrørende smudstillaeg gældende for kvindelige og mandlige arbejdere, kode 10589 og 50589.

Aftalerne toges til efterretning.

Sluttelig meddelte forbundsformanden, at forbundets indestående i den tidligere ejendom, H. C. Ørstedsvej, nu var indbetalt, det drejede sig om ca. kr. 58.000.

Beretningen godkendtes.

3. Regnskab

Regnskabet for november måned til et beløb på i alt kr. 228.419,78 godkendtes. Samtidig forelå opstilling over regninger for december måned.

Mødet hævet!

ORDINÆRT

FORRETNINGSUDVALGSMØDE

i arbejdsløhedskassen

afholdt

onsdag den 7. januar 1976

Alle var mødt.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 3. december 1975 godkendtes.

2. Beretning

Kassen har fra Arbejdsdirektoratet modtaget cirkulære nr. 73/75 vedrørende ændring af udbetalingsreglerne for kursusgodtgørelse til 5-dages betalingsuge og i den anledning har kassen til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 1/1976, hvori det oplyses, at ved overgang til 5-dages kursusuge ændres dagpengegodtgørelsen for minimum og maksimum til henholdsvis kr. 208,00 og kr. 260,00 pr. dag. Ændringen er trådt i kraft pr. 29. december 1975.

Arbejdsdirektoratet har endvidere til kassen fremsendt følgende cirkulærer:

Cirkulære nr. 71/75 vedrørende lukning af arbejdsformidlingskontorerne den 24. og 25. december 1975.

Cirkulære nr. 72/75 vedrørende opgørelse og indberetning af ledigheden til Arbejdsdirektoratet, offentliggørelse af den trykte ugeliste samt indrapportering af ledige pladser til arbejdsformidlingens landspladsliste omkring jul og nytår 1975-76.

Cirkulære nr. 74/75 vedrørende maksimumsdagpenge-sats m.v. fra april 1976. Sidstnævnte er til orientering for hovedkassen.

Nykøbing Falster afdeling

Kassen har fra afdelingen den 28. december 1975 modtaget indberetning om, at et ledigt medlem undlod at indlevere sit kontrolkort i flere tilfælde og at det trods henstilling om at

bringe det i orden, ikke var blevet fulgt.

Kassen har i brev af 29. december 1975 svaret afdelingen, imed kopi til det pågældende medlem, at et ledigt medlem har pligt til at aflevere sit kontrolkort hver uge på den af afdelingen fastsatte tid og undladelse af dette kan medføre udelukkelse fra understøttelse jævnfør vedtægtens § 36, stk. 2 og såfremt medlemmet fremtidig ikke afleverer sit kontrolkort rettidigt, vil det have til følge, at det pågældende medlem udelukkes fra understøttelse i indtil 1 år.

Københavns kvindelige afdeling

Medlem nr. 410 af Københavns kvindelige afdeling havde den 6. juni 75 klaget til Arbejdsdirektoratet over at være idømt 5 ugers karantæne på grund af nægtelse af at overtage tilbudt arbejde på Carlsberg. Medlemmet var på det tidspunkt, hvor arbejdet blev tilbudt, ikke dagpengeberettiget og oppebar socialhjælp samtidig med at hun gik på forberedelseskursus.

Kassen har under journal nr. D 36-780/75 svaret Arbejdsdirektoratet, at man ikke har kendskab til, hvorfor medlemmet har oppebåret socialhjælp og efter indhentede oplysninger i afdelingen, var man heller ikke der i stand til at give oplysninger, idet medlemmet ikke har henvendt sig i afdelingen og anmodet om dagpenge i forbindelse med uddannelsesloven. Medlemmet var indmeldt i kassen den 28. maj 1974 og dagpengeberettiget ved ledighed den 28. maj 1975. Med hensyn til den af afdelingen idømte karantæne på 5 uger, var det kassens opfattelse, at medlemmet ikke kan ikendes denne, da hun ikke var dagpengeberettiget ved anvisningen af arbejdet på Carlsberg. Kassen har derfor indstillet til Arbejdsdirektoratet, at medlemmet ikke idømmes karantæne og direktoratet har i skrivelse af 11. december 1975 meddelt, at efter de foreliggende omstændigheder, herunder at idømmelsen af karantænen hviler på et formelt ukorrekt grundlag, idet anvisningen ikke er foretaget i overensstemmelse med reglerne herom, jvf. arbejdsløhedskassens § 63, stk. 1, nr. 1, finder Arbejdsdirektoratet, at medlemmet ikke skal idømmes karantæne og sagen betragtes dermed som afsluttet.

Ifølge den foreliggende skriftlige beretning er der i november optaget 36 mænd og 4 kvinder, i alt 40 medlemmer. Der er udmeldt 464 mænd og 26 kvinder, i alt 490 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af november i København 4980 mænd og 1670 kvinder, i provinsen 2102 mænd og 577 kvinder, i alt 9329 medlemmer.

Den 29. oktober var nemlig 629 arbejdsløse.

Den 26. november var anmeldt 628 arbejdsløse således:

291 arbejdsløse mænd i København	6,4 %	
173 arbejdsløse mænd i provinsen	8,2 %	464 mænd 6,6 %
71 arbejdsløse kvinder i København	4,3 %	
93 arbejdsløse kvinder i provinsen	16,1 %	164 kvinder 7,3 %
628 arbejdsløse	6,7 %	

Indtægten i november har været:

Medlemsbidrag	kr. 347.637,00
Bidragydende	kr. 222,00
A'conto til understøttelse	kr. 2.500.000,00
	kr. 2.847.859,00

Udgiften i november har været:

Understøttelser	kr. 2.515.354,00
Frikontingenter	kr. 740,00
Brankekursus	kr. 24.336,50
	kr. 2.540.430,50

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE

afholdt

onsdag den 4. februar 1976.

Lone Christensen var fraværende med anmeldt forfald.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde afholdt den 7. januar 1976 godkendtes med bemærkning fra Holger Foss. Han mente, at han på hovedbestyrelsesmødet den 5. december havde sagt: »Mændene havde kun afgivet pladser, hvor funktioner ikke mere skulle udføres«. Forretningsudvalget havde ikke bemærkninger hertil.

2. Beretning

Fra Arbejdsretten er modtaget dom vedrørende 23 medlemmer af Københavns mandlige afdeling, der nedlagde arbejdet på Carlsberg Bryggeriernes afhenterlager i Glostrup den 29. juli kl. ca. 8,00. Boden er fastsat til kr. 50,00 for hver af de deltagende. Arsagen til arbejdsnedlæggelsen var, at fem arbejdere blev afskediget uden løn som følge af andre arbejders arbejdsnedlæggelse.

Endvidere er fra Arbejdsretten modtaget dom vedrørende arbejdsnedlæggelse på Carlsbergs brygside med påbegyndelse den 22. september. Boden blev fastsat til kr. 8,75 pr. time for hver af de deltagende. Arsagen til denne arbejdsnedlæggelse var afskedigelse af en arbejder i gærkælderen.

For en ordens skyld skal nævnes, at vedkommende blev genansat.

Svendborg afdeling

Forbundets henvendelse til Bryggeriforeningen vedrørende Svendborg Bryghus' fortolkning omkring ugetillæg har medført, at Bryggeriforeningen i skrivelse af 16. januar har meddelt, at der nu er udbetalt ugetillæg til arbejdere i gærkælderen, lagerkælderen, emballagehallen og øllageret uden reduktion i de uger, hvori jule- og nytårshelligdage indgik. Hermed er sagen afsluttet.

Københavns kvindelige afdeling

Mellem afdelingen og Carlsberg Bryggerierne er aftalt smudstillæg for opsætning og frasortering af særligt snavsede flasker, samt ved opsætning og frasortering af sne- og isgods efter forhandling.

Endvidere er der mellem afdelingen og De forenede Bryggerier indgået aftale om start og revision af arbejdsgangen vedrørende rengøringsprogrammerne.

Aftalerne toges til efterretning.

De danske Spritfabrikker

I forbindelse med aftalen vedrørende betaling til sikkerhedsrepræsentanterne, når disse deltager i møder og kurser, som meddelt i skrivelse til brønderiafdelingerne af 14. januar 1976 går det ud på, at disse erholder samme betaling, som hvis de havde udført deres sædvanlige arbejde, dog uden ulempe tillæg, har alene Hobro afdeling udtrykt utilfredshed med aftalen.

Fra Spritfabrikkerne er modtaget orientering om den verserende landskatteretssag vedr. den skatteretlige behandling af fratrædelsesgodtgørelserne til DDSF's tidligere arbejdere i Randers og Slagelse med det udfald, at landsskatteretten har til-

sluttet sig DDSF's standpunkt, at beløbene var at betragte som særlig indkomst, hvilket i praksis betyder, at skattevæsenet skal tilbagebetale for meget erlagt indkomstskat til en række arbejdere.

Hedensted afdeling

Fra afdelingen er modtaget forespørgsel vedrørende sygepenge for søgnehelligdage omkring jul og nytår, idet afdelingen har gjort gældende, at der skal betales fuld arbejds løn under henvisning til ligestilling med det øvrige arbejdsmarkeds 3 pct.-ordning. Forbundet har i skrivelse til afdelingen meddelt, at vi ikke er omfattet af ovennævnte opsparingsordning, og der skal betales sygepenge jævnt for sygeparagraf.

Specialarbejderskolen i Aalborg har meddelt, at der kan gennemføres grundkursus for ikke-faglærte for vore medlemmer i Aalborg, Hjørring, Hobro, Thisted og Randers samt De danske Spritfabrikker.

Forbundet vil udsende cirkulære til området. Det skal bemærkes, at det 6-ugers grundkursus køres i et stræk.

Endelig meddelte forbundsformanden, at hovedbestyrelsens studierejse til Vesttyskland finder sted i dagene 20.—24. april 1976.

Ingen ønskede ordet til beretningen, der godkendtes.

3. Regnskab

Regninger for december måned til et beløb på kr. 212.632,41 godkendtes. Samtidig forelå opstilling over regninger for januar 1976.

4. Forskellige sager

I forbindelse med den aftalte formandskonference vedrørende strukturproblemer omtalte forbundsformanden et miljøoplæg fra konsulenternes side, såfremt der blev tid.

Endvidere omtalte han spørgsmålet om særtaftaler forud for hovedoverenskomsten. Han var af den opfattelse, at den hidtidige linie fastholdes, dog med en understregning af, at disse særtaftaler skulle afvikles inden hovedoverenskomstforhandlingen påbegyndes. Når man understregede dette, skyldtes det forhandlingerne i 1975, hvor et par afdelinger blev hængende uden resultat efter diktat fra Bryggeriforeningen.

Arbejdernes Landsbank har på et møde, hvori bl.a. forbundsformanden og hovedkassereren deltog, givet udtryk for, at banken ønskede sin aktiekapital udvidet. Banken har haft et udmærket regnskabsår, men ønskede sine aktiviteter udvidet bl. a. i form af flere filialer samt banklovens krav om, at aktiekapitalen skulle stå i forhold til bankens omsætning.

	Dagpengesats	Medlemsbidrag til	Direkte medlems-
	kr.	staten for januar	bidrag til kassen
		kvartal 1976	pr. måned
Nydende medl.		kr.	kr.
heltidsforsikrede	173,00	97,00	32,00
Bidragydende medl.		49,00	

Med disse baggrunde og set i øjnene, at nye filialer først blev rentable efter 4—5 års virke, ønskes aktiekapitalen på 85 millioner udvidet med 60 pct., hvilket for vort forbunds vedkommende ville svare til ca. 26 kr. pr. medlem i tre år, svarende til ca. 250.000 kr. pr. år. Forbundsformanden havde haft en drøftelse med bankens administrerende direktør og fået tilsagn om, at såfremt vi tegner os for et aktiekøb på 250.000 kr., vil disse penge være disponible ved en overenskomstsmæssig konflikt, første gang 1. maj 1977. Han foreslog tegning af aktier for et beløb på kr. 250.000, men kun for et år, med skriftligt tilsagn om eventuel udbetaling til en overenskomstsmæssig konflikt.

Forretningsudvalget vedtog at anbefale hovedbestyrelsen at tegne for kr. 250.000 aktier i Arbejdernes Landsbank.

Mødet hævet.

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE i arbejdsløsheds-kassen

afholdt
onsdag den 4. februar 1976.

Lone Christensen var fraværende med anmeldt forfald.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde afholdt den 7. januar 1976 godkendtes.

2. Beretning

Kassen har til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 2/1976 vedrørende brug af ARKE-kontrolkort. Cirkulæret var foranlediget af en stigende fejlprocent ved udfyldelse af kontrolkort, hvilket bevirker at ledige medlemmer ikke får udbetalt understøttelse rettidigt.

Arbejdsdirektoratet har i skrivelse af 20. januar 1976 under journal nr. D 36-1-2-75/76 meddelt, at hovedledelsens indstilling vedrørende kassens dagpengesats og medlemsbidrag for januar kvartal 1976 er taget til efterretning og fastsættes således:

løvrigt vil der pr. 1. april 1976 ske en forhøjelse af dagpengesatsen til kr. 184,00, hvilket ifølge kongresbeslutning vil medføre en kontingentstigning på kr. 2,00 pr. måned pr. medlem.

Århus mandlige afdeling

har til kassen indsendt en udtalelse fra Bryggeriarbejdernes Arbejdsløshedsudvalg i Århus, hvori udbetalingen af arbejdsløshedsunderstøttelse kræves ført tilbage til afdelingen.

Kassen har i brev af 27. januar 1976 meddelt afdelingen, at beslutningen om overgang til EDB er truffet af hovedbestyrelsen og derfor ikke rent administrativt kan ændres. I brevet er der endvidere oplyst forskellige årsager til forsinket udbetaling af understøttelse, baseret på en undersø-

gelse over 7 ugers udbetaling i afdelingens område, og der gøres opmærksom på, at der ikke vil være mulighed for at gå tilbage til det gamle system, men såfremt afdelingen ønsker det, kan samtlige checks sendes til afdelingen, der så forestår udbetalingen. I så tilfælde vil eventuel rettelsseskørsel forsinke forsendelsen af resterende checks, og afdelingen kan så udbetale a'conto, hvis det ønskes, men en sådan disposition foregår udelukkende på afdelingens ansvar. Der var ikke indløbet svar fra Århus afdeling på kassens brev.

Ifølge den foreliggende skriftlige beretning er der i december optaget 14 mænd og 1 kvinde, i alt 15 medlemmer.

Der er udmeldt 386 mænd og 29 kvinder, i alt 415 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af december i København 4717 mænd og 1703 kvinder, i provinsen 2091 mænd og 574 kvinder, i alt 9085 medlemmer.

Den 26. november var anmeldt 628 arbejdsløse.

Den 31. december var anmeldt 685 arbejdsløse således:

290 arbejdsløse mænd i København	6,2 %	
189 arbejdsløse mænd i provinsen	9,0 %	479 mænd 7,0 %
86 arbejdsløse kvinder i København	5,0 %	
120 arbejdsløse kvinder i provinsen	20,9 %	206 kvinder 9,0 %
685 arbejdsløse	7,6 %	

Indtægten i december har været:

Medlemsbidrag	kr. 336.937,00
Bidragydende	kr. 0,00
A'conto til understøttelser	kr. 1.500.000,00
Tilbagebetalt understøttelse	kr. 681,00
Refusion fra Kursusnævnet	kr. 977.226,00
	<hr/>
	kr. 2.814.844,00

Udgiften i december har været:

Understøttelser	kr. 3.009.237,00
Frikontingenter	kr. 1.260,00
Brankekursus	kr. 13.202,50
	<hr/>
	kr. 3.023.699,50

I forbindelse med den stigende arbejdsløshedsprocent oplyste hovedkassereren, at der måtte forventes en yderligere stigning som følge af nedlæggelse af DDSF i Slagelse.

Holger Nielsen oplyste, at beskæftigelsen var meget nedadgående i Helsingør og til dette udtalte Holger

Foss, at det var hans opfattelse, at beskæftigelsesproblemerne var flyttet til provinsen som følge af den opnåede beskæftigelsesgaranti på de københavnske bryggerier.

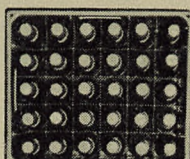
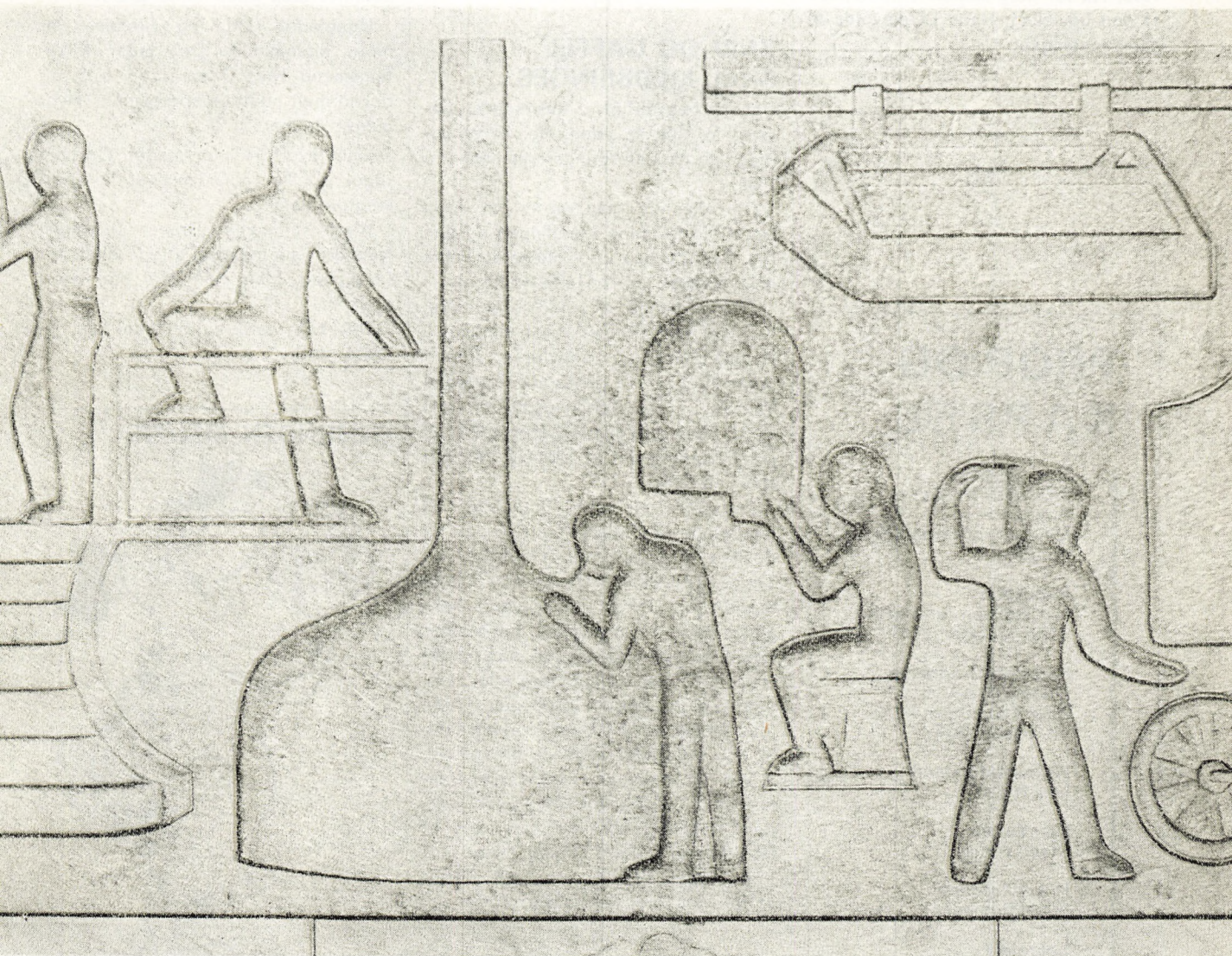
Beretningen godkendtes med de faldne bemærkninger.

Mødet hævet!

3

MARTS
1976

PROP OG KAPSEL



Medlemsblad for
**Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder Forbund**

TUBORG I NORGE

Tuborgs Bryggerier A/S har truffet aftale med en række norske bryggerier om licensproduktion, salg og distribution af Tuborg pilsner i Norge efter samme ordninger, som gælder for norsk øl.

Tuborgs aftale omfatter bryggerierne Frydenlund, Schou og Ringnes i Oslo, E. C. Dahl i Trondhjem og Tou i Stavanger med datterselskabet Kristianssands Bryggeri i Kristianssand.

Tuborgs navnkundige brygmester, Hans Bekkevold, startede som brygmester i Kristianssand. Hans dygtighed kom Tuborgs stiftere for øre, og han blev ansat som teknisk leder af bryggeriet i Hellerup fra dets start i 1875. Nu får nordmændene fornøjelse af den udvikling, Hans Bekkevolds øl har gennemgået.

□

PROP OG KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Ivar Nielsen (ansvarsh.)
Viktor Søndergaard

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. Fasan 8977

Forbundsformand
Ivar Nielsen

Næstformand
Steen Nielsen

Hovedkasserer
Poul Mathiesen

Sekretær
Viktor Søndergaard

Konsulenter
Erland Petersen
John Pedersen

TUNESISK TUBORG ØL

Melilem Tuborgs Bryggerier A/S og Société Générale d'Alimentation (SGA) i Tunis er der underskrevet en samarbejdsaftale.

Det tunesiske selskab vil i henhold til den nu indgåede aftale opføre et nyt bryggeri i Tunis med henblik på produktion af Tuborgs mærker under nøje kontrol af udsendte danske teknikere og laboratorierne i København.

Samarbejdsaftalerne blev fra tunesisk side underskrevet af formanden for SGA's bestyrelse, Hiab Bourguiba Jr., mens direktør Ebbe H. Kristiansen underskrev aftalerne på Tuborgs vegne.

□

KNIV OG GAFFEL SKAL MEDBRINGES

Det var besværligt at foretage en sørejse for 100 år siden. Her er et uddrag af et befodringsreglement fra 1866:

De reisende maa være om Bord i god Tid forinden Afsejlingen og den frie Gepäck maa i det Høieste bestaa af 1 Natsæk og 1 Hatte-Fouteral.

Det tilraades at medbringe Ske, Kniv og Gaffel samt i det mindste 2 Haandklæder og endvidere Reqvissitter til at pudse Skotøj. De fornødne Tallerkner og Spølkummer vil om Bord blive uddelte til Passagererne i det Omfang det af Hensyn til Pladsen kan skee.

Endvidere er det tilraadeligt at medbringe et Ølglas, noget Sukker og deslige. Der findes om Bord Øl i en Tønde, af hvilken Passagererne kunde tappe efter Behov. Det vil være hensigtsmæssigt, om Enhver medbringer noget at sysselsætte sig med under Reisen, f. Eks. en god Bog eller deslige. Spiller nogen godt paa Fløjte eller Violin, vil det være kærkomment, at han medtager saadant Instrument.

Det vil endvidere være hensigtsmæssigt, at Enhver medtager saadant Reisetøj, der intet lider ved at færdes paa Skibet. Linned bliver hurtigt tilrøget, og det anbefales derfor at føre en Deel med sig af dette.

□

DYRERE SNAPS - I NORGE

Mens Norge venter på en endnu kraftigere strøm af oliemilliarder, har

Stortinget besluttet at hæve afgifterne for tobak og brændevin (og stærk spiritus). Cigaretterne stiger med 60 øre pr. 20 stk.s pakning, og snapsen skal have en ekstra afgift på 2 kr. pr. halvflaske. Men forhøjelserne skal nu først og fremmest ses i forbindelse med bestræbelserne på at gøre nordmændene til et sundt og ædrueligt folk. Hvad man hernede troede, de allerede var.

□

KURT BRAUERS ØL-PROBLEM

Aksel Larsen måtte engang give en undskyldning, fordi han i hidsighed omtalte et andet æret medlem af folketinget som »den fulde præst«.

Ugebladet »Ude og Hjemme« er mere diplomatisk. Det lader folketingsmand Kurt Brauer selv besvare det formelt neutrale spørgsmål: »Hvor meget drikker De?«

Hans svar: »Alt for meget. Og som regel øl. Det giver mig et konstant vægtproblem«.

Klart at navnet Brauer (brygger) forpligter sin mand til at yde øllet retfærdighed. Men mon ikke han overdriver?

Det kan være en politiker-last. — Også det!

ØLHUNDEN MENER:



Det er svært at finde ud af, hvor kommunist-forskrækkelsen er størst — i Sovjet eller i Kina!

Nordisk arbejderbevægelse rykker nærmere sammen

Mange mennesker nærrede ved den danske tilslutning til EF en frygt for, at det samarbejde, der var etableret mellem de nordiske lande, ville blive slået i stykker. Frygten er ganske ubegrundet. Arbejdet i Nordisk Råd kan ikke siges hverken at have fået en større intensitet eller en større opsplitning, siden markedsforholdene i Europa blev ændret.

Derimod er det lykkedes at få konkretiseret samarbejdet mellem de nordiske landes socialdemokratier på en sådan måde, at man nu er ved at have retningslinjerne for et fælles nordisk partiprogram udformet. Et fælles program har ikke mindst sin store betydning, fordi de socialdemokratiske partier har regeringsansvar i samtlige nordiske lande (minus Island).

Uafhængigt nordisk program

Det fælles program vil altså ikke, som så mange andre dokumenter, der udarbejdes ved internationale forhandlinger, være noget ligegyldigt stykke papir. Foruden at være retningsgivende for udviklingens store linjer i de respektive lande, vil programmet styrke den socialdemokratiske indflydelse i Nordisk Råd og give den samlede nordiske arbejderbevægelse en stærkere international profil. Netop det faktum, at programmet udtrykker en fælles holdning hos de største partier i forskelligt internationalt placerede lande, vil være et vældigt aktiv. Tre af de nordiske lande er som bekendt medlemmer af NATO, to er neutrale, men med hver sit historiske udgangspunkt. Et af landene er medlem af EF, og de øvrige lande er medlemmer af — eller har aftaler med — andre samhandelsorganisationer.

Det nordiske socialdemokratiske program vil altså tegne en, i forhold til stormagterne og de forskellige internationale organisationer, selvstændig linje.

Programmet er, efter en diskussion på det nordiske statsminister- og partiledermøde på Marienborg i januar, under endelig udarbejdelse, således at det kan forelægges den socialdemokratiske gruppe ved Nordisk Råd's kommende møde. Derefter forestår den endelige redigering således, at programmet kan være klar til debat og eventuel vedtagelse på den nordiske arbejderkongres, der afholdes i august måned i Helsingfors.

Bedre menneskelige vilkår

Udgangspunktet for programmet bliver det fælles krav om, at de nordiske lande opbygger et samfund, gennemsyret af frihed, lighed, demokrati og solidaritet.

Den vigtigste opgave er derfor at forbedre det enkelte menneskes økonomiske og sociale vilkår ved at forbedre økonomien, styrke beskæftigelsen og demokratisere arbejdslivet. Forudsætningen herfor er bl. a., at de nordiske lande får en bedre kapitalbevægelighed, at man udbygger det industrielle samarbejde, koordinerer energipolitikken og udformer fælles regler for styring af de multinationale selskaber. Programmet vil endvidere indeholde en lang række konkrete opgaver, som arbejderbevægelsen forpligter sig til at løse i de kommende år — både nationalt og internationalt.

Målbevidst kamp

I hele dette århundrede har den ideologiske kraft bag de enorme forandringer, der har fundet sted i de nordiske lande, været den demokratiske socialisme. Fremskridtene har været resultatet af en målbevidst politisk og faglig kamp.

Med et fælles program får den nordiske arbejderbevægelse et godt udgangspunkt for en fortsættelse heraf.

Besøg i Portugal

En delegation, hvis medlemmer alle er engageret i fagforeningernes indsamling »Traktor til Portugal«, interesserede sig især for landbrugsreformen i Portugal og for CRARA's arbejde samt for faglige spørgsmål, her især INTERSINDICAL's historie, struktur, tidligere, nuværende og fremtidige opgaver. Disse emner behandles derfor specielt udførligt i rapporten her. De øvrige møder og besøg vil kort blive refereret. —

Vi gør opmærksom på, at vi kan stille os til rådighed for yderligere oplysninger, samt at vi har et omfattende billedmateriale.

I delegationsbesøget i Portugal deltog: Anker Nielsen, kasserer i Rør- og Blikkenslagernes Fagforening — Ib Pedersen, kasserer i Murernes Fagforening — Preben Mortensen, kasserer i Bryggeriarbejdernes Fagforening — Henry Jensen, bestyrelsesmedlem i Jord- og Betonarbejdernes Fagforening — Steen Johansson, formand for Faglig Ungdom — og som tolk Janne Felumb.

Besøget fandt sted fra den 7. til den 14. februar 1976, og delegationen fik lejlighed til:

- 1) at få et møde med CRARA (komiteen til støtte for landbrugsreformen)
- 2) at deltage i et pressemøde, som CRARA afholdt den 10. februar
- 3) at få et møde med bygningsarbejdernes fagforening
- 4) at få to møder med INTERSINDICAL, Portugals LO, heraf det ene om generelle problemer og over-

- enskomstforhandlinger, og det andet om ungarbejdernes problemer
- 5) at besøge Carlsberg-bryggeriet i Lissabons omegn — og
 - 6) at besøge et landarbejder-kooperativ.

Møde med bygningsarbejderne

Bygningsarbejderne oplyste, at der i Lissabons distrikt (svarer nogenlunde til Københavns amt) er 66.000 organiserede bygningsarbejdere, og på landsplan ca. 200.000.

Om udviklingen inden for boligbyggeriet fik vi at vide, at der i 1975 er blevet bygget flere boliger end i noget foregående år. Men det tegner alligevel ikke så lyst, for byggeriet er ved at gå i stå. Det skyldes to ting, nemlig mangel på byggematerialer, specielt dem, man normalt importerer, men også fordi arbejdsgiverne vægrer sig ved at overholde de løn- og arbejdsaftaler, der var fastlagt før den 6. regerings tid.

Et andet problem var de mange halvferdige bygninger, specielt i Lissabon, som ikke var blevet fuldført, fordi bygherrerne havde forladt landet, f. eks. flygtet til Brasilien.

De ovennævnte problemer hænger bl. a. sammen med, at den 6. regering ikke ønsker at medvirke til, at arbejderne får deres løn, og ikke interesserer sig for om de tidligere indgåede overenskomster bliver overholdt. Forbundet har derfor set sig nødsaget til at tage utraditionelle metoder i anvendelse for at få opfyldt deres retmæssige krav. F. eks. kan man beslaglægge mesterens bil eller hans værktøj og lager, indtil han får taget sig sammen til at betale.

Om lønforholdene oplystes: Løn for faglærte af 1. grad: 6.900 esc. pr. måned, faglærte af 2. grad: 6.300 esc. pr. måned, løn for ufaglærte 4.500 esc. pr. måned. (Vekselkurs i februar: 100 kr. = 440—500 esc.).

Desuden har bygningsarbejderne fået gennemtruffet, at tillidsmænd får 5 betalte ugentlige timer til deres arbejde. Det samme gælder for valgte repræsentanter.

Deltagelse i arbejdermøde

Bygningsarbejderne inviterede os til at deltage i et arbejdermøde, som fandt sted samme eftermiddag i et af Lissabons arbejderkvarterer. Mødet var for arbejderne på en af de store virksomheder, og anledningen var, at der skulle vælges nye medlemmer til virksomhedens arbejderkommission.

Man gik grundigt tilværks: først var der almindelig afstemning, om vi som udenlandske faglige gæster måtte overvære mødet. Så var der afstemning om vi måtte fotografere, og da begge dele var blevet accepteret, gik man over til dagsordenen.

Der førtes lange og livlige diskussioner, men man forsøgte at undgå, at parti-politiske argumenter blev inddraget i debatten.

Det er iøvrigt således, at der kan indkaldes til møder i arbejdstiden (betalt) til ialt 15 timer pr. år.

Besøg på landarbejderkooperativ

Delegationen blev inviteret til at besøge et landarbejderkooperativ nær byen Corouche, ca. 50 km nordøst for Lissabon. Vi blev afhentet af nogle af de ledende folk inden for CRARA og af formanden for kooperativets arbejderkommission og i biler først kørt til centret for landbrugsreformen i Corouche, hvor vi fik en fornemmelse af egnens problemer og af det arbejde, som centret udfører med hensyn til udbygning af vandingssystemer og opbygning af en maskinstation. (Der er alt for få maskiner til det store område, og der mangler mekanikere til at reparere de maskiner, der er gået i stykker). Derefter besøgte vi en fabrik til forarbejdning af landbrugsprodukter, der var blevet overtaget af arbejderne. På denne årstid blev der poleret ris, og tomater, der tidligere var blevet pakket på dåse, blev pakket til forsendelse. På andre årstider pakkede fabrikken også appelsiner (som er næsten umulige at få eksporteret), samt forarbejdede tomater til ketochup og puré.

Derfra blev vi kørt ud på kooperativet, hvor vi gennemkørte området, der

var på størrelse med Amager. Her kunne vi konstatere store uopdyrkede områder, og det fremgik klart, at der forelå et kæmpemæssigt kultiveringsarbejde, da det meste af jorden aldrig tidligere havde været opdyrket. Vi snakkede med forskellige grupper af arbejdere: en gruppe kvinder, der var ved at rydde et stykke jord til pløjning, en gruppe mænd, der med lange stokke ragede pinje-kogler ned (frøene der sidder inden i kan spises) og samlede agern fra kørkegen (kan også spises), og endelig de allestedsnærværende korkskærere. Under samtalerne med disse arbejdergrupper fik vi et klart indtryk af, at godsejeren, der tidligere ejede jorden, absolut intet havde gjort for at opdyrke den effektivt. Han havde kun sørget for at der blev plantet kørkeg, og samtidig havde han nægtet sine livegne mulighed for at forsørge sig selv ved at dyrke andre, mere spiselige afgrøder.

Kooperativet var kun 3 måneder gammelt, men bønderne, der havde besat jorden, ville slås til sidste blodsdråbe for at beholde den, da de nu endelig havde fået mulighed for at brødføde sig selv (og forøvrigt også brødføde et par hundrede nye landarbejdere, der var kommet til fra området efter jordbesættelsen).

De fortalte, at de ingen egentlig løn fik, men det største problem var, sagde de, at de havde vanskeligheder med at få afsat deres produkter, der fortrinsvis bestod af konk.

Landarbejdernes viljestyrke og deres selvopofrelse gjorde et temmelig stærkt indtryk på vistnok hele delelegationen.

Inden vi blev kørt tilbage, blev vi beværtet hos et par landarbejderfamilier. Der blev ikke sparet på mad og drikke, men sandelig heller ikke på forsikringerne om gensidig sympati og kys på kinden. Det var nok den mest spændende oplevelse på turen.

INTERSINDICAL

Den følgende rapport om INTERSINDICAL og CRARA er en sammenskrivning af det, vi vidste i forvejen, det vi har kunnet læse os til i de materialer, vi har fået udleveret, samt af de supplerende oplysninger, vi har fået på møderne.

INTERSINDICAL er Portugals faglige landsorganisation.

INTERSINDICAL er uafhængig i forhold til både partier og regering, hvilket dog ikke betyder, at den er upolitisk. Det betyder blot, at alle arbejdere skal kunne optages i organisationen, uanset politisk tilhørsforhold. At INTERSINDICAL heller ikke i sit arbejde er partipolitisk, ses bl. a. af, at organisationen har et glimrende forhold til en række forskellige internationale organisationer, såsom CMT (Verdens Arbejds sammenslutningen), CISL (Frie Faglige Internationale) og FSM (Fagligt Verdensforbund).

Men INTERSINDICAL afholder sig fra at melde sig ind i en af de ovennævnte tre organisationer, der repræsenterer henholdsvis de kristne, socialdemokraterne og socialister/kommunister. Man ønsker nemlig ikke den politisk/ideologiske påvirkning, et sådant medlemskab ville medføre, netop fordi man ikke ønsker en politisk splittelse af organisationen.

Under fascismen blev der dannet en række fagforeninger, men de blev

dannet ovenfra med den hensigt at binde, henholdsvis splitte arbejderne for at forhindre, at de sammen kunne tage skridt til et opgør mod arbejdsgiverne. Denne virkning blev forstærket af lovgivningen og af den fascistiske propaganda. Fagforeningerne var korporative, dvs. at arbejdere og arbejdsgivere skulle samarbejde »til fælles bedste«. Arbejderne var imidlertid ikke dumme, end at de udmærket forstod, hvad alle disse foranstaltninger skulle tjene til, og efter en række spredte oprør blev organisationen bedre.

Den massive undertrykkelse var ikke nok til at lukke munden på arbejderne. Efter Salazar's død tvang arbejderbevægelsen Caetano's regime til at lave en ny lov, der gav større muligheder for faglig aktivitet.

— Samtidig var den nye lov nødvendig for udviklingen af den portugisiske kapitalisme, for at den kunne komme på niveau med kapitalismen i resten af Europa, for at de portugisiske kapitalister kunne forenes med de andre vesteuropæiske kapitalister

i Fællesmarkedet.

Konkret betød lovgivningen, at arbejderne kunne vælge deres repræsentanter uden at disses personlige og politiske forhold først var blevet tilbundsående undersøgt af myndighederne.

Arbejderne benyttede bl. a. de nye friheder til at stille økonomiske krav — både til arbejdsgiverne og til fagforeningerne, samt til at starte en organiseret politisk kamp mod fascismen og Portugals koloni-krige — hvilket skabte en hel del nye vanskeligheder for det fascistiske styre. — Caetano opgav derfor sin liberaliseringspolitik og satte ind med ukendt hårde metoder. Der opstod en repression uden lige. For arbejderne betød det: regeringen begyndte at blande sig i alle ansættelser (kapitalens interesser skulle forsvares, ikke bekæmpes), og alle eksisterende fagforeningsbestyrelser kunne opløses eller suspenderes, ligesom alle genstridige fagforeninger kunne nedlægges ved lov.

Stillet over for den nye umenneskelige undertrykkelse, indså arbejderne, at et større samarbejde var nødvendigt, og i oktober 1970 indkaldtes (ulovligt) til de første møder mellem arbejdere fra forskellige fagforeningsbestyrelser. Ud af disse møder voksede INTERSINDICAL, der oprindeligt kun bestod af 4 fagforeninger: ekspedienterne, bankfunktionærerne, medicinalrepræsentanterne og metalarbejderne.

Da først en tværfaglig organisation var dannet af disse 4 fagforeninger, sluttede mange andre sig til, ligesom antallet af aktioner voksede. På INTERSINDICAL's møder blev der udvekslet erfaringer, og den tidligere isolation mellem de forskellige fagforeninger blev således brudt.

Hele denne udvikling var naturligvis fascisternes meget imod. Med politiets hjælp splittede de arbejdermøderne — generalforsamlinger og andre møder blev forhindret, og mange fagforeningsledere blev arresteret. Fascisternes prøvede med al magt at ødelægge det faglige INTERSINDICAL. Det lykkedes dem imidlertid aldrig — portugiserne ved, hvordan man arbejder illegalt, og der blev stadig holdt møder. Det foregik bl. a. ved, at man ventede med at udsende mødeindkaldelser til i sidste øjeblik, og først oplyste mødestedet samme dag, som

mødet skulle finde sted. På den måde undgik man som regel, at det fascistiske politi allerede havde taget opstilling, før mødet skulle begynde.

På denne tid gik man også for alvor i gang med basisarbejdet. Derved forstærkedes INTERSINDICAL's enhedskaraktter og uafhængighed, og mange flere fik lejlighed til at udveksle erfaringer. Der startes solidaritetskampagner, og man begynder så småt at danne arbejderkommissioner på de enkelte fabrikker. Et andet hovedformål er kampen mod fascismen, hvor det flere gange er lykkedes det illegale INTERSINDICAL at samle store masser til demonstrationer og protestmøder. Det var også INTERSINDICAL, som planlagde og gennemførte den store kampagne for en national minimalløn, en kampagne, hvis praktiske resultater rakte helt frem til 25. april 1974, ja, endda endnu videre.

Den 25. april 1974 foranstaltede De Væbnede Styrkers Bevægelse, MFA, et statskup, hvilket for arbejderne bl. a. betød, at det nu ikke længere var fascisterne, der med loven i ryggen fastsatte lønningerne.

INTERSINDICAL afholdt straks møder, hvor den nye situation blev diskuteret samtidig med, at utallige fagforeninger, der ikke tidligere havde turdet, nu meldte sig ind i INTERSINDICAL. 1. maj-demonstrationerne umiddelbart efter blev en manifestation af INTERSINDICAL's styrke og evne til at mobilisere arbejderklassen, samtidig med at man fik bekræftet, at enhedsbevægelsen, som man fra begyndelsen havde arbejdet med, var den rigtige vej. Fra dette tidspunkt blev INTERSINDICAL virkelig konsolideret, og et nyt program blev lagt.

INTERSINDICAL består nu af 220 fagforeninger med ialt 2.200.000 medlemmer. Ledelsen vælges på en kongres, hvor den første og foreløbig sidste fandt sted for ca. et år siden, og hvor fagforeningerne sendte delegerede efter deres pct.-mæssige størrelse.

Den nuværende ledelse er kollektiv og består af 15 personer fra forskellige brancheområder. Der er nu fagforeninger for så godt som alle brancheområder, nogle af de sidste dannedes i juli 1975, hvor tjenestefolk, landarbejdere, fiskere og andre fik deres egne faglige organisationer.

De første kollektive overenskomster sluttedes i begyndelsen af 1975. Det var i begyndelsen de stærkeste sektorer, der var i stand til at hejse disse overenskomster i land, men det blev hurtigt almindeligt, og i de tilfælde, hvor forhandlinger ikke førte til noget, gik man, til og med den 5. regering, gennem arbejdsministeriet, der dengang var villige til at støtte arbejderne i deres krav.

Overenskomstforhandlingerne foregår på forskellig vis, alt efter hvilken slags virksomheder det drejer sig om. I Portugal er nemlig 80 pct. af industrien nationaliseret eller overtaget af arbejderne. På virksomheder, der er på privatkapitalistiske hænder, forhandler de enkelte faggrupper selv med arbejdsgiveren. På virksomheder, som under den 4. og 5. regering blev nationaliseret, forhandler et udvalg, der repræsenterer henholdsvis arbejderne og staten. På de kooperative arbejdspladser, dvs. hvor arbejderne har overtaget fabrikkerne, forhandler arbejderne indbyrdes om, hvordan de fremtidige løn- og arbejdsvilkår skal være, ud fra virksomhedens budget.

INTERSINDICAL forhandler også som organisation med arbejdsgiver- og statsorganisationer om generelle sager, f.eks. gennemførtes en stigning af minimallønnen for alle, således at den pr. 1. juni 1975 (og stadigvæk) ligger på 4.000 esc pr. måned. (Det er absolut minimalløn — hverken kvinder eller ungarbejdere kan lønnes lavere).

Med den 6. regering er der opstået nye problemer for især de af arbejderne overtagne virksomheder. De får ikke nogen som helst form for støtte, hverken økonomisk, teknisk eller, hvad der især er problematisk: hjælp til at få deres produkter afsat.

INTERSINDICAL bakkes op af meget omfattende lag af arbejderbefolkningen i Portugal, og så godt som alle fagforeninger er medlemmer af INTERSINDICAL og støtter fuldt ud den linje, som organisationen følger. Dette er i modstrid til, hvad LO skriver i sit blad, og derfor spurgte INTERSINDICAL konkret om, hvilke fagforeninger i INTERSINDICAL, der ikke var enige i INTERSINDICAL's linje, og hvilke fagforeninger, der havde meldt sig ud af eller aldrig havde meldt sig ind i INTERSINDICAL.

Vi fik at vide, at de fagforeninger

i INTERSINDICAL, som ikke var helt enige i den førte politik, var fagforeninger for officerer, kontorchefer og andre betroede kontorfolk, redaktører, forsikringsagenter og arkitekter, svarende til 60—70.000 mennesker.

Fra INTERSINDICAL's side understregedes det, at selv inden for disse fag var mange af medlemmerne tilfredse med INTERSINDICAL's linje, men deres fagforeningsledelser var det åbenbart ikke. Desuden bebødtes de samme fagforeningsledelser, at de ikke fremkom med deres kritik på møderne, men bare gik og mukkede. Uden for INTERSINDICAL står i øjeblikket 7 fagforeninger, hvoraf kan nævnes: Musikere i Nord, sygeplejersker i Nord, skibskaptajner og ansatte i handelsflåden. (Når der står »i Nord« betyder det, at de tilsvarende organisationer i syd- og midt-regionerne er medlemmer). — Disse fagforeninger repræsenterer kun et meget lille antal mennesker.

Udover de allerede nævnte har arbejderne fået et nyt problem at kæmpe imod. Den skærpede politiske højredrejning, der fandt sted efter den mærkelige manifestation den 25. november 1975, hvor faldskærmstropperne gik i aktion, fandt regeringen på at fastfryse lønningerne, en fastfrysning, der som led i en økonomisk politik skulle vare indtil udgangen af februar 1976. Mens lønningerne har været fastfrosset, er priserne på f.eks. kød steget med 100 pct., mens priserne på andre nødvendige produkter som brød og grøntsager er steget med ca. 80 pct.

Da vi var dernede var der lige kommet meddelelse om, at regeringen ikke agtede at standse sine indkomstpolitiske forehavender pr. 1. marts, men ville fremkomme med en lov om pristalsregulering af lønningerne. INTERSINDICAL afholder for tiden møder med alle fagforeningerne om dette initiativ, som man absolut ikke er begejstret for. For det første er det aldrig i verden set, at pristalsregulering har givet fuld dækning for indtrufne prisstigninger, og for det andet har den inflation, som er forbundet med det, intet som helst med socialisme at gøre.

Vi havde også et møde med INTERSINDICAL om ungarbejdernes specielle problemer. Her fik vi bl. a. at vide, at der efter den 25. april på mange virksomheder var opnået til-

Breve til:

PROP og

KAPSEL



Tillad mig at knytte et par enkelte kommentare- til formandens indlæg i Prop og Kapsel nr. 2.

Det glæder mig, at mit indlæg i det forrige nummer har kunnet inspirere formanden til nogle kommentarer omkring strukturændringen i fagbevægelsen, jeg er enig med formanden om, at denne ændring er påkrævet.

Formanden beskæftiger sig i sit indlæg med struktur indenfor vort forbund og ikke så meget med fagbevægelsens struktur i fremtiden.

Man må undre sig over, hvordan formanden kommer frem til den konklusion, at min viden er mangelfuld, når det gælder udviklingen indenfor levnedsmiddelområdet, af den grund at mit indlæg intet har med denne udvikling at gøre, men primært beskæftiger sig med den kommende strukturændring inden for fagbevægelsen. Altså tanken om industriforbund.

Hvad angår forslaget på kongressen i 1973, er jeg af den opfattelse, at en faglig organisation bliver mest slagkraftig, hvis man bringer beslutningsprocessen så langt ned i systemet som muligt, så de mennesker, der berøres af beslutningerne, selv træffer dem. Dette er ensbetydende med, at flere af de nuværende beslutningsorganer udgår, så vejen fra arbejder til øverste top i fagbevægelsen bliver forkortet. På den måde kan man få beslutningsprocessen længere ned i systemet.

Med hensyn til service overfor arbejderen på arbejdspladsen, er det rigtigt, at man må søge en form for distriktsordning, sådan at man giver den bedst mulige service.

Det, mit første indlæg omhandlede, var altså tanken om industriforbund.

Det er min opfattelse, at til overenskomstforhandlinger skal hver enkelt arbejdsplads forhandle deres egen overenskomst ude på arbejdspladsen, og at kun løn, ferie, arbejdstid og lignende skal forhandles samlet for hele landet.

Det er min tanke om industriforbund, at når forhandlerne kommer

frem til et resultat, går man lige ned på arbejdspladsen og spørger, om man kan acceptere resultatet.

Hvad de mere generelle ting angår, skal man, når disse er færdigbehandlet, sende dem til afstemning i hvert af de 9 forbund, men sådan at det kun er urafstemning, der er den tilladte afstemningsform.

Hvad angår urafstemning, mener jeg også, at alle tillidsposter inden for forbundet skal besættes ved ur-

afstemning. Så også her kan en ny struktur virke demokratiserende.

Bjarne Mortensen

Medl. 405, Tap Syd, Tuborg.

PS. Jeg deltog i forbundskurser på Roskilde Højskole i 1974 og 1975, hvor formanden på udmærket vis fortalte os om forbundets fortid og fremtidige virke.

Fagbevægelsens struktur og hele demokratiseringsprocessen i fagbevægelsen er så store områder, at de slet ikke kan behandles fyldestgørende i et kort indlæg i Prop og Kapsel, så det er måske ikke så mærkeligt, at der sker misforståelser. Men jeg forstår nu, at det er strukturændring inden for hele fagbevægelsen, du har i tankerne. Det er jo ikke nogen ny tanke. Debatten om strukturændring er lige så gammel som fagorganisationerne, men ændringen skrider kun meget langsomt frem. Der sker faktisk kun ændringer i takt med strukturændringer inden for de respektive organisationers beskæftigelsesområder.

Sidst har SID's kongres i 1974 nedsat et udvalg, som fik til opgave at drøfte og eventuelt fremkomme med forslag til ændring i såvel den interne som eksterne forbundsstruktur.

Vort forbund vil blive opfordret til at være med i en drøftelse om dette, men i den forbindelse er der én vigtig ting, vi i vort forbund må have for øje, og det er vort manglende medlemskab af LO. Vi kan ikke realistisk gå ind i debatten om — og i givet fald være med i — en struktur-

ændring i fagbevægelsen uden også at acceptere medlemskab af LO.

Med hensyn til din opfattelse af overenskomstforhandlingerne, praktiseres disse jo som af dig beskrevet, både af LO og af os. Arbejdstid, løn, overtidsbetaling, nattillæg, ferie, sygepenge m.m. forhandles samlet for hele landet, medens særlønninger, akkorder m.m. forhandles lokalt efter de individuelle forhold på den enkelte virksomhed.

Dine tanker omkring beslutningsprocesserne skal jeg ikke kommentere særligt, for i princippet kan vi måske nok være enige, men om det er praktisk gennemførligt, og om det vil være en styrkelse af organisationerne i alle tilfælde, må der sikkert sættes et spørgsmålstejn ved.

F. eks. mener vi ikke, at det vil være en styrkelse, såfremt det — i forbindelse med en overenskomstfornyelse — ville være nødvendigt at etablere en urafstemning blandt de berørte medlemmer for at etablere en konflikt.

Det ville være en situation, der ganske givet ville blive udnyttet og misbrugt af vor modpart i forhandlingerne. Red.

Nu er der 50.000

velnærede skillingpadder

i pleje hos lige så mange glade børn!

At lære børn pengenes værdi og fordelene ved opsparring, kræver som regel mere positiv motivation end egentlig pædagogik. I hvert fald når det gælder de yngste!

Derfor fremstillede Arbejdernes Landsbank for kun 3 måneder siden

en ny sparebøsse i form som en skillingpadder — et attraktivt og festligt lille væsen, der som alle andre små kæledyr kræver pasning og »mad« hver dag.

At idéen med en skillingpadder til skilling var rigtig ses af, at banken i disse dage har udleveret skillingpadder nr. 50.000. Og har interessen for at få en skillingpadder været stor, så har interessen for at fodre den været helt fantastisk.

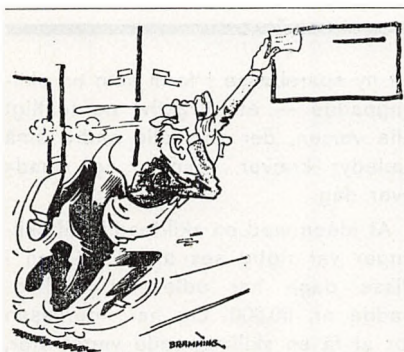
Skillingpadden er også lavet som puslespil, og børnene — og de

voksne med — har virkelig taget den til deres hjertes.

Samtidig med at skillingpadde nr. 50.000 er kommet ud i god og kærlig pleje, har Arbejdernes Landsbank set det som en god idé at udnytte paddens popularitet til et fremstød for trafikikkerheden. Man har ladet fremstille en refleksbrik, naturligvis i form som en skillingpadde, der udleveres til alle børn, så længe oplag haves.



Troels Aagaard Sørensen, 9 år, får her overrakt sin nye, sjove sparebøsse, der er skillingpadde nr. 50.000. OVERRÆKKELSEN fandt sted i Arbejdernes Landsbank, hvor Troels kom ind sammen med sin mor, fru W. Aagaard Sørensen, der egentlig kom ind i banken for at oprette en børneopsparingskonto. — Troels fik selvfølgelig også en skillingpadderrefleks på frakken ved samme lejlighed.



Husk, at indlæg til »Prop og Kapsel« skal være redaktionen i hænde **senest den 10. i måneden.** — Vi er også glade for et billede af evt. skribenter!

Lønstatistikken for juli kvartal 1975

Uddrag af Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik

Område og kategori	Antal arbejdere 30/9 1975	Akkord timer i % af samtl. timer	Gennemsnitlig timefortjeneste			Forskellige tillæg			Feriepenge og søgnehelligdagsbetal.	Fortjeneste i alt ekskl. overtidstillæg juli kvartal
			Akkord løn	Tid løn	Tilsammen	Heraf		For-tjeneste i alt		
						I alt	Over-tidstill.			
Hovedstaden										
Bryggeriarb. mænd	4.155	92	41,46	34,79	40,94	30	235	550	49,20	
Samtlige ikke faglærte mænd	33.547	42	36,55	30,07	32,76	65	71	429	37,99	
Hovedstaden										
Bryggeriarb. kvinder	1.644	98	40,38	35,98	40,30	6	279	544	48,87	
Samtlige kvinder	14.670	36	33,61	26,74	29,24	6	54	374	33,64	
Provinserne										
Bryggeriarb. mænd	1.167	60	32,81	28,64	31,13	57	112	412	36,48	
Samtlige ikke faglærte mænd	87.829	30	32,17	27,11	28,63	67	48	374	33,01	
Provinserne										
Bryggeriarb. kvinder	480	66	32,52	27,51	30,83	20	148	407	36,44	
Samtlige kvinder	28.926	36	28,29	24,49	25,86	10	43	331	29,76	
									1975	
									1974	
									39,65	
									37,99	
									39,73	
									28,01	
									29,52	
									27,87	
									29,82	
									24,90	

Forsøgskurser om sikkerhed

snart igang



Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark er nået til enighed om en aftale om, hvad man vil forstå ved »nødvendig uddannelse« af sikkerhedsorganisationens medlemmer, d.v.s. sikkerhedsrepræsentanter og arbejdsledere. De to hovedorganisationer har anmodet Arbejderbeskyttelsesfondet om at fungere som sekretariat for uddannelsessystemet, der af fondets forretningsfører er blevet betegnet som dette århundredes største uddannelse i arbejdsmiljø. Ud over Arbejderbeskyttelsesfondet er det også tanken, at Arbejdstilsynet skal medvirke med den sikkerhedsmæssige ekspertise som tilsynet besidder. Arbejderbeskyttelsesfondet har over for arbejdsmarkedets parter påtaget sig at informere om, hvorledes opbygningen af uddannelsen vil finde sted, og man regner med, at der i løbet af foråret vil kunne foreligge uddannelsesmateriale samt afholdes forsøgskurser forinden den endelige udarbejdelse af materiale og fastlæggelse af uddannelsens rammer samt godkendelse heraf, gennemføres.

Arbejderbeskyttelsesfondet skal som sekretariat bistå arbejdsmarkedet med at uddanne sikkerhedsorganisationens medlemmer – et projekt til 50–100 millioner kroner årligt

På en tre-dages konference i begyndelsen af februar måned 1976 opstillede fire arbejdsgrupper, der beskæftiger sig med den nye uddannelse af sikkerhedsrepræsentanter og arbejdsledere, en målsætning for uddannelsen og fandt frem til, hvilke midler der skal bruges. I løbet af foråret følger de første forsøgskurser om sikkerhed i bygge- og anlægsbranchen. På disse kurser skal det prøves, om undervisningsgrundlaget er effektivt. De fire arbejdsgrupper er sammensat dels af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, LO og Dansk Arbejdsgiverforening, dels af folk fra Arbejderbeskyttelsesfondet og Arbejdstilsynet. Grupperne beskæftiger sig henholdsvis med økonomi og koordinering, udformning af håndbøger, uddannelsens indhold og instruktøruddannelsen samt udformningen af undervisningsmateriale.

På et pressemøde i Arbejderbeskyttelsesfondet betegnede forretningsfører Carsten Fälling, Arbejderbeskyttelsesfondet, den nye uddan-

nelse af sikkerhedsrepræsentanter som århundredets største arbejdsmiljømæssige uddannelsesprojekt, som vil komme til at koste arbejdsgiverne mellem 50 og 100 mill. kr. årligt.

Kostbar registrering

Der findes ikke i dag nogen systematisk registrering af de sikkerhedsrepræsentanter og arbejdsledere, der deltager i sikkerhedsorganisationernes arbejde. For at den nye arbejdsmiljølov kan efterleves, bliver en sådan registrering nødvendig. Det er derfor Arbejderbeskyttelsesfondets hensigt at oprette et sekretariat, der kan forestå denne opgave. Registreringen tænkes foretaget ved hjælp af EDB.

Den enkelte sikkerhedsrepræsentant og arbejdsleder skal nemlig ikke blot have alt materiale vedrørende ny sikkerhedslovgivning i hænde. LO og arbejdsgiverne har aftalt, at når han har gennemført uddannelsen, skal han forsynes med nye håndbøger efter-

hånden som de ajour-føres. Næst efter tabt arbejdsfortjeneste vil dette arbejde — informationen til sikkerhedsrepræsentanter og arbejdsledere — blive den største udgift til sikkerhedsuddannelsen.

Notat om uddannelsen

Skønt uddannelsen endnu ikke er fastlagt i enkeltheder, eksisterer der i dag visse retningslinier for de fire arbejdsgrupper. Disse retningslinier er nedfældet i en aftale mellem arbejdsmarkedets parter.

Der skal udvikles to uddannelser, en for industriområdet og en for bygge- og anlægsområdet. De får en fælles generel del bestående af tre lektioner på hver fire timer. Den generelle uddannelse skal f.eks. omfatte lovgrundlaget, anvisning i brug af håndbog og analyse af ulykker. De sidste to lektioner på hver fire timer skal være tilvalgsmoduler, som skal rettes mod den enkelte arbejdsplads. Tre moduler af fire timer skal behandle problemer. I alt bliver sikkerhedsuddannelsens varighed altså 32 timer.

Et af de vitale spørgsmål, arbejdsgrupperne i øjeblikket beskæftiger sig med, er, hvordan man får dækket alle landets områder. Eftersom uddannelsen er pligtig, er det vigtigt, at den bliver realistisk gennemførlig alle steder.

Man forestiller sig, at uddannelsen f.eks. køres på tekniske skoler, i virksomheder, der selv har uddannet instruktører, eller at virksomheder slår sig sammen om en form for ekstern undervisning forestået af f.eks. en underviser fra Arbejderbeskyttelsesfondet eller AOF.

Spørgsmålet om, hvem der skal rekrutteres som lærere er man også ved at få hold på. Man forestiller sig en uddannelse af lærere på tekniske skoler, instruktører fra AOF, folk fra Arbejdstilsynet, undervisere i større virksomheder og instruktører i ASF — Dansk Folkehjælp.

Uddannelse og forskning

På pressemødet redegjorde forretningsfører Carsten Fälling for de 30 mill. kr., som Arbejderbeskyttelsesfondet får til sin rådighed efter en optrappingsperiode fra de 3,7 mill. kr., som fondet råder over i dag.

— De penge har i princippet intet med grunduddannelsen af sikkerhedsrepræsentanter og arbejdsledere at

gøre, fortalte han. Den skal arbejds-giverne finansiere. De 16 mill. kr. skal bruges til en fortsættelse og udvikling af den information og uddannelse, vi hidtil har udført i fondet. Denne uddannelse skal udvides til f. eks. driftsundhedstjenesten, muligvis også til uddannelse af instruktører.

— De 14 mill. kr. skal bruges til forskning. Det vil sige, at vi her i huset opretter en afdeling, som skal bedømme ansøgninger om hjælp til forskningsprojekter samt dokumentationsarbejde i øvrigt. Forskningsafdelingen skal også tage stilling til, om forskningen er relevant og som sådan stå inde for, at resultaterne offentliggøres på en sådan måde, at de kan anvendes på arbejdspladserne.

Situationen på den sydlige ølfront har forandret sig bemærkelsesværdigt. Øllet er rykket syd på i en grad, der gør, at det ikke mere er muligt at servere hvad som helst for gæsterne. Øllet såvel i Frankrig som Spanien og Italien er tåleligt i dag, og nu begynder også Malta at gøre sig gældende.

Malta gør sig ikke gældende med eksport, men for ikke så mange år siden havde man på denne klippeø en ret stor import af irsk og britisk øl, der kunne læske de mange tørstige ganer fra United Kingdom.

Situationen er blevet en anden. — Malta blev selvstændig for flere år siden, og da briterne forlader øen i 1979, er det ikke muligt at bygge på den særlige britiske smag med fremtiden for øje. Imidlertid har malteserne jo også lært at sætte pris på et godt glas øl på trods af øernes udmærkede vine. Der var derfor al mulig grund til at satse på en god maltesisk ølproduktion.

I dag er importen af udenlandsk øl betydelig mindsket på Malta, fordi man er i stand til at brygge eget øl, der ikke blot tilfredsstiller det lokale behov, men øl, som også britiske soldater gerne vil drikke.

Filosofien bag al industriel udvikling i Malta i dag er, at man i større omfang skal være selvforsynende. Nogle små bryggerier blev lagt sammen, og det i dag så betydelige Farsons blev etableret. Resultatet var ikke det helt store lige straks, for ganske vist gik det forenede bryggeri i gang med ildhu, men de naturgivne vanskeligheder var for store.

Der er det ved det, at Malta har stor mangel på vand i det hele taget, og i særdeleshed mangel på godt vand til brygning. Vel nok et handicap, mange brygmestre ville give op overfor. Alligevel lykkedes det at brygge en god øl under navnet Farsons.

Malta har ingen floder, for der findes ikke noget højland på øerne. Det medfører, at man har været henvist til undergrundsvand, hvad der er meget lidt af. I vore dage har man taget moderne destillationsmidler i brug, og det gør, at destilleret havvand er blevet af største betydning, men vandet er dyrt, og det er ikke netop sagen i et land, hvor man den dag i dag kan købe en øl på beværtning for halvanden krone.

Vandproblemet er alvorligt, og kan der end siges umådelig meget godt om den sædvanlige kvalitet af Farsons øl, så må det beklages, at det ind imellem kan være mindre godt, fordi den gode vandforsyning har svigtet og øllet får afsmag.

Der er ingen tvivl om, at Farsons også klarer disse problemer. Bryggeriet har nationaløkonomisk haft enorm betydning, og efter skik og brug i dag tager man ved lære af udenlandske kapaciteter. Det danske forbillede har haft en ikke ringe betydning, og man benytter sig også af danske tapemaskiner.

Det er også bemærkelsesværdigt, at det maltesiske bryggeri vinker på den måde, at man laver mest muligt selv. En ung nation vil gerne prøve sine kræfter, og på Farsons laves både kapsler, etiketter, ølkasser samt alt, hvad der medgår til produktionen.

De fleste danskere, der har været på Malta, har været glade for det billige og gode Farsons øl, når det har været bedst, og der er vel al mulig grund til at håbe, at dette friske initiativ, der vitterligt er taget i Europas sydligste stat, vil give bonus.

Chris Parø.

Malta - øl nationens bryghus

Øl er nok øl, men det har nu meget at sige, hvad slags det er. Vi danskere er vel nok blevet noget blaserte på dette område. Mange kan kun acceptere øl, hvor der står Carlsberg eller Tuborg på etiketten, mens andre til nød kan snuppe en Heineken eller en rigtig Dortmunter på udenlandske beværtninger.

Kendere har nok fundet, at det er uhyre spændende at smage sig frem blandt gode danske bryg og blandt superfine og måske lidt mindre udmærkede udenlandske sorter, og her udgør det sydlandske øl jo et særligt område.

Mens tysk øl og vel nok navnlig tjekkisk øl altid har tiltalt danske gæner, har det været så som så med de sydlige landes øl. Personligt husker jeg fra før anden verdenskrig, hvor vanskeligt det i det hele taget var at få øl syd for alperne, og — ak og ve — hvad det var for noget forfærdeligt, man fik at drikke under betegnelsen øl.



Samfundets minussider

Af JOHN MØLGÅRD, SID

Fagbevægelsen har endnu ikke taget endelig stilling til den fremtidige energipolitik, som skal præge og forme vort samfund de næste 20—30 år.

Det må naturligvis beklages, at den største folkelige bevægelse endnu ikke har fundet sine egne ben i dette for os alle så vigtige spørgsmål.

På LO-kongressen i maj 1975 var man lidt inde på spørgsmålet, idet flere af de delegerede efterlyste LO's stilling til en fremtidig alternativ energi.

Den gruppe, som rejste kravet om en stillingtagen til energi- og vækstproblemerne, har udarbejdet en folder som hedder »Atomkraft til fordel for hvem?«, som blev omdelt på kongressen. Jeg skal ikke her komme ind på alle de problemer, som folderen tager op, men blot nævne, at det, gruppen kræver, blandt andet er, at vi selv kommer til at forme den fremtidige energipolitik efter en dybtgående debat.

Desværre fik man på LO-kongressen det indtryk, at dette »løb var kørt«, og at LO's ledelse i det store og hele var klar til at acceptere atomkraft.

Dette indlæg skal ses som et forsøg på at rejse en debat om energien i en større samfundsmæssig sammenhæng. Og i den forbindelse vil jeg naturligvis anskue situationen ud fra fagbevægelsens krav om en større samfundsmæssig styring.

Det første spørgsmål der må belyses er: Har den øgede energi, vi har brugt gennem de senere år, også givet os øget velfærd???

Denne problemstilling kan naturligvis ikke besvares blot med et JA eller NEJ, dertil bruges ordet velfærd i alt for mange sammenhænge.

Er der f. eks. tale om materiel velfærd — social velfærd — psykisk velfærd — fysisk velfærd o.s.v.?

Lad os først se lidt på den materielle velfærd, som i nogen grad kan måles efter de resultater, som fagbevægelsen har opnået gennem overenskomstforhandlingerne.

Udviklingen i realløn er fra 1963 til 1974 steget med ca. 65 pct., altså i gennemsnit 4,6 pct. pr. år.

Herudover er der sket en betydelig nedsettelse af arbejdstiden og udvidelse af ferien.

Tallene taler deres tydelige sprog, og vi må erkende, at vi har fået store muligheder for at erhverve os flere materielle goder, som letter vor hverdag. Lidt malurt bør dog nok dryppes i bægeret her, idet varernes kvalitet og levetid er blevet forringet inden for flere brancher.

Samtidig må det bemærkes, at der er sket en ret stor stigning i produktiviteten i det danske samfund. Tager vi f. eks. perioden fra 1963—1973, så har den årlige produktivitsstigning været på 5 pct. i gennemsnit. Så vi har intet fået foræret.

Når dette resultat kan fremvises, skyldes det ikke mindst indførelse af de produktivitsfremmende lønsystemer, men også uddannelsesforhold og indførelse af ny teknologi og nye produktionsformer har haft en vis indflydelse.

Vedr. den sociale velfærd. Også her er der foregået en øgning gennem de senere år. En del af den real-lønstigning, vi har fået, er nemlig gået til den offentlige sektor, ikke mindst til den sociale sektor.

Dagpengereformen, som blev vedtaget i 1972, var vel nok den største landvinding. Her fik fagbevægelsen bl. a. afskaffet ikarensdageprincippet, og det må betragtes som et skridt på vejen mod en ligestilling mellem arbejdere og funktionærer.

— Dagpengenes minimumssatser blev forhøjet fra 80 pct. til 90 pct., og mulighed for fuld løn under sygdom kan nu opnås ved lokale aftaler i de enkelte virksomheder. Mange andre forbedringer skete ved denne lovs gennemførelse.

Der er også sket forbedringer i arbejdsløshedsunderstøttelsen. I 1972 indførtes f. eks. ensartet maksimumsats for alle A-kasser, og samtidig forhøjedes maksimumgrænsen fra de hidtidige 80 pct. til 90 pct.

I dag, hvor arbejdsløshedsprocenten ligger omkring de 12—13, er det et godt sikkerhedsnet, vi her har fået. Vort krav er naturligvis fuld erstatning, et krav fagbevægelsen fortsat slås for.

Arbejdsmarkedets Tillægspension bør også nævnes, selv om den aldrig

har fået den helt store betydning, der blev lagt op til i 1963.

Her har svenskerne på en helt anden måde fået deres tilsvarende pensionskasse til at blive en langt stærkere magtfaktor og hermed styringsmekanisme.

Inden for det sociale og sundhedsmæssige område tegner tallene sig for 50 pct. af de samlede driftsudgifter i finansåret 1972/73. Og det er disse udgiftsområder, der er vokset stærkest i de forløbne 10 år.

Det, jeg her har beskrevet, er som bekendt de lysere sider af velfærdsmedaljen. Men hvordan ser bagsiden så ud?

Jeg vil her tage begreberne fysisk og psykisk velfærd under eet. Her er en lang række undersøgelser gennem de senere år, som må få os til at stoppe op og analysere, om den vej, vi kører på nu, ender blindt. — Jeg er bange for det.

Undersøgelserne taler deres klare sprog. Henimod hver fjerde dansker føler sig stresset eller har alvorlige psykiske problemer, pilleforbruget er stærkt stigende, de samme tendenser ser vi på selvmordsstatistikken.

Vedr. den fysiske velfærd kan man se de samme uhyggelige tal, som er beskrevet udførligt i den undersøgelse, som arbejdsmiljøgruppen under arbejdsministeriet udarbejdede i 1974.

I undersøgelsen deltog ca. 10.000 arbejdere.

38 pct. af dem klagede over støj — 33 pct. over for store byrder — 26 pct. over støv — 24 pct. over stærke temperatursvingninger — 23 pct. over belastning af krop ved skub, træk eller løst — 2 pct. over snavs — 16 pct. over stærke lugte. Og jeg kunne citere endnu mange tal fra denne rapport.

Lad mig til sidst kommentere vort forbunds miljøkonsulent Magnus Demnitz' sidste rapport fra USA, som han kalder »Liv, Ære og Velfærd under videnskabens vinger«. Heri fastslås, at mere end 100.000 arbejdere hvert år dør i USA som følge af erhvervsygdomme. Endvidere fremgår det, at 80—90 pct. af samtlige cancertilfælde er miljøbestemte, herunder langt den overvejende part arbejdsbetingede.

Magnus Demnitz fortæller i rapporten, at de sikkerhedsnormer, der anvendes på de danske arbejdspladser, stammer fra USA. Og at disse normer kun i ringe omfang er fastsat efter vi-

denskabelig forskning og overhovedet ikke efter langtidsforskning. Som en sidebemærkning bør nævnes, at de socialistiske landes normer for tilladelige gifte og dampe i ca. 80 pct. af tilfældene er lavere end i USA.

Hvilke konsekvenser har dette fået for de ældre arbejdskammerater i Danmark, at vi arbejder efter så høje normtal som tilfældet er.

Her ligger det sådan, at seks ud af ti får førtidspension inden det fyldte 67. år. Med andre ord: arbejdsvilkårene på vore arbejdspladser er blevet så hårde og umenneskelige, at mere end halvdelen af de ældre giver op, inden de skal nyde deres velfortjente otium.

Endnu flere rapporter kunne lægges frem som bevisbyrde over for kapitalejere og virksomhedsledere — jeg tænker her på maler-, murer-, linoleums-, bryggeri- og svejserapporterne.

Men konklusionen må stå lysende klar for enhver. Den velfærdsmedalje, som vi taler så meget om, og som vi altid holder frem, har nogle uhyggelige skyggesider.

Hvordan er det så gået med brugen af energien for opnåelse af ovennævnte resultat.

Ser vi på de sidste 10 år, så er den steget med ca. 8 pct. om året, svarende til en fordobling over en tiårig periode.

Der er vel næppe tvivl om, at vi har haft en vis fremgang, men spørgsmålet er, om ikke prisen har været for høj for opnåelse af disse resultater.

Der er en ting, som man med stor sikkerhed kan fastslå, og det er, at i og med vi har brugt mere energi, har vi ikke fået et samfund, der har flere menneskelige kvaliteter i sig — tværtimod!

For at kunne bygge noget andet op, må man finde ud af, hvad årsagen er til, at det er gået så skævt. Fordi langt de fleste mennesker har haft den opfattelse, at når vi blot blev noget mere velstående, så fik vi det også bedre rent mentalt.

Der er to områder, som vi her må se på, det ene er nationalstatens rolle, og det andet den koncentration af magt, der ligger uden for folketinget, jeg tænker her på de store multinationale selskaber (ikke mindst olie-selskaberne — som nu sætter sig på energisektoren).

Og her tror jeg, der er behov for

at tænke i helt nye og utraditionelle baner, idet den nuværende samfundsstruktur er forældet. Vi har især gennem de sidste 10 år bygget den op på stordrift, alt skal jo som bekendt være større, og hermed kommer det til at virke endnu mere centraliseret og bureaukratiseret. Hvem der har ført an i denne udvikling kan for så vidt være underordnet, men de faktiske forhold er, at befolkningen bliver mere og mere fremmedgjort i forhold til deres virksomheder og det samfund, de lever i.

Hvordan har nationalstaten udviklet sig, og hvilken økonomisk rolle har den?

Her kunne jeg godt tænke mig at citere Charles Levinson, som er generalsekretær for den faglige fabriksinternationale.

Han siger:

At dens rolle (altså nationalstatens) er først og fremmest at holde borgerne under kontrol, når de protesterer over situationens uretfærdigheder, og derudover at sørge for gnidningsløs funktion for de institutioner, som gør det muligt for storfinansens at virke uden kontrol fra arbejderne. Staten er endt med selv at være marginalinstitution med ansvar for at afbøde de værste følger af systemet og i en vis udstrækning at kompensere for de mere uacceptable sociale uligheder, fattigdom, hjælp til arbejdsløse, gamle, hjemløse o.s.v. Videre siger han om de multinationale magtpositioner:

Ledelsen af et multinationalt selskab i et eller andet fjernt beslutningscenter kan bestemme lønniveauerne, arbejdsvilkårene eller antallet af arbejdsløse i det ene eller andet land. Mere end nogensinde er arbejderne afskåret fra produkterne af deres arbejde. Meget af det, fagbevægelserne har erobret gennem bitter kamp på det nationale niveau, risikerer de nu at miste som resultat af den moderne industris »Multinationalisering«. (Citat slut).

Det er en hård salut, der her fyres af mod nationalstatens og de multinationale selskabers fremmarch. Der er ingen tvivl om, at vi her er ved noget meget centralt i den krise, som vi står midt i, hvor arbejdsløsheden er kommet til os bl. a. på grund af den fremskredne teknologi.

Spørgsmålet er naturligvis, om der kan gøres noget ved de multinationale

selskabers udvikling og den »lov«, som styrer disse selskabers handlinger, såsom uhæmmet tilvækst, uafbrudt stigende investeringer, fuld kontrol over markedet og hermed forstyrrelse i hele prisdannelsesmekanikken.

Visse sektorer sidder de i dag fuldstændig på, og man regner med, at i løbet af en 10-årig periode vil mellem 200 og 300 multinationale selskaber kontrollere 80 pct. af produktionen i den vestlige verden. Såfremt dette billede skal ændres, så må nationalstaten langt stærkere ind i en styring af samfundet.

Jeg forestiller mig et blandingssamfund, hvor planlægningen af fællesopgaver sker ud fra sigtet at hensynet til befolkningen sættes over private profitinteresser.

Disse tanker er LO også inde på i pjecen »LO gør status«, hvor man i det afsluttende kapitel som hedder »frem til 1980« bl. a. skriver:

»Der er en sammenhæng mellem de offentlige udgiftsstigninger og 60'ernes omstillingspres på beskæftigelsen som følge af forandringer i erhvervslivet. I kølvandet på de stærke forandringer i arbejdsvilkårene er fulgt nye sociale problemer, som kræver flere opgaver løst af det offentlige, med deraf følgende vækst i de offentlige udgifter. — I resten af 70'erne står vi over for et valg: Bør vi fortsat lade det offentlige finansiere løsninger af erhvervslivets tilpasningsproblemer, eller bør vi i højere grad satse på, at arbejdspladserne tilpasses det menneskelige hensyn.« (Citat slut).

LO har ret i disse betragtninger, vi kan i arbejderbevægelsen ikke fortsat se på, at det enkelte menneske blot betragtes som et produkt, som der skaltes og valtes med alt efter, hvor stor profitraten ønskes, og den ønskes jo hele tiden størst mulig i det nuværende samfund.

Derfor må vi starte en diskussion om, hvordan vi bygger en samfundsmodel op, hvor vi arbejdere indtager en langt mere central placering, såvel i forhold til det økonomiske som det tekniske og produktionsmæssige i en virksomhed.

Hvilke områder bør man så interessere sig for for at få en styring, som tager et større hensyn til det enkelte menneske.

Fortsættes i næste nr.

Portugal (fortsat fra side 6)
 ladelse til at gå på skole i 2 timer i arbejdstiden. Ungarbejderne kæmper i øjeblikket for, at denne ret bliver praktiseret på alle virksomheder, ligesom man kæmper for, at det ikke kun er de unge, der får mulighed for det. Ungarbejderne har lige haft et landsmøde den 10. januar, og der vil blive afholdt endnu to møder omkring de konklusioner, der blev truffet på den nationale konference. Ligeledes vil der i Lissabon den 6. marts blive afholdt et stort møde for alle metals ungarbejdere. INTERSINDICAL har nedsat et provisorisk sekretariat, der skal tage sig af forberedelse og afholdelse af dette møde, og som også skal forberede et nationalt møde for unge metalarbejdere. Af INTERSINDICAL's 15 medlemmer af bestyrelsen er forøvrigt en særlig ansvarlig for ungdomsarbejdet. Der er ca. 3 millioner aktive arbejdere i Portugal, hvoraf den ene million er unge under 24 år, så ungarbejderne spiller selvfølgelig en stor rolle, og derfor har INTERSINDICAL også nedsat et særligt sekretariat for problemer, der angår ungarbejderne.

Et andet problem er, at loven om, at unge under 14 år ikke må arbejde, tit omgås. Unge, der er begyndt at arbejde som 14-årige (eller før), får først fuld voksenløn, når de er fyldt 21. Derved kan den særprægede situation opstå, at en 20-årig arbejder kender maskinerne betydeligt bedre end sine ældre kolleger, ja, måske endda har fået tillidshverv som arbejdsleder for et sjak, men samtidig tjener betydeligt mindre end de ældre arbejds-kammerater, han er leder for. Derfor ønsker INTERSINDICAL denne lønforskel afskaffet. Alle skal efter at have arbejdet samme sted i et tidsrum på f. eks. 6 måneder have samme løn, uanset alder.

Ungarbejderne i Portugal har nogle helt andre problemer end de danske. Under fascismen i Portugal var der aldrig nogen, der tænkte på en faglig uddannelse af arbejderne. De unge kom ind på fabrikkerne og lærte efterhånden de forskellige maskiner at kende. Dette gjorde det selvfølgelig vanskeligt at skifte arbejdsplads. Nogle af de store virksomheder havde deres egne skoler (og har det stadigvæk), men den uddannelse, som arbejderne kan få her, kvalificerer dem normalt ikke til noget som helst,

der også kan bruges på andre virksomheder. INTERSINDICAL opbyggede derfor et program for fagskoler, hvor arbejderne kunne få en uddannelse, der kvalificerede dem til en eller anden form for arbejde, og som

var nationalt accepteret. Men, konstateres det sørgmodigt: »Med den 6. regering har vi ingen muligheder for at få vore planer gennemført«.

Preben Mortensen
 (Fortsættes i næste nr.)

ÅRSMØDE I N.N.S.

Formandens beretning

Formanden, Peter Mortensen, indledte med at sige, at aktiviteterne i NNS havde været mange i det forløbne år og nævnte bl. a., at der havde været afholdt 3 bestyrelsesmøder, 2 organisationsmøder samt 1 ekstraordinært repræsentantskabsmøde i december 1975.

Formanden kom herefter ind på LO-kongressen og gav udtryk for, at han mente, det var den bedste kongres, der havde været afholdt siden 1940.

Herefter nævnte formanden, at der havde været afholdt kongresser i Tobaksarbejderforbundet, Gastronomisk Forbund, Hotel- og Restaurationsbranchen, og at man alle tre steder havde valgt ny formand. Han betegnede alle tre kongresser som gode, og fælles for dem alle var, at man grundigt havde drøftet strukturdebatten.

Også i Nordisk Union har der været afholdt kongres, og her kunne formanden oplyse, at der på alle poster

var blevet foretaget genvalg.

Formanden nævnte også, at NNS den 18.-19. januar havde haft besøg fra Japan, og at gæsterne havde besøgt LO samt Carlsberg Bryggerierne.

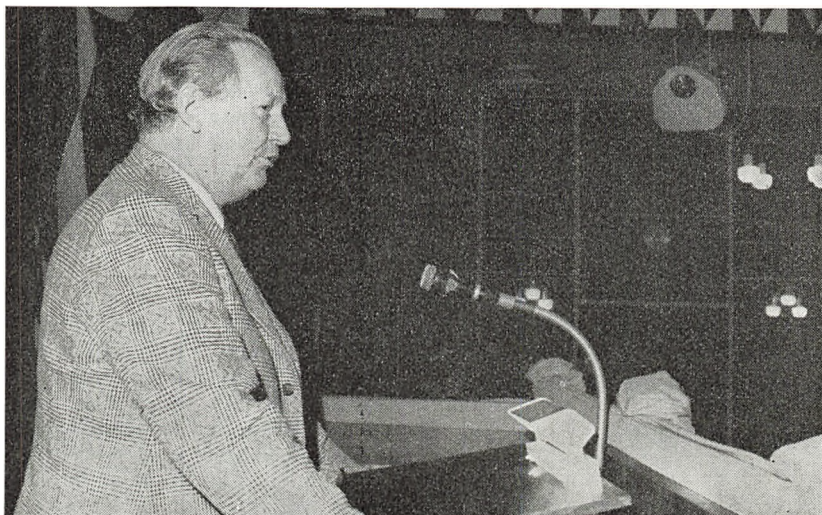
Formanden gik herefter over til en gennemgang af kursusaktiviteten og nævnte bl. a., at NNS havde deltaget i sikkerhedskurser, men nu var gået væk fra de ordinære NNS-kurser. Der havde været deltagelse af 4 nordiske gæster, og formanden gav udtryk for, at man også fremover ville køre denne udveksling de nordiske lande imellem.

Endvidere nævnte formanden, at Dansk Slagteriarbejderforbund i 1975 havde deltaget i et kursus i Norge.

For 1976 er det Kvindeligt Arbejderforbund samt Bagerforbundet, der deltager i kursus i Norge, og Tobaksarbejderforbundet deltager i Sverige.

Formanden nævnte herefter de for-

Peter Mortensen på talerstolen.



skellige udvalg, hvor NNS havde en repræsentant. I FIU samt LO's markedsudvalg sidder Peter Mortensen, Bageri- og Mølleriarbejdernes Forbund. I forbrugergruppen sidder Peder Kjeldsen, Bageri- og Mølleriarbejdernes Forbund. I gruppen vedrørende AV-midler sidder Viktor Søndergaard, Bryggeriarbejderne, og i forskningsgruppen sidder Svend Aage Bruun, Dansk Slagteriarbejderforbund. Herudover skal NNS repræsenteres i et nyt udvalg vedrørende sikkerhed inden for industrien.

Som medlem af markedsudvalget kunne formanden oplyse, at man havde drøftet problemerne fra EF vedrørende ligelønsprincippet samt hvilepauser i forbindelse med landevejskørsel, og i forbindelse med FIU-systemet sagde formanden, at man havde drøftet en eventuel ændring gående ud på, at når man havde gennemgået henholdsvis forbunds- og grundkurset, kunne man komme hurtigere i det videre system, uden at det er nødvendigt med gennemgang af alle de seks emnemoduler. Man havde også drøftet, at man ud af de økonomiske midler ville tilstille 25 pct. af disse alene til forbundskurser, så man herigennem eventuelt kunne få forbundene til at sætte noget mere i gang.

Formanden kom herefter ind på den nye sikkerheds- og miljølov og gav udtryk for, at det nok ville være formålstjenligt at holde en konference om ovennævnte for en bredere medlemsskare og oplyste, at man til sådanne konferencer kunne få tilskud på op til 110 kr. i døgnet pr. kursist.

Til slut takkede formanden alle for et godt samarbejde i det forløbne år.

I den efterfølgende debat gav samtlige de små forbund udtryk for, at de var bekymrede for den fremtidige uddannelse, når der ikke mere ville blive afholdt fælleskurser, men som et plaster på såret gav de store forbund tilsagn om, at selvom de på mange fronter »kørte« deres egen uddannelse, så ville de selvfølgelig være med og støtte fællesskabet.

Formandens beretning blev herefter enstemmigt vedtaget, og formanden blev enstemmigt valgt til at repræsentere NNS i det nye udvalg vedrørende sikkerhed inden for industrien.

Redegørelse vedr. IUL - EG - NGG m. m.

Dansk Slagteriarbejderforbunds for-

mand, Erik Toxværd, oplyste herefter, at han i januar havde været til styrelsesmøde i IUL i Geneve. Medlems-tallet i IUL var steget, men det kneb med økonomien, hvorfor det var blevet vedtaget, at medlemsorganisationerne skulle yde et ekstrakontingent for 1976 på 40 øre pr. medlem.

Endvidere nævnte Toxværd, at de øvrige medlemslande havde ret store problemer vedrørende multinationale selskaber, et problem, vi ikke kender så meget til i Danmark.

I forbindelse med EURO-IUL oplyste Toxværd, at der var opstået nogle problemer mellem den gamle EF-gruppe og de nye medlemslande. Den gamle EF-gruppe mener, de har fortrinsret til at være repræsenteret i industrigruppen i EURO-LO, hvilket de øvrige medlemsorganisationer naturligvis ikke kunne godkende, da det må være sådan, at i et europæisk fagligt samarbejde må alle have lige ret til at være repræsenteret.

Til slut oplyste Toxværd, at IUL i januar 1977 afholder kongres i London.

Årsregnskabet

Kassereren gik herefter over til en gennemgang af regnskabet. Der var i det forløbne regnskabsår betalt kontingent for 67.160 medlemmer, en stigning på 884 medlemmer.

Regnskabet balancerede med kr. 58.261,19.

Regnskabet blev enstemmigt godkendt.

Kontingentet

Bestyrelsen foreslog herefter, at kontingentet for det nye år forblev uændret. Dette blev enstemmigt vedtaget.

Valg af bestyrelse og revision i h. t. lovene

I forbindelse med valgene blev både formanden, kassereren, sekretæren, revisorerne og revisorsuppleanterne genvalgt.

Mødet hævet.

Fra Forbundet

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE

afholdt
onsdag den 3. marts 1976.

Ivar Nielsen var fraværende på grund af sygdom og Lone Christensen havde anmeldt forfald.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen af 4. februar godkendtes med den bemærkning fra Holger Foss, at han ville understrege, at han ikke mente, at han havde sagt, men at han på hovedbestyrelsesmødet den 5. december 1975 havde sagt, at »mændene havde kun afgivet pladser, hvor funktioner ikke mere skulle udføres«.

2. Beretning

Forbundet har til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 4/1976 vedrørende dyrtidsreguleringen, samt cirkulære nr. 5/1976 vedrørende refusion af arbejdstab ved kursusdeltagelse.

Den 17. februar er der udsendt orientering til depoter uden for Depotindehaverforeningen, bilagt opmands-

kendelse i voldgiftssagen om fortolkningen af overenskomstens ferieparagrafs bestemmelse om beregning af feriepenge.

Den 16. februar er der til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 3/1976 med samme orientering.

Københavns mandlige afdeling

På foranledning af en skrivelse af 24. februar fra afdelingen til forbundet vedrørende et spørgsmål om bemanding af krympefolieovnen på Tuborg Tap Syd, om hvilket der havde været forhandlet med den kvindelige afdeling uden resultat, har forbundet i skrivelse af 26. februar anmodet Bryggeriforeningen om et organisationsmøde.

Københavns kvindelige afdeling

Den 11. februar havde der været afholdt mæglingsmøde i Bryggeriforeningen angående en uoverensstemmelse vedrørende affattelsen af bestemmelsen i Tuborgs særaftaler, § 10, diverse, stk. 3.

Der opnåedes enighed om, at bestemmelsen affattes således:

»3. Kvindelige reserver til indsætning i arbejdsstuderede akkorder,

samt kvinder beskæftiget ved hovedrengøring aflønnes med akkordgruppe 2's basisløn kr. 15,96 pr. time (pr. 1. september 1975 reguleret til kr. 16,65). Denne ændring træder i kraft med virkning fra den 6. februar 1976.«

Københavns mandlige afdeling

Bryggeriforeningen har i skrivelse af 12. februar fremsendt et eksemplar af den kendelse, der blev udleveret ved domsafsigelsen i Arbejdsretten i sagen vedrørende den leveringsnægtelse, som Carlsberg Bryggeriernes salgsschauffører har etableret over for tobakshandler Hans Christian Jacobsen, Frederikssundsvej 63, København NV.

Arbejdsretten har i sin dom pålagt fagforeningen at tilbagekalde påbudet til de to chauffører om ikke at levere øl og mineralvand til tobakshandleren.

Sagen er resulteret i, at Arbejdsretten idømte Københavns mandlige afdeling og forbundet en bød på kr. 5.000,00 hver.

Den 24. februar havde der på initiativ af forbundet været afholdt et møde med direktør P. Svanholm, hvor forbundet havde udbedt sig en orientering angående De forenede Bryggeriers Fredericia-projekt. På mødet var der, under hensyn til det tidlige tidspunkt, givet en bred orientering om

udviklingen i projektet, hvoraf kan nævnes, at man forventer produktionen indledt med aftapning af øl på 45.000 flaskers kolonner. Det forventes også, at der bygges bryghus, gær- og lagerkældre, hvorimod en mineralvandsproduktion betragtes som tvivlsom. Ved fuld udbygning bliver den maksimale produktion på ca. 1 mill. hl. Man ville tilstræbe de bedst mulige arbejdsforhold, men da produktionen kommer til at foregå efter helt nye principper, ville det ikke være muligt at drage sammenligninger med f. eks. de københavnske bryggerier, men principielt anerkendes løftet om samme løn som på de københavnske bryggerier.

Bortset fra enkelte teknikere og funktionærer agtede man ikke at overflytte folk fra København til Fredericia, idet aftalen med Fredericia kommune byggede på at skabe beskæftigelse til ledige i området. I øvrigt regnede man med, at der vil kunne beskæftiges 300—400 mennesker. Der blev givet tilsagn om orientering til forbundet efterhånden som projektet skred frem, og ligeledes var man indstillet på, at forbundets konsulenter kunne drages ind i projektet ved etablering af det tekniske apparat.

Til beretningen udtalte Holger Foss, at Arbejdsrettens dom i sagen ved-

rørende blokaden af tobakshandleren naturligvis igen var gået arbejdersiden imod, hvilket viste rettens karakter, idet sagen forholdt sig således, at det drejede sig om »liv, ære og velfærd«, da tobakshandleren havde fremsat beskyldninger om tyveri over for vore medlemmer, hvilket naturligvis ikke var tilfældet.

Med hensyn til forbundets møde med direktør P. Svanholm, hilste han initiativet med tilfredshed, men udtalte kritik af, at de københavnske afdelinger ikke havde været repræsenteret, idet Fredericia-projektet efter hans opfattelse havde en umådelig stor betydning, selv om det lå uden for det københavnske område.

Poul Mathiesen og Holger Nielsen fremsatte forskellige bemærkninger, der alle mandede ud i, at Fredericia-projektet må følges med største opmærksomhed fra forbundets side.

Steen Nielsen oplyste, at når tidens fylde kom, ville det være naturligt, at forbundets forhandlingsudvalg kom ind i billedet.

Beretningen godkendtes med de faldne bemærkninger.

3. Regnskab

Der forelå regninger for januar måned til et samlet beløb på kr. 312.227,32, der godkendtes. Samtidig forelå en

Personalia



Forbundet benytter lejligheden til at bringe disse kolleger

en hjertelig lykønskning

AALBORG

25 års jubilæum på »Urban«

25. april: KNUD PETERSEN
Kastetvej 55, 9000 Aalborg

ARHUS

40 års jubilæum på Ceres Bryggerierne

13. april: SINE JENSEN
Schlepppegrelsgade 11, 8000 Århus C.

KØBENHAVN

40 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

9. april: PARLY ROHRMANN
Gl. Jernbanevej 17, 1., 2500 Valby

25 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

6. april: POUL EDVARD OLSEN
Mosebækkevej 11, st., 2600 Glostrup

14. april: LEIF THUNØ NIELSEN
Genforenings Plads 12, 1. th., 2400 NV

20. april: POUL RASMUS LARSEN
Strandholms Allé 20, 2650 Hvidovre

30. april: PEDER K. PEDERSEN
c/o M. Thorbøll, Lauravej 7, 4. tv., 2500 Valby

30. april: ALFRED ØRNSKOV
Vigerslev Allé 174 C, 2. tv., 2500 Valby

25 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

2. april: CHRISTIAN JENSEN
Skt. Annegade 51, st. tv., 1416 K

16. april: WILLIAM JENSEN
Lyshøjsgårdsvej 101, 2. tv., 2500 Valby

opstilling over regninger for februar måned.

Revisionsprotokollen for oktober kvartal 1975 oplæstes og godkendtes.

4. Forskellige sager

Holger Foss rejste herunder en skarp kritik af lederartiklen i Prop og Kapsel nr. 2, idet han gav udtryk for, at man af artiklen kunne få det indtryk, at spørgsmålet om strukturændring i forbundet på forhånd var afgjort, hvilket ikke kunne være meningen umiddelbart før den planlagte formandskonference.

Kritikken blev imødegået af Viktor Søndergaard, Steen Nielsen og Poul Mathiesen, der alle gav udtryk for, at det efter deres opfattelse absolut ikke havde været redaktørens hensigt med artiklen at fastslå, at noget var afgjort.

Mødet hævet!

ORDINÆRT

FORRETNINGSUDVALGSMØDE

i A-kassen

afholdt

onsdag den 3. marts 1976.

Fraværende var Ivar Nielsen på grund af sygdom og Lone Christensen med anmeldt forfald.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 4. februar 1976 godkendtes.

2. Beretning

Kassen har fra Arbejdsdirektoratet modtaget **cirkulære nr. 15/76** vedrørende forhøjelse af betalingen for ophold på specialarbejderskoler m. v. i forbindelse med deltagelse i kurser under uddannelsesloven, samt **cirkulære nr. 14/76** vedrørende ændring i beregningen af støtten til deltagerne i erhvervsforberedende kurser for unge i henhold til uddannelseslovens kapitel III.

Til afdelingerne har kassen udsendt **cirkulære nr. 3/1976** vedrørende afholdelse af hovedferie uden for ferieperioden for personer uden beskæftigelse eller personer, der ikke længere er lønmodtagere.

Fra A-kassernes Samvirke har kassen modtaget vejledning vedrørende tilbagebetaling af dagpenge og kil-deskatterettelser. Vejledningen er udarbejdet i samarbejde med Revisionsinstituttet af 1920 A/S og er til an-

vendelse rent administrativt inden for kassen.

Arbejdsdirektoratet har i skrivelse af 20. januar 1976 under journal nr. DH-2-1-237/75 udbedt sig oplysninger om, hvor stor en del af de arbejdsløse der modtager den maksimale dagpengesats, og fordelingen af de arbejdsløse, der ikke kan opnå maksimale dagpenge.

Kassens hovedledelse har i skrivelse af 17. februar svaret direktoratet, at 826 modtager maksimumdagpengesatsen og 189 gør det ikke. Fordelingen af de ledige medlemmer er 70,5 pct. mænd og 29,5 pct. kvinder.

Københavns mandlige afdeling

Kassen har fra Arbejdsformidlingen modtaget indberetning om, at medlem nr. 220354-0275 er udeblevet fra anvist arbejde hos Kryolitselskabet Øresund A/S, Strandboulevarden 84, København Ø, den 21. januar. Indberetningen var suppleret af en lægeerklæring om uarbejdsdygtighed, dateret den 30. januar, og AF-kontoret anmoder på denne baggrund kassen om at træffe afgørelse, hvorvidt der skal foretages begrænsning i medlemmets understøttelsesret.

Kassen har i brev af 20. februar meddelt Arbejdsformidlingen, Arbejdsdirektoratet og afdelingen, at

276 arbejdsløse mænd i København	5,6 %	
284 arbejdsløse mænd i provinsen	13,7 %	560 mænd 8,0 %
79 arbejdsløse kvinder i København	4,7 %	
155 arbejdsløse kvinder i provinsen	28,4 %	234 kvinder 10,6 %
794 arbejdsløse	8,5 %	

Indtægten i januar har været:

Medlemsbidrag	kr. 343.108,00
Bidragydende	kr. 1.776,00
A'conto til understøttelser	kr. 1.500.000,00
Refusion fra Kursusnævnet	kr. 977.226,00
	<hr/>
	Kr. 2.822.110,00

Udgiften i januar har været:

Understøttelser	kr. 3.068.988,00
Frikontingenter	kr. 666,00
Branchekursus	kr. 13.202,50
	<hr/>
	Kr. 3.082.856,50

Beretningen vedtoges.

3. Forskellige sager

Hovedkassereren fremlagde forslag til nye medlemsbøger i standardudførelse i lighed med en lang række andre fagforbunds. De nye medlems-

lægeerklæringen ikke efter kassens opfattelse kan have indflydelse på sagen, men at medlemmet har undladt at tage det anviste arbejde, hvorfor understøttelsesretten inddrages i 5 uger fra og med den 22. januar 1976.

Kassen har yderligere fra Arbejdsformidlingen modtaget indberetning om, at medlem nr. 280155-0617 har undladt at overtage anvist arbejde i forbindelse med ungdomsarbejdsløshedsforanstaltning i henhold til § 97a, 75/76.

Efter indhentede oplysninger kan hverken medlemmet eller afdelingen give nogen begrundelse for arbejdsvægringen, hvorfor kassens hovedledelse i henhold til arbejdsløshedslovens § 63 inddrager medlemmets understøttelse i 5 uger, regnet fra den 20. januar 1976.

Ifølge den foreliggende skriftlige beretning er der i januar optaget 12 mænd og 4 kvinder, i alt 16 medlemmer.

Der er udmeldt 148 mænd og 65 kvinder, i alt 213 medlemmer.

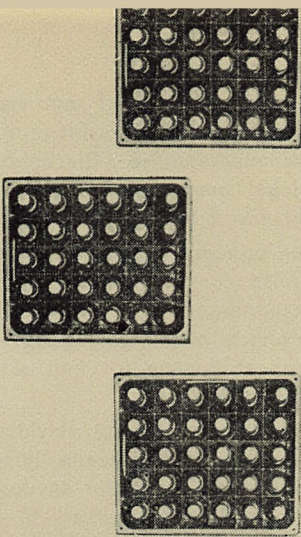
Medlemstallet var ved udgangen af januar i København 4891 mænd og 1671 kvinder, i provinsen 2077 mænd og 545 kvinder, i alt 9184 medlemmer.

Den 31. december 1975 var anmeldt 685 arbejdsløse. Den 28. januar 1976 var anmeldt 794 arbejdsløse således:

276 arbejdsløse mænd i København	5,6 %	
284 arbejdsløse mænd i provinsen	13,7 %	560 mænd 8,0 %
79 arbejdsløse kvinder i København	4,7 %	
155 arbejdsløse kvinder i provinsen	28,4 %	234 kvinder 10,6 %
794 arbejdsløse	8,5 %	

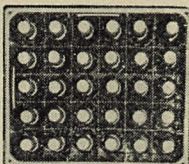
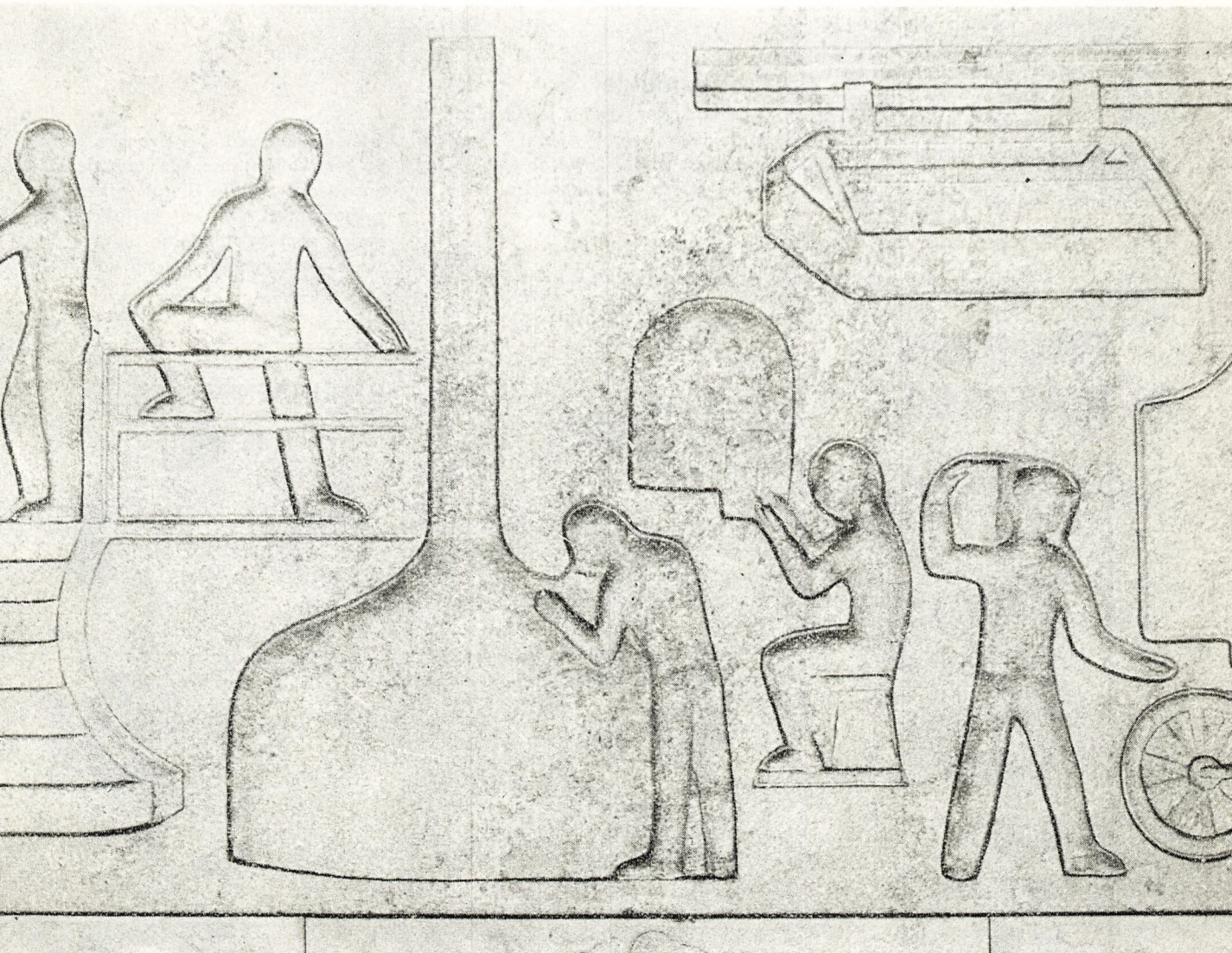
bøger skal udstyres med et medlemsbevis, som udskrives over Koop-Data og er betydelig billigere i anskaffelse end de nuværende.

Det vedtoges at anskaffe nye medlemsbøger som det fremlagte forslag. Mødet hævet!



4
APRIL
1976

PROP OG KAPSEL



Medlemsblad for
**Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder Forbund**

700 kroner for en flaske cognac

Warszawas eleganteste restaurant før 2. verdenskrig, »Adria«, er blevet genåbnet. Det er samtaleemnet i Warszawa i øjeblikket. Journalister, der kan huske det gamle »Adria«, har fundet i hvert fald én ting, der minder om gamle dage: priserne.

Selskabstøj er tvungen i »Adria«, og den almindelige polak mister nok modet allerede ved entreen, der er ca. 55 kr. pr. person.

En flaske fransk cognac koster knap 700 kr. i restauranten. Det er lidt mere end en polsk arbejders månedsløn.

En flaske vodka koster ca. 110 kr., en flaske fransk champagne godt 220.

Det polske ugeblad »Kultura« skriver ironisk, at restauranten må være velegnet for politiet til at fange bedragere og tyve, der gør sig bemærket ved en overdådig livsførelse.

— At genoplive kapitalismen inden for socialistiske rammer er vanskeligt konkluderer bladet med et suk.

□

PROP OG KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Ivar Nielsen (ansvarsh.)
Viktor Søndergaard

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. Fasan 8977

Forbundsformand
Ivar Nielsen

Næstformand
Steen Nielsen

Hovedkasserer
Poul Mathiesen

Sekretær
Viktor Søndergaard

Konsulenter
Erland Petersen
John Pedersen

Nu er det tilladt at være fuld i New York

I år vil berusere frit kunne vakle rundt i New Yorks gader uden at risikere arrestation. Ifølge et tillæg til staten New Yorks straffelov, der trådte i kraft den 1. januar, er det ikke længere en lovovertrædelse at være beruset på offentlige steder.

Stærkt berusede personer, der synes at være i vanskeligheder, vil blive afhentet af politiet og indlagt til midlertidig behandling. Spritbilisme er imidlertid fortsat strafbart.

□

Probat middel

I Dupont Pennsylvania er antallet af spritbilister faldet stærkt, efter at man er begyndt at give de spiritusduftende bilister amerikansk olie.

□

Dømt til kursus for spirituskørsel

En bilist eller motorcyklist, der dømmes for spirituskørsel i Waukesha, kan vælge mellem at blive fradømt kørekortet eller deltage i et kursus på fire lektioner på hver to og en halv time om trafiksikkerhed og selvanalyse.

Siden denne ordning indførtes, har næsten alle de dømte valgt at deltage i kursus.

Straffeloven alene har ikke kunnet løse problemet om berusede motorførere, siger dommer William Callow. Det, vi forsøger, er at trænge ind til de pågældendes adfærdsmønster og ændre dette mønster ved selv-analyse.

Der har været mennesker, der har været så begjærede for at deltage og få lejlighed til at diskutere deres egne problemer og endevende deres egne forhold, at de gerne ville have fortsat, efter at kurset var slut, oplyser dommer Callow.

Højt skum

Nationalforeningen af pub-værter i England er kommet i vildt oprør efter en dommerkendelse i Blackpool, hvor en lokal værtshusholder blev dømt for at snyde sine gæster systematisk.

Den principielle retssag tog sin betydelse for et halvt år siden, da stamkunderne i to af Blackpools hækronede pub'er anklagede værterne for at komme for højt skum og for lidt øl i glassene.

Hvis værter kommer »Hvid krave« og ikke nok øl i glassene, bliver han dømt ad rettens vej for snyderi, men hvis han skænker helt op til randen og ikke levner plads til det salige skum, bliver han uvægerlig uvenner med de rigtige ølkendere blandt stamgæsterne.

□

Tranedansen ved den svenske Hornborgsø kom i fare, da brændevinsbrænderiet i Store Bjurum standsede virksomheden. Det var kartoffelaffald derfra, som trak tranerne til, men det svenske skovvæsen har nu udlagt 43 tons kartofler.

ØLHUNDEN MENER:



Konferencer er som løg. Man skræller det ene lag af efter det andet, og det, der bliver tilbage, er kun til at græde over.

Fagbevægelsen må inddrages direkte i arbejdsformidling

Formanden for Folketingets arbejdsmarkedsudvalg, SVEND AUKEN skriver i denne artikel om de opnåede resultater i kampen mod arbejdsløsheden.

Arbejdsløshedsproblemet er stadig det største problem for det danske samfund. Desværre må vi erkende, at det kun er i begrænset omfang den fulde beskæftigelse kan genskabes ved nationale, danske foranstaltninger. Toppen blev dog skåret af. De 200.000 ledige, vi havde frygtet, blev til 150.000 — eller en ledighed blandt de forsikrede på ca. 13 pct., hvilket svarer til en vinterledighed på 7 pct. af arbejdsstyrken i samfundet. Var septemberforløbet ikke blevet realiseret var 40-50.000 yderligere uden beskæftigelse, og det er der al mulig grund til at glæde sig over, men for de 150.000, der er arbejdsløse er det en begrænset tilfredsstillelse.

Hvad der kan gøres

Selvom det ikke er muligt at skaffe de arbejdsløse i arbejde, før der er sket et opsving i udlandets efterspørgsel efter danske varer, er der alligevel meget vi selv med det nuværende reaktionært sammensatte folketing kan udrette:

1. Fastholdelse af den aktive finanspolitik, hvor staten og kommunerne bevidst for at skabe efterspørgsel giver flere penge ud, end de tager ind i skatter og afgifter.
2. Stabilisering af den økonomiske udvikling gennem en videreførelse af samarbejdet mellem partierne om en indsats mod det spekulative kapitalmarked gennem en pengeopsugning, om en fælles holdning til finansloven og om fastlæggelse af et realistisk grundlag for de indkomststigninger, der er mulige i de kommende 2 år.
3. En særlig indsats mod de mest udsatte grupper under arbejdsløsheden. Det gælder de unge, hvor 40-45.000 er ramt af det dobbelte problem, hver-

ken at kunne få en uddannelse, der fører til noget eller et arbejde. Alle partier burde kunne samles om denne opgave. Socialdemokratiet har lagt op — bl.a. ved udbygningen af EFG og det øvrige uddannelsessystem, ved udbygning af specialarbejderskolerne og de særlige beskæftigelsesarbejder for de unge. Behovet for en særlig indsats gælder også de langvarigt ledige. Arbejdsministeren har i et cirkulære pålagt AF-kontorerne at disse mennesker skal gives en forrang ved anvisning til ledigblevne jobs. Dette pålæg må følges op i praksis.

4. En fastholdelse af en tilfredsstillende dagpengeordning for de ledige. I kraft af forlig mellem De Radikale, De Kristelige og Socialdemokratiet i foråret, steg den højeste dagpengesats til 173 kr. pr. 1. januar, og her til april steg den igen (til ca. 180 kr.). En lang række andre forbedringer — ikke mindst for de unge — har i praksis vist deres værdi.

Bedre arbejdsformidling

Uanset hvor hårdt vores arbejdsløshedsdagpenge-system bliver angrebet, vil Socialdemokratiet værne og udbygge sikkerheden for de arbejdsløse. I de kommende måneder bliver det især problemerne om ophævelse af 180-dages bestemmelsen for nyudlærte, lempelse af 26-ugers bestemmelsen under indtryk af den langvarige arbejdsløshed og en sikring af mindre næringsdrivende, der tvinges til at ophøre med deres virksomhed, der vil stå på programmet.

5. En inddragelse af fagbevægelsen og de øvrige lønmodtagerorganisationer direkte i arbejdsformidlingen på lige fod med den offentlige arbejdsformidling.

Der er altså ingen grund til selvopgivelse. Tværtimod er der behov for en markant politik fra Socialdemokratiets side for i samarbejde med andre partier at yde en virkelig indsats for beskæftigelsen.

Bistandsloven

trådte i kraft 1. april 1976

Bistandsloven erstatter 7 love:

Lov om tilsyn med herberger m.v.
Lov om mødrehjælpsinstitutioner.
Lov om revalidering.
Lov om offentlig forsorg.
Lov om børne- og ungdomsforsorg.
Lov om omsorg for invalide- og folkepensionister.
Lov om husmoderafløsning og hjemmehjælp.

Lov om folkepension og enkepension og lov om ulykkesforsikring er holdt udenfor bistandsloven.

Ideen bag bistandsloven er:

At den, der kommer ud for en social begivenhed eller ulykke, kun skal henvende sig ved én dør i socialforvaltningen og der få anvist én person, nemlig sagsbehandleren, der derefter sammen med et team finder frem til den hjælp, der kan gives efter loven.

Pligt til at forsørge sig selv og sin familie

Enhver mand og kvinde er overfor det offentlige forpligtet til at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år.

Det betyder, at den der søger hjælp til forsørgelse, først skal have forsøgt at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Hjælpen bygger på et skønsprincip

D.v.s. at der skal ses på hans eller hendes behov, så den enkelte eller familien så vidt muligt kan bevare levestandarden, altså: **Forebyggelse** for katastrofer.

Tryghed: bevare levestandarden.

Igangsættelse: hjælp til at komme igang igen, evt. med noget andet (re-socialisering).

Trivselsfremmende: Hjemmehjælp - hjælpemidler - omsorg for ældre og invalider m.v.

Administrationsforenkling: hurtigere sagsbehandling til gavn for borgeren.

Hvem kan få hjælp?

Alle der opholder sig her i landet kan få hjælp, det gælder også fremmedarbejdere, men hvordan bliver de informeret?

Vedvarende forsørgelse er betinget af dansk indfødsret.

Kommunalaformen i 1970 medfører større kommunalt selvstyre

Derfor bliver det nu i højere grad den enkelte kommune, der bestemmer bistandslovens ydelser.

Bistandskommoden



Der kan altså forekomme forskel på hjælpen fra rige og socialt bevidsste kommuner til fattige eller asocialt kommuner.

Hvordan vil det gå i Jeres kommune?

Hvem betaler bistandslovens udgifter?

Det gør den enkelte skatteyder gennem skatteindbetalingen, men det er kommunalbestyrelsen, der bestemmer kommuneskattens størrelse, samt fordelingen af »skattekronen«.

Men man skal også betale for den direkte bistand

Et princip i loven er, at der skal betales for bistand, når det ikke drejer sig om økonomisk hjælp. Kommunen bør meddele, at det ikke koster store summer for den enkelte så folk af den grund undlader at hente hjælp.

I Lovens almindelige bestemmelser
Forsørgelsespligt, administration, klagegang, oplysningspligt, tilbagebetalingspligt.

II Vejledning og rådgivning

Kommunen er forpligtet til at vejlede enhver som trænger til det.

III Skal der ydes økonomisk hjælp
skelnes der mellem forbigående (midlertidig) hjælp og varig hjælp.

Forbigående f.eks. ved sygdom, svangerskab, værnepligt.

Varig hjælp ydes, hvis en person vedvarende har behov, som ikke dækkes af invalide-, folke- eller enkepension.

IV Praktisk bistand

I hver kommune skal findes en hjemmehjælpsordning.

V Hjælpemidler af forskellig art

F.eks. til invalider, så den daglige tilværelse kan lettes, herunder også hjælp til indretning af boliger. (Kørestol). Omsorgsarbejde for ældre og invalider samt tilskud til transport.

VI Dag- og døgnpleje

Om børn i privat dag- og døgnpleje.

VII Institutionerne

Vuggestuer, børnehaver m.v.. Dag-hjem og dagcentre for personer, hvis tilstand kræver vedvarende tilsyn og pleje.

Plejhjem og beskyttede boliger. Specielle institutioner hører under amter og staten.

VIII **Tvangs-bistand**
(uden samtykke).

IX **Finansieringen**

Regler for refusion, regnskab og revision.

X **Overgangsordninger**

Om overgang fra tidligere lovområde til bistandsloven.

Vi må have en holdningsændring

Du skal ikke være bange for, at nogle får for meget, men hjælpe til at de får det de skal have.

Opsøgende socialpolitik

I bistandsloven er der bestemmelser om, at kommunerne skal udføre opsøgende og dermed forebyggende socialpolitik. Det er første gang i dansk sociallovgivning at dette er kommet med.

Man kan klage

Hvis en person, der søger bistand, mener han bliver dårligt hjulpet, kan der klages. Få at vide i kommunens socialforvaltning, hvordan man vil fortælle folk om deres klagemuligheder.

Bistandslovens særlige regler for børn og unge finder du i »skuffe nr. 3«.

Kommunens socialudvalg skal føre tilsyn med de sociale forhold, hvorunder børnene lever, samt støtte forældrene med vuggestuer, børnehaver og fritidshjem.

Forældre og børn skal støttes, hvis børnene har vanskeligheder i deres daglige tilværelse.

Socialudvalget skal opsøge de børn og unge, der har behov for hjælp, men som ikke selv tør rette henvendelse.

Anonyme henvendelser skal også undersøges.

Hvis det er påkrævet af hensyn til barnet, sættes der ind med hjælp:

1. Ved at give besked om barnets pleje og opdragelse, eller
2. ved at udpege en personlig rådgiver, eller
3. ved anbringelse på børnehjem, skolehjem, kostskole. Dog kun med forældremyndighedens samtykke.

længere behandles af justitsministeriet, men af et særligt adoptionsnævn, nedsat af justitsministeren.



Der er flere ændringer i regler som kan have betydning i sager om social bistand. De fleste er dog af mere speciel art, og sagsbehandlerne i social- og sundhedsforvaltningerne og i socialcentrene vil kunne slå reglerne op i de tilfælde, hvor det vil være aktuelt.

En række ændringer af praktisk art i bistandslovens kølvand

Bistandsloven og det enstrengede system har gjort det nødvendigt at foretage en række praktiske ændringer i forskellige regler, også uden for socialministeriets eget område. Det gælder således regler, der hører under justits- og indenrigsministeriet.

Ændringerne er dog mest af redaktionel karakter.

Mødrehjælpens nedlæggelse 1. april medfører bl.a., at ansøgninger om svangerskabsafbrydelser skal behandles af amtskommunernes socialcentre. Til at træffe afgørelserne i disse sager nedsætter justitsministeren et samråd. Anke over samrådets afgørelser skal rettes til et særligt ankenævn, som også udnævnes af justitsministeren.

Mødrehjælpens sociale og juridiske bistand til gravide overføres derimod til kommunerne i tilknytning til den almindelige vejledning og rådgivning.

I faderskabssager kan moderen til et barn, der er født uden for ægteskab, henvende sig til enten social- og sundhedsforvaltningen i kommunen eller til amtets socialcenter for

at rejse en faderskabssag. Hun har dog også stadig mulighed for i stedet at henvende sig til politimesteren på sit hjemsted — i København overpræsidenten.

Ansøgninger om sterilisation skal fra 1. april rettes til en læge eller til amtskommunens socialcenter, som har overtaget mødrehjælpens opgaver på dette område.

Oplysning om svangerskabsforebyggelse skal også flyttes i forbindelse med nedlæggelsen af mødrehjælpen. Det er amtskommunerne — og Københavns og Frederiksberg kommuner — der får ansvaret for dette fra 1. april 1976. Der vil normalt blive mulighed for at vælge mellem at få oplysning hos sin egen læge eller på en klinik, der drives af amtskommunen.

Endelig overtager socialcentrene administrationen af undersøgelser og godkendelse af adoptanter, idet man ved en ændring af adoptionsloven lægger beslutningen ud til et samråd, udpeget af justitsministeren. Klager over afgørelser skal fra 1. april ikke

Invalidforsikringsretten skal selv gøre sit arbejde færdigt - amterne starter på en helt frisk 1. april

Som led i reformen af social bistand 1. april overgår de opgaver, som invalideforsikringsretten hidtil har udført, til lokale revaliderings- og pensionsnævne.

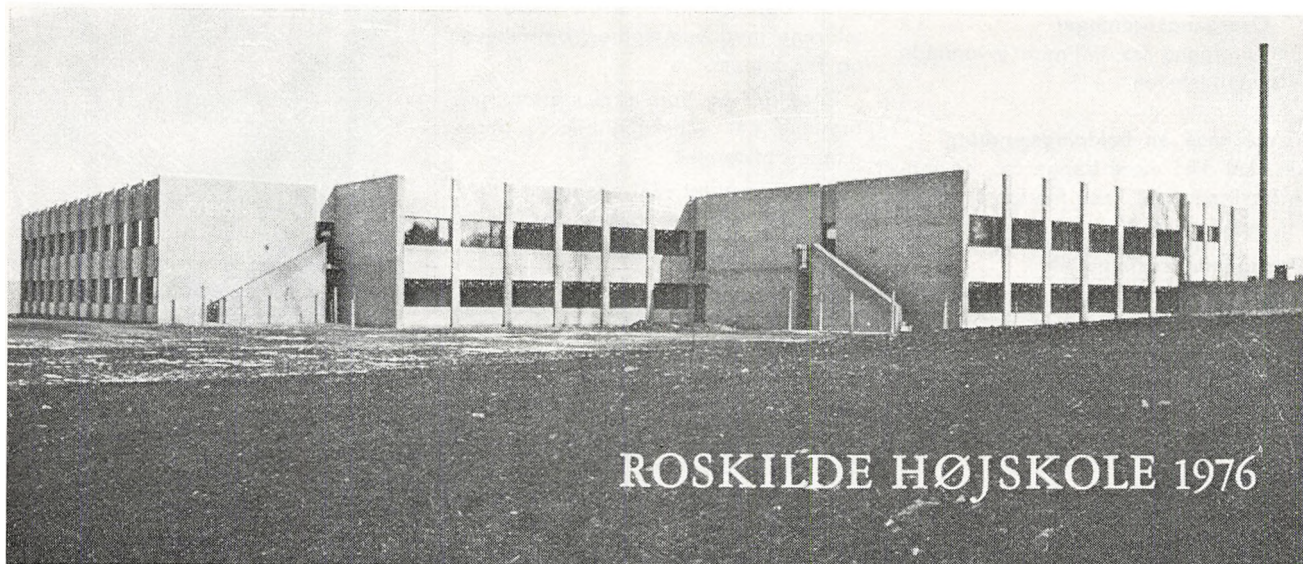
Der oprettes sådanne lokale nævn i hvert amt — 14 ialt — samt Københavns og Frederiksberg kommuner. Personsammensætningen vil iøvrigt blive afgjort i løbet af få dage.

De nye revaliderings- og pensionsnævne vil iøvrigt komme til at starte med rent bord, idet invalideforsikringsretten skal færdigbehandle de sager, som er indkommet inden den 1. april.

Overgangsordningen vil således ikke betyde forsinkelse af de nye sager — som det ellers har været hævdet i den offentlige debat. Den mængde sager, som invalideforsikringsretten har liggende, skønnes det vil tage omkring et år at afslutte.

Iøvrigt har de sociale udvalg visse muligheder for at give forskud på pension i tiden til man får en afgørelse.

En skole for fremtiden



Det er ikke for meget sagt, at Danmarks mest moderne højskole, Roskilde Højskole, også er landets smukkeste med sine elegante gulstensbygninger og blanke mure og sin storslåede udsigt over Roskilde Fjord og Risø mod nordvest og de varierede landbrugsarealer mod øst.

Og det er heller ikke for meget sagt, at indvielsen af denne nye 6869 kvadratmeter store og nogle og tyve millioner kroner dyre arbejderhøjskole på platauet ved Vestre Kirkevej blev en yderst festlig, værdig og fornøjelig afslappet begivenhed, der kun tjener iscenesættterne til ære.

Højtideligheden bivaanedes af statsminister Anker Jørgensen, selv tidligere elev ved højskolen, udenrigsminister K. B. Andersen, selv tidligere forstander på skolen, undervisningsminister Ritt Bjerregård, LO-formand Thomas Nielsen, tidligere fiskeriminister Jens Risgaard Knudsen, en række forbundsmænd, Kai Petersen, LO, forfatteren Ib Koch Olsen og hans viv, billedhuggeren Gudrun Lauesen, Roskilde, chefredaktør Bent Hansen, Aktuelt, redaktør Preben Sørensen, LO-Bladet, borgmester Grete Munk, viceborgmester, arbejdsformidlingschef Peter Hansen, folketingsmand Ove Hansen, kommunaldirektør H. Jaquet, undervisningsdirektør Asger Baunsbak Jensen og mange, mange flere, medens finansminister Knud

Heinesen, ligeledes tidligere højskoleforstander i Roskilde, i sidste øjeblik måtte melde forfald som følge af vigtige forhandlinger på Christiansborg.

Alt i alt var 125 mennesker med til at kaste lys og fest over den officielle åbning af højskolen med yderst avancerede undervisnings-, administrations-, spise- og fritidsfaciliteter.

I sin velkomsttale understregede højskolens bestyrelsesformand, Knud Christensen, at uden fagbevægelsens økonomiske støtte var så gedigne og funktionsdygtige rammer omkring højskolens virke aldrig blevet rejst.

Indvielsesfesten fandt sted i skolens foredragssal — i dag kaldet alrummet — hvor der efter Knud Christensens velkomst visttes en farvelysbilledserie om maleren og forfatteren Mogens Lorentzens freskoforedragssal i den gamle højskole, i dag Montagnardhjemmet. Fotoserien skulle betragtes som en hilsen fra den gamle skole.

LO-formand Thomas Nielsen sagde, at højskolen godt ved første øjekast kan minde om en fabriksbygning.

— Men ved nærmere eftersyn må man revidere opfattelse, fortsatte han. Og jeg håber, at skolens indhold bliver af en sådan karat, at den bliver den danske arbejderbevægelse til værdighed. Vi er gået fra de store til de små skoler. Og det håber vi,

bliver til gavn for skolens væsentligste funktion: At uddanne faglige tilidsmænd i Danmark.

Thomas Nielsen overrakte herefter Landsorganisationens kontante gave til skolen, en check på 3000 kroner. Sammen med andre pengegaver modtog højskolen ialt 25.950 kroner til udbygningen af skolens allerede ret omfattende bibliotek.

Statsminister Anker Jørgensen var imponeret over den indsats, der her er lagt for dagen. Han var glad for, at arbejderbevægelsen — og specielt fagbevægelsen — har været indstillet på at investere i den skole, der skal være et redskab til en kultivering af den danske arbejderbevægelse.

— Den investering, vi har gjort idag vil sidenhen give resultater, fortsatte han. Vi er inde i en tid, da der trædes rigeligt vande. Men jeg er overbevist om, at den periode, vi nu lever i, bliver en parantes i historien. Den bør afløses af en reformperiode med en fremskridtslinie, hvori arbejderbevægelsen spiller en aldeles afgørende rolle.

Statsministeren takkede derpå specielt redaktør Johan Møller Nielsen, Aktuelt, for hans kloge ord i det fornemme skrift om Roskilde Højskole, »Roskilde Højskole 1976«, om kulturskiftet i arbejderbevægelsen med Mogens Lorentzens magtfulde fresker.

Skriftet er udsendt i anledning af

højskoleindvielsen. Det skulle oprindeligt kun være udsendt i 1000 eksemplarer. Men LO har besluttet at lade ekstra 20.000 eksemplarer trykke.

Anker Jørgensens festtale krydres i øvrigt af en række erindringer om hans mange ophold på Roskilde Højskole — og flere ældre højskoleelever nikkede genkendende, da han fortalte om cykelsmeden på Frederiksborgvej — det nærmeste sted, man kunne få bajere.

Efter statsministerens tale underholdt AOF's sanggruppe med moderne arbejdersange og fik siden gæsterne til at synge med på sydamerikansk tekst.

Hvorefter forstander Bent Aakjær takkede for en dejlig dag med mange dejlige gaver.

— Vi har med denne skole bygget langt ud i fremtiden. Og vi glæder os til at komme igang med det daglige arbejde, sluttede han.

Og derpå tog festdeltagerne de nye vinduer i nærmere øjesyn samt vederkvægedes af rare delikatesser.

Den nye Roskilde Højskole 25 meter over Roskilde Fjord er indrettet til 60 kursister og opbygget i tre etager, for at eleverne i løbet af en uge eller to har en rimelig mulighed for at lære hinanden at kende.

Enhederne er placeret om hver sin atriumgård, som igen sammen med hovedindgang og foyer omslutter en større atriumgård, der i forbindelse med terrænet er amfiteatralsk opbygget med rige muligheder for fritidsaktiviteter.

Hovedbygningen er en 4-fløjet, to etagers bygning omkring en gårdhave.

Den ene fløj indeholder svømmehal med et bassin på 7x16 meter, bruse, omklædningsrum og sauna.

Den anden fløj rummer køkken, spise- og undervisningslokaler på førstesalen.

Den tredje fløj indeholder et 125 kvadratmeter stort alrum, medens den fjerde og sidste fløj dækker kontorer, arbejds-, møde- og konference- samt på førstesalen bibliotek, læse- rum og et pædagogisk værksted.

For at fremtidssikre skolen, hvad angår avanceret EDB-udstyr i forbindelse med undervisningen, er der til samtlige skoleenheder og elevværelser etableret fremføringsveje og anbragt disponible dåser for senere fremføring af separat kabelnet, der muliggør en tilslutning af datamater.

Og nævnes kan også, at der i forbindelse med alrummet er etableret kabelinstallationer og tilslutningsstik for simultan tolkeanlæg.

Hvert elevværelse er på 16,5 kvadratmeter med den mest moderne komfort.

Alrummet er på 155 kvadratmeter og har plads til 125 mennesker — uden borde. Spisestuen er 150 kvadratmeter stor og har plads til 100 mennesker, fordelt ved runde 8-mands borde.

Et endelig skal ikke glemmes slyngelstuen i kælderens — 285 kvadratmeter lys, engelsk pub, hvor en række fritidsfaciliteter kan dyrkes under hyggelige former.

Her er bordtennis og billard, her er bar — og her er også mulighed for at tage sig en svingom.

Joe, sandelig:

— Roskilde Højskole er bygget for fremtiden.



Med den nye Roskilde Højskole i baggrunden præsenterer vi det personale, der skal betjene fagbevægelsens medlemmer under kurserne

De rå håndværkerudgifter beløber sig til 15,5 mill. kr., og byggeriet har været godt 12 måneder fra 15. januar i fjor.

Hovedintreprenør har været A/S Bolind, København, medens forretningsførelsen er forestået af Arbejderbo. Som teknikere har medvirket arkitekt Carl R. Frederiksen (død ef-

teråret 1975), og rådgivende ingeniør Per Udsen.

I skoleenhederne og i alrummet kan tilsluttes ITV-kanaler, og optagne programmer kan enten anvendes lokalt eller via et fælles teknikrum sendes til alle områder på skolen.

Og det kan nævnes at hele indvielsehøjtideligheden blev ITV-optaget.

Krabask og Gl. Dansk har succes

De to Roskilde-produkter sikrer spritfabrikkerne stigende overskud.

De Danske Spritfabrikker, som har en af sine bedste afdelinger i Roskilde, har sidste år haft et netto-resultat på 11 mill. kr.

Resultatet er 2,5 mill. kr. bedre end 1974, og det skyldes ikke mindst den succes, Gammel Dansk Bitter Dram og Krabask har fået. Begge disse produkter sælges i stigende tal, og de produceres begge i Roskilde.

Også i 1974 var der stor fremgang for disse produkter, og ikke mindst lanceringen af Krabask gav succes, idet den hurtigt fik en pæn markedsandel sammenlignet med de konkurrerende produkter.

Resultatet før afskrivninger og henlæggelser er på 26,5 mill. kr., en stigning fra 1974 på 7,1 mill. kr.

Når netto-resultatet er forholdsvis mindre skyldes det ekstraordinær henlæggelse til investeringsfond på 6,8 mill. kr.

Udbyttet til aktionærene foreslås fastsat til uændret 12 pct. Generalforsamlingen afholdtes 31. marts.

Et ubehageligt og tragisk boligforlig

Miniboligforliget vil næppe medføre oprettelsen af én eneste andelsbolig, — i hvert fald ikke en, som lejerne ikke bagefter vil ønske omdannet til ejerlejligheder. Der er med forliget skabt en farlig præcedens. Bliver det næste privatiseringen af de sociale boligselskaber?

Af Mogens Lykketoft.

Boligpolitikens forlis er den største tragedie ved Socialdemokratiets politiske indsats de sidste 20 år.

Man har skridt for skridt måttet give det liberalistiske boligmarked mere plads på det sociale og regulerende boligmarkeds bækostning. Man har måttet gå med til en indretning af finansierings- og skatteregler, der ensidigt favoriserer selvejet. Man har ikke på noget tidspunkt formået at gå i boligpolitisk offensiv for i det mindste at give lejerne tilsvarende fordele som ejerne har opnået.

Opgivelsens politik — skridt for skridt Det begyndte med opgivelsen af stat-lånstanken i slutningen af 1950'erne. De radikale forlangte liberalisme, og Socialdemokratiet var afhængig af de radikale.

Tragediens 2. del var opgivelsen af grundstigningsskylden og tanken om kapitalvindingsskat af ejerboliger i efterdønningerne efter jordlovsafstemningen i 1963.

I 1966 forliget — som de radikale også gennemtvang — fik man i kraft af rentesikringen givet det sociale boligbyggeri endnu nogle år, men måtte til gengæld acceptere oprettelsen af ejerlejligheder. Det fik man senere begrænset noget i omfang, men princippet havde desværre slået alt for godt rod.

Siden har inflation og høj rente ændret rentesikringen for det sociale boligbyggeri, der var ment som socialt sikkerhedsnet, til en tidsindstillet huslejobombe.

Boligselskabernes prisdæmpende virkning er umuliggjort

Også ejerboligerne har mærket højrenten. Men det rammer jo kun de nytilkomne på boligmarkedet. De ek-

sisterende skødehavere i det liberalistiske boligmarked får til gengæld en stor skattefri kapitalgevinst, som kan belånes eller realiseres. Svælget i økonomisk fordel mellem ejet og lejet bolig uddybes. Eneste værn mod denne udvikling er, enten at lade lejeværdien følge inflationen med op — eller at afskaffe rentefradragsretten. Det første har det erhard-jakobsenske hysteri indtil videre lagt gift for. Det andet har muligvis politiske chancer, men vil vende brodden mod ungdommen og have meget kraftige virkninger i form af fald i nybyggeriet.

I denne situation er det — for at dæmpe husprisstigninger og kapitalgevinster — afgørende at sænke lejeniveauer i nyt socialt byggeri. Det skete i begrænset omfang ved 1974-forliget. Men virkningerne bliver beskedne hvis man samtidig begrænser boligselskabernes mulighed for at bygge. Og det har man gjort ved at indføre særskatten på det ældre almenyttige byggeri som forudsætning for, at der kan bygges blot 8.000 ny sociale boliger.

Fortsat fri adgang til kapitalgevinster

Netop i en situation, hvor ejerboligeres skattefordel og fri adgang til kapitalgevinster er urørt, er det fordelingspolitisk urimeligt at lægge ekstra byr-

der på den store gruppe lejere i de huslejustregulerede private udlejningsboliger og i de ældre almenyttige boliger. At holde lejen i ældre lejligheder nede er en anden forudsætning for at dæmpe huspriserne i ejerboligsektoren. Alligevel måtte man ved 1974-boligforliget acceptere særskatten på den sociale boligmasse og lejeforhøjelse i den private udlejningssektor, som viser sig at blive langt større, end politikerne havde forudsat. Den politiske storm, som vi i 73 havde på grund af lejeværdistigningerne for de gamle parcelhusejere, er i denne sammenhæng helt udeblevet, — til trods for at mange lejere har fået lejeforhøjelser på adskillige tusinde kroner i 1975/76.

Hvad har lejerne fået til gengæld for øgede boligudgifter? Bl.a. lejerdemokrati og fri bytteret. Men det er goder som kun kan udnyttes, hvor ejerne ikke havde adgang til at udstykke til ejerlejligheder.

Miniboligforliget

Imidlertid har de radikale — anført af højreradikalen Per Gudme — ved det ny forlig i februar 1976 tvunget Socialdemokratiet til at acceptere oprettelsen af ejerlejligheder i meget store dele af den ældre udlejningsboligmasse. Ingen kender omfanget nøjagtigt. Kriterierne er uklare. Men de principielle og langsigtede virk-



Miniboligforliget betyder, at der bliver åbnet for oprettelsen af ejerlejligheder i den ældre privatejede udlejningsboligmasse. Bliver det næste privatisering af de sociale boligselskaber?

ninger er entydige. De nuværende ejere af udlejningsejendomme kommer til at score milliarder i kapitalgevinster. De økonomisk svagt stillede lejere bliver tabere. De mister deres bytteret. De mere velhavende lejere får adgang til en langsigtet gevinst, ved at købe deres lejlighed.

Knud Damgaard bagatelliserer urimelighederne

Socialdemokratiets formand for folketingets boligudvalg Knud Damgaard har ledet forhandlingerne om dette såkaldte miniboligforlig. Muligvis under pres af hårdkogte politiske realiteter — nødvendigheden af at bevare et godt forhold til september-forligspartierne.

Men det ubehagelige er, at Damgaard mener han har udført et godt stykke politisk håndværk. Han roser miniforliget og bagatelliserer dets himmelråbende urimeligheder. Det mindste man kunne forlange af manden var en beklagelse af den politiske tvangssituation, der muligvis har gjort det skete til en uomgængelig nødvendighed.

Men Damgaard taler i stedet om, at der åbnet adgang for at lejerne kan forebygge salg til ejerlejligheder ved at overtage ejendommen som andelsboligforening. Men muligheden har også eksisteret forud for forliget, og den pris lejerne kunne overtage til, hvis de ønskede det, ville naturligvis være langt lavere, hvis husejeren ikke havde adgang til alternativt at udstykke ejerlejligheder. Det får han nu — hvis ikke lejerne vil købe til en pristalsreguleret ejendomsvurdering. Det bliver med andre ord i praksis dyrere at etablere en andelsboligforening, i det tilfælde, hvor ejeren ønsker at sælge. I forvejen har en sådan etablering været svær, fordi lejerfolket gennemgående ikke hører til de bedst bemidlede. Og tilskyndelsen til at gøre forsøget er i alle tilfælde meget svag, fordi andelshaverne ikke får rentefradrag og debitorgevinst, således som det bliver tilfældet, hvis de køber ejendommen som ejerlejligheder. Derfor vil den »lettere« adgang til at lave andelsboligforeninger i realiteternes verden blive en værdiløs bestemmelse. Der vil næppe blive oprettet een eneste andelsboligforening — i hvert fald ikke en, som lejerne ikke bagefter vil ønske at omdanne til ejerlejligheder.

»Sunde selvejertanker« — jamen, hvordan?

Knud Damgaard har anført at miniboligforliget bygger på »sunde selvejertanker«. Men i forholdet til de grundlæggende målsætninger i socialdemokratisk boligpolitik er den nuværende form for selveje i boligsektoren en samfundsmæssig og socialt usund favorisering i forhold til det almennyttige byggeri. Det er tragisk, at princippet udstrækkes til den husejeregulerede del af det private udlejningsbyggeri samtidig med, at der derved skænkes enorme kapitalgevinster til de nuværende ejere. Desuden skabes et præcedens, som Venstre ikke vil være sen til at udnytte. Det næste bliver, at de sociale boligselskaber skal privatiseres. Det ligger der allerede et Venstre-forslag om, og der er ikke givet noget tilsagn

fra Venstre om at stoppe denne bestræbelse i forbindelse med undertegnelsen af miniboligforliget.

Det er meget sandsynligt at Socialdemokratiet herefter stilles over for et massivt krav om at acceptere selvejet som princip hele vejen rundt på boligmarkedet. Men alle kræfter må sættes ind på at sikre, der på den ene side bevares en »social boligindgang« med beskedne opsparingskrav og mulighed for såvel støtte til familier med børn og små indtægter — og på den anden side afgørende begrænse adgangen til at indkassere samfundsskabte værdier ved at bo.

Dette er en endnu vanskeligere og endnu mere nødvendig opgave efter miniforliget, end det var før 1. marts 1976.

»Kooperationen«

Ferielegater



Ved udtrækning af forbundets ferielegater den 19. marts 1976, blev følgende udtrukket som vindere:

Dagny Pedersen, Th. Stauingsvej 40, 9250 Gug.
Roman van der Graaf, Peter Freuchens Vej 15, 1., 9000 Aalborg.
Bjarne T. Frandsen, Lemmingsvej 28, 8260 Viby J.
Kai Erik Bach Jensen, Sejrgade 7, 2. th., 8000 Århus C.
Kaj F. Larsen, Breettevej 8, 2970 Hørsholm.
Marianne Nielsen, Guldgravervej 35, vær. 35, 3000 Helsingør.
Solveig Knudsen, Stubbedamsvej 6, 3. tv., 3000 Helsingør.
Tommy Jensen, Tinsminde, Hegedal, 9500 Hobro.
Svend E. Ø. Jensen, Skibsgade 46, 9500 Hobro.
Tommy R. Jensen, Østergade 27, st., 8700 Horsens.

Curt Hestbeck Rasmussen, Gedvad 1, 1. tv., 2800 Lyngby.
 Uffe Parly, Kommenhaven 5, 3. tv., 2730 Herlev.
 Niels Sørensen, Utterslevvej 15A, 3., dør 6, 2400 NV.
 David Emil Hansen Holm, Blåmunkevej 37, 1. tv., 2400 NV.
 Tonny Rolund Hansen, Wagnersvej 3D, st. th., 2450 SV.
 Allan Tønning Sørensen, Eskebjerggård 58, st. tv., 2760 Måløv.
 Bert Egon Lorenzen, Tjørnerækken 1, 1. tv., 2300 S.
 Henrik Hertz Hansen, Malurthaven 32, 2730 Herlev.
 Alfred Andreassen, Hillerødgade 24, st., 2200 N.
 Helge E. J. Hansen, Strandvejen 301, 1., 2920 Charlottenlund.
 Svend Aage Jensen, Tinghøjparken 25, st. th., 2860 Søborg.
 Hans Clausen, Nørre Søgade 19A, 3. th., 1370 K.
 Bjarne Christensen, Gartnervej 47, st. th., 4000 Roskilde.
 Bent Pedersen, Værebrovej 66, lejl. 2 st., 2880 Bagsværd.
 Mogens Bay Hansen, Kisumparken 112, st. th., 2660 Brøndby Strand.
 Meiner Jens Roll, Sportsvej 43, st. th., 2600 Glostrup.
 Søren P. H. Kristensen, Enghaveplads 17B, 3. tv., 1670 V.
 Svend Børge Nielsen, Ægirsgade 44, st. th., 2200 N.
 Edel Amalie M. Mikkelsen, Maglelund 57, st. th., 2660 Brøndby Strand.
 Hanne Lisbeth Toft, Læsøgade 12, 5. th., 2200 N.
 Rita Tange Christensen, Toggangen 27, 1., 2730 Herlev.
 Inge Meyer, Masnedøgade 21. 2. tv., 2100 Ø.
 Yrsa Viola U. Meisou, Nitivej 15, 1. tv., 2000 F.
 Ernst Mundt, Nytoften 13, 5871 Frørup.
 Dion Olesen, Hørgaden 40, 8981 Spentrup.
 Inga Kjær Jensen, Markedsgade 18, 1. tv., 8900 Randers.
 Fritz Bruno Kopsbakke, Nybovej 10, 8600 Silkeborg.
 Alfred Rasmussen, Kjærulfsvej 88, st. tv., 4200 Slagelse.
 Willem Koorneff, Bjørnøvej 12, 5700 Svendborg.
 Hans Chr. Jensen, Gl. Århusvej 402, 8800 Viborg.

De heldige vindere vil få direkte meddelelse fra FOLKE-FERIE.

Arbejderkulturen . . .

Jeg ville være noget af en blæserøv, hvis jeg mente, at vi kunne være med til at bane nye veje for arbejderbevægelsen, men det kan ikke bestrides, at et forslag er med til at danne opinionen — man sætter noget i gang i samfundet, når man sender en ny bog på markedet. Og selvom det lyder frygteligt højtideligt, når man er tilhænger af et befriende grin, er det min målsætning, at arbejderne skal kunne sige med stolthed: Det er mit forlag, der fører en del af min kamp for en bedre tilværelse.

Sådan siger Ebbe Bouman, der for et lille års tid siden tiltrådte som leder af forlaget Fremad, og selvom bogbranchen som helhed ikke er alvorlig præget af stagnation, har Fremad kunnet tegne sig for en rekordfremgang på 25 pct. i 1975, hvor om-

sætningen har været knap 8 mill. kr. Forlaget sendte godt 60 udgivelser på markedet, og Ebbe Bouman regner med at dette tal i 1976 vil stige til 80.

En kædereaktion

Det vil jeg betegne som et pænt resultat, siger han. Vi er nu placeret blandt den halve snes største danske forlag, og det tror jeg, arbejderbevægelsen godt kan være tjent med.

Forlaget Fremad er en kooperativ virksomhed, hovedsageligt ejet af Socialdemokratiet, Special- og Metalarbejderforbundet, og det er tilsluttet Det kooperative Fællesforbund, som netop har iværksat samarbejdsbestræbelser mellem de tilsluttede organisationer såsom Arte, AOF, Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv m.fl.

Det er en meget positiv udvikling,

der her er kommet op at stå, for det afspejler en stigende erkendelse af, at arbejderfremstød på kulturfrenten er en nødvendighed. De københavnske typografers kulturkonference sidste forår satte faktisk en kædereaktion i gang: Tråden blev taget op af LO-kongressen senere på året, og vi ser nu en stigende forståelse af, at arbejderkulturen også er en del af den politiske kamp i samfundet.

Ikke sekterisk

Mener du, at der er tale om en kulturel rejssning?

Nej, det er for stærkt udtrykt, for når alt kommer til alt er der vel ikke mere end fire procent af befolkningen, der læser bøger, men netop på den baggrund er man jo glad for små resultater, og det er som om, der er ved at blive skudt en breche ind i den gamle forestilling om, at det er »fint« at læse bøger. Arbejderbevægelsen omfatter mere end 60 pct. af befolkningen, og det er betingende for den udgivelsespolitik, vi fører.

Vi kan ikke være sekteriske i vort stofvalg, og det har da også vist sig, at vores debatbøger om samfundsforhold har slået an.

Har du mere afgrænsede målgrupper end »60 pct. af befolkningen«?

En af dem er de nye venstreorienterede grupperinger, men vi laver da også bøger for alle mennesker — Marit Paulsens bøger om arbejdslivet har bud til enhver, der interesserer sig for sin samtid. I det hele taget søger vi at præsentere forlaget på en ny måde, f.eks. brugte vi et betydeligt beløb til at reklamere for filmen »Kun sandheden«, hvor Poul Ørums bog tidligere var udkommet hos os. Det fik jeg i første omgang på huden for, men jeg tror, det var en god idé. I hvert fald går vi atter og pusler med filmtanker.

Milepæle

Markedet ændrer sig fantastisk hurtigt på forlagsområdet, men Fremad har jo altid tidligere forstået at markere sig. Mine forgængere, Lars M. Olsen og Ib Lindén, satte jo milepæle i dansk forlagshistorie, den ene ved at skabe billigbogen, den anden ved oprettelsen af Fremads Folkebibliotek — ideer, som senere blev taget op af borgerlige forlag. I første omgang udgiver vi for vore egne, og

det værste, der kan ske, ville være, hvis det blot blev tom snak, at vi er arbejderbevægelsens forlag. I så henseende er vi som kooperativ virksomhed fantastisk forpligtet.

Er alle jeres udgivelser givtige?

Det er ofte et spørgsmål om gyngerne og karrusellerne, for nogen bøger skal simpelthen på markedet, uanset om de ikke giver det store overskud. Der er f.eks. sjældent penge i at lancere en arbejderforfatter, men er det en god bog, ofrer vi gerne noget på udgivelsen — men samtidig skal virksomheden køre som en forretning. Det er et spørgsmål om at finde balancen.

Berøringsflader

Hvordan lyder fremtidsmusikken?

Det skal man ikke sige for meget om i vor branche, men vi har tanker om at blande os mere i skolebogsmarkedet. Og børnebogsmarkedet, det er jo rædselsfuldt, hvad man præsenteres for her.

Det skal være om mennesker og for mennesker, ikke noget med at give dyr bukser på. Plader og videobånd ligger ikke lige om hjørnet, men det er jo også områder, vi interesserer os for.

Som sagt mener jeg, at en holdningsændring er ved at manifestere sig i arbejderbevægelsen, og den vil vi udnytte til mere direkte kontakt med vore kunder. Endnu er masser af mennesker bange for at sætte deres ben i en boghandel, vi vil derfor prøve at satse mere på opsøgende arbejde. Arbejderbevægelsen har tegnet sig for de største nyskabelser i erhvervslivet — kooperationen for at nævne et eksempel — og jeg mener, at vore mange berøringsflader til arbejderbevægelsen sandsynliggør en fortsat fremgangslinie for forlaget — en opfattelse, jeg støtter på den øgede forståelse for, at det med arbejderkulturen ikke bare er snak, men alvor, siger Ebbe Bouman.

Miljøstyrelsen klar med forbud

Sværger til de eksisterende returflasker.

Sodavand på plasticflasker har ikke store chancer i Danmark. Den første plasticflaske der bliver bragt i handelen herhjemme, vil sandsynligvis omgående udløse et forbud.

Modsætter sig

Miljøministeriet sværger til det eksisterende danske returflaskesystem. Derfor må man tro, ministeriet sætter sig imod ethvert forsøg på at bringe nye engangsemballager på markedet. Og ministeriet råder over et yderst effektivt våben: 1971-loven om emballager til øl og mineralvande. Det er en bemyndigelseslov, som sætter miljøministeren i stand til med ganske kort varsel at udstede forbud. Der kræves ingen forudgående folketingsvedtagelser, men alene en forelægelse i miljøudvalget.

Forsøg i 1975

Der er næppe tvivl om, at bemyndigelsesloven vil blive brugt, såfremt nogen forsøger at sælge sodavand i plasticflasker. Det er allerede forsøgt. Men initiativtageren foretrak efter en korrespondance med miljøstyrelsen at lade det blive ved forsøget. For han fik utvetydig besked om, at myndighederne ville modsætte sig forsøget.

Fuldmægtig Jørgen Kjær, Miljøstyrelsen: — I efteråret 1975 blev vi præsenteret for en rigello-flaske af en virksomhed, der ville importere et større parti mineralvand i engangsemballage. Dengang sagde vi, at det kunne vi ikke anbefale. Det gjorde vi, fordi der i miljøminister Helge Nielsens genanvendelsesreddegørelse fra marts 1975 står, at man vil søge helt at bringe brugen af engangsflasker til øl og mineralvand til ophør.

Bryggeri-nej til plasticflaskerne

Det nye produkt mødes af blank afvisning.

Hverken bryggerierne eller mineralvandsfabrikanterne i Danmark føler sig fristet af plasticflasker.

— Jeg kan ikke forestille mig, at nogen vil gå over til plasticflasker. Vi har jo verdens bedste system med returflasker, erklærer Bryggeriforeningens direktør Poul Antonsen.

Mineralvandsfabrikantforeningens sekretær, kontorchef B. H. Holsøe er lige så kategorisk.

— Ingen af vore medlemmer omgås med seriøse planer om at benytte plasticflasker. Alene af den

grund, at Miljøministeriet er meget imod det, må vi antage, at der ikke bliver noget af det. Men der er også kvalitetsmæssig begrundelse i hvert fald for så vidt angår de plasticflasker vi har set indtil nu. Den plastflaske er nemlig endnu ikke konstrueret, som holder på kulsyren lige så godt som en glasflaske. Og det vil ikke være morsomt, hvis en mineralvand er døven, når forbrugeren lukker den op.

Faxe Bryggeri, der gik sine egne veje, da det gjaldt øldåserne, vil ikke gentage sin enegang med plasticflasker til sodavand. Salgschef Gorm Deichmann, Faxe, fastslår:

— Plastflasker? Ikke hos Faxe! Vi har absolut intet på bordet af den art.

Svenske flasker

De rigello-flasker, der var tale om sidste efterår, anvendes i Sverige, blandt andet af bryggeriet Falcon i Falkenberg. Miljøstyrelsens talsmand vil ikke på forhånd fuldstændig afvise, at andre nye emballagetyper har en chance for at slippe igennem miljøministeriets nåløjse. Jørgen Kjær siger:

— Det er klart, at kan nogen møde op og vise, at den emballage, de har,

er bedre end de typer, man bruger i dag, vil vi da ikke lægge hindringer i vejen.

Den dør, Miljøstyrelsen således åbner på klem, vil dog blive smækket hårdt i blot mistanken om ulemper melder sig, fastslår fuldmægtig Kjær:

— Men kommer nogen med en emballage, der kan have de ulemper, som står beskrevet i loven, så vil vi søge at bringe det til ophør.

Og pauser med smøger og øller, helt gemme arbejdet bort, snakke lidt adspredt om strejke, på grund af en dårlig akkord.

Så af sted igen ud til båndet, det samme igen og igen, til Lis med de trætte øjne, og Brit der sang om sin ven.

Jeg holdt op lidt hen på som'ren, jeg havde ferie og fri. Mon Brit hun stadig synger så smukt ved kolonne ti? »Femina«.

Fortsættelse fra nr. 3

Samfundets minussider

Af JOHN MØLGÅRD, SID

Jeg vil blot pege på fire områder, som jeg mener er fundamentale, og som kan blive medvirkende til at vi får en samfundsmode, hvor de menneskelige livskvaliteter får bedre vækstmuligheder.

1. Jorden bør være samfundseje, fordi den er i dag et af de største spekulationsobjekter, der findes, og hermed inflationsskabende.
2. Fremstilling af energi bør ligeledes ejes af det offentlige, fordi investeringerne fremover må tilrettelægges, så vi gøres fri af de multinationale selskaber. (I dag er elektricitet en vare, som sælges, det må vi væk fra).
3. Alle former for transport bør også styres af samfundet, bl.a. fordi bilismen er en af de største forureningsfaktorer vi har.
4. Sundhedsvæsenet bør også være offentligt ejet, det er umenneskeligt at profitere i andres sygdom.

Jeg skal ikke her komme med en længere uddybning af disse punkters overdragelse til det offentlige, for det tillader pladsen ikke. Men blot pege

Laver ny lægeattest for at stoppe misbrug

En helt ny lægeattest tages i brug 1. april. Det betyder en brat afslutning på det attestvirvar, som hidtil har været praktiseret.

Det er LO, Dansk Arbejdsgiverforening og Den almindelige danske Lægeforening, der sammen har udarbejdet den nye lægeattest i erkendelse af, at den gamle ordning er at betragte som misbrug.

Mens det i dag er muligt telefonisk at få sin læge til at udfylde en attest, vil det fremover blive en forudsætning at den syge også underkastes en grundig undersøgelse.

— Lægen skal nu, ud over at erklære et menneske syg, også nævne om det drejer sig om en arbejdsbettinget sygdom, siger økonomen i Landsorganisationen, Gunnar Iversen.

— Hidtil har arbejdsgiveren for-

langt lægeerklæring efter fire dages sygdom med henvisning til loven. Nu nødsages arbejdsgiveren til selv at anmode om lægeattesten i hvert enkelt tilfælde og selv udfylde en blanket med begrundelse af, hvorfor han ønsker den. Vi har hidtil haft en masse sager, hvor arbejdsgiveren selv kører en ansat på skadestue efter en arbejdsulykke og alligevel kræver lægeattest. Det skulle være slut nu.

Fremover får arbejdsgiverne heller ikke besked om, hvad medarbejderen fejler, men blot at vedkommende er uarbejdsdygtig.

Den nye lægeattest er ikke tvunget. Men da både arbejdsgiverforeningen og andre store organisationer, bl.a. Foreningen af Arbejdsledere og Teknisk Landsforbund har godkendt den, ventes det, at lægeattesten vil blive brugt i stor udstrækning.

og dejlig, hendes liv var et mareridt.

Vi stod der og sang nogle sange, hun lærte mig, når hun blev fuld, om lykke og elskov og smerte, og senere faldt hun omkuld.

Og Lis på min anden side, med fem børn og ingen fred, i de trætte lidt røde øjne, hun var enkelt og simpelt kørt ned.

HVERDAG PÅ VERS

Jeg kan huske båndet, jeg stod ved, på Tuborg i niogtres, jeg var fuldstændig nedkørt og slatten, af arbejdets skærende pres.

Titusind flasker om dagen, jeg stod ved siden af Brit, hun var enlig og dranker

på, at alle områder kan være medvirkende til, at vi får mere hold på den udvikling, som i dag styres af blinde kræfter, og som ofte ligger uden for det danske samfund.

Ved siden af denne politik bør der naturligvis arbejdes med spørgsmålet om det industrielle og økonomiske demokrati, som fagbevægelsen har lagt op til.

På arbejdspladsen ligger mange menneskelige ressourcer, som endnu ikke er taget i anvendelse.

Jeg er klar over, at der skal mere end en mentalitetsændring til for at få hele befolkningen med på denne tankegang. Men jeg ser ikke andre muligheder, hvis vi da ellers skal undgå endnu større sociale uligheder og

et samfund, som til stadighed forurennes mere i takt med kravet om yderligere profit.

Derfor må vi nu stoppe op og finde nye veje, som ændrer den kolossale energiudfoldelse, vi har, og den kunstighedsproduktion, som underminerer vore livsbetingelser. I stedet må vi finde samarbejdsformer, som fører os frem til en samfundsmodel, hvor livskvaliteten skaber frie og selvstændige mennesker, som ikke producerer for produktionens skyld, men producerer for en menneskelig verden. — Sagt med andre ord: At vi arbejder til gavn for fællesskabet.

John Mølgaard,
oplysningssekretær i SID.

Fra Forbundet

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE

afholdt
onsdag den 31. marts 1976

Alle var mødt.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 3. marts og ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde den 5. marts 1976 godkendtes.

2. Beretning

Til hovedbestyrelsen er udsendt et eksemplar af »Prop og Kapsel« årgang 1975.

Til deltagerne i forbundskursus F. IA på Roskilde Højskole i ugen 4.-9. april 1976 er udsendt deltagerliste samt program.

Endvidere er der til hovedbestyrelsen udsendt orientering om studierejsen til Vesttyskland, der finder sted i dagene 20.-24. april 1976.

På Ceres Bryggerierne i Århus har der fundet arbejdsnedlæggelse sted den 26. marts, foranlediget af afskedigelse af nogle folk, og hvor bryggeriet samtidig beholdt nogle uorganiserede.

Fra arbejderside blev der protesteret, da der var givet løfte om, at de nyantagne uorganiserede skulle være afskediget, og endvidere blev der peget på, at der gik mange arbejdsløse medlemmer i Århus, som burde være indkaldt først.

I forbindelse med arbejdsnedlæggelsen valgtes et udvalg af ikke-tillidsrepræsentanter, som bryggeriet nægtede at forhandle med.

Fra Dansk Arbejdsgiverforening forelå anmodning om fællesmøde, der blev berammet til mandag den 29. marts kl. 14. Imidlertid blev der aftalt forhandling, og arbejdet blev genoptaget mandag morgen. Hermed aflystes fællesmødet.

I forbindelse med forhandlingerne i Bryggeriforeningen den 8. marts vedrørende igangsættelse af kolonne M1 på 3-holdsdrift på Tuborgs »Tap Nord«, samtidig med, at kolonne M3 og 4 skulle udgå af produktionen, og efter konstatering af, at dette er gennemført, har forbundet i skrivelse af 15. marts meddelt Bryggeriforeningen, at det fortsat er forbundets opfattelse, at ovennævnte er i strid med protokollat nr. 2, vedrørende skiftende hold på De forenede Bryggerier, oprettet i forbindelse med overenskomstforhandlingerne den 18. april 1973 og en lokal aftale af 29. maj 1973. Skrivelsen slutter med følgende:

»Således foranlediget ønsker vi gerne dette afklaret ved behandling i en faglig voldgift. Med hensyn til udpegning af opmand foreslås, at Arbejdsretten udpeger denne.«

Endvidere har forbundet samme dato sendt skrivelse til Bryggeriforeningen, vedrørende indberetning fra Københavns kvindelige afdeling.

Skrivelsen omhandler beklagelse fra afdelingen over De forenede Bryg-

geriers stilling til registrering af de mange aftaler i Carlsbergs Centralkøkken og udleveringssteder, der alle er mundtlige og truffet med den tidligere tillidskvinde. Bryggeriet mener ikke det er nødvendigt at få disse aftaler registreret, hvilket gør det meget svært for den nuværende ledelse at vejlede medlemmer beskæftiget i afdelingen. På denne baggrund ønsker den kvindelige afdeling at frigøre et medlem, der midlertidig har været beskæftiget ved visse undersøgelsesarbejder.

I den fortsatte korrespondance mellem forbundet og Bryggeriforeningen afvistes ovennævnte forslag, hvilket den kvindelige afdeling ikke vil affinde sig med, og afdelingen har i den forbindelse meddelt, at de 1. april trækker nævnte medlem ud til registrering af samtlige aftaler. Forbundet har over for Bryggeriforeningen peget på den uro blandt de ca. 70 kvindelige medlemmer beskæftigede i området og er enig med den kvindelige afdeling i, at det ikke alene er af vigtighed — men en nødvendighed med registreringen af aftalerne.

Forbundet har imidlertid d.d. i skrivelse fra Bryggeriforeningen fået meddelelse om, at såfremt det pågældende medlem bliver trukket ud af sit arbejde, vil bryggeriet betragte det som en ensidig ophævelse af hendes ansættelsesforhold.

Sagen er drøftet mellem den kvindelige afdeling og forbundet med det resultat, at forbundets konsulent foretager registrering af samtlige aftaler i Centralkøkkenet og udsalgsstederne.

Københavns kvindelige og mandlige afdelinger

Mellem den kvindelige og mandlige afdeling og Tuborgs Bryggerier er der indgået aftale om ny akkord for arbejde på Tap Nord.

Aftalen betyder, at samtlige kvindelige og mandlige arbejdere erholder samme løn. Endvidere er der aftalt bemandingsregler m.m. gældende for såvel kvindelige som mandlige arbejdere beskæftiget ved øl-optræk på Tap Syd.

Københavns kvindelige afdeling

Mellem den kvindelige afdeling og Tuborgs Bryggerier er indgået aftale vedrørende salg af tobak og chokoladevarer på Tuborgs Bryggerier. Aftalens væsentlige ændring er, at den hidtidige provisionsordning for salg af ovennævnte varer udgår, og erstattes med et fast timelønstillæg til bonusakkorden, gældende 1. dame pr. skift i udsalgsstederne. I forbindelse med denne aftale vil alle da-

merne i rengøringsafdelingen aflønnes med ens bonusakkord.

Med Carlsberg Bryggerierne er indgået aftale om smudstillæg i et vist omfang til ca. 4-5 kvindelige arbejdere beskæftigede ved rengøringsarbejde i forbindelse med ombygning af Laboratoriet.

Ved sortskift i frokostpauserne på Carlsbergs mineralvandsfabrik skal formændene drage omsorg for, at etiketdamen får fulde 30 minutters frokostpause.

Forbundet har tidligere meddelt, at spørgsmålet vedrørende bemanding af krumpefolieovnen på Tap Syd, Tuborg, er forelagt Bryggeriforeningen i skrivelse af 26. februar d.å. med anmodning om et organisationsmøde. Dette finder sted i den kommende uge.

Som det vil huskes drejer sagen sig om, hvorvidt en mundtlig aftale mellem tillidsrepræsentanter og ledelse kan eliminere en skriftlig aftale mellem fagforeningen og bryggeriets ledelse. Forbundsformanden har d.d. drøftet sagen med de to afdelinger og meddelt disse, at det kvindelige medlem må udskiftes med en mand jævnfør den skriftlige aftale.

SID har i skrivelse af 11. marts anmodet vort forbund om et møde for drøftelse af det på SID's kongres nedsatte strukturudvalg, hvis opgave er at stille forslag til ændring af den interne og eksterne forbundsstruktur. Drøftelserne fandt sted den 29. marts og der blev lagt visse tanker frem bl.a. om eventuel oprettelse af service-centre på amtsbasis, hvor samtlige tillidsrepræsentanter kan få bistand og hvor der tillidsrepræsentanter imellem kan finde rådgivning sted. Amtskontorerne skulle være tilknyttet eksperter — endvidere gav de udtryk for en mere langsigtet målsætning om ét forbund, eventuelt opdelt i grupper.

Konklusionen af drøftelserne var, at vort forbund ønskede en fortsat orientering om udvalgets videre arbejde.

I forbindelse med beslutningen på det ekstraordinære hovedbestyrelsesmøde den 5. marts vedrørende tegning af aktier i Arbejdernes Landsbank, har forbundet i skrivelse til banken meddelt, at tegningen finder sted over en tre-års periode med kr. 250.000 pr. år og under forudsætning af, at pengene er disponible i en konfliktssituation, første gang 1. maj 1977.

Til beretningen

Lone Christensen rejste spørgsmålet om bedre referering af aftalerne der forelagdes — hun tænkte på »Prop og Kapsel« således at det kan virke informativt.

Forbundsformanden svarede, at det krævede at aftalerne var affattet således at de kan forstås, hvilket ikke er tilfældet i dag, særligt med henblik på København.

Der var enighed om, at aftalerne blev vedlagt nærmere forklaringer.

Holger Foss histe med tilfredshed forbundets stilling til at følge med i SID's strukturudvalgs arbejde.

Med de faldne bemærkninger godkendtes beretningen.

3. Regnskabet

Der forelå regninger for februar måned til et beløb på i alt kr. 198.026,59, der godkendtes. Samtidig forelå opstilling over regninger for marts måned.

4. Forskellige sager

Forbundsformanden meddelte, at han lige inden forretningsudvalget havde modtaget en skrivelse fra Holger Foss Skrivelsen omhandler diskussionen i strukturudvalget under konferencen i Middelfart. Diskussionen var forårsaget af en af grupperne, som i sin ind-

stilling til de strukturelle problemer havde meddelt, at de små bryggerier ikke kunne klare de store lønninger. Den udtalelse ønskede Holger Foss at Steen Nielsen skulle tage afstand fra, hvilket han nægtede.

Foranlediget af dette ønskede han, at forbundets ledelse klart markerer sin holdning.

Forbundsformanden var af den opfattelse, at det ville være gavnligt at udvide eventuelt næste forretningsudvalgsmøde til et heldagsmøde for at diskutere dette og i øvrigt de strukturelle problemer meget nøje igennem.

Steen Nielsen var af den opfattelse, at det var en udmærket ting, men gjorde opmærksom på, at skrivelsen var en grov forenkling og i øvrigt havde han netop i Middelfart udtalt, at hvis strukturelle ændringer medførte en fjernelse af lønkraften mellem København og provinsen, ville hele denne forsamling kunne blive enig på meget kort tid.

Mødet hævet!

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE i A-kassen

afholdt

onsdag den 31. marts 1976

Alle var mødt.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 3. marts 1976 godkendtes.

2. Beretning

Kassen har til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 4/1976 vedrørende ændring i dagpengesatsen pr. 29. marts 1976, idet der sker en forhøjelse til kr. 184,00 pr. dag. I cirkulæret er der samtidig orienteret om forhøjelse af medlemsbidraget med kr. 2,00 pr. måned, hvilket er en direkte følge af dagpengeforhøjelsen og endelig indeholder cirkulæret oplysninger om ændret satstabel samt forhøjelse af dagpengesatsen ved pristalsreguleringen pr. 1. marts 1976 for de medlemmers vedkommende, der ikke opbærer maksimumsdagpengesatsen.

Kassen har yderligere udsendt cirkulære nr. 5/1976 vedrørende indbetaling af medlemsbidrag for marts, samt udfyldelse af kvitteringskort m.v. i forbindelse med årsregnskabet afslutning, samt cirkulære nr. 6/1976 vedrørende kontrol af medlemsregistrering af fri militær samt opnåelse af understøttelsesret.

Kassen har fra Arbejdsdirektoratet modtaget følgende cirkulærer:

Cirkulære nr. 21/76, vedrørende tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse pr. 1.4 1976. Dette tilskud udgør kr. 52,20 pr. dag de første 6 måneder, hvorefter det nedsættes til kr. 35,00 pr. dag jvf. arbejdsløshedslovens § 16, stk. 2 og 3.

Cirkulære nr. 22/76, vedrørende fremmøde og anvisning i forbindelse med påsken 1976.

Cirkulære nr. 27/76, der indeholder en redegørelse fra en af arbejdsløshedskasserne, rigsrevisionen og Arbejdsdirektoratet nedsat arbejdsgruppe, der nedsattes i foråret 1975 med den opgave, at gennemgå arbejdsløshedskassernes regnskabsvæsen og forretningsgang, samt direktoratets tilsyn hermed, med henblik på en a'jour føring under hensyn til de ændrede vilkår for statens finansiering af arbejdsløshedskasserne.

Cirkulære nr. 28/76, vedrørende sammenslutning af Karetmager- og Karosseribyggerfagets Arbejdsløshedskasse, Skibstømrernes-, Riggernes- og Sejlmagerens Arbejdsløshedskasse og Metalarbejdernes Arbejdsløshedskasse. Sammenslutningen er sket pr. 1. april 1976 under navnet Metalarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Cirkulære nr. 18/76, vedrørende fastsættelse af dagpengesatser, medlemskontingent til arbejdsløshedsforsikringen, administrationskontingent, samt omregningsatser for første halvår af 1976/77. I samme forbindelse har Arbejdsdirektoratet pr. 28. marts godkendt følgende satser for kassens område:

	Dagpenge- sats	Medlems- bidrag til stats- kassen pr. medlem for halvåret	Direkte bidrag fra med- lemmerne til kassen pr. medlem	Til arbejds- løshedsfor- sikring pr. måned	Til admini- strations- regnskabet
Nydende medlemmer:	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
Heltidsfor- sikrede:	184,00	207,00	34,00		0

Endvidere kan det godkendes, at kassens omregningssatser for halvåret fastsættes således:

	København	Provinsen
Mænd	288,00	223,00
Kvinder	284,00	221,00

Viborg afdeling

Arbejdsformidlingen i Viborg har den 24. september 1975 til Arbejdsløsheds-kassen indberettet, at man ved gennemgang af afdelingens kontrolmateriale har konstateret, at medlem nr. 170754-1055 uberettiget har oppebåret tabt arbejdsfortjeneste for dagene 21.7-27.7 1975, idet medlemmet på et

tidligere kontrolkort har oplyst at vil-
le afholde tilgodehavende ferie i pe-
rioden 7.7-26.7 1975. På trods af dette
havde medlemmet mødt på formidlin-
gen den 23.7 1975 og på baggrund af
afgivne kontrolkort fået udbetalt dag-
penge til et beløb på kr. 960,00. Ar-
bejdsformidlingen, afdelingen og Ar-
bejdsløsheds-kassen var enige i at be-
løbet skal tilbagebetales, hvilket er
sket, samtidig med, at medlemmet er
tildelt en alvorlig advarsel fra kassens
side og herfra indstillet, at der ikke
foretages videre i sagen.

Arbejdsdirektoratet har imidlertid i
skrivelse af 25. marts 1976 under

journal nr. D 36 - 1427/75 meddelt,
at man kan tiltræde hovedledelsens
opfattelse med hensyn til tilbagebe-
taling af de uberettigede modtagne
dagpenge, men at man herudover
finder, at medlemmet må udelukkes
fra ret til dagpenge i 3 måneder jvf.
arbejdsløshedslovens § 87 (§ 36 i kas-
sens vedtægt).

Kassens hovedledelse har derefter
i skrivelse af 26. marts 1976 meddelt
afdelingen Arbejdsdirektoratets afgø-
relse og har stoppet udbetalingen af
understøttelse fra den 22. marts 1976
til og med den 19. juni 1976 samt
henledt opmærksomheden på, at med-
lemmet, ved genindtrædelse af un-
derstøttelsesretten, skal udfylde ny
ledighedserklæring og præstere nye
arbejdsattester.

Københavns kvindelige afdeling

Afdelingen har i brev af 25. marts
1976 anmodet Arbejdsløsheds-kassen
om, at en ansøgning fra medlem nr.
030349-1252 om nydende medlems-
skab, optages til drøftelse. Det på-
gældende medlem har været § 2c-
medlem siden 1. oktober 1975.

Personalia

AALBORG

25 års jubilæum på »Urban«

4. maj: POUL AAGE NIELSEN,
Rostrupvej 14, 9000 Aalborg.

ÅRHUS

25 års jubilæum på Sct. Nicolauskilde

4. maj: ANNA MARIE ANDERSEN,
Bülowsvej 60, 8000 Århus C.

KØBENHAVN

40 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

4. maj: HELGE CHR. HANSEN,
Christiansmindevej 18, 3., 2100 Ø.

40 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

28. maj: HANS PEDERSEN,
Veksøvej 97, st., 2700 Brønshøj.

25 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

4. maj: MARY KRISTENSEN,
Borgm. Christiansensgade 34, st. tv., 2450 SV.

7. maj: EGON MORTENSEN,
Mathildevej 14, 2. tv., 2000 F.

13. maj: VERNER HANSEN,
Bykildvej 2, st. tv., 2500 Valby.

21. maj: FRANK ANDERSEN,
Ulkær 8, 2. th., 2610 Rødovre.

21. maj: SVEND AAGE NIELSEN,
Priorvej 8, 3. tv., 2000 F.

21. maj: SKYLDRI RASMUSSEN (KYLLE),
Gothersgade 163, 4. th., 1123 K.

25 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

2. maj: TAGE ASGER CHR. NIELSEN,
Tølløsevej 1, 1., 2700 Brønshøj.

2. maj: HENRY FRITZ ANDERSEN,
Kildebakkegårds Allé 158, 2860 Søborg.

9. maj: EDELSINE ANE RASMUSSEN,
Thorsgade 47, 5. th., 2200 N.

RANDERS

25 års jubilæum på THOR

8. maj: VIGGO JUSTESEN,
Nattergalevej 20, 8900 Randers.

Forbundet benytter lejligheden
til at bringe disse kolleger

en hjertelig lykønskning



Kassen har i skrivelse af 26. marts 1976 under journalnummer D 36 - 4-75 til Arbejdsdirektoratet anbefalet, at medlemmet, som nu er i arbejde, optages i kassen som nyt medlem pr. 1. april 1976.

Arbejdsformidlingen i København har den 24. marts 1976 til kassen indberettet, at medlem nr. 200555-3238 af Københavns kvindelige afdeling, der var anvist arbejde hos Wengels & Molt Vin Import, Tagensvej 85 D, 2200 København N., ikke var blevet antaget på grundlag af et fremsat udsagn om, at hun forventede genansættelse på Carlsberg i nærmeste fremtid. Arbejdsformidlingen havde ved telefonisk kontakt med bryggeriet fået oplyst, at medlemmet ikke kunne forvente genansættelse og på denne baggrund anmoder man kassens hovedledelse om at ville træffe afgørelse, om der er anledning til at foretage begrænsning i medlemmets understøttelsesret.

Kassen har i brev af 25. marts 76 under journalnummer D 36 - 3/76 meddelt arbejdsformidlingen, Arbejdsdirektoratet og afdelingen, at der efter de foreliggende oplysninger i sagen foreligger et tilfælde af arbejdsvægring, hvorefter medlemmet vil være udelukket fra understøttelse i tiden 27.2- 1976 — 2.4. 1976.

Skælskør afdeling

Afdelingen har i brev af 23. marts 1976 til kassen indberettet, at medlem nr. 231047-1642 er blevet nægtet genansættelse på Harboe's Bryggeri efter en sygdomsperiode. Det pågældende medlem var ansat på bryggeriet fra september 1973 til september 1974 og blev afskediget på grund af indskrænkninger. Der fandt genansættelse sted i april 1975, men medlemmet blev efter få dages arbejde syg og har været sygemeldt til for nylig. Bryggeriets ledelse har begrundet nægtelse af genansættelse med frygt for en ny sygeperiode, idet det pågældende medlem, efter ledelsens udsagn, skulle have givet udtryk for ikke at kunne holde til jobbet, hvilket man så har betragtet som en opsigelse. Medlemmet nægter imidlertid at have udtalt sig som anført. Afdelingen forespørger hvorledes man skal forholde sig med hensyn til ledighedserklæring og understøttelse.

Kassen har i brev af 25. marts 1976 svaret afdelingen, at det nok må erkendes, at mulighederne for at gennemtvinge en genansættelse ikke er til stede på grund af det lange fravær og at med hensyn til understøttelses-

retten beror dette på, at medlemmet skal være anmeldt som ledig hos arbejdsformidlingen og fuldtud stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvilket indebærer at alt anvist arbejde skal overtages, samt at der ikke fra lægens side er stillet betingelser for genoptagelse af arbejdet, såsom midlertidig lettere arbejde, eller forbud mod beskæftigelse på bestemte virksomheder. Såfremt medlemmet iøvrigt opfylder betingelserne for at opnå understøttelse, skal der indsendes ny ledighedserklæring samt arbejdsattest dækkende en 3-årig periode.

Arbejdsdirektoratet har i skrivelse af 3. februar 1976, under journalnummer LV 170/75 anmodet kassen om, til brug ved besvarelse af nogle spørgsmål, der er stillet af Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, at oplyse, hvilke erfaringer der er gjort med hensyn til

1. administrationen af den indførte 17 års aldersgrænse og
2. den senest gennemførte ændring af arbejdsløshedslovens § 53 (nedsættelse af ventetiden fra 12 til 6 måneder).

Kassen har i skrivelse af 11. marts 1976 meddelt, at der ikke er optaget medlemmer af kassen i forbindelse med 17 års aldersgrænsen og at 138 medlemmer har benyttet sig af ændringen vedrørende nedsættelse af ventetiden.

Arbejdsdirektoratet har ligeledes i skrivelse af 11. marts 1976 under journalnummer LV 170/75 udbedt sig oplysninger om, i hvilket omfang kas-

serne kræver et særligt bidrag (administrationsbidrag) for medlemmer, der ikke samtidig er medlemmer af en fagforening indenfor samme faglige område.

Dette spørgsmål har kassen i skrivelse af 12. marts 1976, besvaret med, at der ikke inden for kassens område findes medlemmer af den nævnte art og at der heller ikke har været tilfælde af sådanne.

Arbejdsformidlingen har i brev af 12. marts 1976, til brug for erhvervsvejledningens informationsvirksomhed udbedt sig oplysninger om hvad kassens omtrentlige medlemstal pr. medio 1973 - 74 og 75 var, samt den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent i 1973 - 74 og 75.

Kassen har i brev af 25. marts 1976 meddelt arbejdsformidlingen følgende oplysninger:

	1973	1974	1975
Medlemstal	8.860	9.288	9.499
Arbejdsløshedsprocent	0,9	0,7	4,9

Ifølge den foreliggende skriftlige beretning er der i februar optaget 18 mænd og 1 kvinde, ialt 19 medlemmer.

Der er udmeldt 99 mænd og 19 kvinder, ialt 118 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af februar i København 4807 mænd og 1666 kvinder, i provinsen 2080 mænd og 570 kvinder, ialt 9123 medlemmer.

Den 28. januar var anmeldt 794 arbejdsløse.

Den 25. februar var anmeldt 740 arbejdsløse således:

286 arbejdsløse mænd i København	5,8 %	
221 arbejdsløse mænd i provinsen	10,6 %	507 mænd 7,4 %
80 arbejdsløse kvinder i København	4,8 %	
153 arbejdsløse kvinder i provinsen	26,8 %	233 kvinder 10,4 %
740 arbejdsløse	8,1 %	

Indtægten i februar har været:

Medlemsbidrag	kr.	337.595,00
Bidragydende	kr.	444,00
A'conto til understøttelser	kr.	2.500.000,00
		<hr/>
	kr.	2.838.039,00

Udgiften i februar har været:

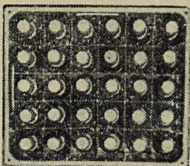
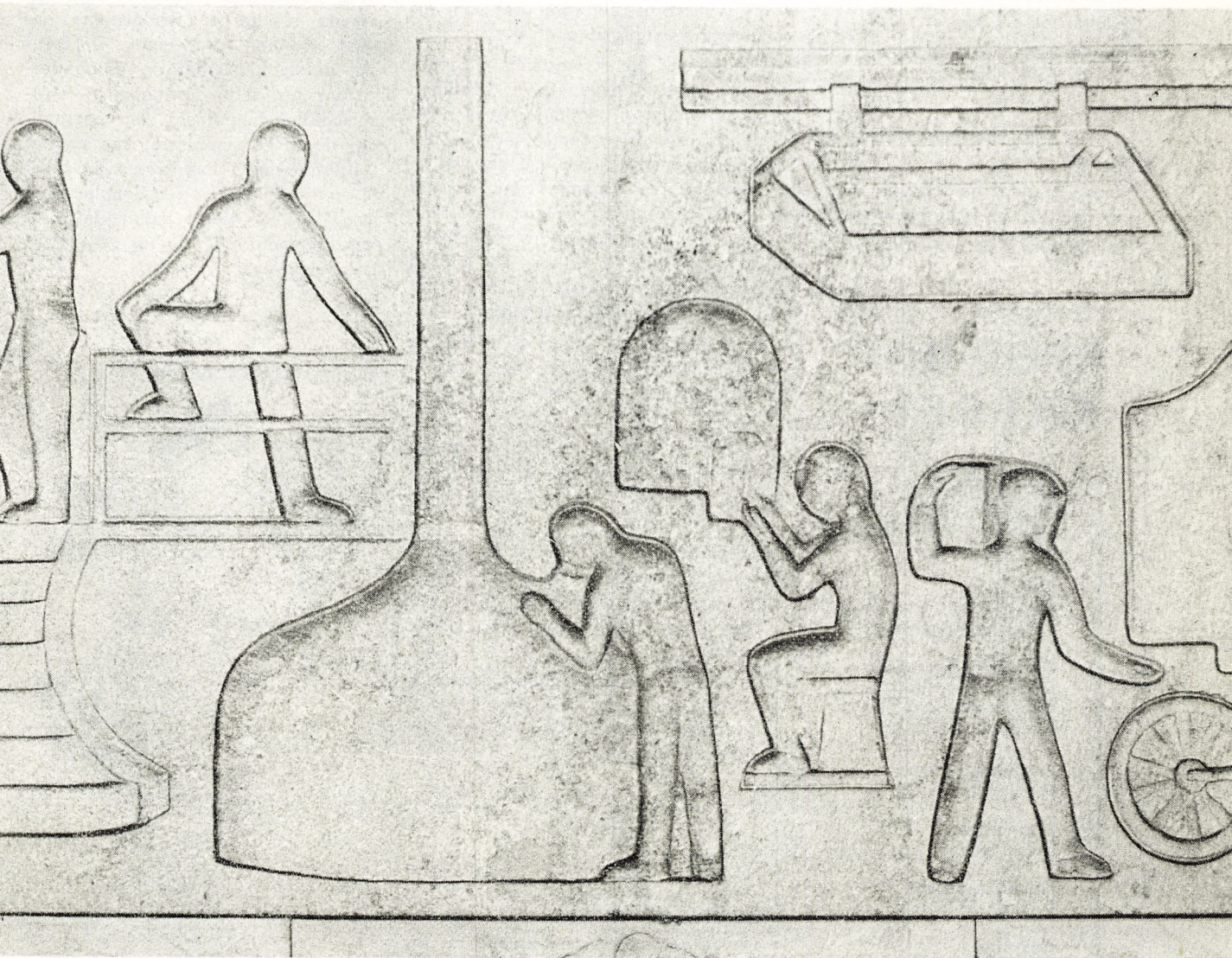
Understøttelser	kr.	3.234.557,00
Frikontingenter	kr.	962,00
Branchekursus	kr.	120.710,00
		<hr/>
	kr.	3.356.229,00

Mødet hævet.

5

MAJ
1976

PROP OG KAPSEL



Medlemsblad for
**Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder Forbund**

Flaskepost

Undertiden kan postgangen være langsom, men dette må være rekorden: En 30-årig vesttysk maskinist Siegfried Badenscheider fra Nordbayern har fået svar på en flaskepost, han for 10 år siden kastede i Øresund ud for København. En polsk kvinde har skrevet til ham og meddelt, at hun fandt flaskeposten i januar 1976 i Danzig-bugten.

□

Grovkornet aprilspøg!

Roskilde Tidende lavede et uheld på Spritfabrikken. Snaps og whisky var løbet sammen. Nu kunne folk hente produktet for 10 kr. literen.

Mange lod sig fuppe.

Mødte frem med kander og potter. Det må koste bladet en del abonnenter.

Det er aldrig morsomt at blive gjort til grin.

Snaps blandet med whisky. Her er da endeligt et tilfælde, hvor blasfemi-paragraffen bør kunne bruges.

PROP OG KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Ivar Nielsen (ansvarsh.)
Viktor Søndergaard

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. Fasan 8977

Forbundsformand
Ivar Nielsen

Næstformand
Steen Nielsen

Hovedkasserer
Poul Mathiesen

Sekretær
Viktor Søndergaard

Konsulenter
Erland Petersen
John Pedersen

Øl-museum

En helliters »double brown stout« fra Sønderborg Bryghus anno 1916 er blandt de flere hundrede forskellige ølflasker med originalt indhold i et privat øl-museum, som i påsken åbnede i landsbyen Arløse ved Fuglebjerget på midtsjælland.

□

Alkoholproblemer

Det kan ikke overraske at den svenske rigsdag sandsynligvis vil forbyde det såkaldte mellan øl (på dansk: menneskepilsner). Det holder 3,6 procent, og det er øjensynligt så stærkt, at svenskerne betragter det som roden til en hel del ondt.

Når man på et værtshus i Stockholm efter at have afgivet bestilling på en mellan øl modtager et isende blik fra serveringsdamen, et blik, der siger så meget som: »Du har vist et alkoholproblem, gamle ven«, og når man indtager sin frokost i selskab med en fem-seks andre svenskere, der alle som én drikker lett øl (på dansk: hængemuleøl), ja så er det lige før man gribes af skyldfølelser.

Nu har en og anden af os faktisk set svenskere, der ikke holdt sig til bage, da der kom stærke drikke på bordet.

Og forslaget om forbud er heller ikke så radikalt, som det måske kunne lyde. Man vil skære alkoholden ned til 3,0 procent.

Alligevel er de svenske bryggerier nervøse for nedskæringen. De er bange for, at svenskerne harmfuldt går over til at drikke mere vin i stedet for øl.

Og det er måske også rigsdagens hensigt. Selv om den svenske stat ejer aktiemajoriteten i et af Sveriges største bryggerier.

□

Endnu en skål

Nu kan vi bringe de aktuelle tal for svenskernes alkoholforbrug. Gennemsnitssvenskeren over 15 år drak sidste år 9,5 liter alkohol og 10,4 liter vin. For alkoholens vedkommende betød det en forøgelse på ni centiliter, mens

vinforbruget steg med ca. en flaske. 1975 var det første år, hvor vinforbruget oversteg alkoholforbruget i Sverige. Alkoholsalget steg kun med 1,4 procent i forhold til 1974, mens vinsalget voksede med otte procent til ialt 61,2 millioner liter alkohol og 67,4 millioner liter vin. Svenskerne ølforbrug steg fra 5,19 til 5,32 liter — svarende til en stigning på 2,5 procent.

□

Bilist-protest

Et krav om en forøgelse af den britiske politistyrke til kontrol med berusede bilister på landevejene har rejst en storm af protester. De britiske automobilklubber og bryggerierne hævder, at en udvidelse af færdselspolitiet begrænser den personlige frihed. For øjeblikket kan politiet i Storbritannien kun tvinge en bilist til spirituskontrol ved ballonblæsning, hvis han har været indblandet i et færdselsuheld eller har overtrådt færdselsloven.

ØLHUNDEN MENER:



Og så var der »fremskridtsmanden«, der forsvarer sin partifælles gadedrengesprog med, at det er et sprog, folk kan forstå. Ja, det er uforståeligt!

Vestlige demokratier må støtte spansk demokrati

Det spanske styre, der afløste Franco, lovede ved sin tiltræden reformer, som i løbet af et par år ville føre Spanien frem til demokratiet. Det havde to formål: at berolige oppositionen, som naturligt nok så nye chancer ved diktatorens død. Og at åbne vejen for Spaniens indtræden i EF og NATO.

Men i en række hovedstæder — både vestlige og østlige — blev de spanske løfter modtaget med en vekslende grad af skepsis. Også som ikke-kommunist kan man f.eks. fastslå, at et samfund, hvor kommunisterne ikke må deltage i det politiske liv, ikke er demokratisk. Og den spanske regering erklærede højtideligt, at kommunisterne ville man ikke give plads til.

Det er dog kun den ene side af sagen. En anden og i første omgang vigtigere er, at politiet ikke tillader de politiske grupper af anden observans frie udfoldelsesmuligheder. Disse gruppers tilstedeværelse og indsats kan ikke undværes i en ømtålelig overgangssituation. Et tredje grundlag for den almindelige skepsis er højregrupperes forsøg på at skabe, hvad man kalder en »national front«, som skal sættes ind imod, hvad denne front opfatter som »den marxistiske trussel«.

Politiet sættes stadig ind mod demokratiet.

Ved anvendelse af ordet »marxisme« ønsker man at skabe en angst for et styre afhængigt af Moskva. Men for det første er kommunisterne i Spanien i klart mindretal. For det andet har de spanske kommunister ganske som de franske og de italienske højtideligt tilkendegivet uafhængighed af Moskva og har forladt tesen om »proletariatets diktatur«. For det tredje består oppositionen i højere grad af to socialistiske eller socialdemokratiske partier og af kristelige-demokrater, der bestemt ikke er socialister men absolut demokratiske af sindelag. Dertil

kommer så et antal andre smågrupperinger af forskellig politiske oprindelse men demokratisk indstillet.

Alle disse grupper har erklæret sig rede til at samarbejde for at sikre dels overgangen til demokratiet, dels selve demokratiets etablering. Men det nuværende styre forsøger, bl.a. ved hjælp af politiet, at hindre deres udfoldelsesmuligheder, og jo tættere de demokratiske kræfter rykker sammen for at skabe et reelt alternativ, desto større hindringer lægges dem i vejen.

Derfor må de vestlige demokratiers opgave være at hjælpe det spanske demokrati. Det kan gøres ved påny klart at fastslå, at Spanien ikke lukkes ind i EF eller NATO, før et vaskeægte demokrati er etableret. Det kan også gøres ved at yde teknisk, organisatorisk og økonomisk hjælp f.eks. til de socialdemokratiske grupper, hvis demokratiske sindelag ikke kan drages i tvivl.

Vestlige demokratier må hjælpe

Denne skepsis, som det nye spanske styre og dets løfter blev modtaget med, har vist sig berettiget i beklagelig høj grad. Man har en naturlig mistanke om, at regeringen i de to år, man har talt om, vil søge at styrke kræfterne, der i mangel af bedre samles omkring kongen, i stedet for at forberede det fundament, som et renfærdigt demokrati kan hvile på.

Den spanske fascisme kan ikke udryddes på nogle måneder. Men den spanske regerings virksomhed giver heller ingen fornemmelse af, at fascismen virkelig ønskes udryddet. Derfor er det rigtigt, at de vestlige demokratier demonstrerer mistro og sikrer hjælp til de demokratiske kræfter. Hvor Socialdemokratiets hjælp skal placeres, er vi naturligvis ikke i tvivl om.

Rapport fra faglig delegations besøg i Portugal

Landbrugsreformen og CRARA

Landarbejderne i Portugal, specielt i syd, har en lang kamptradition. Under fascismen har de udkæmpet utallige kampe — sommetider mod den urimeligt lave dagløn og den alvorlige arbejdsløshed, til andre tider mod at store jordarealer lå brak, og mod opslugningen af landarbejdernes sparsomme løn gennem skatter, afdrag og afgifter, bl.a. til de korrumperede kooperative organisationer.

Efter den 25. april kunne man ikke umiddelbart gå i gang med at gennemføre en landbrugsreform. Det blev først muligt med dannelsen af de første klasseorganisationer for landarbejderne, nemlig Landarbejdernes Fagforening og Ligaen af Små og Mellemstore Bønder. Men opgaven var vanskelig, fordi godsejerne aldrig havde gjort noget for at rydde jorden til dyrkning eller sørget for maskiner. Med den lave arbejdsløsheden havde det sjældent kunnet betale sig at købe maskiner.

Til vanskelighederne lagde sig også godsejernes sabotageforsøg, der dog til sidst blev fordømt af regeringen, da den vedtog lovdekret nr. 660, der samtidig indeholder retningslinier for en landbrugsreform.

I 1974 blev der ligeledes udarbejdet en lov om forpagtning af jord og en lov om uopdyrket land. Begge love blev vedtaget efter stærkt pres fra folkelige og progressive kræfter, til trods for reaktionens modstand og betyder en beskyttelse af de små forpagtere mod godsejernes udbytning, og betyder at landarbejderne kan inddrage de mange tusind ha. brakmark, under produktionen. Også

den nye lov om afgifter indeholder en række lettelser, men der er vanskeligheder med at få den gennemført i praksis, p.g.a. de kapitalstærke gruppers sabotage.

Særlig i det nordlige Portugal er der vanskeligheder med at få landbrugsreformen gennemført og frigøre de fattige bønder fra den økonomiske udbytning. Her er det til en vis grad lykkedes at kaste skylden for alle problemer og ubehagelige situationer over på de arbejdere og militærfolk, som netop har kæmpet mest energisk for bøndernes sag. Kampen i nord for virkeliggørelse af lovene fortsætter derfor med uformindsket styrke, for gennemførelse af forpagtningsloven, for ophævelse af forpagtningsafgiften, for retten til at opdyrke uopdyrket land, for forbed-

ring af afsætningen, for financier og teknisk hjælp.

Men det er fremfor alt i syd, at man har haft held til at sende de store udbyttende og undertrykkere ud. Godsejernes aggressioner og sabotage fik landarbejderne i syd til for alvor at rejse sig og tage de afgørende skridt til en landbrugsreform nedfra, et virkeligt skridt i retning af socialismen.

Reaktionen gjorde voldsom modstand og iscenesatte et væbnet kupforsøg den 11. marts 1975, men angrebet blev slået ned af de folkelige masser, specielt landarbejderne i syd og Lissabons industriarbejdere.

Begivenheden undlod heller ikke at gøre indtryk på regeringen, der kort efter nationaliserede banker og industriens nøglesektorer, samt gik videre i arbejdet med landbrugsreformen.

Landarbejderne i syd fortsatte deres kamp og smed godsejerne ud. De store godser blev eksproprieret, jorden blev nationaliseret og produktionsmidlerne blev kollektiviseret. På



få måneder, fra februar til september 1975 blev ca. 2.000.000 ha. eksproprieret og der dannedes ca. 200 kooperativer. Nu i februar 1976 er der over 1.000.000 ha. eksproprieret.

Loven om ekspropriering af godser, der offentliggjordes i slutningen af juli kom således som en bekræftelse på noget, der allerede var sket. Landbrugsreformen i Portugal har været en proces, hvorunder klassemodsatningerne er blevet voldsomt tilspidset, og den karakteriseres af en udpræget mangel på støtte fra den 6. regering, ja modvirkes endda med aktiv fjendskab fra dele af statsapparatets side, i modsætning til, hvad man har set i andre lande.

De nye kooperativer har været udsat for alle former for sabotage. Men til trods for det og til trods for at godsejerne efterlod dem jorden uden såkorn, maskiner, har de været i stand til at stabilisere og forøge produktionen.

Der har været rejst mange beskyldninger mod landarbejderne p.g.a. den form, hvorunder jordbesættelserne har fundet sted. Der er bare ikke nogen tvivl om, at hvis landarbejderne kun havde anvendt legale midler, var mindst en tredjedel af de nuværende godser forblevet på godsejernes hænder. Men den »ulovlige« ekspropriering skabte forhold og bevægelser, der truede med at likvidere landbrugsreformen. Heldigvis har de ikke fascistiske elementer, der tidligere støttede kampen mod landbrugsreformen, nu indset et eksproprieringen var nødvendig, og at det ville have været skæbnsvangert, hvis man hele tiden havde afventet regeringens beslutninger før man foretog sig noget. Det havde også betydet, at man måtte underkaste sig enhver politisk ændring, hvilket ikke er rimeligt i et land, der har haft 6 forskellige regeringer på mindre end 2 år.

Allerede i 50-erne forsøgte godsejerne at indføre forpagtersystemet i Alentejo i det sydlige Portugal. Godsejerne begrundede det med, at det var en rimelig deling af arbejde, overskud og risiko. Men selvfølgelig var der også andre årsager, før den tid eksisterede kun to sociale lag i Alentejo, godsejerne og landarbejderproletariatet. Da landarbejderne begyndte at organisere sig og skabte kampreformer mod undertrykkelsen, blev den fascistiske regering og kapi-

talisterne nødt til at oprette kooperativer for klassesamarbejde for at undgå en åben konfrontation. Forpagtningen tjente som et middel til at skabe et små- og mellemborgerlag, som kunne skabe splittelse af arbejderklassen. De nye lag var forvirrede over deres nye sociale status og ønskede ingen konfrontation.

Dette er forklaringen på den ellers uforklarlige modsætning mellem landarbejderne og småbønder og forpagtere, der vanskeliggør den alliance, der er så nødvendig for en heldig gennemførelse af landbrugsreformen.

Men netop derfor er landbrugsreformen så nødvendig. Den splittelse mellem landarbejderne og de små forpagtere, som fascismen har skabt, og som ikke bygger på nogen reelle modsætninger, må bringes til ophør, og landbrugsreformen må gennemføres i alle egne af landet. Og det er ikke et anliggende, der kun angår landmændene. Landbruget har indtil 25. april 1974 nærmest været underlagt feudale forhold og den kapitalistiske magt har i høj grad været knyttet til de store landejendomme.

Ekspropriering af alle godser er derfor også en afgørende sejr over kapitalismen.

Derfor er også industriarbejderne meget interesserede i at landbrugsreformen bliver gennemført, og allerede i foråret 1975 udviste forskellige fagforeninger spredte initiativer for at støtte landarbejderne.

I september 1975 oprettedes organisationen CRARA, Den Revolutionære Komite til støtte for Landbrugsreformen, med det formål at koordinere initiativerne. I den forløbne tid har CRARA med stor succes indsamlet penge og formidlet arbejdskraft, specielt teknisk — og landbrugsteoretisk uddannelse, til kooperativerne. Men som altid, når man går igang med den slags arbejde, viser der sig hele tiden nye arbejdsområder og nye problemer, der også skal løses, hvis det hele skal gå efter hensigten.

CRARA arbejder derfor for tiden med 4 hovedopgaver ud over de allerede nævnte, nemlig:

1. at forbedre produktionen f.eks. undersøgelse og forbedring af jorden, analysering af, hvor produkterne med størst fordel kan udvindes).
2. at foretage undersøgelser, hvor det er mest nødvendigt at udvikle

maskinkraft (det er en mangelvare i de fleste brug, nogle har praktisk taget kun håndkraft og store ha. jord ligger ubenyttet hen).

Desuden skal der sættes ind med byggeri i kooperativerne, da beboelserne for de fleste kun er skure.

3. at være forhandler og formidler af handelspris, hvor meget varen skal koste, (hvormeget til arbejderne og til forbrugeren, og der, hvor staten er med, hvor meget til den).

Være informationsorgan for arbejderne.

4. at formidle samarbejde med intellektuelle, (lære og læse, udvikle regnskabskyndige, oprette medicinaltjenester, er igang med lægehjælp til undersøgelse af landarbejderne).

Til disse opgaver er man igang med at nedsætte 4 kommissioner, med lige fordeling for de forskellige interesseområder.

CRARA består af 1 hovedafdeling i Lissabon, samt 8 afdelinger i de større provinsbyer i hele Portugal.

Desuden har landarbejderne startet et nyt, meget vigtigt initiativ nemlig skabelsen af et landbrugsreform-kooperativ CRA, hvis formål er at samle landbrugsprodukter ind fra kooperativerne og befordre dem til de centrale konsumtionssteder.

Statutter og retningslinier for organisationen foreligger allerede.

Den første fase i arbejdet bliver på den ene side at få kontrakter med kooperativbrugene om, hvor meget der skal afleveres til hvilken pris, og på den anden side at finde frem til potentielle forbrugere. Forskellige store arbejdspladser og organisationer har kantiner, og arbejdenkommissionerne på virksomhederne viser stor interesse for sagen.

Men også andre muligheder skal undersøges f.eks. afsætning til supermarkeder og militærforlægninger.

Vi kan oplyse, at vi udover det møde, vi havde med CRARA, også deltog i en pressekonference som CRARA afholdt, hvor bl.a. den udenlandske solidaritet med de portugisiske landarbejdere blev omtalt. Det viser sig, at England, Belgien, Vesttyskland, Sverige og Finland har startet initiativer, der svarer til vores. På pressemødet måtte vi op og fortælle om det danske initiativ og vi var dagen efter refereret i flere aviser.

KONKLUSIONER

Ud fra de konkrete oplysninger vi fik på de forskellige møder har vi dannet os et indtryk af den seneste udvikling i Portugal.

Sammensætningen af den 6. regering der kom til magten i september 1975, gav plads for reaktionære såvel som progressive elementer. Men efter det mislykkede oprør d. 25. november 1975 har de reaktionære fået mere vind i sejlene, og deres holdninger dominerer nu næsten helt den førte politik. På det politisk/parlamentariske plan har højrefløjen altså vundet store sejre siden september.

På den anden side er arbejderklassen og landarbejderne betydelig bedre organiseret end de tidligere har været. INTERSINDICALS medlemstal er vokset støt, og kendskabet til organisationen og dens politik er efterhånden nået ud til selv den mindste flække. Regeringens skærpede kurs har heller ikke undgået at gøre arbejderne klar over, at slaget ikke er vundet, men faktisk først skal til at begynde, og at organisering måske er endnu mere nødvendig nu end før.

Også landarbejderne har måttet er-

'kende, at alene besættelsen af jorden ikke var nok til at sikre dem et udkomme, specielt nu, hvor regeringen direkte modarbejder deres forsøg på at få landbrugsprodukterne afsat.

Men tiden er ikke blevet spildt. Med dannelsen af »Ligaen af små og mellemstore bønder« er man kommet et langt skridt fremad med at nedbryde de falske skel mellem landarbejderne og de små forpagtere og bønder.

Solidariteten landarbejderne imellem (de kooperativer der har traktorer pløjer for de kooperativer, der ingen har — de sparsommelige indtægter fordeles), og landarbejderne og industriarbejderne, er blevet udviklet og organiseret, også den internationale solidaritet begynder at kunne mærkes.

Klassemodsatningerne er således meget tilspidsede, og landets vanskelige økonomiske situation gør ikke ligefrem tingene lettere. Beklageligvis har højrekræfterne formået at dominere regeringen på trods af manglende folkelig opbakning. Det er givet, at de ved hjælp af vold og terroraktioner vil forsøge at konsolidere deres magt ved det kommende valg,

der forventes at blive afholdt i slutningen af april. De forsøger i øjeblikket at skabe en så kaotisk situation at deres lov- og ordenpolitik giver genklang i befolkningen.

Lige så sikkert er det, at industri og landbrugsarbejdere ikke vil vige en tomme, men vil forsvare deres opnåede sejre med al magt.

Denne situation lader sig ikke løse ved at man forsøger at skabe en slags borgerligt demokrati, der holder de stridende grupper i ro ved hjælp af EF lån. Den bløde mellemvej lader sig ikke gøre i et land, hvor modsætningerne er så tilspidsede. Det er enten - eller.

Portugiserne ved det, og frygter et blodbad. Resten af Europa må også tvinges til at tage stilling. Enten fortsætter udviklingen henimod socialisme — eller også vinder de reaktionære kræfter. Men en sejr til de reaktionære må nødvendigvis betyde voldelige overgreb på arbejderne, betyde opløsning af fagforeningerne og organisationer, betyde endnu mere afskyelig fascisme end den, som Portugal for kun to år siden befriede sig fra.

Preben Mortensen.

Udsigt til katastrofale huslejestigninger

Boligselskabernes Landsforening gør status over den aktuelle boligpolitiske situation.

Katastrofale huslejestigninger ligger lige om hjørnet for et stort antal familier i den nyere del af den almennyttige boligmasse, fordi en række af de midlertidige støtteordninger trappes af. Samtidig er 170.000 familier i den ældre almennyttige boligmasse blevet pålagt en særavgift, som gør det vanskeligere at gennemføre nødvendige forbedrings- og vedligeholdelsesarbejder.

Denne særavgift medgår til nybyg-

geriets finansiering, men afgiften er endda ikke tilstrækkelig til at sikre opførelse af de 8.000 boliger årligt, som var boligforligets målsætning for det almennyttige byggeri. I boligselskaberne har man sagt stop for opkrævning af større afgifter, end man direkte er blevet pålagt i loven, og derfor vil der kunne bygges et stadigt faldende antal almennyttige boliger.

Den boliglovgivning, som blev resultatet af boligforliget fra 1974, har ikke skabt en løsning på disse meget alvorlige problemer. Samtidig lader den del af boligaftalen, som omhandler lejestillingen mellem ejere og lejere, vente på sig.

Derfor vil boligforligets lovgivning skabe sociale katastrofer for et stort antal familier og en urimelig forskelsbehandling, hvis ikke situationens alvor erkendes af boligforligets partier nu.

Driftsstøtten må fortsætte.

Et stort antal almennyttige boliger, som er igangsat i slutningen af 60'erne og i begyndelsen af 70'erne, har haft udlejningsvanskeligheder på grund af tidligere års voldsomme prisstigninger inden for byggeriet og det skyhøje renteniveau.

Gennem Boligselskabernes Landsbyggefond er der ydet en midlertidig driftsstøtte til en del af disse boliger for at afhjælpe nogle af de værste vanskeligheder. Midlerne til denne driftsstøtte er imidlertid ved at være opbrugt, og derfor kan der forudses katastrofer, hvis der ikke gribes ind ind tide.

Siden 1971, hvor denne støttevirksomhed startede, er der ydet i alt 262 mill. kr. De 150 mill. kr. er brugt

til en midlertidig lejenedsættelse i form af driftslån, 38 mill. kr. er brugt til beboerindskudslån, 74 mill. kr. er brugt til dækning af en del af de konstaterede lejetab som følge af de tomme lejligheder — de såkaldte driftstabslån.

Støtten har hjulpet, idet man skønner, at 110-120 afdelinger ud af i alt ca. 180 afdelinger, har fået driftsstøtte, er blevet bragt nogenlunde i balance.

Men i 50-60 afdelinger med 15—20.000 lejligheder er der fortsat et stort behov for driftsstøtte.

Store lejestigninger pr. 1. april 1977

Hvis der ikke tilføres landsbyggefonden yderligere statsmidler, vil der helt kontant ske meget store lejestigninger i ca. 11.000 lejligheder pr. 1. april 1977. I disse lejligheder er der ydet midlertidige driftslån, som foreløbig kun løber til april næste år.

Hvis disse driftslån falder bort, vil der i de værste tilfælde blive tale om lejestigninger på op til 7.000 kr. årligt på en gang. Dette vil ske i almenyttige boligafdelinger, som i forvejen har meget høj husleje, og som har en meget anstrengt økonomi på grund af udelejningsvanskelighederne.

Boligselskabernes Landsforening har i en fyldig redegørelse til folketingets boligudvalg dokumenteret den sociale katastrofe, som truer disse mange familier, og har derfor foreslået, at der sker en forlængelse og gradvis aftrapning af driftslånene.

Landsforeningen har samtidig dokumenteret behovet for at kunne fortsætte udlånene til dækning af driftstabene i afdelingerne med udlejningsvanskeligheder. Ydes der ikke sådanne lån, vil beboerne i afdelinger med udlejningsvanskeligheder blive ramt helt vilkårligt — eller det offentlige garantier må træde i kraft.

Landsforeningen har påpeget, at det principielt må være en samfundsopgave at dække de lejetab, som er påført afdelingerne på grund af den manglende styring af hele den samfundsøkonomiske udvikling.

Derfor må boligforligets partier erkende problemernes omfang og bevilge de nødvendige midler nu.

Rentesikringen må afvikles langsommere

Lejestigningerne i afdelingerne med driftslån vil yderligere blive et problem, fordi rentesikringsaftrapningen

sætter ind med meget store beløb næsten samtidig. Derfor er der også behov for en overgangsløsning på rentesikringsordningens problemer. Dette behov er imidlertid ikke begrænset til afdelinger med driftsstøtte, men gælder generelt for alle almenyttige byggerier opført under det høje renteniveau.

Der tikker en rentebombe under et meget stort antal lejligheder. I et eksempel med en bolig på 128 m² vil lejen, der nu er ca. 2.200 kr. om måneden stige til ca. 6.400 kr., når rentesikringen er helt aftrappet om 15 år, og når der tillige forudsættes en stigning i de almindelige driftsudgifter med 7 pct. om året.

Rentesikringen har efterhånden skabt udsigt til huslejestigninger af gigantiske dimensioner. Da man i 1966 vedtog rentesikringsordningen var det forudsætningen at der var tale om en midlertidig ordning, som skulle klippe toppen af lejen, indtil renteniveauet igen var »normaliseret«.

Men udviklingen viser, at forudsætningerne for rentesikringsordningen er bristede. Et meget stort antal beboere vil komme ud for helt uantagelige lejestigninger, som ligger langt udover, hvad tilsvarende familier i nybyggede ejerboliger kommer ud for.

Samtidig er inflationstakten dæmpet, men huslejestigningerne er ikke dæmpet. På længere sigt må der en helt ny finansieringsordning til, som gør huslejen mindre følsom over for rentestigninger, og som sikrer en mere parallel udvikling i de forskellige befolkningsgruppers boligudgifter.

Ligestilling af ejere og lejere

Problemet med forskellen i boligudgifternes stigning hænger sammen med den manglende ligestilling af ejere og lejere.

Boligforliget indeholdt en aftale om ligestilling af ejere og lejere ved en gradvis aftrapning af ejerboligernes skattefordele, men denne aftale er foreløbig lagt på is. Det må imidlertid stå klart for politikerne, at man ikke kan have to forskellige støtte-systemer, som i ejerboligerne indebærer størst subsidier til de velbærgede i de største huse.

Systemet fører til en uddybning af klasseforskellene i befolkningens boligforbrug. Det sociale byggeri vil i stigende grad få karakter af ghetto-

bebyggelser, fordi den mere velstillede del af befolkningen vælger ejer-systemet på grund af de økonomiske vilkår.

Løsningen på dette problem ligger ikke i at gøre de almenyttige boliger til ejerboliger, som nogle politikere og partier arbejder ihærdigt for, fordi man herved vil forringe boligvilkårene for de indkomst svage grupper, som ikke har mulighed for at udnytte ejerboligsystemets fordele.

Løsningen må på den ene side bestå i en beskæring af den urimelige del af ejerboligernes fordele og på den anden side i en øget social boligstøtte i udlejningsboligerne.

Behov for byggeri.

Løsningen af boligproblemerne for de indkomstsvage grupper er endvidere blevet vanskeliggjort af ejerboligsystemets fremmarch i den ældre private udlejningsmasse. Der vil blive stadig færre udlejningsboliger og derfor vil det almenyttige byggeri skulle løse stadig flere af disse befolkningsgruppers boligproblemer.

Også derfor er det helt urimeligt at der endnu ikke er skabt en løsning på problemet om sikring af de 8.000 almenyttige boliger årligt.

Landsbyggefonden har sagt stop for en forøgelse af særbidraget, og i boligforligets første år, 1975/76, har man derfor kun kunnet igangsætte ca. 6.500 almenyttige boliger. Der manglede i 1975/76 ca. 30 mill. kr. i landsbyggefonden for at kunne nå op på de 8.000 boliger.

Politikerne burde forlængst have skabt en løsning på dette problem, som også har væsentlig betydning for beskæftigelsen. Parcelhusbyggeriet må efter ophøret af momsnedsettelsen og på grund af de seneste måneders kursfald på obligationsmarkedet forventes igen at være for nedadgående.

Men politikerne kan ved indsats af forholdsvis beskedne midler skabe beskæftigelse til omkring 3.000 mand ved at opfylde boligforligets målsætning om de 8.000 almenyttige boliger.

Problemet vil blive skærpet i takt med stigningerne i byggeomkostningerne, og i boligforligets sidste år i 1978/79 vil der formentlig kun kunne igangsættes omkring 5.000 almenyttige boliger, hvis der ikke skabes en løsning.

Kooperation i dag

Det kooperative Fællesforbund's leder og direktør, Åge Munk, gennemgår i denne artikel Kooperationen i dag, forholdet til fagbevægelsen og Kooperationens muligheder for at blive et bolværk mod de multinationale virksomheders kontrol med såvel produktion som med varehandel.

Hvad er Kooperationen i dag?

Kooperationen er lønmodtagernes måde at drive virksomhed på i fællesskab.

Formålet er at sikre grupper af enkelte forbrugere ordentlige ting til fornuftige priser og undgå, at nogen privat person skal skære en luns blot for at stille kapital og lederskab til rådighed.

Denne kooperative virksomhed ser vi bl.a. inden for marketenderier, brugsforeninger og almennyttige andelsboligforeninger og -selskaber.

For de sidstnævntes vedkommende har de politiske vilkår gennem de senere år været sådan, at opgaven blev stort set uløselig i forhold til de nye

ste boliger, men tilbage står dog, at en kvart million boliger over hele landet drives af beboerne i forening og udlejes til en pris, der kun skal dække prioriteterne og driftsomkostninger (plus særavgifterne der er vedtaget af folketinget).

For brugsforeningernes vedkommende måtte vi med smerte iagttage, at den del af brugsforeningsbevægelsen, som havde sit klare udspring i byernes lønmodtagergrupper, trak sig tilbage i en mere »upolitisk« holdning. Andelsbevægelsen — landmændenes måde at drive fællesejede virksomheder på — oplevede det samme med den del af brugsforeningsbevægelsen, som var startet på landet.

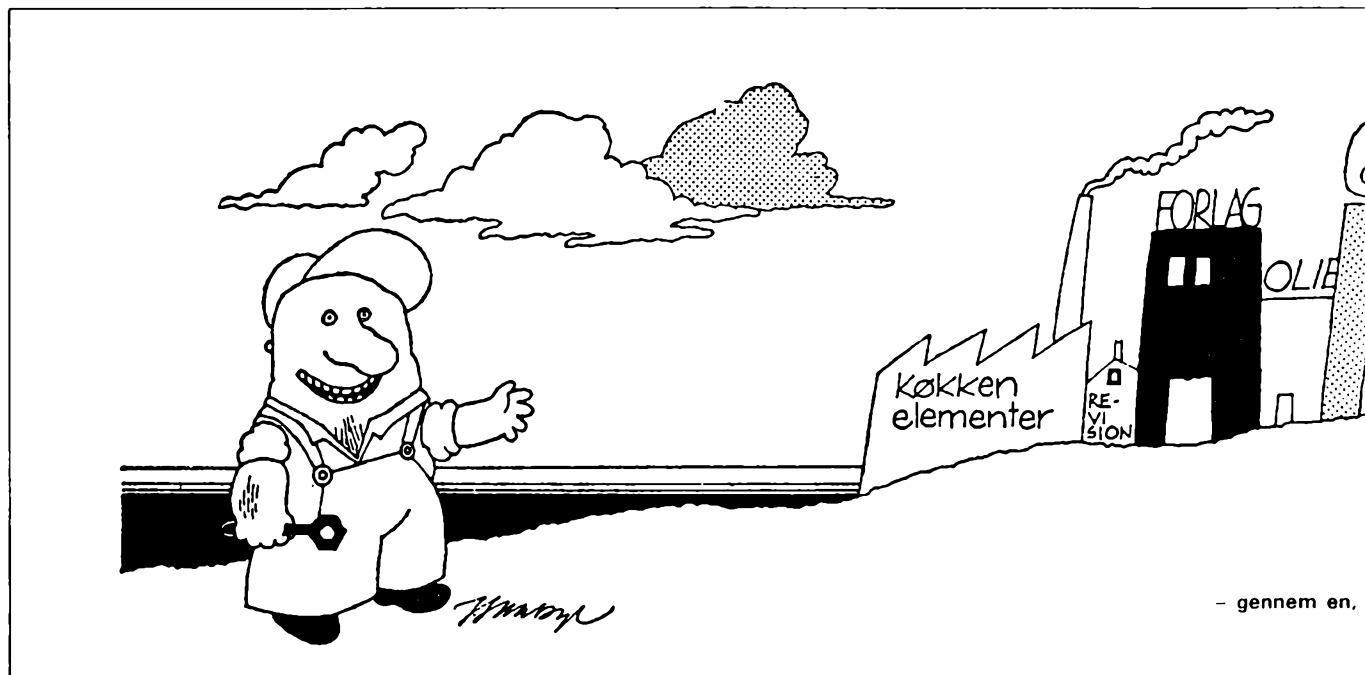
Jeg vil godt sætte et spørgsmålstegn ved, om denne holdning på længere sigt rimer med ønsket om at gøre brugsforeningerne til et stærkt folkeligt alternativ til de private butikskæder, der ofte mere eller mindre er under indflydelse fra udlandet. Ganske vist har landmænd og lønmodtagere traditionelt haft hvert sit partipolitiske standpunkt, men der er et

klart fællestræk i holdningen om, at de enkelte forbrugere i fællesskab bør stå som ejere og ledere af de foretagender, som forsyner os med hovedparten af det »daglige brød«.

Formålet med kooperativ virksomhed kan endvidere være at vise, at lønmodtagerne i fællesskab formår at drive erhvervsmæssig virksomhed, der på én gang kan konkurrere med privat virksomhed og samtidig tage hensyn såvel til forbrugere som til medarbejdere og beskæftigelsesforholdene i det hele taget. Fremtrædende eksempler udover hele landet er kooperative byggefagsvirksomheder, planlægnings og projekteringsvirksomheder, bagerier, mejerier, bank, revision, forsikring, oliedistribution, datateknik, trykkerier, forlag osv.

Har fagbevægelsen interesse i Kooperationen i dag?

Spørgsmålet kan lyde lidt provokerende. Det er en kendsgerning, at fagbevægelsen både på forbundsplan og på lokalt plan har ydet en stor støtte i virksomhedernes finan-



— gennem en.

g i fremtiden

siering. På forbundsplan mest gennem Arbejderbevægelsens kooperative Finansieringsfond, der har investeret omkring 15 mill. kr. i kooperative virksomheder.

Der er også i en række byer god kontakt mellem faglige og kooperative ledere.

Alligevel må vi nok konstatere, at der — specielt i de »fede« 60'ere skete en udvanding af samarbejdsforholdet mellem lønmodtagernes faglige organisationer og de forskellige former for kooperative organisationer og virksomheder. Måske ikke så meget på lederplanet som mere bredt ud over bevægelsernes tillidsmænd og medlemsskare.

Det er galt, fordi faglig og kooperativ virksomhed er to sider af samme sag. Det er ikke en tilfældighed, at pionererne inden for såvel den faglige som den kooperative bevægelse var de samme personer. Næmlig lønmodtagere med den organisatoriske træning, der gjorde det muligt for den at realisere såvel faglige som kooperative initiativer.

Kooperationen har brug for fagbevægelsen.

Ikke bare for at kunne få kapital til eksisterende og nye virksomheder, men måske endnu mere for at sikre den store folkelige berøringsflade og den nære kontakt til organisatorisk trænedede tillidsmænd, som fagbevægelsen er udtryk for. Kooperationen har også brug for fagbevægelsens stærke rygstød, når borgerlige politiske kræfter i folketinget søger at løbe grundlaget for det kooperative fællesskab over ende, således som vi f.eks. ser det for øjeblikket i forhold til de almenyttige andelsboligforeninger og -boligselskaber.

Fagbevægelsen har også efter vor bedste overbevisning brug for Kooperationen

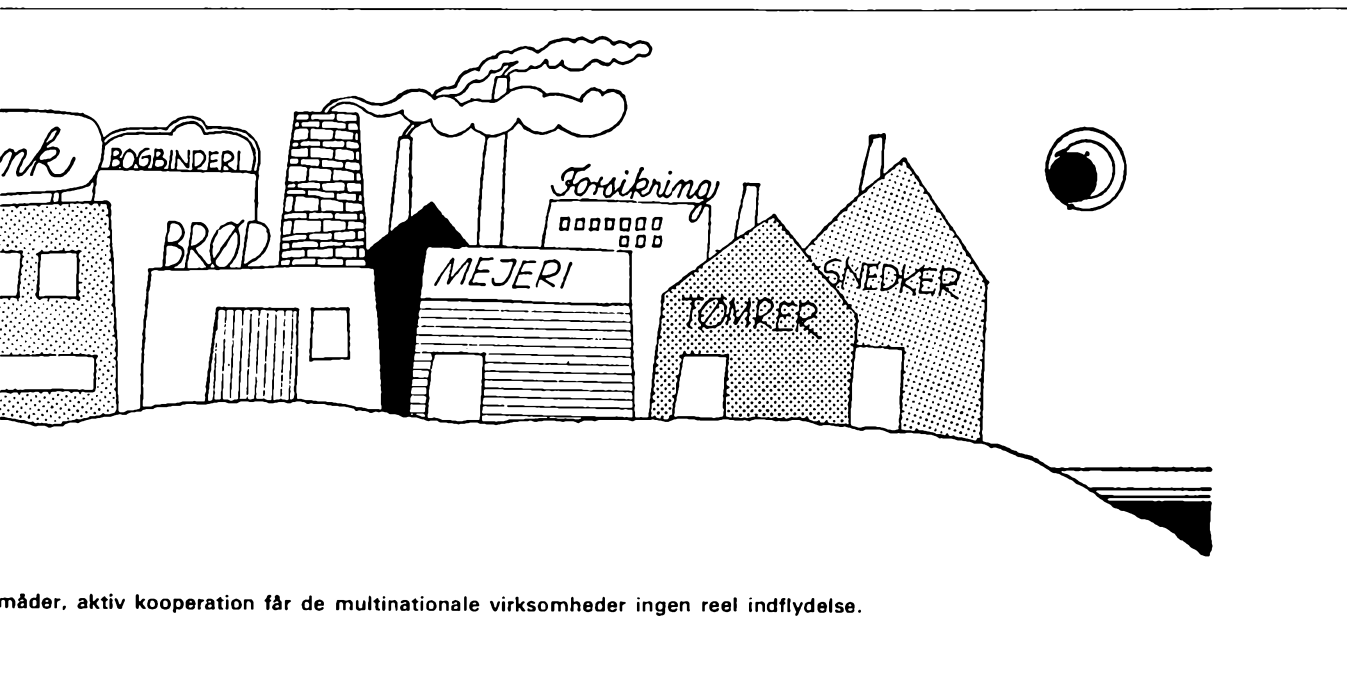
Kooperationen kan ikke — i en situation, hvor dens virksomheder skal konkurrere på livet løs med det private erhvervsliv — tilbyde direkte bedre lønforhold for de ansatte, men den kan tage større menneskelige hensyn til de ansatte og den kan væ-

re et værdifuldt laboratorium for den faglige bevægelse med hensyn til større medarbejderindflydelse.

Kooperationen kan ikke i større målestok medvirke finansielt til medarbejderovertagelse og sikring af beskæftigelsen på private virksomheder, der er ved at gå ned. Men Kooperationen kan i sin egen investeringspolitik medvirke til at bevare arbejdspladser og søge at tage hensyn til områder, hvor beskæftigelsen som helhed er truet og den kan medvirke til, at der købes dansk, når det er bedst eller lige så godt som udenlandsk. Kooperationen kan også stille sin århundrede lange erfaring til rådighed om, hvordan man bevarer fællesjede foretagender på fællesskabets hænder. Vi undgår ikke triste erfaringer med nogle af de medarbejderovertagelser, vi har set i de senere år. Hvis fællesskabssikringerne ikke er indbygget, vil man af dem, der idealistisk har lagt en stor arbejdsindsats og mange af deres spareskillinger i redningen af arbejdspladsen opleve, at en smart forretningsmand pludselig sidder med frugten af de manges fælles indsats.

Kooperationen kan blive et bolværk mod de multinationale virksomheders kontrol såvel med produktion som med varehandel. Udenlandske foretagender kan købe private udlejningsjendomme, men de får aldrig en fod

Fortsættes side 13



måder, aktiv Kooperation får de multinationale virksomheder ingen reel indflydelse.



Lad os tage et eksempel...

En fagforening synes, det er en god ide at afholde et kursus for nogle af sine medlemmer. Der er jo mange spørgsmål at drøfte i en fagforening — og det er altid en god ide at tage aktive medlemmer med i snakken.

Man henvender sig til AOF, drøfter indhold, kursussted og -tidspunkt osv., samt finder ud af prisen og resten af arrangementet klares af AOF.

Deltagerne oplever et veltilrettelagt kursus. Kursets værdi måles bedst ved deltagerens tilfredshed med, hvad de har erfaret og lært under arrangementet.

Fagforeningens specielle lokale problemer kan indgå som emner i kurset — f.eks. om erhvervsudviklingen i byen, en bestemt virksomheds særlige muligheder osv.

Hvilke emner kan behandles på et AOF kursus?

Der er mange muligheder for, at medlemmerne kan kaste sig over specielle problemer — f.eks. samarbejdsproblemer, sikkerhedsproblemer, lønsystemer, arbejdsstudier, trivsel på arbejdspladsen, a/s kurser. Der kan vælges mellem alle emner, som faglige organisationer og deres medlemmer kan drage nytte af.

Virksomhedskonferencer

Mange virksomheder har erkendt, at når ledelsen og medarbejdere begynder at tale rigtigt til og med hinanden, bliver problemerne lettere at løse. Respekten for hinandens synspunkter og viljen til at lytte til hinanden har givet store fordele i det daglige samarbejde.

Derfor er virksomhedskonferencer blevet yderst populære — arrangementer, hvor medarbejdere, arbejdsledere og virksomhedsledere deltager på lige fod.

Virksomhedskonferencer er netop AOF's speciale. Vi påtager os hele arrangementet med at skaffe konfe-

rencested, foredragsholder, gruppeledere og materialer.

Prisen

aftales naturligvis i forvejen og bliver billigst mulig på grund af de tilskudsmuligheder, AOF råder over.

Oversigt over tilskudsmuligheder fra Danmarks Erhvervsfond og Arbejderbeskyttelsesfonden.

Danmarks erhvervsfond

Der ydes tilskud til afholdelse af 1-dags konferencer og week-end kurser efter følgende retningslinier:

Eksempel 1: week-end kursus

- Start lørdag
- 9.30 Ankomst og kaffe.
 - 10.00 Velkomst — kursusstart.
 - 10.15 Arbejdernes og arbejdsgiverens forhold til nye ledelses- og samarbejdsformer.
 - 11.00 Gruppearbejde.
 - 12.00 Middag og indkvartering.
 - 13.15 Gruppearbejdet fortsat.
 - 14.00 Plenum.
 - 15.30 Eftermiddagskaffe.
 - 16.00 Praktiske erfaringer fra nye arbejdsformer i relation til trivsel, medindflydelse og medbestemmelse, lønformer, produktivitet.
 - 17.00 Gruppearbejde.
 - 18.00 Aftensmad.
 - 20.00 Plenum.
 - 21.30 Kammeratligt samvær.

Søndag

- 8.00 Morgenmad.
- 9.00 Forudsætninger for forsøg med nye samarbejdsformer, demokratisk ledelse, begrebet demokrati, oplæg og diskussion i plenum.
- 10.00 Gruppearbejde.
- 11.00 Plenum.
- 12.00 Middag.
- 13.00 Afslutning, hjemrejse.

Tilskuddet til et sådant kursus andrager **kr. 148,00** pr. deltager.

Eksempel II: week-end kursus.

Start fredag.

- 18.00 Ankomst — spisning.
- 19.00 Hvar forstår vi ved samarbejde.
- 19.30 Gruppearbejde.
- 21.00 Gruppeberetning — replicering
- 22.00 Kaffe.

Lørdag.

- 8.00 Morgenkaffe.
- 9.00 Hvilke fysiske og psykiske faktorer spiller ind i samarbejdsprocessen.
- 9.30 Gruppearbejde.
- 10.30 Gruppeberetning — replicering
- 11.30 Hvorledes får vi samarbejdet til at fungere bedre i vor virksomhed.
- 12.00 Spisning.
- 13.30 Gruppearbejde.
- 15.00 Kaffe.
- 15.30 Gruppeberetning — replicering

Tilskud til et sådant kursus andrager **kr. 111,00** pr. deltager.

Eksempel III: 1-dags konference.

- 9.00 Ankomst og morgenkaffe.
- 9.30 Velkomst — kursusstart.
- 9.40 Produktivitetsfremmende lønsystemer ved skovarbejde, nuværende, evt. nyere.
- 12.00 Oplæg, gruppearbejde, plenum
- 12.00 Middag.
- 15.00 Kaffe-pause.
- 15.30 Gruppearbejde.
- 16.30 Plenum.
- 17.00 Afslutning.

Tilskud til en sådan 1-dags konference andrager **kr. 37,00** pr. deltager.

Arbejderbeskyttelsesfonden

Der ydes tilskud til afholdelse af 1-dags konferencer og week-end kurser efter følgende retningslinier:

Kr. 111,00 pr. deltager pr. døgn, der aftrappes således:

1/3 til overnatning, 1/3 til frokost, 1/3 til aftensmad.

Eksempel I: week-end kursus.

Start lørdag.

- 9.30 Ankomst og indkvartering, formiddagskaffe.
- 10.00 Velkomst, kursusstart.
- 10.30 Arbejderbeskyttelsesloven og internt sikkerhedsarbejde på virksomhederne.
- 12.00 Middag.
- 13.30 Gruppearbejde.
- 15.00 Eftermiddagskaffe.
- 15.30 Rapport fra grupperne.
- 18.00 Aftensmad.
- 19.00 Arbejdsmiljøet i virksomhederne.
- 21.00 Kammeratligt samvær.

Søndag.

- 8.00 Morgenmad.
- 9.00 Miljø kontra produktivitetsfremmende lønsystemer.
- 10.30 Gruppearbejde.
- 12.00 Middag.
- 13.30 Rapport fra grupperne.
- 15.00 Afslutning, eftermiddagskaffe, hjemrejse.

Tilskuddet til et sådant kursus andrager **kr. 148,00** pr. deltager.

Eksempel II: week-end kursus.**Start fredag.**

- 18.30 Ankomst og indkvartering.
- 19.00 Velkomst.
- 19.15 Gennemgang af love og bekendtgørelser.
- 20.00 Pause.
- 20.20 Vejledning om internt sikkerhedsarbejde.
- 21.00 Gruppearbejde.
- 22.30 Kammeratligt samvær.

Lørdag.

- 8.00 Morgenmad.
- 9.00 Rapport fra grupperne.
- 10.00 Sikkerhed, sundhed, trivsel.

- 10.45 Pause.
 - 11.00 Oplæg fortsat.
 - 12.00 Middag.
 - 13.30 Gruppearbejde.
 - 15.30 Rapport fra grupperne, herunder kaffe.
 - 17.00 Afslutning, hjemrejse.
- Tilskuddet til et sådant kursus andrager **kr. 111,00** pr. deltager.

Eksempel III: 1-dags konference.

- 9.00 Ankomst, morgenkaffe.
- 9.30 Velkomst, kursusstart.
- 9.40 Arbejderbeskyttelsesloven samt sikkerhed ved skovarbejde.
- Oplæg, gruppearbejde, plenum.
- 12.00 Middag.
- 13.30 Hvordan kan man samarbejde om sikkerhed ved skovarbejde.
- 15.00 Kaffepause.
- 15.30 Gruppearbejde.
- 16.30 Plenum.
- 17.00 Afslutning.

Tilskuddet til en sådan 1-dags konference andrager **kr. 37,00** pr. deltager.

Generelt skal kurserne med tilskud fra Danmarks Erhvervsfond omhandle:

Samarbejde og produktivitet, og kurser med tilskud fra Arbejderbeskyttelsesfonden omhandle:

Sikkerhedsproblemer. Man kan ikke opnå tilskud fra Danmarks Erhvervsfond og Arbejderbeskyttelsesfonden ved samme week-end kursus.

Tilskud til samtlige kurser og konferencer søges gennem AOF's faglige afdeling i hver by eller AOF's amtsorganisation (øvrige kommuner i amtet), som iøvrigt er til rådighed med planlægning og afvikling.

På samtlige kurser og konferencer kan benyttes undervisere fra eget forbund, LO eller fagligt dygtige tillidsmænd fra eget område.



Forbundets kursusplan 1976-77

Kursusbetegnelse	Landsdel(e)	Tidspunkt	Kursus-sted
Overbygningskursus II	Fyn og Jylland	3.—5. september 1976	Middelfart
Overbygningskursus I	Fyn og Jylland	15.—17. oktober 1976	Middelfart
Grundkursus	Fyn og Jylland	12.—14. november 1976	Middelfart
Overbygningskursus II	Kbh. og Sjælland	14.—16. januar 1977	Roskilde Højskole
Overbygningskursus I	Kbh. og Sjælland	11.—13. februar 1977	Roskilde Højskole
Grundkursus	Kbh. og Sjælland	11.—13. marts 1977	Roskilde Højskole
F 1 (forbunds-kursus) A (uge)	Alle afdelinger	24.—29. oktober 1976	Roskilde Højskole
F 1 (forbunds-kursus) B (uge)	Alle afdelinger	23.—28. januar 1977	Roskilde Højskole

I forbindelse med week-end kurserne (grundkursus, overbygningskursus I og overbygningskursus II) vil der til **grundkurserne** blive udsendt indbydelse over afdelingerne, hvorefter indbydelser til overbygningskurserne sendes direkte til deltagerne.

Forbunds-kurset vil i lighed med tidligere blive tilbudt over afdelingerne.

Kurser ud over ovennævnte, vil i hvert enkelt tilfælde, når sådanne arrangeres, blive tilbudt gennem afdelingerne.

AL-nyt

Aldrig før så kraftig konsolidering af LANDSBANKEN

Reel indtjening på 51 mill. kr. — kun 6,7 mill. kr. i udbytte til aktionærene. — Tab ventes på storkunde.

Året 1975 blev det hidtil bedste forretningsår for Arbejdernes Landsbank. Bankens egentlige indtjening androg 51 mill. kr. før hensættelser til skat, afskrivninger og kursreguleringer — et beløb som skal sammenlignes med fortjenesten i 1974 på 36,5 mill. kr. Og til denne direkte fortjeneste skal så lægges en kursgevinst på bankens beholdning af obligationer på lige ved 39 mill. kr.

Kursgevinst kan imidlertid være flygtig. Det oplystes på bankgeneralforsamlingen, at man efter årsregnskabets afslutning har måttet konstatere kursfald på fondsbeholdningerne af omtrent samme størrelsesorden, og det gav bankens bestyrelse anledning til at rejse spørgsmålet, om ikke en anden opgørelsesmåde af gevinst og tab på kursvinding burde tilstræbes. Sagen er nemlig, at både gevinster og tab indgår i skatteberegningen, uanset hvor fiktive de måske kan være.

Den ansvarlige kapital.

Af den førstnævnte egentlige fortjeneste på 51 mill. kr. har banken brugt ca. 5 mill. kr. til en forlods hensættelse af feriepenge til personalet. Efter hensættelser til skat og overførsel fra sidste år af ca. 14 mill. kr. var der til generalforsamlingens disposition 57,7 mill. kr.

Traditionen tro brugte generalforsamlingen dette store beløb til først og fremmest at konsolidere banken. Det skete således: Til lovpligtig reservefond overførtes 8 mill.

kr. Til forstærkningsfonden hensattes 7 mill. kr. Til kursreguleringsfonden overførtes 20 mill. kr., mens der til udbetaling af udbytte til aktionærene anvendtes 6,7 mill. kr., nemlig 8 pct. som tidligere år. Resten, 16 mill. kr., overførtes til det nye regnskabsår.

Denne meget tilbageholdende linie fører til en meget stærk udbygning af bankens ansvarlige kapital. Den andrager ved regnskabsårets udgang 226 mill. kr., hvoraf kun lige godt 84 mill. kr. er indbetalt som aktiekapital, mens resten er oparbejdet som reserver af forskellig art på basis af bankoverskuddene igennem årene.

Over gennemsnittet

Der skal her nævnes yderligere nogle få tal fra Arbejdernes Landsbanks årsregnskab. Bankens fondsbeholdning voksede i 1975 med 482 mill. kr. til i alt 744 mill. kr. Bankens indlånsmidler andrager 1.837 mill. kr. 420 mill. kr. mere end året før, og stigningen ligger lidt over gennemsnittet for bankerne som helhed. Bankens regnskabsbalance var på kr. 2.448.521.274,94 (altså ca. 2,5 milliard kroner), dens totale omsætning voksede fra 1974 til 1975 med ca. 37,5 mill. kr.

Til allersidst i sin økonomiske beretning omtalte bankbestyrelsens formand likvidationen af entreprenørfirmaet Vadskjær og Svendsen m.fl. Flere af disse firmaer har gennem år været kunder i Arbejdernes Landsbank, og banken har ret betragtelige engagementer med dem. Det må påregnes, at den endelige likvidation af selskaberne vil give os væsentlige tab, sagde bankformanden, men det er endnu for tidligt at sige noget om, hvor stort tabet vil blive.

Kooperation . . .

til jorden, hvis der er et slagkraftigt almennyttigt byggeri. Udenlandske foretagender kan sætte sig på private detailhandelskæder — der måske oven i købet kun fører udenlandsk producerede varer — men de får ikke en fod til jorden, hvis der eksisterer en slagkraftig brugsforeningsbevægelse med bred støtte og kontakt til de faglige lønmodtagerorganisationer.

Udenlandske entreprenørfirmaer kan forsøge at overtage danske byggevirksomheder og tage deres egen arbejdskraft med fra udlandet og hente gevinsten hjem til et andet land, men de får ikke en fod til jorden, hvis der eksisterer en slagkraftig dansk byggekooperation.

Sådan kan man fortsætte med områder, hvor kooperationen i større eller mindre grad har »fat i markedet« og virker regulerende.

Kritikpunkter mod kooperationen

Det er en gammel erkendelse, at vi inden for arbejderbevægelsen er mest

kritiske overfor vore egne. Et og andet af den kritik, vi hører mod kooperationen, kan vi nok alligevel enes om, hører til de »sure bemærkninger«, der skal undskyldes egen passivitet. Andre kritikpunkter skal vi nok tage op.

Den med, at kooperationen gerne vil have hjælp fra fagbevægelsen, når den er i knibe, men blæser på fællesskabet, når den bliver stor, ja måske endda forlader det.

Den med, at man ikke forrenter fællesskabets (bl.a. fagforbundenes) penge så godt, som man forrenter dem, man låner i bankerne og andre steder.

Den med, at kooperationen ikke er vaks nok til at tage problemer op, som er påtrængende for lønmodtagerne som gruppe.

Den kooperative idédebat har lagt op til en dialog med fagbevægelsen om disse ting. Lad os komme igang og se, hvor meget vi kan forøge vor slagkraft ved at koordinere vor indsats.

Vi har brug for hinanden.

Åge Munk.



forbrugerpriser og beskatning i Danmark og Tyskland. Heraf fremgår det bl.a., at beskatningen af en flaske whisky i Danmark overstiger udsalgsprisen i Tyskland. Derfor må vi betale ca. 74 kr. for en flaske whisky, mens tyskerne kan nøjes med at betale ca. 40 kr.

Breve til:

PROP og

KAPSEL



I forbindelse med konsulentafdelingens aktiviteter på sikkerheds- og miljøområdet, har vi modtaget følgende:

Til optagelse i Prop og Kapsel.

På fagforeningernes og kursusdeltagernes vegne vil vi sige tak for et godt kursus og det kammeratlige samvær, vi havde i Middelfart den 9.-11. april.

Det er i overensstemmelse med samtlige kursusdeltagere at Jeres undervisningsform er helt på toppen. Vi takker på samtlige deltageres vegne og ønsker held og lykke med de kurser, der fremover bliver afholdt om miljø- og sikkerhed.

På kursusdeltagernes vegne
Gerda Nielsen Knud Malmros

Tre-døgns-reglen

Danmark har fået tilladelse til foreløbigt at opretholde tre-døgns reglen — reglen, der går ud på, at danskere skal have været mindst tre døgn i udlandet for toldfrit at kunne indføre 200 cigaretter, 3/4 liter spiritus eller tre liter hedvin. I februarnummeret af månedsmagasinet »Europa« vurderes tre-døgns reglens betydning for Danmark. Det anslås, at den danske statskasse ville gå glip af 1,6 milliarder kr., hvis reglen blev ophevet.

Endvidere bringes en oversigt over

Sandheds-øl i sort-hvid

Det er løgnagtig propaganda, når man i f.eks. danske aviser jævnligt konfoteres med den påstand, at de sorte er undertrykte i Rhodesia.

Det passer slet ikke. De sorte er en faktor, som man regner med, som man tager alvorlig, og som man fra regeringshold skam ønsker alt det bedste for.

Som nu f.eks. det regeringsstøttede bryggeri RUFARO, der sender sin Sande Øl på markedet, The True Beer' — som er lavet på den måde, vi kan li, en smilende familie bekræfter udsagnet . . . i sort-hvid gengivelse.

Den søre, sarte og priskeolde snaps

Enhver turist, der kommer til Danmark, må, når han i Tivoli får skænket en mikroskopisk snaps tro, at det kun er en smagsprøve. Nogle venter i hvert fald et større kvantum, når de har sagt god for smagen — akkurat som man gør, når der serveres vin.

Men sådan er det jo ikke. Der er, vil turisten erfare, tale om dyre dråber noget specielt nordisk, som man bør lære mere om. Til oplysning for alle, der kan læse engelsk, foreligger derfor en bog af spritfabrikdirektøren Henning Kirkeby på Høst og Søns forlag: »Danish Akvavit. How to Savour and How to Flavour it«, altså, hvordan man skal drikke snaps og hvordan man kan lave sin egen »private blanding«.

Det er altid morsomt at kigge ind ad sine egne vindevær. Man gribes af medfølelse med den fremmede, der er kommet til skelsår og alder uden at være blevet fortrolig med snapsen og dens forskellige anvendelsesmuligheder.

Det er rimeligt med et litterært bidrag at afhjælpe en sådan mangel i en række menneskers udvikling. Ved samme lejlighed kan vi bedre indtrykket af os selv, hvis nogen skulle tro, at vi er et folk, der let griber til flasken.

Historisk er vort ry nemlig ikke for godt. Den i vore dage påny så hyppigt omtalte filosof, Karl Marx, der under krigen i 1848 ikke var Danmark venligt stemt, betegnede på et tidspunkt vor nation som halvciviliseret og barbarisk. Danmark var, sagde han, en stat, hvis befolkning permanent var bevidstløs af druk.

Det var ikke venligt og hvad den sidste beskyldning angår gør det ikke sagen bedre, at den stort set var rigtig.

Det har dog forandret sig siden. Hør blot hvordan Henning Kirkeby nu beskriver de paradisiske tilstande i Danmark:

— I USA drikker man betydelige mængder alkohol, men som en rest fra gamle puritanske tider står der kun isvand på spisebordet. For mange mennesker er alkohol noget der hører til i en halvmørk bar. I Danmark

er det anderledes. Allerede Holberg (den danske Moliere as you know) lærte danskerne at sprit skulle behandles med hengivenhed og at det fremmede dyden at drikke snaps.

En dansker, forklarer Kirkeby sine udenlandske læsere, finder det ikke syndefuldt at indtage snaps til maden. Hans forhold til spiritus er afslappet. En flaske snaps på bordet er noget fuldstændigt normalt. Det er ikke usædvanligt i aviserne at se annoncer, hvor kvinder og børn indtrængende opfordres til at give ægtemand og fader en flaske akvavit i julegave. I vore nabolande derimod

BRANDEVIN FOREKOMMER
ALDRIG I MIT HUS - MEN
STUNDOM GÅR JEG HEN
OM HØRNET OG TAGER
EN DRAM ELLER TO...



føler spiritusproducenterne sig tvunget til at opfordre mændene til at holde igen for ikke at ødelægge julens fromme glæder ved at drikke for meget.

Videre hedder det: Statistikken viser, at vi er mere mådeholdne end mange andre lande nu. Det skyldes dels skatterne, men også at vore drikkevaner ikke er lagt i stramme

tøjler. Der er ingen tidspunkter, på hvilke det er forbudt at drikke. Den kunstige ansporing til at få en lille en, mens tid er, som bliver resultatet af rationering og andre restriktioner, har Danmark undgået.

Det evige problem om snapsen skal være ikold eller varm bliver ikke løst i det foreliggende værk. Det oplyses at størsteparten af danskerne foretrækker snapsen afkølet. Men man har lov til at være individualist. Temperaturen afhænger også af omstændighederne. En varm snaps er under alle omstændigheder bedre end slet ingen snaps.

Steen Steensen Blicher (Danish storyteller, 1782-1848) foretrak, når han kom hjem fra jagt en snapseflaske, der havde stået ved kækkeoven. Køle for meget ned må man i alt fald ikke. Ved minus fyre bliver snapsen til is. Den danske missionær Hans Egede gjorde denne sørgelige opdagelse, da han i 1730 ville lære eskimoerne om varmen i en kold snaps.

Af bogen fremgår det, at lægerne ofte anbefaler snaps til 100-årige. En 101-årig, der hele sit liv havde været afholdsmand, udbrød, da han fik sit første glas: Hvorfor har I dog ikke fortalt mig om dette her noget før.

Snapsen kan drikkes til enhver tid, siger Kirkeby, der jo også sælger produktet. Men han føjer retfærdigvis til, at snaps især er perlen ved det danske sildebord. Den dag, den fremmede glad og forventningsfuld sætter sig til rette ved et bord, hvor der hverken er sparet på sild eller snaps, er han ikke længere fremmed. Da er han en af vore egne.

»Politiken«

Tabere i et velfærdssamfund

»Dynamiske rige samfund producerer i sig selv tabere. Store sociale omvæltninger giver store sociale problemer, og store sociale problemer øger antallet af dem, der taber«, siger forstanderen for Koføeds Skole i nyudkommet bog, hvor nogle af skolens elever fortæller om deres vej ned ad samfundsstigen — og om deres egen bevidstgørelse.

Et vægtigt bidrag til samfundsdebatten, om problemet »sociale tabere« og om det at være anderledes er kommet på markedet med forlaget FREMAD's udsendelse af »Mennesker uden netværk«.

Bogen er skrevet af to unge journalister, Peter Damborg og Jens Emil Nielsen, som gennem en række samtaler med elever på Koføeds Skole skildrer skæbner hos mennesker, der har prøvet at være helt nede.

Gennem tre måneder arbejdede den ene af forfatterne, Peter Damborg som medarbejder ved Kofoeds Skole på Amager, og kom derved på nærmeste hold af nogle af de ca. 400 elever, der har deres daglige gang på skolen.

Resultatet blev et dokument om mennesker, der selv får lov at tale frit om deres problemer og daglige kampe for at holde sig nogenlunde ovenpå. Det er samtidig et eksempel på fremragende aktiv journalistik.



Tv. Jens Emil Nielsen, th. Peter Damborg.

De enkelte samtalers dokumentariske aktualitet understreges yderligere ved efterfølgende statistikker, der har forbindelse med det problem, som har været gennemgående for den pågældende elev. Det er tal, der viser alkoholmisbrug, selvmord, bolig-situationen for eleverne eller antallet af invalidepensionister i Danmark. Endelig har forfatterne samtaler med tre medarbejdere og forstanderen for Kofoeds Skole. Den svenske psykiater, Gustav Jonsson og den norske sociolog Nils Christie giver de behandlede problemer et ord med på vejen og sammenligner med forholdene i deres hjemlande.

Bogen blev forleden præsenteret ved et pressemøde på forlaget FREMAD, hvor forfatterne og de implicerede medarbejdere og forstander J. Lange Jacobsen, Kofoeds Skole var til stede. Et gennemgående træk i samtalen var enighed hos parterne om, at problemerne er at finde i det samfund, der på en eller anden måde har givet slip på nogle af dets medlemmer, som ikke har været i stand

til at hive sig selv op ved hårene. Det er mennesker, der på et tidligt tidspunkt har rendt panden mod muren og mistet troen på sig selv. Samfundet ændrer sig meget hele tiden, og det har ikke plads til mindre produktive elementer, som der skal tages særligt hensyn til.

På et spørgsmål i bogen om hvad et godt liv er, svarer Jesper, 30 år: »Jeg tror, det har noget at gøre med at man inde i sig selv kan acceptere hvad man føler, at man inde i sig selv kan acceptere, hvad andre mennesker føler for en. Så kan man ligesom åbne øjnene og sige, at der er plads til dig også, om du er den mand, der graver hullerne i jorden.«

»Mennesker uden netværk« har i dag yderligere aktualitet i den løbende debat omkring det sociale isoleret af Christiania, hvor en del af Kofoeds Skoles elever bor. Bogen kan måske være nyttig læsning inden man tager stilling til fristadens skæbne.

Personalia

AALBORG

40 års jubilæum på Carlsberg depot Ålborg

8. juni: OLE PEDERSEN,
Willemoesgade 6, 9000 Aalborg.

25. års jubilæum på »Urban«

16. juni: ANNALISE CHRISTENSEN,
Dalgasgade 2, 9000 Aalborg.

KØBENHAVN

50 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

9. juni: KRISTIAN SØRENSEN,
Vigerslev Allé 30, 1., 2500 Valby.

16. juni: SVEND CHRISTIANSEN,
La Coursvej Skole, c/o Skolebetjenten,
Emil Chr. Hansensvej 6, 2000 F.

40 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

4. juni: OTTO S. SØRENSEN,
Jægergangen 109, 2880 Bagsværd.

25 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

8. juni: JENS AAGE SØNDERGAARD,
Runebergs Allé 1, 3. th., 2860 Søborg.

27. juni: ANDERS FOGH JACOBSEN,
Vangedevej 224A, 3. tv., 2860 Søborg.

25 års jubilæum på Carlsbergs Bryggerier

14. juni: HELGE NØRREGAARD,
Syvstjernevænget 12, 3500 Værløse.

18. juni: JENS VIKTOR JENSEN,
Kongevejen 99, 1., 3460 Birkerød.

RANDERS

50 års jubilæum på Bryggeriet Thor

22. juni: AGNAR ANDERSEN,
Nordgade 12, 8900 Randers.

Forbundet benytter lejligheden
til at bringe disse kolleger

en hjertelig lykønskning



AKTUELT KULEGRAVER DINE PROBLEMER PÅ JOBBET...

At Aktuelt lægger stor vægt på arbejdsmarkedsstof og job-problemer i den daglige avis er vel noget helt naturligt.

I fredagens tillæg ERHVERV og ARBEJDE, kulegraves arbejdsmarkedsproblematikken ned til den mindste detalje.

Fup og fakta lægges blot, uden letkøbte forsøg på at skabe billige sentationer.

Nok skal det være spændende at læse avis, men først og fremmest sagligt — det er din tilværelse og dit job det gælder — dine problemer, der skal løses

Det kunne lyde som om Aktuelt ser problemer alle vegne, det gør vi selvfølgelig ikke.

Men vi er vågne overfor, at de ting og de strømninger, vi oplever i 70'erne, gør at vi i fagbevægelsen må stå sammen om at værne de rettigheder vi har tilkæmpet os, samtidig med at vi får fjernet de sidste rester af ulighed på vore arbejdspladser.

Men Aktuelt er mere end et fagligt redskab — det er en avis.

En avis der hver dag bringer dig nyheder, oplysninger, kronikker, debat, læserbreve, kryds-ord, forbrugersstof, annoncer, politisk reportage, underholdning, sport radio/TV-programmer og meget, meget andet.

Levende og engageret som en rigtig avis skal være.

At Aktuelt så har det fortrin, at den ikke skal tjene økonomiske profithensyn kan næppe gøre den ringere .. Men Aktuelt har det som så meget andet, den skal bruges for at gøre nytte.

Jo flere der læser Aktuelt, des bedre bliver den —.

Jo flere der læser Aktuelt des større indflydelse får vi på det samfund vi lever i — Aktuelt er et uundværligt aktiv

BRUG DIN AVIS - DE FØRSTE 14 DAGE GRATIS

Det er op til dig selv, om du vil bruge din avis, om du vil være med til at løse nogle af de problemer Aktuelt graver frem, og erstatte nogle af de forældede synspunkter med nogle tidssvarende.

De første 14 dage er samarbejdet gratis.

— hvis du er ny abonnent (beløbet fratrækkes den første avisregning).



Undertegnede ønsker at modtage:
AKTUELT som kvartalsabonnement
som månedsabonnement

14 DAGES INTRODUKTIONSRABAT

Fredags AKTUELT med »ERHVERV og ARBEJDE«. Opkr. 1/2 årlig 52,-kr.
Opkr. 1/1 årlig 104,-kr.

Navn _____

Stilling _____

Adresse _____

Postnr. _____ By _____

Telefon _____

Reserveret postvæsenet

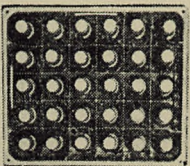
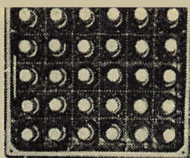
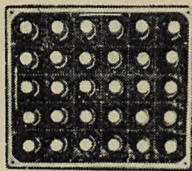
KUPON

aktuelt

Abonnementsafd.
Gåsegade 2
1045 København K

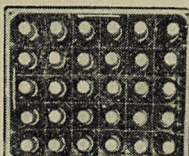
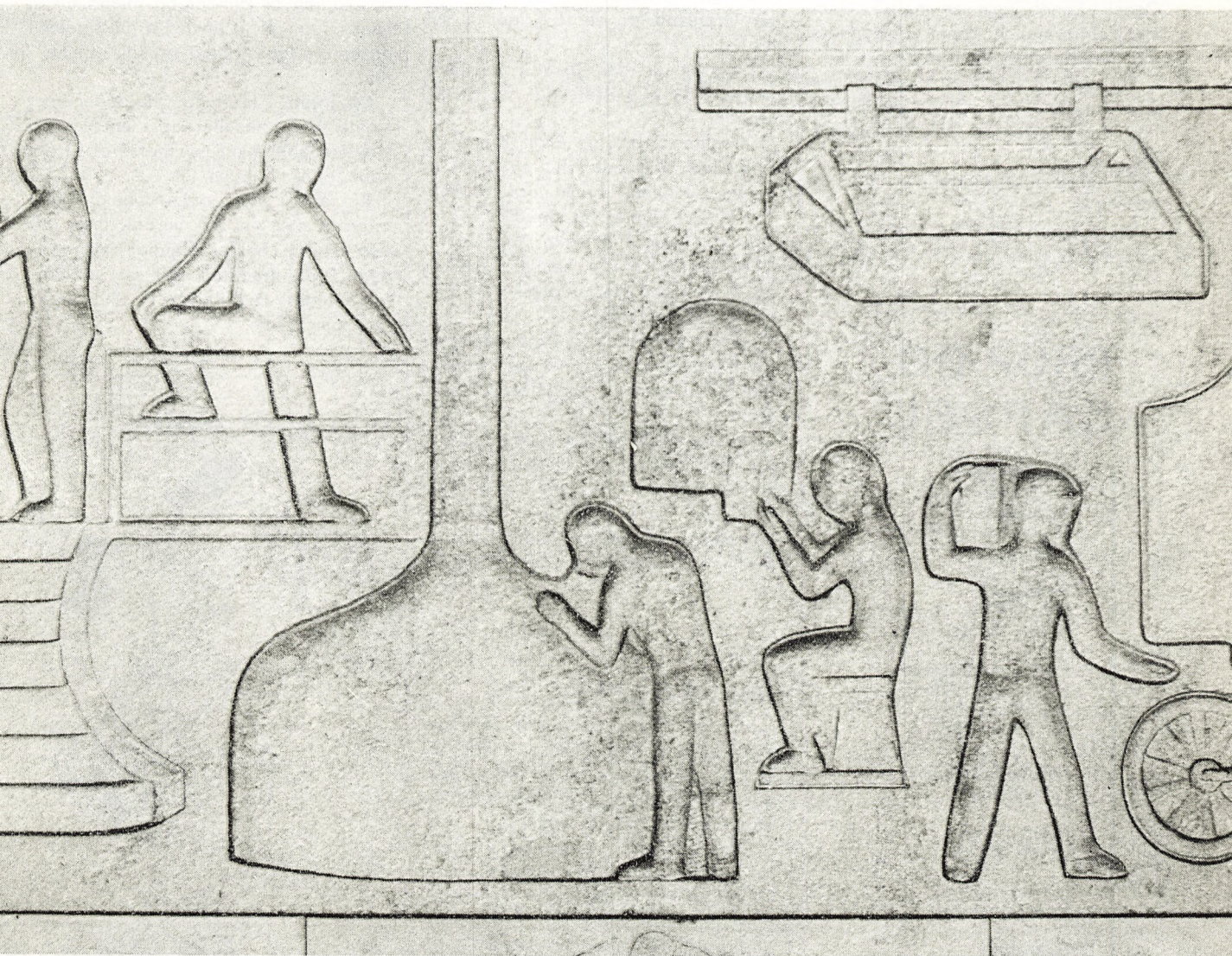
Kan ufrankeret
nedlægges i
postkassen.
modtageren
betaler
porto

112
PROP



6
JUNI
1976

PROP OG KAPSEL



Medlemsblad for
**Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder Forbund**

Udsigt til et direktiv vedrørende øl

I løbet af året 1976 vil EF-kommissionen muligvis fremkomme med et forslag til direktiv vedrørende øl med det formål at tilpasse den nationale lovgivning inden for EF-staterne, således at den frie vareudveksling af øl lettes ved ophevelse af de tekniske hindringer skabt af de nationale lovgivninger. Dette problem figurerer på EF's program siden 1969, men Danmarks, Irlands og Storbritanniens indtræden forårsagede nye vanskeligheder på dette område og forsinkede fremsættelsen af forslag til et direktiv.

□

Millioner fra Tuborg

Tuborgfondet, der har til opgave at virke for samfundsgavnige formål og særlig støtte dansk erhvervsliv har uddelt i alt 3.343.377 kr. fordelt på 134 bevillinger.

Det største beløb blev givet til Dansk Landbrugsmuseum på Gammel Estrup mellem Grenå og Randers, der modtog en million kroner.

Til etablering af Herningsholm som museum for Steen Steensen Blicher har fondet givet en halv million kroner.

Til dansk idræt er der bevilget i alt 277.000 kr.

Uddelingerne omfatter penge til en række kollegier og der er bevilget

250.000 kr. til grupperejser for unges uddannelse.

Som bidrag til øget forståelse for reklamens positive rolle i et moderne samfund er der bevilget 25.000 kr. til Danske Reklamebureauers Branche-forening.

Til gennemførelse af tre opgaver på Grønland er der bevilget 50.000 kroner.

Elektromagnetisk Institut på Danmarks Tekniske Højskole får 10.000 kroner.

Grønlandsforskerne Eigil Knuth og Erik Hoff skal udforske en 4.000 år gammel eskimoisk ruin nord for Thule. Til det formål får de 30.000 kroner og Det grønlandske Selskab får 8.000 kroner af en samlet bevilling på 24.000 kroner til udgivelse af Tidsskriftet »Grønland«.

Dansk Selskab for Samfundsmedicin har fået 8.000 kroner og Foreningen til Dyrenes beskyttelse 45.000 kroner.

De øvrige bevillinger spænder iøvrigt fra 75.000 kroner til en pladeindspilning af Carl Nielsens opera »Saul og David« til 15.000 kroner til Ostehandlerforeningen for Danmark til udgivelsen af »Ostehandelens Leksikon«.

□

Rød Ålborg i fare

Inden for EF sker der nu en sammenrotning mod den danske snaps. Et skotsk parlamentsmedlem har klaget over »Den urimelige konkurrence«, dansk snaps påfører whisky.

Sagen tages nu op af en fransk politiker, der formentlig optræder som vogter af Frankrigs egen brændevin, Calvados. Det virker blot lidt besynderligt, at det er en franskmænd, der drager i ledning mod den røde Ålborg.

Var det ikke franske bønder, der under stor ståhej og blodsudgydelse erklærede billige importerede vine fra Italien krig? Men det er jo altid

lettere at feje foran andres døre end sin egen.

Det springende punkt er, hvad der sker, hvis whiskyens venner får medhold. Skal brændevinen hæves til whiskypris? Eller skal whiskyen sænkes til snapsens prisniveau?

Vi ved godt, hvad vi håber, skal ske. Og vi kan gætte på, hvad skatte- og afgiftsministeren håber på. Men vi kan vel mødes i et fælles ønske om, at de, synes vi, noget smålige politikere ikke får held med deres anslog mod den gode brændevin.

□

Ligerets-kamp

Storbritannien har ført EF-direktivet om ligeløn til kvinder og mænd ud i livet i form af to love: En om ligeløn og en om forbud mod kønsdiskriminering.

De trådte i kraft den 29. december sidste år og resulterede i en lynkrig i nytårsdagene om kvinders ret til at købe drinks i pubs.

En række »Men only«-pubs i Midt-England overgav sig hurtigt, men en London-pub holder stædigt fast ved den gamle tradition ikke at servere for kvinder. Den bliver nu indklaget for domstolene.

ØLHUNDEN MENER:



Af skade bli'r man klog — mon ikke politikerne er undtagelsen der bekræfter reglen.

PROP OG KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Ivar Nielsen (ansvarsh.)
Viktor Søndergaard

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. Fasan 8977

Forbundsformand
Ivar Nielsen

Næstformand
Steen Nielsen

Hovedkasserer
Poul Mathiesen

Sekretær
Viktor Søndergaard

Konsulenter
Erland Petersen
John Pedersen

ALTERNATIV POLITIK

Det er nu trukket helt klart op, at der i den kommende tid findes to meget forskellige udviklingsmuligheder med hensyn til arbejdsmarkedspolitikken.

Venstre ynder jo at betegne sig som det store liberale parti i midten og mener også af denne grund at have krav på indflydelse på arbejdsmarkedet. Partiets gerninger i den senere tid og det mangeårige sammenrend med de konservative og på det seneste fraterniseringer med Fremskridtspartiet, forhindrer jo heldigvis, at Venstre nogensinde bliver et lønmodtagerparti af betydning. Men tilsyneladende ønsker Venstre konfrontation for enhver pris, for i stedet for at fremlægge et seriøst indkomstpolitisk oplæg, har man ensidigt angrebet lønmodtagerne. Det ses af, at man fra Venstre har foreslået overenskomsterne forlænget uden nogen form for forbedringer og med en næsten total fjernelse af dyrtidsreguleringen. — I hele Venstres rummel om arbejdsmarkedet stikker hestehoven tydeligt frem, — man har et godt øje til den automatiske dyrtidsregulering, der i forvejen dækker for ringe.

Der kan ikke herske tvivl om, at Venstres almindelige sigte er en forringelse af pristalsreguleringen.

Venstre har heller ikke holdt sig tilbage, når det drejer sig om et såkaldt organ til at behandle konflikter på arbejdsmarkedet — det lyder lige så uskyldigt som det radikale aftalenævn, men fagbevægelsen er ikke i tvivl om, hvad det betyder og har sagt klart fra.

Yderligere har Venstre foreslået at der gennemføres skattelettelser, særligt til jord- og ejendoms-

besiddere. Sådanne »lettelser« vil ensidigt komme de forkerte tilgode og skal betales med generelle sociale og uddannelsesmæssige nedskæringer til skade for samfundet og beskæftigelsen. — Dette er hvad Venstre kalder for nulløsning.

I modsætning til dette, står regeringen, der ikke ønsker strid med lønmodtagerne, men et samarbejde om de kæmpemæssige vanskeligheder samfundet står over for, såvel økonomisk som beskæftigelsesmæssigt. På dette ønskes der en løsning, som ikke vil være lige populær i alle kredse, men som til gengæld vil omfatte alle indkomstgrupper, og lægge den største byrde på de største indtægter, samtidig med, at der gives mulighed for en hårdt tiltrængt regulering af de laveste indkomster — kort sagt en løsning, som afstikker et grundlag for arbejdsmarkedets parter, uden at være et diktat.

Regeringens plan til en samlet løsning vil indeholde et skyldigt hensyn til erhvervs- og beskæftigelsespolitik, i særdeleshed med hensyn til en nedbringelse af ledigheden blandt unge, idet hensynet til de arbejdsløse naturligvis må placeres meget centralt. Samtidig må det erkendes, at der er store vanskeligheder ved på een gang at løse problemerne, men den politik, der skal praktiseres, må så hurtigt som overhovedet muligt tilgodese beskæftigelsesproblemerne, samtidig med, at forholdene for de ledige må forbedres. Et skridt på vejen har foreløbig givet sig udslag i en lempelse af 26-ugers reglen, fra 3 til 4 år og en udvidelse af ferieret for arbejdsløse.

Opmandskendelse i Faglig Voldgift:

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund mod Bryggeriforeningen

Mellem Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund og Bryggeriforeningen er der opstået uenighed om bemanningen ved en krympefolieringsovn, der er opstillet i forbindelse med tappekolonne F3 på Tuborg Tap Syd, og organisationerne har anmodet Arbejdsretten til at udpege en formand for en faglig voldgiftsret til afgørelse af uoverensstemmelsen. Arbejdsretten har udnævnt undertegnede højsteretsdommer Erik Bjerregaard til formand for voldgiftsretten.

Sagens omstændigheder er efter det oplyste følgende:

I den mellem organisationerne den 7. maj 1975 indgåede overenskomst er i § 3 bestemt:

SÆRAFTALER

1. De for de enkelte virksomheders afsluttede sær aftaler fornyes med de ændringer, hvorom parterne er eller bliver enige.
2. Alle aftaler om særlønninger afsluttes under medvirken af Bryggeriforeningen og Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund«.

Den 23. september 1974 blev der af tillidsrepræsentant Flemming Laursen og Tuborg Bryggerierne indgået en aftale vedrørende bemandsplaner for kolonner og færdigvarelagere på Tap Syd. Aftalen, der var indgået »under forudsætning af organisationernes godkendelse«, omfattede et betydeligt antal arbejdspladser og bestemte bl.a., at der ved den nævnte krympefolieringsovn skulle beskæftiges 1 mandlig bryggeriarbejder. I

henhold til en på samme tidspunkt indgået aftale mellem bryggeriet og Kvindelige Bryggeriarbejderses Fagforening skulle der tillige beskæftiges 1 kvindelig bryggeriarbejder ved ovnen.

I efteråret 1975 søgte tillidsrepræsentant Fl. Laursen at få bemandsaftalen ændret, således at krympefolieovnen fremtidig skulle betjenes af 2 mænd og 1 kvinde, idet han henviste til, at personalet ved ovnen blev brugt som reserver ved andre arbejder. Under et møde onsdag den 12. november 1975 om midlertidig bemanning af ovnen, mens den skulle gennemgå en hovedreparation, udtalte Flemming Laursen over for driftsinspektør Bjerring, at de mandlige bryggeriarbejdere ikke ønskede at have plads ved ovnen længere, og at pladsen med omgående virkning kunne afgives til de kvindelige bryggeriarbejdere. På driftsinspektørens henstilling enedes man dog om, at ændringen først skulle ske fra søndag den 16. november om aftenen.

Bryggeriet aftalte derpå med de kvindelige bryggeriarbejdere, at ovnen fremtidig skulle passes af 2 kvinder, og denne ordning trådte i kraft den 16. november om aftenen. Fra den 17. til den 23. november var ovnen ude af drift på grund af hovedreparation. Den 24. november meddelte Flemming Laursen at hans fagforening ikke havde kunnet godkende aftalen af 12. november. Under de derpå følgende forhandlinger har der imidlertid ikke kunnet opnås enighed om bemanningen ved ovnen.

For voldgiftsretten har forbundet

herefter nedlagt påstand om, at De forenede Bryggerier ikke ved en mundtlig aftale kan ændre i en tidligere indgået skriftlig aftale, uden at ændringen godkendes af fagforeningen, og at De forenede Bryggerier kendes pligtig at genoprette bemanningen ved krympefolieringsovnen som anført i aftalen af 23. september 1974.

Bryggeriforeningen har påstået frivildelse.

Forbundet har til støtte for sin påstand anført, at det af forbeholdet i aftalen af 23. september 1974 følger, at ændringsaftalen af 12. november 75 også skal godkendes af fagforeningen. Bemandsaftaler er meget vigtige spørgsmål for foreningen, og det ville være en mærkelig situation, hvis en skriftlig aftale, der er godkendt af foreningen, kunne ændres af tillidsrepræsentanten uden foreningens godkendelse.

På et forretningsudvalgsmøde den 18. november omtalte Flemming Laursen det på mødet den 12. november passerede, og der var i forretningsudvalget enighed om, at man ikke kunne godkende ordningen, hvorfor man bad Flemming Laursen om at træffe aftale med bryggerierne om en forhandling om spørgsmålet. Flemming Laursen skal den 19. november have telefoneret til bryggerierne herom. Forbeholdet om organisationernes godkendelse har i praksis udviklet sig til en protestmulighed, og fagforeningen har i det foreliggende tilfælde protesteret inden for en rimelig tid. Under en forhandling den 23. november erklærede bryggerierne sig villig til at vende tilbage til den tidligere bemandsordning, hvis de 2 fagforeninger kunne blive enige herom.

Bryggeriforeningen har til støtte for sin påstand anført, at mundtlige aftaler er bindende, og at aftalen den 12. november med Flemming Laursen ikke er bestridt. Som tillidsrepræsentant har Flemming Laursen været beføjet til på egen hånd at indgå aftalen, der kun var en ubetydelig ændring af den omfattende aftale fra 1974, og han tog heller ikke noget forbehold om godkendelse fra fagforeningens side. Der består en langvarig kutyme om, at bryggerierne kan indgå aftaler med tillidsrepræsentanter. Ændringen af bemanningen ved ovnen har ikke ført til afskedigelse af nogen mandlig bryggeriarbejder.

Bryggeriforeningen har videre anført, at der fra fagforeningens side ikke er blevet protesteret rettidigt. Aftalen blev indgået den 12. november 1975 og trådte i kraft den 16. november, men først den 24. november protesterede fagforeningen.

Bryggerierne havde da været nødsaget til at træffe aftale med de kvindelige bryggeriarbejdere om ovnsens bemanding, og denne aftale er man nu bundet af.

Da der ikke har kunnet opnås enighed mellem de af parterne udpegede voldgiftsmænd, træffes afgørelsen af opmanden, der udtaler:

Den af tillidsrepræsentant Flemming Laursen i 1974 indgåede skriftlige aftale med bryggerierne om bemandingsplanerne indeholdt et forbehold om, at den var indgået under forudsætning af organisationernes godkendelse. Da Flemming Laursen i 1975 indgik en mundtlig aftale om ændring af disse bemandingsplaner, må en sådan aftale — uanset at den kun angik en enkelt arbejdsplads — antages at være indgået under den samme forudsætning, når der ikke udtrykkeligt er aftalt andet. Fagforeningen findes herefter at have være berettiget til at protestere mod aftalen. Under hensyn til at ovnen, da protesten blev meddelt bryggerierne den 24. november, som følge af hovedreparationen faktisk kun havde været betjent af kvindelige bryggeriarbejdere i nogle ganske få dage, findes protesten ikke at være for sent fremsat.

I sagen, der angår en konkret uoverensstemmelse om forståelsen af indgåede aftaler, findes der ikke udover det ovenfor anførte at kunne tages stilling til 1. led i forbundets påstand, der går ud på en generel udtalelse om mulighederne for ved en mundtlig aftale at ændre en tidligere indgået skriftlig aftale uden fagforeningens godkendelse.

Der afsiges herefter sålydende

K E N D E L S E :

De forenede Bryggerier er pligtige at genoprette bemandingen ved krumpefolieringsovnen som anført i aftalen af 23. september 1974 .

Udgifterne til opmandens honorar og kendelsens beskrivelse betales af parterne med halvdelen hver.

København, den 8. juni 1976.

/Erik Bjerregaard

Kræver længere pauser på arbejdspladser med støj over lovens grænse

Støjen ligger stadigvæk på et uacceptabelt niveau flere steder på Thor Bryggerierne A/S i Randers, mener Bryggeriarbejdernes Fagforening. Nye målinger viser, at problemet langt fra er løst, og at den tilladte grænse i loven overskrides. Som en midlertidig løsning ventes der nu et krav fra de ansatte om, at der holdes længere pauser på de pladser, hvor støjen ligger over det maksimale i loven.

Harly Dideriksen, fagforeningens formand, sagde på generalforsamlingen, at det formentlig vil være længe endnu, inden støjen kommer ned på et rimeligt niveau. Formålet med målingerne er at henlede arbejdsgive-

rens opmærksomhed på problemet. Hvis der ikke sker nogen udvikling i sagen, kan det blive nødvendigt at tage hele sikkerhedsudvalgets virke op til diskussion. Spørgsmålet er, om det så har nogen berettigelse. De 90 decibel er lovens øverste grænse, men der må arbejdes på at få støjen ned på 85 decibel. Formanden tog afstand fra en udtalelse på bryggeriets generalforsamling om, at problemerne med støjen var blevet bekæmpet, så den var reduceret til et rimeligt niveau. Harly Dideriksen mente iøvrigt, at fagbevægelsen med den nye lov om arbejdsmiljø har fået et godt redskab til at tage fat på problemerne.

Afdelingen har 28 medlemmer ledige, og 12 damer har fået varsel om opsigelse til midt i måneden. Der er ikke udsigt til, at de 28 kommer i arbejde lige med det samme. Eksporten svigter, og der er indført stop for import af øl til Nigeria. Endvidere er der sket en stigning i effektiviteten på kolonnerne på Thor, og tilsammen betyder det, at forventningen om, at en snes af de ledige kommer i sving i ferieperioden ikke kan holde stik. Derimod regnes der ikke med, at opsigelsen af de 12 damer bliver effektiv. Afdelingen fik sidste år 59 nye medlemmer, den hidtil største tilgang og det spiller også ind i forbindelse med den store ledighed.

Harly Dideriksen kom ligeledes ind på forslaget til ny struktur, der skal gøre forbundet mere slagkraftigt og give bedre service til medlemmerne. Ved de kommende forhandlinger om overenskomsterne vil der blive sat meget ind på at få udjævnet en meget stor forskel i lønningerne mellem provinsen og København. Den ligger på ca. 10 kroner i timen. Harly Dideriksen mente, at arbejdsgiverne ved flere lejligheder har afvist selv rimelige krav om forbedringer. De ansatte på arbejdspladserne har slet ikke fået andel i gevinsten ved en højere produktion, som igen skyldes en større effektivitet. Efter en voldgiftsag er det endnu en gang slået fast, at også depoterne er pligtige til at tage de udbetalte feriepenge med i beløbet, når feriegodtgørelsen beregnes.

Randers Amtsavis





Åbent brev til Holger Foss

Efter at have deltaget på forbundskursus på Roskilde Højskole, hvor vi havde mange gode diskussioner om mange ting, blandt andet om en sammenslutning af mdl. og kvdl. afdeling, hvilket vi naturligvis ikke kunne blive enige om, vil jeg godt på denne baggrund komme med nogle kommentarer.

Sagens kerne er nemlig den, at nogle af mændene på holdet i vinter havde gået på grundkursus på bryggeriet og som følge deraf også haft fornøjelsen af et af dine besøg, hvor du skulle have underholdt kursisterne med alle de forslag, som du skulle have lagt på bordet til Lone, vedr. en sammenslutning af mdl. og kvdl. afdeling, men som Lone »kold og arrogant« skulle have fejlet af bordet.

Det ene forslag, som jeg vil nævne her, gik ud på, for at udligne forskellen mellem 2000 kvdl. og 6000 mdl. bryggeriarbejdere at i afstemningssituationer ville I give kvinderne 3 stemmer hver, således at de stod lige med mændene i stemmeantal. Det forstår jeg ikke, jeg har aldrig hørt om et sådant forslag. Det jeg har kendskab til, forholder sig således:

På fagforeningens generalforsamling i nov. 1974 stemte vi om et forslag, som kort og godt lød: sammenslutning af kvindelig og mandlig afdeling. Forslaget var stillet af et menigt medlem og blev nedstemt med et stort flertal.

I august 1975 udsender mdl. afdeling fra sin ekstraordinære generalforsamling en løbeseddel, med en opfordring til de kvindelige bryggeriarbejdere om nedsættelse af et hurtigt arbejdende fælles udvalg, som skulle

have til opgave at udarbejde forslag til en praktisk gennemførelse af en sammenslutning.

Bestyrelsen i vores fagforening besluttede at lægge denne opfordring ud til en diskussion på et repræsentantskabsmøde den 4. sept. 1975. På dette møde fastholdt repræsentantskabet den beslutning, som generalforsamlingen havde truffet i nov. 1974 og dvs. en afvisning af en sammenslutning.

For at gøre proceduren fuldendt blev denne beslutning sågar taget med på generalforsamlingen i nov. 1975, med det resultat, at generalforsamlingen fulgte repræsentantskabets beslutning.

Da jeg må antage, at denne skitsering, som jeg her har givet af kvindelig afdelings behandling af spørgsmålet er rigtigt, syntes jeg, at du Holger skal have et ord med på vejen.

Du har op til flere gange efterlyst enighed og solidaritet og jeg vil gerne her slå fast, at jeg føler mig ikke usolidarisk eller splittet overfor mine mandlige kolleger i dette spørgsmål, men jeg føler, det det er uacceptabelt, hvis det har sin rigtighed, at du fremkommer med den slags historier omkring jeres forslag til kvindelig afdeling, om en sammenslutning.

Jeg synes, at du skal respektere, at vi har valgt Lone som vores forhandler og derved måske selv vinde lidt respekt »hvem ved«, iøvrigt kunne jeg godt tænke mig at høre din version af sagen.

Til sidst vil jeg godt forklare lidt om, hvorfor størsteparten af de kvindelige bryggeriarbejdere er imod en sammenslutning.

Vi mener ikke, at vi ved en sammenslutning skal have specielle garantier for repræsentation, da disse garantier til enhver tid kan ophæves af en generalforsamling og dermed er værdiløse og kun en narresut. Udover det må vi forvente, at man vælges efter evne og ikke efter køn og det er samfundet ikke modent til endnu, men det er jo heller ikke nok for vi mangler den store faktors indstilling i dette spørgsmål, nemlig arbejdsgivernes indstilling.

Det er netop arbejdsgivernes indstilling, der i høj grad er medårsag til, at vi ikke vil sammensluttes, idet erfaringer fra provinsen viser, at de steder, hvor der er sket sammenslutninger, er kvinderne stille og roligt gledet ud, både i det faglige arbejde

og på bryggerierne, men iøvrigt går der mange versioner om f.eks. hvordan det er gået i Randers efter en sammenslutning og derfor kunne det være interessant at vide, hvordan det i realiteten er gået for kvindelige bryggeriarbejdere i Randers.

1711 Kirsten Sørensen, Tap Syd.

En kommentar til krympefoliesagen

Onsdag den 9.6. 76 fik vi meddelelse om, at voldgiftssagen vedr. krympefolieringsovn var gået os imod dvs. at mændene skulle have pladsen tilbage.

Efter at have fået meddelelsen gik vi fra kolonnen for at holde møde.

På mødet drøftede vi sagens udfald og besluttede så i protest over dommen, at nedlægge arbejdet på kol. FD3 i 24 timer.

For de, som ikke er bekendt med sagen, vil jeg her fortælle det kort:

Den 12.11. 75 afgav Flemming Laurson, tillidsmanden på Tap Syd, mændenes plads ved krympeovnen i raseri over, at han ikke kunne få mere pause hjem til denne plads og meddelte i øvrigt driften ved samme lejlighed, at han var ligeglad med, hvem driften fremover ville bemandle pladsen med.

På denne baggrund meddelte driften os piger, at de ville tilsige os på pladsen fra søndag den 16.11. 75.

Vi gav i første omgang ikke noget svar på dette, men kontaktede vores fagforening og forklarede sagen. Vi blev enige om, at det var noget møg der var ved at ske og derfor pålagde vi Lone, at gå i mandlig afdeling og forklare dem sagen og samtidig bede om, at få fat i Flemming L. og derved få bragt sagen i orden. En sådan henvendelse skete 2 dage i træk uden resultat.

Vi måtte meddele driften, at vi egentlig ikke var interesseret i denne plads, men at vi, for ikke at blive indklaget for arbejdsvægring, gik derhen søndag aften.

På et senere afholdt forretningsudvalgsmøde i mandlig afdeling, blev det pålagt Flemming L. at gå ud på bryggeriet og kræve pladsen tilbage.

Bryggeriet fastholdt nu, at det var

pigernes plads, men hvis de to afdelinger i fællesskab kunne finde en løsning på problemet, ville de anerkende dette.

Det førte til at Lone i dec. 75 var på Tap Syd for at tale med FD3's piger om muligheden for at give pladsen tilbage til mændene. Men pigerne meddelte Lone på mødet, at nu havde de stået på pladsen i en måned og modtaget de chikanerier der var fulgt i kølvandet på denne sag, så nu agtede de at blive og at de iøvrigt ikke ønskede, at blive smidt rundt efter andres forgodtbefindende.

Mandlig afdeling bad herefter forbundet om at føre en voldgiftsag overfor bryggeriet for at få pladsen tilbage.

Sagen er nu færdig og vi må bøje os for dommen, men jeg mener, at mandlig afdeling har svigtet i denne sag og det kan samtidigt ikke være rigtigt, at en tillidsmand opfører sig på den måde.

Sådanne sager er i høj grad med til at svække samarbejdet imellem de to fagforeninger og det kan vi ikke tolerere.

Ditte Holm, Tap Syd, Tuborg.

Svar på åbent brev til Kirsten Sørensen vedrørende sammenslutningsforsøgene mellem kvindelig og mandlig afdeling i København, samt til Ditte Holm om Krympefoliesagen.

Vedrørende den diskussion, du sammen med mandlige bryggeriarbejdere har haft på et forbundskursus om sammenslutning af de to Københavnske afdelinger, og hvor du mener at kunne udlede, at jeg på grundkurser på bryggerierne skulle have »underholdt« kursisterne med alle de forslag, jeg havde lagt på bordet til Lone, og som hun (dit citat) »kold og arrogant« skulle have fejlet af bordet, vil jeg med glæde knytte nogle kommentarer til.

På omtalte grundkurser er reglen den, at der møder en repræsentant for hver af de to fagforeninger. Normalt Lone og jeg. Det er altså ikke solo-»underholdning«.

På disse kurser er det en sjældenhed (efter november 1974), hvis ikke mindst een af kursisterne bringer sammenslutningstanken på bane.

I den diskussion, der følger, fremlægger de to repræsentanter deres synspunkter, dels om vi principielt

bør sammensluttes, (hvad vi i øvrigt er enige om), og dernæst på hvilke betingelser.

Det er klart, at der i en sådan diskussion om betingelser kommer argumenter frem, som medfører nye tanker og forslag, og her kommer jeg til det forslag, du konkret omtaler i dit brev. Både Lone og Barbara har i diskussioner med mig på disse kurser fremført det samme argument, som du gør, at en generalforsamling med den overvægt, de mandlige medlemmer har i antal, meget hurtigt kunne ophæve de specielle garantier, der naturligvis måtte være for en kvindelig repræsentation i en fælles afdeling.

Det er et argument, der bestemt ikke kan afvises, og derfor har jeg i disse diskussioner fremsat tanker om ved stemmeafgivninger at udligne det minus, et mindre antal kvindelige medlemmer betyder i alle beslutningsprocesser. Om jeg har rygdækning i min afdeling for et sådant forslag, ved jeg ikke, men jeg finder det rimeligt, og det er fremsat i bedste overbevisning for at fremme tanken om en sammenslutning.

Mange andre forslag er fremkommet i disse diskussioner, men der har jo aldrig været mulighed for at uddybe dem, da vort forslag om et fælles udvalg til behandling af en sammenslutning jo er afvist. I øvrigt må jeg fralægge mig, at jeg på et sådant kursus skulle have udtalt mig som citeret, at »Lone kold og arrogant« har fejlet forslaget af bordet. Jeg tror, Lone er enig med mig i, at selv om vi er uenige om et og andet, eller måske rettere om mangt og meget, så foregår disse diskussioner på en ordentlig måde, men jeg vil benytte den givne lejlighed til at fastslå, at det ikke er en »slags historie«, jeg er fremkommet med, men at forslaget er fremsat i en saglig diskussion om en sammenslutning.

Af dit brev fremgår det, at jeg tilsyneladende ikke skulle have respekt for, at I har valgt Lone til formand. Lad det hermed være dementeret, jeg kan ikke se nogen grund til, at jeg ikke skulle respektere valget af Lone. Jeg er enig med dig i, at man skal vælges efter evne og ikke efter køn og er også enig med dig i, at det nok kniber med samfundets modenhed, også i den retning, men netop derfor er det vigtigt, at kvinderne, indtil denne modenhed er tilstede, får en håndfast garanti for deres re-

præsentation. Jeg er ikke helt klar over, hvad du mener med dårlige erfaringer fra provinsen, hvad angår sammenslutninger, andre siger noget andet, men jeg er nok ikke den rigtige til at svare på dette spørgsmål.

Med hensyn til arbejdsgiverne og deres holdning så er deres veje mange gange nok så uransagelige, men det, vi altid kan være sikre på, er, at de udnytter enhver svaghed hos os, og det bliver meget svært at overbevise mig om, at det ikke er en svaghed, at vi er to afdelinger. Der er for mig ingen tvivl om, at de to afdelinger hver for sig under visse forudsætninger er stærke, men at styrken absolut vil forøges ved en sammenslutning.

Nu er der ingenting, der tyder på, at en sammenslutning ligger lige om hjørnet, men for jer og os er der ingen grund til at fortvivle over dette og ej heller grund til for arbejdsgiverne at glæde sig uhammet, fordi det er min opfattelse, at de »visse forudsætninger«, jeg lige har omtalt, for at vi hver for sig kan være stærke, er i god gang med at blive opfyldt. Der er stadig på områder af de to afdelingers arbejde forskelle i vurderinger og holdninger, men glædeligvis har den sidste tid vist, at de to afdelinger og ikke mindst deres tillidsrepræsentanter på arbejdspladserne har kunnet finde sammen i et aktivt samarbejde til gavn for medlemmerne, og da det er på temmelig markante områder, lover det godt for fremtiden. Lad os udbygge vort samarbejde, da der heldigvis er mere, vi er enige om end uenige om. Det sidste bringer mig hen på et andet indlæg i samme nummer af Prop og Kapsel af Ditte Holm, hvor hun som en afslutning på sit indlæg om den kedelige »Krympefoliesag« rigtig konkluderer, at sådanne sager i høj grad er med til at svække samarbejdet imellem de to afdelinger og at dette ikke kan tolereres. Denne sag er naturligvis et tilbageslag i den glædelige udvikling, jeg lige har omtalt, og helt kan sådan noget vel ikke undgås, selv om dette eksempel vel nok er enestående. Sagen er kedelig, og hverken den mandlige eller den kvindelige afdeling kan fraskrive sig et ansvar for, at den udviklede sig, som den gjorde, men selv om jeg ikke kan sætte fingre direkte på Dittes fremstilling af sagsforløbet, er den

Fortsættes side 11

Carlsberg ud i afrikansk opgør

Carlsberg i klemme

Det er ikke for at sælge bajere til den lokale befolkning, at Carlsberg har investeret millionbeløb i et bryggeri og en hotelkæde i den afrikanske stat Malawi. En afrikaner med jævn indtægt skal nemlig betale en halv dagløn for at nyde en afrikansk Carlsberg. Derimod har det danske moderselskab set de salgsmæssige muligheder i salg til de omkringliggende staters velhaverturister. Men turiststrømmen er aftaget og den politiske situation i området er under voldsom udvikling. Planer om at opføre endnu et bryggeri er stillet i bero.

Forbud mod faglig aktivitet på Carlsbergs bryggeri og hotelkæde for velhaverturister i afrikansk u-land.

Af ALEX FRANK LARSEN

Carlsberg risikerer at komme i en slem knibe med sit bryggeri i den lille afrikanske stat Malawi. Kunderne udeblir, omsætningen stagnerer, og planer om udvidelser er foreløbig lagt til side.

Alligevel ser direktør A. W. Nielsen »med fuld fortrøstning«, siger han til Fagbladet, »på fremtiden i Malawi«. Vi har fuld tillid til, at landets ledelse nok skal klare problemerne.

Carlsberg har siden 1967 investeret millionbeløb i sit bryggeri og en hotelkæde i Malawi. Ikke for at slukke tørsten hos menigmand i landet (en enkelt flaske koster ham henvend en halv dagløn), men for at tjene penge på omkringboende velhaverturister (dvs. hvide) fra Mozambique, Rhodesia og Sydafrika.

Denne turiststrøm er nu begyndt at aftage, og den politiske situation i området er under voldsom udvikling.

Mozambique var tidligere en portugisisk koloni domineret af en kvart million hvide. I dag er landet selvstændigt og de fleste europæere er rejst væk. Rhodesia står foran et blodigt opgør, og sydafrikanerne forbereder sig på urolige tider. Det sydlige Afrikas hvide ovenklasse har derfor andet at tænke på end skummende bajere ved bassinkanten på Carlsbergs luksushoteller.

Samtidig presses styret i Malawi til at skifte kurs. Landet regeres af afrikanere der i årevis har støttet racisterne i Sydafrika.

Hvad alt dette kan betyde for Carlsberg, der har den malawianske regering som hovedaktionær, er stadig uvist.

»Det ved jeg nul om«, siger A. W. Nielsen. »Jeg har aldrig interesseret mig for det politiske. Hvis vore folk dernede har en mening om det, skal de holde den for sig selv. Jeg har stor fortrøstning til at Malawi kører videre«.

Lønstop

Elson Chilangali er en af de 220 arbejdere på bryggeriet i Blantyre, Malawis største by. Han kører på 3-holds skift og passer produktionen i de blankpudsede kobberkedler i bryghuset. Alle arbejdere er afrikanere, og der er stor søgning til jobbene, selv om arbejdstiden er længere og lønnen minimal i sammenligning med danske forhold.

Lønarbejde er navnlig blevet efterspurg, efter Malawis regering er holdt op med at sende 75.000 arbejdere om året til minearbejde i Sydafrika. Staten har sat mindstelønnen til 3,50 kr. om dagen, og på Carlsberg får arbejderne op til 70 kr. om ugen efter arbejde og anciennitet.

»Der er lønstop og staten sætter grænser for, hvad vi må give«, siger teknisk direktør Henrik H. Vasby. »Vi må højst give lønforhøjelse på 5 pct. om året, medmindre vi forfremmer folk, så vi har en masse fine titler«.

Fagforening forbudt

Der er ingen fagforening. For nogle år siden blev der gjort et forsøg på at starte en, men den blev forbudt af regeringen allerede efter et enkelt forberedende møde i Carlsbergs kantine. Det er desuden ulovligt at strejke, hvilket Henrik Vasby betegner som »meget fornuftigt. Arbejderne kan gå til arbejdsministeriet, hvis de har problemer. Det er det eneste rigtige. Mange er jo let bevægelige og kan piskes op til et eller andet halvløj«.

Malawis stat, som er arbejdsgiver på virksomheden (med 51 pct. af aktierne — Carlsberg har 49), afgør også eventuelle stridigheder mellem arbejdere og arbejdsgivere.

Firmaet har dannet en slags samarbejdsudvalg til at tage sig af mindre problemer — »også for vores egen skyld, så vi ikke spilder en masse tid med at diskutere i f.eks. en fyrings-sag«, bemærker Vasby.

Gode penge

Det danske Carlsberg har kontrakt på ledelsen af bryggeriet og sælger desuden sit navn og specialviden på licens til firmaet i Malawi. Dertil kommer andel i overskuddet, som har svinget mellem en og fem millioner kroner om året efter skat.

Carlsberg ønsker ikke at oplyse, hvor store licensindtægterne er, »men det er ikke nogen hemmelighed, at der bliver lavet gode penge i Malawi«, siger en repræsentant for firmaet.

Udenlandske selskaber får fordelagtige vilkår, når de investerer i Malawi, og Carlsberg benytter enhver lejlighed til at prise det siddende styre, som har vist sig lige så imødekommende over for fremmed kapital, som det er effektivt til at knuse hjemlig kritik.

Siden Malawis præsident for livstid, dr. Hastings Kamuzu Banda i 1968 indviede bryggeriet, er der investeret ialt 35 millioner kroner. Banda bad den danske regering om hjælp til opførelsen af et bryggeri, og staten

gav Malawi seks millioner kroner i lån og u-landsbistand, så Carlsberg kunne etablere sig. Siden da er ølforbruget i Malawi blevet firedoblet.

Ingen eksport

Der produceres 120.000 hektoliter om året. Det er almindelige pilsnere og lagerøl. 120 tons malt bliver hver måned sejlet fra Danmark og med tog fragtet fra to havne i nabolandet Mozambique. Flaskerne kommer fra Karstrup-Holmegaards glasværk, der ejes af De forenede Bryggerier, etiketterne fra Bordings bogtrykkeri i København, ølkasserne fremstilles af lokalt træ, og kapslerne købes i Sydafrika.

Øllet fra Malawi eksporteres ikke til andre lande i eller uden for Afrika. Det er udelukkende beregnet for turister og de lokale velhavere. Malawi ønskede et bryggeri for at tjene valuta til statskassen gennem skat på øllet.

Carlsbergs hårdeste konkurrent er et lokalt bryggeri, som fremstiller chibuku, en industrialiseret form for hjemmelavet øl. Tidligere blev det fremstillet af kvinderne i landsbyerne. Nu har de fået retten til at sælge det. Chibuko koster kun en fjerdedel af Carlsbergs øl og sælges i mere end dobbelt så stor mængde.

Hotelkæde

Carlsbergs distribution foregår gennem et søsterselskab Southern Bottlers, hvor Coca-Cola er medejer.

Carlsberg har 49 pct. af aktiekapitalen, men med direktør A. W. Nielsen og andre personlige aktier har bryggeriet hele kontrollen med firmaet.

Carlsberg er også gået ind i hotelbranchen. Bryggeriet ejer 26 pct. af Malawi Hotels Ltd., der er landets største hotelkæde.

Selskabet er ved at opføre endnu et luksushotel i præsidentens barndomsby Lilongwe, der med sydafrikansk kapital opbygges som den nye hovedstad. Investeringerne i turistindustrien giver ifølge direktør Vasby ikke noget særligt overskud endnu, men er mere langsigtede. De skal lokke turisterne, og dermed øldrikkere til landet.

Foreløbig er situationen usikker. Omsætningen på bryggeriet er i 1976 stagnerende for første gang siden starten, og Carlsberg har stillet sine planer om endnu et bryggeri i Lilongwe i bero.

»Fagbladet«

LO AOF

solidaritet

FAGBEVÆGELSEN
ICENTRUM

AOF-kampagne om fagbevægelsen starter til efteråret.

Der indbydes til studiekredse om fagbevægelsens forskellige led, funktioner, samarbejdet og samhørigheden mellem disse.

Siger kampagnens faglige leder faglig sekretær John Petersen, AOF.

»Hvad er formålet med en sådan kampagne?«

»— Det er at vise den samlede fagbevægelses ydelser og virke i samfundet bl.a. ved

At udbrede kendskabet til fagbevægelsen, for at give det enkelte menneske forståelse af den betydning som fag-



bevægelsen har i et demokratisk samfund. Endvidere at fastslå fagbevægelsen som en folkelig bevægelse og den bedste garanti for demokratiets fortsatte udvikling.

At skabe nye faglige aktiviteter, der tager sigte på at fremme den enkeltes aktive deltagelse i samfundets aktuelle og nære problemer.

At skabe aktivitet for påvirkning af samfundet, der engagerer organisationerne i samfundets vigtige problemer såsom: Energi, uddannelse og fremme af lighedssamfundet.

At nå ud til specielle grupper, som vi har utilstrækkelig kontakt med, f.eks. funktionærer — lærlinge og ungdomsgrupper, og oplyse om fagbevægelsens fordele og rettigheder.

At fastslå fagbevægelsens politiske holdning,

som et middel mod de kræfter, der ønsker at nedbryde fagbevægelsens resultater og svække bevægelsens fortsatte udvikling og indflydelse på samfundsudviklingen. Vi søger heved at få stoppet den reaktionære nedbrydningsbølge, som bl.a. Fremskridtspartiet, Centrumsdemokraterne og andre konservative kræfter er i gang med«.

Hvilke målgrupper er det så, man ønsker at komme i kontakt med?«

»Det er først og fremmest fagbevægelsen, LO's medlemmer i alle led, forbund, fagforeninger, klubber samt fællesorganisationer. Vi ønsker en bred kontakt med funktionærer, offentligt ansatte, bestyrelsesmedlemmer, tillidsmænd, kasserere, sikkerhedsrepræsentanter, SU-medlemmer, aktieselskabsbestyrelsesmedlemmer, ungdomsgrupper, lærlinge.

Også Socialdemokratiets medlemskare i amsorganisationer, kredsorganisationer og lokalforeninger vil vi henvende os til, ligesom vi ønsker at få kontakt med kommunalbestyrelsesmedlemmer — socialudvalgsmedlemmer — nævne- og kommissionsmedlemmer.

Dertil kommer, at vi gennem aktiv medvirken fra DSU gerne vil etablere kurser og studiekredse, hvor de unge

kan få et indblik i fagbevægelsens struktur og opbygning«.

»Der er jo her tale om de traditionelle områder og måder at gøre det på, har man ikke andre målgrupper i tankerne?«

»— Jo, bl.a. vil vi søge gennem den lokale fagbevægelse at etablere studiekredse i dagtimer for hjemmearbejdende husmødre, ialt for ofte kender disse ikke nødvendigheden af fagbevægelsen, hvad skal manden være medlem for, hvilke goder har han af dette osv.«.

Vi vil også forsøge en kontakt til lærere — pædagoger — akademikere og uddannelsessøgendes organisationer, ligesom vi vil henvende os til FTF for at få etableret møder eller studiekredse inden for denne lønmodtagerorganisations område«.

»— Hvilke materialer vil der blive udarbejdet?«

»— Ved en tilsvarende kampagne i 1964 under mottoet »Møde med fagforeningen« udarbejdede Aktuelt's chefredaktør Bent Hansen en bog, som beskrev fagbevægelsen — overenskomstforhold — arbejdsretslige systemer — struktur m.v.

En ny bog vil udkomme ca. 1. oktober 1976 skrevet af redaktør Ole Andersen, Metal, som bl.a. vil have følgende indhold: Fagbevægelsens historie, fagbevægelsens idémæssige grundlag, fagbevægelsens opbygning, tillidsmandssystemet, det arbejdsretslige system, samarbejdsaftaler, fagbevægelsens oplysnings- og uddannelsesarbejde, fagbevægelsen som politisk faktor, økonomisk demokrati, fagbevægelsens arbejde på det sociale område, fagbevægelsens arbejde på det kulturelle område, et afsnit om offentligt ansatte m.v.

Derudover vil der blive udarbejdet lokalt forbundsstof til brug i studiekredsene«.

»— Hvornår skal kampagnen starte?«

Bestyrelsen for AOF har givet grønt lys for gennemførelsen, og ved et møde med fagforbundene den 23. marts blev planerne fremlagt og drøftet. Vi regner med at stribevis af informationsmøder ud over landet kan afvikles i de kommende måneder, således at kampagnen kan starte 1. oktober 1976«.

Sort-lister skal væk — eller vi må have ligeret

Arbejdsløshedskassernes Samvirke, der nu omfatter 54 statsanerkendte kasser med i alt ca. 1,1 mill. medlemmer, drøftede på sit årsmøde en række problemer omkring arbejdsformidlingen.

Samvirkets formand, HK-hovedkasserer, F. B. Simonsen, omtalte således i sin beretning, oplysninger om at nogle AF-kontorer mærker ledige medlemmers kartotekskort, som viser, at bestemte arbejdsgivere ikke ønsker de pågældende anvist.

— Vi anmodede derefter arbejdsministeren om at pålægge AF pligt til at informere afdelingerne, såfremt en arbejdsgiver giver besked om noget sådant, og at vedkommende skal afkræves en motivering herfor, oplyste formanden.

Ministeren sendte sagen til Arbejdsdirektoratet og Landsarbejdsnævnet drøftede sagen i februar i år, hvor der ikke kunne opnås enighed, så sagen foreløbig er overgivet til nævnets arbejdsudvalg.

Intet minus

—Vi har i nævnet fremført, at arbejdsgiveren jo har ret til at bestemme, hvem han vil antage, men der er ikke ligeret for arbejdsgiver og lønmodtager, når lønmodtageren er ledig og tilmeldt AF-kontoret, og dermed er pligtig til at tage AF-anvist arbejde.

— Derfor bør der ikke sættes minus på lønmodtagerens stamkort. I modsat fald bør der være ligeret, således at der også anvendes minus ved den arbejdsgiver, som en lønmodtager eventuelt ikke ønsker at arbejde hos, sagde Samvirkets formand.

Overenskomstløn

F. B. Simonsen omtalte et andet vigtigt spørgsmål i forhold til arbejdsformidlingen: størrelsen af lønnen for det anviste arbejde.

I forbindelse med en sag i Roskilde gjorde Samvirket indsigelse imod, at AF-kontoret i en stillingsoversigt havde medtaget stillinger, hvor lønnen ikke var overenskomstmæssig.

— Spørgsmålet blev forelagt Arbejdsdirektoratet, der har svaret, at AF ikke må lægge vægt på, om lønnen er overenskomstmæssig, når der udarbejdes pladsliste. Vort repræsen-



tantskab har tidligere besluttet at informere LO-repræsentanterne i arbejdsnævnet herom, så man kan være opmærksom på problemet, oplyste Simonsen.

I formandens beretning indgik også en udførlig gennemgang af de i fjor gennemførte — og i år foreslåede ændringer i A-kasseloven, ligesom vikarbureauerne, skattetæk og dagpenge og andre løbende sager blev berørt.

Flaskesamler

Vi skal jo leve, og vi må have nogle penge. Det må have ligget en fransk arbejdsløs mekaniker på sinde, ihvertfald har han i to år levet med sin hustru og to børn i en gammel bil alt imens han samlede tomme flasker, som han solgte med fortjeneste. I de to år gik det meget godt, han tjente omkring 70 kr. om dagen, men så gik det galt, idet han blev anholdt uden for et supermarked, hvor han stjal tomme flasker.

LO-invitation til samarbejde om forskning

Fagbevægelsens Forskningsråd har for nylig spillet ud med en invitation til en række af landets universiteter og højere læreanstalter med henblik på at indlede et samarbejde i forskningsspørgsmål.

Det er sket i et brev, hvor man amoder disse forskningsinstitutioner om at være behjælpelig med, at en oversigt over fagbevægelsens forskningsforslag, som er medsendt henvendelsen fra det nye forskningsråd bliver forelagt forskere, der har mulighed og interesse for at gennemføre en eller flere af undersøgelserne.

En række svar på henvendelsen er allerede indløbet, og de er alle positive. Forskningsrådets sekretariat venter sig derfor konkrete resultater af dette forsøg på etablering af samarbejde mellem fagbevægelse og forskning.

Svar på åbent brev . . .

dog noget forenklet, idet vor holdning i denne sag ikke var baseret på spørgsmålet om mand eller kvinde, selv om det kunne se sådan ud, efter at vi havde konstateret, at vor tillidsmand i forbitrelse over forskellige arbejdsforhold ved ovnen, som bryggeriet ikke ville ændre, frasagde sig arbejdet for vore medlemmer. Det var en forkert handling og ingen løsning, men den direkte årsag til, at vort forretningsudvalg greb ind, var hel principiel og drejede sig om, hvorvidt en aftale truffet med fagforeningens underskrift kunne omstødes uden forhandling med fagforeningen. Enhver må kunne se, hvilke konsekvenser dette ville få, hvis det kunne gå upåtalet hen. Det er korrekt, at Lone henvendte sig i afdelingen og forelagde, hvad der var sket. Vi takkede for oplysningen, og Lone kunne ikke være i tvivl om, at vi ville have vor plads tilbage, (en plads, som den kvindelige afdeling ikke var interesseret i, fik vi samtidig at vide). Som

Forbundskursus på Roskilde Højskole

Et kort referat af forbundskursus Fla og Flb holdt på Roskilde Højskole.

Det går over 2 uger med 8 ugers mellemrum. Vi havde en meget fin start, med en god præsentation af kursusdeltagerne, hvor man gik ud 2 og 2 og fortalte lidt om sig selv for hinanden, dernæst gik man 4 og 4 osv., indtil alle var samlede og havde fået et godt kendskab til hinanden. Det er en virkelig god forudsætning for et godt kursus, hvor alle på den måde kommer til orde.

Vi tog så fat på notat- og referat-teknik, hvilket var godt, men desværre havde vi for lidt tid til rigtigt at lære det. Så havde vi forbundets overenskomster og anvendelse og fortolkning, forbundets love og struktur, hvor vi havde vores forbundsformand Ivar Nielsen, som vi kunne stille spørgsmål til og derved fik vi en masse ting belyst og diskuteret.

En ny dag, hvor vi tog fat på en tillidsrepræsentants opgaver og funk-

tioner. Vi prøvede også at finde ud af, hvad man valgte en tillidsrepræsentant på og vi prøvede at prioritere deres egenskaber. Det sidste kunne vi ikke blive enige om, men én ting er sikkert og det er, at det er et hårdt ræs at være tillidsrepræsentant og at vi nok skulle prøve at bakke dem noget mere op i stedet for altid at hakke på dem og beklage os, de er trods alt kun så stærke, som vi gør dem til.

Så havde vi om forbundets internationale forbindelser, det var noget tørt og svært stof, som krævede meget mere tid end vi havde, så det er nok i nogen grad diskutabelt, hvad vi fik ud af det. Videre til forbundets økonomiske grundlag og A-kasse spørgsmål ved hovedkassereren Poul Mathiesen.

Den sidste dag af kursets første uge havde vi forbundets oplysningsarbejde og kursusvirksomhed, hvor vi samtidig tilrettelagde et program for den næste uge med de ting vi prioriterede højest og syntes vi havde mest brug for.

Anden uge startede vi med kommunikation, information og samarbejde og derfra gik vi over til fagbevægelsens historie og opbygning, ide og målsætning.

Derefter havde vi en del om mødeteknik, mødeplanlægning og mødeledelse, hvor vi blandt andet lavede nogle plakater o.lign. om forestående generalforsamlinger, protestplakater og meget andet. Der var nogle virkelige gode og iderige imellem.

Så havde vi et studiebesøg på De danske Spritfabrikker i Roskilde en skøn torsdag morgen efter at vi havde holdt kammeratligt samvær onsdag aften, så det kunne ikke passe bedre. Det var iøvrigt nok så interessant at se et firma, hvor man stadig havde stille og rolige omgivelser og en tilsyneladende god atmosfære. Vi fik også lejlighed til at tale med vores kolleger og udveksle meninger. En ting som vi syntes der trængtes til at blive ordnet, var deres borgestue, den skreg i sin kedelighed på maling og istandsættelse.

Holger Foss.



Deltagerne på forbundskursus 1976

Så havde vi samme dag om eftermiddagen Hr. Poul Antonsen fra Bryggeriforeningen nede og fortælle om dansk bryggeriindustri's struktur og fremtidsperspektiver. Der kunne vi egentlig godt have brugt tiden til noget andet, vi vidste ikke rigtigt, hvad vi skulle spørge ham om og da vi endelig fandt på noget intelligent, kunne eller ville han ikke svare, så det må nok overvejes, at bruge tiden mere fornuftigt på næste forbundskursus.

Så kom vi til det mest spændende vi skulle lave og det var en tale, der skulle vare mindst 3 min. og så op på en talerstol med mikrofon og internt

TV på. Det var virkeligt noget, som gav noget rygrad og samtidig havde vi nogle festlige timer med at se og høre os selv på skærmen.

Alt i alt må det siges, at det var et godt og ubytterigt kursus, hvor vi havde et meget fint samarbejde og virkelig fik talt ud om vores problemer på vores arbejdsplads og i provinsen, på trods af, at vi talte forskellige sprog og vi vil derfor godt slutte denne lille rapport med at sende en hilsen og tak for to gode uger til alle som deltog på kurset.

Kirsten Sørensen, Tap Syd, Tuborg.
Jørn Farcinsen, Tap Nord, Tuborg.

Fra Forbundet

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE

afholdt

onsdag den 5. maj 1976.

Alle var mødt.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde afholdt den 31. marts godkendtes med følgende tilføjelse fra Lone Christensen:

Lone Christensen forespurgte om muligheden for, at konsulenterne sætter sig ind i de nye regler for brancheskolernes virksomhed, med det formål at orientere medlemmerne igennem Prop og Kapsel. Endvidere ønskede hun at markere, at der efter

hendes opfattelse var en væsentlig forskel på skifteholdsarbejde og fast nathold, og videre var det en misforståelse i protokollen, at hun ønskede 2-holdsdrift, tværtimod ønskede hun faste arbejdstider. I forbindelse med krympefoliesagen havde hun udtalt ønske om, at den kvindelige afdeling kan undgå, at det i sagen nævnes, at de skal afgive en arbejdsplads til mandlig afdeling.

Efter nævnte tilføjelser besluttede forretningsudvalget følgende: Da det sker, at der skal foretages tilføjelser til protokollen, var der enighed om først at udsende protokollen efter, at den er godkendt af forretningsudvalget.

2. Beretning

Den 8. april afholdtes fællesmøde i Bryggeriforeningen under medvirken af repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening, Bryggeriforeningen, bryggeriarbejdernes mandlige og kvindelige afdelinger i København samt forbundet.

Sagen drejede sig om en af Carlsberg Bryggerierne rejst klage over 12 mandlige og 4 kvindelige bryggeriarbejdere, der den 8. april fra kl. 8.30 havde etableret arbejdsvægring på Gl. Tap, kolonne G4. Arbejdsvægningen fortsattes for mandlige arbejderes vedkommende på 2. hold, der mødte kl. 14.30.

Fra arbejderside erkendtes arbejdsvægningens overenskomststridighed, ligesom man gav tilsagn om at pålægge de pågældende straks at genoptage arbejdet ved normal arbejdstidsbegyndelse fredag den 9. april.

Fra arbejdsgiverside tog man forbehold om at indbringe sagen for Arbejdsretten med begæning om at indbringe sagen som hastesag.

Baggrunden for arbejdsnedlæggelsen var et krav om at få en mand mere på kolonnen. Arbejdet blev genoptaget.

Den 28. april afholdtes fællesmøde vedrørende håndværkerassistenter nægtelse af overarbejde i weekenden 25.-26. april. Protokollatet fra fællesmødet lyder således:

»Ved et fællesmøde under medvirken af repræsentanter for nedenstående organisationer dags dato drøftedes en af 17 håndværksmedhjælpere i Maskinafdelingen og 41 håndværksmedhjælpere i Maskinværksted Tap på De forenede Bryggerier A/S, Carlsberg Bryggerierne fra torsdag den 22. ds. iværksat kollektiv overarbejdsvægning.

Sagen forhandlede, og fra arbejderside erkendte man overarbejdsvægningens overenskomststridighed, og man gav tilsagn om at pålægge de implicerede arbejdere straks at bringe vægningen til ophør. Man ønskede i øvrigt at præcisere, at De forenede Bryggerier selv måtte bære en stor del af skylden for udviklingen, idet der ikke på noget tidspunkt var gjort forsøg på at få uoverensstemmelsen bragt ud af verden ved forhandling med organisationen.

I øvrigt er der megen utilfredshed blandt håndværkermedhjælperne over deres indtjening, som er meget lavere end dels håndværkerne og dels de folk, som betjener de maskiner, håndværkermedhjælperne medvirker til at vedligeholde.

Medvirkende er også, at hånd-

Lønstatistikken for oktober kvartal 1975

Uddrag af Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik

Område og kategori	Antal arbejdere 31/12 1975	Akkord timer i % af samtl. timer	Gennemsnitlig timefortjeneste			Forskellige tillæg			Feriepenge og søgnehelligdagsbetal.	Fortjeneste i alt ekskl. overtidstillæg oktober kvartal
			Akkord løn	Tid løn	Tilsammen	I alt	Heraf			
							Over-tidstill.	Hold-drifts-tillæg		
									1975	
Hovedstaden										
Bryggeriarb. mænd	4.073	92	43,05	36,36	42,48	3,13	29	242	570	51,02
Samtlige ikke faglærte mænd	32.251	41	38,39	31,08	34,10	1,63	62	72	447	39,58
Hovedstaden										
Bryggeriarb. kvinder	1.606	96	41,46	37,47	41,31	3,21	6	288	556	50,02
Samtlige kvinder	14.428	36	34,29	27,62	30,04	0,71	8	51	384	34,51
Provinserne										
Bryggeriarb. mænd	990	55	35,00	30,24	32,85	1,51	44	91	429	38,21
Samtlige ikke faglærte mænd	85.573	31	33,56	28,20	29,84	1,29	60	51	389	35,02
Provinserne										
Bryggeriarb. kvinder	413	64	34,30	29,61	32,60	1,64	23	138	428	38,52
Samtlige kvinder	29.613	36	29,14	25,43	26,76	0,61	10	45	342	30,79

værkermedhjælperne ikke har adgang til sikkerhedsfodtøj i samme omfang som håndværkerne.

Fra arbejdsgiverside afviste man de fremsatte påstande, dels med henvisning til de forhandlinger om håndværkermedhjælpernes løn- og arbejdsforhold, der pågik i efteråret 1975 og januar 1976, og dels til de arbejdsretlige regler.

Endvidere blev der fra arbejdsgiverside gjort gældende, at der mellem De forenede Bryggerier og Bryggeriarbejdernes Fagforening blev ført lønforhandlinger i august 1975, og at fagforeningen under disse forhandlinger ikke rejste krav om forhøjelser til de i overarbejdsvægningen deltagende håndværksmedhjælperne.

Sluttelig tilkendegav man, at man agtede at indbringe sagen for Arbejdsretten, dersom overarbejdsvægningen ikke straks bringes til ophør.

København, den 28. april 1976.

Dansk Arbejdsgiverforening
sign. S. Raundahl Jensen.

Bryggeriforeningen
sign. Poul Antonsen.

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund
sign. Ivar Nielsen.

Bryggeriarbejdernes Fagforening
sign. Bent Meyer«.

Den 14. april har forbundet til medlemmerne udsendt cirkulære nr. 8/76, der omhandler forhøjelser af grundlønnen med 40 øre pr. time fra 1. maj, gældende for alle.

Samme dato er udsendt cirkulære nr. 9/76 til afdelingerne. Cirkulæret omhandler arbejdstab ved kursusdeltagelse.

Den 3. maj har forbundet til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 10/76 vedlagt »Vejledning om ATP« vedrørende den forhøjede bonus pr. 1. januar 1976.

På Carlsbergs Lyngby depot har der fundet arbejdsnedlæggelse sted i tiden 2.-12. april. Arbejdsnedlæggelsen blev indklaget for arbejdsretten med krav om bod til de strejkende samt forbundet.

Baggrunden for arbejdsnedlæggelsen var gentagne uoverensstemmelser igennem de senere år. Arbejdsnedlæggelsen blev behandlet på et organisationsmøde den 6. april uden at der opnåedes enighed. På et nyt møde den 9. april blev følgende aftale indgået, herunder frafald af krav om bod til forbundet:

»Efter gentagne uoverensstemmelser på Carlsberg Bryggeriernes Lyngby depot resulterede disse i en kollektiv arbejdsnedlæggelse fra fredag den 2. april ved arbejdstids begyndelse.

Uoverensstemmelserne blev behandlet med et organisationsmøde tirsdag den 6. april, uden at der opnåedes enighed. Forbundet erkendte konflikten ulovlighed, men trods opfordring til at gå i arbejde fortsattes konflikten.

Freddag den 9. april afholdtes nyt organisationsmøde, og her enedes parterne om følgende:

Depotindehaveren, Hans Henrik Hansen, ansætter snarest — og senest 1. august — en kontormand, som samtidig skal være forbindelsesled mellem depotindehaveren og de ansatte salgsschauffører; altså overtager hele arbejdslederfunktionen, således at de konstante uoverensstemmelser mellem depotindehaveren og de ansatte undgås. Som specielt gældende for Carlsbergs Lyngby depot med H. H. Hansen som depotindehaver, men som ikke kan danne præcedens for andre depoter, vælger depotets salgsschauffører en tillidsrepræsentant, der skal være talsmand overfor depotindehaveren eller dennes repræsentant. Tillidsrepræsentanten nyder den i overenskomsten for Bryggeriforeningens paragraf 17 nævnte beskyttelse.

Arbejdet genoptages fra normal arbejdstids begyndelse mandag d. 12. april.

Depotindehaverforeningen trækker punkt 4 i klagen af 6. april til Arbejdsretten tilbage.

Foreningen af Depotindehavere i Danmark

sign. Lohmann-Jørgensen.

Dansk Bryggeri-, Brænderi og Mineralvandsarbejder Forbund.
sign. Ivar Nielsen.

Imidlertid er der kommet henvendelse fra depotindehaveren og tillidsmanden med forespørgsel om, at den hidtidige halv dagskontordame fortsætter som heltidsansat med funktion af arbejdsleder, i stedet for som omtalt i protokollatet en kontormand, hvilket forretningsudvalget ikke har nogen indvending imod.

Skive afdeling

Fra afdelingen er modtaget indberetning vedrørende salg af Carlsberg øl til et lavprisvarehus, Normanns lavpris.

Øllet leveres fra depot i Herning, idet ingen depoter i Skive giver en månedens kredit. Leverancen fra Herning rammer naturligvis provisionslønningerne i Skive.

Forbundet har i skrivelse til Bryggeriforeningen rejst sagen og udtrykt beklægning for arbejdsforholdene i provinsen. Endvidere er nævnt prisen på lavprisvarehusets øl, der ligger på kr. 59,85 pr. ramme.

Bryggeriforeningen har i skrivelse til forbundet meddelt, at de har undersøgt sagen og konstateret, at vedkommende lavprisvarehus ikke får leveret øl fra Carlsberg depotet i Herning, men at indehaveren også har forretning i Herning, som får leveret øl fra depotet på normale vilkår, dvs. listepnis og kontant betaling eller højst en uges kredit. Kopi af Bryggeriforeningens skrivelse er sendt til afdelingen i Skive.

Fra Hotel- og Restaurationspersonalets Samvinke er modtaget orientering af henholdsvis den 2. april og 20. april vedrørende Samvinkets overenskomstforhandlinger, der er resulteret i et mæglingsforslag, der offentliggøres den 12. maj kl. 17.

Samvirket takker for solidaritet i form af sympatitilkendegivelser og slutter med, at man i tilfælde af konflikt vil vende tilbage til sagen.

Forbundet har i telegram af 1. april fra Det Finske Livsmedelarbejder Forbund fået orientering om total levnedsmiddelstrejke i Finland. Vort forbund anmodes om solidarisk hjælp i form af stop for alle levnedsmiddeltransporter til Finland.

I skrivelse til det finske forbund er der, udover ønsket om et lykkeligt udfald af kampen, meddelt, at forbundets afdelinger øjeblikkeligt er anmodet om standsning af alle leverancer til Finland.

Den 8. april har forbundet modtaget meddelelse om konflikten ophør med tak for solidaritetsaktioner.

Fra IUL er modtaget meddelelse vedrørende turisme i Spanien. IUL's generalsekretær, Dan Gallin, har besøgt Spanien og opnået direkte kontakt med følgende forbund: Hotel og Restaurationsforbund og Socialistisk Arbejderkommission på Mallorca, der har vundet fuld kontrol over den officielle faglige struktur og Hotelarbejderforbundet under Landsorganisationen UGT, på Canarieøerne og Málaga (Costa del Sol) gennem UGT's kongres i Madrid den 15.-18. april d.å. Disse forbund udgør en del af UGT, som er tilsluttet IUL. Disse organisationer har i samme anledning henstillet, at den faglige boykot af turisme til Spanien indstilles, idet boykotten bidrager til øget tryk fra regeringens side, mod fagbevægelsen.

I forbindelse med forbundets hovedbestyrelses studierejse til Vesttyskland, herunder besøg i Buxtehude, har forbundet takket De danske Spritfabrikker for besøget, der var både vellykket og interessant. Samtidigt er meddelt, at der dog var et forhold, som vi ikke syntes så godt om, nemlig dette, at vi samtidig konstaterede, at virksomheden ikke var overenskomstdækket.

Brønderiarbejdernes fagforening i København

Fra afdelingen er modtaget indberetning vedrørende fortolkning af hovedoverenskomstens § 2, stk. 1, afsnittet vedrørende 40 øre pr. time 1. maj 1976.

De danske Spritfabrikker udregner ikke de 40 øre pr. time som et tillæg til minutfaktoren efter hidtil gældende regler, men som tillæg til grundlønnen.

Forbundet har i skrivelse til DDSF meddelt, at det er vor opfattelse, at aflønning på grundlag af minutfaktoren, er et system, der er væsentligt ældre end indexreguleringen, og derfor må reguleringen af lønnen ske på samme måde som den skete før 1969, hvor man indførte indexreguleringen på DDSF.

Fra forbundets konsulenter er afsendt beretning over konsulentvirksomheden til Danmarks Erhvervsfond for perioden 1. april 1975 - 31. marts 1976.

Fra Arbejdernes Landsbank er modtaget skrivelse vedrørende den af hovedbestyrelsen godkendte tegning af aktier på kr. 250.000 pr. år i en tre-års periode, herunder en garanti for, at disse aktier kan frigøres til overenskomstens udløb, første gang 1. maj 1977. Skrivelsen slutter med at takke hovedbestyrelsen for det givne tilsagn.

Som forretningsudvalget er bekendt med, har forbundet opsat De Forenede Vagtselskaber's bevogtningstjeneste til ophør den 1. september 1976.

Til beretningen

Holger Foss omtalte sagen vedrørende Carlsbergs depot i Lyngby og sagde, at de fra Københavns mandlige afdeling side betragtede resultatet som en sejr, at forbundet og fagforeningen havde fået depotindehaveren umyndiggjort, og at det vel måtte være en advarsel til øvrige depotindehavere.

Herefter omtalte Holger Foss, at forbundets næstformand havde givet udtryk for, at der ikke var etableret nogen boykot over for Finland. Det var ikke rigtigt, idet tillidsmændene havde etableret boykot over for eksport af øl til Finland.

Om boykottens ophævelse af turismen til Spanien sagde han, at dette må tages til efterretning.

Holger Nielsen meddelte, at Carlsbergs Lyngby depot havde forsøgt at hente øl på Wiibroes Bryggerier, men at dette naturligvis var blevet afvist af folkene.

Beretningen godkendtes.

3. Regnskab

Der forelæ regninger for marts måned til et beløb på kr. 288.656,51, der

godkendtes. Samtidigt forelå opstilling over regninger for april måned.

4. Forskellige sager

Fra Københavns kvindelige afdeling er modtaget indberetning vedrørende et medlem, der har arbejdet på nathold i uge 9 og 10. Carlsberg Bryggerierne har afslået et krav om dobbelt nattillæg for uge 10, idet de henviser til, at fortsættelsen på nathold i uge 10 er sket efter eget ønske, private grunde.

Forbundsformanden meddelte, at når han havde taget spørgsmålet med under punkt 4, er det fordi han ønskede at høre såvel den kvindelige som den mandlige afdeling, hvad der er praksis i sådanne tilfælde. Han gav udtryk for, at forbundet ikke hidtil har villet acceptere, at der ikke betales dobbelt nattillæg, selv om det er frivilligt.

De to københavnske formænd vil undersøge spørgsmålet nærmere.

Slutteligt meddelte forbundsformanden, at det ordinære hovedbestyrelsesmøde afholdes den 18. juni kl. 9.

EKSTRAORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE afholdt

onsdag den 5. maj 1976.

DAGS ORDEN :

Skrivelse fra Københavns mandlige afdeling vedrørende konferencen i Middelfart i tiden 5.-6. marts 1976.

Alle var mødt.

Forbundsformanden gav ordet til Holger Foss.

Holger Foss omtalte Steen Nielsens bemærkninger på struktur- og kontingentudvalgets konference i Middelfart den 5. og 6. marts d.å.

Holger Foss ønskede at få fastslået en klar linie om forbundets politik vedrørende lønforskellene mellem København og provinsen. Han nævnte forhenværende forbundsformand Marius Madsens bemærkning i sin tid »hellere færre vellønnede med-

lemmer, end flere dårligt lønnede medlemmer«, men han sagde samtidigt at virksomheder, der ikke kan følge med lønmæssigt, måtte lukke. Holger Foss uddybede lønforskellene mellem København og provinsen og sagde bl.a. at provinsen sækker bagud, som han tidligere havde givet udtryk for, falder det tilbage på København. Hvis vi skal undlade at rejse lønkrav fordi vi skal tage hensyn til virksomhedernes økonomi, ville det simpelthen være en forfærdelig situation. Han ville dog ikke udelukke, at der kan opstå en situation, hvor en virksomhed skal lukke.

Ivar Nielsen fastslog, at forbundet aldrig i sine lønkrav har taget hensyn til hvorvidt en virksomhed kan betale men vore krav bewirker, at nogle virksomheder får større belastning end andre, idet effektiviteten er forskellig.

Marius Madsens bemærkninger huskede han udmærket.

Videre fortsatte han, at lønningerne på DDSF's afdeling i Grenå, som Holger Foss havde henvist til og peget på, at de var relativt gode, var et godt eksempel, idet der netop her var en stor effektivitet, en ny fabrik, her havde det været muligt at gennemføre fornuftige lønninger, hvilket også var sket på flere provinsbryggerier.

Steen Nielsen gav udtryk for tilfredshed med forbundsformandens redegørelse, som han tilsluttede sig. Om mødet i Middelfart sagde han, at når han afviste at gå ind for at tage afstand fra gruppe II's svar vedrørende lønkrav overfor en virksomhed, der ikke økonomisk kunne bære det, må det nok ses i sammenhæng med, at det ville være at tage et enkelt svar ud. Han havde svaret derovre, at gruppernes rapporter ville indgå i strukturudvalgets videre arbejde, og i øvrigt i sit oplæg havde givet udtryk for ønsket om samme løn til alle.

Holger Foss gav udtryk for tilfredshed med forbundsformandens redegørelse, men med utilfredshed med Steen Nielsens, idet han i sit oplæg bagatelliserede det dramatiske møde i Middelfart.

Lone Christensen sagde, at målsætningen er i orden, samme løn i provinsen som i København. Hun ville dog godt gå et skridt videre, her tænkte hun på Fredericia, hvor der var givet løfte om samme løn som i København, — det skal måske være større løn end i København på baggrund af større effektivitet.

Forbundsformanden var for så vidt enig med Lone Christensen, men gav udtryk for en vis forsigtighed; måske skal vi bruge toppen af lønnen i Fredericia til udligning i den øvrige provins.

Lone Christensen fulgte dette op med spørgsmålet om, hvad med København, her kan der måske også foretages en udligning til provinsen.

Holger Foss sagde, at Lone Christensens bemærkninger var fremtidsmusik. »Vores mål i København er først en udligning her«.

Forbundsformanden konkluderede mødet således:

Forretningsudvalget har diskuteret forbundets linie vedrørende lønningerne i København og provinsen, og forbundets linie er som hidtil at søge samme lønninger gennemført overalt, hvilket forretningsudvalget enstemmig godkendte.

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE

i Arbejdsløshedskassen
afholdt

onsdag den 5. maj 1976.

Alle var mødt.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 31. marts 1976 godkendtes.

Personalia

AALBORG

40 års jubilæum på »Urban«.

15. juli: JOHANNE HANSEN,
Søndre Allé 60, 9000 Aalborg.

KØBENHAVN

40 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

4. juli: JENS SIGFRED RASMUSSEN,
c/o Wulff,
Ahlmannsallé 22, 2900 Hellerup.

13. juli: KAJ WALTHER HJELMGAARD,
Vennemindevej 22, st. th., 2100 Ø.

25 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

2. juli: EGON H. R. SØRENSEN,
Løgstørgade 26, 4., 2100 Ø.

Forbundet benytter lejligheden
til at bringe disse kolleger

en hjertelig lykønskning



2. Beretning

Kassen har til afdelingerne udsendt følgende cirkulærer:

Nr. 7/1976 vedrørende ARKE-kørsel af kontrolkort i forbindelse med påskeugen (15. uge).

Nr. 8/1976 vedrørende ændringer i arbejdsløshedsloven og kontingentet til arbejdsløshedsforsikringen. I cirkulæret oplyses det, at ifølge arbejdsløshedslovens § 46, stk. 2, finder der en halvårlig regulering af dagpengesatserne sted, med virkning fra henholdsvis 1. april og 1. oktober. Reguleringen pr. 1. april 1976 er reguleret fra sats 173 til sats 184. Ifølge arbejdsløshedslovens § 76, stk. 1, skal medlemsbidraget reguleres ved stigning i dagpengesatserne, med et årligt beløb svarende til 2,25 gange dagpengesatsens størrelse og for bidragydende medlemmer udgør medlemsbidraget halvdelen af bidraget for nydende medlemmer.

Kontingentet fra og med 1. april 1976 udgør herefter følgende:

Arbejdsløsheds-kassen	kr. 39,00 md.
Administrationskassen	kr. 11,00 md.
Strejkefonden	kr. 9,00 md.
Ekstra-strejkefonden	kr. 4,00 md.
Social-hjælpefonden	kr. 5,00 md.
Oplysningsfonden	kr. 3,00 md.
Kongres- og reservefonden	kr. 1,00 md.
<hr/>	
I alt	kr. 72,00 md.

Cirkulære nr. 9/1976 vedrørende fastsættelse af omregnings-satsen i forbindelse med udbetaling af arbejds-løshedsunderstøttelse og til brug ved fastsættelsen af maksimumgrænserne for godtgørelse i henhold til uddannelsesloven m.v.

Arbejdsdirektoratet har godkendt følgende gennemsnitlige daglønninger for kassens område:

	KBH.	PROVINSEN
Mænd	288,88	233,00
Kvinder	284,00	221,00

gældende for 1. halvår 1976/77.

Arbejdsdirektoratet har til kassen fremsendt **cirkulære nr. 32/76** vedrørende ændring af arbejdsløshedslovens § 64, (78 dages reglen), hvilket har foranlediget kassens udsendelse af **cirkulære nr. 10/76**, hvori det oplyses, at lov om folkepension m.v. er ændret således, at en pension først tilkendes den 1. i måneden efter at lovens aldersbetingelser er opfyldt eller den 1. i måneden efter indgivelse af begæring om pension. Den foretagne ændring i arbejdsløshedslo-

vens § 64, stk. 1, 2. punktum lyder således:

»Dagpenge i de sidste 3 måneder, før pensionen begynder at løbe, og i de sidste 3 måneder før den 1. i måneden, efter at medlemmet er fyldt 67 år, medtages ved beregningen af, om retten til dagpenge er opbrugt«. Endvidere gives der i cirkulæret eksempler på beregninger af dette forhold.

Arbejdsdirektoratet har yderligere til kassens orientering fremsendt følgende cirkulærer:

Cirkulære nr. 31/76 vedrørende sømandsformidling.

Cirkulære nr. 33/76 vedrørende godt gørelse for tab af indtægt m.v. under deltagelse i specialarbejderkurser og efteruddannelseskurser for personer, der er ansat ved stat, kommune eller andre offentlige institutioner.

Cirkulære nr. 34/76 vedrørende indsendelse af afregning for udbetalt godtgørelse i henhold til uddannelsesloven m.v., samt omskolingsloven i finansåret 1975/76.

Cirkulære nr. 35/76 vedrørende offentlig anerkendelse af Kommunalarbejdernes Arbejdsløshedskasse i Danmark.

Cirkulære nr. 37/76 vedrørende udbetaling af dagpenge under kursus-deltagelse i henhold til tidligere gennemførte forsøgsmæssige ordninger.

Cirkulære nr. 37/76 vedrørende sammenslutning af Foreningen af danske Civiløkonomers Arbejdsløshedskasse og Juristernes og Økonomernes Arbejdsløshedskasse.

274 arbejdsløse mænd i København	5,2 %	450 mænd 6,6%
176 arbejdsløse mænd i provinsen	8,5 %	
80 arbejdsløse kvinder i København	4,5 %	186 kvinder 8,1%
106 arbejdsløse kvinder i provinsen	19,7 %	
<hr/>		
636 arbejdsløse	6,8 %	

Indtægten i marts har været:

Medlemsbidrag	kr. 337.425,00
Bidragydende	kr. 912,00
Bankrenter	kr. 2.893,34
Tilbagebetalt understøttelse	kr. 2.141,00
A conto til understøttelse	kr. 3.500.000,00
A conto til branchekursus	kr. 150.000,00
<hr/>	
	kr. 3.993.371,34

Udgiften i marts har været:

Understøttelser	kr. 3.695.177,00
Frikontingenter	kr. 1.184,00
Branchekursus	kr. 43.662,00
<hr/>	
	kr. 3.740.023,00

Københavns mandlige afdeling

Kassen har fra Arbejdsformidlingskontoret i København modtaget indberetning om, at medlem nr. 280155-0617 af Københavns mandlige afdeling er udeblevet fra anvist arbejde hos Fa. Rich. Müller, Malmparken 9, 2750 Ballerup. Efter indhentede oplysninger i afdelingen, har denne, på trods af henvendelse til medlemmet der forblev ubesvaret, ikke kunne finde fyldestgørende grund for, at medlemmet ikke har kunnet påtage sig det anviste arbejde og kassens hovedledelse har derfor i brev af 12. april 1976 under journal nr. D36-2-76 meddelt såvel arbejdsformidlingen som Arbejdsdirektoratet og afdelingen, at tilfældet må betragtes som arbejdsvægning og da det pågældende medlem tidligere har fået karantæne for arbejdsvægning, skal der kunne dokumenteres uafbrudt arbejde af over 5 ugers varighed, før understøttelsesretten genindtræder.

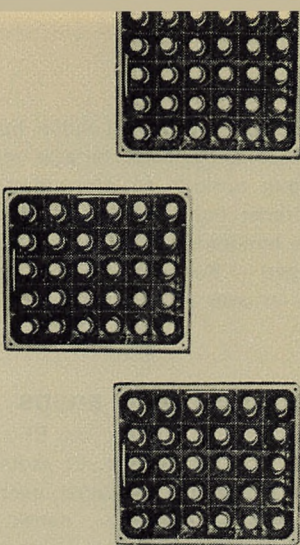
Ifølge den foreliggende skriftlige beretning er der i marts optaget 18 mænd og 4 kvinder, i alt 22 medlemmer.

Der er udmeldt 87 mænd og 17 kvinder, i alt 104 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af marts i København 4753 mænd og 1764 kvinder, i provinsen 2065 mænd og 537 kvinder, i alt 9119 medlemmer.

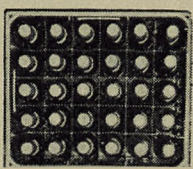
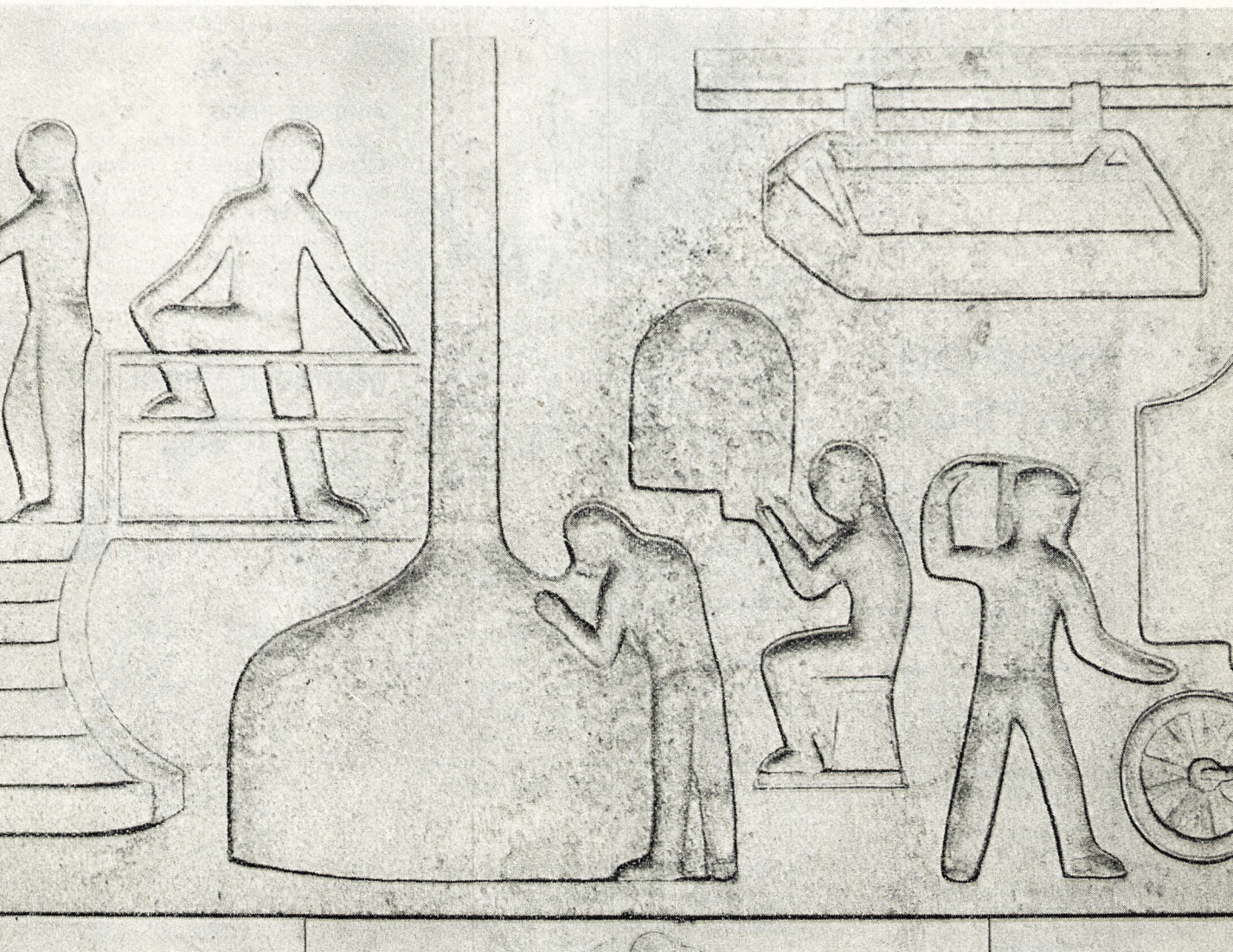
Den 25. februar var anmeldt 740 arbejdsløse.

Den 31. marts var anmeldt 636 arbejdsløse således:



7
JULI
1976

PROP OG KAPSEL



Medlemsblad for
**Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder Forbund**

Åle-pils med krudt

Man kan godt få en lille fjer på ved at drikke åle-pils. Bag den traditionsrige etiket skjuler sig en ny øl, Krudtugle-øl, fra Frederiksværk Bryggeri.

Bryggeriet er et af de ældste, men indtil for et år siden lavede man kun hvidt-øl og sodavand. Nu er man gået ind på det rigtige ølmarked.

Den Krudtugle-øl, der blev serveret ved ålefesten i Jyllinge, går til daglig under titlen »Liseleje«. Det er en pilsner i skatteklasse I.

Liseleje er en ny type, som er en videreudvikling af den første Krudtugle, som siden har fået navnet Asserbo. Det var en let sødlig type. Liseleje – altså Åle-pils – er lidt mere bitter, men den søde smag kan svagt spores.

Frederiksværk Bryggeri fremstiller i dag syv ølsorter, som alle markedsføres som Krudtugler.

★

Der ligger stadig en flaske snaps på bunden

Skovshoved Undersøiske Gruppe har gennemført den årlige dykkerprøve. 19 elever skulle dykke ned på 23 meter vand i sejlrunden syd for Hven.

For at være sikker på at eleven virkelig var nede på bunden, blev der nedsænket 22 flasker Rød Aalborg.

Alle kom op med deres flaske. Men – en enkelt flaske fik lov at blive liggende, hvis en tørstig sjæl skulle komme forbi.

★

PROP OG KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brønderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Ivar Nielsen (ansvarsh.)
Viktor Søndergaard

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. Fasan 8977

Forbundsformand
Ivar Nielsen

Næstformand
Steen Nielsen

Hovedkasserer
Poul Mathiesen

Sekretær
Viktor Søndergaard

Konsulenter
Erland Petersen
John Pedersen



I Norge er der som bekendt indført forbud mod spiritus- og tobaksannoncer. Bl.a. »Farmand« har på en fiks måde omgået dette tåbelige forbud. Her er et af eksemplerne. Ingen kan vist være i tvivl om, at det er »Black and White«-whisky, der er tale om.

★

Hvad er en ZYTHOSPHEALEPIGRAPHESYLLOGIST?

Det er – iflg. det britiske tidsskrift »Police World« og oversat til godt gammelt dansk en samler af øletiketter. Bladet beretter, at Senior Sergeant Dave Griffiths, Police Station New Plymouth, New Zealand, har en samling på 10.000 øletiketter fra hele verden.

★

De drikker deres eget øl

Udenlandsk øl er ikke videre efterspurgt i øllandet Vesttyskland. Over 99 pct. af den vesttyske befolknings samlede ølforbrug på mere end 93 mill. hektoliter i 1975 blev dækket af de godt 1600 bryggerier i Vesttyskland, oplystes det på bryggerisammenslutningens årsmøde i Stuttgart.

Gammel kunst

På British Museum i London har man en 6200 år gammel lertavle med en nøjagtig opskrift på ølbrygning. I århundreder har man brygget øl på diverse bondegårde og Danmarks ældste bryggeri – Kongens Bryghus naturligvis – er over 500 år gammelt.

★

EF-protest mod snaps

Nu risikerer Danmark en EF-sag på beskattningen af snaps. Et skotsk parlamentsmedlem har klaget over »den urimelige konkurrence«, dansk snaps påfører whisky, og sagen tages nu op af en fransk politiker, der siger, at Danmark overtræder EF-bestemmelserne ved forskellig beskattning af snaps og andre former for stærk spiritus.

★

Som en prins

»Tænk på skønne danske ord som Tuborg, Carlsberg og Aalborg. Du kommer til at føle dig som en prins i et eventyr af H. C. Andersen«.

Citatet er fra en reklame for Danmark i de svenske aviser. Ikke noget at sige til, hvis vort svenske broderfolk betragter os som fordrukne

ØLHUNDEN MENER:



De, der ser mest TV, forstår mindst, siger sagkundskaben.

Ja, så forstår man jo bedre, at Erhard Jacobsen kan samle så mange i sin nye organisation.

Der kan ikke regeres udenom Socialdemokratiet

Den samlede lovhøst har været forholdsvis god – og arbejdet bør gå videre.

Kan dansk fagbevægelse og Socialdemokratiet være tilfredse med de opnåede politiske resultater i den forløbne del af Folketingets samling? Prop og Kapsel har bedt formanden for den socialdemokratiske folketingsgruppe, fhv. minister Jens Risgaard Knudsen svare på spørgsmålet.

– Ja, det mener jeg.

– Hvilke resultater tænker du på?

– Ser vi tilbage på lovgivningsarbejdet forekommer det mig, at der er tale om en forholdsvis god lovhøst. Her tænker jeg ikke mindst på den arbejdsmiljøreform, som det er lykkedes arbejdsminister Erling Dinesen at få bred tilslutning til i Folketinget. Der kan også være grund til at erindre om væsentlige forbedringer, der er gennemført i indeværende folketingssamling til gavn for de arbejdsledige. Jeg synes, at vi har lov til at sige, at der er tale om væsentlige forbedringer i arbejdsløshedsforsikringsloven.

– Er der andre love, som fortjener at blive fremhævet?

– Går vi f.eks. ind på uddannelsesområdet, må det være meget nærliggende at nævne den nye folkeskolelov. Dertil kommer, at der er gennemført beskæftigelses- og erhvervsfremmende foranstaltninger på grundlag af septemberforliget. Ved disse foranstaltninger er der skabt mellem 40.-50.000 nye arbejdspladser.

Dramatikken den sidste dag

– Lige på falderebet før sommerferien var der optræk til politisk dramatik omkring den arbejdsretlige lovgivning. Kom det overraskende?

– Ja, ubetinget. Forhandlingerne fik et forløb, som vi faktisk burde have været forskånet for. Vort folkestyre tåler ikke, at noget sådant gentager sig.

Det undrer mig stadigvæk ikke så lidt, at René Brusvang havde held til at skabe en borgerlig front imod regeringen. Mon ikke også flere af de folketingsmedlemmer, der sluttede op bag Brusvang allerede havde fortrudt denne opbakning, inden Folketingets formand sendte tinget hjem på sommerferie? Jeg tror det.

– Der skete ingen ændring i situationen vedr. de arbejdsretlige forhold. Hvorfor så dramatikken?

– Det må man nok spørge om. Kendsgerningen er at der ikke er ændret en tøddel i den retstilstand, som var gældende på det nævnte område forud for de famøse timer i Folketinget.

– Vil dette intermezzo komme til at skade de kommende forhandlinger om en indkomstpolitik?

– Det håber jeg ikke.

– Er det rigtigt opfattet, at regeringen og Socialdemokratiet ikke stræber efter et valg?

– Ja, det er det.

– Der ønskes resultater?

– Ja, ganske rigtigt. Det finder vi mere påkrævet.

– Har samarbejdet i Folketinget været tilfredsstillende?

– Tilfredsstillende er vel så meget sagt. Personligt kunne jeg godt have tænkt mig at være blevet forskånet for de seneste skærmydsler. Jeg håber imidlertid at det må være et afsluttet kapitel. For mig er der ingen tvivl om, at septemberforliget i høj grad har bidraget til at øge den politiske stabilitet. Det var der også behov for. Den sammensætning, som Folketinget fik ved valget i januar 1975, siger et og andet om, hvor nødvendigt det er, at der i Folketinget findes medlemmer, som lægger vægt på et fornuftigt politisk samarbejde og et funktionsdygtigt folketing.

Intet alternativ udenom Socialdemokratiet

– Er der noget alternativ til den siddende regering?

– Nej, slet ikke. Jeg finder, at vi i indeværende folketingssamling har fået adskillige beviser på, at der simpelthen ikke kan regeres uden om Socialdemokratiet. Den måde, hvorpå de borgerlige partier er splittet på kryds og tværs er en stærk understregning af, at der ikke er noget regeringsdueligt alternativ til den socialdemokratiske mindretalsregering.

– Så vil et valg ikke løse noget problem?

– Man skal selvfølgelig altid være varsom med at spå om fremtiden. Socialdemokratiet lægger imidlertid ikke op til et folketingsvalg i utide.

– Man frygter det heller ikke?

– Nej, slet ikke. For Socialdemokratiet er samarbejdet det afgørende, og jeg håber inderligt, at det samarbejde, som statsminister Anker Jørgensen har været i stand til at formidle, må kunne fortsætte valgperioden ud.

Vi må selvfølgelig ikke se bort fra, at med den sammensætning, som Folketinget har, kan Socialdemokratiet og regeringen blive tvunget ud i en valgsituation. Hvornår det sker, bliver måske markeret i løbet af sommeren.

– Det var i forbindelse med vedtagelsen af finansloven ret opsigtsvækkende, at 53 medlemmer af Folketinget stemte imod. Er det ikke en farlig udvikling?

– Selve afstemningen har i høj grad krav på bevågenhed. At 53 af Folketingets 179 medlemmer ikke ville medvirke til finanslovens endelige vedtagelse, er i sig selv meget foruroligende. Det siger også et og andet om, at de 122 folketingsmedlemmer, der står bag septemberforliget, har en særlig pligt til at trække på samme hammel. I befolkningen vil der heller slet ikke være forståelse for, at et eller flere af forligspartierne gør forsøg på at gå egne veje.

Det er løsninger af de foreliggende store opgaver, der ventes på.

Tre ud af fire på bryggerierne er hørehæmmet



Trods store bestræbelser på at sænke støjhelvedet på De forenede Bryggerier (Carlsberg/Tuborg) risikerer arbejderne på virksomheden i højere grad end andre mennesker at miste evnen til at høre. Efter 10 års ansættelse på bryggerierne, er 75 pct. støjskadede.

Det fremgår af en høreundersøgelse af knap 7000 arbejdere i tidsrummet 1973-74. En rapport om undersøgelserne er offentliggjort på Carlsberg.

Undersøgelsesernes formål er at konstatere den enkelte medarbejders støjtølsomhed for at muliggøre forebyggelse af støjskader.

Kun en lille del af arbejderne, der har været ansat på bryggerierne i op til 5 år, lider af støjskader. Men efter arbejde i 10 år eller mere, er 75 pct. af arbejderne støjskadede.

Det er specialist i næse-, øre- og halssygdomme, læge Jørn Rosborg, der for De forenede Bryggerier A/S, har foretaget undersøgelserne. I materialet lægger han vægt på, at høreskaderne under alle omstændigheder rammer befolkningen. Derfor skyldes hørenedsættelsen hos bryggeriarbejderne ikke udelukkende støjniveaue på deres arbejdsplads.

Af svarene til et spørgeskema, som indgår i undersøgelsen, fremgår det, at 57 pct. af dem, der gennem målinger fik konstateret støjtunghørhed, følte sig hørehæmmede.

Høreværn anvendtes rutinemæssigt af en fjerdedel af de undersøgte, hyppigere af de unge end af de ældre. Der fandtes en tydelig sammenhæng mellem relativ god hørelse og høreværnsanvendelse.

Stress

Straks efter kritiserede formanden for de københavnske bryggeriarbejdere, Holger Foss rapporten ved at betegne den som mangelfuld. – Rapporten burde beskæftige sig med andre emner en høreskader. Hvad med stress, hovedpine, forhøjet blodtryk, hjertebanken og de arbejdsulykker som forårsages af støjen? spørger han.



Holger Foss.

20 millioner

»Siden 1973 har vi brugt over 20 mill. kr. på at bekæmpe støjen og undersøge dens virkninger,« siger administrerende direktør, Poul J. Svanholm.

»Den store indsats vil fortsætte. Vi har bragt antallet af arbejdspladser, som er udsat for 90 decibel, ned fra 750 til 50.



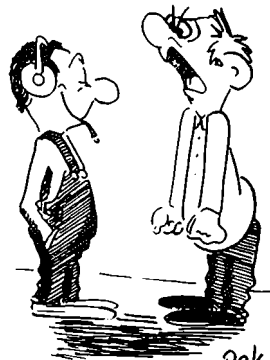
Dir. P. Svanholm.



Lone Christensen.

»Nu må politikerne og arbejdstilsynet gøre noget. Vi har hele tiden vidst, at støjen på bryggerierne er skadelig for helbredet. Men med den ny undersøgelse kan myndighederne ikke længere hævde, at der mangler videnskabelige beviser.«

Sådan siger formanden for de kvindelige københavnske bryggeriarbejdere Lone Christensen, som en umiddelbar kommentar til rapporten om høreskader.



– Og jeg forbyder Dem at bruge høreværn, når De bliver irretesat

Til medlemmerne på depoterne!

På givne foranledning, skal vi vedr. arbejdstiden på depoterne gøre opmærksom på følgende protokollat fra et organisationsmøde som afholdtes den 29. august 1974.

Sagen drejede sig om fortolkning af den i særtaftalen indførte bestemmelse vedr. overarbejde. Sagen forhandlede, og der opnåedes enighed om følgende protokollat:

Overarbejde på depotet fortolkes således: Arbejdet planlægges, så det kan udføres indenfor den normale arbejdstid på 40 timer pr. uge.

Der kan finde overarbejde sted ved særlige lejligheder f.eks. op til højtid m.m.

Ved sådanne lejligheder dækker provisionen eventuel overarbejde, ligesom der kan finde undertid sted uden fradrag i lønnen.

Depotindehaverforeningen i Danmark
Niels Bent Nielsen

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineraltvandsarbejder Forbund
Steen Nielsen

Det vil sige, eventuelle depoter der kører med fast overtid er i strid med bestående overenskomst.

Alle skal have betalt frihed til uddannelse

Spørgsmålet om »betalt frihed til uddannelse« er nu kommet op til debat mellem regeringen og arbejdsmarkedets hovedorganisationer, i forbindelse med en kommende ratificering i folketinget af ILO-konvention nr. 140 om dette spørgsmål.

Arbejdsministeriet har forespurgt DA og LO, om man mener, konventionen allerede er gennemført i Danmark på alle de uddannelsesfelter, som er omhandlet i konventionen. Her opstår uenigheden, idet arbejdsgiverforeningen mener, at lovgivning og overenskomsttaftaler har dækket alle områder ind, mens LO er af den modsatte opfattelse.

KUN DELVIS

LO har svaret ministeriet, at der er delvis godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste, hvad angår erhvervsuddannelse af voksne, specialarbejder- og omskolingsuddannelser, efteruddannelse af faglærte samt joqtræning på virksomheder.

Men tilbage står en række uddannelser, hvor der efter LO's opfattelse ikke ydes deltagerne den tilstrækkelige økonomiske kompensation, som er foreskrevet i konventionens artikel 1, understreges det.

Det gælder den studieforberevende undervisning og uddannelse ved universiteter og højere læreanstalter, men det gælder også hele det område, der

vedrører den almene voksenundervisning, kurser om samfunds- og arbejdslevsproblemer samt oplysningsforbundenes kulturelle aktiviteter.

DELTAGER IKKE

Disse uddannelser har hverken godtgørelse eller uddannelsesstøtte tilknyttet og er derfor i dag udelukkende henvist til gennemførelse i aftentimerne, hvilket erfaringsmæssigt betyder, at en stor del af deltagerne bl.a. grundet fysisk belastende arbejde i dagtimerne, understreger LO.

I svaret nævnes endelig den faglige tillidsmandsuddannelse, hvor der godt nok er skabt en FIU-fond, men endnu ikke af tilfredsstillende omfang og ikke omfattende virksomheder uden overenskomst eller stat og kommune.

NYE LOVE

LO lægger stor vægt på, at der tages helt nye lovinitiativer, der kan skabe rimelige ordninger for det meget vigtige voksenundervisningsområde.

Her kan med stor ret hævdes en samfundspligt til at tilbyde en godtgørelsesordning – svarende til ordninger i arbejdsmarkedsuddannelserne – til f. eks. alle voksne med syv eller færre skoleår i ungdomsårene samt til alle i øvrigt med behov for at ajourføre deres, for mange år siden, erhvervede skolekundskaber.

Sluttelig peger LO på, at både regerings- og arbejdsgiverrrepræsentanter for Danmark, sammen med fagbevægelsens repræsentanter, stemte for konventionen ved ILO's 59. samling.

»LO-Bladet«.



Rettelse til Forbundets kursusplan 1976-77

Hovedbestyrelsen har på sit ordinære møde den 18. juni 1976 vedtaget, at der fremtidig afholdes 2 forbundskurser om året, hvilket bevirker at kursuspla-

nen, der blev bragt i Prop og Kapsel nr. 5, ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold. Endvidere er 2. halvdel af det første

forbundskursus (F 1 B) flyttet til et tidligere tidspunkt.

Planen for **forbundskurser 1976-77** ser derefter således ud:

Kursusbetegnelse	Tidspunkt	Kursus-sted
F 1 A (forbundskursus 1. halvdel)	24.-29. oktober 76 (uge 44)	Roskilde Højskole
F 1 B (forbundskursus 2. halvdel)	9.-14. januar 77 (uge 3)	Roskilde Højskole
F 1 A (forbundskursus 1. halvdel)	20.-25. marts 77 (uge 13)	Roskilde Højskole
F 1 B (forbundskursus 2. halvdel)	17.-22. april 77 (uge 17)	Roskilde Højskole

Med hensyn til tidspunkterne for week-end kurserne, er disse uforandrede.

Bistandsloven

AF INGE FISCHER MØLLER



Bistandsloven, der trådte i kraft den 1. april, bliver af mange forskellige grupper kritiseret sønder og sammen.

Jeg vil gerne tage afstand fra denne kritik. Jeg er sikker på, at bistandsloven er et godt redskab for os, der er interesseret i at få en god og grundlæggende socialpolitik. Som bekendt er bistandsloven jo det sidste og afgørende led i den socialreform, som blev planlagt i slutningen af de glade tressere. Socialreformkommissionen har lagt op til andre nydannelser indenfor det socialpolitiske område, bl.a. dagpengeloven og loven om oprettelse af sikringsstyrelser og loven om oprettelse af den sociale ankestyrelse, — de love er allerede gennemført. Det nye socialpolitiske system bliver imidlertid først rigtig komplet, når bistandsloven nu er trådt i kraft. Med denne lov gennemføres nemlig det såkaldte enstrengede system fuldt ud.

Den enkle og meget positive tanke, der ligger bag det nye system og dermed bistandsloven, er, at borgerne skal fritages for på det sociale område at rende fra det ene kontor til det andet, når de har brug for hjælp. Når borgerne i dag må løbe spidsrod mellem forskellige sociale institutioner, skyldes det for det første, at kompetancen til at træffe de nødvendige afgørelser er spredt på en række statslige og kommunale myndigheder. For det andet må årsagen søges i, at de regler, der skal anvendes, er spredt i forskellige mere eller mindre forældede love.

Når bistandsloven nu er trådt i kraft ophæves 6 andre love, nemlig lov om børne- og ungdomsforsorg, lov om husmoderafløsning og hjemmehjælp, omsorgsloven, lov om offentlig forsorg, revalideringsloven og mødrehjælpsloven. Samtidig vil borgeren — i princippet uanset hvilket socialt problem, det drejer sig om — kunne nøjes med at

henvende sig til et sted, nemlig i den lokale kommunes sociale forvaltning.

Dette er i sig selv et meget væsentligt fremskridt i forhold til i dag, hvad alle, der har været i berøring med den sociale sektor, kan tale med om. Det er nemlig ikke så let, som mange tror, at få den hjælp, man har krav på. Samtidig gennemføres det forebyggende princip, som vi kender fra sundhedssektoren, også på det sociale område. Kommunerne får nemlig pligt til i højere grad end i dag at gennemføre såkaldt opsøgende forsorg. Det vil sige, at socialforvaltningerne ikke skal sidde med hænderne i skødet, indtil ulykken er sket, og visse grupper af samfundets borgere har fået en meget hårdt belastet social situation.



Kommunerne får pligt til aktivt at forebygge sociale skader på det tidligst mulige tidspunkt, f.eks. i relation til børne- og ungdomsforsorgen.

Rent bortset fra de menneskelige tragedier, som herved kan undgås, er der ingen tvivl om, at en sådan linje i socialpolitikken på længere sigt vil kunne begrænse omkostningerne ved de sociale ydelser.

For at sige det kort! Alle andre end Fremskridtspartiets folk vil kunne indse, at det er billigere at ansætte f.eks. en

ekstra socialmedarbejder i en kommune, der kan støtte og vejlede socialt truede familier end at vente på, at børnene fra disse familier i tilfælde af endeligt sammenbrud skal anbringes på børneinstitutioner.

Socialreformen og dermed bistandsloven er kommet for at blive. Det er ikke ensbetydende med, at vi nu skal læne os tilbage og konstatere, at vi nu i Danmark har gjort, hvad der skal gøres på det socialpolitiske område i de første mange år. Vi skal fortsat være aktive og kritiske i vores holdning, så forbedringer og forenklinger kan etableres i tide.

Der har bl.a. i dagspressen været forskellige forlydender om, at kommunerne ikke har personale og ikke har penge nok til at opfylde bistandslovens målsætning, og at de heller ikke arbejdsmæssigt har mulighed for at kunne opfylde målsætningen. Hertil er at sige, at det er klart, at overgang fra fra et system til et andet vil volde vanskeligheder. Imidlertid vil jeg vove at påstå, at den problemstilling, som kommunen bliver stillet overfor med bistandslovens ikrafttræden ikke er ny. F.eks. har kommunerne allerede efter den nugældende dagpengelov en pligt til opsøgende forsorg. Kommunen skal nemlig også i dag, når en person har været syg i en samlet periode på 3 måneder, træde til med råd og vejledning. Kort sagt være opmærksom på, om borgeren i samfundet får den hjælp der er bedst egnet i den pågældende situation.

Der kan siges meget om bistandslovens enkeltheder, men som helhed er det en god lov, og hvis vi møder den positivt, er jeg også sikker på, at de mennesker, der skal have hjælp af bistandsloven, vil få det lettere.

Det kræver dog, at vi alle er aktive, navnlig i den første tid.

Ændrer lov, så den bliver reelt sikkerhedsnet for arbejdstagere

Loven er ændret – giver nu sikkerhed

Ulykkesforsikringsloven, der i de senere år har været genstand for hård kritik, er af et enigt folketing blevet ændret, så den nu giver reel sikkerhed for erstatning til de mange, der bliver syge eller skadet på arbejdspladsen. De erhvervmæssige sygdomme, der kan give erstatning, er blevet væsentligt forøget i den nye lov, som træder i kraft 1. juli i år. Og samtidig indføres det princip, at arbejdsgiveren skal bevise, at sygdommen ikke skyldes arbejdet, hvis erstatning skal bortfalde. Hidtil har det omvendte været gældende.

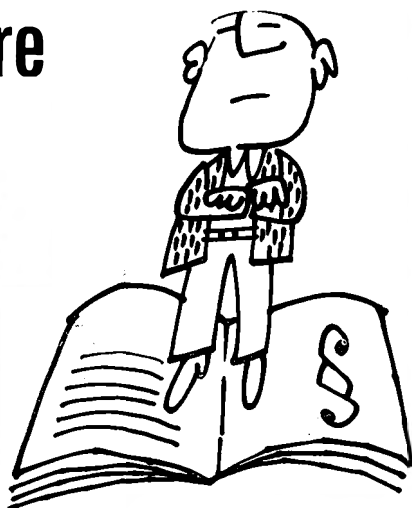
Den hårdt kritiserede ulykkesforsikringslov er netop blevet ændret, så den reelt nu vil komme til at virke som den beskyttelse for arbejdere, der kommer til skade eller bliver syge på grund af dårligt arbejdsmiljø, der egentlig burde være dens funktion. Dette har den nugældende lovs § 1 A blot været en hindring mod.

Socialminister Eva Gredal nedsatte på baggrund af dette i 1973 et udvalg, der skulle foreslå ændring i loven. LO har fået repræsentation i dette udvalg ved sekretær Finn Thorgrimsson og arbejdsmiljøkonsulent Jørgen Eliikofer. Og det første resultat af arbejdet, forslag til ændring af § 1 A og lovens erhvervssygdomsliste, fremlagde Eva Gredal i februar i folketinget som forslag til lovændring.

Og dette forslag er nu vedtaget af et enigt folketing. Senere vil udvalget foreslå en samlet revision af loven.

NYT INDHOLD

Hensigten med den nye formulering af § 1 A er at ændre erhvervssygdomsbegrebet, så det kommer til at svare til



den opfattelse, der i de senere år er blevet fremherskende. Hele det nye lovkompleks vil bl.a. i konsekvens af dette komme til at hedde »lov om arbejdsskadeforsikring«.

Den nye § 1 A søger i høj grad at leve op til dette begreb. Ændringernes omfang vises bedst ved at sammenligne afgørende formuleringer fra den nugældende § 1 A med det fremsatte ændringsforslag.

I den gældende § 1 A hedder det således om muligheden for erstatning:

SAMMENLIGNING

»De i nedenstående skema omhandlede erhvervssygdomme berettiger til erstatning i overensstemmelse med nærværende lov, såfremt det med rimelig sandsynlighed kan antages, at disse sygdomme og deres følgetilstande udelukkende eller i overvejende grad skyldes skadelige påvirkninger hidhørende fra den forsikredes arbejde, eller de forhold, hvorunder det foregår«. Herefter følger erhvervssygdomslisten, der betragter sygdommen ud fra en medicinsk synsvinkel, uden i særlig grad at lave en kombination af den medicinske påvisning og det faktiske erhvervsforløb – og dermed de påvirkninger – den sygdomsramte har været udsat for i sin »karriere«.

Mod denne nugældende formulering skal man holde den nye formulering i forslaget § 1 A, stk. 2, stk.3 og stk. 4. Det hedder her:

»Som erhvervssygdomme .. anses sådanne sygdomme som efter medicinsk og teknisk erfaring er forårsaget

af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, hvorunder det foregår, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Det kan i reglerne bestemmes, at sygdomme kun anses for erhvervssygdomme, når de er forårsaget af arbejde i bestemte arbejdsområder...«. Og videre: »En person .. har krav på ydelser efter loven, med mindre det anses for overvejende sandsynligt at sygdommen skyldes andre forhold ..«. Samt endelig: »Ydelser .. kan tillige tilkendes for andre sygdomme end erhvervssygdomme, såfremt det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske erfarings opfylder de krav, som er nævnt .. eller at den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art«.



Sammenligningen viser for det første, at der er indført det, man kalder »omvendt bevisførelse«, dvs. at en erhvervssygdom automatisk berettiger til erstatning. Kun hvis det kan bevises – af arbejdsgiveren og dennes forsikringselskab – at sygdommen skyldes andre forhold, gives ikke erstatning. Et sådant bevis er i praksis meget vanske-

Fortsættes side 14

Politisk mod og et personligt engagement en forudsætning

hvis bistandsloven skal virke, skriver revalideringschef C. G. Kongerslev, Aalborg, der peger på en række huller i det enstrengede system, uanset at der er indbygget styrke i selve loven.

Gennem en årrække har jeg efter opfordring i »Nyt fra Arbejdsdirektoratet« kommenteret det foregående års revalideringsstatistik. Foruden at fremhæve relevante tal herfra, har jeg herved haft lejlighed til at kommentere og analysere nogle af de tendenser, der har kunnet udledes af udviklingen fra år til år.

I de seneste år har disse kommentarer været præget af den stagnation, der må ses som en følge af, at revalideringsområdet siden 1970 kun har haft en meget begrænset politisk opbakning. Den heraf forårsagede relative svækkelse af beredskabet indtrådte på et tidspunkt, da en igangværende gunstig udvikling med fordel kunne have været fulgt op. — På det allersidste er de heraf forårsagede vanskeligheder blevet forstærket af den enkelte medarbejders stigende utryghed over for sin egen fremtid som følge af usikkerheden, ikke alene omkring selve bistandsloven og dens ikrafttrædelsestidspunkt, men også om de organisatoriske og cirkulæremæssige bestemmelser, der skulle give de kommende arbejdsopgaver et mere konkret indhold.

Uformindsket klienttilgang

Det er derfor ikke overraskende, at denne stagnationstendens har givet sig forstærkede udtryk i revalideringsstatistikken for 1974-75. — Dette viser sig dels i en stadig mindsket klienttilgang (ca. 16.000 nye klienter mod max. 20.000 i 1971-72), dels i en alvorlig kolbøtte for så vidt angår antallet af afsluttede sager (ca. 18.500 mod ca. 23.500 i det foregående år — efter en indtil da regelmæssig stigningstakt i antallet af afviklede sager). — Når på denne måde en ikke



uvæsentlig nedgang i antallet af nytilmeldte sager med et i princippet uændret personaleberedskab, er gået hånd i hånd med en markant nedgang i antallet af afsluttede sager, kan det kun tages netop som et udtryk for og en konsekvens af den almindelige usikkerhed og utryghed som har medført en alvorlig svækkelse af den enkelte medarbejders initiativ og virkelyst og dermed effektiviteten. — Dette er samtidig et memento om, at engageret socialt rådgivnings- og vejledningsarbejde kun i længden vil kunne gennemføres under trygge og afslappede arbejdsforhold, heri indbefattet tilstedeværelsen af et tilstrækkeligt og kvalificeret beredskab.

Lokale variationer

På overgangen til det egentlige afviklingsår 1975-76, var der i alt 36.378 sager under behandling i revalideringscentrene. Dette tal er imidlertid, når det splittes op på de enkelte centerområder, stærkt varierende. Dette betyder igen, at afviklingsproblematikken i forhold til de modtagende kommuner har varierende tyngde fra område til område. — Variationerne i antallet af sager under behandling spænder således (pr. 1000 ind-

byggere) fra 11 i København/Fredriksberg over ca. 9 i Fyns og Århus amter, 6-8 i Storstrømsamtet samt Ribe, Vejle og Ringkøbing amter til 4-4½ i Vestsjællands og Nordjyllands amter.

Antallet af udfærdigede nye bevilninger til støtte i medfør af revalideringslovens §§ 3, 6 og 8 har praktisk talt været konstant (11.449 mod 11.122 i det foregående år), mens der har været en mindre nedgang i antallet af institutionshenvisninger:

§ 5 institutioner: 4.611 (4.755 i 1973-74 — § 10 institutioner: 425 (514 i 1973-74) — Beskyttede enkeltpladser: 3 (46 i 1973-74).

Den sidste særlig markante nedgang er forårsaget af et centralt påbud om ikke at oprette nye enkeltpladser (af besparelsemæssige årsager).

Ved udgangen af 1974-75 udgjorde institutionsberedskabet:

§ 5 institutioner: 1496 pladser (be-lægning 1413).

§ 10 institutioner: 1064 pladser (be-lægning 1009).

Beskyttede enkeltpladser: 368.

Statens udgifter til lån og tilskud i medfør af revalideringslovens §§ 6 og 8 samt til dækning af underskud for institutioner og beskyttede enkeltpladser i medfør af lovens §§ 5 og 10 androg i 1974-75 275 mill. kroner.

Efter bistandslovens § 42 — således som den ser ud i skrivende stund — vil en betydelig del af de udgifter der hidtil er investeret i uddannelsesformål i medfør af revalideringslovens § 6, fra 1. april 1976 skulle afholdes af statens uddannelsesstøtte, dels som en direkte udgiftsforøgelse, dels i form af forøgede statslige garantier, på tilsammen 150-200 mill. kr. — Efter overgangsbestemmelserne i det nu foreliggende cirkulære om kontanthjælp i henhold til bistandsloven, vil en pligt til at søge statens uddannelsesstøtte dog for de løbende sagers vedkommende først træde i kraft fra 1. august 1976.

Bistandsloven revolutionerende

Så meget og så lidt om nogle tal, der har relation til revalideringslovens forstående integration i et samlet socialt bistandssystem. — Hvilke forventninger kan vi nu forbinde med det tilbud, hvormed dette samlede sociale bistandssystem vil møde den enkelte borger efter den 1. april 1976?

Af en artikel i forrige nummer af »Nyt fra Arbejdsdirektoratet« fremgår af overskriften, at bistandsloven ikke er nogen revolution. — Når man vil betænke, hvor mange gode kræfter og tanker der har været nedlagt i forberedelserne til socialreformen og ikke mindst i forberedelserne til bistandsloven, må dette vel siges at være en beklagelig konklusion. Den er næppe heller holdbar, og dette bekræftes da også, når man læser artiklen. Af denne kan man udlede, at netop de strukturelle ændringer, der dels findes i, dels knytter sig til bistandsloven som rammelov og »her og nu«-lov, i virkeligheden åbner revolutionerende muligheder for en løbende tilpasning til aktuelle behov. Det betyder — både i forhold til den enkelte borgers behov og med hensyn til de behov, der udløses af samfundets udviklingstendenser — at de nødvendige tilpasninger i vidt omfang kan finde sted uden et samtidigt behov for lovændringer. **Dette er bistandslovens styrke.**

Fare for skibbrud i starten

Lovens største svaghed vil nok vise sig at ligge i noget, der ligger uden for lovens indhold, nemlig i den omstændighed, at lovens ikrafttrædelse sker på et tidspunkt, hvor ved skæbnens ugunst den økonomiske og politiske struktur i vort samfund afviger så stærkt som overhovedet tænkeligt fra de forudsætninger, der dannede grundlag for socialreformkommissionens overvejelser i den sidste halvdel af de såkaldte glade 60'ere. — Denne ugunstige startsituation forstærkes så af, at man i forberedelsen af lovens ikrafttræden ikke i ønskelig grad har formået at drage fordel af de flere gange forlængede tidsfrister for ikrafttrædelsen. Dette gælder f. eks. for så vidt angår udarbejdelsen af de for lovens daglige administration — og for planlægningen heraf — fornødne cirkulæremæssige bestemmelser. Det gælder en utilstrækkelig og ofte ukoordineret ud-

dannelsesmæssig aktivitet, det gælder også en forsvarlig cementering af de afstakne forbindelses- og samarbejdslinjer til sundhedssektoren og til arbejdsformidlings- og erhvervsvejledningssektoren.

Man står da den 1/4 1976 med en i princippet hensigtsmæssig lov om social bistand, som kan stå i fare for at lide skibbrud i starten som følge af et svigtende samspil mellem de ressourcer, der er investeret i loven og de behov, man møder i her-og-nu-situationen.

Ikke de penge som kommissionen forudsatte

De økonomiske ressourcer, der er indbygget i lovtæksten, er således svagere end forudsat af socialreformkommissionen, når der ved beregningen af forbigående hjælp tages udgangspunkt i folkepensionens grundbeløb i stedet for i invalidepensionsniveauet. Herved er bistandsloven helt ude af balance med dagpenge-loven, således at forstå, at den person, der som følge af sygdom eller ulykkestilfælde må gå ind i en behovsbetonet skolegangs- og/eller uddannelsessituation, må se i øjnene, at det kan indebære en forringelse af hans eller hendes økonomiske status i forhold til, ikke alene det hidtidige lønniveau, men også i forhold til dagpenge-niveauet.

Udviklingen af de administrative ressourcer — og heri er indbefattet den mest betydningsfulde af bistandslovens socialpolitiske landvindinger, forpligtelsen til rådgivning og vejledning — er på det seneste som oftest blevet camoufleret under benævnelsen »en administrativ reform«, som er opfattet som udtryk for en »rationalisering« og kan dermed have skabt en forventning om, at bistandsloven kan føres ud i livet med det personaleberedskab, som i dag er til rådighed på kommuneplanet og i de statslige organer, der nedlægges. — Man må i denne forbindelse ikke overse betydningen af, at der samtidig pålægges kommunerne en kvalificeret forberedelse af sager om invalidepension.

Politisk mod bliver afgørende

Det vil på denne baggrund kræve betydeligt politisk mod at skabe balance mellem den enkelte bistandsøgendes berettigede forventninger, og det be-

redskab — der betinger opfyldelsen af sådanne forventninger. — Det er graden af politisk mod, der vil blive afgørende for lovens funktionsduelighed med risiko for en graduering fra den ene kommunale enhed (amterne indbefattet) til den anden. Sagt med andre ord: Der bør ikke kunne sættes lighedstegn mellem ordene »social« og »administrativ« hæftet på den reform, der er indbygget i bistandslovens forudsætninger.

En og anden vil da kunne indvende, at betragtninger af denne art er udtryk for en form for defeatisme med baggrund i forfatterens hidtidige tilknytning til et af de statslige områder, som nedlægges pr. 31/3 1976. — Tværtimod: De må ses som udtryk for en saglig bekymring hos den, der med en accepteret tilknytning til og integration i det nye system, og i løbende arbejde for at få det hele op at stå, har haft og stadig har de pågældende vanskeligheder nær inde på livet.

Kommunal velvilje og dyb bekymring

Det, man således har mødt i det samarbejde, der i afviklingsfasen er etableret mellem de afleverende statslige organer, og de modtagende kommunale sagsbehandlere, er en levende interesse hos de sidstnævnte for de nye opgaver. Dette engagement har imidlertid efterhånden som omfattet af de forpligtelser, der ligger i den nye arbejdsform, er kommet til at stå dem klart, i stigende grad været parret med en dyb bekymring. I virkeligheden er de hidtidige revalideringsopgaver kun et enkelt eksempel på den række af områder, hvor behovet for en ikke-ekspeditionsbetonet rådgivning og vejledning over for borgeren ikke hidtil har været opfyldt, og hvor nu 6 minutters ekspeditionstid må ændres til mange gange 60 minutters samtaletid og i forbindelse hermed behov for tid til analyse og planlægning.

Meget mangler i forberedelserne

Man møder i enkelt-sager, hvor en behovsvurdering klart taler for en langsigtet løsning i form af en længerevarende uddannelse, spørgsmålet: »Hvad vil det koste i kroner og ører? og hvor svaret kan give anledning til ekstra overvejelser, når det går

ud på et 6-cifret tal, hvor det første ciffer ikke nødvendigvis behøver at være et 1-tal.

Man møder stadig usikkerhed om formen for og indholdet af den lægelige medvirken i de opgaver, der er henlagt til social- og sundhedsforvaltningerne. I dag — mindre end to måneder, før en beslægtet reform, decentraliseringen af førtidspensionsafgørelserne, træder i kraft — møder man en svigtende information til sundhedssektoren om, hvorledes den lægelige medvirken her forudsættes at skulle finde sted — og hvorledes den kan honoreres.

Dette og meget mere er medvirkende til at skabe frustrationer, som burde have været overflødige, hos det personale, som i social- og sundhedsforvaltningerne skal repræsentere — eller måske snarere præsentere det

énstrengede system over for den enkelte — samspilsramte — borger.

— — —
Der siges som sagt, at bistandsloven ikke er nogen revolution. — Jeg tror og håber på, at bistandsloven er udtryk for en revolution i form af en nytænkning, som med lovens ikrafttræden får mulighed for at realisere sig selv. — Det sker ikke på dato og klokkeslæt — det er, som enhver revolution en proces, der skal have sin tid til at slå igennem i fuld styrke. Værdigheden af denne proces er afhængig af såvel det personlige som det politiske engagement i opbakningen af bistandslovens principper. En svigtende politisk opbakning kan svække det personlige engagement. — Et svigtende personligt engagement kan begrænse effekten af det énstrengede system. — En svigtende effekt af det énstrengede system vil være en socialpolitisk tragedie!

kostning. Denne tendens må Vandredstillingen pege på og gå imod. Men den må især gå imod privatkapitalismens ide om at »enhver er sin egen lykkes smed«, med troen på, at penge skaber lykke.

Vi må altså angribe privatkapitalismens PENGELYKKEFILOSOFI.

Da vi havde klaret denne første forhindring, tog Vandredstillingen form, vi fik den lagt i foreløbige faste rammer, om hvad vi vil tilbyde og hvordan.

Vandredstillingen skal være opsøgende. Den skal henvende sig til arbejdspladser, skoler af enhver art, biblioteker, og i værste fald vises foran fabriksportene og på gader og torve. Og det vigtigste — der skal være fest når den kommer til byerne ud over landet.

De bøger der skal fremstilles skal være beskrivelser fra arbejdsmiljøer, fra fabrikker, landbrug og hjemmene. Vi må hente fortiden frem, for at afspejle arbejderklassens udvikling. Men vi må især afspejle vores egen tid, både med forfattere fra Socialistisk Forfatterfraktion, og især tekster fra skrivende arbejdere. Angående skrivende arbejdere er vi så heldige, at Socialistisk Kulturfront kender i øjeblikket navne på 50 skrivende arbejdere, som ikke har kunnet komme igennem med deres tekster, de får en chance nu med at få deres tekster frem i dagslyset.

Vandredstillingen skal følges op med oplæsning, sang, musik, dans teater, tegninger, foto, film og plakatkunst.

Og vi må tilrettelægge Vandredstillingen så hele familien kan deltage, derfor må vi også have et indslag for børn.

Hvor vi kommer frem vil vi søge kontakt med allerede eksisterende lokale kulturaktiviteter som musik, sang og alternative teatergrupper. Vi vil også opfordre arbejderne til at finde eksisterende tekster frem fra kommodeskufferne. Endvidere vil vi opfordre arbejderne til at stille krav om at få oprettet biblioteksfilialer, som de selv skal have ansvar for.

I forbindelse med Vandredstillingen skal der holdes et forfatterseminar for skrivende arbejdere og forfattere på Tvind Skolerne fra d. 20.-28. aug., hvor udsøgte tekster fra skrivende arbejdere kan få deres tekster trykt.

På dette seminar skal Vandredstil-

indviede Bente Østrup Madsen, som var i samme situation som jeg, i mine tanker. Siden har vi talt om, hvordan vi kan skabe en vandredstilling og om hvor bred den skal være. Vi blev hurtigt klar over, at en Vandredstilling af bøger alene ville blive for kedelig. Så prøvede vi at kæde den sammen med andre tilbud, og arbejdede så længe med den ide, at Vandredstilling fik karakter som en bevidstgørelse for underholdning. Vi stillede os da det spørgsmål: har vi en arbejderlitteratur, hvis, hvad skal vi så bruge den til? Dette spørgsmål fik os hurtigt til at udvide tanke-sættet: findes der en arbejderkultur, hvis, hvordan kan vi så bygge videre på den? — Litteratur for litteraturens egen skyld, fik vi hurtigt gjort op med.

Da vi mener, at der findes en selvstændig arbejderkultur, der hviler på arbejderklassens erfaringsgrundlag, må det tilbud vi kommer med på en vandredstilling, have et bevidstgørende element i sig — Vandredstillingen må være debatskabende i arbejderklassens hverdag.

Medens vi arbejdede med ideen om Vandredstillingen tog højredrejningen yderligere fart — berufsverbot står for døren som en alvorlig trussel mod anderledes tænkende, arbejderklassen er splittet som nogen sinde, og halvdelen af befolkningen beriger sig på den anden halvdelens be-

Breve til:

PROP og

KAPSEL



Vandredstillingen

Som lønarbejder har jeg ofte følt uvidenheden som en ond belastning. Når jeg så tog mig tid til at udvide min viden, kom jeg ofte til kort, fordi jeg ikke kunne finde de tilbud som vitterlig findes, og megen kostbar tid gik tabt med at lede efter stof. Det samme problem har jeg observeret hos mine arbejdskammerater. Denne tilstand har ofte fået mig til at tænke: hvad kan der gøres? Noget må der gøres. Færre og færre kammerater køber bøger og søger til bibliotekerne. Samtidig stiger de problem-løse ugebladsoplæg til svimlende højder, der igen bevirker, at højredrej-erne (facisterne) kan fiske med fede ord som mading, samtidig med, at de opbygger et berufsverbot som skal angribe anderledes tænkende — afvigere fra det PRIVATKAPITALISTISKE SAMFUND.

For et par år siden fik jeg så den ide, at jeg vil prøve at komme med forskellige tilbud, der skulle køres frem gennem en vandredstilling. Jeg

lingen også gennemdrøftes og have sin endelige udformning.

En vandreudstilling der er så nær tilknyttet arbejderklassen, kan vi ikke komme uden om Fagbevægelsen, og det er vores agt, at få en så nær tilknytning som overhoved muligt til dette indslag i arbejderklassens kultur.

Det er klart at en så bred anlagt Vandreudstilling vil koste penge, derfor har vi søgt Kulturministeriet om støtte. Og til vores store glæde er Kulturministeren velvillig stemt. Vi er derfor gået igang med at lægge et budget, som skal danne grundlag for kulturstøttens størrelse.

Da vi lægger stor vægt på, at Vandreudstillingen skal være landsdækkende og vi vil forsøge at inddrage lokale kulturaktiviteter, der passer ind i Vandreudstillingens rammer og ide, tror vi, at Kulturministeren vil være rundhåndet. Men især fordi det er første gang, der søges gennemført et så bredt anlagt kulturfremstød.

Til slut en opfordring til alle, som er interesseret, om at henvende sig til Socialistisk Kulturfront, eller direkte til Aktionsudvalget

Åge Hansen — Folehaven

gen havde presset på for at få sin erhvervsfremmende politik ført igennem. Og vi fortsætter vore anstrengelser med arbejdsløshedens bekæmpelse. Vi har for øjeblikket et betragteligt oplæg til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden til debat i Folketingets arbejdsmarkedsudvalg. Og en omfattende beredskabsplan ligger parat, hvis det viser sig, at beskæftigelsen ikke retter sig op i løbet af sommeren. Vi kan således sætte ind på alle områder. Forudsætningen er naturligvis, at vi får politisk tilslutning til det. Nu fortsætter forhandlingerne med forligspartierne og herunder de drøftelser, vi har haft med LO indgår også vigtige punkter af beskæftigelsesfremmende karakter.

Arbejdsminister Erling Dinesen:

Betydelige resultater trods borgerligt flertal

Arbejdsløshedslovgivningen gjorde nye fremskridt, og loven om arbejdsmiljø mest betydningsfulde reform på området i 30 år.

Igennem mange år har vi arbejdet for at få gennemført en reform til fremme af et bedre arbejdsmiljø. Det er lykkedes i denne folketingsssamling. Her må særligt fremhæves, at arbejdsmiljøfonden bliver 10 gange så stor som før. Mulighederne for forskning og en helt anden indretning af arbejdspladserne er nu bragt til veje. Arbejdspladserne bliver mere menneskelige med en bedriftssundhedstjeneste, ligesom de, der virker på arbejdspladserne får større indflydelse på forholdene. Jeg tager ikke i betænkning at fastslå, at her er tale om den mest betydningsfulde reform på området i de sidste 30 år.

Det er arbejdsminister Erling Dinesen som siger sådan til vort blad i en besvarelse af spørgsmålet om, hvorledes han bedømmer de opnåede resultater vedr. arbejdsmarkedspolitikken, siden regeringen tiltrådte i februar 75. Og ministeren fortsætter:

– På andre områder er det også lyk-

kedes at komme igennem med væsentlige resultater. I forbindelse med septemberforliget fik vi en række beskæftigelsesmæssige foranstaltninger gennemført. De har i alle tilfælde betydet, at 40 til 50.000 kom i arbejde. Det var ikke opnået, hvis ikke regerin-



FORBEDRINGER I ARBEJDSLØSHEDSLOVEN

– Der er også sket fremskridt vedrørende erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste?

– Lad mig – inden jeg svarer på det spørgsmål lige siå fast, at der ikke er holdepunkter i påstanden om, at erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste er for høj, hvilket skulle medføre, at folk ikke er tilstrækkeligt motiverede til at tage arbejde. Undersøgelser, der er foretaget, viser tydeligt, at man hellere end gerne vil arbejde, hvis der bare er arbejde at få. Endvidere skal man tænke på, at havde vi ikke en rimelig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, ville købekraften svigte i en sådan grad, at den samlede produktion blev tvunget til opbremsning med det resultat, at vi fik endnu flere tusinde kastet ud i arbejdsløshed.

Også de opnåede fremskridt. Vi fik i 1975 gennemført de to halvårige reguleringer af dagpengesatserne mod før kun en enkelt årlig regulering. Nu er der ret til understøttelse efter seks måneders medlemskab af en arbejdsløshedskasse. Tidligere var det nødvendigt med 12 måneders medlemskab. De unge blev hjulpet gennem nedsættelsen af aldersgrænsen for medlemskab af en arbejdsløshedskasse fra 18 til 17 år. Og nu – umiddelbart før Folketinget rejste på sommerferie blev den betydningsfulde lempelse af 26-ugers reglen vedtaget. Nu skal man have 26 ugers arbejde inden for 4 år, hvor det tidligere var 3 år. Vi regner med, at de allerfleste, som var faldet for 26-ugersgrænsen, påny vil være berettiget til understøttelse, når denne lovregel træder i kraft den 1. juli i år.

OGSÅ DE UNGE HJÆLPES

– De unge nyuddannede har også fået andre vilkår. Hvad er der sket på dette område?

– Den særlige 180-dages regel er blevet slettet. Det bliver nu muligt at hjælpe de unge med det samme, hvis de ikke kan gå ind i produktionen, når de er færdige med uddannelsen. Og vi har også fået en særlig gunstig ordning for de arbejdsløse, som måske i 1975 ikke havde optjent fuld ferieret. Før måtte de arbejdsløse ikke rejse på ferie i udlandet. Det kan de nu, når de blot orienterer arbejdsformidlingen.

– Selvstændigt erhvervsdrivende kan nu oprette arbejdsløshedskasse. Hvad om denne nydannelse?

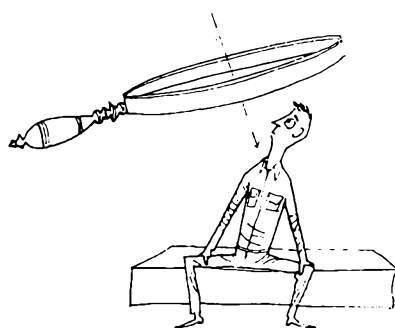
– På grund af tidens ugunst og de svingende konjunkturer er der adskillige selvstændigt erhvervsdrivende som tvinges til at lukke og forlade deres virksomheder. Derfor har der længe været fremført et ønske om oprettelse af en arbejdsløshedskasse for disse truede befolkningsgrupper. Det er der nu skabt mulighed for gennem en ny lovgivning. Mindre erhvervsdrivende kan nu oprette deres arbejdsløshedskasse, hvis de kan få tilstrækkelig tilslutning til det. Over for de rejste betænkkeligheder imod denne lovgivning vil jeg gerne fremhæve, at dels er der behov for en sådan arbejdsløshedskasse, og dels var der et stort borgerligt flertal i Folketinget, som ønskede at gå videre på dette område – helt åbenbart i den hensigt med tiden at fjerne arbejdsløshedskasserne fra fagbevægelsen, hvad vi i Socialdemokratiet er så afgjort modstandere af.

HVAD VI FORHINDREDE

– Oppositionen har været fremme med mange forslag i denne samling. En kommentar?

– Vi har i Arbejdsministeriet haft mere end 20 af disse forslag til behandling. Det er karakteristisk for alle disse forslag, at de drejede sig om de borgerlige partiers anslag imod fagbevægelsen og imod Socialdemokratiet. Man ville således på en helt urimelig måde gribe ind i de fagretslige regler. Disse regler er aftalt med parterne på arbejdsmarkedet og har virket tilfredsstillende igennem mange år, opbygget som de var i takt med udviklingen. Ja, lige til det sidste før sommerferien oplevede vi jo på dramatisk vis et nyt forsøg på at gribe ind omkring retten til blokader. Man ville også gennemføre tvungen vold-

gift bl.a. i forbindelse med sygehusene. Desuden ønskedes eksklusivbestemmelserne afskaffet til trods for, at disse kun benyttes for at værne mod den risiko, at arbejdsgiveren afskediger de organiserede og antager uorganiserede til underbetaling. Man prøvede også på at fjerne fagbevægelsens mulighed for at udgive sin egen presse. Alle disse anslag er tilbagevist. Og det mener jeg, er meget afgørende at få understreget. Vi skal nemlig ikke blot i forbindelse med en vurdering af de opnåede resultater se på de fremskridt der er opnået igennem en vedtaget lovgivning, men i høj grad også se på, hvad der er lykkedes at forhindre et stort borgerligt flertal i at nå af de kraftige angreb, der har været imod fagbevægelsen og Socialdemokratiet.



Millionprojekt hos Carlsberg

Forskningen i plantefysiologi, genetik og biokemi bliver kraftigt udvidet herhjemme. Det sker med indvielsen af Carlsberg Forskningscenter i slutningen af september. Byggeomkostningerne er på 60 mill. kr. Der er indkøbt apparatur til 15 mill. kr. 100 forskere skal arbejde på stedet.

Carlsberg Forskningscenter tilknyttes det verdensberømte Carlsberg Laboratorium, hvis 100 års jubilæum falder sammen med åbningen af det nye center.

– Der vil stadig blive lagt vægt på de grundforskningsorienterede opgaver siger kontorchef, Steen Kledal, De forenede Bryggerier, Carlsberg-Tuborg. Det er oplagt, der forskes i felter, der har forbindelse med bryggerivirksomhed, men vi kommer også ind på andre områder.

Kornforædling, biokemi, proteinstoffer, enzymstoffer, maskiner og bioteknologi er ting, der i årtier har været gransket på Carlsberg Laboratorium.

Med udvidelsen af forsknings-virksomheden er der i høj grad mulighed for at gå i dybden på en række områder. Og det vil også ske.

Det var brygger Jacobsen, der lagde grunden til den omfattende forskning. I dag er den videnskabelige del af bryggeriernes virke en avanceret forskning, der har givet internationalt ekko.

Pensionskontoret ATP

Arbejdsmarkedets Tillægspension er, som navnet antyder, oprettet med det formål at udbetale tillægspension.

Udbetalingen af tillægspension begyndte da også planmæssigt ét år efter ATP's oprettelse, nemlig pr. 1. april 1965, og samtidig etableredes Pensionskontoret, eller Pensionssektionen som det dengang kaldtes, under Juridisk afdeling.

De første pensionsbeløb blev udbetalt den 22. april 1965, og ved udgangen af regnskabsåret 1965/66 havde vi allerede 4.230 pensionister. Siden er pensionisttallet steget støt, og vi er nu oppe på hver måned at udbetale pension til godt 126.000 pensionister med et samlet pensionsbeløb på ca. 12,3 mill. kr. om måneden. Heraf tilbageholdes imidlertid ca. 4,5 mill. kr. i kildeskat. Tilgangen af nye pensionister ligger i øjeblikket på omkring 1.500 om måneden.

De ældste af vore pensionister er nu 78 år, og det betyder naturligvis, at antallet af dødsfald er betydeligt. Således bortfalder der hver måned 400-500 pensioner på grund af dødsfald.

Tillægspensionen udbetales enten i form af egenpension, eller i form af enkepension. På grund af de særlige anciennitetskrav i ATP-loven kunne udbetaling af enkepension først begynde pr. 1. april 1974, og vi har derfor endnu kun ca. 900 enkepensionister.

Rapport om skolebøgernes ringeagt over for arbejdere

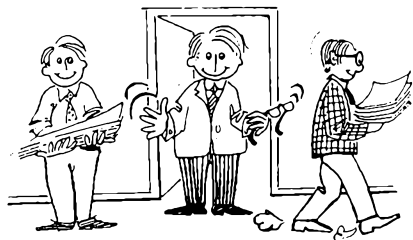


Forslag til undervisningsministeren om at nedsætte firemandsgrupper, bestående af en fagforeningsmand, en arbejdsgiver, en pædagog og en psykolog, til at gennemlæse samtlige folkeskolens skolebøger for at afsløre indoktrinering.

AF JENS HOLMSGAARD

Enhver skolebog, der bruges i folkeskolens 1.-10. klasse, skal gennemlæses kritisk af firemands-grupper, bestående af en fagforeningsmand, en arbejdsgiver, en pædagog og en psykolog, foreslog undervisningsministerens skolebogsudvalg undervisningsministeren. Resultatet skal samles i en rapport til ministeren.

Udvalget og dets forslag om en kritisk gennemgang af skolebøgerne er et af resultaterne af Specialarbejderfor-



bundets 1971-rapport, som påviste, at skolebøgerne har slagside til højre, og at det lidt bøgerne fortæller børnene om arbejderne og arbejderbevægelsen, er ringeagtende og forkert, oplyser medlem af skolebogsudvalget, uddannelsessekretær i Specialarbejderforbundet, Vilhelm Pedersen og fortsætter:

– En anden virkning af rapporten blev en vældig debat mellem skolerne og fagbevægelsen med det resultat, at skolerne nu i høj grad inviterer os – organisationsfolk og arbejdsplads-tillidsmænd – indenfor til at orientere de

store elever om arbejdsmarkedet, fordi mange lærere er klare over, at de mangler materiale til selv at kunne give den orientering.

– En tredje virkning er Arbejderbevægelsens Skolekontaktudvalg, dannet af LO, Socialdemokratiet, Kooperationen, SID, Metalarbejderforbundet og HK i efteråret 1974. Vi har nu landet over et net af skolekontaktillidsmænd og har efterhånden fået lavet en masse materiale, skolerne kan bruge i undervisningen, og da vi dagligt får mange opringninger, har vi nu fuldtidsansat Ib Arne Rahr som skolekontaktmand, han træffes i AOF's landsforbund.

SKOLEKONTAKT

Skolekontaktudvalget udsender bl.a. Focus som hjælpemiddel for lærerne. Focus udsendes til alle landets skoler i knap 7000 eksemplarer. Focus nr. 9 er planlagt udsendt 1. oktober med en gennemgang af Kooperationen ved oplysningssekretær Peter Mortensen. Når der så i en time skal snakkes Kooperation kan læreren bruge Focus og kopiere et antal eksemplarer til eleverne.

Skolekontaktillidsmændene var efter påske på en uges kursus på Roskilde Højskole, dels for at lære om pædagogiske arbejdsformer og principper, dels prøvede de i praksis at komme på en skole i Roskilde og tale med 9.-10. klasseelever om arbejdsmarkedet.

– Lærerne må vel være glade for at

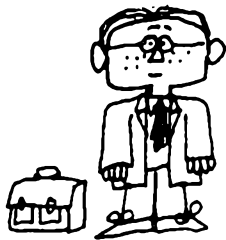
kunne få en tillidsmand til at komme i en orienteringstime og fortælle om arbejdsforhold og arbejdsmarkedet, eftersom lærerne jo ikke kan være alvidende?

Vilhelm Pedersen: Rigtigt, det burde lærerne mene, men jeg har oplevet lærerfrygt for, at vi i fagbevægelsen vil til at overtage nogle af deres timer og gøre deres arbejde. Det er ikke vor mening. Det er lærerne, der har ansvaret for undervisningen, og det skal de fortsat have. Vore folk skal bare komme som konsulenter i nogle timer, hvor læreren sandelig også skal være til stede. I øvrigt inviteres jeg meget ud på seminarer og kurser for lærere for at holde foredrag og diskutere med lærerne.

FORTIELSE

Tilbage til undervisningsministerens skolebogsudvalg, nedsat i november af undervisningsminister Ritt Bjerregaard med den opgave at finde ud af, hvordan en undersøgelse af skolebøgernes behandling af forholdene inden for erhvervs- og arbejdslivet kan gennemføres så objektivt som muligt. Udvalget blev nedsat efter ønske fra Arbejderbevægelsens Skolekontaktudvalg. Specialarbejderforbundet havde i februar 1974 bedt daværende undervisningsminister Tove Nielsen om at nedsætte et lignende udvalg, men hun svarede end ikke forbundet. I stedet støttede hun sin undervisningsdirektør Asger Baunsbak Jensen, som i 1974 talte om venstreorienteret indoktrinering i skolerne.

Vilhelm Pedersen: Det har slet ikke været nogen let sag i skolebogsudvalget at lave en arbejdsplan for en undersøgelse af skolebøgerne. Det var lettere, som vi gjorde i 1971, at påpege skævheden i skolebøgerne. Et eksem-



pel: En skolebog påstår, at en landmand, som ansætter en medhjælper frit med medhjælperen aftaler arbejdsforholdene. Skolebogen nævner ikke medhjælperloven. Det er forkasteligt, for det kunne dog være en vældig vejledning for de unge at vide, at der findes en lovgivning med visse minimumskrav, som arbejdsgiveren i hvert fald skal opfylde i arbejdsaftalen.

KOMMERCIELT

– Skolebogsudvalget bestod af fire mennesker, afdelingsleder ved Danmarks Lærerhøjskole, Mette Kofoed Bjørnsen, Jesper Jensen som repræsentant for Danmarks Pædagogiske Institut, kontorchef i Dansk Arbejdsgiverforening, Hans Glendrup og jeg som LO-repræsentant. I første omgang mente DA ikke, der er behov for en skolebogsundersøgelse, men så lavede vi i udvalget en mini-undersøgelse og alle blev klare over, at skolebøgernes oplysninger om arbejdsmarkedet og dets organisationer er meget ringe. DA troede også, at vi i fagbevægelsen vil til at kontrollere alle skolebøgerne og give dem, vi kan godkende, et blåt stempel. Det er ikke vor mening. Udvalget foreslog efter påske i enighed undervisningsministeren at lade alle skolebøger for folkeskolens 1.-10. klasse gennemlæse af firemands-grupper (en psykolog, en pædagog, en fra LO og en fra DA) for at undersøge deres 1) pædagogiske kvalitet, 2) faglige kvalitet, 3) ideologiske holdning og 4) hvad der er udeladt i skolebøgerne.

– Skal de også undersøges for kønsdiskrimination som f.eks. i dansklæsebogen, hvor Per er den aktive, den der får ideerne, mens Lotte er den passive, som beundrer Per og klapper i sine søde små hænder af det, han laver?

Vilhelm Pedersen: Ja, det skal også med, for undersøgelsen skal være meget bred. Det at lave skolebøger er i dag kommercielt, og derfor skrives skolebøger, så de kan sælges.

SPØRG LO

– Så skal vel mange tusinde bøger gennemlæses?

Vilhelm Pedersen: Vi har ikke tal på det, men det er en vældig opgave, og derfor må vi nok i 1. omgang vælge at gennemgå bøger for stof vedr. arbejdsmarkedet. Læsegrupperne skal så lave en beskrivelse over bøgernes mangler til undervisningsministeriet, som skal sørge for, at beskrivelsen sendes videre til dem, der har med skolebøger at gøre – og helst også med retningslinier for, hvordan nye skolebøger skal laves.

Den store værdi ved undersøgelsen er den præventive virkning. Jeg forestiller mig, at kommende skolebogsforfattere vil henvende sig på arbejdsmarkedet, hos os og i Arbejdsgiverforeningen, inden de skriver om arbejdsmarkedet. Ikke for at vi skal bestemme, hvad de skal skrive, men for at de kan få noget at vide.

»Kooperationen«

Loven er ændret . . .

ligt at føre – vi kender det til ulidelighed i fagbevægelsen, idet vi jo til dato har måttet føre sådanne beviser, for at medlemmerne kunne få erstatning.

NY DEFINITION

I selve definitionen af en erhvervssygdom er den mest afgørende ændring vel nok sket. Her siges, at en erhvervssygdom fastslås ud fra såvel medicinske som tekniske kriterier. Dette kan få afgørende betydning på længere sigt for erhvervssygdomslisten. Så længe man nemlig kun opererer med et medicinsk kriterie, må det erkendes, at langt de fleste sygdomme kan forårsages af såvel erhvervspåvirkninger som af påvirkninger i fritiden. Som eksempel kan vi blot pege på, at de organiske opløsningsmidler i de farligste malinger giver samme organskader som overdreven alkoholbrug kan medføre. Begge påvirkninger kan give hjerneskader og

ødelagt nyrefunktioner. Der har da også i historien været en række kedelige eksempler, hvor erhvervsskadede malere, når de har søgt erstatning, har fået den besked, at skaden må skyldes alkoholmisbrug. Når den nye § 1 A træder i kraft, skal man sammenholde en hjerneskade med den tekniske påvirkning, skadelidte har været udsat for. Dette kan lette malerens mulighed for erstatning.

Erhvervssygdomsbegrebet er derfor blevet udvidet, nemlig i kraft af den formulering, der siger, at sygdomme, der forekommer i højere grad for særlige erhvervsgrupper end for personer uden for dette erhverv, skal anerkendes som erhvervssygdomme.

HVIS NY VIDEN . . .

Den store arbejdsmiljøundersøgelse er et »grovmasket« eksempel på, hvad vi skal bruge for at påvise erhvervssygdomme. Her vises sammenhæng mellem sygdom og arbejdsmiljø. Den store interesse i forskerkredse for at udrede problemer omkring arbejdsmiljøet skal nok i de kommende år give værdifuldt materiale til den nye regels praktiske brug.

Endelig findes i den nye § 1 A bestemmelser om, at sygdomme, der på det tidspunkt, hvor de indtræffer, ikke er medtaget på erhvervssygdomslisten, alligevel kan give anledning til erstatning. Dette kan dels ske, hvor ny medicinsk erfaring er fremkommet siden sidste revision af listen, som skal revideres hvert 2. år, dels kan ske, hvis det kan antages, at sygdommen udelukkende eller i overvejende grad er forårsaget af arbejdets særlige art. Altså har man sluttelig opretholdt det nugældende sandsynlighedskriterie ud over de ovenfor fremdragne afgørende forbedringer i definitionen af en erhvervssygdom, der automatisk giver erstatning. Til at foretage bedømmelse i disse sidste tilfælde indføres et udvalg med repræsentation for sikringsstyresien, sundhedsstyrelsen, arbejdstilsynet samt LO og DA.

Vinterskolerne

Arbejderhøjskolerne – Esbjerg Højskole, LO-SKOLEN og Roskilde Højskole, afholder i den kommende vinter hver et fem-måneders vinterskoleophold.

Man arbejder under disse kurser frem mod at give deltagerne et solidt grundlag for et senere arbejde i fagbevægelsen. Kursustilbuddet er først og fremmest henvendt til unge mellem 19 og 35 år.

Kurserne er tilrettelagt således, at man kommer i berøring med alle slags problemer, som kan opstå i organisationsarbejde, og der gives her et tilbud om at opnå færdighed i at være med til at løse dem.

Kurserne vil i sit indhold komme til at ligge meget tæt op ad den tillidsmandsuddannelse, som arbejderhøjskolerne iøvrigt har sideløbende med vinterskolerne.

Undervisningen er tilrettelagt således, at den aktive deltagelse er altafgørende for det udbytte, deltagerne kan forvente.

Som en del af undervisningen vil der blive arrangeret en studierejse, og det skal bemærkes, at det ikke koster ekstra at deltage i denne studierejse.

Kursusafgiften er kr. 7.500,-. Der er mulighed for økonomisk støtte fra forskellige side. Alle kan søge om statstilskud. Dette tilskud ydes i forhold til ens indtægt i 1975. Jo lavere indtægt jo højere tilskud. Det skal bemærkes at en elev, der ved kurssets begyndelse er under 21 år, får tilskud på baggrund af både sin egen og forældrenes indtægt. Derudover kan man søge om kommunetilskud. Hver kommune afgør selv, efter hvilke retningslinjer, der ydes tilskud. Hvis man er medlem af et forbund, der er tilknyttet LO har man yderligere den fordel, at man vil kunne få resten af kursusafgiften betalt gennem uddannelsesfonden. En del forbund yder desuden tilskud til lompenge under opholdet.

For arbejdsløse, der er berettiget til understøttelse, er der det specielle forhold, at de kan bevare deres understøttelse, hvis de er villige til at afbryde opholdet, hvis de får anvist arbejde under opholdet. De, der får understøttelse, skal selv betale opholdet, men de kan søge stats- og kommunetilskud på linje med ikke-arbejdsløse.

Arbejderhøjskolerne har tilsammen

plads til ca. 70 elever på vinterskolerne så man skal ikke vente for længe med at rette henvendelse til skolerne, hvis man er interesseret i at komme med.

Esbjerg Højskoles vinterskole begynder den 31. oktober 76 og slutter den 29. marts 77. Adresse og telefonnummer er:

Esbjerg Højskole,
Stormgade 200,
6700 Esbjerg.
Telf. (05) 12 48 88.

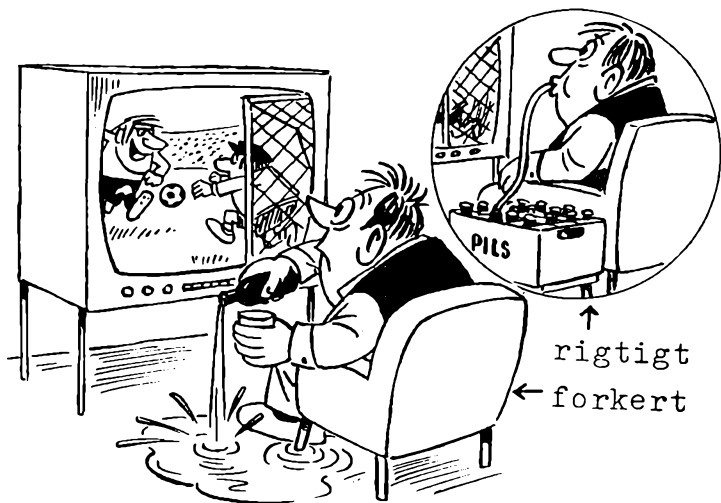
Roskilde Højskole begynder den 31. oktober, men slutter den 1. april 77.

Roskilde Højskole,
Vestre Kirkevej,
4000 Roskilde.
Telf. (03) 35 03 14.

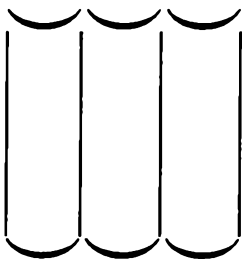
LO-SKOLEN begynder først den 3. januar 77 og slutter den 21. maj 77.

LO-SKOLEN.
Gl. Hellebækvej 70,
3000 Helsingør.
Telf. (03) 21 72 72.

Billedlige kommentarer til sommerens mange fodboldkampe



Bøger fra FREMAD



ROSER OG STEN – rapport fra kvinde- året.

(Redigeret af Karen Dahlerup, Nynne Koch, Henrik Krüger og Hanne Lindemann. 187 sider. Kr. 39,75. Fremads Fokusbøger).

Anmeldt af Lone Christensen,
Kbh. Kvindelige afdeling.

En bog over aktiviteter og tanker mænd og kvinder har gjort sig i forbindelse med, at 1975 af FN blev erklæret for internationalt kvindeår. De første 50 sider er ret så uvæsentlige, hvor den traditionelle klike mænd og kvinder, der har gehør i pressen m.m. er citeret i et sprog, som kunne få de fleste til at lægge bogen væk.

Men hold ud!

Bogen udvikler sig til en stærk, varm og meget interessant bog, der bygger videre på undersøgelser og forskellige interviewere, der på en ny måde belyser de situationer, som følger med, når der stilles krav til en ændring af de betingelser, hvor under vi fungerer, betingelser som er urimelige, og som bl.a. er opstået grundet et dårligt køns-

rollemønster for både mænd og kvinder.

Det er ret så nyt, at især mænd udtaler sig så åbent, bogen giver gode udtryk for følelser og meninger omkring konsekvenserne af kvindernes krav til, at kønsrollemønstret ændres.

De meninger bogen gengiver, går lige fra »citat«: – »at kvinder skal bevare et stykke med bart – væk med buksestrømperne – og til – en anerkendelse af, at udviklingen er uundgåelig, med en efterfølgende angst for, at de selv når med i kvindernes udvikling –« »citat slut«.

Har kvinderne overhovedet tanker for at tage mandens udvikling i betragtning?

Kvinderne i bogen giver udtryk for, at deres bevidstgørelse enten sker alene eller i kvindegrupper, sjældent i et eller andet fællesskab med mænd. Der er den begyndende mandsbevægelse iøvrigt på linie med kvindebevægelsen, de er af den opfattelse, at mænds betingelser for at følge med i udviklingen kun kan opfyldes, hvis mænd indbyrdes får et andet forhold, så det traditionelle mandsidol nedbrydes.

Forfatterens formål med bogen er, at lægge op til videre debat, et formål, bogen helt klart opfylder i spørgsmål som:

»–kan kvinderne hævde at mandens udvikling ikke er deres sag, at manden er selvforskyldt i alle sine plager, og at han må lide undertrykkernes kvaler som enhver feudalherrer under en revolution.

Vil manden overhovedet deltage i udviklingen på lige fod uden de traditionelle idealer om, at han i kraft af sit køn er bedre vidende?

Hvem er det, der forsøger at pace mænd og kvinder frem til kamp mod hinanden istedet for en bedre fælles fremtid?

Mandschauvinisterne? Kvindechauvinisterne? Kapitalismen?
»Citat slut«

Bogens debatform må medføre diskussioner om, hvordan vi får en ny menneskepraksis.

Afsnittet om seksuelt tilbagetog er nok et studie værd, med mange interessante perspektiver.

Omtalen af FN's verdenskonference i Mexico og de principper man vedtog for en verdensaktionsplan, ment som stimulan for eksisterende programmer for at løse de problemer der undertrykker kvinder, er et absolut betydningsfuldt afsnit i bogen.

En alvorlig og saglig bog, der giver os et godt materiale vi alle kan lære af, til gavn for den videre udvikling.

En bog, der fortjener at blive læst af mange.
Lone Christensen

Personalia

KØBENHAVN

40 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

9. august: ORLA CHRISTENSEN,

Jerichausgade 69, 3. 1777 V.

17. august: FRIDJOF BØLLINGTOFT,

Solvej 3, st. tv., 2000 F.

25 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

5. august: KIRSTINE HANSEN,

Irmingsgade 9, 4., 2100 Ø.

25 års jubilæum på Ceres Bryggerierne, Amager

KURT PEDERSEN,

Solhegnet 22, 2670 Greve Strand.

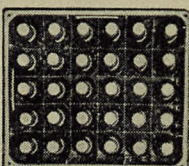
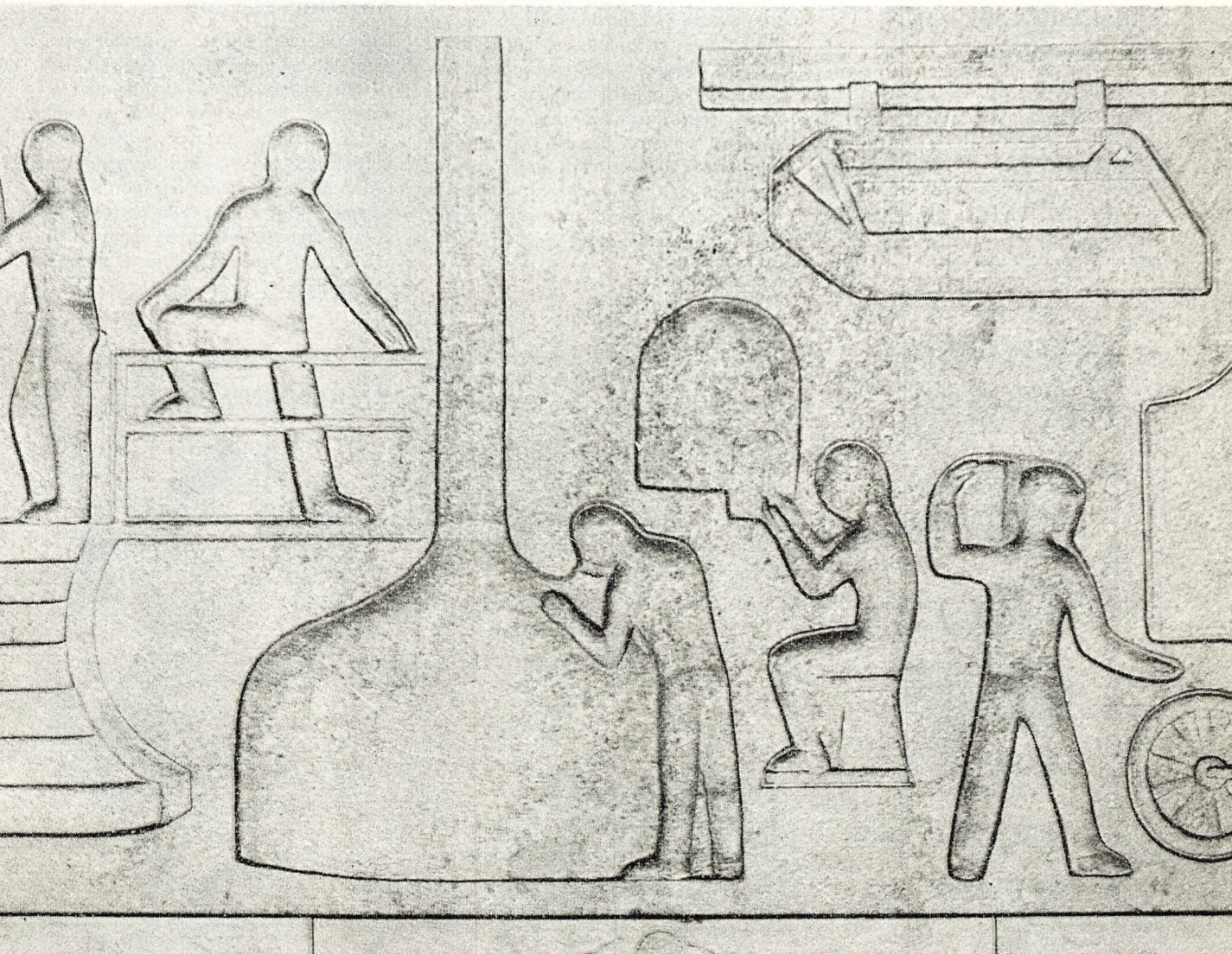
Forbundet benytter lejligheden
til at bringe disse kolleger

en hjertelig lykønskning



8
AUGUST
1976

PROP OG KAPSEL



Medlemsblad for
Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder Forbund

De forsøger på alle måder

Vi har tidligere omtalt alkoholproblemerne i Sverige, men håbet er det sidste, som svigter mennesket. Sådan synes de syv svenskere at mene, der sidste år søgte tilladelse til at anskaffe sig et destillationsapparat. Skattemyndighederne gav dem alle afslag, også de tre, der havde angivet som grund, at det var nødvendigt for dem at fremstille destilleret vand. Hjemmebrænding er forbudt i Sverige, og siden december 1974 har myndighederne desuden krævet, at der skal en særlig ansøgning og tilladelse til, hvis man vil importere, fremstille eller eje destillationsapparater.

★

Låner 200 millioner til ølbrygning

De forenede Bryggerier A/S har besluttet at optage et lån på 80 mill. schweizer-franc, svarende til 200 mill. kr., til bl. a. udvidelse af Carlsbergs kapacitet i England, hvor der er stor efterspørgsel efter Carlsberg øl. Endvidere skal lånet benyttes til at finansiere det nye bryggeri ved Fredericia.

PROP OG KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Ivar Nielsen (ansvarsh.)
Viktor Søndergaard

Forbundets adresse
Lindévangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. Fasan 8977

Forbundsformand
Ivar Nielsen

Næstformand
Steen Nielsen

Hovedkasserer
Poul Mathiesen

Sekretær
Viktor Søndergaard

Konsulenter
Erland Petersen
John Pedersen

FINGRENE VÆK FRA SNAPSEN -



EF skal ikke komme og pille ved den gode danske snaps. I Bruxelles mener de ganske vist, at dansk snaps er billig. Det er en opfattelse, der kommer bag på søndagsfrokostens budget, men EF-kommissionen fastholder, at dansk snaps bør ligestilles med whisky og cognac – prismæssigt set. Det vil sige, at den skumle hensigt er at forhøje snaps-prisen til whisky'ens og cognacs niveau – alene for at »beskytte« franske cognac-brændere og engelske whisky-producenter.

Siger nej -

Men markedsminister Ivar Nørgaard og hele markedsudvalget siger med en sjælden tværpolitisk enighed: Nej!

Der er gennemdrøftet en omstændelig argumentation, hvis konklusion kort og godt er: Snaps er ikke whisky. Og snaps er dyr nok. Derfor skal dansk snaps ikke beskattes efter whisky-tarif-fer.

★

Forbuden frugt smager bedst ...

Der er forbud i Sovjet mod reklame for alkohol – og alligevel har sovjetborgerne uofficiel rekord i forbrug af hård spiritus pr. hoved.

Siden 1957 er alkoholforbruget i Sovjet steget 5,6 pct. årligt. I 1957 drak man for 8 milliarder rubler, i 1972 for 27 milliarder rubler, heraf 15,7 milliarder i Vodka.



En affarvet Cola

Lys Cola over landet, det er det vi vil, siger miljøminister Helge Nielsen. Lad så folk misfarve deres lunger med nikotin, men de skal ikke drikke sig kræft til i brun Cola. Stormen i glasset vil hurtigt løje af. Det ved bryggerierne. Netop den lyse pilsner har gjort os alle sammen til promillefri øldrikkere. Så er vi heller ikke blege for at sluge en affarvet Cola, hvis det er det, vi trænger til i varmen. Hver sin lyst!

ØLHUNDEN MENER ...



Efter at to bryggerier har bebudet fadøl på flaske, eksperimenteres der nu fra politisk side med ØD på anker.

Fagbevægelsens

kendetegn –

SOLIDARITET!

»Stærk og fast må vi skabe vor armé – thi den skal erobre en verden. Demokratisk ordnet må den være – thi den skal udvikle mennesker.«

Disse ord blev udtalt af LO's første formand, Jens Jensen, ved LO's stiftelse og kan stadig stå som inspiration for det nye fremstød, som bærer betegnelsen »SOLIDARITET – fagbevægelsen i centrum«.

Til efteråret indledes en faglig kampagne under navnet »Solidaritet – fagbevægelsen i centrum«. Formålet med denne kampagne er at styrke og forbedre fagbevægelsens muligheder og udvikle det, der er den grundlæggende idé bag fagbevægelsens arbejde, nemlig solidariteten.

I en tid, hvor det er egoismen og det alene at se på egen fordel og fremme egne formål uden hensyn til samfundets svage grupper, der ligesom er blevet god latin for en række politiske grupperinger, er der et behov for, at grundlaget for den fremmarch, der har præget udviklingen inden for arbejderbevægelsen, nemlig solidaritet og sammenhold, igen bliver sat i højsædet.

Vi har brug for at videreudvikle det idémæssige om at *Æ* være solidarisk med de grupper, som af forskellige årsager er ramt af sociale ulykker. Det er for mange blevet en vane at gøre tilværelsen op i forhold til, hvor meget man kan spare i skat, og en sådan tendens befordrer mistænkeliggørelsen af de mange forskelligartede service- og velfærdsydelser, der ligger til grund for, at vi, i forhold til så mange andre, kan karakterisere det danske samfund som et af dem, hvor i det mindste færre har for lidt.

Der er fortsat mange ting, der skal ændres i vort

samfund, før vi kan påstå, at vi har nået det retfærdige og solidariske samfund, som lever op til vore forventninger og mål for det ideelle.

Dagens situation er imidlertid den, at vi ikke alene skal sætte al vor styrke ind på at videreudvikle og forbedre samfundssystemet, men der skal også bruges mange kræfter på at bekæmpe den reaktion, der beklageligvis vinder mere og mere politisk gehør og parlamentarisk styrke og som sætter alt ind på at forringe og nedbryde meget af det, der gennem fælles indsats er bygget op gennem bestræbelser på at sikre tilværelsen for de svageste grupper af medborgere.

Det stærkeste og bedste værn mod disse bagstræberiske kræfter, som tiden og udviklingen desværre har givet alt for megen medvind, er at vi bliver i stand til at genskabe og udvikle den indstilling, der dannede grundlaget for arbejderbevægelsens fremgang – solidaritet og sammenhold!

En sådan indstilling til at virke i fællesskab og gennem sammenhold, har givet sig udslag i en bedre tilværelse for mange.

Hvis vi skal slå angrebene mod de vundne positioner tilbage og sikre os nye landvindinger, har vi brug for og pligt til at sætte solidaritetstanken og fagbevægelsen i centrum.

Vi må gennem en fælles indsats på alle niveauer i fagligt arbejde og gennem øget aktivitet gøre vore organisationer stærkere og mere effektive, således at vi gennem en stærk og levende fagbevægelse kan danne forsvar mod bagstræb og samtidig være brobyggere til en rigere og mere menneskelig tilværelse og en bedre hverdag.

Breve til Prop og Kapsel

Svar til Ditte Holm om krympefoliesagen

Det sker ofte, når udenforstående refererer et eller andet sagsforløb, at man har svært ved at genkende det, hvis man ikke tilfældigvis selv har deltaget i sagens behandling. Derfor chokerer din fejlagtige fremstilling af krympfoliesagens oprindelse mig ikke, selv om jeg vel nok kan undre mig lidt over, hvem i alverden der har givet dig den vildmand at løbe med, at jeg skulle have foranlediget sagen »i raseri over, at jeg ikke kunne få mere pause hjem til denne plads«.

Der har ikke på noget tidspunkt været tale om pauser, derimod følte jeg, at ledelsen groft misbrugte de i september 1974 indgåede bemandingsaftaler, når man på grund af mandskabsmangel på natholdet supplerede op med mandskabet fra krympfolieringen og så overlod det til dagholdet at udføre det arbejde, der var forsømt om natten. (Bemærk, at aftalerne omhandler bemanding **pr. skift**).

Det er rigtigt, at en sådan omgæelse af bemandingsaftalerne vækker min vrede, men jeg håber sandelig, at vi deler sådanne følelser, når jeg minder dig om, at der den 29. oktober samme år var anmeldt 292 arbejdsløse mænd og 75 arbejdsløse kvinder i København.

Når der i den aktuelle sag kom »klumper i sovsen«, skyldes det vel nok, at der var indgået aftale om at lade folieringen foregå manuelt, ved hjælp af de såkaldte varmekanoner, under krympeovns hovedreparation i uge 47. I den anledning var de mandlige jobtrænere tilsagt til en demonstration af varmekanonerne onsdag den 12. november kl. 13,00, altså ugen før hovedreparationen. En time før demonstrationen skulle finde sted, blev jeg kaldt til driftskontoret, hvor inspektøren meddelte mig, at kvinderne gjorde krav på at betjene varmekanonerne, da det var dem, der »trykkede på knappen«, når krympfolieringsovnen var i drift. Det kunne i sig selv være nok så betydningsløst, al den stund hovedreparationen kun skulle vare en uge,

men jeg havde håbet, at vi efter endt hovedreparation kunne have overført varmekanonerne til foliering og omfoliering i eksportudleveringen, afdeling 47, således at dette arbejde blev uafhængigt af krympfolieovnen.

Desværre er afdeling 47 en ren mandsafdeling, så der blev altså ingen pølser ud af det skind. Det kan jeg jo bare ærgre mig over.

Det er dog først i det videre forløb af sagen, at »klumperne i sovsen« begynder at opstå. Resten af ugen forløb jo med den mellem organisationerne aftalte bemanding, og jeg var fra driftens side orienteret om, at den følgende uge var afsat til hovedreparation, hvilket jo ville give mig rigelig tid til at orientere forretningsudvalget, der holdt møde tirsdag den 18. november.

På forretningsudvalgsrådet blev jeg pålagt omgående at kræve en forhandling. Driften havde, som du selv nævner det, ladet ovnen bemande med 2 piger fra søndag den 16. november og påbegyndt altså først hovedreparationen med et døgnns forskydning. – En ændring i planen, som jeg tror driftsledelsen gjorde fuldt overlagt af taktiske grunde. At en forhandling først kunne komme i stand torsdag den 27. november, tror jeg ligeledes var taktisk bestemt. Det er nemlig ikke rigtigt, at jeg først krævede denne forhandling den 24. november – jeg forsøgte tværtimod telefonisk at få et møde berammet straks efter forretningsudvalgsrådet, men uvist af hvilken grund kunne driftsinspektøren først afse tid til en samtale torsdag den 20. november, og som før nævnt kunne en organisationsforhandling først berammes til den følgende torsdag.

Jeg har for vane at notere alle møder og forhandlinger ned i min lommebog, og når jeg sammenholder mine egne notater med opmandskendelsen, som den er gengivet i »Prop og Kapsel« nr. 6, er det forbavsende få datoer, der er korrekte!

Med andre ord er der manipuleret ganske gevaldigt i sagsfremstillingen fra Bryggerforeningens side, men det er selvfølgelig uden betydning nu.

Vi har i klubbestyrelsen drøftet sagen på hvert eneste bestyrelsesmøde siden den opstod, og vi var meget kedede af, at der skulle en opmandskendelse til at afslutte den. Vort syn på sagen udtrykkes ganske klart af Holger Foss i »Prop og Kapsel« nr. 6. Tilbage står så kun at lære af den. – F. eks. forekommer det mig, når jeg læser din opfattelse af sagens oprindelse, at sådanne misforståelser kan undgås ved at vi taler sammen.

Er det forresten ikke nok så interessant, at endnu mens dette skrives, har jeg ikke hørt denne kedelige sag nævnt med et eneste ord fra en kvindelig kollega?

Flemming Laursen,
Tap Syd, Tuborg.

Efter den seneste tids skrivelser af socialdemokratiske toppolitikere mener jeg, det var på tide, at man kiggede lidt på dette parti og dets virke.

Det danske Socialdemokrati kalder sig Danmarks største lønmodtagerparti, og deraf må man vel drage, at Socialdemokratiet er, hvad vi i fagbevægelsen kalder et gult forbund.

Et gult forbund er et forbund, der både har arbejdere, arbejdsledere og arbejdsgivere som medlemmer.

Socialdemokratiet har en grundholdning, som man kalder socialisme, men vel at mærke den demokratiske form for socialisme. Hvis nogen en dag får tid, håber jeg, at de kan forklare mig hvad det betyder.

Og lad os så se på vejen til den socialisme, som man taler om. Hvad går den over?

Man må vel begynde med at se på den politik, dette parti fører. Man indledte med at forhandle med »ansvarlige partier« i folketinget og fik et september-forlig, der kun havde ens interesse, nemlig kapitalens. Man greb ind over for arbejdernes frie aktionsret og pålagde os en bunden overenskomst, som ingen nævneværdig reallønsforbedring gav, og som for de fleste betød en nedgang i købekraftværdien. – Samtidig lod man det lyde, at hvis priserne i samfundet steg så meget, at der udløstes 2 dyrtidsportioner på én gang, skulle kapitalejerne også have en kompensation, som kom til at lyde på 1 milliard. Man vidste meget vel, at en del af de prisstigninger, der ville komme – og som kom –, skyldes kapitalejernes evige hunger på profit.

Den kompensation var en ny ting og en gave til kapitalejerne, men man havde skam også en »gave« til arbejderne. Denne gave var bare ikke til plussiden. Man vedtog at 0-stille pristallet og kun udløse dyrtidsportionerne, når pristallet steg med 3 point. Samtidig lod man dyrtidsportionerne stige til 60 øre pr. portion, som der dog ingen forbedringer er ved, før var det 40 øre for 2 points. Den nye form for dyrtidsportioner er et klart tab for dem, som skal have dyrtiden udbetalt, fordi der skal flere points til for at udløse en dyrtidsportion, og dermed varer det længere at få den kompensation, som vi har behov for.

Hvis pristallet på 3 måneder stiger 4 points, får vi – som det er i dag – 60 øre, hvorimod vi ville have fået 80 øre, hvis intet var lavet om.

Dyrtidsportionerne er og var også dengang for små, og det man skulle have haft, var selvfølgelig en forhøjelse af dyrtidsportionerne og bibeholde udløsningen ved de 2 points. Som det er i dag, udhuler det bare reallønnen, og den har vi jo ingen chance for at få forhøjet.

Men Socialdemokratiet havde mere i godteposen. Man var rystet over Roskilde Universitet og ønskede at beskære og begrænse de studerendes muligheder. Var det fordi der her var et universitet, som havde en struktur, og nogle studerende og lærere, som havde været den danske fagbevægelse til meget stor gavn – større gavn end noget andet universitet nogensinde havde været for den danske arbejderbefolkning. Eller var man bange for, at de, der studerede på RUC, Danmarks kommende lærde, skulle få en for nær tilknytning til arbejderne, så de lærte deres problemer at kende og dermed blive en fare for det kapitalistiske samfund i fremtiden – var det det, man var bange for? Nu er denne frygt fjernet, RUC's struktur er nedbrudt, og jeg tror, at man skal være glade, hvis RUC får lov at bestå mere end 5 år endnu!

Man må spørge: Hvem har gavn af det?

Boliglovene – også en vej mod socialismen, hvor ejerne får lov til at få lejerne og håbe på, at de flytter, for så kan man jo sælge lejlighederne som ejerlejligheder.

Ja, man kunne jo blive ved længe med at påvise alle de usociale forlig, dette såkaldte socialistiske parti har indgået, men det skulle blive værre endnu.

På Folketingets sidste dag inden sommerferien var man med i et af de største anslag imod arbejdernes rettigheder.

Blokadeforslaget, som man stemte for i denne nats sene time, må siges helt at afsløre dette parti. Man har frataget os retten til lovlige aktioner omkring vore overenskomster, og det eneste ordentlige middel, man så havde tilbage, var blokaderne. Men heller ikke dem kunne vi få lov til at føre for dette parti. Socialdemokratiet havde givet tilsagn om, at de ikke talte, at man rørte ved loven om blokader, og alligevel stemte man for forslaget, idet man sagde, at det intet forandrede ved det, der stod i loven. Dette var også et falsum. Man vedtog et cirkulære til politivedtægterne som indebar, at blokadevakter ikke måtte forhindre varer i at komme ud og ind af virksomheden, og hvad er så en blokade værd? Skulle det alligevel ske, at arbejderne føler, at de må blokere for udførsel af varer fra en virksomhed, vil sagen blive behandlet af Arbejdsretten, og den ved vi jo hvad siger.

Man må spørge: Hvem har gavn af det?

Det sidste, man har hørt fra dette parti, er dets oplæg til indkomstpoltisk løsning, hvis rammer er så stramme, at der ikke bliver plads til nogen egentlig reallønsforbedring, men kun den faste længelidning (dyrtid).

Dette må tages som et løfte om, at hvis det ikke holdes inden for disse rammer, må man forudse endnu et indgreb over for vore overenskomster.

Den politik, Socialdemokratiet her har lagt frem, viser med al ønskelig tydelighed, at dette parti er en forræder imod arbejderklassen, og det eneste, Socialdemokratiet formår, er at skabe mere profit til kapitalisterne og udhule arbejdernes lønninger.

Det er mit håb, at den danske arbejderbefolkning snart ser sig om efter et andet parti at hælde sit hoved til i erkendelse af det forræderi, som Socialdemokratiet har begået imod dem.

Bjarne Mortensen,
Tap Syd Tuborg
Fagf. nr. 405.

SAGRES-BRYGGERIET I PORTUGAL

Jeg har med interesse læst de to artikler, som Preben Mortensen har skrevet om Portugal. Da jeg selv havde fået lyst til at tage derned, tog jeg ind og snakkede med Preben, og han har hjulpet os med de oplysninger, han havde, så vi var forberedte på forhånd. Jeg rejste sammen med to venner, der er aktive i Portugal-Solidaritets arbejde, og det betød også, at vi kunne snakke med folk, fordi den ene kunne portugisisk.

Det lykkedes os på denne baggrund at få en fin kontakt til arbejderrådet på Sagres bryggeriet i Vialonga ved Lissabon. Vi mødtes med dem to gange, blev vist rundt på bryggeriet og har fået en masse oplysninger om forholdene, om de krav de slås for, om måden de er organiseret på osv. Dette materiale fylder 19 maskinskrevne sider, og det er der naturligvis ikke plads til i en artikel som denne. Jeg har prøvet at trække det sammen, sådan at jeg har fået lidt med af det hele.

SCC – Sociedade Central de Cervejas (den centrale ølkoncern)

Sagres ved Lissabon er en del af koncernen SCC, der blev nationaliseret i august 1975 efter krav og aktioner fra

arbejdernes side.

Før nationaliseringen, der fandt sted den 30. august 1975, var koncernen en del af en finansgruppe, der var direkte forbundet med en bank, der hedder Esprito Santo. Derigennem var SCC igen forbundet til udbygningen af kolonierne i Afrika.

Ølindustrien var (sammen med tobaksindustrien) en privilegeret sektor, hvor der blev ophobet superprofitter. Det er en af grundene til, at den blev nationaliseret.

Koncernen SCC består af følgende fabrikker: Fabrik 1 i Vialonga ved Lissabon, fabrik 2 i Coimbre, fabrik 3 i Catulaj, lagrene 1 og 2 i Prior Velho, lageret 3 i Oporto. Hovedkontoret i Lissabon, værtshuset Trindade i Lissabon.

Der er ansat ialt 3000 arbejdere, hvoraf 1200 er i Vialonga. Hver afdeling har et arbejderråd, som mødes med hinanden gennem et koordineringsorgan – RIC. Der er ikke i øjeblikket et egentligt fællesråd på koncernplan.

Forholdet mellem DfB/Carlsberg og Sagres

Samarbejdet mellem Sagres i Vialonga og Carlsberg begyndte i 1973. Bag-

grunden var, at et konkurrerende bryggeri havde udvidet med et nyt bryggeri. Det gjorde at Sagres følte sin stilling truet på hjemmemarkedet. Derfor ønskede Sagres at begynde at føre Carlsberg-mærker for at styrke sin stilling.

Der blev derfor indgået en aftale mellem Sagres og DfB om teknisk samarbejde og produktion af Carlsberg-øl på licens til det portugisiske hjemmemarked.

Det tekniske samarbejde består i, at portugisere er blevet oplært af danskere. Der har ikke været tale om, at DfB har investeret i eller købt aktier i Sagres.

To fra arbejderrådet oplyste, at der i 1975 var blevet produceret ialt 186 mill. øl på Sagres. DfB havde fået udbetalt 3 mill. escudos (ca. 600.000 kr.). Det forholder sig sådan, at DfB ikke kun får procenter af det producerede Carlsberg-øl, men af alt øl. – Altså også af Sagres' øvrige mærker.

Lidt om arbejdsforholdene

Vi blev efter en indledende snak vist rundt på Sagres-bryggeriet af en bryggeriarbejder, og vi så ølkammen, bryghuset, gærkælderen, laboratoriet, fadølsaftapningen og tappehallen.

Fadølsaftapningen

Der var to linjer (kolonner), en med en kapacitet på 200 fadølstønder i timen og en med 300 i timen. Tønderne var på 15 l, 30 l eller 50 l. Det der sprang mest i øjnene var at se arbejderne slæbe de tunge tønder fra båndet. Folkene fra arbejderrådet fortalte os bagefter, at tønderne vejede op til 65 kg stykket. Resultatet af det tunge arbejde er, at arbejderne bliver slidt ned hurtigt og får smadret deres rygge.

Tappehallen

Der var 5 kolonner: kolonne 6 med 30.000 flasker eller 24.000 dåser i timen, eksportøl. Kolonne 5 med 90.000 flasker i timen, Sagresøl til hjemmemarkedet. Kolonne 4 og 3 med 48.000 flasker i timen hver, hjemmemarkedsøl. Kolonne 2 eksisterer ikke. Kolonne 1 med 65.000 flasker (0,34 l) eller 24.000 flasker (helliter) i timen.

Arbejderne arbejder 9 timer om dagen – altså en 45 timers arbejdsuge. Der er en times frokost, men derudover overhovedet ingen pauser. Funktionærerne derimod har en arbejdsuge på gennemsnitlig 37 timer. Folkene fra arbejderrådet fortalte os, at et af de krav, de har kæmpet for siden januar 1975,

er at få udlignet forskellen i arbejdstid mellem arbejdere og funktionærer.

Der arbejdes på 3-skift. Der foregår en smule rotation mellem pladserne, men de fleste står mange timer på samme plads – og stadigvæk uden pauser.

Hele dette spørgsmål er et af de væsentligste krav i øjeblikket – og i den strejke, de havde i gang, mens vi var dernede. De kræver, at der skal være rotation mellem pladserne, og at alle skal læres op, så de har kendskab til hele produktionsprocessen. De formulerer det på den måde, at »arbejderne skal være komplette mennesker, ikke robotter«.

Støjen i tappehallen var øredøvende. Vi så nogle bruge høretelefoner, men der var mange, der ikke var beskyttet mod støjen.

Arbejderne har stillet krav om, at der bliver sat 8–10 mill. escudos (1,6–2 mill. kr.) af til forbedringer af arbejdsforholdene. De nævnte støjen, høje og skiftende temperaturer, fugtighed og det tunge arbejde bl. a. i fadølsaftapningen.

Kantinen

Der var en stor kantine for alle arbejdere (ca. 1200). Maden, der bestod af suppe, en kød- eller fiskeret, frugt eller kage og en øl eller sodavand, kostede samlet 5 escudos (1 kr.) – resten bliver betalt af bryggeriet. Der var også en kaffestue, hvor der var billard og bordtennis.

I kantine arbejder der kvinder og også på rengøringen, men der er ingen kvinder i tappehallen.

Lønforhold

Der er store lønforskel og mange lønkategorier på Sagres. De gav os nogle tal: De får 14 månedslønninger om året (en ekstra til jul og en til sommerferien). Derudover en 15. månedsløn, der bliver fordelt på de 14 måneder med 615 escudos pr. måned.

Der er ansat ca. 1200 på Sagres i Vialonga. Af dem tjener ca. 900 omkring 6000 escudos (1200 kr.) plus 615 escudos (123 kr.) eller 1323 kr. pr. måned. Ca. 300 tjener omkring 8300 escudos (1660 kr.) plus 615 escudos (123 kr.) eller 1783 kr. pr. måned.

Dvs. at de tjener et sted mellem 1323 og 1783 kr. om måneden. Det er fra ca. 20.000 til lidt over 26.000 kr. om året.

Ledelsesfolk og funktionærer på forskellige niveauer tjener mere. Vi snak-

kede f. eks. med en tekniker, der tjente 12.000 escudos (2400 kr.) om måneden.

Man kan naturligvis ikke sammenligne disse lønninger direkte med danske. Skatten er en anden, arbejdere med disse lønninger betaler mellem 2 og 3 pct. i skat. Priseniveauet er et andet. Fødevarer er billigere end danske, men dyre for en portugiser, og det skal lige nævnes, at ting som fjernsyn, radioer og gramofoner er luksus, som almindelige arbejdere ikke har råd til. De koster næsten lige så meget som i Danmark.

I kampene i januar 1975 rejste arbejderne på Sagres en række lønkrav, deriblandt krav om udjævning af lønningerne, anciennitetstillæg til alle, forbedring af lønnen for skifteholdsarbejde og nej til arbejdspræmier. Men de fik ikke fuldt ud opfyldt disse krav, og igen her i år, mens vi var dernede, var de gået i kamp, hvori krav om udligning af lønningerne og hævelse af de laveste grupper indgår.

Nationalisering – den »nye« ledelse

I kampene i januar 1975 stillede arbejderne en række krav, der berørte hele ledelsesstrukturen, krav om afskaffelse af privilegier og om udrensning af fascister. Ledelsen nægtede at imødekomme kravene, og arbejderne besatte fabrikken. Kampene førte til nationaliseringen den 30. august 1975. Men denne nationalisering har ikke betydet, at det er arbejderne, der styrer fabrikken. Specielt ikke sådan som udviklingen er gået efter november 1975, hvor moderate og højreorienterede fik magten i hæren, efter 25. april 1976, hvor Soares' parti PSI fik de fleste stemmer – de er socialister mere af navn end af gavn –, og efter præsidentvalget i juni i år, hvor den højreorienterede general Eanes blev valgt.

Da bryggeriet blev nationaliseret, blev der dannet en administrationskomite. Den består af 3 udpeget af staten, 2 fra transportleddet, 1 ingeniør og 3 arbejdere. Men arbejderne har ingen fidus til denne administrationskomite. De tre arbejdere, der sidder i den, er udpeget – ikke valgt – af arbejderne, og arbejderne kan ikke afsætte dem. Arbejderrådet har ingen indflydelse på produktionen eller økonomiske spørgsmål. De sagde: »Vi må hellere gentage, fabrikken er ikke under selvstyre. Den administrative komite er ledelse, og det er den, der styrer virksomheden. Vi har vedtaget en mistil-

lidserklæring på et arbejdermøde til denne komite!»

Arbejderrådet

De sagde: »Et af de problemer, der er i dag inden for mange virksomheder, er forholdet mellem arbejdsrådet og arbejderne. Mange gange adskiller rådene sig fra arbejderne. De arbejder hen over hovedet på dem, træffer beslutninger på deres vegne og fungerer som om de var et oplyst lederskab og arbejderne mindreårige.

Disse råd ender med at isolere sig, splitte arbejderne og berede vejen for højrefløjen og arbejdsgivernes tilbagevenden. Når arbejderne ikke vil have de gamle arbejdsgivere tilbage, vil de heller ikke tolerere, at deres ledere bliver til nye arbejdsgivere.

Arbejderrådet på Sagres er sammensat af 14 medlemmer. De er delt op i en række arbejdsgrupper: Sekretariat, forbindelsen udadtil, personalespørgsmål, sociale spørgsmål, udrensninger (af fascister), forbindelsen til afdelingerne.

De er valgt for et år ad gangen, men kan udskiftes før tid på et arbejderfællesmøde indkaldt af mindst 100 arbejdere. Alle arbejdere har ret til at komme til arbejdsrådets møder, hvor de har taleret, men ikke stemmeret. Alle afstemninger foregår ved håndsoprækning.

Vores grundlæggende princip er beslutningerne på arbejderfællesmøderne. Arbejderrådet begrænser sig til at omsætte beslutningerne i praksis. Arbejderrådet udarbejder normalt de forslag, som bliver lagt frem på fællesmøderne. Men det betyder jo ikke, at de er godkendt på forhånd, der bliver diskuteret meget og ændret på forslagene. I begyndelsen og også efter 30. januar 1975 blev der ikke diskuteret så meget. Det var næsten altid de samme som talte. Nu er det anderledes. Deltagelsen er større. Folk har taget proppen ud af kæften. De køber ikke katten i sækken. Alt bliver diskuteret. Det er et af de vigtigste resultater, arbejderne har nået på bryggerierne.»

Fagforeningen

På nuværende tidspunkt er der 23 fagforeninger, der har medlemmer inden for drikkevareindustrien. Organisationsprocenten er ca. 40 på Sagres. Inden for det sidste år har der været arbejde på at få alle arbejdere i drikkevareindustrien samlet i én fagforening, og dette arbejde er kommet så langt, at love

og statutter ligger til godkendelse i arbejdsministeriet i øjeblikket (midt i juni). I Portugal skal fagforeningernes love godkendes af staten. Arbejdsrådsfolkene sagde om fagforeningen:

»Vi er positive over for fagforeningen, fordi den vil kunne medføre en styrkelse af enheden på arbejdspladsen i forhold til nu med 23 fagforeninger. Men samtidig må vi være klar over, at denne fagforening vil være bundet af regler til staten, og bundet til bestemte partier (kommunistpartiet har kontrol med INTERSINDICAL (LO), som fagforeningen vil blive tilsluttet).

Arbejderrådsstrukturen skal derfor fortsætte på arbejdspladsen. Arbejderrådet er et enhedsorgan for alle arbejdere uanset partifarve, og uanset om man er medlem af en fagforening. Arbejderrådet er autonomt og skal ikke

integreres i fagforeningsstrukturen, men være under direkte kontrol af alle arbejdere på arbejdspladsen«.

Afsluttende bemærkninger

Der skulle på nuværende tidspunkt være kommet en permanent kontakt i gang mellem de to københavnske bryggeriarbejder-fagforeninger og arbejdsrådet. Dels etableret af Preben, dels genopfrisket gennem de samtaler vi havde med arbejdsrådet. Det samlede materiale på 19 sider er blevet overgivet til fagforeningerne, men vi har samtidig duplikeret det, så hvis nogen er interesseret i det, kan de få det ved at henvende sig til mig eller skrive.

Inga Hansen, fagnr. 517,

Barbara Krygers tillidsmandsområde,
Gl. Tap, Carlsberg.

Fra Forbundet

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE

afholdt
onsdag den 19. juni 1976

Alle var mødt.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde afholdt den 5. maj 1976 godkendtes enstemmigt, protokol fra ekstraordinært forretningsudvalgsmøde afholdt samme dag godkendtes med alle stemmer ÷ Holger Foss'. Han ønskede ikke at stemme, formandens konklusion af mødet var rigtig, derfor stemte han ikke imod.

2. Beretning

Hovedbestyrelsen er i skrivelse af 19. maj indkaldt til ordinært møde den 18. juni.

I forbindelse med indvielsen af Roskilde Højskoles nye bygninger har forbundet til afdelingerne sendt en af højskolen udarbejdet publikation om Roskilde Højskole før og nu.

Den 19. maj afholdtes fællesmøde vedrørende nægtelse af aflæsning af vogne med nye flasker fra Kastrup-Holmegårds Fensmark-afdeling.

Protokollatet fra fællesmødet lyder således:

»Ved et fællesmøde dags dato under medvirken af repræsentanter for nedsatte organisationer drøftedes en af Bryggeriforeningen indgivet klage over,

at et antal medlemmer af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund den 18. ds. på De forenede Bryggerier A/S, Carlsberg Bryggerierne, på overenskomststridig vis har nægtet at aflæsse vogne med nye flasker fra Kastrup-Holmegårds Fensmark-afdeling, så længe der er strejke på Kastrup-afdelingen. Endvidere er det meddelt bryggerierne ledelse, at en tilsvarende arbejdsvægring overfor aflæsning af nye flasker fra Kastrup-Holmegårds Fensmark-afdeling vil være gældende for Tuborgs Bryggerier.

Sagen forhandlede, og fra arbejder-side erkendte man arbejdsvægringens overenskomststridighed, og man gav tilsagn om at pålægge de implicerede arbejdere omgående at bringe vægringen til ophør.

Fra arbejdsgiverside tilkendegav man, at man ville indbringe sagen for Arbejdsretten som hastesag, dersom arbejdsvægringen ikke bringes til ophør som ovenfor nævnt.

København, den 19. maj 1976.

Dansk Arbejdsgiverforening
sign. S. Raundahl Jensen

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og
Mineralvandsarbejder Forbund
sign. Ivar Nielsen

Bryggeriforeningen
sign. Erik Østerberg

Bryggeriarbejdernes Fagforening
sign. Holger Foss«

Den 4. juni afholdtes fællesmøde vedrørende arbejdsnedlæggelse på Bryggeriet Odin i Viborg i forbindelse med etablering af ny kolonne.

Protokollatet fra fællesmødet lyder således:

»Ved et fællesmøde dags dato i Bryggeriforeningen under medvirken af nedenstående organisationer behandles en fra Bryggeriforeningen indgivet klage over, at 25 medlemmer af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund går dato kl. 13,30 på overenskomststridig vis kollektivt har nedlagt arbejdet hos A/S Bryggeriet »Odin«, Viborg. Arbejdsnedlæggelsen var på tidspunktet for fællesmødets afholdelse fortsat løbende.

Sagen behandlede, og fra arbejderside erkendte man arbejdsnedlæggelsens overenskomststridighed og gav tilsagn om at pålægge de strejkende straks at genoptage arbejdet.

Under forudsætning af arbejdets genoptagelse som ovenfor anført, var der mellem parterne enighed om at afholde en forhandling om de til grund for arbejdsnedlæggelsen værende årsager under organisationernes medvirken hos virksomheden.

Fra arbejdsgiverside tog man forbehold om at indbringe sagen for Arbejdsretten, såfremt arbejdet ikke straks genoptages.

Dansk Arbejdsgiverforening
sign. **Frederik Nielsen**

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund
sign. **Steen Nielsen**

Bryggeriforeningen
sign. **Erik Østerberg**

Bryggeriarbejdernes Fagforening i Viborg
sign. **Sv. B. Knudsen**

Fra Arbejdsretten er modtaget udskrift af dom af 6. maj 1976, vedrørende 8 medlemmers arbejdsnedlæggelse på Lyngby Carlsberg-depot i tiden 2.-9. april 1976.

Dommen lyder på kr. 8,75 for hver time, de pågældende har deltaget i arbejdsnedlæggelsen.

Opmandskendelse vedrørende krympfolieringsovnen på Tuborg er modtaget, og resultatet blev, at forbundet vandt sagen.

Som tidligere refereret drejede sagen sig om, hvorvidt en mundtlig aftale mellem en tillidsrepræsentant og ledelsen kan eliminere en skriftlig aftale mellem fagforeningen og bryggeriets ledelse. I denne sag er der den 23. september 1974 indgået skriftlig aftale, godkendt af fagforeningen, mellem tillidsrepræsentanten på Tap Syd, Tuborg, og ledelsen vedrørende bemanding af krympfolieringsovnen, således at der skal være en mandlig bryggeriarbejder beskæftiget ved ovnen.

I efteråret 1975 søgtes aftalen udvidet til at omfatte 2 mand, men uden resultat. På et møde den 12. november meddelte tillidsrepræsentanten, at pladsen med omgående virkning kunne afgives til kvindelige bryggeriarbejdere, der i forvejen havde en kvinde beskæftiget ved ovnen. Bryggeriet aftalte herefter med den kvindelige afdeling, at ovnen fremtidig skulle passes af 2 kvinder med ikrafttræden den 16. november. Den 24. november meddelte tillidsrepræsentanten, at hans fagforening ikke kunne godkende aftalen. I øvrigt skal det siges, at ovnen havde været ude af drift i tiden 17.-23. november.

For voldgiftsretten har forbundet herefter nedlagt påstand om, at De forenede Bryggerier kendes pligtig at genoprette bemandingen ved krympfolieringsovnen som anført i aftalen af 23. september 1974.

Bryggeriforeningen har påstået frifindelse og har bl. a. til støtte for sin påstand anført, at mundtlige aftaler er bindende, og at aftalen den 12. november med tillidsrepræsentanten ikke er bestridt, og at han har været beføjet til på egen hånd at indgå aftalen, der kun var en ubetydelig ændring af den omfattende aftale fra 1974, og endeligt, at der fra fagforeningens side ikke er blevet protesteret rettidigt.

Opmanden siger i kendelsen: »I sagen, der angår en konkret uoverensstemmelse om forståelse af indgåede aftaler, findes der ikke udover det anførte at kunne tages stilling til 1. led i forbundets påstand, der går ud på en generel udtalelse om mulighederne for ved en mundtlig aftale at ændre en tidligere indgået skriftlig aftale uden fagforeningens godkendelse«.

Kendelsen lyder således: »De forenede Bryggerier er pligtig at genoprette bemandingen ved krympfolieringsovnen, som anført i aftalen af 23. september 1974«.

Brænderiarbejdernes Fagforening i København

Fra afdelingen er modtaget indberetning i forbindelse med afvisning af lønkrav på kolonne E. Baggrunden for lønkravet er, at der er indført en ny teknik, der bl. a. betyder én mindre beskæftiget ved kolonnen, og lignende forhold eksisterer ved kolonne F, efter fjernelse af en blæsermaskine. Den videre forhandling foregår under forbundets medvirken, dog først ved et møde i august.

Københavns mandlige afdeling

Mellem afdelingen og Tuborg er indgået aftaleakkord for mandlige bryggeriarbejdere i Tap Nord. Akkordtillægget udgør kr. 19,78 pr. time. Lignende aftale er indgået for mandlige bryggeriarbejdere i Færdigvarelager Nord. Gruppen her omfatter pallemaskinen -

truckkørsel - bytterum - drikkeølsfordeling - udlevering af paller - håndstabling - kørelærer ved gaffeltrucks - badekar - fejmaskine og vaskemaskine med en tillægsbetaling på kr. 19,78 pr. time. Aftalerne træder i kraft 1. marts 1976 og er gældende en tre måneders prøvetid.

Endvidere er der indgået aftale vedrørende bemanding på pasteuriseringsapparat og deler før Filtec på kolonne F 2, samt aftale om arbejds- og lønforhold for mandlige jobtrænere på Tap Syd, Tuborg.

Mellem afdelingen og Carlsberg er indgået aftale om normblad for arbejdsfunktioner for mandlige bryggeriarbejdere ved krympeovn ved kolonne A på vandfabrikken.

Københavns kvindelige afdeling

Mellem afdelingen og De forenede Bryggerier er indgået aftale om, at jobtræneraftalen løber et år. Den omfatter 8 jobtrænere, fordelt på de seks klubområder på Tuborg, og skal være grundlag for videre forhandling i april 1977. Væsentligt nyt er, at der er oprettet en jobtræner for rengøringsarbejde.

På Tap Syd, Tuborg, er indgået aftale om fast dag- og aftenhold. Aftalen praktiseres således, at et lige antal damer i en pulje på ti, der ønsker fast dag- eller aftenhold, kan få lov til det.

På Carlsberg Ny Tap er indgået aftale om 2-holdsdrift, således at der på kolonnen skiftevis arbejdes på dag- og nathold. Afdelingen meddeler, at det er sket efter afstemning i kolonnen, da 3-holdsdrift ændredes til 2-holdsdrift.

Bemandingsaftale er indgået vedrørende kolonne G3 - multipack. Det væsentlige i aftalen er, at servicedamerne antal i forhold til antallet af faste betjeningsgrænser giver rimelige muligheder for miljøvenlige pauser og rotationsystemer.

Endvidere er der indgået aftaler om smudstillæg i forbindelse med ombygning i Gl. Bakkehus, Informationsafdelingen og Malteriet Ny C, 7. etage. Alle områder er på Carlsberg. Sluttelig er der aftalt, at damerne i marketenderiet ligestilles med øvrige damer under strejker, arbejdsnedlæggelser og driftsforstyrrelser, således at samme regler, som Carlsberg Bryggerierne træffer i den enkelte situation, også gælder marketenderiets damer.

Mineralvandsarbejdernes Fagforening

Mellem afdelingen og Ceres, Amager, er indgået aftale om en talsmandsordning for hjemmearbejderne. Vedkommende vil have samme rettigheder og pligter, som gælder for tillidsrepræsentanter.

Aftalerne toges til efterretning. Danmarks Statistik har efter anmod-

ning fået oplyst, at forbundets medlemstal pr. 31. december 1975 udgjorde 9.085, heraf er 25 pct. kvinder, og at antallet af afdelinger er 38.

Til beretningen forespurgte Lone Christensen om jobtræneraftalen for mænd, idet det var hendes opfattelse, at den kvindelige afdeling kan bruge den.

Der blev svaret, at aftalen også omhandlede løn.

Beretningen godkendtes.

3. Regnskab

Der forelå regninger for april måned til et beløb på kr. 259.952,80, der godkendtes. Samtidig forelå opstilling over regninger for maj måned.

Revisionsprotokollen for januar kvartal oplæstes og toges til efterretning.

4. Forskellige sager

Fra den kvindelige afdeling er modtaget indberetning vedrørende Tuborgs driftsafdeling på Tap Syd, der i den senere tid, grundet mangel på bryggeriarbejdere, har slået kolonner af for samlede frokostpauser. I disse situationer får en del kvindelige medlemmer forskudt frokost, uden at der betales forskydningstillæg. Spørgsmålet har været forhandlet lokalt uden at der opnåedes resultat.

Efter en redegørelse fra Lone Christensen var der enighed om, at forbundet forlanger sagen behandlet på et organisationsmøde med Bryggeriforeningen.

Spørgsmålet vedrørende brænderiarbejdernes 40 øres tillæg, som spritfabrikkerne ikke vil indregne i minutfaktoren, har været forhandlet med Spritfabrikantforeningen uden at der opnåedes enighed.

På denne baggrund ønskede forbundsformanden, at sagen går til en faglig voldgift, hvilket forretningsudvalget enstemmigt vedtog.

Sluttelig omtalte forbundsformanden forbundets administrationskasses underskud, der nu andrager ca. 1,5 mill. kr. Det må ses på baggrund af, at forbundets administrationskasse også betaler A-kassens administrationsudgifter. A-kassens formue er på det nærmeste opbrugt grundet den store arbejdsløshed, og hermed er en væsentlig renteindtægt bortfaldet. Yderligere var der vel ingen på kongressen i 1973, der kunne forudse den katastrofale arbejdsløshed, vi har i dag, hvilket der heller ikke kunne tages højde for.

På denne baggrund foreslog forbundsformanden, at kontingentet forhøjes med kr. 10,- pr. måned til A-kassens administration. Han anbefalede forretningsudvalget at anbefale denne forhøjelse til endelig vedtagelse på det ordinære hovedbestyrelsesmøde, der afholdes fredag den 18. juni 1976. Forretningsudvalget vedtog enstemmigt at

anbefale hovedbestyrelsen at vedtage nævnte forhøjelse.

Næste ordinære forretningsudvalgsmøde afholdes onsdag den 11. august. Mødet hævet.

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE

i arbejdsløsheds-kassen
afholdt

onsdag den 9. juni 1976

Alle var mødt.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 5. maj godkendtes.

2. Beretning

Arbejdsdirektoratet har til kassen fremsendt følgende cirkulærer:

Cirkulære nr. 43/76 vedrørende udbetaling af dagpenge for fredag den 28. maj 1976.

Cirkulære nr. 44/76 vedrørende udbetaling af dagpenge til medlemmer, som har gæld til kassen. I cirkulæret meddeles, at Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen har truffet afgørelse om, at et medlem, som uberettiget har oppebåret dagpenge, og som er kendt pligtig til at tilbagebetale disse, ikke påny kan få udbetalt dagpenge, før tilbagebetalingen er sket, eventuelt ved tilbageholdelse i løbende dagpengeudbetaling. Ligeledes oplyses det, at der ikke i et sådant tilfælde er hjemmel til at oprette en ordning, hvorefter dagpenge udbetales delvis, samtidig med at gælden afdrages.

Cirkulære nr. 45/76 vedrørende forhøjelse af betalingen for ophold på specialarbejderskoler m.v. i forbindelse med deltagelse i kurser under uddannelsesloven. Betalingen udgør pr. 1. april 1976 kr. 15,00 pr. dag og reguleres pr. 1. april og 1. oktober med samme procentsats, hvormed statens time- og dagpenge m.v. reguleres, for tiden 3 procent for hver 3 points udsving i reguleringspristallet for henholdsvis januar og juli måned.

Cirkulære nr. 46/76 vedrørende dagpengeret i forbindelse med ferie, hvori det meddeles, at den i sommeren 1975 gennemførte midlertidige ordning forlænges indtil videre, hvilket vil sige, at medlemmer, der på grund af ledighed ikke har optjent ferieret, kan bevare dagpengeretten under sædvanlig ferie på nærmere angivne vilkår. - Således foranlediget har kassen til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 11/1976 den 1. juni.

Cirkulære nr. 47/76 vedrørende lediges pligt til i ledighedsperioder at holde ferie svarende til de i det foregående

de kalenderår optjente feriedage. - På grundlag af dette har kassen til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 12/1976 den 3. juni, hvori det oplyses, at det ifølge ferielovens regler kun er en arbejdsgiver, som inden for rammerne af ferieloven kan fastsætte, hvornår en lønmodtager skal holde ferie, og at der ikke i ferieloven er holdepunkter for, at en arbejdsløshedskasse ligestilles med en arbejdsgiver, idet forholdet mellem et ledigt medlem og arbejdsløsheds-kassen ikke kan betragtes som et arbejdsgiver - lønmodtagerforhold.

Arbejdsløsheds-kassen kan derfor heller ikke pålægge et ledigt medlem at holde optjent ferie, således at der ikke udbetales dagpenge for feriedagene. Endvidere bemærkes det, at en lønmodtagers ret til at få udbetalt optjent feriegodtgørelse fortabes, jfr. ferielovens §§ 22 og 24, såfremt ferien ikke holdes, og at ferie med løn betragtes i arbejdsløshedslovens forstand som værende i arbejde, hvilket medfører, at der i sådanne tilfælde ikke kan udbetales dagpenge.

Københavns mandlige afdeling

Medlem nr. 3211 af Bryggeriarbejdernes arbejdsløshedskasses Københavns afdeling har ved skrivelse af 6. april 1975 indanket Arbejdsdirektoratets afgørelse af 7. marts 1975, hvorefter der ikke er fundet tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte en af arbejdsløsheds-kassens hovedledelse truffen afgørelse om udelukkelse fra dagpenge i 5 uger, jfr. vedtægtens § 26, stk. 3 og arbejdsløshedslovens § 63, stk. 1, nr. 2.

Medlemmet blev den 28. oktober 1974 afskediget fra Carlsberg Bryggerierne uden varsel. Som følge af medlemmets klage herover meddelte bryggeriet den 25. november 1974, at medlemmet ville modtage betaling (overenskomstmæssig normalløn) for 3 uger, uanset at bryggeriets principielle opfattelse var, at der var baggrund for bortvisning uden varsel, idet medlemmet stedse havde fået påtale for forskellige forhold, herunder udeblivelse fra arbejdet. Der foreligger afskedigelsesattest dateret 12. december 1974, hvorefter medlemmet har været ansat 5. august 1971 - 18. november 1974 og blev afskediget den 28. oktober 1974 med 3 ugers løn.

Ved personlig henvendelse til Arbejdsdirektoratet den 16. december 1974 klagede medlemmet over, at han som følge af arbejdsophøret den 28. oktober 1974 var idømt 5 ugers karantæne. Han var af den opfattelse, at hans afskedigelse skyldtes grunde, der ikke vedkom hans arbejde eller hans egnethed som arbejder.

På Arbejdsdirektoratets forespørgsel har hovedledelsen den 15. januar 1975 meddelt, at det fra lokalafdelingen fore-

Fortsættes side 12

INDKOMSTPOLITIK

Statsminister Anker Jørgensen fastslår i en samtale med vort blad, at arbejdsløsheden vil vokse, hvis ikke der skabes en indkomstpoltisk løsning.

– Indkomstpoltiske løsninger behøver ikke at betyde tilbageskridt for lønmodtagerne. I de situationer, hvor Socialdemokratiet har haft regeringen og har foretaget en eller anden form for styring af forholdene på arbejdsmarkedet, kan det godt være, at noget af det, der skete, blev mødt med utilfredshed lige i starten. Kort tid efter måtte man alt i alt erkende, at der var fornuft og ræsonnement i det. ATP blev et af resultaterne. Sygelønsordningen er end resultat. Og der kunne nævnes mere.

Det er statsminister Anker Jørgensen, der siger dette som svar på et spørgsmål om, hvorvidt en indkomstpoltisk løsning vil være ensbetydende med et stop i den lønmæssige udvikling. Og Anker Jørgensen fortsætter:

– Aldrig har det været så nødvendigt som nu, at samfundet får en indflydelse, at indkomsterne styres. Hvorfor? Simplethen fordi alle lande gør det, og er Danmark det eneste land, som undlader at foretage en styring af indkomstudviklingen, er det helt sikkert, at det vil være til umådelig skade for os. Jeg er ked af at skulle sige det – men vores tilbageholdenhed må endda være større end gennemsnittet af det niveau, man lægger sig på i alle de lande, vi har relation til. Det gælder både Norge, Sverige og EF-landene.

Handelsunderskuddet må ned

– Handelsunderskuddet er akilleshælen?

– Ja, det er vort meget store handelsunderskud, som ganske vist ikke sætter rekord i nordisk sammenligning. Norge har et, der er endnu større, 12–14 milliarder. Vort er »kun« indtil nu på 8 milliarder – men Norge har råd til at have et stort underskud, fordi de har forventede indtægter på olien. Sådan noget kan vi ikke regne med. Derfor giver udviklingen os også svage muligheder for at låne i udlandet, hvis ikke vi finder frem til en fornuftig styring også af indkomstudviklingen.

Jeg vil gerne føje til med al den alvor, situationen opfordrer til, at også for demokratiets skyld er det nødven-

bydende nødvendig



digt, at vi finder en løsning. Finder vi den ikke nu, så er det farligt for selve den demokratiske udvikling. Økonomisk vil blot det, at vi ikke finder en løsning, i sig selv yderligere forværre de økonomiske problemer, vi står med. En løsning – også selv om den ikke i alle henseender er perfekt og måske kan mødes med kritik fra mange sider – er alligevel langt bedre, end at ingen løsning findes.

Kan der skabes et resultat?

– Er det muligt at sige noget om, hvorvidt de løbende forhandlinger med septemberforligets partier vil ende positivt?

– Her er vi ved en ren politisk vurdering. Alle ved, at det af hensyn til den samlede økonomi er nødvendigt at få en orden. Og alle ved, at selv om vi fik et valg, så skulle præcis de samme problemer også løses efter dette valg. Formentlig med et Folketing, som ikke var væsentligt anderledes sammensat – måske snarere lidt mere negativt sammensat. Hvis du spørger mig, hvad jeg mener med negativt, vil jeg sige, at det måske nok er sandsynligt, at Socialdemokratiet vil kunne klare et nogenlunde pænt valg, men i andre partier, vi er i samarbejde med, vil det nok knibe

med en styrkelse af dem. Derfor må de politisk simplethen være interesseret i en løsning. Socialdemokratiet er det ubetinget, fordi opnår vi ikke en løsning, vil de økonomiske forhold blive stærkt forværrede, og arbejdsløsheden vil stige igen. Derfor er en løsning nødvendig.

Det må stå lysende klart for hvert eneste medlem i fagforeningerne, at enten samarbejder vi med nogle af dem, som vi måske ideologisk ikke ligger alt for tæt på, eller vi opgiver at regere. Og så bliver der i stedet regeret ud fra en politik, hvor Glistrup får en afgørende indflydelse. Og det kan være, at der er nogle, som finder, at det kunne være godt – men det er i hvert fald ikke noget, vi vil arbejde for.

Det er resultaterne, der tæller

– Indkomstpoltik har altid været mødt med kritik fra ekstremisterne på venstre fløj. Vil det også ske denne gang?

– Det må vi sikkert regne med. Får vi en indkomstpoltisk løsning, så vil kommunister, VS og vel også SF boltre sig. Det er jo deres eneste chance for at markere et eller andet i forhold til Socialdemokratiet.

Det er vi nødt til at leve med. Det kan ikke nytte at tro, at vi kan få afgørende indflydelse på dansk politik og de politiske løsninger, hvis vi ikke vil gøre noget i retning af det, jeg her har sagt. Enten gør man dette, eller også er vi drevet ud i en mark, hvor vi står i goldhed uden indflydelse på tingene. Derfor må vi leve med det. Vi må indstille os på det. Tillidsmændene må også indstille sig på, at laver vi en indkomstpoltisk løsning, der afgjort er nødvendig, vil vi komme ud for angreb fra det, man kalder venstrefløj. Og det er synd og skam, fordi vores mulighed og vores fremtid ligger i, at vi tør tage det ansvar.

– Man skal ikke glemme, at netop det med politisk handling frem for gold agitation altid har været Socialdemokratiets styrke. Det er nok også altid det, som har givet os et internt opgør med den venstrefløj – men det er det, som i det lange løb har vist sig, at vort parti – og i virkeligheden også fagbevægelsen – var bedst tjent med.



De danske råstoffer ved at slippe op

Miljøminister Helge Nielsen skriver i denne artikel om regeringens bestrebelser for gennem en ny lov om beskyttelse af råstofferne at sikre bygge- og anlægsvirksomheden.

Det er måske ikke så almindeligt omtalt, men Danmark har også sine råstoffer. Tænk på bygge- og anlægssektoren. Hvordan skulle vi bygge huse, veje og så fremdeles, hvis vi ikke havde danske råstoffer i form af sten, grus, sand, kridt og ler.

Det kan måske være vanskeligt at forestille sig, at disse dagligdags og vigtige materialer slipper op. Vi står da heller ikke umiddelbart over for en råstofkrise. Nye undersøgelser viser imidlertid, at vi må til at være mere opmærksomme på vores råstofforbrug. Siden 1972, da Folketinget vedtog den gældende råstoflov, har vi i miljøministeriet nøje fulgt udviklingen, og det viser sig, at sten, grus og ler kan blive en mangelvare inden alt for længe. Det ser ud til, at der kun findes grus til nogle få årtier, hvis forbruget fortsætter i samme omfang som nu. Ler er der måske kun nok af til 10-25 år. Tilsvarende erfaringer har man gjort i udlandet, blandt andet i Vesttyskland, så Danmark er ikke alene om at have problemer med disse råstoffer.

Den nye råstoflov

I miljøministeriet har vi udarbejdet udkast til en ny råstoflov, selv om den eksisterende råstoflov er fra 1972 og altså kun fire år gammel. I lovudkastet

lægges der vægt på, at vi skaber os et bedre overblik over mulighederne for vor råstofforsyning i fremtiden.

Først skal vi finde ud af, hvilke råstofforekomster vi råder over. Der må derfor iværksættes en omfattende råstokortlægning. Den største del af råstofferne indvindes på landjorden. Indvindingen reguleres af amtsrådene og miljøministeriet. Disse myndigheder har derfor planer om en landsdækkende råstokortlægning.

Fra havbunden henter man ral til støbematerialer og sand til opfyldninger. Også disse råstoffer bør kortlægges.

Kortlægningen af råstofferne på landjorden og på havbunden vil koste nogle millioner kroner pr. år i ti år, men de erhvervs- og beskæftigelsesmæssige interesser, som er knyttet til råstofferne, er så store, at en sådan investering vil betale sig.

Samfundets forbrug af råstofferne kender vi ved hjælp af den gældende lovgivning allerede størrelsen af. Vi bruger således ca. 30 millioner kubikmeter grus om året. Målet er herefter en egentlig råstofplanlægning.

Effektiv styring nødvendig

Efter råstofloven fra 1972 kræves der tilladelse til åbning af nye grave, og det er et godt udgangspunkt for en planlægning. Men man fik samtidig den overgangsregel, at indvinding, der var anmeldt som igangsat eller planlagt, kunne fortsætte uden tidsbegrænsning. Det har vist sig, at der var

over 3000 anmeldelser af denne art. Af hensyn til planlægningen lægger lovudkastet derfor op til, at disse retligheder kun skal gælde et bestemt antal år endnu – for grus 10 år, for andre råstoffer 25 år. Derefter kræver al indvinding tilladelse.

Uanset hvor dygtigt vi planlægger, kan vi naturligvis ikke rokke ved den kendsgerning, at ressourcerne er begrænsede og vil kunne slippe op. Derfor indeholder lovudkastet også bestemmelser, der skal hjælpe med til at holde hus med råstofferne.

Det er vigtigt, at et væsentligt samfundsområde som bygge- og anlægssektoren til stadighed kan holdes forsynet med de nødvendige råmaterialer.

Regeringen ønsker en effektiv styring af vore begrænsede råstoffers anvendelse. Jeg tror, at der i befolkningen og i Folketinget er bred forståelse for nødvendigheden af dette.

Hvis tankerne i lovudkastet føres ud i livet, kan vi sikre, at der ikke bliver gravet mere grus og ler, end landet selv kan bruge. Tilladelserne til råstofindvinding kan altså administreres således, at vi kan dække den danske bygge- og anlægsindustri's behov. Og ikke mere.

DÅSELETTER

Apropos kapløbet mellem Ceres og Faxe: Nu er det spændende, hvem af dem der kommer først med Carlsberg på flaske.

Fortsat fra side 9

Iå oplyst, at årsagen til medlemmets afskedigelse var mange forsømmelser trods tidligere advarsler for samme forseelse, og at medlemmet derfor måtte gennemgå 5 ugers karantæne efter bestemmelserne i vedtægtens § 26.

Efter sagens indankning har Arbejdsdirektoratet indhentet fornyet udtalelse fra hovedledelsen, der har fastholdt den tidligere trufne afgørelse. Arbejdsdirektoratet har ved oversendelse af sagen henvist til, at Bryggeriarbejdernes Fagforening har ment at måtte acceptere, at arbejdsgiveren har afskediget medlemmet grundet mange forsømmelser, og direktoratet er fortsat af den opfattelse, at årsagerne til medlemmets ledighed pr. 18. november 1974 må henføres til arbejdsløshedslovens § 63, stk. 1, nr. 2.

Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikring har i skrivelse af 24. maj 1976 under journal nr. B 49-75 meddelt, at nævnet på sit møde den 1. april 1976 har truffet afgørelse om, at der ikke er grundlag for at udelukke medlemmet fra dagpenge i 5 uger fra den 18. november 1974, idet det ikke efter de foreliggende oplysninger findes godtgjort, at medlemmets afskedigelse skyldes utilbørlig adfærd på arbejdspladsen, hvilket ifølge lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. § 63, stk. 1, nr. 2 er grundlag for ophør med udbetaling af dagpenge.

Københavns kvindelige afdeling

Medlem af Københavns kvindelige afdeling nr. 565 har i skrivelse af 15. april 1975 forespurgt Arbejdsdirektoratet om hun var berettiget til dagpenge fra 15. juni 1975, på grundlag af beskæftigelse på Carlsberg i en periode på 3 måneder i 1974, efterfulgt af en ansættelsesperiode på 320 timer ved Københavns kommunale Skolevæsen i 1975. Det pågældende medlem var i øvrigt studerende ved Københavns Universitet.

Arbejdsdirektoratet har derefter udbedt sig kassens hovedledelses udtalelse i sagen, og efter indhentede oplysninger i afdelingen er det den 6. juni 1975 meddelt, at man fra afdelingens side ikke på noget tidspunkt har henvist medlemmet til Arbejdsdirektoratet, men har udbedt sig dokumentation for beskæftigelse vedrørende såvel Carlsberg som Københavns kommunale Skolevæsen, hvilket medlemmet ikke har reageret på, hvorfor sagen af afdelingen blev stillet i bero, indtil de ønskede oplysninger var fremskaffet. Efter senere at have modtaget dokumentation for beskæftigelse på ialt 285 dage, har afdelingen til medlemmet udbetalt kr. 1.362,00 i dagpenge, hvilket er i strid med cirkulære nr. 38/74 vedrørende medlemmets ret til at oppebære understøttelse. Kassen har derefter til Arbejdsdirektoratet i skrivelse af 8. juli

1975 indstillet, at der ikke i det foreliggende tilfælde kræves tilbagebetaling af de oppebårne dagpenge, samt at der ikke udbetales dagpenge så længe medlemmet er under uddannelse.

Arbejdsdirektoratet har i skrivelse af 28. maj 1976 under journal nr. D 36-522/75 meddelt, at man er enig med kassens hovedledelse i, at det pågældende medlem ikke er berettiget til dagpenge under uddannelse ved Københavns Universitet jfr. cirkulære af 17. maj 1974, men at man efter omstændighederne ikke skal udtale sig imod, at de for ugerne 25 og 26 1975 udbetalte dagpenge ikke kræves tilbagebetalt.

Fra Arbejdsformidlingen i København har kassen modtaget indberetning om, at medlem nr. 180343-2186 af Københavns kvindelige afdeling den 27. april 1976 har undladt at overtage anvist arbejde hos Dansk Acryl Teknik A/S, Kuldysen 6, 2630 Tåstrup.

Kassen har i brev af 17. maj 1976 under journal nr. D 36-5-76 meddelt Arbejdsdirektoratet, Arbejdsformidlingen og afdelingen, at sagen må betragtes som arbejdsvægring og at medlemmet som følge deraf vil være udelukket fra understøttelse fra 3/5 til 7/6 1976.

Nykøbing F. afdeling

Kassen har fra Arbejdsformidlingskontoret i Nykøbing F. modtaget meddelelse om, at der i to tilfælde er udbetalt uberettiget understøttelse til at samlet beløb af kr. 374,00, hvilket afdelingen har erklæret sig enig i skal tilbagebetales.

Arbejdsdirektoratet har under journal nr. EH - 1-10-407/75 til arbejdsløsheds-kassens orientering fremsendt kopi af en skrivelse af 11. februar 1976 fra Ligestillingsrådet til Arbejdsministeren, hvori rådet giver udtryk for bekymring over, at kvindernes deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelserne ikke sva-

258 arbejdsløse mænd i København	5,6 %	
169 arbejdsløse mænd i provinsen	8,2 %	427 mænd 6,4 %
32 arbejdsløse kvinder i København	5,1 %	
98 arbejdsløse kvinder i provinsen	17,2 %	180 kv. 8,3 %
607 arbejdsløse	6,9 %	

Indtægten i april har været:

Medlemsbidrag	kr. 349.931,00
Bidragydende	kr. 456,00
Bankrenter	kr. 41.764,54
Tilbagebetalt understøttelse	kr. 1.260,00
Refusion fra Kursusnævnet	kr. 1.475.561,00
A'conto til understøttelse	kr. 2.000.000,00
	3.868.972,54

Udgiften i april har været:

Understøttelser	kr. 2.873.072,00
Frikontingenter	kr. 864,00
Branchekursus	kr. 1.332.638,00
Check-gebyr	kr. 30,00
	kr. 4.206.604,00

rer til deres andel i arbejdsstyrken og at forskellene i kønsfordelingen inden for de forskellige brancher afspejler den traditionelle mands- og kvindeopdeling på brancher. Endvidere anmoder rådet om, at der tages initiativ til at sikre, at kvinder for fremtiden i højere grad får tilbudt arbejdsmarkedsuddannelse også inden for områder, hvor arbejdet traditionelt har været udført af mænd.

Arbejdsministeren har i sit svar til rådet meddelt, at han er enig i, at en afskaffelse af den traditionelle opdeling i mands- og kvindedefag er ønskelig og at dette mål bør fremmes, hvorfor han har bedt Arbejdsdirektoratet og direktoratet for arbejdsmarkedsuddannelserne om at gøre de steder, hvorfra arbejdsmarkedsuddannelserne tilbydes (arbejdsformidlingskontorerne, arbejdsløshedskasserne og specialarbejderskolerne), bekendt med Ligestillingsrådets henvendelse for at sikre, at man de pågældende steder er fuldt ud opmærksom på mulighederne for, gennem tilbud af uddannelse, at bryde med den traditionelle kønsopdeling på arbejdsmarkedet.

Der havde været foretaget ordinært regnskabseftersyn i forbindelse med kassererskifte i Århus mandlige afdeling, Århus kvindelige afdeling, samt Skive afdeling, hvilket ikke havde givet anledning til bemærkninger.

Ifølge den foreliggende skriftlige beretning er der i april optaget 62 mænd og 4 kvinder, i alt 66 medlemmer.

Der er udmeldt 184 mænd og 128 kvinder, i alt 312 medlemmer. Medlemstallet var ved udgangen af april i København 4640 mænd og 1607 kvinder, i provinsen 2056 mænd og 570 kvinder, i alt 8873 medlemmer.

Den 31. marts var anmeldt 636 arbejdsløse.

Den 28 april var anmeldt 607 arbejdsløse således:

ORDINÆRT HOVEDBESTYRELSESMØDE

afholdt den 18. Juni 1976.

Gerda Jensen var fraværende på grund af sygdom.

1. Beretning

Forbundsformanden indledte beretningen med omtale af voldgiftssagen mod Foreningen af Depotindehavere i Danmark. Sagen drejede sig om vore på depoter beskæftigede medlemmers ret til feriepenge af feriepenge.

Sagen startede for så vidt med, at en del provinsbryggerier ikke betalte feriepenge af feriepenge. På et organisationsmøde med Bryggeriforeningen blev dette spørgsmål forhandlet, og efter at forbundet havde fremlagt dokumenter på, at det er vor ret, opnåedes enighed med Bryggeriforeningen om, at der skal betales feriepenge af feriepenge.

På trods af dette ville depotindehaverforeningen ikke acceptere samme fortolkning, og efter flere møder, hvor det ikke var muligt at få accepteret Bryggeriforeningens fortolkning, besluttedes det at indbringe sagen for en faglig voldgift, der fandt sted den 23. januar 1976.

Opmandskendelsen lyder som følger: »Foreningen af Depotindehavere i Danmark bør anerkende, at man er pligtig at medregne udbetalte feriepenge i beregningsgrundlaget for feriepenge det efterfølgende år.«

Et andet spørgsmål, der var taget med ve dsamme voldgift, var, hvorvidt Depotindehaverforeningen var pligtig til at betale 3 øre pr. præsteret arbejdstime til Dansk Arbejdsgiverforenings og LO's uddannelsesfond. Foreningen har ikke tidligere betalt til uddannelsesfonden. I denne sag fik forbundet ikke medhold, hvilket betyder at dette spørgsmål må tages med ved næste hovedoverenskomstforhandling.

På Carlsbergs Lyngby depot har der fundet arbejdsnedlæggelse sted i tiden 2.-12. april. Arbejdsnedlæggelsen blev indklaget for Arbejdsretten med krav om bod til de strejkende samt forbundet.

Baggrunden for arbejdsnedlæggelsen var gentagne uoverensstemmelser igennem de senere år. Arbejdsnedlæggelsen blev behandlet på et organisationsmøde den 6. april, uden at der opnåedes enighed. På et nyt møde den 9. april blev følgende aftale indgået, herunder frafald af krav om bod til forbundet:

»Efter gentagne uoverensstemmelser på Carlsberg Bryggeriernes Lyngby depot resulterede disse i en kollektiv arbejdsnedlæggelse fra fredag den 2. april ved arbejdstids begyndelse.

Uoverensstemmelse blev behandlet på et organisationsmøde tirsdag den 6. april, uden at der opnåedes enighed. Forbundet erkendte konflikten ulovlighed, men trods opfordring til at gå i arbejde fortsattes konflikten.

Fredag den 9. april afholdtes nyt organisationsmøde, og her enedes parterne om følgende:

Depotindehaveren, Hans Henrik Hansen, ansætter snarest – og senest 1. august – en kontormand, som samtidig skal være forbindelsesled mellem depotindehaveren og de ansatte salgsschauffører; altså overtager hele arbejdslederfunktionen, således at de konstante uoverensstemmelser mellem depotindehaveren og de ansatte undgås. Som specielt gældende for Carlsbergs depot med H. H. Hansen som depotindehaver, men som ikke kan danne præcedens for andre depoter, vælger depotets salgsschauffører en tillidsrepræsentant, der skal være talsmand overfor depotindehaveren eller dennes repræsentant. Tillidsrepræsentanten nyder den i overenskomsten for Bryggeriforeningens paragraf 17 nævnte beskyttelse.

Arbejdet genoptages fra normal arbejdstids begyndelse mandag den 12. april.

Depotindehaverforeningen trækker punkt 4 i klagen af 6. april til Arbejdsretten tilbage.

Foreningen af Depotindehavere i Danmark

sign. **Lohmann-Jørgensen**
**Dansk Bryggeri-, Brænderi- og
Mineralvandsarbejder Forbund**
sign. **Ivar Nielsen**«

Imidlertid var der kommet henvendelse fra depotindehaveren og tillidsmanden med forespørgsel om, at den hidtidige halvdagskontordame fortsætter som heltidsansat, med funktion af arbejdsleder, i stedet for som omtalt i protokollatet en kontormand, hvilket der ikke var indvendinger imod.

Arbejdsnedlæggelsen på Lyngby depot blev ved Arbejdsretten dømt overenskomststridig med en bod på kr. 8,75 for hver time de pågældende har deltaget i konflikten.

Sagen vedrørende krympefolieringsovnen på Tuborg gik som bekendt til faglig voldgift. Opmandskendelsen herom er modtaget, og resultatet blev, at forbundet vandt sagen. Sagen, som tidligere er omtalt, drejede sig om, hvorvidt en mundtlig aftale mellem en tillidsrepræsentant og ledelsen kan eliminere en skriftlig aftale mellem fagforeningen og bryggeriets ledelse.

I denne sag er der den 23. september 1974 indgået skriftlig aftale, godkendt af fagforeningen, mellem tillidsrepræsentanten på Tap Syd, Tuborg,

og ledelsen, vedrørende bemanning af krympefolieringsovnen, således at der skal være en mandlig bryggeriarbejder beskæftiget ved ovnen.

I efteråret 1975 søgtes aftalen udvidet til at omfatte to mand, men uden resultat. På et møde den 12. november meddelte tillidsrepræsentanten, at pladsen med omgående virkning kunne afgives til kvindelige bryggeriarbejdere, der i forvejen havde en kvinde beskæftiget ved ovnen. Bryggeriet aftalte herefter med den kvindelige afdeling, at ovnen fremtidig skulle passes af to kvinder med ikrafttræden den 16. november. Den 24. november meddelte tillidsrepræsentanten, at hans fagforening ikke kunne godkende aftalen. I øvrigt skal det siges, at ovnen havde været ude af drift i tiden 17.-23. november.

For voldgiftsretten har forbundet herefter nedlagt påstand om, at De forenede Bryggerier kendes pligtig at genoprette bemanningen ved krympefolieringsovnen som anført i aftalen af 23. september 1974.

Bryggeriforeningen har påstået frifindelse og har blandt andet til støtte for sin påstand anført, at mundtlige aftaler er bindende, og at aftalen den 12. november med tillidsrepræsentanten ikke er bestridt, og at han har været beføjet til på egen hånd at indgå aftalen, der kun var en ubetydelig ændring af den omfattende aftale fra 1974, og endeligt, at der fra fagforeningens side ikke er protesteret rettidigt.

Opmanden siger i kendelsen: »I sagen, der angår en konkret uoverensstemmelse om forståelse af indgåede aftaler, findes der ikke udover det anførte at kunne tages stilling til 1. led i forbundets påstand, der går ud på en generel udtalelse om mulighederne for ved en mundtlig aftale at ændre en tidligere indgået skriftlig aftale uden fagforeningens godkendelse.«

Kendelsen lyder således: »De forenede Bryggerier er pligtig at genoprette bemanningen ved krympefolieringsovnen som anført i aftalen af 23. september 1974.«

Forbundsformanden fortsatte og sagde, at han ikke havde tal på de arbejdsnedlæggelser, der har været, men de vigtigste havde han taget med.

Der har i november 1975 været boykot af en tobakshandler på Frederikssundsvej i København. Baggrunden for boykotten var, at han beskyldte to salgsschauffører på Tuborg for at have taget en kasse tomme flasker. Ved en af bryggeriets salgsspektør foretagen kontrol har tobakshandlerens påstand ikke kunnet verificeres. Undskyldning for sin beskyldning ville han ikke give, tværtimod ønskede han fremtidige leveringer fra Tuborg gennem andre

chauffører. Dette medførte, at der også blev lukket for øl fra to Carlsberg-chauffører. Disse to Carlsberg-chauffører blev indklaget for arbejdsvægring. Såvel forbund som fagforeningen nægtede at pålægge de to Carlsberg-chauffører at optage leverancer til tobakshandleren, eller som det fremgår af udskrift fra Arbejdsretten, at Bryggeriarbejdernes Fagforening havde påbudt Carlsbergs salgsschauffører at nægte levering, og at forbundet havde støttet dette påbud.

Arbejdsrettens kendelse lyder således:

»Fagforeningens ovennævnte påbud til de to salgsschauffører om ikke at levere øl og mineralvande til tobakshandler Hans C. Jacobsen er overenskomststridig, og påbudet skal straks tilbagekaldes, således at leverancerne genoptages. Fagforeningen og forbundet skal hver betale en bod på kr. 5.000 til Dansk Arbejdsgiverforening.«

En sag, der også skal nævnes, er nægtelse af aflæsning af vogne med nye flasker fra Kastrup-Holmegaards Fensmark-afdeling. Spørgsmålet behandlede på et fællesmøde med Dansk Arbejdsgiverforening den 19. maj 1976. Protokollatet fra fællesmødet fastslår, at nægtelsen af aflæsning af vogne, der er sket i forbindelse med arbejdsnedlæggelse på Kastrup Glasværk, er overenskomststridig, og det blev pålagt at bringe vægringen til ophør. Dansk Arbejdsgiverforening tilkendegav at bringe sagen for Arbejdsretten som hastesag, hvis ikke arbejdsvægringen bragtes til ophør straks.

En sag mere er arbejdsnedlæggelse på Bryggeriet Odin i Viborg. Her drejede det sig om lønkrav på baggrund af etablering af ny kolonne. Ved lokalforhandling var opnået kr. 1,- pr. time som tillæg til produktionstillægget. Dette forkastedes af folkene og udløste en arbejdsnedlæggelse den 3. juni. På et fællesmøde den 4. juni blev arbejdsnedlæggelsen erklæret overenskomststridig, men i en positiv ånd opnåedes enighed om hurtig forhandling, der afsluttes til den 10. juni, idet arbejdet var blevet genoptaget. Under medvirken af Bryggeriforeningen og forbundet forhandlede spørgsmålet som aftalt den 10. juni. Her kom Bryggeriforeningens direktør Antonsen med et løntillbud på 50-75 øre pr. time, altså under det, der en gang var givet ved lokalforhandling.

Stående over for en sådan provokation - det må huskes, at arbejdsnedlæggelsen skete på baggrund af et tillbud på kr. 1,- pr. time - sprængte forbundet forhandlingen.

Påny nedlagde folkene arbejdet. I den forbindelse fremsendte forbundet følgende skrivelse til Arbejdsretten, som forinden havde modtaget klage-

skrift fra Dansk Arbejdsgiverforening.

»Arbejdsretten.

Henvisende til Dansk Arbejdsgiverforenings klage til Arbejdsretten, journal nr. 76.668, af 10. juni d.å., ønsker vi at kommentere den korte sagsfremstilling.

Indledningsvis vil vi anerkende den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse den 3. juni, og vi vil også erkende, at arbejdsnedlæggelsen den 10. juni var overenskomststridig, dog med visse modifikationer.

Ved fællesmødet blev der givet tilsagn om nye forhandlinger, og det blev også - omend ikke direkte - meddelt os, at man fra Bryggeriforeningens side var indstillet på positive forhandlinger.

På dette grundlag blev arbejdet, efter energisk telefonisk indsats fra afdelingens og fra forbundets tillidsmands side, genoptaget allerede inden parterne havde forladt fællesmødet.

Det var dette tilsagn, der groft blev brudt af Bryggeriforeningens direktør, hr. Poul Antonsen, ved forhandlingerne på Bryggeriet Odin den 10. juni.

Ved lokale forhandlinger var der tilbudt en forhøjelse af produktionstillægget på én krone pr. time i forbindelse med igangsættelse af en ny tappekolonne med en kapacitetsforøgelse på 50 pct., men uden tilsvarende mandskabsforøgelse.

Dette mente vore medlemmer i Viborg var for lidt, og i protest nedlagde de arbejdet den 3. juni.

Ved mødet den 10. juni blev tilbuddet på én krone pr. time af Bryggeriforeningens direktør reduceret til et tilbud på mellem 50 og 75 øre pr. time. Motiveringen var, at vore medlemmer havde nedlagt arbejdet den 3. juni. Såfremt man ikke havde gjort dette, gav Bryggeriforeningens direktør udtryk for, at man ville have godkendt et tillæg på én krone pr. time.

Vi må med vore medlemmer i Viborg være enige i, at denne straffeekspedition af Bryggeriforeningens direktør er så groft provokerende, at vi må nedlægge påstand om fritagelse for at betale nogen bod, subsidiært at boden nedsættes til en, efter rettens skøn, rimelig symbolsk bod.

København F., den 14. juli 1976.

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund
sign. Ivar Nielsen.«

På et nyt fællesmøde med Arbejdsgiverforeningen, hvor Bryggeriforeningens provokation fremførtes, blev der enighed om straks at forhandle spørgsmålet lokalt.

Lokale forhandlinger fortsattes næste dag i Viborg med bl. a. det resultat, at produktionstillægget forhøjedes med kr. 1,10 pr. time.

Den 12. december 1975 afholdtes organisationsmøde mellem Bryggeriforeningen og forbundets forhandlingsudvalg vedrørende Svendborg Bryghus. Det lykkedes ikke at komme igennem med forbedrede særaftaler. Tilbuddet, der forelå, var af en sådan størrelse, at forbundet og afdelingen afviste det. Det uløste spørgsmål vil naturligvis indgå i forhandlingerne ved næste overenskomstsituation.

Fra Københavns kvindelige afdeling ligger en sag, hvor forbundet forlanger et organisationsmøde med Bryggeriforeningen. Det drejer sig om forskydningstillæg til en del kvindelige medlemmer på Tap Syd, Tuborg, der på grund af mangel på kvindelig arbejdskraft må køre med samlede frokostpauser ved nogle kolonner. Dette medfører, at en del får forskudt frokostpause, uden at der betales forskydningstillæg. Ved lokalforhandling lykkedes det ikke at opnå resultat, og det er muligt, at sagen ender ved en faglig voldgift.

En anden voldgiftssag er på vej. Det drejer sig om en sag mod Spiritusfabrikantforeningen. Sagen drejer sig i sin enkelthed om, hvorvidt løntillægget på 40 øre skal indregnes i minutfaktoren.

De danske Spritfabrikker vil ikke indregne dette overenskomstmæssige løntillæg i minutfaktoren. Det er forbundets opfattelse, at vore afdelinger på spritfabrikkerne har ret i kravet om, at løntillægget indregnes i minutfaktoren. DDSF henviser til, at de 40 øre ikke i opmandskendelsen procentreguleres. Forbundets påstand er, at procentreguleringen indførtes efter, at man på spritfabrikkerne havde gennemført indregning af overenskomstmæssige løntillæg, og normalt er minutfaktoren ved overenskomstforhandlingen blevet forhøjet. Som eksempel kan nævnes, at i 1973 blev minutfaktoren forhøjet fra 35 til 44 pct. I 1975 skete ingen forhøjelse på grund af lovindgrebet. Forretningsudvalget har godkendt, at sagen går til faglig voldgift.

Forbundet har i telegram af 1. april fra Det finske Livsmedelarbejder Forbund fået orientering om total levnedsmiddelstrejke i Finland. Vort forbund blev anmodet om solidarisk hjælp i form af stop for alle levnedsmiddeltransporter til Finland. I skrivelse til det finske forbund er der - udover ønsket om et lykkeligt udfald af kampen - meddelt, at forbundets afdelinger øjeblikkeligt er anmodet om standsning af alle leverancer til Finland.

Den 8. april har forbundet modtaget meddelelse om konfliktens ophør samt en tak for bistand.

Fra Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke er der modtaget tak for

udvist sympati og tilsagn om hjælp i den situation, der efter samvirkets orientering kun blev undgået ved Københavns overborgmesters mægling.

Fra vor afdeling i Skive er modtaget indberetning vedrørende salg af Carlsberg øl til et lavprisvarehus, Normanns Lavpris. Øllet leveres fra et depot i Herning, idet ingen depoter i Skive giver en måneds kredit. Leverancen fra Herning rammer naturligvis provisionsløningerne i Skive.

Forbundet har i skrivelse til Bryggeriforeningen rejst sagen og udtrykt bekymring for arbejdsforholdene i provinsen. Endvidere er nævnt prisen på lavprisvarehusets øl, der ligger på 59,85 kr. pr. ramme.

Bryggeriforeningen har i skrivelse til forbundet meddelt, at de har undersøgt sagen og konstateret, at vedkommende lavprisvarehus ikke får leveret øl fra Carlsberg depotet i Herning, men at indehaverne også har forretning i Herning, som får leveret øl fra depotet på normale vilkår, dvs. listepriis og konstant betaling eller højst en uges kredit.

Herefter gav forbundsformanden følgende beretning over forbundets kursusvirksomhed for sæsonen 1975-76.

Sæsonen 1975-76 bød som sædvanligt på seks udvidede weekend-kurser, hvoraf det ene beklageligvis måtte aflyses på grund af manglende deltagelse (overbygningskursus II for København og Sjælland 16.-18. januar 1976), men det bevirker, at resterende deltagere fra dette kursus kan »samles op« igen, når næste tilsvarende kursus afholdes.

Der er således afviklet fem udvidede weekendkurser med et samlet deltagerantal på 120, fordelt med 58 deltagere på grundkursus, 43 på overbygningskursus I og 19 på overbygningskursus II.

I overensstemmelse med det fastlagte system er der for sæsonen 1976-77 planlagt to grundkursus, to overbygningskursus I og to overbygningskursus II.

I forbindelse med FIU (Fagbevægelsens interne uddannelsessystem) er der i 1975-76 afviklet to moduler af F.1 (forbundskursus) af hver en uges varighed på den nyåbnede Roskilde Højskole, og det må i den forbindelse bemærkes, at de derværende faciliteter bringer undervisningen op på et mærkbart højere niveau. På dette forbundskursus deltog 20 medlemmer fordelt med halvdelen på henholdsvis København og provinsen.

I sæsonen 1976-77 er der planlagt F.1 (forbundskursus) i uge 44 (24.-29. oktober 1976) og uge 5 (23.-28. januar 1977) ligeledes på Roskilde Højskole.

NNS-fælleskurset har i 1975-76 haft fire deltagere fra vort forbund, hvilket er et betydeligt mindre antal end tidligere og skyldes, at indholdet i NNS-kurset er ændret til specielle emner som f. eks. sikkerhed og miljø, idet de øvrige forbund inden for NNS kører F.1 sideløbende.

Det har på NNS-plan været drøftet, om det var muligt at køre G.1 (grundkursus), hvilket er det næste trin på FIU, fælles for NNS-forbund, men de hidtidige drøftelser har ikke resulteret i noget konkret.

Udover de nævnte aktiviteter har der i FIU-systemet deltaget i alt 32 af forbundets medlemmer på de forskellige uddannelsessteder såsom arbejderhøjskolerne og de lokale tillidsmandscentre.

På de her nævnte faglige kurser har der i sæsonen 1975-76 været i alt 196 deltagere, hvilket svarer til 2,1 pct. af forbundets gennemsnitlige medlemstal i forhold til 2,7 pct. i den foregående sæson.

Kursusudgifterne i 1975-76 beløber sig til kr. 157.392,03, hvilket er mindre end halvdelen af udgifterne i den foregående sæson. Det kan imidlertid forklares med, at refusionen fra LO's uddannelsesfond er begyndt at »slå igenem«, samt at der regnskabsmæssigt kun er ført de direkte kursusudgifter her. De indirekte udgifter i forbindelse med kursusvirksomheden såsom kontorholdsudgifter, papir, porto m.m. er ført under forbundets administrationsudgifter, hvilket fremover bør overflyttes til regnskabet over kursusudgifter.

Forbundsformanden ville dog alligevel foreslå, at bestemmelsen om 20 deltagere pr. år i FIU blev ændret til 40 deltagere allerede fra i år. Oplysningsarbejdet har en så væsentlig betydning, at vi må konstatere, at de penge, det koster, er en god investering i fremtiden. Sluttelig omtalte han, at de ret så dyre NNS-kurser er ophørt, hvilket også danner baggrund for udvidelse af antallet på FIU-kurser.

Personalia

HORSENS

25 års jubilæum på Ceres Bryggerierne, Horsens

5. september: VAGN BACH,

Mågevej 10, 8700 Horsens

KØBENHAVN

40 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

24. september: ERIK MADSEN,

Hybenvænget 16, 2740 Skovlunde

25 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

14. september: KAJ EJNAR BLOM,

Østerbovej 3, 2670 Greve Strand

25 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

2. september: VILHELM BRISSON,

Christianshvilevej 3, 2., 2920 Charlottenlund

2. september: HOLGER CHR. JØRGENSEN,

Henrik Ibsensvej 8, 2. th., 1813 V.

ODENSE

25 års jubilæum på Slotsbryggeriet

11. september: BØRGE PETERSEN,

Odensevej 15, 5540 Langeskov

Forbundet benytter lejligheden til at bringe disse kolleger

en hjertelig lykønskning



OVERSIGT OVER BRANCHEKURSUS 1975-76

Kursus-art	Antal	Skole	Deltagere
Grundkursus (6 uger)	12	Carlsberg	131
Tekniske kurser	4	Carlsberg	44
Grundkursus (6 uger)	10	Tuborg	110
Tekniske kurser	6	Tuborg	66
Distributions- chauffører (6 uger)	13	Carlsberg/Landtransportskolen	156
Rengøring (2 uger)	17	Carlsberg/Herlevskolen	82
Grundkursus (6 uger)	1	Specialarbejderskolen, Århus	15
Grundkursus (6 uger)	1	Specialarbejderskolen, Aalborg	15
Grundkursus (6 uger)	1	Specialarbejderskolen, Odense	15
I alt:	65		634

Dertil kommer et betragteligt antal kurser af forskellig art, der er gennemført på diverse specialarbejderskoler over hele landet, idet beskæftigelsessituationen fortsat har haft en betydelig indflydelse på interessen for at gå på kursus.

I forbindelse med samtlige branchekurser er der i 1975-76 i kursusgodtgørelse udbetalt et samlet beløb på kr. 2.634.157,50.

Om den sidste lønstatistik bemærkede forbundsformanden, at der var sket noget ekstraordinært. Der er sket det, at lønkløften mellem provinsen og København, som normalt bliver forværret, er gået i den positive retning - den er blevet formindsket, ikke meget i øre, langt mindre i procenter - men det er en ændring, der er værd at notere sig.

Statistikken for juli og oktober kvartaler 1975, henholdsvis for mænd-kvinder i København og for mænd-kvinder i provinsen, sammenlignet med gruppen af ikke-faglærte, ser således ud:

MÆND

København:

	Bryggeriarb.	Andre
Oktober kvrt.	kr. 42,48	kr. 34,10
Juli kvrt.	kr. 40,94	kr. 32,76

+ 20 øre

Provinsen:

	Bryggeriarb.	Andre
Oktober kvrt.	kr. 32,85	kr. 29,85
Juli kvrt.	kr. 31,13	kr. 28,63

+ 51 øre

KVINDER

København:

	Bryggeriarb.	Andre
Oktober kvrt.	kr. 41,31	kr. 30,04
Juli kvrt.	kr. 40,30	kr. 29,24

+ 21 øre

Provinsen:

	Bryggeriarb.	Andre
Oktober kvrt.	kr. 32,60	kr. 26,76
Juli kvrt.	kr. 30,83	kr. 25,86

+ 87 øre

Hovedbestyrelsen har forud for dette hovedbestyrelsesmøde fået tilsendt konsulentrapport for perioden december 1975-juni 1976.

Forbundsformanden sluttede sin beretning med en orientering fra strukturudvalget om, at der indkaldes en ekspert fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd for udarbejdelse af materiale til ændring af den hidtidige kontingentpolitik.

Hvad gemmer sig bag betegnelsen: FADØL?

Allerede da man indførte fadøl på dåse, blev der i bryggerikredse skumlet over, at den nye vare kun havde navnet til fælles med rigtig faldøl.

Blandt venner og bekendte - ja, næsten alle steder - er en snak omkring en øl interessant og et underholdende emne. En person foretrækker et bestemt produkt eller mærke, og vægtige argumenter skal til for virkelig at overbevise vedkommende om, at dette eller hint ølmærke nu smager bedre eller mindst lige så godt som et andet. På samme vis med biler. Man skifter nødtigt fabrikat.

Når talen nu er om øl, vil fadøl også blive diskuteret, og ikke alle er klar over, hvad betegnelsen fadøl egentlig dækker.

Fadøl er ganske normalt øl, det samme øl, der aftappes på flaske. Men som navnet antyder, bør fadøl udskænkes fra fad med hane og den derved vedhæftede mystik, der hører med til dette lette håndværk.

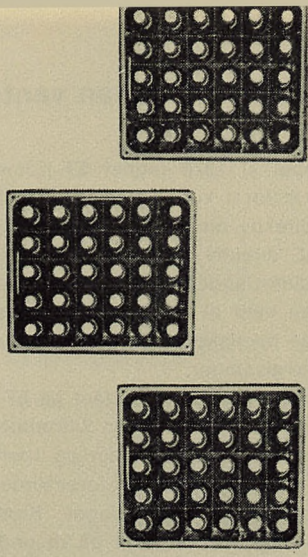
Øl udskænket fra fad (fustage, anker el. lign.), flaske dåse eller anden emballage, er uanset mærke, skatteklasse m.v. ens fremstillet på vedkommende bryggeri, men alligevel er der dog den lille, men erkendte forskel mellem fadøl og tilsvarende øl med oprindelse fra samme lagerkældertank.

Fadøl har mere kulsyreindhold end flaskeøl og dermed også et mere fyldigt skum. Ved udskænkning af fadøl trykkes ølet ud af beholderen ved hjælp af kulsyre, og med det rette håndlag opnås et perlende øl med et fyldigt, hvidt skum.

Alt er dog endnu ikke sagt om drikken fadøl. Rigtigt fadøl, som enhver brygger eller ølkender foretrækker, må ikke være pasteuriseret. Pasteuriseringsprocessen, der er en opvarmningsproces, giver en ændring i smagsindtrykket. Upasteuriseret øl, der er fri for en »branket« smag, bør nydes inden for relativ kort tid af hensyn til holdbarheden.

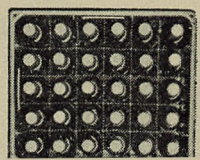
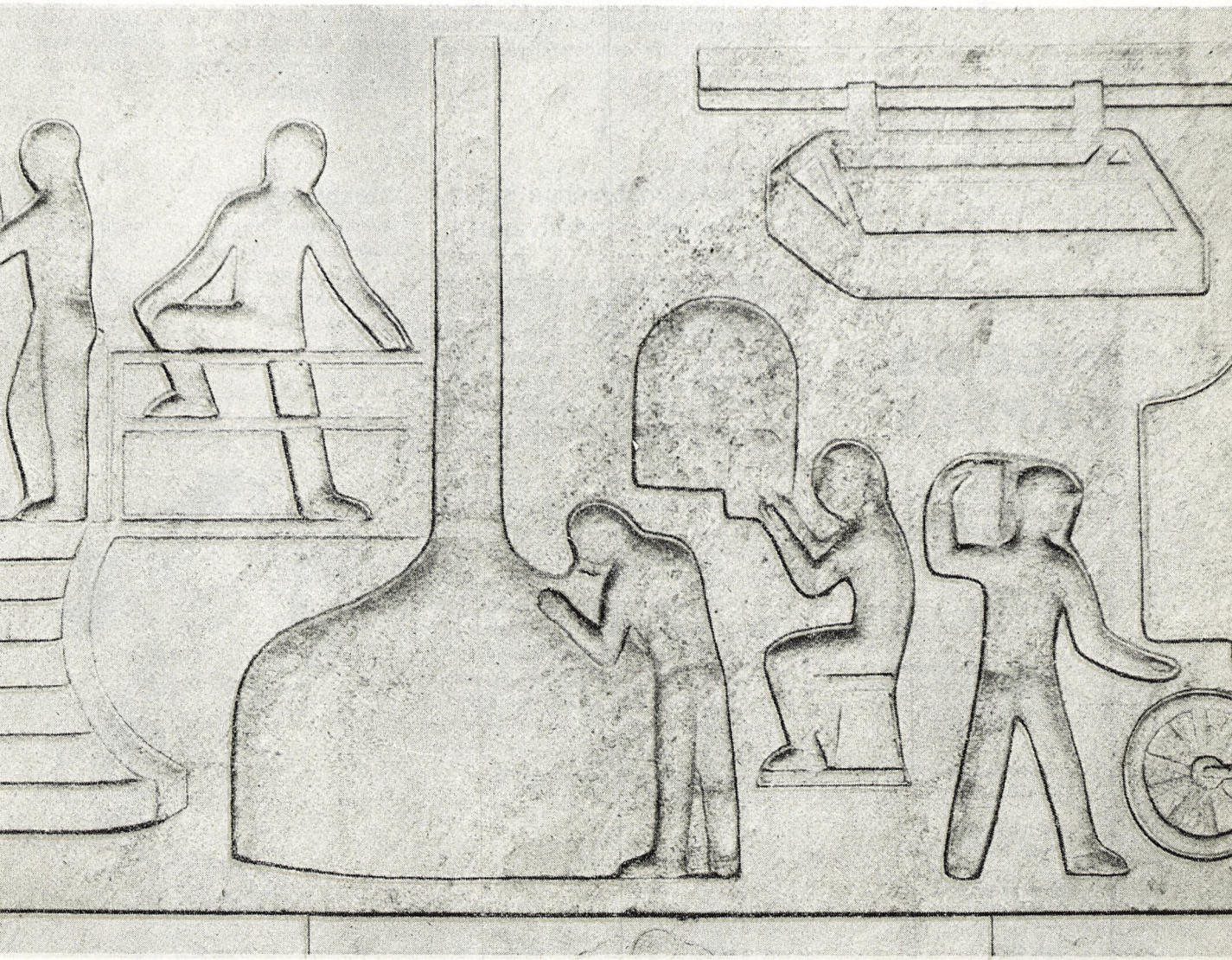
- Det kan derfor i høj grad diskuteres om fadøl på dåse eller flaske har noget som helst med fadøl at gøre. Fadøl er øl, der kommer fra et fad og ved hjælp af et højtryk skænkes op i et glas. Disse forudsætninger opfylder ølet ikke, når det sælges i en dåse eller flaske. Betegnelsen fadøl er ikke beskyttet, men måske var det en god idé for Forbrugerrådet at se på sagen.

På grund af overvældende stofmængde til dette nummer af PROP OG KAPSEL må vi udskyde bemærkningerne til forbundsformandens beretning og resten af referatet fra hovedbestyrelsesmødet til næste nummer. - I samme nummer bringes referat fra hovedbestyrelsesmødet i A-kassen.



9
SEPTEMBER
1976

PROP OG KAPSEL



Medlemsblad for
Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder Forbund

Vin- og ølbeholder, der ikke anvender kulsyretryk

I en aftapningsbeholder skal fx. øl være under konstant tryk for at holde sig. Normalt anvendes kulsyretryk, men nu er der anmeldt patent på et apparatur, der giver et passende tryk uden at anvende kulsyre og uden tilførsel af luft. I beholderens forrådsdel opbevares øl, vin eller sodavand, og den er forsynet med aftapningshane og væskelås. Beholderens anden del er en stempedel med vandbeholder til indstilling af det nødvendige tryk.

*

Slut med dåseøl fra 1981

Salget af dåseøl i Danmark ophører med udgangen af 1981.

Det besluttede Bryggeriforeningen og Faxe Bryggeri A/S på et møde den 19. august.

*

BEN SCHOFIELD, britisk bryggeriarbejder, og tre kolleger har gjort turen fra St. Margrets Bay nær Dover til Frankrig og tilbage på en stor øltønde. Turen frem og tilbage tog 12 timer. Det skal bemærkes, at øltønden var forsynet med en udenbordsmotor.

PROP OG KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brønderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Ivar Nielsen (ansvarsh.)
Viktor Søndergaard

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. Fasan 8977

Forbundsformand
Ivar Nielsen

Næstformand
Steen Nielsen

Hovedkasserer
Poul Mathiesen

Sekretær
Viktor Søndergaard

Konsulenter
Erland Petersen
John Pedersen

Højere dagpengesats

Dagpengesatserne ved arbejdsløshed reguleres atter pr. 1. oktober, eller helt nøjagtigt, fra den 27. september.

A-kassernes samvirke oplyser, at på grundlag af en gennemsnitlig timeløn i oktober kvartal i fjor på 32,32 kr vil den maksimale dagpengesats fra 27. september udgøre 194 kr. for fuldtids- og 129 kr. for deltidforsikrede A-kas-
semedlemmer.

*

Friere konkurrence inden for fransk mineralvand

De franske grossister vil for fremtiden kunne eksportere mineralvand af mærkerne Perrier, Evian og Vittel. På EF-kommisionens foranledning har disse tre største franske mineralvandsfirmaer ophævet et forbud for grossisterne mod at eksportere mineralvand, hvilket er en hindring for den frie konkurrence.

Firmaerne Perrier-Vichy, Société anonyme des Eaux minérales d'Evians-les-Bains og Société générale des Eaux minérales de Vittel har tilsammen 95 pct. af det franske mineralvandsmarked. Endvidere er de tre firmaer gået ind på ikke længere at nægte at rette henvendelse til myndighederne for at deres franske kunder med eksportordrer kan få tilbagebetalt den afgift på drikkevarer, som påhviler mineralvand i Frankrig, men som man kan blive fritaget for, hvis varen eksporteres.

*

Normal

En dreng, Johnny Deans, bor i en by, der hedder Normal i Illinois, USA. Men hans hobby er alt andet end normal.

Johnny og hans far samler på øldåser, tomme, og han har 1458 – men det er ikke far, der har tømt dem alle.

Forslag om øl kan ventes i år

I løbet af 1976 regner EF-Kommissionen med at kunne fremsætte et forslag til direktiv om øl. Formålet med et sådant direktiv skal være at tilnærme medlemslandenes lovgivning, så handelen med øl lettes ved en ophævelse af de tekniske hindringer i de nationale lovgivninger.

Ølspørgsmålet har stået på EF's program siden 1969, men tiltrædelsen af Danmark, Storbritannien og Irland rejste nye problemer og forsinkede udarbejdelsen af EF-forslaget. Kommissionen lægger stor vægt på at undgå en fiasko på dette område, hvor de nationale interesser er særligt ømfindtlige, og man har derfor truffet alle mulige sikkerhedsforanstaltninger. Ingen øl-elskere ville tilgive EF for at berøve ham hans foretrukne øltype. Det er vel ventetiden værd.

*

Realitetssans

Lærerinden forsøger at forklare forskellige mål for børnene.

»Nå-« siger hun »vi har altså centiliter, deciliter og liter. Hvad kommer ovenpå det?«

– »Kapslen« svarer en lille dreng.

ØLHUNDEN MENER:



Staten har ingen penge, den har kun vovos.

Den økonomiske stabilitet skal sikres og de arbejdsløse skaffes beskæftigelse

– Ethvert samfund møder med visse mellemrum så alvorlige økonomiske vanskeligheder, at det er en pligt enten at løse dem eller at give op. En sådan situation befinder vi os i for øjeblikket. Vi har valgt ikke at give op, men i stedet for prøve at løse problemerne, selv om de er nok så vanskelige. Når den socialdemokratiske mindretalsregering, dens vanskelige parlamentariske arbejdsforhold til trods, ikke benyttede den letteste udvej, at opløse Folketinget og udskrive valg, var det alene, fordi vi vidste, at i tilfælde af løsninger, som var lagt til rette af Folketingets borgerlige flertal, ville lønmodtagerne komme til at bære langt større byrder end dem, der bliver tale om i forbindelse med det indgåede forlig mellem Socialdemokratiet, de radikale, Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne.

Det er statsminister Anker Jørgensen, som siger sådan til vort blad i anledning af den seneste udvikling i den politiske situation, Anker Jørgensen fortsætter:

– Vi har fra Socialdemokratiets side hele sommeren udfoldet et energisk arbejde for at fremme forståelsen i fagbevægelsen og i tillidsmandsgrupperne omkring de overordentlige svære økonomiske problemer, som vi står over for. Her er tale om forhold, som øver meget, meget stor indflydelse på beskæftigelsesmulighederne.

– Kan vi ikke skabe en sådan stabilisering af dansk økonomi, at betalingsbalanceunderskuddet bringes væsentligt ned, vil det i virkeligheden sige, at arbejdsløsheden kommer til at stige. Nu er det ellers lykkedes gennem et målbevidst politisk arbejde ikke alene at få klippet toppen af de høje arbejdsløshedsprocenter, vi kendte for et år siden. Ja, i bygningsfagene kan vi endog glæde os over et væsentligt fald i ledigheden.

Forliget skal bringe os videre

– I septemberforliget, som skabte omsvinget i beskæftigessituationen, var der en hensigtserklæring om, at partierne i fællesskab ville sikre, at afdæmpningen i priser, omkostninger og pengeindkomster, som indledtes i foråret 1975, skulle videreføres i de kommende år netop af hensyn til fremme af investeringerne for at få endnu flere i arbejde – et mål, som den socialdemokratiske mindretalsregering aldrig vil slippe af syne.

– Indkomstpolitikken skulle også tjene dette mål?

– I høj grad. Vi har derfor helt fra foråret søgt igennem forhandlinger med de fem partier, parterne på arbejdsmarkedet og dansk erhvervsliv at finde frem til enighed om en sådan indkomstpolitik. At venstre sagde fra, var egentlig beklageligt – men tilbage var heldigvis partier, som besad både mod og vilje til at følge septemberforliget op.

Det nye forlig, som nu er blevet bekræftet i Folketinget, skal bringe os videre frem mod en sikker økonomisk stabilitet, hvorpå nye fremskridt til sin tid kan bygges op. I første række gælder det om at få yderligere stigning i vor eksport. Og gennem de nye afgifter, som aldrig er behagelige, hverken for producenten, forbrugeren og de handlende, må vi prøve på at få et sådant hold på forbruget, at underskuddet på betalingsbalancen bringes så meget ned, at der bliver varig ro omkring kronekursen. Forliget skulle også sikre os et stabilt renteniveau til gavn for byggeriet. Målet er stadig her 40.000 boliger om året.

I den forbindelse er det vigtigt at erindre sig, at det var under Venstres regering, at bremserne for byggeriet blev slået sådan i, at vi fik en hastigt stigende ledighed. **Med forliget har vi sikret os mod en sådan gentagelse.**

Dyrtidsordningen bevares.

– Venstre ønskede den automatiske dyrtidsordning fjernet. Nu rører forliget også ved denne overenskomstvundne rettighed. Er det ikke en farlig vej at slå ind på?

– Der er forskel som mellem dag og nat på det. Venstre ville, og det, vi har gennemført nu. Havde Venstre fået de-



res plan igennem, var dyrtidsreguleringen blevet helt fjernet og erstattet med en skattenedsættelse. En sådan nedsættelse kan aldrig erstatte den egentlige pengeløn, som bliver udbetalt i henhold til dyrtidsordningen, fordi vilkårene skattemæssigt er yderst uens for samtlige lønmodtagere.

Den nu gennemførte ordning bevarer den automatiske dyrtidsregulering som princip, ligesom den opsamling, der sker med en dyrtidsportion i ATP-fonden må siges at være en social forsvarlig ordning. Af de unge på arbejdsmarkedet skal der ventes på udbetalingen – men for de ældre vil det betyde en forhøjelse af den samlede ATP-pension.

Rent principielt er det naturligvis al-

lerbedst, hvis det er muligt at undgå indgreb – men når de økonomiske forhold tvang til det, mener jeg, at vi har klaret det på forsvarlig måde. Borgerlige blade skriver, at det er bevidst, at den socialdemokratiske regering har peget på denne ATP-ordning for at få skabt en ØD-fond, som langt vil overgå, hvad der var tænkt i henhold til Socialdemokratiet og LO's forslag.

Noget sådant har ikke været i vore tanker. Den borgerlige reaktion er dog nok værd at have med i tankerne, når ordningen skal vurderes.

Om lønrammen

– Hvorfor blev procenten for lønrammen sat ned fra 7 til 6 pct.?

– Det var et offer fra vor side for i det hele taget at nå frem til et forlig.

– Var det prisen værd?

– Det mener jeg, at det var. Husk – havde vi ikke opnået et forlig, er der ikke tvivl om, at den danske økonomi var blevet yderligere belastet. Meget tydede på, at udskrivningen af et folketingsvalg havde styrket den internationale uro om den danske krone. Blot nogle dages hårdt træk på Nationalbankens valutabeholdning ville omgående fremkalde en diskontoforhøjelse. Ja, hvad så, vil måske en og anden sige. En diskontoforhøjelse ville betyde en stor stigning i renteniveauet. Byggeriet ville stagnere. Ledigheden nå til højder, som vi måske ikke rigtigt har fantasi til at forestille os, selv om vi desværre har set ret høje – ja, alt

for høje ledighedstal. Vore forhandlingspartnere havde ønsket procenten endnu lavere. Det afviste vi. Og jeg kan godt sige, at netop fastsættelsen af lønrammen kostede lange og meget besværlige forhandlinger.

Et flertal skulle skabes.

– Forliget hviler på aftalen mellem S, R, KrF og CD. Venstre ville ikke være med. Havde det ikke været muligt at inddrage andre?

– Det er vigtigt ved dette spørgsmåls besvarelse at erindre sig Folketingets sammensætning. Hvis den socialdemokratiske regering skulle gøre sig håb om at skabe et flertal omkring en økonomisk politik, som kunne rette op på både betalingsbalancen og beskæftigelsen, var det nødvendigt at forhandle og slutte aftale med partier, som vi ellers ikke er ideologiske perlevenner med. Det var ikke muligt at klare alt dette i et samarbejde med SF, VS og Kommunisterne. Enten må man vælge at løse problemerne med de partier, der kan bygge et flertal op, eller også må man give op. Vi gav ikke op, fordi vi vidste, at blev de meget vanskelige økonomiske problemer ikke løst efter den plan, Socialdemokratiet lagde frem og forhandlede til et forlig, var ikke mindst alle landets lønmodtagere kommet til at trække det korteste strå.

– Forliget vil efter min bedste overbevisning sikre den økonomiske stabilitet og derved skaffe arbejdsløse øgede beskæftigelsesmuligheder.

Det skal gøres ulovligt at kræve mere i løn – man ku' næsten tro at de herre monopolkapitalister var bange for os! At lade statsmagten beslutte at vi højst må få 2 pct. mere i løn næste år, og så lade baghånden med et statsindgreb i overenskomsten diskret titte frem »hvis organisationerne ikke viser mådehold«. Det er blot det seneste i rækken af angreb på fagbevægelsen.

I takt med krisens udvikling har monopolkapitalen og dens håndlangere i statsapparatet og regeringen set sig nødsaget til at lægge stadig mere snærende bånd på arbejderklassens aktionsmuligheder. Den borgerligt demokratiske facade smuldrer bort.

Strejker ulovliggøres gennem skærpe af Arbejdsrettens beføjelser, gennem indgreb i overenskomsterne som i 75 eller i form af knægtelsen af blokaderetten – hvor en mand med en plakat nu udgør en »fysisk og dermed ulovlig blokade«. Glemmes må heller ikke den fortsatte fyring og hetz mod fagligt aktive tillidsfolk og menige kammerater.

Kampen mod augustforliget bliver derfor også en kamp mod overgrebene på fagbevægelsens selvstændighed, en kamp for retten til selv at indgå en overenskomst, en kamp for de få, men vigtige demokratiske rettigheder i vort kapitalistiske samfund.

Overenskomstkrav 1977

Nu er der jo en ret så afgørende forskel mellem de krav som LO-toppen normalt går til overenskomst med (og som vort forbund desværre generelt følger) og så de krav, som vil betyde en forbedring af vore forhold og som der må kæmpes for.

Skal der derfor føres kamp mod augustforliget må det ske ud fra krav som er realistiske og som der kan skabes bred enhed bag.

Ihvertfald De forenede Bryggeriers 76 millioner overskud i 75 giver et fingerpeg om, at dér er der penge nok at tage fra.

Hovedkravet til overenskomsten bliver derfor det gammelkendte: 35 timers uge (30 på skiftehold) med fuld lønkomensation, dette krav er ikke blot gennemførligt, men er også det eneste rigtige svar på bryggeriernes effektivitetssøgninger. Det betyder ligeledes arbejde til mange af vore arbejdsløse kolleger.

Ved siden af dette står kravet om en direkte lønstigning, der i det mindste

ORDET



FRIT



Nej til indkomspolitik

»Prop og Kapsel« har et vist ry for at fremføre Socialdemokratiets økonomiske politiks fortræffeligheder, men jeg gad nok vide om ikke SD's seneste forlig har givet redaktøren lidt af en dårlig smag i munden, måske endog på

trods af partibogen. I denne anledning vil jeg gerne knytte nogle kommentarer til dette det sorteste af alle sorte forlig.

Ved siden af den sædvanlige afgiftsbuket indeholder augustforliget som bekendt også indkomspolitik. Arbejdsmarkedets parter, d.v.s. som sædvanlig kun arbejderklassen, skal begrænse sig til en 2 pct. årlig lønstigning – »stigning!!!« – i den næste overenskomstperiode – dertil kommer så højst 2 dyrtidsportioner årligt.

Et angreb på reallønnen så groft, at selv LO-Thomas har følt sig tvunget til spagfærdige protester.

Men hvorfor indkomspolitikken?

Jo, monopolkapitalen og dens regering søger af al magt at stække vore muligheder for lønstigninger, de søger at lade os betale krisens byrder.

Lønstatistikken for januar kvartal 1976

Uddrag af Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik

Område og kategori	Antal arbejdere 31/3 1976	Akkord timer i % af samtl. timer	Gennemsnitlig timefortjeneste			Forskellige tillæg			Feriepenge og søgnehelligdagsbetal.	Fortjeneste i alt ekskl. overtidstillæg januar kvartal
			Akkord løn	Tid løn	Tilsammen	I alt	Heraf			
							Over-tidstill.	Hold-drifts-tillæg		
Hovedstaden										
Bryggeriarb. mænd	4.010	92	43,41	36,90	42,87	30	233	573	51,25	
Samtlige ikke faglærte mænd	31.442	41	38,37	31,83	34,49	68	77	452	40,01	
Hovedstaden										
Bryggeriarb. kvinder	1.573	97	42,20	36,97	42,03	7	280	565	50,76	
Samtlige kvinder	14.617	37	34,96	28,37	30,82	10	53	394	35,39	
Provinserne										
Bryggeriarb. mænd	952	60	35,57	30,21	33,41	49	85	437	39,31	
Samtlige ikke faglærte mænd	86.040	30	33,81	28,84	30,35	66	53	396	35,63	
Provinserne										
Bryggeriarb. kvinder	367	64	35,74	29,68	33,55	10	107	435	39,06	
Samtlige kvinder	30.276	37	29,91	26,16	27,57	9	43	352	31,66	

sikrer os mod reallønedgang som følge af de stigende afgifter og husleje.

Det tredje hovedkrav må blive en overenskomstsmæssig sikring mod mand skabsbesparende rationaliseringer. Frigøres mandskab som følge af rationaliseringer, må disse folk udnyttes til bedre pauser og aflastning af anstrengende arbejde.

Dette er tre hovedkrav som står i strid modsætning til regeringens indkomstpølitik og som givet vil blive mødt med hård modstand, hvordan så gennemføre den?

2 erfaringer vi må bruge

Ved maj strejkerne i 74 og ved overenskomstforlængelsen i 75 rendte vi til Christiansborg og råbte på en ny regering, på en ny politik. Se på denne regering idag!!!

I stedet må vi undersøge og lære af erfaringerne fra de mange strejkekampe de sidste år, fx. klub 4 på BW, KT og Den kongelige Porcelainsfabriks kamp. Forstår vi at udnytte disse erfaringer er vi et stort skridt mod sejr.

Den anden erfaring drejer sig om forholdet til vore faglige ledere. Under majstrejkerne i 74 blev kravet fra arbejdspladserne om fjernelse af forliget bl.a. af vor egen Holger Foss, ændret til et krav om 2 kr. mere i timen. Hvem så nogensinde røgen af de 2 kr.?

Det må altså blive vore ledere, der alene sidder og bestemmer, hvad vi andre skal slås for. Det bli'r derfor afgørende at de kommende klub- og afdelingsgeneralforsamlinger diskuterer overenskomstsituationen grundigt, at man dér når til enighed om krav og kampmetoder og at man på baggrund heraf vælger bestyrelser som både kan og vil kæmpe.

Kun gennem enighed blandt forbundets medlemmer om en virkelig kamplinie kan regeringens indkomstpølitik væltes.

Diskuter overenskomsten i klubber og afdelinger.

Gennemfør overenskomsten 77 på vore vilkår, ikke på monopolkapitalens.

Kammeratlig hilsen

Henrik Hansen,
Tuborg, Tap Syd.

God forretning at drive bank, men der skal penge til

Arbejdernes Landsbank vil over tre år udvide sin aktiekapital med over 50%.



Det siger en hel del om tilliden til Arbejdernes Landsbank, at aktionærerne – og det vil først og fremmest sige fagbevægelsen – i løbet af foråret 1976 tegnede sig for en udvidelse af aktiekapitalen med 11.990.000 kr. op til en samlet aktiekapital på 96 millioner kroner. Men et endnu stærkere udtryk for tillid er det, at en meget betydelig del af aktionærkredsen har givet tilsagn om også i årene 1977 og 78 at ville medvirke til udbygning af aktiekapitalen, så denne ved udgangen af 1978 kommer op på 132 mill. kroner. Dermed er aktiekapitalen i Arbejdernes Landsbank i løbet af 3 år forøget med mere end 50 pct. i forhold til den aktiekapital, som banken havde ved generalforsamlingen i foråret.

– Det er et meget tilfredsstillende resultat for bankens bestyrelse, at aktionærerne på denne måde slutter op bag vore planer for en fortsat aktivitetsudvidelse, siger bankbestyrelsens formand, forbundsformand Henry Hansen. Sagen er jo nemlig, at Arbejdernes Landsbank nu igennem en række år har kunnet notere sig for gode resultater, og det ville være trist, om den stærke aktivitetsudfoldelse, der har været tale om skulle afbrydes. For ikke bare betyder denne aktivitetsudfoldelse, at vi i større udstrækning bliver i stand til at betjene vore kunder på bedst mulig måde – og vore kunder er jo fagbevægelsen og dens medlemmer først og fremmest! Men det betyder jo også, at Arbejdernes Landsbank har tjent gode penge, som kommer den samlede arbejderbevægelse til gode.

– Gode penge, hvordan giver det sig udtryk?

– Banken har i årene siden 1970 kunnet forøge sine reserver, altså sin egenkapital, med ca. 83 millioner kr., nemlig 59 mill. kr. til idag ca. 142 mill. kr. Det er sket samtidig med at banken har udbetalt et udbytte på 8 pct. til aktionærerne og iøvrigt på en række områder har støttet forskellige gode formål, som fagbevægelsen eller fx. Arbejdernes Oplysningsforbund har stået for. Det er aktiviteter af fortrinnsvis oplysningsmæssig karakter, som ofte er gennemført i et samarbejde med vore mange filialer ude i landet.

– Reserverne på de 142 mill. kr. er altså opsparet indtjening?

– Ja, det kan man sige. Det er penge, som Arbejdernes Landsbank har haft i overskud på at drive bankforretning. Det er altså, sagt på en anden måde, en kapital, som ville være tilfaldet andre pengeinstitutter, hvis vi ikke i arbejderbevægelsen havde haft vor egen bank.

Jeg synes man må sige, at både denne kapitalopsparing og vor interesse i at være med til at styre udviklingen på kapitalmarkedet i almindelighed tilsiger os som arbejderbevægelse stadig at sørge for, at Arbejdernes Landsbank får den nødvendige kapital stillet til rådighed – en kapital, der altså ikke bare forrentes gennem normale udbytter, men som samtidig kaster egentlig fortjeneste af sig, som er vor fælles kollektive ejendom.

– I har fastsat, at tegningen af ny aktiekapital i 1976 skal løbe i tiden 15. august til 15. oktober. Men det gælder vel ikke bare for nuværende aktionærer?

– Nej, vi er i høj grad interesseret i, at bankens aktionærkreds udvides. Som jeg sagde før, er det i overvejen- de grad fagbevægelsen – og først og fremmest forbundene – som er aktionærer i vor bank. Sådant er det iøvrigt også fastsat i bankens vedtægter.

Men vi ser meget gerne, at vor aktionærkreds udvides med endnu flere lokale fagforeninger, end vi allerede har opnoteret i vor aktionærbog. Vi har jo her i Danmark flere tusinde fagforeninger, og det er kun en lille brøkdal af dem, som er aktionær i Arbejdernes Landsbank. Netop i disse år, da vi bevidst stræber efter en stadig bedre dækning af landet med filialer, vil det have stor betydning for os både psykologisk, men sandelig også økonomisk, hvis mange flere lokale afdelinger vil tegne sig for aktiekapital hos os.

Fagforeningerne er altså meget velkomne til også at melde sig med tegning af aktiekapital, både de mange, som allerede er aktionærer i Arbejdernes Landsbank, og de endnu mange flere, som endnu ikke er det.

– Bankerne har ellers vanskeligheder i øjeblikket med udlånsloft og andre kreditrestriktioner?

– Javist, men selvom ikke alting er så ligetil som før, så er det dog stadig god forretning at drive bank. Vi skal imidlertid forstå, at også Arbejdernes Landsbank for at kunne drives, på en rigtig måde må sikres den fornødne likviditet og en tilstrækkelig stor egenkapital. De restriktioner, vi i øjeblikket er underkastet, varer næppe ved, og derfor skal vi benytte denne tid til at styrke os, så vi kan klare udfordringer, vi møder, når restriktionerne falder væk. peb.

LO's Landsskole starter i 1977 med 90 kurser

LO er i fuld gang med at sætte sin »4. LO-skole« på skinner. Det drejer sig om Landsskolen, hvis bærende ideer, at man vil supplere tillidsmandsuddannelsen på skolerne med lokal undervisning i dagtimerne.

Nydannelsen skal indgå som et vigtigt led i det samlede uddannelsessystem fagbevægelsen står for, og baggrunden er den, at alt for mange, der varetager opgaver i fagbevægelsen af den ene eller anden grund er forhindret i at deltage i forbunds- og højskolekurser. Dette gælder i første række mange kvindelige tillids- og organisationsrepræsentanter, men også mange

mænd rammes af dette problem med at skulle være borte fra hjemmet og familien i kortere eller længere tid for at uddanne sig.

Landsskolen vil derfor tilbyde faglige aktive dagkurser på lokal basis – naturligvis i samarbejde med forbundene – og der startes allerede næste år, hvor der vil blive gennemført sådanne lokale kurser i en række områder af landet. I 1977 startes der dagkurser i følgende amter: Nordjylland, Viborg, Ringkøbing, Århus, Vejle, Sønderjylland, Fyn, Vestsjælland og København. I 1978 regner man med at have Landsskolen helt udbygget.

Alle skal have muligheder for at uddanne sig

Landsorganisationens repræsentantskab godkendte i maj 1973 et forslag til en systematisk uddannelse af tillids- og organisationsrepræsentanter, som »komiteen vedr. fagbevægelsens interne uddannelser« fremlagde i form af betænkningen »Vor uddannelse«.

I betænkningen fremhævede man fra komiteens side, at man anså det som en del af sin opgave at søge etableret et uddannelsessystem, i hvilket dagundervisning spredt over landet indgår som et selvstændigt tilbud til den, der ønsker at deltage i fagbevægelsens uddannelse.

Erfaringerne i den forløbne periode og en nærmere undersøgelse har bekræftet komiteens indstilling.

Rent praktisk vil det ikke være muligt at dække det kolossale behov for uddannelse, som kræves for at give baggrund for varetagelsen af de ca. 65.000 forskellige former for tillidsopgaver og -jobs, som findes inden for

fagbevægelsen, med mindre man i nogen grad søger at frigøre uddannelsen fra det forholdsvis stive skolesystem.

Lokal undervisning

En lokaliseret dagundervisning er en nærliggende løsning, der endvidere åbner for yderligere muligheder. Eksempelvis bør nævnes, at det med baggrund i en lokal deltagerkreds vil være muligt at inddrage det almene studie- og oplysningsarbejde som et led i selve uddannelsessystemet.

Det er dog ikke sådanne overvejelser, der er de væsentligste. Langt tungere vejer det, at op mod en trediedel af alle, der varetager opgaver i fagbevægelsen, af mange forskellige årsager har vanskeligheder ved at deltage i forbunds- og højskoleuddannelser.

Desværre må man konstatere, at det først og fremmest gælder kvindelige

tillids og organisationsrepræsentanter, men en undersøgelse, som blev gennemført i 74-75, har vist, at billedet ikke er helt så entydigt og langt mere omfattende, end man måske tror.

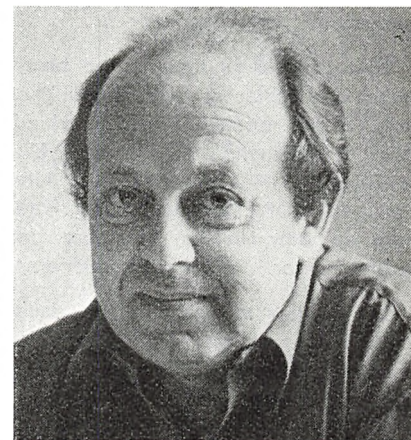
Man kan konstatere, at et uddannelsessystem, der fortrinsvis bygger på internatsformen og medfører 100 pct. fravær i forhold til forpligtelser og opgaver over for familien, på forhånd vil udelukke en meget stor gruppe af såvel mandlige som kvindelige tillids- og organisationsrepræsentanter fra at få opfyldt berettigede krav og ønsker om uddannelse.

LO's forretningsudvalg har nu besluttet at etablere LO's Landsskole, som en selvstændig skole, der skal varetage den lokale dagundervisning.

1/3 af uddannelserne

Hermed er det understreget, at dagundervisningen fremover skal indgå som et led i det samlede uddannelsessystem, hvilket også vil sige, at den skal tilbyde en undervisning, der i form og indhold svarer til det, der tilbydes på forbunds- og højskoler.

Det understreger også, at såvel deltagere, som fagbevægelsens organisa-



Den daglige ledelse er lagt i hænderne på konsulent Erik Nielsen fra LO's uddannelsesafdeling, der her orienterer om skolens formål og virke.

tioner, bør opfatte lokal dagundervisning som en speciel, men også ligeværdig form.

Grundlaget for LO's Landsskole, hvad angår udbuddet af kurser, bygges på en overordnet beslutning om at søge 1/3 af den samlede uddannelse placeret som lokal dagundervisning, når man når frem til 1978. Deltagergrundlaget må naturligvis fremskaffes gennem et samarbejde med fagforbundene, der er afgørende, når det gælder anmeldelsen af deltagere.

I 1977 vil Landsskolen gennemføre 90 kurser, der fordeles over hele landet. (Se ovenstående).

Dear foretages derefter en udbygning i de kommende år, men allerede i 1978 er det tanken at søge kurser placeret i samtlige amter.

Lokal dagundervisning kan ikke gennemføres uden kontakt til de områder, hvor uddannelsen placeres.

Landsskolen har derfor sikret sig, at løsningen af de mange praktiske problemer kan ske i et nært samarbejde med såvel AOF som fagbevægelsens lokale organer.

Undervisere

LO's Landsskole har yderligere en opgave at varetage, idet den i samarbejde med de øvrige uddannelsessteder og AOF skal medvirke ved tilvejebringelsen af en gruppe fastere tilknyttede undervisere, være med i uddannelsen af disse, samt skabe ramme for en udvikling af undervisningsmaterialer og metoder. Ikke mindst på det sidstnævnte område må det forudses, at en meget kraftig indsats vil være nødvendig i det kommende år.

LO's Landsskole ledes af en bestyrelse, der består af LO-formand Thomas Nielsen, formand, Ole Vernerlund, AOF, næstformand,, Hans Jensen, Murerforbundet, Max Bæhring, LO, John Petersen, AOF, samt Leo Holst, Padborg og Willy Nielsen, Holstebro, der repræsenterer Fællesorganisationerne.

Den daglige ledelse af LO's Landsskole er overdraget Erik Nielsen, der hidtil har virket som konsulent i LO's uddannelsesafdeling.

Når Landsskolen i løbet af efteråret går i gang med sin virksomhed, vil den få hjemsted i de nye LO-lokaler i Rosenørns Alle 10.

Erik Nielsen.



Med start til efteråret gennemfører LO og AOF i fællesskab en stortstilet kampagne, som vil få titlen »Solidaritet – fagbevægelsen i centrum«.

Man vil med denne kampagne præsentere dansk fagbevægelse for alle

de mange, som går rundt med mere eller mindre tågede eller ligefrem forkvælede opfattelser af, hvad fagbevægelsen rent faktisk er og vil.

Man vil fremholde og begrunde fagbevægelsens betydning for den enkelte og for samfundet.

Det bliver således først og fremmest et spørgsmål om oplysning.

Kampagnen vil bl.a. komme til at omfatte debatmøder, studiekredse, orienterings-sammenkomster samt andre arrangementer, og der vil blive fremstillet forskelligt informationsmateriale som f.eks. plakater og mærkater, pjece og studiemateriale m.m.

Transportpolitik i EF

Ny udsættelse af køre- og hviletidsregler

Danmark, Storbritannien og Irland har af EF-kommissionen fået yderligere udsættelse for indførelse af de såkaldte køre- og hviletidsregler for chauffører. Danmark har fået udsættelse indtil 1. februar 1977 og Storbritannien og Irland indtil 1. marts 1977.

I alle de tre lande skulle køre- hviletidsreglerne, som er gældende i de oprindelige 6 EF-lande, være trådt i kraft 1. januar i år. Den gang gav EF-kommissionen de tre lande udsættelse indtil 1. juli – en frist der nu er blevet forlænget. Storbritannien og Irland søgte om udsættelse i 18 måneder, mens Danmark kun søgte om udsættelse i de syv måneder, der er blevet givet.

I forbindelse med udsættelsen minder EF-Kommissionen om, at den i marts i år har fremlagt et forslag til ændrede køre- og hviletidsregler. Den håber, at dette forslag kan vedtages i Ministerrådet inden årets udgang.

I følge det nye forslag må chaufførers køreperiode – tiden mellem et arbejdes påbegyndelse og afslutning – ikke overstige 12 timer dagligt og 60 timer om ugen. Den effektive tid bag rattet må højst være otte timer om dagen, dog må der to gange om ugen

være tale om 9 timer. Tiden bag rattet må ikke overstige 48 timer inden for en uge og 92 timer inden for to på hinanden følgende uger.

Dagligt skal der mindst være en pause på 30 minutter. I hver uge skal der være en hvileperiode uden afbrydelse på 40 timer, og chauffører skal have mindst 28 dages ferie om året.

Den hidtidige regel om, at en chauffør kun må køre 450 km om dagen er ophævet i det nye forslag, dog forudsat, at vognen er forsynet med en fartsrigger, som kan kontrollere chaufførens pauser. I øvrigt indeholder det nye forslag en beskyttelsesklausul, hvorefter medlemslandene kan søge om dispensation fra reglerne frem til 31. december 1977, hvis de medfører alvorlige vanskeligheder.

I følge dagbladet »Børsen« er der i Danmark indgået en aftale mellem arbejdsmarkedets parter på vejtransportområdet om udsættelsen indtil 1. februar 1977. Man vil i følge aftalen under alle omstændigheder indføre køre- og hviletider fra denne dato, også selv om Kommissionens nye forslag ikke er blevet vedtaget til den tid. Det vil da blive de regler, der er gældende i øjeblikket.

Tidsskriftlæsekrede

Tidsskriftlitteraturen spiller en stadig større rolle inden for videnskabens forskellige fagområder, og det er efterhånden uoverkommeligt for den enkelte selv at abonnere på blot de vigtigste udenlandske tidsskrifter. Statsbibliotekets tidsskriftlæsekrede, der står til rådighed for alle interesserede, har siden 1920 givet flere og flere over hele landet – også i København – adgang til på en bekvem måde at følge med i den udenlandske tidsskriftlitteratur. I 1950 var der 1647 deltagere, som tegnede sig for 511 cirkulerende tidsskrifter. I 1976 var deltagerantallet steget til 2868, og der cirkulerede 1939 videnskabelige, udenlandske tidsskrifter af et udvalg på ca. 3000 titler.

Fortegnelsen over de tidsskrifter, der står til rådighed i 1977, vil omfatte over 3000 titler. Foruden de mange og efterspurgte »blandede« tidsskrifter fra hele verden vil man kunne vælge mellem følgende fag: Bog- og biblioteksvæsen, teologi, kirkehistorie, mission, religionsvidenskab, filosofi, psykologi, pædagogik, sprogvidenskab, litteraturhistorie, kunst, teater, musik, massekommunikation, film, fjersyn, radio, presse, geografi, antropologi, folkløse, arkæologi, historie, topografi, samfunds- og statsvidenskab, retsvidenskab, kriminologi, teknik, trafik, automation, edb, kybernetik, landbrug, havebrug, skovbrug, jagt, fiskeri, sport, skak, filateli, militærvæsen, matematik, naturvidenskab, miljø, økologi, forurening, medicin, odontologi, sygepleje og veterinærvidenskab.

Fortegnelsen ventes udsendt i begyndelsen af oktober, og sidste frist for indtegnning bliver 23. oktober 1976. Men kan allerede nu henvende sig for at få læsekrede-kataloget tilsendt, så snart det udkommer. Adressen er:

TIDSSKRIFTLÆSEKREDE

Statsbiblioteket, Universitetsparken

8000 Århus C. – Tlf. (06) 12 20 22, lok. 229.

Fra Forbundet

Fortsat fra sidste nummer.

Til beretningen

Holger Foss havde kun et par bemærkninger. Forbundsformanden havde omtalt, at han ikke havde tal over de konflikter, der har fundet sted. Han havde nævnt Viborg konflikten, og Holger Foss fandt, at det var en bemærkelsesværdig optræden fra arbejdsgiverside. Vore arbejdsgivere lever rigtigt op til en skærpet linie, angivet af Dansk Arbejdsgiverforening. Dette må også betyde en skærpelse fra vor side, som også må udmøntes i, at det man kan kalde ret gode forhold mellem Bryggeriforeningen og forbundet må opheves.

Holger Foss havde en bemærkning mere. Det var om krympfolieringssagen.

gen. Vi har, fortsatte han, fået et godt samarbejde med den kvindelige afd., og mandlig afd. har ingen ønsker om at føre voldgiftssager mod den kvindelige afd. Når krympfolieringssagen gik til faglig voldgift, var det for – principielt – at få fastslået om en mundtlig aftale, kan omstøde en af fagforeningen underskrevet aftale. I denne sag er der først begået en fejl af vor tillidsmand i pågældende område, dernæst fra den kvindelige afd. Da sagen var belyst og vi havde meddelt vor stilling, burde de have undladt at beholde pladsen. Han håbede, at forholdet afdelingerne imellem ikke ville lide skade, men at samarbejdet fortsatte.

Lone Christensen svarede, at der efter krympfolieringssagen var sket en markering over for bryggeriet. En

anden gang, når en sag opstår, må vi drøfte sagerne nærmere sammen.

Om det gode forhold sagde Lone Christensen, at det skulle fortsætte i gensidighed.

Bent Embo udtalte, at han havde noteret sig bemærkningen vedrørende de 40 øre, der ikke var indregnet i minutfaktoren.

Han var meget utilfreds med spritfabrikkernes holdning i dette spørgsmål.

Bent Meyer forespurgte om ikrafttræden vedrørende den vundne sag mod Depotindehaverforeningen i spørgsmålet om feriepenge af feriepenge.

Forbundsformanden svarede, at ifølge dommen og vores fortolkning træder aftalen i kraft således, at de medlemmer, der ikke har holdt tilgodehavende ferie, opsparet i 1975, skal have feriepenge af feriepenge, det vil sige at det absolut bliver aktuelt for sommerferien i år.

Peter Graversen forespurgte om hovedbestyrelsens kompetence vedrørende strukturudvalget, og om hovedbestyrelsen er umyndiggjort i dette her spørgsmål. Herefter omtalte han Faglig Ungdom, der kører konflikter på områder inden for hotel- og restaurationsbranchen, selv om der er oprettet overenskomst.

Forbundsformanden svarede på de rejste spørgsmål.

Til Holger Foss havde han ikke meget at bemærke. Han ville dog sige, at det gode forhold forbundet og Bryggeriforeningen imellem, ikke betyder at vi ikke markerer vore meninger og heller ikke, at vi ikke giver udtryk for utilfredshed, hvad der er mange eksempler på.

Til Peter Graversen ville han fastslå i spørgsmålet om hovedbestyrelsens kompetence i forbindelse med strukturudvalget, at dette er kongresvalgt, og som følge heraf skal udvalget forelægge resultater af udvalgsarbejdet på kongressen, men der er vel ingen tvivl om, at der til hovedbestyrelsen – inden kongressen – vil foreligge en indstilling, der kan diskuteres, men ikke ændres.

På kongressen vil hovedbestyrelsesmedlemmer på lige fod med øvrige delegerede kunne deltage i beslutningsfasen. Om Faglig Ungdom sagde han, at de gør som det passer dem. Det er gavnligt i mange tilfælde og skadeligt i andre. Det er korrekt, at Faglig Ungdom først henvender sig til organisationen.

Beretningen godkendtes enstemmigt

Punkt 2. Regnskab

Hovedkassereren forelagde regnskaberne for regnskabsåret 1975-76. Regnskaberne var, som sædvanligt, udsendt til hovedbestyrelsen forud for mødet.

Indtægt i administrationskassen kr. 2.277.134,85
 Udgift i administrationskassen kr. 2.946.582,56
 Dette giver et underskud på kr. 669.447,-, hvilket forbundsformanden har omtalt på Arbejdslosheds-kassemødet.

Indtægt ved forbundets hus kr. 230.208,25
 Udgift ved forbundets hus kr. 210.035,43
 Dette giver et mindre overskud på kr. 20.172,82, der er overført til administrationskassen.

Strejkefonden viser en indtægt på kr. 1.984.864,90
 Strejkefondens aktiver udgør således kr. 13.347.722,81

Socialhjælpefonden har haft en indtægt på kr. 707.945,89
 Socialhjælpefonden har haft udgifter på kr. 514.565,79
 hvilket giver et overskud på kr. 193.380,10

Feriefonden viser en indtægt på kr. 23.308,04
 Feriefonden har haft udgifter på i alt kr. 19.522,40
 hvilket giver et overskud på kr. 4.685,64

TB-Hjælpefonden har i understøttelse udbetalt kr. 4.750,00
 Bidrag fra arbejdsgivere og arbejdere plus renter kr. 18.063,36
 Fondens beholdning pr. 31. marts 1975 kr. 142.675,65

Peter Graversen omtalte forbundslovens bestemmelse om, at hver afdeling skal have til én uges strejkeunderstøttelse, der er fastsat til 70 pct. af normlønnen incl. konjunkturtillæg.

I forbindelse hermed, ønskede han en markering om, hvor meget de 70 pct. udgør, og en anmærkning i regnskabets formueopstilling over hvilke afdelinger, der ikke opfylder denne bestemmelse.

Hovedkassereren gav tilsagn om, at dette ville ske i næste års regnskaber. Regnskaberne godkendtes.

3. Forskellige sager

Forbundsformanden rejste spørgsmålet vedrørende en eventuel voldgiftssag i forbindelse med holddrift på Tap Nord, Tuborg. Voldgiftssagen skulle ske på baggrund af protokollatet fra hovedoverenskomstforhandlingerne i 1973, dette protokollat tog særligt sigte på Tuborg. Imidlertid er der sket det, at den kvindelige afdeling og Carlsberg har sluttet aftale om etablering af 2-holdsdrift på Ny Tap, således at der køres dag- og nathold. Denne aftale er også indgået med Ny Tap's tillidsmand.

Det samme er sket i Aalborg på bryggeriet Urban, her har man også sløjfet aftenholdet og kører dag- og nathold.

I sagen om skiftehold, der er rejst over for Bryggerforeningen før disse aftaler blev indgået, har forbundet forlangt sagen behandlet ved en faglig voldgift, men efter det nu foreliggende, var det forbundsformandens opfattelse, at vi ikke skal tage en faglig voldgift.

Lone Christensen meddelte, at aftalen på Ny Tap var argument nok til at lade sagen falde. Hun havde beklaget,

at det var mod forbundets målsætning.

Holger Foss bemærkede, at det er en beklagelig udvikling, der har fundet sted. Københavns mandl. afd. har rejst denne sag for at håndhæve protokollatet fra 1973. Aftalen på Carlsbergs Ny Tap er indgået mellem tillidsmanden og bryggeriet uden afdelingens kendskab, hvilket er en svaghed; men for den kvindelige afdelings vedkommende, er aftalen sluttet mellem afdelingen og bryggeriet. Det var beklageligt, at Lone Christensen bruger den aftale, hun officielt har indgået, som argument for, at der ikke kan rejses en voldgiftssag. Han sluttede med at meddele, at han var indforstået med at lade sagen falde.

Peter Graversen spurgte om protokollatet kun gælder De forenede Bryggerier, hvilket forbundsformanden svarede ja til.

Kjeld Nilsson var af den opfattelse, at protokollatet fra 1973 er tydeligt nok, derfor beklagede han den udvikling med aftale om dag- og nathold.

Holger Foss gav udtryk for, at vi skal passe på, hvad vi gør, og fortsatte at når forbundet har taget en stilling, må afdelingerne rette sig derefter. Det er sket, at vi i afdelingen har haft en anden opfattelse, men vi må rette os efter forbundet. Vi kunne jo så med ca. 5.000 medlemmer gå imod. Han ønskede her at få fastslået, om en afdeling kan rive gulvtæppet væk under forbundet. Det er principielt vigtigt at få fastslået vor pligt til, at rette os efter forbundets målsætning.

Poul Mathiesen var enig med Holger Foss.

Lone Christensen var principielt enig med Holger Foss. Hun havde beklaget, at afdelingen var gået imod

forbundets målsætning, hun havde dog advaret mod en voldgiftssag. Herefter tog hun spørgsmålet op, om forretningsudvalget her i denne sag har svigtet, da aftalen godkendtes. Burde forretningsudvalget ikke have nægtet at godkende aftalen?

Forbundsformanden svarede, at aftaler i forretningsudvalget ofte foreligger helt op til et halvt år efter, at aftalen er trådt i kraft. Derfor er den udvej at nægte godkendelse lidt svær.

Holger Foss var for såvidt enig med Lone Christensen i at forretningsudvalget kunne nægte at godkende aftaler, men forbundsformandens bemærkning om de ret gamle aftaler var rigtig.

Afdelingerne var enige i, at forsøge at få aftalerne hurtigere frem.

Holger Foss sluttede med omtale af, at alle særftaler i afdelingen nu har betegnelsen »under forudsætning af organisationernes godkendelse«, og endvidere omtalte han en eventuel revision af forbundets målsætning vedr. skiftehold.

Til slut rejste Kjeld Nilsson spørgsmålet om en orientering til folkene i hans tillidsmandsområde. De var løbende blevet orienteret, nu måtte de have slutresultatet.

Forbundsformanden svarede, at forbundet ikke kan orientere en enkelt gruppe medlemmer, men han ville i en skrivelse til den mandlige afdeling orientere denne, således at afdelingen kan viderebringe orienteringen til medlemmerne.

Gerda Nielsen ville gerne kritisere Prop og Kapsel. Ikke indholdet, men den forfærdeligt triste forside.

Der blev givet udtryk for at forsøge at finde en anden forside, men af praktiske grunde kan det først lade sig gøre fra januar 1977.

Peter Graversen rejste til sidst spørgsmålet om Arbejderbeskyttelseslovens bestemmelse om dispensation. Den blev praktiseret sådan, at dispensationen først søges efter, at dette eller hint er foregået.

Forbundsformanden svarede, at spørgsmålet ville blive nærmere undersøgt med konsulentbistand.

Mødet hævet!

ORDINÆRT HOVEDBESTYRELSESMØDE I A-kassen

afholdt fredag den 18. juni 1976.

Gerda Jensen var fraværende p.g.a. sygdom.

1. Beretning

Formanden aflagde følgende beretning:

Med en rekordagtig ledighed og med mange uløste problemer, samt de borgerlige partiers angreb mod de

ledige medlemmer og vort A-kasse system, kan det ikke undre, at man i Folketinget vader i forslag om at ændre arbejdsløshedsloven.

Næsten alle partier har givet deres besyv med, ved at stille forslag om ændringer, og med vidt forskellige motiver.

Ser man bort fra det virvar af forslag der fremsættes i Folketinget, kan det dog undre, at ikke eet eneste parti fremsætter konkrete lovforslag om planlægning af en arbejdsmarkedspolitik, der på længere sigt kunne forudse såvel beskæftigelses- som uddannelsesmæssige behov.

Vi er naturligvis i nogen grad påvirket af internationale konjunkturer, men det forbyder ikke, at vi investerer noget mere i arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, såvel på centralt som på lokalt plan. Med den nuværende førte politik formår man kun at skære toppen af ledigheden i en kortere periode.

De borgelige partiers forslag om forbud mod blokade og forslag om en statskasse for alle tjener kun det formål, at adskille arbejdsløsheds-kasserne fra fagforbundene, med baggrund i den stærke tilgang til arbejdsløsheds-kasserne, der har været særlig mærkbar under den store ledighed.

Der er også fremsat forslag om op-hævelse af alle begrænsninger i arbejdsløshedsloven, hvilket dog nok ikke er særligt hensigtsmæssigt med den sammensætning Folketinget har, al den stund, at det kun er i kraft af nogle særlige begrænsninger vi kan bevare et særligt arbejdsløshedsforsikrings-system – et system der ikke eksisterer i andre lande, og som vi nok må erkende, har været til gavn for den samlede fagbevægelse i styrkemæssig henseende.

Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke arbejder løbende med ændringer i arbejdsløshedsloven og er repræsenteret i udvalgsarbejdet, hvilket også har medført, at en del af de krav kasserne har fremsat til samvirket, har været til udvalgsbehandling med efterfølgende behandling i Folketinget og senere stadfæstet ved lov.

Heraf skal særligt fremhæves følgende ændringer:

1. Aldersgrænsen for nydende medlemsskab nedsættes fra 18 til 17 år.
2. Dagsatsen kan fremtidig reguleres to gange om året, nemlig pr. 1/4 og 1/10, dog således, at reguleringen, der herefter skulle finde sted pr. 1/10 1975, blev udskudt til 1/1 1976.
3. Ventetiden for ret til dagpenge nedsættes fra 12 til 6 måneder.
4. Det særlige arbejdskrav, for at unge ledige under 22 år kunne oppebære dagpenge, blev ophævet, således at arbejdskravet er ens for

alle medlemmer (26 ugers arbejde inden for de sidste 3 år).

5. Udlærlinge, der hidtil havde måttet vente en måned på dagpengeret, har nu ret til dagpenge i forbindelse med indmeldelsen.

Folketinget har endvidere haft følgende forslag til behandling:

1. Indførelse af en arbejdsløshedsforsikring for selvstændigt næringsdrivende.
2. Ændring af de særlige regler i arbejdsløshedslovens § 54, stk. 2, – 180 dages reglen.
3. Midlertidig ændring af 26 ugers reglen, jfr. arbejdsløshedslovens § 55.
4. Forholdene for værnepligtige, der hjemsendes uden at kunne få arbejde.
5. Ferie under ledighed.
6. Dagpengeret for medlemmer med opsigelsesvarsel på 6 måneder.

Forslagene er vedtaget til ikrafttræden den 1/7 1976, men cirkulære med en uddybning af forslagenes betydning er endnu ikke modtaget fra Arbejdsdirektoratet.

Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke frabeder sig dog æren for oprettelse af en arbejdsløshedsforsikring for selvstændige næringsdrivende, idet der ikke kunne blive enighed i udvalget herom, hvorfor forslaget er fremsat af repræsentanter for arbejdsgiverne.

Der er også på det administrative område sket ændringer, der betyder et skærpet tilsyn med de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser.

Der skal fra 1/4 1976 fremsendes månedlig råbalance til Arbejdsdirektoratet, ligesom a'conto – begæring for udbetaling af understøttelse fremover skal fremføres på specielle blanketter.

Endvidere er det bestemt, at midler vedrørende staten skal indestå på særlig bankkonto, og at renter af indestående midler fremover skal godskrives staten.

Disse skærpede regler gælder også når det drejer sig om revision af kassens regnskaber, idet der er fastsat særlige revisionsregler.

Baggrunden for statens skærpede tilsyn med arbejdsløsheds-kasserne må sikkert søges i de urolige forhold omkring Sø-mændenes Arbejdsløsheds-kasse.

Forslag om anvisningsret for de enkelte arbejdsløsheds-kasser på lige fod med arbejdsformidlingskontorerne har øjensynligt trange kår for tiden, men fra LO er der rejst krav herom og Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke er indstillet på, at de kasser, der ønsker det, skal have ret til anvisning. Der skal dog ikke regnes med nogen ændringer før det nedsatte udvalg har afgivet betænkning herom.

Foranlediget af de på kurser og i

pressen fremkomne oplysninger om, at nogle arbejdsformidlingskontorer mærker ledige medlemmers kartotekskort, som viser, at bestemte arbejdsgivere ikke ønsker de pågældende anvist, har Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke den 4/11 1975 rettet henvendelse til arbejdsministeren med anmodning om at pålægge arbejdsformidlingen en pligt til at informere afdelingerne, såfremt der fra en arbejdsgiver gives besked på, at et eller flere medlemmer ikke vil blive ansat på virksomheden, og at der kræves en motivering.

Arbejdsministeren oversendte sagen til Arbejdsdirektoratet.

Landsarbejdsnævnet behandlede sagen den 25. februar 1976.

Samvirket har fremført, at arbejdsgiveren jo har ret til at bestemme, hvem han vil antage, men der er ikke ligeret for arbejdsgiver og lønmodtager, når lønmodtageren er ledig og tilmeldt arbejdsformidlingskontoret.

Den arbejdsløse er forpligtet til at tage arbejde anvist af arbejdsformidlingen.

Arbejdsgiveren kan sige nej – det kan lønmodtageren ikke uden at det får konsekvenser for lønmodtageren.

Der bør ikke sættes minus på lønmodtagerens stamkort.

Der bør være ligeret eller pligt, således at, skal der anvendes minus for lønmodtagere, så bør der også anvendes minus for den arbejdsgiver, som en lønmodtager eventuelt ikke ønsker at arbejde hos.

Da der ikke kunne opnås enighed, blev sagen overgivet til Landsarbejdsnævnets arbejdsudvalg (Basse udvalg).

Den 2. marts bragte »Information« en større omtale, hvor en tidligere funktionær i Dansk Arbejdsgiverforening bekræfter, at arbejdsgiverne anvender sortlister over uønskede arbejdere.

Sagen er løbende.

Der er i beretningsperioden behandlet forskellige sager vedrørende arbejdsvægning og selvforskyldt ledighed, hvoraf en enkelt sag er behandlet i Ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen med det resultat at medlemmet fik medhold i, at der ikke var hjemmel for idømmelse af karantæne.

Ikke alle sager bliver behandlet lige hurtigt i Arbejdsdirektoratet, blandt andet har kassen en sag til behandling vedrørende udbetaling af understøttelse til ledige medlemmer der har taget bopæl i Sverige. Henvendelsen til Arbejdsdirektoratet er afsendt den 24. juli 1975 og der er rykket for svar den 9. september 1975, uden at der til dato er indløbet noget svar.

København kvindelige afdeling har ligeledes en sag til behandling i Ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, her er sagen startet den 1. august 1975.

Tilbagebetalingssager har også forekommet, men ikke i nævneværdig størrelse. I 2 tilfælde er medlemmer idømt effektiv karantæne i 3 måneder for uberettiget at have oppebåret understøttelse, og i et enkelt tilfælde er et medlem idømt 1 års karantæne, hvilket skyldes utilbørlig adfærd på arbejdspladsen.

Principielt har Arbejdsdirektoratet truffet afgørelse om, at anvisning af arbejde i arbejdsløshedslovens forstand kun kan foregå gennem arbejdsformidlingen, hvilket betyder, at når bryggerierne indkalder hjemsendt arbejdskraft, regnes dette ikke for arbejdsanvisning og kan således ikke få konsekvenser for understøttelsesretten, såfremt et medlem undlader at give møde efter indkaldelsen.

Der er foretaget regnskabseftersyn i afdelingerne Haderslev - Helsingør - Randers - Silkeborg - Ålborg I - Nykøbing F. - Usserød - Århus md. - Århus kv. - Skive og Frederiksværk.

Usserød afdeling er pr. 1. november 1975 overflyttet til Helsingør afdeling.

Kassens økonomiske forhold fremgår af det udarbejdede og reviderede regnskab, der udviser en beholdning på kr. 429.797,12 pr. 31. marts 1976, og som vil være ensbetydende med, at kassens formue i det kommende regnskabsår vil være opbrugt.

De mange ledige medlemmer giver store administrationsomkostninger, og vil ikke kunne dækkes af den resterende formue, hvilket er ensbetydende med, at forbundets administrationskasse bliver belastet med de resterende udgifter.

Forsikringsbidraget til staten har andraget kr. 3.388.527,00 for hele året, medens medlemmernes direkte bidrag har andraget kr. 3.258.099,00, hvilket giver et underskud på kr. 130.428,00.

Arbejdsdirektoratet har i regnskabsåret ikke foretaget eftersyn af kassens regnskaber og tilbagebetalingssager.

Udbetaling af understøttelse har i regnskabsåret andraget kr. 31.529.193 mod kr. 18.958.049 året forud.

Der er i periodens forløb foretaget 579 overflytninger fra andre kasser og 1.564 nyindmeldelser ialt 2.143 medlemmer.

Af udmeldelser er der foretaget 605 overflytninger til andre kasser og 1.646 er rent udmeldt, ialt 2.251 medlemmer.

Medlemstallet pr. 31/3 1976 udgør 9.118 medlemmer, hvilket er en nedgang på 108 medlemmer. Bidragydende medlemmer udgør ialt 44 medlemmer, således at det samlede medlemsantal udgør 9.162 medlemmer, en samlet nedgang på 162 medlemmer.

Beretningen blev enstemmigt vedtaget.

2. Regnskab

Hovedkassereren forelagde regnskabet for 1975/76. Driftsregnskabet udviser et underskud på kr. 710.459,93, hvilket er kr. 748.067,01 mindre end det foregående år. Renteindtægten er i forhold til foregående år faldet med 113.687,49 kr., som følge af formuenedgang.

Kontingentet til staten har været kr. 3.388.527,00, hvilket er en stigning på kr. 402.718,50, idet dette kontingent stiger i samme takt som dagpengesatsen forhøjes.

Status balancerer med kr. 5.788.827,63 og kassens formue udgør pr. 1. april 1976 kr. 429.797,12.

Indestående i Arbejdernes Landsbank udgør kr. 342.650,94 og diverse tilgodehavender, samt a'conto modtagelse til dagpengeunderstøttelser udgør kr. 5.446.176,69, hvilket tilsammen udgør balancesummen på 5.788.827,63 kr.

Regnskabet har ved revisionen fået følgende påtegning:

Foranstående regnskaber har vi revideret og fundet rigtige.

Beholdningernes tilstedeværelse har vi konstateret.

København, den 6. maj 1976.

Børge Johansen Marie Hansen
Revisionsinstituttet af 1920 A/S
J. Isbrandt Petersen
Statsaut. revisor

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE afholdt onsdag den 11. august 1976.

Ivar Nielsen var fraværende på grund af ferie.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 9. juni 76 og ordinært hovedbestyrelsesmøde den 18. juni 1976 godkendtes.

2. Beretning

Forbundet har til afdelingernes orientering udsendt cirkulære nr. 11/1976, vedrørende kurser i sikkerhed og miljø i efteråret 1976, samt cirkulære nr.

»Ved et fællesmøde dags dato under medvirken af repræsentanter for nedenstående organisationer drøftedes en af 6 medlemmer af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund beskæftiget på Carlsberg Bryggerierne den 21. ds. iværksat overenskomststridig arbejdsvægring, idet arbejderne har nægtet at aflæsse en vogn med Carlsberg Kurvand fra Silkeborg, samt en af 14 medlemmer af forbundet dags dato over for Carlsbergs Afhenterlag i Glostrup iværksat arbejdsvægring med hensyn til aflæsning af vogne med Carlsberg Kurvand.

Sagen diskuteredes.

Fra arbejderside erkendte man, at arbejdsvægringerne er overenskomststridige og gav tilsagn om, at man straks ville søge dem bragt til ophør. Forbundet ønskede dog samtidig at give udtryk for forståelse med kravet om mere hjælp ved læsningen. Ved lovindgreb var økonomien i overenskomsterne blevet på-

K. Bockhoff
Reg. revisor

Regnskabet blev enstemmigt godkendt.

3. Forskellige sager

Maksimumdagpengesatsen forhøjes pr. 27. september 1976 fra kr. 184,00 til kr. 194,00, hvilket ifølge vedtagelse på kongressen medfører en kontingentstigning til dækning af forsikringsbidraget til staten, der udgør 2,25 x den til enhver tid gældende dagpengesats. I det aktuelle tilfælde forhøjes kontingentet til arbejdsløsheds-kassen med **kr. 2,00 pr. måned pr. medlem.**

På baggrund af kassens forøgede udgifter i forbindelse med den store ledighed, samt underskuddet i administrationskassen og formuenedgangen i arbejdsløsheds-kassen, forelå der fra forretningsudvalget en enstemmig vedtaget indstilling til hovedbestyrelsen om vedtagelse af en kontingentforhøjelse til arbejdsløsheds-kassens administration på **kr. 10,00 pr. måned pr. medlem**, hvilket hovedbestyrelsen vedtog enstemmigt.

Kontingentet til arbejdsløsheds-kassen udgør derefter **kr. 51,00 pr. måned pr. medlem, gældende fra 1. oktober 1976.**

Mødet hævet!

12/1976 vedrørende AOF's faglige kampagne »Solidaritet - fagbevægelsen i centrum«.

Københavns mandlige afdeling

Fra Dansk Arbejdsgiverforening (Bryggeriforeningen) har forbundet i brev af 23. juli 1976 modtaget indberetning om, at truckførerne på 2. hold på Carlsbergs Mineralvandsfabrik har vægret sig ved at aflæsse en vogn med Carlsberg Kurvand fra Silkeborg den 21. juli, og at arbejdsvægringen er udvidet til afhenterlagret i Glostrup. DA anmoder i den forbindelse om et fællesmøde, der afholdtes den 23. juli og resulterede i følgende protokollat:

tvunget arbejderne, hvorfor forbundet måtte være enig i, at større arbejdsbyrder måtte medføre mere hjælp til arbejdet. I den forbindelse pegede man på, at der uden mandskabsændring var indført nye sorter som Solita, 1 liter Jolly Cola og æblemost.

Fra arbejdsgiverside afviste man, at der var tale om en væsentlig forøgelse af arbejdsbyrden og gjorde opmærksom på, at de tre fra arbejderside nævnte sorter alle har været distribueret før loven om forlængelse af de kollektive overenskomster.

Fra arbejdsgiverside tog man iøvrigt forbehold om at indbringe sagen for Arbejdsretten med anmodning om behandling som hastesag, dersom arbejdet ikke straks normaliseres.

København, den 23. juli 1976.

Dansk Arbejdsgiverforening, sign S. Raundahl Jensen.

Bryggeriforeningen, sign. Erik Østerberg.

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund, sign. Ivar Nielsen.

Bryggeriarbejdernes Fagforening, sign. Holger Foss«.

Afdelingen har i brev af 14. juli indberettet til forbundet, at man er orienteret om, at distributionsforholdene på Carlsbergs depoter i Rødovre og Avedøre vil blive ændret, således at de henholdsvis skal køre med Carlsberg øl og Carlsberg vand og i den anledning har afdelingen forsøgt at få en forhandling med depotindehaverne, hvilket imidlertid ikke har været muligt.

Afdelingen anmoder derfor forbundet om at optage forhandlinger med Depotindehaverforeningen for at sikre, at medlemmerne bevarer de overenskomstmæssige retigheder.

Den 22. juli afholdtes organisationsmøde med Foreningen af Depotindehavere i Danmark, hvilket resulterede i følgende protokollat:

»Nedennævnte organisationer er blevet vidende om, at distributionsforholdene på Carlsbergs depoter i Rødovre og Avedøre er blevet ændret således, at depotet i Avedøre – fra formentlig august – alene skal distribuere øl, medens depotet i Rødovre alene skal distribuere mineralvand, – formentlig for en prøvetid på et halvt år.

Ved et organisationsmøde har dette forhold været diskuteret meget gennemgribende, men parterne står på nuværende tidspunkt meget usikre overfor de medfølgende forhold.

Organisationerne blev imidlertid enige om, at de på depoterne beskæftigede garanteres, at der ikke sker nogen forringelse af forholdene med hensyn til arbejdstid og indtjening.

Såfremt dette sker, er parterne enige om at tage spørgsmålet op til forhandling snarest muligt.

I øvrigt tages forholdene op til forhandling senest i forbindelse med overenskomstfornyelsen pr. 1. maj 1977.

København F., den 22 juli 1976.

Foreningen af Depotindehavere i Danmark, sign. Niels Bent Larsen.

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund, sign. Ivar Nielsen«.

Viborg afdeling

Arbejdsretten har til forbundet fremsendt stævning om at give møde i retten den 26. august 1976 til behandling af arbejdsnedlæggelsen på bryggeriet »Odin«, Viborg, den 3. juni og den 10. juli 1976.

Kolding afdeling

En indberetning vedrørende et spørgsmål om underbetaling af et medlem, der blev afskediget fra Carlsberg depotet i Kolding, er ved henvendelse til Foreningen af Depotindehavere i

Danmark blevet ordnet således, at det pågældende medlem har fået efterbetalt kr. 807,-.

Forbundet har fra Foreningen af Depotindehavere i Danmark modtaget en skrivelse af 5. juli 1976, hvori foreningen beklager sig over et par uheldige omstændigheder vedrørende forhandlinger mellem Københavns mandlige afdeling, repræsenteret ved næstformand Bent Meyer, og Depotindehaverforeningen, henholdsvis den 17. september 1975 og den 23. juni 1976. Efter at sagen har været til udtalelse i

afdelingen og drøftelse med afdelingens næstformand, har forbundet i brev af 9. juli 1976 svaret, at på baggrund af udtalelsen fra afdelingen, der til foreningens orientering er vedlagt brevet, kan forbundet ikke være enig med Depotindehaverforeningen i, at afdelingens næstformand har opført sig uheldigt i de pågældende forhandlinger. I øvrigt gøres foreningen opmærksom på, at næstformanden i Københavns mandlige afdeling ikke repræsenterer forbundet, og når han møder til en forhandling som i de foreliggende tilfælde, er det på baggrund af en henvendelse direkte til afdelingen fra Depotindehaverforeningen, eller ved, at foreningen efter henvendelse fra et medlem af denne, går i forhandling med afdelingen uden om forbundet. Hvis Depotindehaverforeningen ønsker forbundet repræsenteret ved forhandlinger, må der naturligvis rettes henvendelse til forbundet.

Helsingør afdeling

Foranlediget af en henvendelse fra et kvindeligt medlem af Helsingør afd. til forbundet angående, at det pågældende medlem efter en ledighedsperiode ikke var blevet genantaget på Wiibroes Bryggerier, har sagen været til udtalelse i afdelingen, der har udbedt sig nærmere oplysninger m.h.t. bryggeriets holdning i spørgsmålet. På baggrund af de indhentede og dokumenterede oplysninger, navnlig omhandlede syge- og forsømmelsesdage, har forbundet meddelt såvel det pågældende medlem som afdelingen, at der beklageligvis ikke kan foretages yderligere i sagen.

Skælskør afdeling

Afdelingen har i brev af 20. juni forespurgt forbundet om muligheden for at beskæftige ungarbejdere som medhjælpere på salgsvogne i ferietiden.

Forbundet har i brev af 22. juni svaret afdelingen, at det allerede ved overenskomstfornyelsen i 1937 blev aftalt, at der ikke mere måtte beskæftiges unge mennesker under 18 år på bryggerierne, og at der under ingen omstændigheder kan gives dispensation fra denne bstemmelse.

Københavns kvindelige afdeling

Der var aftalt organisationsmøde den 10. august med Bryggeriforeningen vedrørende fortolkning af § 11, stk. 2 i hovedoverenskomsten, der drejer sig om forskydningstillæg.

Forbundet har, som tidligere omtalt, taget forbehold med hensyn til at bringe spørgsmålet til afgørelse ved faglig voldgift og denne stilling fastholdes.

Der forelå følgende aftaler til godkendelse:

1) Pladstillæg for træningsmænd og -damer i jobtræningen, der forhøjes pr. 5. juli 1976 til kr. 19,24 pr. time.

2) Kolonnerengøring ved 3-holdsskift – mandskabet udvides, når der køres nathold, med en ekstra dame i tiden fra kl. 06.00 – kl. 09.00 (Carlsberg Mineralvandsfabrik).

3) Bemanding ved genoprettelse af det varme køkken i Centralkøkkenet på Carlsberg.

På daghold bemandes køkkenet med 1 kokkedame plus 2 damer i det varme køkken.

På aftenhold 2 damer i det varme køkken og 3 damer i det kolde køkken.

På nathold 5 damer i det kolde køkken.

Endvidere forelå der et protokollat vedrørende betaling til elever, oprettet mellem Københavns kvindelige afd. og Carlsberg Bryggerierne.

Samtlige aftaler toges til efterretning.

Forbundet har pr. 1. juli udsendt skrivelse til struktur- og kontingentudvalgets medlemmer, hvori det meddeles, at der er rettet henvendelse til Arbejderbevægelsens Erhvervsråd angående et nærmere samarbejde omkring udformning af forslag til forbundets kontingentpolitik.

Der forelå korrespondance med dr. Ole Møller Jensen fra det internationale kræftforskningscenter under WHO (World Health Organization), vedrørende offentliggørelse af nogle oplysninger i forbindelse med en tidligere foretaget undersøgelse af en eventuel sammenhæng mellem øl og kræft.

Forbundet har i samarbejde med Bryggeriforeningen protesteret mod den form som offentliggørelsen har fået i danske aviser, og dr. Ole Møller Jensen har beklaget dette, samtidig med, at han oplyser, at resultater af løbende undersøgelser af denne art også bringes i forskningscentrets årsberetning, der er tilgængelig for såvel den danske som den internationale presse. Det kan blot beklages, at etikken i en del af den danske presse ikke er så høj, at den forstår at behandle tilgængeligt materiale på en korrekt facon.

Fra Dansk Arbejdsgiverforening forelå anmodning om afholdelse af fællesmøde vedr. en af Københavns mandlige afdeling bevilget støtte på 7.000,- kr. til de strejkende arbejdere på Den Kgl. Porcelainsfabrik A/S, samt en protest mod lovligheden heraf samtidig med, at man ligeledes ville protestere mod en, efter forlydende, bevilget støtte på yderligere kr. 7.000,- den følgende uge. Man ønskede begge spørgsmål behandlet på et fællesmøde der er aftalt til torsdag den 12. august.

Fra Pensionsforsikringsanstalten forelå meddelelse om, at der er foretaget beregning af bonus for kalenderåret 1975, og at der af denne beregning fremgår, at forsikringsudgifterne for 75 har været større end den beregnede nettopræmie, hvorfor der ikke udbetales bonus for forbundets gruppelevsfor sikring for året 1975.

Til beretningen

Holger Foss bemærkede til spørgsmålet om aflæsning af »Kurvand« på Carlsberg, at bemærkningerne i protokollatet fra fællesmødet den 23. juni sandsynligvis har bevirket, at Arbejdsretten ikke kom ind i billedet.

Med hensyn til spørgsmålet om en distribueringsform med rene øl- og vandvogne, var han meget betænkelig over tendensen. Afdelingen havde ved et møde med direktør Ebbe Kristiansen fastholdt, at de bestående løn- og

arbejdsforhold skulle fortsætte uændret. Han meddelte, at på baggrund af, at tillidsrepræsentanterne havde konstateret mangel på vand, samtidig med, at der var ubenyttede kolonner, samt at bryggerierne ikke ønskede at antage mere arbejdskraft, havde afdelingen trukket et tidligere givet udsagn om at medvirke ved den nye distributionsform tilbage.

Med hensyn om spørgsmålet om forskydningstillæg var han enig i såvel forbundets som den kvindelige afdelings indstilling om at få sagen afgjort ved faglig voldgift.

Vedrørende strejken på Den Kgl. Porcelainsfabrik meddelte han, at man ikke fra afdelingens side ville skrive under på noget i fællesmødet med Dansk Arbejdsgiverforening og forelagde en pressemeddelelse, som samme dag var udsendt af afdelingen med følgende ordlyd:

»I et brev af 10. august d.å. kræver Dansk Arbejdsgiverforening afholdelse af fællesmøde med bryggeriarbejderforbundet.

Anledningen er:

1. at Bryggeriarbejdernes Fagforening i København har bevilget kr. 7.000,- til de strejkende porcelainsarbejdere.
2. at man har bebudet at ville bevilge yderligere kr. 7.000,- i den kommende uge og senere mere.

Dansk Arbejdsgiverforening protesterer mod lovligheden heraf og ønsker sagen indbragt for Arbejdsretten.

I den anledning skal Bryggeriarbejdernes Fagforening meddele, at vi i dag den 11. august har bevilget yderligere kr. 7.000,-, og at vi ikke agter at spørge Arbejdsgiverforeningen om, hvad vore penge skal bruges til, og vi opfordrer dansk fagbevægelse til at leve op til sine solidaritetsforpligtelser over for strejkende arbejdere, der kæmper for at få en løn til at leve af.

Bryd Arbejdsgiverforeningens diktatur.

P.F.V. sign Holger Foss«.

Steen Nielsen bemærkede, at med hensyn til rene øl- og vandvogne måtte forbundet gå i forhandlinger bl.a. i Odense, vedrørende omlægning fra 3-mands betjente vogne til 2-mands betjente vogne, og at man måtte søge oprettet en garantiordning i lighed med depoterne i Rødovre og Avedøre. I øvrigt var han enig i Holger Foss' synspunkter omkring strejken på porcelainsfabrikken.

Holger Nielsen oplyste, at i forbindelse med mangel på vand kunne han meddele, at man på Wiibroes Bryggerier i Helsingør havde haft store lagre af vand hele sommeren.

Beretningen godkendtes med de faldne udtalelser.

3. Regnskab

Der forelå regninger for maj måned til et beløb på kr. 354.014,38 samt for juni til et beløb på kr. 361.247,27, som godkendtes. Samtidig forelå en opstilling over regninger for august måned.

4. Forskellige sager.

Der forelå meddelelse fra KTAS vedrørende overflytning til fuldautomatisk central i foråret 1977 for områderne sydlige Godthåb/Fasan, hvortil forbundet hører, samtidig med at de nye telefonnumre oplystes.

Der vil senere tilgå afdelingerne meddelelse angående dette.

Mødet hævet!

ORDINÆRT

FORRETNINGSUDVALGSMØDE i arbejdsløshedskassen afholdt

onsdag den 11. august 1976.

Ivar Nielsen var fraværende på grund af ferie.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde i arbejdsløshedskassen den 9. juni, samt ordinært hovedbestyrelsesmøde den 18. juni godkendtes.

2. Beretning

Fra Arbejdsdirektoratet har kassen modtaget cirkulære nr. 55/76 vedrørende offentlig anerkendelse af Kommunalarbejdernes Arbejdsløshedskasse i Danmark.

Til kassens orientering har Arbejdsministeriet fremsendt bekendtgørelse nr. 369 af 2. juli 1976 angående arbejdsløshedskassernes forhold under strejke og lockout.

Yderligere har Arbejdsdirektoratet til kassen fremsendt cirkulære nr. 63/76 vedrørende dagpenget i forbindelse med ferie. I den forbindelse har kassen til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 17/1976 og cirkulære nr. 18/1976.

Øvrigt er der fra Arbejdsdirektoratet modtaget følgende cirkulærer:

Cirkulære nr. 52/76 vedrørende ændringer i lov om arbejdsformidling og arbejdsløhedsforsikring m.v. På grund-

lag af dette har kassen til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 15/1976.

Cirkulære nr. 49/76 vedrørende arbejdsperiodens beregning - jvf. arbejdsløshedslovens § 55 - for medlemmer, der som følge af sygdom, arbejdsudygtighed, deltagelse i kursus eller af tilsvarende årsager har været uden arbejde. I den forbindelse har kassen til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 14/1976.

Cirkulære nr. 57/76 vedrørende fastsættelse af dagpengesatser, medlemskontingent til arbejdsløhedsforsikringen og administrationen, samt omregningsatsen for andet halvår af 1976 - 77.

Arbejdsdirektoratet har i skrivelse af 29. juli 1976, under journal nr. D 36-1-2-76/77 taget til efterretning, at kassens dagpengesats og medlemsbidrag samt administrationsbidrag for andet halvår af 1976/77 fastsættes således:

Dagpenge-sats	Medlemsbidrag til statskassen pr. medlem for halvåret	Direkte bidrag fra medlemmerne til kassen pr. medlem til arbejdsløshedsforsikringen pr. md.	pr. medlem til administrationsregnskabet pr. md.	
Nydende medlemmer: heltidsforsikrede	194,-	218,-	36,-	15,-
Bidragydende medlemmer: heltidsforsikrede		109,-		

Kassen har endvidere til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 13/1976 vedrørende udbetaling af dagpenge til ledige medlemmer, der har gæld til kassen. I cirkulæret oplyses det, at et medlem, der uberettiget har modtaget dagpenge og som skal tilbagebetale disse, ikke påny kan erholde dagpenge før det uberettigede oppebårne beløb er tilbagebetalt, eventuelt

ved tilbageholdelse i løbende dagpengeudbetaling.

På givne foranledning meddeles det samtidig, at Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen har truffet afgørelse om, at der ikke i sådanne tilfælde er hjemmel til at etablere en ordning, hvorefter der udbetales delvise dagpenge, samtidig med, at gælden afdrages.

Horsens afdeling

Kassen har fra AF-kontoret i Horsens modtaget indberetning om et tilfælde af arbejdsvægring i forbindelse med medlem cpr nr. 080556-1203 af Horsens afdeling, der havde undladt at give møde til anvist arbejde på Ceres Bryggeri A/S Horsens. Sagen er afgjort med udelukkelse fra understøttelse i tiden 12/7-15/8 1976.

Københavns mandlige afdeling

Fra AF-kontoret i København har kassen modtaget indberetning om arbejdsvægring i forbindelse med følgende medlemmer af afdelingen: cpr. nr. 230753-0387, 070853-0131, 080450-0251, 151043-0251, 260648-0965 og 301045-2561, der alle havde undladt at overtage anvist arbejde. Samtlige er i henhold til standardvedtægtens § 26, stk. 1 idømt karantæne af 5 ugers varighed.

Medlem cpr. nr. 080841-2063 har til Folketingets ombudsmand klaget over en afgørelse, der er truffet af Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen den 12. december 1975. Medlemmet havde på et tidligere tidspunkt rettet henvendelse til Arbejdsdirektoratet vedrørende spørgsmål om nydende medlemsskab, idet den pågældende ved indmeldelse i kassen som nyt medlem den 15/3 1974 var blevet nægtet dagpenge, idet han ikke havde været medlem i 12 måneder.

Medlemmet havde været i arbejde på Tuborg fra 20/3 til 16/8 1974 og havde ved sin indmeldelse siden 1972 arbejdet som selvstændig hyrevognschauffør. Medlemmet havde ikke ved indmeldelsen oplyst noget om den tidligere selvstændige virksomhed. Senere har medlemmet over for afdelingen dokumenteret længden af den tidligere selvstændige virksomhed, hvilket i realiteten ville have betydet at

Personalia

KØBENHAVN

25 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

1. okt.: CARSTEN SØRENSEN,
Lyngagervej 7, Jersie Strand, 2680 Solrød Str.

25 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

2. okt.: NIELS LOUIS HANDBERG,
Vigerslevvej 232, 2. th., 2500 Valby.

2. okt.: CARL NIELSEN,
Nørrebrogade 5B, 3. th., 2200 N.

Forbundet benytter lejligheden til at bringe disse kolleger

en hjertelig lykønskning



medlemmet var understøttelsesberettiget ved ledighedens indtræden i henhold til vedtægtens § 16, stk. 2.

På dette grundlag havde såvel Arbejdsdirektoratet som Ankenævnet fastholdt den trufne afgørelse, der af medlemmet er indklaget til Folketingets ombudsmand og som følge deraf skal behandles på et møde mellem de implicerede parter i Arbejdsdirektoratet den 16. august 1976.

Arbejdsdirektoratet har i skrivelse af 9. juni 1976 under journal nr. EF-D 36-876/76 anmodet kassen om en udtalelse jvf. AK-cirkulære nr. 11/73 vedrørende EF-forordning 1408/71 artikel 69 og EF-forordning 574/72 artikel 83, idet medlem cpr. nr. 040645-0503 af Københavns mandlige afdeling har rettet henvendelse til Arbejdsdirektoratet om tilladelse til at overflytte sin understøttelsesret til Irland under arbejdsøgning der.

Kassen har i skrivelse af 14. juni 76 til Arbejdsdirektoratet meddelt, at medlemmet er berettiget til at modtage understøttelse i en periode af 3 måneder, ifølge standardvedtægtens § 18, stk. 1.

Københavns kvindelige afdeling

Kassen har fra AF-kontoret under journal nr. D 36-13-76 modtaget indberetning om, at det ved en stikprøvemæssig undersøgelse er konstateret, at der m.h.t. medlem cpr. nr. 041252-1080, der var afskediget fra Carlsberg Bryggerierne, var uoverensstemmelse mellem medlemmets ledighedserklæring og arbejdsgiverens oplysninger, hvilket afdelingen dog i brev af 22. juli til AF-kontoret har rettet. Kassens hovedledelse har meddelt AF-kontoret, at der med hensyn til dagpengeretten ikke synes at være grundlag for indgreb, der afskærer medlemmet fra dagpenge, idet der har fundet behørig afkontrollering sted, samt at medlemmet opfylder øvrige betingelser for at oppebære understøttelse.

Sagen er løbende.

Vejle afdeling

Kassen har fra AF-kontoret i Vejle modtaget anmodning om at træffe afgørelse i en tilbagebetalings sag vedrørende uretmæssig oppebåret dagpenge i forbindelse med ferie, idet medlem cpr. nr. 090411-0833 har fået kr. 960,- udbetalt i en uge, hvor medlemmet samtidigt har holdt ferie.

Arbejdsdirektoratet og kassen har opnået enighed om, at beløbet skal tilbagebetales, hvilket er sket. Arbejdsdirektoratet har derudover idømt det

pågældende medlem 3 måneders karantæne, hvilket medlemmet derefter har indbragt for Ankenævnet.

Ifølge den foreliggende skriftlige beretning er der i maj optaget 120 mænd og 19 kvinder, ialt 139 medlemmer.

Der er udmeldt 26 mænd og 12 kvinder, ialt 38 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af maj i København 4707 mænd og 1635 kvinder, i provinsen 2083 mænd og 549 kvinder, ialt 8974 medlemmer.

Den 28. april var anmeldt 607 arbejdsløse.

Den 26. maj var anmeldt 480 arbejdsløse således:

200 arbejdsløse mænd i København	4,3%	325 mænd 4,8%
125 arbejdsløse mænd i provinsen	6,0%	
74 arbejdsløse kvinder i København	4,5%	155 kvinder 7,1%
81 arbejdsløse kvinder i provinsen	14,8%	
480 arbejdsløse	5,4%	

Indtægten i maj har været:

Medlemsbidrag	kr. 352.590,00
Bidragydende	kr. 0,00
Refusion fra Kursusnævnet	kr. 98.097,25
A'conto til understøttelse	kr. 3.000.000,00
Restrefusion fra Arbejdsdirektoratet	kr. 1.186.547,00
	<u>kr. 4.637.234,25</u>

Udgiften i maj har været:

Understøttelser	kr. 2.427.129,00
Frikontingenter	kr. 792,00
	<u>kr. 91.941,25</u>
	<u>kr. 2.519.862,25</u>

Der er i juni optaget 150 mænd og 39 kvinder, ialt 189 medlemmer.

Der er udmeldt 69 mænd og 15 kvinder, ialt 84 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af juni i København 4936 mænd og 1649 kvinder, i provinsen 2073 mænd og 559 kvinder, ialt 9217 medlemmer.

Den 26. maj var anmeldt 480 arbejdsløse.

Den 30. juni var anmeldt 408 arbejdsløse, således:

170 arbejdsløse mænd i København	3,4%	270 mænd 3,9%
100 arbejdsløse mænd i provinsen	4,8%	
70 arbejdsløse kvinder i København	4,2%	138 kvinder 6,3%
68 arbejdsløse kvinder i provinsen	12,2%	
408 arbejdsløse	4,4%	

Indtægten i juni har været:

Medlemsbidrag	kr. 367.043,00
Bidragydende	kr. 456,00
A'conto til understøttelser	kr. 700.000,00
Refusion fra Kursusnævnet	kr. 25.566,00
	<u>kr. 1.093.065,00</u>

Udgiften i juni har været:

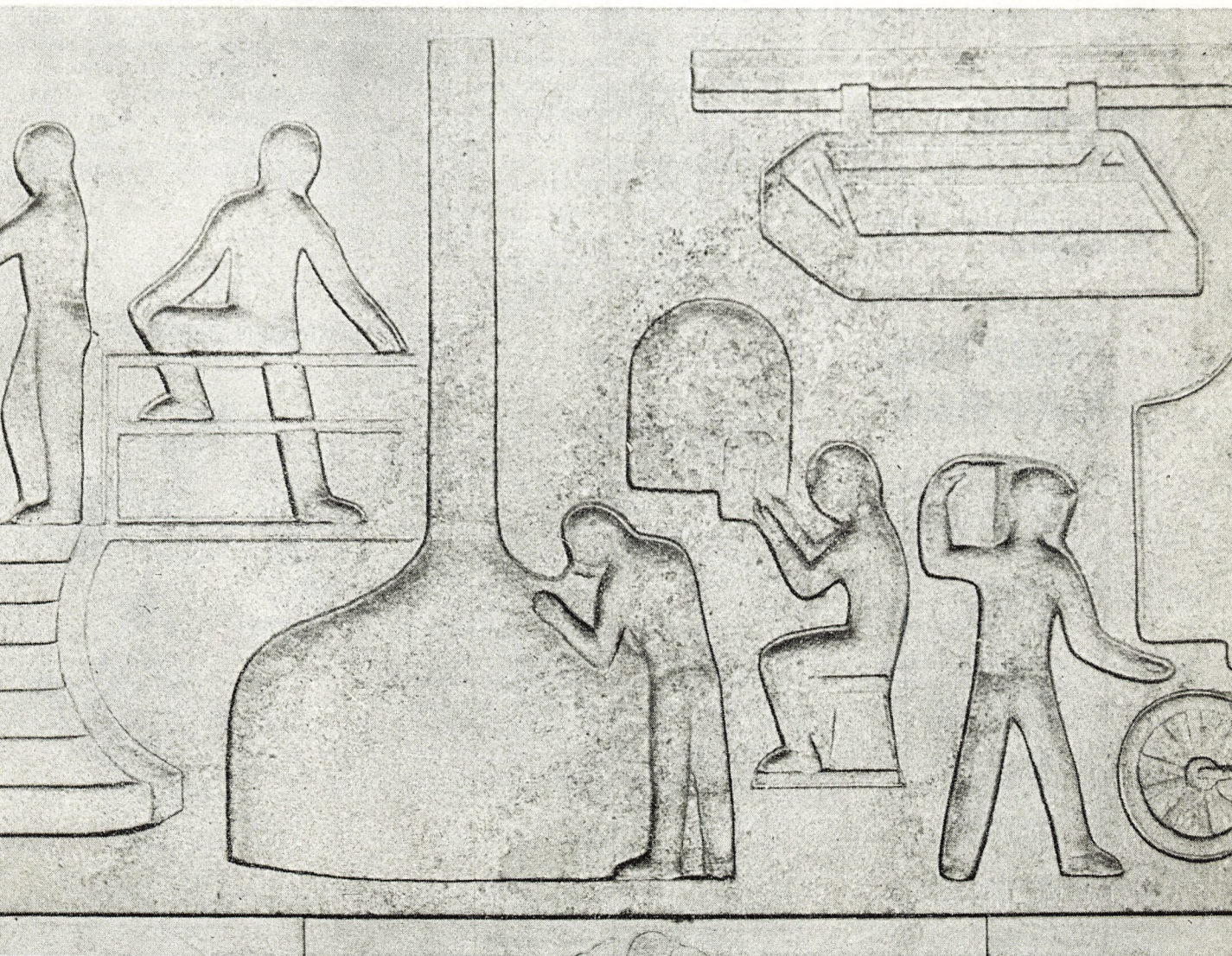
Understøttelser	kr. 2.461.576,00
Frikontingenter	kr. 1.131,00
Brankekursus	kr. 4.458,00
	<u>kr. 2.467.165,00</u>

Beretningen godkendtes.

Mødet hævet!

10
OKTOBER
1976

PROP OG KAPSEL



Medlemsblad for
**Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder Forbund**

Carlsbergreklame i Canada-cup koster canadisk bryggeri 350.000 kr.

Hvis man så ishockeykampene i Canada Cup, lagde man også mærke til den store Carlsberg-reklame på banden.

Reklamen har ikke kostet de danske Carlsberg bryggerier en krone. Til gengæld har det canadiske bryggeri Carling O'keefe, der fremstiller Carlsberg og Tuborg på licens, betalt ca. 350.000 kr. for reklamen.

»Reklamen er for canadisk Carlsberg, ikke for den danske«, oplyser Carling O'keefes marketingskontor i Montreal. Normalprisen for en reklame på en ishockey-bande er 55.000 dollars.

*

Tysk ølrekord

Vesttyskerne konsumerede under heдебølgen i juni i år 960 mill. liter øl – et rekordforbrug svarende til 16 liter for hver mand, kvinde og barn i forbundsrepublikken.

PROP OG KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk- Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Ivar Nielsen (ansvarsh.)
Viktor Søndergaard

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. Fasan 8977

Forbundsformand
Ivar Nielsen

Næstformand
Steen Nielsen

Hovedkasserer
Poul Mathiesen

Sekretær
Viktor Søndergaard

Konsulenter
Erland Petersen
John Pedersen

Øl og cigaretter

Phillip Morris er ikke alene verdens største tobaksfirma, det ekspanderer også i bryggerisektoren. Formaet Miller Brewery går stadig frem i USA. Et nyt bryggeri i New York har begyndt produktionen, et nyt bygges i North Carolina. Produktionskapaciteten bliver her på 3 milliarder dollars, svarende til godt og vel 1 milliard danske flasker øl.

*

Ølgrube

Myndighederne i den centrale finske by Lathi har måttet transportere tonsvis af toilet- og kloakaffald til en losseplads for at standse øltørstige unge i at grave i affaldet. Gravearbejdet begyndte da det blev kendt at et bryggeri havde begravet 40.000 dåser med eksportøl på lossepladsen, fordi dåserne var rustne. De unge medbragte egne gravemaskiner, og det lykkedes dem at finde 1.500 dåser øl under tonsvis af affald, inden myndighederne fandt på at hælde tonsvis af toilet- og kloakaffald over lossepladsen – det fik ølgraverne til at fortrække.

*

Han gik på den

Richard Rasch sad på en ølstue i München sammen med en veninde. Det kunne hans kone ikke lide, og hun gjorde forskellige forsøg på at få ham hjem. Da almindelig overtalelse var virkningsløs, fandt hun på en krigslist.

– Skynd dig hjem, du har fået en tolv i tipning! sagde hun.

Richard kom nu ikke meget tidligere hjem af den grund, og da han kom hjem var der ballade. Han havde troet at budskabet var rigtigt, og ofret 900 kr. på adskillige krus øl til hele lokalet.

*

Øl-hest

I foråret begyndte en hesteejer Ralph Sessa i Miami at give Firey Noon øl til maden hver dag. Siden den 21. maj har Firey Noon vundet seks løb i træk. Så det med øllet er åbenbart eksempel til efterfølgelse.

Bryggeri lukker

Et af landets mindste bryggerier, Østerby Bryggeri ved Fåborg, lukkede 1. oktober. Faldende salg af hvidtøl, der var bryggeriets specialitet, var årsag til beslutningen.

*

Tømte 21.000 flasker for at bygge hus til familien.

»Man skal ikke kaste med sten, når man selv bor i et glashus«, lyder ordspøget, og Ibragim Dsjafarov efterlever da også nøje de gamle ord, skønt hans glashus består af flasker. Han selv, hans familie, venner og naboer har tømt flere end 21.000 flasker mineralvand, vin og champagne, så han kunne få byggematerialer til sit hus i Kirovabad i Aserbajdsjan i Sovjetunionen, skriver dagbladet »Bakinskij Rabotjij«.

ØLHUNDEN MENER:



Det forlig er til at falde til druk over, men takket være afgifterne går vi vel ikke helt til grunde!

Den nye arbejdsminister:

Arbejdsløshedens bekæmpelse kommer i første række -

Det vil blive en væsentlig del af mine første opgaver som arbejdsminister at få de nye beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, der indeholdes i augustforliget ført ud i det praktiske liv, og i det hele taget er arbejdsløsheden og dens bekæmpelse så langt det største problem at tage fat på.

Hvad forligets indhold vedrørende lønrammen angår, forestår der nu en periode, hvor arbejdsmarkedets parter på helt normal måde skal søge at forhandle sig frem til nye overenskomster. Jeg kan kun inderligt håbe, at opgaven lykkes, selv om jeg erkender de vanskeligheder, det stiller arbejdsmarkedet og især fagbevægelsen overfor.

Det er arbejdsminister Erling Jensen, der siger dette i en samtale til vort blad, da han skiftede fra Handelsministeriet til Arbejdsministeriet, hvor han tager en vanskelig arv op efter Erling Dinesen.

Det centrale

Videre siger den nye arbejdsminister: — Som nævnt betragter jeg bekæmpelsen af den endnu alt for store ledighed som den helt centrale opgave for en arbejdsminister.

Desværre er jeg nok nødt til at sige, at den arbejdsløshed, vi har i Danmark i dag, er en hårdnakket arbejdsløshed, og jeg har derfor intet budskab om, at den forsvinder i løbet af ingen tid, for det er ikke arbejdsløshed, vi selv er skyld i eller bestemmer over herhjemme.

Det er en arbejdsløshed, som i betydelig omfang skyldes internationale konjunkturer, og som derfor også findes i meget betydelig omfang og hæmmer væksten og samhandelsmulighederne i de lande, vi skal sælge vore varer til.

Og det er en arbejdsløshed, der skyldes en langsom og omfattende strukturforandring i samfund og erhvervsliv — et fænomen, der også findes overalt i Europa.

Men uanset vanskelighederne ved at få bugt med arbejdsløsheden, skal den bekæmpes og modvirkes på enhver mulig måde, og det vil jeg gøre i hele det omfang, jeg kan få midler og muligheder for.

Augustforliget indeholder et betydeligt antal beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, både indenfor mit og en række andre ministres områder. Hovedsigtet: at skabe en bedre samfundsøkonomi er helt afgørende for beskæftigelsen på langt sigt, og de mange erhvervsfremmende foranstaltninger, der sættes igang i det Handelsministerium, jeg netop har forladt, har væsentlig betydning for en erhvervsudvikling, der kan skabe flere arbejdspladser, ligesom Boligministeriet har fået nye muligheder for at sætte nybyggeri og vedligeholdelsesarbejder igang.

I Arbejdsministeriet er vi nu i fuld gang med at udmånte vore nye beskæftigelsesmuligheder: Vi har fået flere penge til nogle helt aktuelle beskæftigelsesarbejder og flere penge til arbejdsmarkedsuddannelserne og omskolingen, og vi har fået midler til en stærkere indsats overfor ungdomsarbejdsløsheden, hvis alvor ikke kan overvurderes.

En løfteparagraf i forliget gør det muligt for os at forhandle os frem til nye bevillinger til nye ekstraordinære beskæftigelsesforanstaltninger, såfremt situationen i de enkelte dele af landet eller indenfor enkelte fagområder gør det særligt påkrævet.

Jeg vil på alle felter søge at udnytte disse muligheder på en sådan måde, at de flest mulige kan overgå fra ledighed til produktivt arbejde.

Ny lovgivning

— Vil der komme nye love af betydning for arbejdsmarkedet i den samling, som nu er begyndt?

Den økonomiske situation tillader jo desværre ikke omfattende udgiftskrævende lovgivning, men vi vil fortsætte den modernisering af arbejdsmarkedslovgivningen, der er igang: En række bekendtgørelser skal starte udfyldningen af rammerne i den nye arbejdsmiljølov, og jeg regner med at kunne stille egentligt lovforslag om oprettelsen af bedrifts-sundhedstjenesten.

Jeg agter at foreslå en nedsættelse af aldersgrænsen for deltagelsen i specialarbejderuddannelserne, og jeg håber at kunne videreføre de forbedringer i arbejdsløshedsloven, der gennemførtes i foråret med lovforslag om yderligere forbedringer på grundlag af »Trier-udvalget«s fortsatte udvalgsarbejde.

Der kommer et særligt lovforslag om kollektive afskedigelser, der — kort fortalt — går ud på, at arbejdsgivere med over et vist antal ansatte skal have pligt til at forhandle med lønmodtagerne på en virksomhed og til at underrette de offentlige myndigheder, såfremt man påtænker afskedigelser over en vis størrelse.

Endelig forventer jeg at skulle fremsætte lovforslag om ATP, når tilbagemeldingerne herom foreligger fra ATP's bestyrelse.

Vi får her til opgave at sikre, at lønmodtagerne får det fulde udbytte af den dyrtidsportion, som i givet fald skal henstå i ATP-fonden, ligesom der skulle blive mulighed for en væsentlig udvidelse af de ATP-midler, der kan stilles til rådighed for en erhvervs- og beskæftigelsesindsats gennem anbringelse som ansvarlig kapital.

Har fagbevægelsen snorket i det?

Noget kan tyde på det
– Men nu starter AOF og LO
en kampagne
for at oplyse
om fagbevægelsens
idégrundlag og opgaver.

Højredrejningen i det danske samfund skal bekæmpes med oplysning. AOF og LO vil ikke længere sidde med hænderne i skødet og lade reaktionen buldre løs mod fagbevægelsen. Den om-sig-gribende egoisme skal stoppes og afløses af sammenhold og solidaritet. Derfor starter LO og AOF først i oktober en kampagne under mottoet: Solidaritet – fagbevægelsen i centrum.

Tanken med kampagnen er dels at udbrede kendskab til fagbevægelsen og dels at hverve en ny »generation« af faglige tillidsfolk. Det er 12 år siden en lignende kampagne gennemførtes. Dengang skete det under titlen: »Møde med fagforeningen«. Ligesom i 1964 kommer den ny kampagne frem for alt til at bestå i oplysning om fagbevægelsens rolle i det danske samfund.

Lederen af kampagnen, sekretær i AOF, John Petersen, mener, der er et stort behov for oplysning om fagbe-



John Petersen: – Vi skal have omkring 25.000 »nye« personer til at diskutere fagbevægelsens idégrundlag.

vægelsen og dens formål både blandt medlemmerne og udadtil:

– Gennem årene har vi fået mange nye medlemmer, der måske ikke har fulgt med i fagbevægelsens ideer. Det mærker vi under den nuværende højredrejning i samfundet, hvor reaktionen søger at undergrave de goder, som fagbevægelsen har bygget op.

– Det er baggrunden for, at vi vil søge at forklare offentligheden og i særdeleshed vore egne medlemmer, hvad fagbevægelsen står for. Vi må erkende, at vi ikke har haft midler til at skole hele medlemsskaren i tilstrækkelig grad i dette spørgsmål, siger John Petersen.

Ingen afslutning

AOF-sekretæren mener at kunne fastslå, at der er behov for en udvidelse af den aktive del af medlemsskaren. Mange af de personer, der i dag har et tillidserhverv, fik lysten under kampagnen i 1964, siger han.

Han kan kun forklare det lange interval mellem de to enslydende kampagner med, at fagbevægelsen har sovet lidt i de forløbne år.

– Vi har selv stillet os spørgsmålet: Hvorfor har vi ventet så længe med at starte denne kampagne? Når vi skal være helt ærlige, må vi indrømme, at vi har ligget på den lade side i de 12 år. Det er i mange år gået meget godt. Det har medført, at vi har påtaget os andre ting og ladet oplysningen om fagbevægelsens idé ligge.

– Derfor har vi også besluttet, at den nye kampagne ikke som den tidligere skal løbe i et bestemt tidsrum. Den skal ikke slutte til en bestemt dato, men være en fast bestandel i AOF's og LO's aktiviteter, understreger John Petersen.

Håber på 25.000 deltagere

Kampagnen kommer i første række til at forme sig som debattmøder og studiekredse. Det skulle gerne være sådan, at der i alle byer med flere fagforeninger og en AOF afdeling kommer til at foregå en eller anden aktivitet i forbindelse med kampagnen.



AOF håber, at omkring 25.000 personer alene i 1976-77 vil deltage i det ene eller andet arrangement i forbindelse med kampagnen. Heraf skal en stor del gerne være folk, som ikke tidligere har beskæftiget sig særligt indgående med fagbevægelsen.

Aktiviteterne gennemføres i et samarbejde mellem AOF-afdelingerne og fællesorganisationerne ude over hele landet. Rundt omkring er der allerede fuld gang i det forberedende arbejde.

– Vi vil meget gerne i kontakt også med andre end lige netop fagbevægelsens egne folk. Det er væsentligt at vi får inddraget for eksempel akademikere og lærere. Og så skal vi også gerne have kontakt med de hjemmearbejdende husmødre, der i alt for mange år har været fuldstændig oversete, fremhæver John Petersen.

Grundbog

AOF har afsat 650.000 kr. som investeringskapital til kampagnen. Pengene skal ind igen ved betaling af materialer, som LO og AOF har ladet fremstille.

Det drejer sig blandt andet om en grundbog, som redaktør Ole Andersen, Dansk Metalarbejderforbund, netop har leveret manuskript til. Grundbogen indeholder blandt andet en beskrivelse af fagbevægelsens idémæssige grundlag, en redegørelse for fagbevægelsens opbygning og opgavefordeling, en beskrivelse af LO samt en redegørelse for tillidsmandssystemet og Arbejdsretten.

Grundbogen er et led i det materiale som tilbydes til studiekredse. Der er også fremstillet en vejledning til ledere af studiekredse samt en plakat. Den er tegnet af grafikerens Hans Lollegaard, som har søgt at skildre kampagnens tema gennem sit motiv: Mennesker, der går arm i arm under de røde faner. »GRAFIA«.

Han vil samle fire fag i levnedsmiddelforbund med 32.000 medlemmer



Fra »Slagteren« har vi klippet dette interview med Peter Mortensen, der er formand for N.N.S.

For nylig var repræsentanter fra Bager-, Chokolade-, Tobaks- og Slagteriarbejderforbundet samlet for at drøfte muligheden af et levnedsmiddelforbund. Disse fire forbund har tilsammen ca. 32.000 medlemmer.

»Slagteren« har talt med formanden for NNS, forbundssekretær Peter Mortensen, Bagerforbundet.

– Det sidste møde blev holdt på Bagerforbundets initiativ, efter at der på Tobaksarbejderforbundets kongres var blevet rejst ønske om, at forhandlingerne om et levnedsmiddelforbund blev genoptaget, siger Peter Mortensen.

– Der er i de fire forbund en positiv vilje over for tanken, men over for dette står en række praktiske problemer. Derfor er det besluttet at nedsætte et udvalg til bl.a. at undersøge spørgsmålet om kontingent, sociale ydelser, antallet af ansatte osv. Dette udvalgsarbejde vil senere blive fremlagt på et nyt møde.

En fordel

– Hvis vi skal have et stort forbund, er det klart, at vi ikke kan forringe bestående vilkår. Det må være således, at de forbund, der er bagefter,

hæves til det førende forbunds niveau, hvilket bevirker, at vi må se på kontingent, sociale ydelser og lignende og ud fra dette bygge et mønster op, der kan tilgodese alle involverede forbund.

– Anser du selv et levnedsmiddelforbund for en fordel?

– Ja, ubetinget. Vi vil i et levnedsmiddelforbund kunne yde medlemmerne bedre service i kraft af forbundets størrelse. Vi må erkende, at kontakten til medlemmerne skal forbedres, hvilket kan ske gennem øget information, kursusvirksomhed og udsendelse af publikationer til medlemmerne. Vi skal i fagbevægelsen være vågne og give medlemmerne en bedre orientering og information om, hvad der rører sig i fagbevægelsen. Det kan det enkelte forbund ikke magte alene, medmindre det er af en vis størrelse. Jeg er overbevist om, at et levnedsmiddelforbund vil gavne medlemmerne i betydelig grad.

Strukturen

– Vi kan se, hvordan SID har nedsat et strukturudvalg, ligesom LO arbejder med ændring af den faglige struktur. Fremfor at gå ind i SID mener jeg, vi vil få mere ud af at samle de forbund, som i forvejen er nært beslægtet. Vi kan mønstre ca. 32.000 medlemmer i de fire nævnte forbund.

– Er der ikke en fare for, at det enkelte forbunds identitet udviskes ved en sammenslutning?

– Det har vi naturligvis også berørt på møderne, men her er det tanken, at hver branche skal have sin egen branchebestyrelse til at tage sig af overenskomstforhandlinger eller lignende branchebestemte sager. Desuden skal der være en hovedledelse til at styre de øvrige funktioner i levnedsmiddelforbundet. Det er i og for sig det gamle forslag, vi her har taget frem af skuffen.

Flere skal med

– Men, tilføjer Peter Mortensen, vi behøver ikke stoppe ved de fire forbund. Der er ikke noget i vejen for, at Tjernerforbundet, Gastronomisk forbund og

Hotel- og Restaurationspersonalets forbund går med i et levnedsmiddelforbund. Men her ser jeg personligt helst, at de tre forbund forinden går sammen i et forbund. I forvejen har de et fælles samarbejde.

Foruden disse forbund kan vi måske på længere sigt forhandle med bryggerne, selv om disse forhandlinger kompliceres af, at bryggerne ikke er medlem af LO. Men jeg ser dette i et mere langsigtet perspektiv, som – hvis ideen realiseres – vil kunne samle ialt 65.000 medlemmer. Det ville være et forbund af passende styrke, og jeg tror virkelig, at der kunne etableres et effektivt levnedsmiddelforbund. Men i første række er det altså bagerne, tobakken, chokoladearbejderne og slagterne, der er inde i løse drøftelser om den fremtidige struktur.

– Kommer der noget ud af drøftelserne, Peter Mortensen?

– Det ved jeg ikke, men i øjeblikket fornommer jeg en positiv holdning til at samles i et levnedsmiddelarbejderforbund.

– Et tilbagevendende spørgsmål, når der drøftes strukturændring, er, hvad med vore lønninger og overenskomstforhold?

– Her må vi nok gøre vore medlemmer klart, at man ikke gennem et fælles forbund kan skabe ens overenskomster og betingelser på de mange forskellige arbejdspladser. Det kan man jo ikke i de nuværende forbund, der alle har flere overenskomster med store løndifferencer, men man kan ved fælles styrke medvirke til at bedre forholdene for de dårligst stillede grupper. Det er en af de nuværende forbunds vigtige opgaver, og det må man også arbejde på i et større sammenhæng. På dette område spiller jo mange forhold ind, fx. uddannelse, arbejdspladserne og arbejdsgivernes organisationsforhold. Dette ændrer man jo ikke på en studs.

Vi kan kun sige til vore medlemmer, at øget styrke, økonomisk og medlemsmæssigt, formentlig også giver bedre muligheder, som må udnyttes, slutter Peter Mortensen.

Fynboer står sammen om lille lokalt bryggeri

Det hedder A/S Bryggeriet Vestfyn, Assens, og det med aktieformen mærkes ekstra meget netop nu. Aktiekapitalen udvides nemlig, og foreløbig har 142 meldt sig. På venteliste vel at mærke. I håb om at en eller flere af de gamle aktionærer vil sælge sin tegningsret.

Så kunne man måske tænke sig, at det var tid for konkurrenterne at købe sig indflydelse på det lille energiske bajersk-øl-bryggeri i det sydvestlige hjørne af Fyn.

Det kan bare ikke lade sig gøre. De nyeste vedtægter giver bestyrelsen kontrol med, hvem tegningsretten tildeles – og alle aktier skal lyde på navn. Ingen aktionær, ligegyldigt hvor mange aktier han har, kan stemme på mere end fem procent af aktiekapitalen. Så det er svært at binde Typkær og hans aktieselskab.

Lokalt og uafhængigt

Det er i det hele taget svært at forlange udenbys øl på Sydvestfyn, fordi der blandt egnens befolkninger er gæ-

et sport i at stå sammen om det bryggeri. Fordi det er lokalt, og fordi det er uafhængigt.

Der kræves to ting til fremstilling af et godt glas øl. Hygiejne og akkuratese. Smager en øl forkert, kan man næsten altid regne med, at det skyldes en rengøringsfejl. Derfor er ølbrygning en sag om prøver og atter prøver. Af råprodukter, ja af alt hvad der benyttes ved fremstillingen.

Når jeg sagde, at udlændinge og danske har svært ved at skelne mellem de forskellige danske ølmærker, ligger det vel også i, at vi 70-100 brygmestre i Danmark er uddannet på den samme skole. Prov at tage til Tyskland eller England, der er forskellen på de forskellige bryggeriers produkter enorm.

– Vi har stor lokal bevågenhed. Vi har, når vi skal sammenligne os med de store bryggerier, meget små transportomkostninger. Her er jeg brygmester, direktør, har indseende med regnskabet, er min egen salgschef og har et personale, som med liv og sjæl går op i arbejdet. Havde jeg siddet på et

stort bryggeri, havde jeg formentlig haft en enkelt afdeling at tage vare på, og der havde været en del højt-lønnede stillinger, som vi slet ikke har brug for. Jo sandelig kan vi konkurrere.

– Hvor meget udvider De aktiekapitalen?

– Fra 160.000 til 480.000 kroner. Vi har en omsætning på 8 millioner kroner, så vi skal have større egenkapital.

Den største aktionær, vi har, ejer 5 procent af aktiekapitalen. Det er Dreslette-Hårby Sparekasse, som gav lån, da bryggeriet blev startet i 1885.

– Er det sjovere at være bryggeridirektør i Assens end i fx. hovedstaden?

Det giver betydeligt større udfoldelsesmuligheder at være i den lille by. Jeg er glad for, at jeg er uddannet tekniker. Vi laver jo det hele gæring, filtrering, tapning, og det er da lige spændende, enten man laver 30 hektoliter eller 3000 hektoliter. Lykken ved vor form er, at smådrift i virkeligheden i visse situationer er mere lønnende end stordriften. 75 procent af vor produktion sendes direkte ud til de handlende uden mellemlid. Centraliseringsvanvidtet deltager vi ikke i, for der er ikke penge at spare ved det.

Til gengæld har vi trivslen, som andre sukker efter. Fordi hver mand kan overskue, hvad han har med at gøre.

Alle er mobile i deres arbejdssituation indbefattet mig selv. Vi praktiserer det nære samfund, sådan som det er lovgivernes drøm.

»JYLLANDSPOSTEN«

Fra øllet til LO

Fagforeningsformand Peder Graversen, Silkeborg, er valgt til konsulent for LO i Århus amt. Graversen er både formand for Fællesorganisationen i Silkeborg, formand for bryggeriarbejderne i Silkeborg samt formand for Fællesorganisationernes Samvirke i Århus amt.

– Jeg glæder mig til opgaven, siger Peder Graversen i en kommentar til udnævnelsen. Jeg har altid haft lyst til det faglige arbejde, som jo i høj grad har noget med mennesker at gøre.

Desuden tror jeg på, at jobbet – rigtigt udført – kan gavne fagbevægelsen. Allerede i 1968 begyndte vi i Silkeborg at arbejde med de ting, som LO tog op et år efter, og som nu realiseres. Det er altså ikke nyt for mig.

Peder Graversen begyndte sit arbejde 1. oktober.



Amtskonsulentene vil afløse papir-bunker

Den nye LO-amtskonsulent i Århus amt, Peder Graversen, fortæller, hvad han mener at kunne udrette i sit nye job, og hvordan konsulentene kan være med til at øge tilslutningen til de lokale FO'er.

LO har nu fået amtskonsulenter i 5 af de 14 amter, og jeg tror, vi er mange, der håber, at det vil betyde, at mennesket afløser papirerne som bindeled mellem LO og fællesorganisationerne rundt omkring.

Fra min tid som formand for Fællesorganisationen i Silkeborg ved jeg, at vi har en udmærket kommunikation inden for LO. Der har aldrig været problemer, hvis vi manglede materialer til vort arbejde. Men det er jo en kendsgerning, at LO har sit hovedkvarter i København, mens vi andre har vort virke i Jylland. Og da man jo ikke kan ringe derover, hver eneste gang, man støder på et problem, så kan det være meget rart, at man selv har en LO-konsulent, som har lokal-kendskab og kan forene det med et fagligt indhold.

Amtskonsulentene skal ikke tage sig af alle problemer, der opstår rundt omkring i forbundene i Århus amt. Specielt de store FO'er vil i de fleste tilfælde selv kunne klare tingene.

Men i randområderne tror jeg, man vil finde, at amtskonsulentene kan være til stor hjælp i arbejdet.

Som amtskonsulent vil jeg bl.a. deltage i LO's månedlige konsulentmøder og vil få en direkte viden, bl.a. fra forretningsudvalget, som de forskellige FO'er så kan trække på.

De fleste kender jo udmærket de stakke af papirer, der kan komme, og som det kan være svært at få tygget sig igennem, når man også har andet arbejde at passe. Det er mit håb, at jeg i mit kommende job kan afløse en del af papirerne, og det betragter jeg faktisk som en styrkelse af nærdemokrati i LO.

Jeg forudser bestemt en stigende

aktivitet rundt omkring i FO. De organisationer, der har valgt at stå uden for FO, vil opdage, at hvis FO nogen sinde er blevet beskyldt for at være en selskabsforening, så er den tid i hvert fald forbi. Derfor tror jeg også, at vi igen vil opleve en større tilslutning til FO, og jeg tror, der er voksende forståelse for, at hvis man vil sætte aktiviteter igang, ja så koster det også penge.

Det er selvsagt vigtigt at styrke FO. Det mest aktuelle eksempel på, at FO kan optræde udadvendt og samlet er arbejdet med bistandsloven. Her har flere fællesorganisationer i Århus amt nedsat udvalg og henvendt sig til de lokale byråd, hvor de har kunnet tale med større vægt end nogen af de enkelte fagforeninger.

Men selvom FO bliver styrket, kan det godt af og til være svært at lægge de store faglige linier i arbejdet. Jeg har selv som FO-formand ofte følt, at vi savnede en konsulent, det var lige som om arbejdet blev for diffust, vi savnede en til at holde sammen på det hele.

Et sådant arbejde kræver en heltidsansat mand, og det er også derfor, LO har ansat amtskonsulenterne. Men samtidig er det vigtigt, at man som heltidsansat forsøger at bevare den nære kontakt med arbejdspladserne. Jeg selv har altid følt, at det giver en god fornemmelse af tingene at omgås arbejdsammeraterne på virksomheden dagligt. På den måde får man at vide, hvad der rører sig blandt medlemmerne, og hvordan de ser på faglige spørgsmål.

Denne kontakt kan jeg selvfølgelig ikke opretholde på samme måde som hidtil, men det er bestemt min hen-

sigt at lære arbejdspladserne i amtet at kende. I mit job bør man ikke være mere bundet til kontorstolen, end at man kan tage ud på arbejdspladserne og høre, hvordan det står til.

Noget af det første, jeg vil gøre, er at lære tillidsrepræsentanterne på amtets arbejdspladser at kende.

Amtskonsulentens kontor i Skanderborg vil derfor heller ikke blive et traditionelt fagforeningskontor. Til det praktiske arbejde bliver der ansat en halvdags kontordame, som selvfølgelig vil sørge for, at folk kan komme i kontakt med mig, når de ønsker det.

Men selv vil jeg betragte kontoret i Skanderborg som udgangspunkt for mine aktiviteter i marken, som forhåbentlig vil blive til gavn for LO's medlemmer i Århus amt. LO-BLADET.

VI HAVDE ENGANG EN RET

Tilegnet den danske fagbevægelse.

Vi havde engang en ret.
Vi skabte den ikke selv.
Vi fik den fra dem før os.
Den er en del af vor gæld.
Den fødtes af nød og håb.
Den groede i kamp og trods.
Den var en del af vor arv
til dem, der kom efter os.

Vi arvede engang en ret:
Ret til at forme vort liv!
Og ret til tanke og handling
er mere end tidsfordriv!
Ingen af os er slaver!
Ingen skal trykke os ned!
Frihed er mere vigtig
end love om arbejdsfred!

Vi kæmpede for vor ret.
Den ret vil de knuse nu.
Vor ret til at blive hørt
blir langsomt hamret itu.
Ingen af os har ønsket
at kæmpe, strejke og slås,
men hvis vi ikke tør kæmpe,
vil retten uddø med os!

Vi afstår aldrig vor ret!
Vi vandt den ikke i spil.
Det, vi forlanger i dag,
er det, vi har slidt os til.
Vis, vi ikke skræmmes
af love og klasseskel.
Hvordan vor fremtid formes,
det afgør vor klasse selv.

Carl Scharnberg.



ÅBENT BREV til Spritfabrikkens Direktion

Vi ønsker hermed at give udtryk for vor utilfredshed over, at D.D.S.F. Hobro afdeling skal flyttes til Aalborg.

Afdelingen, hvis historie går næsten 200 år tilbage i Hobro, er blevet en fast del, ikke alene i bybilledet, men også en af de større virksomheder, der er med til at præge vor by Hobro og alle dens indbyggere.

Vi er nu ca. 70 arbejdere, der rent faktisk har fået vores afsked. Men det er jo ikke kun os 70 det vil gå ud over, det er også vore familier, det er byens handlende og kommunens skattekasse, kort sagt det er hele byen, der vil blive berørt af flytningen og alt dette har D.D.S.F. ikke følt noget hensyn eller forpligtelse overfor.

Der er flere hundrede familier, der gennem tiderne har haft deres daglige udkomme på afdelingen, og der er mange, der har givet de bedste år af deres liv rent bogstaveligt, da D.D.S.F. jo ikke fastansætter arbejdere, der er over 40 år.

De arbejdere, der har været på afdelingen gennem en menneskealder og har været med til at gøre D.D.S.F. til det den er i dag, nemlig en sund virksomhed, der giver et godt afkast.

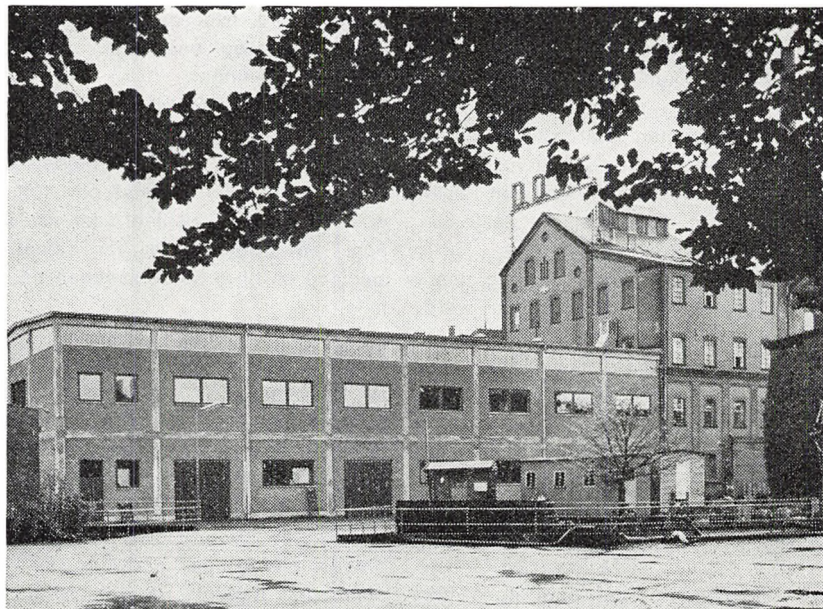
De har sat deres lid til, at det var en stabil arbejdsplads. Det har igen givet stabile arbejdere, hvorved D.D.S.F. er blevet placeret blandt de 10 virksomheder i Danmark, der har givet størst overskud pr. arbejder.

Hvilke muligheder har de nu på det frie arbejdsmarked frem for de yngre arbejdere? Ingen! De har sandsynligvis haft deres sidste arbejdsplads.

Det store overskud skal nu bruges til at bygge en ny fabrik for – altfor langt væk fra de mennesker, der har gjort det muligt at den kan bygges, det er frugten af deres indsats, gen-

nem mange år. Man har fra D.D.S.F. tilbudt os, at vi kan flytte med fabrikkens (det skal her tilføjes, at der i Aalborg kun skal besættes 27 arbejdspladser, og at der i Hobro afdelingen af Bryggeri- og Brænderiarbejderforbundet er ca. 100 medlemmer tilknyttet D.D.S.F. i Hobro).

Mennesker, der gennem mange år har boet i Hobro, er faldet til og har fået deres venner her, nogle er født og opvokset i denne by og de fleste af os, er vel mere eller mindre afhæn-



gig af vor ægtefælles arbejde. Vi kan ikke uden videre rykkes op og plantes om, så tilbuddet om at vi kan flytte med er ikke meget værd.

Vi må kræve at den nye fabrik der skal bygges, bliver placeret i en ikke urimelig afstand fra Hobro.

Hvis vi skal blive boende her i området og arbejde i Aalborg er det ca. 25.000 km, der skal køres hvert år, for at komme til og fra arbejde, dertil

kan vi lægge de ubehageligheder den lange transport vil medføre.

Vi har gjort det muligt for D.D.S.F. at konsolidere sig så stærkt at man kan behandle os, som det passer virksomheden og nu fratage os de arbejdspladser, vi selv har været med til at skabe. Går D.D.S.F. kun ud fra denne ene betragtning: »Øget profit«?

Vi må protestere imod denne beslutning, som man har trukket ned over hovedet på os, uden at vi har haft den mindste medindflydelse på afgørelsen.

Dette sætter D.D.S.F. i et andet lys end de selv gerne vil give udtryk for.

Som ikke ubetydelige skatteborgere i vort samfund føler vi os også svigtet af de myndigheder, der har ladet hånt om en henvendelse D.D.S.F. har gjort angående en eventuel placering af fabrikkens ved Trinderup.

Det er overfor os oplyst af ingeniør Ebro D.D.S.F. at det er ca. 1 år siden, man rettede denne henvendelse til myndighederne og at man endnu ingen reaktion har fået.

Efter hvad vi har kunnet få oplyst er det ikke Hobro kommune der har

»syltet« sagen og det er også vor faste overbevisning, at kommunen vil have gjort, hvad der stod i dens magt for at bevare fabrikkens i byen.

Hvad mon kommunen iøvrigt vil gøre for at skaffe beskæftigelse til de ca. 100 mennesker, der nu vil blive arbejdsløse?

Det er ikke mange der kan forventes flyttet med til Aalborg, da det for os lød, som om man indenfor en over-

skuelig årrække kunne forvente arbejdet med pakningen overtaget af automatiske pakkemaskiner. Men det er stadig vor faste overbevisning at det endnu er muligt at placere fabrikken i Hobro eller nærmeste omegn, enten ved kartoffellagrene på Trinderup eller ved en udbygning af den eksisterende fabrik i Hobro til fælles gavn for arbejderne, for byen og D.D.S.F., der i Hobro har de arbejdere, der kender hele produktionslinien.

Det kan ikke være et økonomisk pres, der tvinger D.D.S.F. væk fra Hobro, da man stort set er uden konkur-

rence på markedet. Det kan kun være et spørgsmål om øget profit til de få og til skade for de mange, uden tanke for hvilke konsekvenser det vil påføre de arbejdere, der har sat deres lid til afdelingen i Hobro.

Vi må endnu engang på det kraftigste understrege vor bitterhed over den beslutning, der er taget og kræve at afdelingen fortsat skal blive i Hobro-området, hvor vi mener den hører hjemme!

Således vedtaget på kantinemødet den 5. oktober 1976 i Hobro.

I forbindelse med det udsendte »åbne brev« til DDSF's direktion, har Prop og Kapsel modtaget den orientering,

som medarbejderne har fået, da beslutningen om flytningen af virksomheden blev truffet.

Orientering om opførelse af ny fabrik til kartoffelprodukter m.v. i Aalborg:

På vor fabrik i Hobro fremstiller vi følgende produkter:

Chips, Pinde, Taffel-Drys, Pommes frites, Flæskesvær, Dip og Potato Pops.

Af disse produkter er chips og pinde helt dominerende. Dernæst følger pommes frites, medens de øvrige produkter, som naturligvis spiller en væsentlig rolle i vort sortiment af snackprodukter, volumenmæssigt set ikke har så stor betydning.

Allerede nu er vi ude i kapacitetsproblemer med hovedproduktet, chips/pinde, idet salget ikke er jævnt fordelt over året, men har ret kraftige spidser i månederne marts, april, maj, oktober og november. Af den grund er vi allerede nu tvunget til at producere i 3-holds drift i længere perioder, hvilket giver mange bemandingsmæssige problemer.

Det er således påtrængende nødvendigt for os at skaffe større produktionskapacitet på chipssiden samt udbygge kapaciteten for lagring af færdigvarer.

Stående overfor en sådan større kapacitetsudvidelse, der alene til dækning af det helt umiddelbare behov vil kræve en investering på ca. 7 mill. kr., heraf 2 mill. kr. til bygninger, har

det været naturligt at rejse spørgsmålet:

Hvilken fabriksplacering vil være den rette, når en fremtidig udvikling skal vurderes og tages i betragtning?

Der er især 3 forhold, som i forbindelse med en sådan overvejelse kunne pege bort fra Hobro:

1. Det er vanskeligt og dyrt at indrette de gamle bygninger i Hobro i overensstemmelse med de hygiejnekrav, som lovgivningen stiller.

2. De høje arbejds lønninger i forhold til andre konkurrerende industrier kræver effektive og simple opbygninger af produktionslinierne for at få en rationel udnyttelse af arbejdskraften.

3. Det er selskabets målsætning at komme bort fra det nuværende anvendte system med korttidsansættelse (d.v.s. ansætte og afskedige efter behov inden for den enkelte uge) af kvindelige arbejdere. Denne målsætning om en begrænsning af korttidsansættelsen falder iøvrigt sammen med organisationernes egne ønsker.

Når kravene til produktionskapacitet skal opfyldes, kan ønsket om fuld beskæftigelse året igennem af samtlige medarbejdere ikke gennemføres alene med produkter, der som chips og pin-

de har en kort holdbarhed. Der er derfor kommet den tanke frem at kombinere produktionen af de korttidsholdbare kartoffelprodukter med produktion af varer, som kan lagres. Denne idé muliggør en jævn beskæftigelse på fabrikken året igennem, der som produktionen af kartoffelprodukter kombineres med akvavitaftapning.

En projektgruppe fik herefter til opgave at udarbejde 3 alternative forslag:

1. Udbygning af Hobro-fabrikken til fuld kapacitet som under forslag 2 og 3.
2. Ny fabrik på Trinderup med kartoffellagerhusene som nabo.
3. Ny fabrik i Aalborg på nuværende ledige arealer.

Disse beregninger har vist med meget stor tydelighed, at sammenlægningen med Aalborg-afdelingen rummer så betydelige fordele, både driftsmæssige og økonomiske, at denne løsning klart er den eneste rigtige.

De ændringer, der vil blive en følge af at sammenlægge Aalborg og Hobro, er følgende:

Arbejdere (antal arbejdspladser under nuværende forhold):

Aalborg	74
Hobro	71
Ialt	145

Flyttes fremstillingen af kartoffelprodukter til Aalborg, stiger antallet af arbejdspladser i Aalborg med 27 til 101; men i sammenligning med den nuværende situation reduceres antal arbejdspladser med 44, hvoraf de 14 dog ikke er helårs-arbejdspladser.

Ved en flytning til Aalborg vil der naturligvis ved besættelsen af de 27 nye arbejdspladser blive givet medarbejderne i Hobro en mulighed for ansættelse i Aalborg.

Gennem kombinationen af aftapning af akvavit og fremstillingen af kartoffelprodukter overføres til tapning i København 4,5 mill. flasker akvavit, hvorved der skabes 6 nye arbejdspladser i København.

På funktionærsiden er der under nuværende forhold beskæftiget følgende (ekskl. sælgere):

Aalborg	30
Hobro	19
Ialt	49

I den udarbejdede bemandingsplan for sammenlægningen af Hobro og Aal-

borg er der regnet med 39 medarbejdere. Der bliver således tale om en reduktion på 10.

Generelt om medarbejderproblemerne i forbindelse med den foreslåede flytning af fremstillingen af kartoffelprodukterne vil vi gerne slå fast, at det er tanken at tage så vidtrækkende sociale hensyn som muligt, hvilket bl.a. sker ved en fratrædelsesgodtgørelse beregnet på basis af medarbejdernes anciennitet.

Den ovenfor beskrevne plan for flytningen af fremstillingen af kartoffelprodukter til Aalborg blev behandlet på selskabets bestyrelsesmøde den 29. september, og det blev vedtaget, at projektet sættes i gang snarest. Opførelsen af den ny fabrik ventes at være afsluttet i sommeren 1978, således at flytningen af produktionen til Aalborg vil kunne ske omkring 1. august 1978.

Aktiviteten i grupperne var stor, synspunkter af forskellig art blev drøftet for svarene kunne nedfældes, men sammenfattet under punkt 1:

Provinsen må føre en mere aktiv lønpolitik og søge forbundet bistand, så kløften udjævnes gradvis. 2: Man

Gevinst med hjem!

2. og 3. oktober havde Randers-afdelingen samlet ca. 30 medlemmer til weekend-kursus på St. Binderup Kro, som ligger ved Hovedvej 13 mellem Aalborg og Viborg.

Kurset var tilrettelagt i samarbejde med AOF og forbundskonsulent Erland Petersen. Emne: Hovedoverenskomster og særtafter.

Fredag ved 19-tiden ankom bussen med nogen forsinkelse til bestemmelsesstedet, hvor man i hast fik anvist sit logi og gik i gang med maden med glubende appetit. Ved kaffen bagefter havde man lejlighed til at se og høre duellen mellem Anker Jørgensen og Mogens Glistrup i TV, hvorefter der var en livlig debat.

Efter middagen bød AOF-konsulent Bent Johansen velkommen til kurset og udtrykte håb om at det måtte forløbe sagligt, så man virkelig kunne få et godt udbytte med hjem hver især, hvorefter han overgav ordet til Erland Petersen som kursusleder.

Lørdag morgen lagde Harly Didriksen ud med en gennemgang af særtafterne på det lokale område, hele proceduren blev gennemgået, både for Cito - Thor og depoternes område. Afdelingsformanden kom også ind på de vanskeligheder, der har været for den siddende regering, forrige års afgiftsbuketter, henlagt ØD-tanken og sidst men ikke mindst, fastlåsning af lønrammen til en 2% stigning her til forårets overenskomster.

Harly kom også ind på de forslag der har været gjort med dannelse af faglig klub og hvilken betydning en sådan kunne have; efter en del spørgsmål, som han besvarede, holdtes der en kort pause, da man mente mange af spørgsmålene ville gentages, når næstformanden kom med sit oplæg.

Hovedoverenskomster: Man må nok sige at Steen Nielsen ikke gav den for lidt da han blev varm, oplagt var han, ordstrømmen fløj som kaskader ud af ham, når spørgsmålene blev gentaget, men fatningen var i behold og alle fik svar.

Steen kom også ind på den politiske linie og gav udtryk for den udhuling der har været i dyrtidsreguleringen, de stadige prisstigninger og regeringsindgrebene, hvor man i overført betydning, strækker en overenskomstperiode over seks år. Omtalt blev også den højredrejning, som har været indenfor den sidste halve snes år, reaktionære partier er opstået, hvilket i høj grad har været med til at svække Socialdemokratiet. ØD er fejlet af bordet og den frie forhandlingsret er lammet her ved august-forliget, så man så hen til forårets overenskomsthåndlinger med en blandet optimisme.

Spørgelysten var stor: Lønforskellen København - Provinsen blev debatteret, den procentvise forhøjelse, men der blev også givet udtryk for en vis stagnation, hvilket de seneste statistikker da også viser. - Krav som tillidsmandsbeskyttelse ved hverv som borgerligt ombud, Fredericia-projektet og dets betydning for provinsen. Distribution, skifteholdsarbejde var der livlig debat om, men også forhandlings teknikken og nattillæggene havde væsentlig interesse, dog var lønforskellen nok mest debatteret. - Man var så optaget, at man dårligt kunne overholde spisetiderne.

Efter middagspausen var der efter et kort resume lagt op til gruppearbejde. Ordlyd: Hvordan kan lønkløften København - Provinsen ændres, - hvad er gruppens indstilling til solidarisk lønpolitik, - skal særtafter forhandles lokalt, eller af forbundet, - hvad skal afdelingens målsætning være og endelig: skal vi have faglige klubber?



tilgodeser gerne de lavestlønnede, men ønsker gerne en fast beløbsramme til fordeling, alt efter arbejdets karakter og ansvar, blot bør det selviske udelukkes. 3: Flertallet ønskede lokalforhandlingerne ført som hidtil, men søge assistance hos forbundet, hvis man er i tvivl. 4: Aktivisere i form af møder og kurser, så den af forbundet lagte struktur følges op.

5: For en enkelt gruppes vedkommende var meningen hen imod at det kunne være sovepude for afdelingsbestyrelsen med en faglig klub, de øvrige grupper talte for, repræsentanter, spredt ved de forskellige arbejdsområder på virksomhederne, kunne danne en klubbestyrelse og mange interne og faglige problemer ville kunne løses evt. med afdelingens hjælp, men oprettelse af tvungen medlemskab kunne måske skabe vanskeligheder.

Efter besvarelsene, kommenterede Steen det afgivne materiale, fandt dyder og skævheder frem, men sagde blandt andet også, at hvor der betales et højt kontingent i afdelingerne, var der også en stor faglig aktivitet og omvendt, men med høj aktivitet - også altid højere løn og henviste til lønstatistikkerne, der i de seneste kvartaler har vist en ret støt fremgang for provinsens område og da man formoder at den procentvise regulering bortfalder ved overenskomsternes udløb, vil der nok ad åre være en mulighed for en tilnærmelse provinsen og København imellem.

Man glemte at se på uret, emnerne var så aktuelle at tiden fløj fra os, men holdt fik man da og efter en kort pause, ventede bordets glæder os, vi blev ikke skuffede – og efter en festlig kammeratlig aften var lørdagen som revet ud af kalenderen.

Søndag: Steen Nielsen trak uddrag frem af overenskomsterne – og efter oplæg på en god halv time, gik man igen i gruppearbejde.

Kursisterne blev bedt om at notere ned, om der var ting man kunne ønske forandret i hovedoverenskomsten. Ligeledes med forbundslovene, om nogen havde nye ideer ved evt. revision og gik så igang med gruppearbejdet.

Da ordførerne havde aflagt rapport for de fem grupper, som gav udtryk

for at have været et kæmpearbejde, gav det sig særligt til kende med ting som ferie, overarbejde, skiftehold, nat-hold, faglige møder, tillidsrepræsentan-ternes bevågenhed, bedre kommunika-tion, oplæring på de forskellige plad-ser, rokering for sikkerhed og afløn-ning, var hovedpunkterne blandt svare-ne.

Steen gav en redegørelse for be-svareelserne og udtalte, at der havde været stor lydhørhed, en vældig spørg-eglyst og høj aktivitet i grupperne, til-lige med en positiv ånd, før Erland Petersen – der havde ledet kurset, på en ganske udmærket måde, gav ordet til afdelingsformanden.

Harly rettede en velment tak på del-tagernes og Randers-afdelingens veg-

ne til Steen Nielsen og Erland Peter-sen for et vel gennemført kursus og bad de to, tage vore bedste hilsner med til forbundet.

Også tak til AOF-konsulent Bent Johansen for hans beredvillige med-virken og her til slut, som ved velkom-sten, en tak til deltagerne.

Vist var alle enige om, at det var emner, der havde skabt interesse, vel-valgte og aktuelle – at placering af kur-set på Binderup Kro var rigtig, og vi nok alle havde hentet viden med hjem, til at bygge videre på.

En flok halvtrætte kursister, siger tak for et udbytterigt kursus.

Sekretær Harry Tinbæk, Randers afd.



INDBYDELSE

til at medvirke i den vandrende kunst- udstilling USICUR 1977

AOF's landsforbund har planlagt at afholde en vandrende landsudstilling af uzensurerede og usignerede bille-der, skulpturer etc. under betegnelsen USICUR 77.

Udstillingsperioden vil være 15/1 77 til 30/11 77.

Formålet med denne specielle form for kunstudstilling er at give alle, der dyrker kreativ aktivitet i form af kunst-neriske udtryksformer, mulighed for på lige fod med alle andre deltagere i en kunstudstilling med sine værker.

Endvidere har USICUR 77 det formål at give beskuerne mulighed for at vurdere værkerne, der udstilles, uden påvirkning af værdibestemmende nav-ne på kunstnere.

USICUR 77 vil prøve at give et ind-tryk af studiets og skitsens betydning for det færdige arbejde og samtidig

anskueliggøre lidt af udstillerens ar-bejdsform. Derfor er en af udstillingens ideer, at det udstillede værk skal led-sages af de studier og skitser, der er gjort undervejs fra inspirationen til det færdige produkt.

Udstillingen vil bygge på nutidige arbejder, som ikke må være vist på udstillinger før.

Alle indbydes til at deltage.

Udstillingsbetingelserne for USICUR 77 er:

1. Der indsendes ét værk + studier og skitser.
2. Værket må ikke signeres og må ikke være vist på udstillinger før.
3. Udover en mulig begrænsning i del-tagerantallet og værkernes formater udøves ingen form for censur eller ud-vælgelse.
4. Udstilleren indestår selvkritisk for arbejdets kvalitet.
5. Alle formgivne udtryksmåder kan indsendes.
6. Evt. salgspris fastsættes af den der indsender værket. Der svares en salg-s-afgift på 25 % til AOF.
7. Transportomkostningerne til og fra indleveringsstedet (Kvak Mølle, Vejle) betales af den, der indsender værket.
8. Alle indsendte værker indgår i ud-stillingsmoduler på 20, 30 eller 40 værker (+ tilhørende skitser m. v.) og alle værker sikres mindst én udstil-lingsperiode a 10 dage.
9. Den udøvende forpligter sig til at lade sit værk forblive i udstillingen

USICUR 77's varetægt hele året 1977. Ved salg – der i udstillingsperioden varetages af AOF – udleveres værket til køberen af AOF efter 1. januar 78. Den udøvende forpligter sig til at signere værket forinden det overleve-res køberen.

10. Ved aflevering til indleveringssted betales kr. 50,00 til delvis dækning af AOF's samlede udgifter. Hvert værk forsynes med registreringsnummer.

11. De udstillede værker forsikres ik-ke, men der optages ved uheld eller lignende forhandling med udstilleren om en erstatning of den fastsatte salgspris.

Praktiske bemærkninger om USICUR 77:

Arrangør:

AOF/Arbejdernes Oplysningsforbund, Teglværksgade 27, 3., 2100 København Ø. Al henvendelse skal ske til sekre-tær Erik Stubtoft, telf. (01) 29 60 66.

Indlevering:

Folkekunstcentret, Kvak Mølle, 7100 Vejle.

Konsulent:

Asbjørn Vibholm – telf. (05) 88 15 35.

Tilmelding:

Senest den 1. november 1976 ved ind-betaling af kr. 50,00 på giro nr. 100 2945, AOF i Danmark, mærket USI-CUR 77.

Indsendelse:

Senest den 15. december 1976.

Hvem er hvem i arbejdsmiljøet?

Den nye lov om arbejdsmiljø er med sine 90 paragrafer ret omfattende. Den omhandler en lang række organisationer, institutioner og funktioner, som udøves af enkeltpersoner.

For at lette indføringen i den nye lov har Arbejderbeskyttelsesfondet udarbejdet en pjec «Hvem er hvem i arbejdsmiljøet»?

I pjecen gives dels forklaring på nye og gammelkendte institutioners rolle i arbejdsmiljøet, dels sættes de nævnte institutioner i relation til hinanden.



I alt nævnes 28 enkeltpersoner, organisationer og institutioner, og i et klart sprog fortælles om deres forpligtelser, rettigheder og funktioner.

Visse begreber er medtaget, selv om de ikke direkte er omtalt i loven, fordi de har relation til de omtalte funktioner, fx. i forbindelse med sikkerhedsorganisationen. Det er tilstræbt at omtale institutionerne i den rækkefølge, hvor de forekommer i loven.

Pjecen kan fås ved henvendelse til Arbejderbeskyttelsesfondet, som efter den nye lov hedder Arbejdsmiljøfondet, Vesterbrogade 69, 1620 Kbh. V. Telefon (01) 22 52 52.

ORDET



FRIT



Hermed sendes et indlæg til »Ordet er frit«, som vel nok skal betragtes som en tak til min afdeling, og en opfordring til andre!

Nu nærmer vi os den 6.-7. november, hvor Mineralvandsarbejdernes Fagforening igen har et kursus på tapetet, denne gang om overenskomster, særaftaler og lønsystemer, som vel nok er et ret kildent problem og som jeg håber mange andre vil slå ørerne ud for.

Den 3.-4. april 76 afholdt samme afdeling et weekend-kursus, hvor emnerne var miljø og sikkerhed, hvor blandt andre vore dygtige konsulenter fra forbundet Erland og John deltog i undervisningen, – en bragende succes, som burde gentages. Mit håb vil være, at andre afdelinger følger sådanne initiativer op. Hermed en kammeratlig tak til Mineralvandsarbejdernes Fagforening, for en god ide.

OVE HENRIKSEN, pt. arbejdsløs.

Børn bør lære at drikke i hjemmet

Børn bør lære at drikke hjemme og i en tidlig alder, siger Marcus Grant fra Alcohol Education i England.

»Jeg nægter ikke min seks år gamle datter alkohol. Hun ser ikke ud til at have udviklet et unaturligt behov og får hun valget, er det lige så sandsynligt, at hun vælger fortyndet orange juice som fortyndet vin og øl«.

Marcus Grant har fremsat sine betragtninger i det pædagogiske blad »Where«. Baggrunden er den, at der i England ligesom i Danmark er konstateret et stigende spiritusforbrug hos unge mennesker.

Alkohol forårsager flere problemer i skoler end noget andet stof. Det er ansvarlig for vandalisme, vold og uønsket graviditet.

Det er meget bedre, at børn lærer at drikke hjemme i deres hjem relativt kontrollerede omgivelser, end i de

ukontrollerede omgivelser, de ellers op søger, siger Marcus Grant.

»Offentlige parker og forladte huse kan ofte være scener for den slags drikkeeksperimenter. Og modstanden fra forældre kan resultere i et meget stærkere forbrug, end tilfældet ville være i barnets eget hjem«.

Marcus Grant advarer unge mod at tro, at de kan tåle større mængder alkohol. Mange 16-17 årige bliver så berusede, at de ikke kan køre på knallert, og motorulykker er den mest almindelige dødsårsag i de unge aldersgrupper.

PROP og KAPSEL - Redaktionen

Da der i mit læserbrev til nr. 9 »Nej til indkomstpolitik« er faldet et ret så afgørende ord ud i satsen, vil jeg bede jer om at bringe rettelsen i nr. 10, således at læserne får en rimelig chance for at forstå meningen.

Jeg skal her gengive de to berørte afsnit efter min kopi:

Den anden erfaring drejer sig om forholdet til vore faglige ledere. Under majstrjekerne i 74 blev kravet fra arbejdspladserne om fjernelse af forliget bl.a. af vor egen Holger Foss ændret til et krav om 2 kr. mere i timen. Hvem så nogensinde røgn af de 2 kroner?

Det må altså ikke blive vore ledere der alene sidder og bestemmer, hvad vi andre skal slås for. Det bliver derfor afgørende at de kommende klub- og afdelingsgeneralforsamlinger diskuterer overenskomstssituationen grundigt, at man dér når til enighed om krav og kampmetoder og at man på baggrund heraf vælger bestyrelser som både vil og kan kæmpe.

(det manglende »ikke« fremhævet med halvfed!)

Kammeratlig hilsen
Henrik Hansen, medl. nr. 7701
Tuborg, Tap Syd.

Danmarks Apotekerforening har udgivet en lille folder, hvori foreningen adværer mod blandingen af alkohol og medicin, når man færdes i trafikken.

Det hedder i folderen:

Alle ved, at når man færdes i trafikken – kørende, cyklende eller gående – er det nødvendigt at være opmærksom og klar til at reagere hurtigt.

Alle ved også, at éns opmærksomhed og reaktionsevne sløves efter indtagelse af alkohol, og kun alt for ofte mindes man om tragiske følger af kombinationen alkohol og trafik, i særlig alvorlig grad, når den påvirkede har været fører af en bil.

Mindre kendt er det, at mange lægemidler også nedsætter éns reaktionsevne i en sådan grad, at færden i trafikken er uansvarlig.

Ja, man kan næsten tale om »medicinberuselse« eller »tabletkørsel« i lighed med »spirituskørsel«.

Endelig kan mange lægemidler forstærke virkningen af alkohol i en sådan grad, at den – ofte intetanende – person vil være en alvorlig fare for sig selv og andre i trafikken – selv efter en enkelt genstand.

Alkohol og trafik

Når man drikker spiritus, vil legemet ret hurtigt »opsuge« alkoholen i blodet, og de velkendte berusessymptomer viser sig. Alkoholen forsvinder fra blodet med en ganske bestemt hastighed, som hverken motion, sauna, kaffe, frisk luft o. a. kan fremskynde – selv om det kan få én til at føle sig mere ædru. Myndighederne har fastsat grænser for alkoholindholdet (promillen) i blodet som et (teoretisk) mål for en persons evne til at køre bil efter alkoholindtagelsen. Men det er vigtigt at gøre sig klart, at selv små mængder alkohol altid vil nedsætte opmærksomheden og reaktionsevnen i større eller mindre grad.

Éns påvirkelighed overfor alkohol forøges meget væsentligt ved træthed og svækkelse. Påvirkeligheden er i det hele taget meget afhængig af velbefindendet – og i høj grad af, hvilken medicin man indtager.

Medicin og trafik

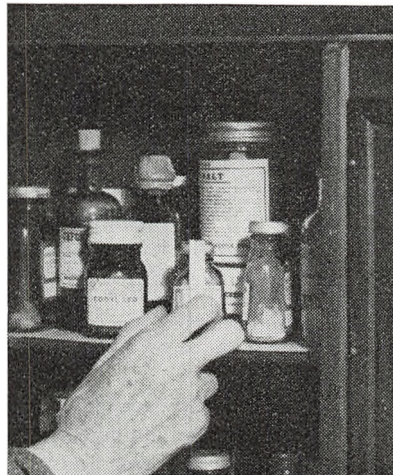
Som ved alkohol gælder det for mange lægemidler, at den samme mængde kan have højst forskellig virkning på forskellige personer.

En dosis, som knap har nogen virkning på én, kan påvirke en anden temmelig meget – og omvendt.

ALKOHOL

MEDICIN

TRAFIK



Når man begynder på ny medicin, bør man ikke vove sig ud i trafikken eller foretage sig andet, der kræver éns fulde opmærksomhed og reaktionsevne (fx. passe en maskine), før man har rådført sig med sin læge om det forsvarlige heri, det er nemlig en god regel »at lære sin medicin at kende«, og på denne måde gøre sig klart i hvor høj grad medicinen griber ind i éns daglige tilværelse.

Nervemedicin – beroligende og angstdæmpende midler og midler mod depressioner anvendes i dag ret udbredt. De kan alle nedsætte reaktionsevnen i større eller mindre grad. Især ved behandlingens begyndelse kan man blive sløv og omtåget. Det vil være en god »tommefingerregel« at afstå fra motorkørsel i én uge efter at man er begyndt med nervemedicin, eller ens docering er blevet sat op.

Hvis sovemidler tages sent på natten, vil de højst sandsynligt stadig virke næste morgen på et tidspunkt, hvor arbejdet for de fleste er begyndt.

Transportsygemidler (køre- og søsygemidler) – midler mod kvalme – kan virke søvndyssende og nedsætte reaktionsevnen. Dette gælder også midler mod graviditetskvalme.

Visse stærke smertestillende midler kan virke sløvende, og ligeledes midler som anvendes ved høfeber o. lign.

Stimulerende midler – ferietabletter, visse afmagringsmidler o. lign. er særlig farlige for motorkørende, fordi de fremkalder en slags »beruselse«, der især viser sig ved uberettiget tro på, at man kan klare enhver situation.

Husk: Forøg ikke dosis, og sammenbland ikke forskellig medicin uden lægens ordination.

Alkohol og medicin

Helt galt kan det gå, hvis man drikker alkohol samtidig med, at man er under behandling med et eller flere af de nævnte lægemidler.

Selv om det også her gælder, at man påvirkes i lidt forskellig grad, så er der dog set så alvorlige følger af denne kombination, at man må advare mod at blande – selv med en enkelt øl eller et glas vin.

Man gør klogt i at rådføre sig med sin læge om spørgsmålet, når man får ordineret medicin.

Medicin, som kan virke sløvende og nedsætte opmærksomheden

»Nervemedicin« – beroligende og angstdæmpende midler og midler mod depressioner.

Alle former for sovemedicin.

Transportsygemidler (køre- og søsygemidler), midler mod kvalme.

Meget stærke smertestillende midler.

De fleste midler mod høfeber o. l.

Meget stærke hostestillende midler.

Visse muskelafslappende midler.

Anden »trafikfarlig« medicin

Stimulerende midler – ferietabletter, visse afmagringsmidler o. lign.

Husk

Husk at spørge lægen eller apoteket, om den medicin, De netop har modtaget.

1. bør ikke blandes med alkohol,
2. Kan virke så sløvende, at bilkørsel og risikofyldt arbejde frarådes.

Dansk Selskab for Trafikmedicin støtter og understreger vigtigheden af, at de ovennævnte retningslinier og advarsler følges og tages alvorligt for at forebygge ulykker som følge af »tabletkørsel« og blandet alkohol/medicinpåvirkning i trafikken.

»PERSONLIG FRIHED«



Arbejdsmiljøfonden udsender nu sikkerheds- katalog

Arbejdsmiljøfonden har netop udgivet et sikkerhedskatalog med gode råd om anvendelse af personlige beskyttelsesmidler og oversigt over beskyttelsesmidler, der er godkendt.

Desuden indeholder kataloget et afsnit med de love, regler og bekendtgørelser om arbejdssikkerhed, som man har mest brug for i det daglige.

Endvidere bringes en omtale af Arbejdsmiljøfondets forskellige aktiviteter.

Sikkerhedskataloget er ført ajour til udgivelsestidspunktet, men da der løbende godkendes nye beskyttelsesmidler, vil det blive revideret med mellemrum.

Det kan købes ved henvendelse til Arbejdsmiljøfonden, Vesterbrogade 69, 1620 København V. Telf. (01) 22 52 52.

Dansk film om arbejds- miljø til festivals

Danmark bliver rigt repræsenteret med film om arbejdsmiljø på en del af efterårets filmfestivals. Arbejdsmiljøfonden har fået udvalgt i alt tre film, som skal vises dels i Lübeck og Leipzig dels i Paris.

Statens Filmcentrals festivaludvalg har blandt omkring 50 andre film udvalgt Arbejdsmiljøfondets film »Hendes Verden« og »Historien om Johannes Lind« til Nordische Filmtage i Lübeck den 29. til 31. oktober 1976.

De samme to film har arrangørerne af festivalen i Leipzig i dagene 20. til 27. november 1976 selv været i Danmark og udvælge.

Desuden er Arbejdsmiljøfondets film »Hendes Verden«, instrueret af Lise Roos, og »Historien om Johannes Lind« og »Det trækker på fru Henriksen«, som filminstruktøren Hans Henrik Jørgensen står bag, indstillet til bedømmelse på Det franske Filminstitut. I modsætning til de øvrige festivals uddeles her prisbelønninger.

Fra Forbundet

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE afholdt onsdag den 1. september 1976.

Lone Christensen var fraværende med anmeldt forfald.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde, afholdt den 11. august, godkendtes.

2. Beretning

Forbundet har til medlemmerne udsendt cirkulære nr. 13/1976; cirkulæret omhandler dyrtidsreguleringen, 1 dyrtidsportion a 60 øre samt procentregulering. Til afdelingerne er udsendt cirkulære nr. 14/1976 vedrørende refusion af arbejdstab ved kursusdeltagelse. Endvidere er til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 15/1976, der omhandler forbundskursus, som afholdes henholdsvis den 24. - 29. oktober 1976

og 9. - 14. januar 1977 på Roskilde Højskole.

Den 26. august har arbejdsnedlæggelsen på Bryggeriet Odin i Viborg været til behandling i Aarbejdsretten. Da der imidlertid ikke var forkyndt navneliste for de indklagede for strejkedagene 14. og 15. juni, kunne disse ikke medregnes i domafsigelsen, hvorfor Arbejdsgiverforeningen nedlagde påstand om at høre rettens dom for nævnte dage.

Fra Dansk Arbejdsgiverforening er modtaget kopi af klageskrift til Aarbejdsretten over Københavns mandlige afdelings økonomiske støtte til de strejkende porcelænsarbejdere. Denne klage er fulgt yderligere op, således at den omfatter 3x7.000 kr.

I forbindelse med bevillingen har der været afholdt fællesmøde med Dansk Arbejdsgiverforening, hvor følgende protokollat foreligger:

»Ved et fællesmøde dags dato under medvirken af repræsentanter for nedenstående organisationer drøftedes en af de mandlige bryggeriarbejderses fagforening i København ydet støtte på 2x7.000 kr. til de arbejdere, der er i strejke på Den kongelige Porcelainsfabrik A/S.

Fra arbejdsgiverside var man af den opfattelse, at støtten var overenskomststridig efter de arbejdsretslige regler.

Fra arbejdside kunne man ikke erkende, at den ydede støtte var overenskomststridig, og man præciserede, at det kunne forventes, at man ville fortsætte med at yde økonomisk støtte til de strejkende porcelænsarbejdere.

Fra arbejdsgiverside tilkendegav man, at sagen ville blive indbragt for arbejdsretten.

København, den 12. august 1976

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING, sign. S. Raundahl Jensen.

BRYGGERIFORENINGEN, sign. Poul Antonsen.

DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND, sign. Steen Nielsen.

BRYGGERIARBEJDERNES FAGFORENING, sign. Holger Foss.»

Endvidere er modtaget kopi af klageskrift til Aarbejdsretten vedrørende en arbejdsnedlæggelse i gærkælderen

på Carlsberg. Sagen er behandlet på et fællesmøde med Dansk Arbejdsgiverforening med følgende protokollat:

»Efter at ca. 30 mandlige bryggeriarbejdere på 1. hold og ca. 15 mandlige bryggeriarbejdere på 2. hold beskæftiget i gærkælderen på Carlsberg Bryggerierne den 25. ds. på overenskomststridig vis kollektivt havde nedlagt arbejdet henholdsvis kl. 10 og kl. 14, blev dette efter henstilling fra fællesmødet genoptaget ved normal arbejdstids begyndelse den 26. ds. Dags dato nedlagde de pågældende arbejdere på ny arbejdet fra arbejdstids begyndelse kl. 7.00, hvilket forhold blev behandlet ved et fællesmøde i Bryggeriforeningen.

Sagen forhandlede.

Fra arbejdside erkendte man på ny arbejdsnedlæggelsens overenskomststridighed og gav tilsagn om at pålægge de strejkende straks at genoptage arbejdet.

Fra arbejdside gjorde man gældende, at at det i henhold til de fagretlige regler påhvilede parterne på fællesmødet at klarlægge de til grund for arbejds-

standningen liggende omstændigheder. Man ønskede derfor fra arbejderside at give udtryk for følgende:

Driftsinspektør Jørgen Jensen er direkte årsag til den løbende konflikt, idet denne på et afdelingsudvalgsmøde den 18. august gav udtryk for, at han udmærket forstod røvvaskersjakkets problem, og at han overfor bryggeriets ledelse ville foreslå, at man startede en prøveakkord i et tidsrum af 6 uger fra og med den 23. august, hvorfor forbundet og dets København-afdeling må kræve, at de ovenfor nævnte lokalforhandlingers eventuelle resultat får tilbagevirkende kraft fra og med den 23. august d.å.

Fra Arbejderside ønskede man protokolleret, at arbejdsgiverparten ved et fællesmøde den 25. ds. havde fremsat følgende tilbud:

Under forudsætning af, at arbejdet genoptages som ovenfor nævnt, gav man fra arbejdsgiverside tilsagn om at ville fortsætte de lokale drøftelser vedrørende en effektivisering af rengøringsarbejdet i gærkælderen (populært benævnt »røvvaskersjakk«) og heraf følgende ændret aflønning. Endvidere gav man tilsagn om, at man senest den 1. oktober ville fremlægge et forslag, og såfremt enighed herom opnås senest den 15. oktober 1976, ville de ændrede lønsatser for det omhandlede rengøringsarbejde få virkning fra og med den 20. september 1976.

Endelig udtrykte man fra arbejderside utilfredshed med, at bryggeriets lokale driftsinspektør Jørgen Jensen ikke var til stede på fællesmødet ud fra erkendelsen af, at fællesmødet har til formål at klargøre årsagerne til konfliktens opståen.

Fra arbejdsgiverside måtte man afvise, at de bestræbelser, der var udfoldet under de lokale forhandlinger, kunne give de strejkende arbejdere anledning til den foreliggende arbejdsnedlæggelse.

Arbejdsgiversiden fastholdt, at Bryggeriforeningen og Carlsberg Bryggerierne var repræsenteret på sædvanlig vis, og måtte afvise arbejdersidens udtalelse vedrørende repræsentationen på arbejdsgiverside.

Fra arbejdsgiverside gjorde man gældende, at det den 25. ds. fremsatte tilbud om tilbagevirkende kraft fra 20.9 1976 var bortfaldet som følge af, at forbundet under mødet den 25. ds. fastholdt kravet om efterbetaling fra den 23. august.

Fra arbejdsgiverside meddelte man, at man agtede at indbringe sagen for Arbejdsretten med anmodning om bodspålæggelse, og såfremt arbejdet ikke er genoptaget ved normal arbejdstids begyndelse mandag morgen, med krav om, at arbejdet straks skal genoptages samt anmodning om hastemøde.

København, den 27. august 1976.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING, sign. Frederik Nielsen.

BRYGGERIFORENINGEN, sign. Poul Antonsen.

DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND, sign. Steen Nielsen.

BRYGGERIARBEJDERNES FAGFORENING, sign. Holger Foss«.

Københavns kvindelige afdeling

Fra afdelingen er modtaget aftale vedrørende kørsel med ny flasker på kolonne F 1 på Tuborg. Aftalen omhandler bemanning. Endvidere er modtaget aftale vedrørende 2-holdsdrift i kolonne N 7 på Carlsberg, således at der køres henholdsvis fast daghold og fast nathold. Aftalen omfatter også mænd ved kolonnen.

Mineralvandsarbejdernes afdeling

Under forbundets medvirken har der den 31. august fundet forhandling sted vedrørende Bryggeriet Hancock's distribuering af øl og mineralvande i København. Endelig aftale forventes snarest oprettet.

Aftalerne toges til efterretning.

Sluttelig omtalte forbundsformanden Bryggeriforeningens skrivelse til Folketingets skatte- og afgiftsudvalg, og nævnedes følgende tal i salg af øl og vin i Danmark i perioden 1971 - 75.

Mængde index 1971 = 100.

	1971	1972	1973	1974	1975
Øl	100	106,9	111,8	111,1	116,2
Vin	100	112,8	163,0	147,1	175,4

Siden afgiftsforhøjelserne i 1973 og 1974 stagnerede ølsalget helt frem til momsnedsettelsen i slutningen af 75. I stedet er forbrugsstigningen flyttet til vin, der er en udpræget importvare, som har været afgiftsmæssigt favoriseret her i landet siden 1. januar 1973, hvilket følgende tal bekræfter.

Udviklingen i beskatning af øl (skattekategori I) og bordvin i perioden 1971-74. 1971 = 100.

	1971	1972	1973	1974	1975
Øl	100	100	110,6	123,8	143,7
Vin	100	100	66,7	91,7	125,0

Disse tal taler stærkt imod en forhøjelse af ølafgiften både valutamæssigt og beskæftigelsesmæssigt.

Regeringens forslag

Personalia

KØBENHAVN

40 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

12. nov.: POUL NIELSEN,
Lundbyesgade 20, 1. 1771 V.

25 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

5. nov.: FREDDY PEDERSEN,
Estlandsgade 18, st. th., 1724 V.

24. nov.: NIELS PETERSEN,
Ny Carlsbergvej 69B, 2. th., 1760 V.

26. nov.: HENNING HATT,
Fjeldstedvej 30, 2650 Hvidovre

Forbundet benytter lejligheden til at bringe disse kolleger

en hjertelig lykønskning



Ingen ønskede ordet til beretningen, der enstemmigt godkendtes.

3. Regnskab

Der forelå regninger for juli måned til et beløb på i alt kr. 343.290,48, som godkendtes. Samtidig forelå opstilling over regninger for august måned.

4. Forskellige sager.

Fra Bryggeriforeningen er modtaget skrivelse vedrørende udvalget omkring den ifølge opmandskendelsen, fra og med 1. maj 1977, ophørte indexregulering. Jævnfør § 21, stk. 4, nedsættes et paritetisk sammensat nævn, og forbundsformanden ville i den anledning indkalde forhandlingsudvalget til et møde med Bryggeriforeningen inden for en overskuelig fremtid.

Endvidere oplyste forbundsformanden, at ordinært hovedbestyrelsesmøde vil finde sted fredag den 3. december. Formandsmøde vil finde sted den 4. december i Odense.

Mødet hævet!

ORDINÆRT

FORRETNINGSUDVALGSMØDE i arbejdsløsheds-kassen

afholdt onsdag den 1. september 1976.

Lone Christensen var fraværende med anmeldt forfald.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 11. august godkendtes.

2. Beretning

Kassen har fra Arbejdsdirektoratet modtaget følgende cirkulærer:

Cirkulære nr. 68/76 vedr. dagpenge- ret i forbindelse med ferie.

Cirkulære nr. 69/76 med oplysning om løn- og arbejdsvilkår.

Dette cirkulære henvender sig primært til AF-kontorerne, der pålægges at iagttage reglerne om oplysning vedr. løn- og arbejdsvilkår i forbindelse med anvisning af arbejde.

Cirkulære nr. 70/76 vedr. anvisning af langvarigt ledige.

Dette cirkulære henvender sig ligeledes i første række til AF-kontorerne, men er fremsendt til kassens orientering. Cirkulæret anmoder AF-kontorerne om, ved henvisning til beskæftigelsesarbejde, at give fortrinsret til langvarigt ledige, som er ved at blive afskåret fra retten til dagpenge, på grund af 26-ugers bestemmelsen, og iøvrigt ved anvisning til ordinært ar-

bejde, at drage omsorg for, at de langvarigt ledige gives fortrinsret, såfremt de lediges kvalifikationer opfylder de kvalifikationskrav, som de anmeldte stillinger indebærer.

Cirkulære nr. 71/76 vedr. det maksimale dagpengebeløb for nyuddannede. beløbet udgør kr. 149,00 og gælder fra 30. august 1976.

Cirkulære nr. 72/76 vedr. de statsanerkendte arbejdsløsheds-kassers dagpenge- og omregningssatser for første halvår af 1976/77.

Cirkulære nr. 74/76 vedr. dagpenge til medlemmer, der bliver ledige som følge af stormflodsevakuering.

Horsens afdeling

Fra AF-kontoret i Horsens har kassen modtaget indberetning om arbejdsvægning i to tilfælde, angående medlem cpr. nr. 080556-1203 og medlem cpr. nr. 240116-0984, hvilket i begge tilfælde er resulteret i udelukkelse fra udbetaling af dagpenge i 5 uger.

En tredje indberetning fra AF-kontoret i Horsens omhandler medlem cpr. nr. 251151-2495, der ifølge indberetningen var mødt beruset på arbejde og derefter udeblevet den påfølgende dag.

Ifølge medlemmets udsagn var der ikke tale om beruselse, men sygdom, hvilket er meddelt virksomheden pr. telefon på udeblivelsesdagen. Afdelingen støtter medlemmet i denne fremstilling af sagen, men har indstillet udbetalingen af dagpenge indtil sagen er afklaret.

Den 30. juni var anmeldt 408 arbejdsløse.

Den 28. juli var anmeldt 422 arbejdsløse således:

177 arbejdsløse mænd i København	3,9%	284 mænd	4,2%
107 arbejdsløse mænd i provinsen	4,9%		
71 arbejdsløse kvinder i København	4,0%	138 kvinder	5,9%
67 arbejdsløse kvinder i provinsen	11,6%		
422 arbejdsløse	4,7%		

Indtægten i juli har været:

Medlemsbidrag	kr. 353.022,00
Bidragydende	kr. 936,00
A conto til understøttelser	kr. 700.000,00
Refusion fra Kursusnævnet	kr. 25.566,00
	<u>kr. 1.079.524,00</u>

Udgiften i juli har været:

Understøttelser	kr 1.814.686,00
Frikontingenter	kr 975,00
Branchekursus	kr. 4.458,00
	<u>kr. 1.820.119,00</u>

Beretningen godkendtes.

Mødet hævet!

Kassen har under journal nr. 36.32. 01 i skrivelse af 24. august 1976 meddelt Arbejdsdirektoratet, at man ikke mener, at der er grundlag for at gribe ind i medlemmets understøttelsesret, men indstiller at direktoratet afgør sagen.

Københavns mandlige afdeling

Arbejdsdirektoratet har i skrivelse af 30. august 1976 under journal nr. EF-D-36-876/76 meddelt, at medlem cpr. nr. 040645-0503, i henhold til EF-reglerne, er bevilget ret til opbevarelse af understøttelse under arbejdssøgning i Irland.

I sagen vedr. medlem cpr. nr 080841-2063, der har klaget til Folketingets ombudsmand over en afgørelse, der er truffet af Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen, vedr. understøttelsesret, har kassen deltaget i et møde med de implicerede parter i Arbejdsdirektoratet den 19. august 1976. Forretningsudvalget vedtog, at kassens hovedledelse i samarbejde med Arbejdsdirektoratet og eventuelt det pågældende medlem, forsøger at finde frem til et forlig i sagen.

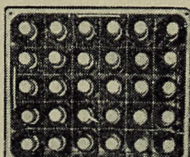
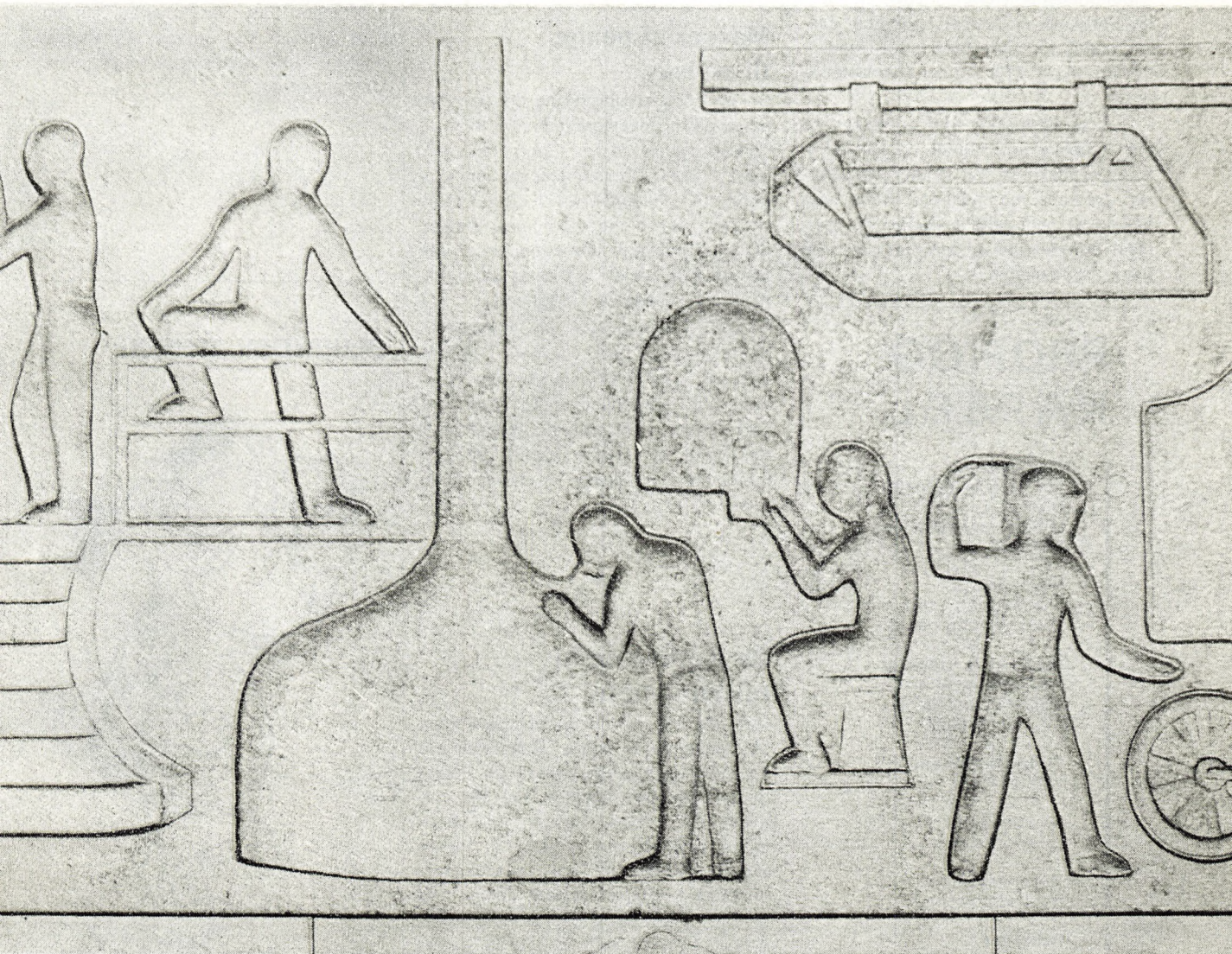
Ifølge den foreliggende skriftlige beretning er der i juli optaget 92 mænd og 95 kvinder, ialt 187 medlemmer.

Der er udmeldt 377 mænd og 10 kvinder, ialt 387 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af juli i København 4533 mænd og 1747 kvinder, i provinsen 2191 mænd og 578 kvinder, ialt 9049 medlemmer.

11
NOVEMBER
1976

PROP OG KAPSEL



Medlemsblad for
**Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder Forbund**

Coca-Cola korrupcion

Det multinationale Coca-Cola selskab, der har hovedkvarter i Atlanta, USA, har ifølge det franske nyhedsbureau indrømmet at have brugt adskillige hundrede tusinde dollars til korrupcion i udlandet i det sidste par år. Firmaet har ikke oplyst hvilke lande, der er tale om.

★

Ingen tilgivelse

Den synd mod Den Helligånd, for hvilken der ikke findes nogen tilgivelse – nemlig forfalskning af vin – er øjensynlig ret udbredt i Italien, hvis ægte vine med rette er berømte.

Sundhedsministeriet meddeler, at i det forløbne år er 2125 personer blevet sigtet for forfalskning af levnedsmidler, heraf 27,6 procent vinforfalskere.

I alt er 35.540.000 liter forfalsket vin blevet beslaglagt, blandt de mest omtalte forfalsknere var Gianfranco Ferrari og hans medhjælpere. Hans bryg bestod af bananaffald, dadler og roer, tilsat brintoverilte og kloroform »for at fjerne fedtsmagen«.

PROP OG KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk- Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Ivar Nielsen (ansvarsh.)
Viktor Søndergaard

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. Fasan 8977

Forbundsformand
Ivar Nielsen

Næstformand
Steen Nielsen

Hovedkasserer
Poul Mathiesen

Sekretær
Viktor Søndergaard

Konsulenter
Erland Petersen
John Pedersen

80 milliarder liter øl

Alverdens bryggerier producerede sidste år tilsammen 80 milliarder liter øl – eller fem pct. mere end i 1975, fremgår det af en japansk undersøgelse. Rapporten, der også omfatter ølbryggerier i Sovjetunionen oplyste, at USA var det land, der havde den største produktion, svarende til 26 pct. af verdensproduktionen. De amerikanske bryggerier fremstillede næsten 19 milliarder liter øl eller næsten dobbelt så meget som den nærmeste konkurrent, Vesttyskland, hed det i rapporten fra Japans største bryggeri Kirin.

★

Masser af penge til whisky

Der er penge i whisky, og det har Den europæiske Investeringsbank, EF's finansieringsinstitut for langfristede lån, også erfaret. De to instanser har placeret 158 millioner kr. i den kendte skotske virksomhed Johnnie Walker, der skal udbygge fabrikationen af den kendte drik på et 18 hektar stort område nær Glasgow i Skotland.

Den nye virksomhed, der ventes færdig i efteråret 1978, vil koste i alt 300 mill. kr., og den vil samtidig have faciliteter for behandling af op til 57 mill. liter skotsk whisky pr. år. Desuden vil der være en tappekapaцитet på omkring 100 mill. flasker i standardstørrelse pr. år.

★

De højtbegavede revolutionære

Hvis du har revolutionære tendenser, så læs endelig videre: Revolutionære har ofte været velbegavede og intelligente børn, hvis talenter ikke blev udnyttet tidligt nok, hævder en amerikansk psykolog og skolemand. På en verdenskonference om overbegavede børn i London oplyste den amerikanske læge og undervisningsekspert Arnold Lyin at højt begavede elever ofte forlader skolen i utide og bliver revolutionære i irritation over, ikke at få lejlighed til at udnytte deres talenter i klasser sammen med normalt begavede børn.

Tørstige søfolk

Den danske flådes samlede brændevinsforbrug i 22 skibe blev for året 1850 opgjort til 42.536 pottes eller 41.090 liter.

★

Ny salgsdirektør i D.D.S.F.

Den 1. september 1976 tiltrådte Jørgen S. Hansen stillingen som salgsdirektør i Aktieselskabet De Danske Spritfabrikker. Jørgen S. Hansen, der er 51 år, er uddannet i HB, hvor han fungerede som indkøbschef og forretningsfører. I 1967 blev Jørgen S. Hansen ansat hos Schou/Epa. Her forestod han opbygningen af koncernens 17 varehuse og blev i 1971 udnævnt til salgsdirektør for koncernen.

ØLHUNDEN MENER:



Frygten for at gøre noget forkert afholder mange fra at prøve på at gøre noget rigtigt!

SOLIDARITETS- KAMPAGNEN

Af kampagnens daglige leder Jørn Christiansen.

Man kan sige, at ingensinde er det mere aktuelt at få markeret den solidaritet, der er grundlaget for fagbevægelsen og arbejderbevægelsen i sin helhed.

Dette kan bekræftes ganske simpelt ved, at i stedet for at se overskrifterne på fagbladenes læserbreve, så at læse indlæggene. Her dukker det ene emne op efter det andet, som er indeholdt i den grundbog, der er skrevet af redaktør Ole Andersen, »Metal«. Denne grundbog tager mange områder op og forklarer dem. Ikke alene kan bogen bruges i studiekredse, men den bør være et fast inventar på enhver aktivs bogreol.

Når man fx. sidder i en studiekreds og diskuterer ØD, miljø- og trivsel eller multinationale selskaber, vil man uden tvivl komme ind på spørgsmål, hvor man ellers skulle have fat i flere forskellige bøger og skrifter for at finde svar. Her kommer kampagnegrundbogen ind i billedet. Den har svar på en hel række spørgsmål, både om struktur, historie, aftaler (SU og Hovedaftalen), lønforhold, international fagbevægelse og meget andet.

Konklusionen må være, at næsten lige meget hvilken faglig studiekreds, der bliver etableret her i vinterens løb, bør kampagnegrundbogen ligge ved deltagernes side.

Kampagnen er nu ikke alene studiekredse. Hvis den var det, var det en meget enkel opgave for alle at gå i gang med. Bare ordet SOLIDARITET sætter en hel del følelser igang hos forskellige mennesker.

Der er dem i bevægelsen, som har oplevet begrebet på tættest hold, når man stod i problemer, som var vokset én over hovedet.

Solidaritet udstråler en sådan varme, at hvis vi fik alle i fagbevægelsens mange forskellige led til virkelig at tage del i denne kampagne, ja så ville den iskolde borgerlige og reaktionære koldfront, som har lagt sig over landet simpelthen fordampe og forsvinde ud i den blå luft, hvorfra den er kommet.

Med denne kampagne skal vi ud til de mennesker, som man umiddelbart ikke tænker har noget med fagbevægelsen at gøre. De skoleelever, der aldrig i deres undervisning har fået et reelt og sandfærdigt billede og forståelse af arbejderbevægelsen på grund af det borgerlige monopol på lærebogsområdet. De vil måske selv en dag komme til at være med i arbejdet i fagbevægelsen, men deres indstilling vil så være præget af deres borgerlige skole- og uddannelsesforløb.

Her er peget på et område, hvor man kunne sætte ind, men der er også alle de hjemmearbejdende. Dem som ikke direkte er i kontakt med arbejdsmarkedet og kun kender forholdene fra den borgerlige presse. Igen en gruppe, som traditionelt ikke tages med i debatter og snakken om nærdemokrati, men hvor reaktionen tumler sig og får lov til at gøre det.

Spørgsmålet kan så melde sig, hvordan kommer vi i kontakt med disse grupper?

Arbejdslyst og dagpenge

Under henvisning til den debat der finder sted, om at dagpengenes størrelse skulle have indflydelse på de lediges lyst til at tage arbejde, har Arbejdsløshedskassernes Samvirke ladet redaktør Poul Thomsen udarbejde denne artikel.

Glistrups asociale pest

Efter Fremskridtspartiets landsmøde er det mere klart end nogensinde, at partiet står for et umenneskeligt livssyn - det giver sig fx. udslag i et forslag om at nedsætte arbejdsløshedsunderstøttelsen drastisk.

»Socialpolitikken bliver Fremskridtspartiets første mål, hvis partiet får magten«, skrev Berlingske Tidende, søndag den 12. september i sit referat fra Fremskridtspartiets landsmøde i Åbenrå, og den berlingske avis, der ikke just er berømt for at værne om den sociale bistand, fortalte også, at Glistrup og hans medløb »vil spare syv milliarder på de sociale udgifter«.



Mogens Glistrup - til kamp mod sociale ydelser.

Nu er dette ikke blot noget, Berlingske Tidende påstår - fra Glistrup og hans parti foreligger talrige tilkendegivelser om, at det er den offentlige sektor i almindelighed og de sociale ydelser i særdeleshed, man er ude efter.

Det solidariske samfund er Glistrups og Fremskridtspartiets fjende nummer 1 - hvordan skulle de ellers kunne undgå at betale skat?

Nedrakning af de arbejdsløse

Det må efterhånden stå klart for enhver, at den antisociale pest, Glistrup har påført den danske befolkning, har bredt sig langt ind i lønmodtagernes rækker, skønt det er de dårligst stillede i samfundet, der mistænkeliggøres - invalider, de syge og de arbejdsløse....

Ikke mindst de arbejdsløse er Glistrup-folkene ude efter, og med den berygtede dyrlæge Wamberg i spidsen fremsætter man de groveste beskyldninger mod alle de kolleger, som er ramt af ledigheden. De arbejdsløse er dovne og arbejdssky, og de viger ikke tilbage for at true arbejdsgivere med at ødelægge maskiner og materialer for at blive fyret - den slags serveres på det tålmodige avispapir af disse »fremskridts«-folk, som selv rager til sig med arme og ben - fx. nævnte dyrlæge Wamberg, der i løbet af de sidste 10 år har modtaget kr. 420.000,00 af det offentlige - i pension. Og det, skønt han samtidig har drevet - og stadig driver - en lukrativ dyrlæge-virksomhed og i de sidste par år også modtager sin gage som folketingsmedlem, hvoraf en del oven i købet er skattefri.

Hykleriet kender åbenbart ingen grænser hos disse mennesker.

Dagpengene ned til 71 kr.

På Fremskridtspartiets landsmøde bebudede folketingsmand Leif Glensgård,

Fremskridtspartiet vil spare syv milliarder på de sociale udgifter

Socialpolitikken bliver Fremskridtspartiets første mål, hvis partiet får magt

Af Johannes Bundgård

Socialpolitik er top-18 for Fremskridtspartiets politiske hillite. Skærende vrede og indignation læftede med næsten følelig kraft empet til forsamlingen, da partiets 1000 tillidsmænd i år ved afstemning på landsmødet i Åbenrå fastlagde dagens debat om partiets program.

Hierarkier og mistænksomhedsbevægelser, betalt med skattebidrag i den sociale bistandslovs koldvand blev fulgt af hidsende opfordringer til berøvet arbejdsindsats og tempo, som blev partiets socialpolitiske ordre før Jørgen Juniors forslag.

»Den slæse sludder skal vi ikke sige, var hans svar til en råbende om, at lovløse pensionisterne i nær fremtid hver vil få en lukas-bil.«

»Det er ikke interessant at kritiserer de andre dårlige love, det afgørende er, hvad vi vil sætte i stedet, lad et andet startår til talerne.«

Det alternativ, Jørgen Junior dermed henviser til, er ophævelse af programloven.

»Det vil vi i Fremskridtspartiet«, som danser grundlag for landsmødets principdebatter.

Socialprogram i 11 punkter

I elleve kortfattede punkter gøres der op med så store dele af det nuværende sociale sikringsystem, at det efter partiets opsig vil medføre en nedrakning af de sociale udgifter til ca.

gen yder tilskud til 99 procent og anvender kun statsmidler til borgere i social trang.

4. Partiet kræver den sociale administration nedskåret administrativt og forens og kontrolleret af sociale sikringsvæbter, der vider ambulans ind for 600 distrikter i landet.

5. Partiet foreslår at yde tilskud til arbejdsgivere, der beskæftiger ledige med nedlagt arbejdskraft, så handlingsplan kan opnå normal løn i stedet for lønpenning.

6. Børnetilskud afskaffes 10 måneder efter vedtagelse af en lov reform.

7. Børnetaalværet skal i vidt omfang afløses af privat ansættelse, og 7000-8000 år har danske kvinder kunnet tjene. Børn uden økonomisk betingelse. De sidste 10 års ændringer bør her ikke været

Sådan refererede Berlingske Tidende Fremskridtspartiets landsmøde.

at han personlig vil gå i krig mod »de alt for høje« understøttelser til de arbejdsløse. Glensgård vil i den nu påbegyndte folketingssamling fremsætte forslag om, at understøttelserne skal nedsættes til 130 procent af folkepensionen.

Og hvad vil det betyde i kroner og ører?

Det nuværende grundbeløb for enlige folkepensionister er pr. måned på kr. 1369.

130 procent af dette beløb giver kr. 1780 eller et dagpengebeløb på kr. 71.

Dagpengesatsen er pr. 1. oktober kr. 194 i understøttelse, og man kan altså klart se, hvad Fremskridtspartiet under de arbejdsløse:

Glistrup og hans folk mener, at en arbejdsløs kan leve for 71 kr. om dagen - til mad, tøj, husleje, skat og alle andre daglige fornødenheder og udgifter.

Alene dette eksempel skulle og burde være nok til totalt at afsløre Fremskridtspartiet og dets politik og hensigter. På samme måde farer dette asociale parti frem også mod alle andre sociale ydelser, og det er derfor klart, at Bistandsloven er en gevaldig torn i øjet på dem.

Ind i fagforeningerne

På landsmødet var der faktisk ingen grænser for, hvilke rædselsberetninger om misbrug af Bistandsloven, man kunne bringe til torvs, og samtidig bekendtgjorde man, at nu agter Fremskridtspartiet at gøre sig gældende i de faglige organisationer - man vil

have fodfæste og dermed indflydelse i fagforeningerne.

«Det oplyses, at der indenfor Fremskridtspartiet er oprettet en gruppe, som har fået til opgave at prædike Glistrups evangelium i fagbevægelsen. En talsmand for denne gruppe, en vis hr. Elo Schiøtt, meddeler således, at »i den aktuelle forhandlingssituation er det Fremskridtspartiets klare opfattelse, at det vil være til størst gavn for lønmodtagerne at acceptere nul lønstigninger«, og et så oldnordisk begreb som solidaritet, bør lønarbejderne glemme hurtigst muligt, mener hr. Schiøtt, som formulerer Glistruppartiets fagforeningsprogram også på følgende geniale måde:

»Vi skal fortsat have landsdækkende overenskomster, men de skal have form som et katalog af tilbud og muligheder, som den enkelte kan vælge imellem«.

Ja, ikke sandt – gør lønmodtagerne til individualister, der afsværges indbyrdes sammenhold for at forbedre deres arbejds- og lønvilkår. Skær understøttelserne ned til under eksistensminimum, og accepter uden videre, hvad arbejdsgiverne fortæller, de kan undvære – også når de fortæller, at de intet kan undvære.

Det er Fremskridtspartiets faglige politik, og man føler næsten med nævnte hr. Schiøtt, når man giver udtryk for, at en sådan politik næppe vil blive

hilst velkommen i fagforeningerne.

Under TV-duellen mellem Mogens Glistrup og statsminister Anker Jørgensen afslørede Glistrup i rigt mål sin antisociale holdning. Ganske vist postulerede han stor omsorg for både folkepensionister, syge og arbejdsløse, men hans vagt fremsatte tanker om, hvordan de skal have det i et »Glistrup-paradis«, pegede direkte tilbage til en ussel fortid, som vi her til lands lykkeligvis forlængst har lagt bag os.



Et umenneskeligt livssyn

På baggrund af de mange asociale udtalelser og forslag, som fremkom på Fremskridtspartiets landsmøde i Åbenrå – ikke mindst forslaget om den drastiske nedskæring af arbejdsløshedsunderstøttelserne, siger formanden for Arbejdsløshedskassernes Samvirke, hovedkasserer F. B. Simonsen:

– Alle Glistrups udtalelser – som tilkendegivelser fra andre ledende folk i Fremskridtspartiet – er urealistiske, bagstræveriske og menneskefjendske.

Disse folk ser elegant bort fra den kendsgerning, at alle de, der i dag er arbejdsløse, selv er uden skyld i den ulykkelige situation, de er havnet i med både økonomiske og psykiske lidelser og savn.

Man »glemmer« også, at hovedparten af de arbejdsløse i mange år selv har betalt til understøttelsen gennem arbejdsløshedsforsikringen. Man ser flot bort fra, at syge og gamle har betalt gennem et langt liv til denne hjælp, samfundet yder dem nu, hvor de er uarbejdsdygtige. Man lægger med andre ord et så asocialt menneskesyn for dagen, at det mest af alt minder om den tid, hvor fattiggården var kendetegnet for den sociale politik.

Og F. B. Simonsen tilføjer:

– Jeg anser det for helt utænkeligt, at netop disse folk vil kunne få fodfæste indenfor fagbevægelsen, men det kan samtidig på baggrund af de sidste to folketingsvalgs stemmeafgivning være på sin plads at påvise overfor alle lønmodtagerne og socialt indstillede mennesker, at hvis det umenneskelige livssyn, Fremskridtspartiet åbenlyst står for, ikke meget snart vises vintervejen, så kan vi meget let komme til at opleve et Danmark, hvor social uretfærdighed og nød afløser det solidariske samfund, som det har taget generationer at bygge op.

Vi skal værne om dette solidariske samfund.

Regeringen forelægger en forbrugervenlig lovgivning

I en lang række af love tages der sigte på at styrke forbrugernes stilling.

Regeringen tager nu for alvor fat på lovgivning om øget forbrugerbeskyttelse. Adskillige af de lovforslag, statsminister Anker Jørgensen lagde op til i regeringens lovkatalog ved åbningsdebatten tager netop sigte på forbrugere.

Det drejer sig først og fremmest om deklaration på parcelhuse og grunde, prismærkning af alle forbrugsvarer, fortrydelsesret ved dørsalg, forbedringer i den kollektive trafik, forslag om lettere adgang til kiropaktorhjælp og en række lovforslag mod EDB-misbrug, der specielt skal sikre mod misbrug af CPR-numre.

Boligminister Helge Nielsen stiller forslag om en bygge- og leverings-

ordning for enfamiliehuse. Det skal indeholde bestemmelser om deklarationer for typehuse. Deklarationerne sikrer køberne klare og tilstrækkelige oplysninger til bedømmelse og sammenligning af typehuse og krav til opførelses- og leveringsbetingelser.

I forbindelse med forslaget fremsættes et selvstændigt forslag om en deklarationsordning for byggegrunde. Lovforslaget om deklaration for type-



huse og grunde udarbejdes med udgangspunkt i Forbrugerkommissionens betænkning fra 1975.

Prismærkning

Handelsminister Per Hækkerup fremsætter lovforslag om mærkning og skiltning. Der skal indføres regler om åben prismærkning eller skiltning for alle forbrugsvarer. Det skal øge forbrugernes muligheder for at bedømme priser og kvaliteter, og der skal kunne fastsættes regler om skiltning med priser for tjenesteydelser. Per Hækkerup bebuder desuden en række ændringer i loven om forsikringsvirksomhed, herunder forslag om offentlig repræsentation i forsikringssekskabernes bestyrelser.

Indenrigsminister Egon Jensen kommer med forslag til en ny lægemiddelforsyningslov. Den skal fastlægge rammerne for forhandling og udlevering af lægemidler, der som hovedregel sker gennem apoteker og dertil knyttede udsalg samt fra sygehusapoteker.

Fortrydelsesret

Justitsminister Orla Møller forelægger et forslag om ændringer i købeloven, der skal sikre forbrugernes retsstilling samt forslag om supplerung af næringslovens forbud mod uanmodet henvendelse på bopælen med en civilretlig ugyldighedsregel samt en for-

trydelsesret ved dørsalg.

Trafikminister Niels Matthiasen vil ændre loven om hovedstadsområdet kollektive trafik for at få en endelig løsning på den kollektive personbefordring i området gennem forening af bane- og busdriften.

Socialminister Eva Gredal vil foreslå en række ændringer i loven om offentlig sygesikring og vil foreslå, at en kiropraktor ikke længere ved en behandling skal underrette patientens læge om diagnose og behandling.

EDB-misbrug

Både indenrigsminister Egon Jensen og justitsminister Orla Møller kommer med en række lovforslag, der skal sikre den personlige frihed og privat-

livets fred mod EDB-misbrug. Indenrigsministeren vil foreslå ændring af loven om folkeregistrering specielt omkring de særlige sikkerhedsspørgsmål, der knytter sig til CPR-registrets dataindhold.

Justitsministeren fremsætter lovforslag om både offentlige og private EDB-registre. Det skal værne omkring privatlivets fred i forbindelse med myndighedernes anvendelse af EDB-registre, der indeholder personoplysninger. Forslaget for den private sektor – navnlig kreditoplysningsbureauernes virksomhed – skal regulere for tilsvarende problemer som gælder forslaget om offentlige registre. Og forslaget kommer til at omfatte såvel EDB-registre som manuelt betjente registre.

Solidaritet staves med S – ikke med Z!

Flyvende start for kampagnen

»Solidaritet-fagbevægelsen i centrum«.

– Nu hvor grundbog og studiehæfte er klar til brug, har vi mærket en meget stor interesse for aktiv medvirken i solidaritets-kampagnen, fortæller den praktiske tilrettelægger af AOF-LO kampagnen »Solidaritet – fagbevægelsen i centrum«, Jørn Christiansen, AOF.

– Vi kan allerede nu, en måned efter materialets udsendelse, konstatere, at over 100 studiekredse er kommet i gang landet over, og vi ved, at man-

ge flere vil blive etableret de kommende måneder.

– Det er især studiekredsvirksomheden, der nu er ved at komme op at stå, medens vi håber, at der desuden bliver kræfter til at sætte skub også i den udadvendte kampagne-aktivitet i forhold til befolkningen iøvrigt.

– Det er nødvendigt i denne »Glistrup tid«, men et godt tegn i den forbindelse er, at det netop er den menige lønmodtager, der rundt om i landet deltager i debatkampagnen. Flere og flere får øjnene op for, at solidaritet ikke må staves med Z, men med stort S, siger Jørn Christiansen.

Kongres om arbejdsulykker



Den 8. verdenskongres om forhindring af arbejdsulykker og -sygdomme holdes fra den 17. til den 21. maj 1977 i Rumæniens hovedstad Bucharrest.

Kongressen arrangeres i samarbejde mellem bl.a. det rumænske arbejdsministerium og ILO.



Sådan foregår kampagnen

Hvad kan vi tilbyde? – Vil det være realistisk at få dem med i en studiekreds? Besvarelsen må blive, at her kommer fantasien, de kreative evner og ikke mindst de lokale muligheder på en prøve.

Der findes, kan man sige, de traditionelle løsningsmuligheder med foredragsrækker, debattmøder, filmaftener m.v., men vil de slå til? Nogle steder er det ting, som man har prøvet til hudløshed med et negativt resultat.

Der, hvor der er energi og en forståelse for fagbevægelsens situation, er man ikke i tvivl om, at man skal ud til folk, hvor de er, altså et opsøgende arbejde. I denne kampagne må vi tage alt fra hæfteklammer til forhamre i brug.

Det må være sådan, at alle aktiviteter, der bliver sat igang i arbejderbevægelsen her i vinter må ske under overskriften – SOLIDARITET – FAGBEVÆGELSEN I CENTRUM.

MØDE er et ord som alle inden for arbejderbevægelsen kender og benytter flittigt i mange sammenhæng. I de fleste tilfælde er ordet MØDE sat sammen med et andet ord, der så danner en nøjere beskrivelse af mødets art, indhold og hvem der skal deltage i mødet. Derfor vil vi heller ikke kommentere de forskellige møder, der bliver omtalt.

Af møder i forbindelse med kampagnen, kan der på lokalt plan arrangeres: Arbejdspladsmøder – Frokostmøder – Gademøder – Tillidsmandsmøder – Bestyrelsesmøder – Aftenmøder – Klubmøder – Diskussionsmøder – Dagmøder – Debatmøder – Dagligestuemøder – Torvemøder – Familiemøder – Skifteholdsmøder.

BEMÆRK at ovennævnte møder kan arrangeres på mange tusinde forskellige måder – PRØV EN AF DEM ...

Møde for hele familien:

Hvorfor skal det altid kun være den ene part af en familie, der deltager i møder.

Da kampagnen er rettet mod næsten alle i det danske samfund, kunne man jo arrangere møder, hvor muligheden for at hele familien, med børn og forældre deltager. I den forbindelse har vi været i kontakt med DUI – Leg og Virke, som har givet tilsagn om at deltage i denne kampagne.

Hvis der er en DUI – Leg og Virke afdeling i byen, etabler da kontakt og gå fælles om et møde, hvor hele familien bliver indbudt.

Arrangementer for »enker«

Det at være tillidsmand for kollegerne, kræver megen tid, ikke mindst noget af den kostbare tid som skulle have været brugt hjemme til familien. Denne kampagne kunne bruges til at invitere den del af en familie der altid er hjemme, når den anden part er til møde eller på kursus, med i forskellige arrangementer og aktiviteter der bliver sat igang under kampagneforløbet.

Tænk på dem – tag dem med.

Ugens tilbud

Mange steder i landet er der knyttet en god kontakt mellem skoler og arbejderbevægelsen. Denne lille idé er måske noget, som ikke alene kunne udbygge denne kontakt, men måske skabe nye.

En afdeling, det være sig AOF eller fagforening, har en del film liggende, disse film tilbyder man skolerne. Eventuelt kunne tilbuddet udbygges med at man fik en tillidsmand til at tage med og vise filmen og følge debatten op.

Abent hus

En ting som nok mange har prøvet, nemlig at lukke kontoret op for de lokale skoler.

Skriv til skolerne og fortæl at man holder kontoret åbent for alle inte-

resserede der vil komme ned og se til jer. Tilføj at hvis der er specielle emner, man vil diskutere i samme anledning med jer, står der tillidsfolk til rådighed.

Kontakt til amatørgrupper:

For at give de ellers traditionelle møder en ansigtsløftning, og for at inddrage flere mennesker gennem deres interesse i kampagnen.

Teater:

Da der mange steder lokalt forefindes amatørteatergrupper, ville en spændende ting være en kontakt dertil. Man kunne i fællesskab få etableret et debatstykke, der kunne virke som oplæg ved diskussionsmøder o. lign. Samtidig er der mulighed for at få flere mennesker med i kampagnen, og man får skabt en spændende indledning.

Foto:

Hvis der lokalt findes fotointeresserede så prøv at kontakte dem. Der er også her flere forskellige muligheder for at få udnyttet dette medie i kampagnen. Lysbilledserier. Man kunne få fremstillet en lysbilledserie der kunne danne oplæg ved debattmøder og studiekredse, men her med måske mere lokalt isæt. Til brug ved eventuelle plancheudstillinger kunne man også rette henvendelse til fotointeresserede for at få disse »levendegjort«.

Bånd:

Blot for at henlede opmærksomheden på denne mulighed, i tråd med både foto og teater.

Måske kan I selv komme i tanke om flere forskellige interessegrupper der på en eller anden måde kunne involveres i kampagnen.

Ovenstående idé-materiale er ud sendt til AOF-afdelinger og fagforeninger.



Statsministeren om den nye folketingssamling

Regeringen har absolut intet ønske om politisk indgreb i overenskomstforhandlingerne, fastslår Anker Jørgensen i denne samtale med vort blad.

– Den nu påbegyndte folketingssamling burde kunne blive en rolig samling. Det er nemlig første gang i nyere politisk historie, hvor man har planlagt den samlede finanspolitik, sådan som det er sket ved augustforliget. Derfor er alt det, vi ellers plejer at slås om igennem hele folketingssamlingen, i virkeligheden allerede afgjort. Det indebærer, at der skulle blive bedre tid til at beskæftige sig med en positiv lovgivning. Selvfølgelig bliver der enkeltheder, som kan rejse politisk debat – men vil man benytte disse enkeltheder til at rejse krav om valg, så er det simpelthen tåbeligt.

Det er socialdemokratiets formand, statsminister Anker Jørgensen, der siger sådan til et spørgsmål om, hvorledes han vurderer den nye folketingssamling, efter at åbningsdebatten er overstået. Og han fortsætter:

– Det, som er vort problem angår ikke, hvad der allerede er sket politisk, for det var nødvendigt. Nej, det, som er vort egentlige problem drejer sig om, hvorledes de internationale konjunkturer vil arte sig. På dette område kan vi aldrig føle os sikre. Derfor drejer det sig om at få samlet et fornuftigt flertal i Folketinget, der hele tiden kan være beredt til at løse de problemer, vi kan komme ud for.

– Og et sådant flertal eksisterer?

– Det mener jeg, at åbningsdebatten tydeligt viste.

Regeringen og forårets overenskomstsituation

– Under åbningsdebatten blev det postuleret, at den vedtagne dagsorden om vedståelsen af augustforliget var et førstevarsel om politisk indgreb i overenskomstforhandlingerne til foråret. En kommentar?

– Regeringen har bestemt ikke noget ønske om at gribe ind i overenskomstforhandlingerne. Vi har tillid til, at det vil lykkes for arbejdsmarkedets parter selv at finde frem til et grundlag indenfor de rammer, som nu engang er afstukket. Det ville være totalt ødelæggende i forhandlingernes gang, hvis man fra Folketingets side truede med indgreb. Det er naturligvis umuligt præcist her i oktober 1976, at udtale sig om, hvad Folketinget skal eller ikke skal i foråret 1977. Vi har imidlertid fuld tillid til, at parterne selv finder en forsvarlig løsning. Lever man ikke op til rammen på de 6 pct.: lægger jeg vægt på at sige, at der

er andre midler i den økonomiske politik, som kan tages i anvendelse.

– Hvilke?

– Det kan ikke fastlægges i dag. Midlerne vil afhænge af, hvorledes situationen ser ud til den tid. Målsætningen er at opnå en øget konkurrenceevne for vore eksport erhverv, at få den for stærkt stigende import hæmmet og at få vor betalingsbalance forbedret. Den målsætning kan nås med andre midler end dem, der har fundet udtryk i augustforliget, men det er ikke sikkert, at de bliver behageligere. Derfor vil jeg understrege, at den bedste måde er både at følge tilbageholdenheden i indkomsterne, acceptere afgifterne og visse besparelser samt at fremme beskæftigelsen på forskellig måde. Det er denne kombination af økonomiske midler, vi har bragt i anvendelse, og det er det mindst ubekvemme. Er der noget af det, som kommer til at svigte i systemet, kan vi blive tvunget til at bringe andre midler i anvendelse. Og de bliver mere ubehagelige.

ØD er ikke glemt

– Det har været antydnet, at regeringen svigtede ØD. Er der noget om det?

– Hverken regeringen eller Socialdemokratiet har svigtet ØD. I redegørelsen til Folketinget fremhævede jeg, at det fortsat er regeringens opfattelse, at der skal arbejdes for økonomisk demokrati og for medejendomsretten.

Vi må imidlertid klart erkende, at der ikke er politiske muligheder for reformens gennemførelse i øjeblikket. Reformen er ikke glemt – og ikke gemt. Et arbejdsudvalg er i fuld gang med at analysere hele problemet omkring ØD. Udvalget vil afgive delbetænkninger. Når de kommer kan debatten stimuleres og yderligere fremskynde modningsprocessen for denne vigtige reform.

Fremskridtpartiet skal afsløres

– Under åbningsdebatten var Fremskridtpartiet særligt aggressiv. Vil det yderligere animere Socialdemokratiet i den kampagne, som nu er indledt mod Glistrups parti?

– Helt afgjort. Fremskridtpartiet har gravet idéer op af jorden, som selv de konservative havde kulet ned – men som de nu også begynder at grave op igen.

Det er idéer om en hæmningsløs udnyttelse af kræfternes frie spil, hvor man betingelsesløst skal give erhvervslivet udfoldelsesmuligheder og så blæse være med alt andet. Til dette skal så føjes Fremskridtpartiets overfladiske propagandanummer med at skære 60 milliarder ud af det danske budget og alligevel bevare den standard, vi har nået. Det er historiens største bluffnummer.

Og det samme er tilfældet med pensionerne, som Fremskridtpartiet påstår, at de vil forbedre. Hvad er sandheden? De vil fjerne enkepensionerne og invalidepensionerne. Al social omsorg skal fjernes og erstattes af de såkaldte sikkerhedsvagter. Det er helt urimeligt. Arbejdsløshedsunderstøttelsen skal halveres. Desuden skal arbejdsmiljøloven, som vi med møje og besvær fik igennem, fjernes. Vi vil med vor kampagne mod Fremskridtpartiet afsløre alt dette. Mogens Glistrup taler så meget om forretningen Danmark. Hvis han får magt som agt, er jeg bange for, at Danmark bliver ét stort tomt aktieselskab!

Glistrup og hans sorte hird ynder at betegne sig selv som et arbejderparti ud fra betragtningen, at også arbejdere stemmer på Fremskridtspartiet. Men for at være arbejderparti i ordets virkelige betydning, er det ikke nok med stemmer fra lønmodtagerne. Andre borgerlige partier har også en vis tilslutning fra arbejdere og funktionærer. Man må også føre en politik i lønmodtagernes interesse. Har Glistrup gjort det? Lad kendsgerningerne tale deres tydelige sprog:

– Fremskridtspartiet har i hele sit parlamentariske arbejde lagt op til dannelsen af en borgerlig blok. Både om regeringsdannelsen og i praktiske spørgsmål.

– Fremskridtspartiet har i Folketinget stemt mod gennemførelsen af alle forslag, der kunne være til fordel for lønmodtagerne.

– Fremskridtspartiet bekæmpede med næb og klør den nye arbejdsmiljølov. Den var for »dyr« for erhvervslivet, og der var alt for meget klynkeri over de dårlige arbejdsforhold.

– Fremskridtspartiet har stemt imod alle forbedringer i de arbejdsløses understøttelse, som det lykkedes at få igennem de sidste år. Det var lempelse af 26-ugers reglen, afskaffelse af 180-dages reglen, indførelse af ferieret for de ledige og fjernelse af de mange diskriminerende bestemmelser rettet mod unge. Og i det nye Folketing har partiet foreslået A-kasserne nedlagt og overført til staten – her kan man pludselig godt bruge »papirusserne« – og A-forsikringen forringet, så dagpengene nedsættes med mere end det halve, hvorefter der skal tegnes »private«, individuelle forsikringer.

Fagforeningerne skal stækkes

At Glistrup også går ind for konfiskering af lønmodtagernes tillægspension skal nævnes for fuldstændighedens skyld.

– Fremskridtspartiet har i Folketinget støttet samtlige forslag til beskæring af fagorganisationernes rettigheder. Det gælder forslag om forbud mod

Glistrups arbejderpolitik er sort



I denne artikel påviser formanden for Folketingets arbejdsmarkedsudvalg, Svend Auken – punkt for punkt, at Fremskridtspartiet er arbejderfjendsk over al måde.

aftaler der sikrer, at der beskæftiges organiseret arbejdskraft, forbud mod at udgive politisk presse og mod at yde bidrag til politiske partier. Det gælder ønsket om at ramme den faglige demonstrationsfrihed med politi og straffelov.

– Fremskridtspartiet driver en hetz mod de 100.000'er af lønmodtagere, der laver et fornuftigt, produktivt arbejde i stat, amt og kommune. Der er ingen forslag om indgreb overfor andre grupper indkomster endsige indgreb overfor arbejdsfrie gevinster på jord og fast ejendom. Tværtimod – kapitalgevinster skal helt friholdes for beskatning.

Byrderne over på arbejderne

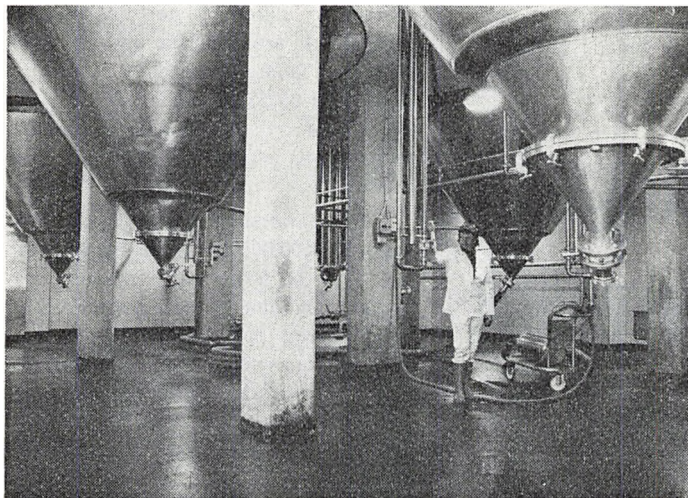
– Fremskridtspartiets sparepolitik vil kaste byrder over på den arbejdende befolkning. Af nedskæringer kan i flæng nævnes: Forringelse af arbejdsløshedsunderstøttelsen. Flere hundrede millioner besparelser på invalidepensioner. Afskaffelse af enkepension. Fjernelse af hustrutillæg til pensionisters ægtefæller. Fjernelse af alle børnetilskud og ungdomsydelser. Fjernelse af enhver form for støtte til unge, der vil uddanne sig og samtidig en stærk beskæring af antallet af uddannelsespladser. Fjernelse af enhver form for offentlig støtte til arbejdsmarkedsuddannelserne. Nedlæggelse af specialarbejderskolerne, ophævelse af den særlige efteruddannelse for faglærte og omskoling m.v. Afvisning af støtte til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Ophævelse af boligsikring og rentesikring med voldsomme lejestigninger til følge. Nedlæggelse af det almennyttige byggeri. Nedlæggelse af børnehaver og vuggestuer. Nedlæggelse af tusindvis af plejehjemspladser.

– Fremskridtspartiets sparelinje er klar.

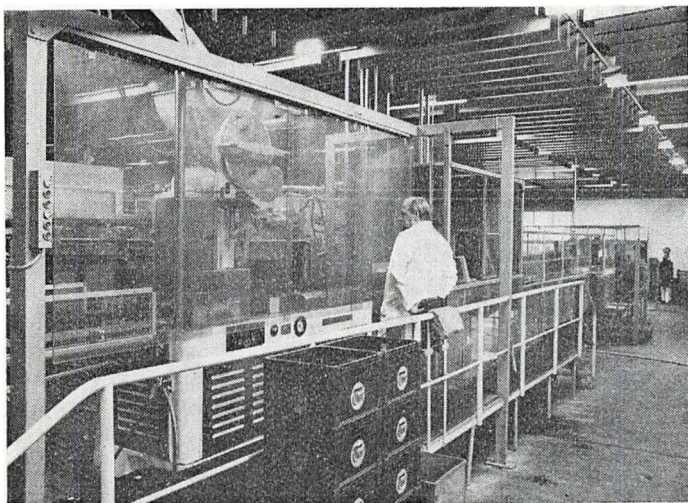
Socialdemokratiet er ikke i tvivl om svaret. – Fremskridtspartiet er hovedmodstanderen. Det er klart understreget i åbningsdebatten fra vor side.

Fremskridtspartiet er et arbejderfjendsk parti. Alt andet er øreflip.

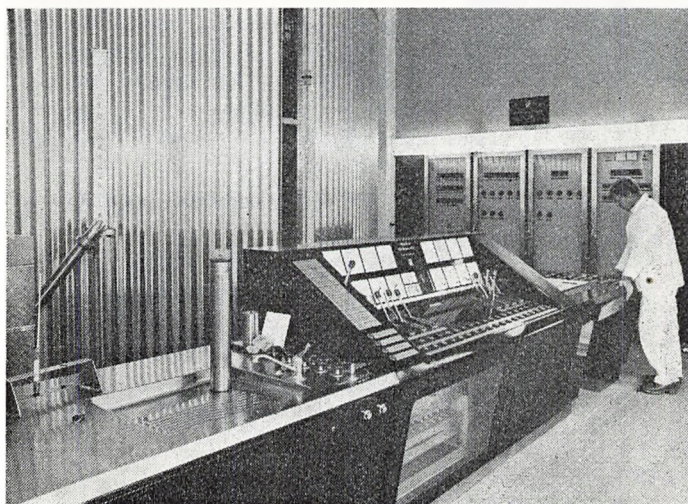
Provinsbryggeri i udvikling



Cylindroniske tanke i gærkælder, ialt 6 stk., som pr. stk. rummer 1.050 hl.



Ny Holstein & Kappert tappekolonne. Kapacitet 36.000 fl./t. Taget i brug i november 1972.



Nyt Steinecker Brygværk. Installeret i sommeren 1974.

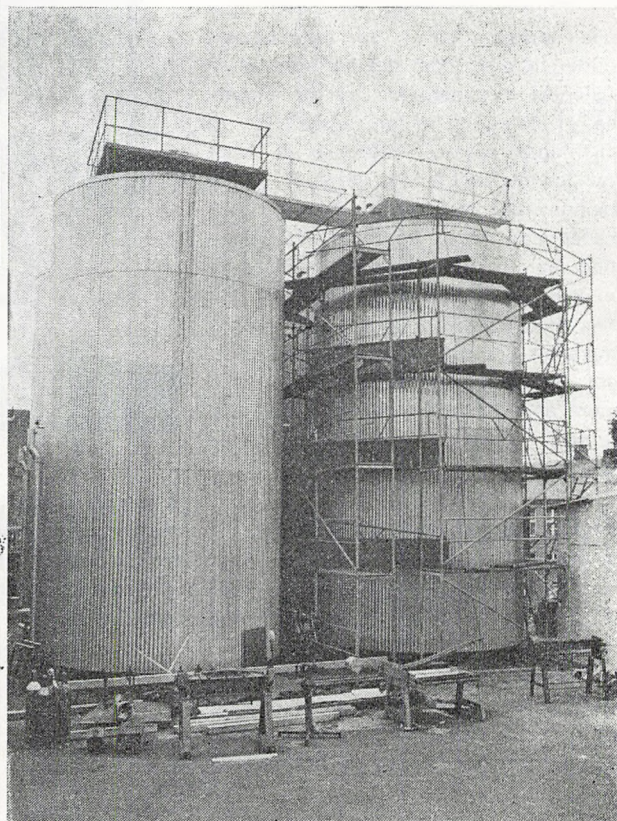
Indenfor de sidste 5 år har THOR Bryggerierne i Randers været inde i en rivende udvikling, som har været årsag til en behagelig forøgelse af medarbejderstaben, hvilket må siges at være af væsentlig betydning i disse tider med så stor arbejdsløshed.

Af udvidelser i de senere år kan nævnes: Ny gærkælder med 6 cylindroniske tanke – de eneste af sin art i Danmark.

Ny H & K tappekolonne med en kapacitet på 36.000 flasker i timen.

Foreløbig 4 udendørs lagertanke forsynet med direkte ammoniakkøling. Disse tanke er de første af sin art i Europa. Man regner med at skulle opføre sådanne 2 tanke hvert år.

Nyt Steinecker Brygværk af traditionel type.



Udendørs lagertanke. Der er opført 2 stk. i efteråret 1974 og 2 stk. i år. Tankene indeholder pr. stk. 1.450 hl.

Arbejdernes Landsbank fejrede 1-års fødselsdag for en god idé!

»Skillingpadden« har holdt fødselsdagsfest

Gennem en hel uge, nemlig i dagene 15.-19. november, markerede Arbejdernes Landsbank 1-årsdagen for »Skillingpadden's« fødsel.

Den populære sparebøsse har vundet stor udbredelse over hele landet, og i dag er der ialt 98.342 eksemplarer af dette nyttige væsen, der på en fornøjelig måde er med til at lære vore børn noget om penge og økonomi.

I anledning af 1-årsdagen indbød banken alle sine yngste kunder til at komme ind med deres »Skillingpadder« så man kunne fejre den på behørig vis. Det skete dels ved at sparebøsser tømtes, også gerne selv om den ikke var helt fuld, så pengene kunne komme ind på en bog og vokse sig »store og stærke« og dels ved at banken i

samtlige afdelinger bød på sodavand, samt uddelte små hilsener i form af balloner og reflexbrikker, eller lignende rare sager.

»Skillingpadden« anbefaler skattefordele gennem børneopsparing

På denne årstid er det også ved at blive aktuelt med at se nærmere på mulighederne for skattefradrag, og her frembyder en børneopsparingskonto jo den dobbelte glæde, at man kan spare i skat – samtidig med, at man sikrer sine børn en bedre start!

Mange benytter formentlig Skillingpaddens indhold til dette gode formål. Alle forældre, bedsteforældre, oldeforældre og tipoldeforældre, o.s.v., kan tegne en børneopsparingskonto til fordel for barnet.

Der kan maksimalt indbetales 3.000 kr. om året, og samme beløb kan derefter trækkes fra på selvangivelsen indenfor 3.000 kroner grænsen.

Arbejdernes Landsbank tilbyder at sende en brochure til alle interesserede. Brochuren giver alle oplysninger om denne skattebegunstigede opsparingsform, og den indeholder også en blanket, der kan bruges til oprettelse af kontoen.

– Men husk: Jo tidligere en konto startes, jo mere kan der komme ud af den!

Plattesamler søger kontakt!



Indtil begyndelsen af halvtredserne var bryggeriplatter endnu almindelige som vægdekoration i de fleste restauranter. Men de forsvandt i takt med ejerskifte og modernisering. De var nu blot gold kommercialisme ganske uden værdi i modsætning til jule- og morsdags- og børnehjælpsplatter, der var små kunstværker og hurtigt blev spekulationsobjekt. Så kom nostalgien imidlertid over os, og bryggeriplatterne er kommet til ære og værdighed igen både som udsmykning i hjemmestuen og i gildekælderen samt som samlerobjekt.

Platterne, der oftest var fremstillet i fajance, blev udsendt af bryggerierne i årene omkring århundredskiftet til medarbejdere og forretningsforbindelser, fortæller Steen Stendrup, der er lidenskabelig samler af bryggeriplatter. Fra 1889 til 1911 er der udgivet 65 forskellige fra i alt 21 bryggerier, men jeg har endnu kun de 35 i min samling. Jeg søger derfor kontakt med andre samlere, der vil bytte. Jeg kan tilbyde platter fra følgende bryggerier: Albani, Carlsberg, De forenede Bryggerier, Stjernen, Thor og Tuborg. Jeg søger platter fra: Fønix, Nykøbing F. Bryghus, Odense Slotsbryggeri, Poulsbjerg, Thisted, Carlsberg 1911, Slotsmøllen og Østjydske Bryggerier.

Skriv eller ring til: Steen Stendrup, Stentoftevej 66, 2650 Hvidovre. Telf. (01) 49 42 60.



Nyttigt værktøj for sikkerhedsfolk



Et nyt stykke værktøj for de mange, der på landets arbejdspladser eller i de faglige organisationer dagligt arbejder for at skabe det bedst mulige arbejdsmiljø for fagbevægelsens medlemmer, er blevet udformet. LO har

udgivet sin nye bog »Fagbevægelsen og Arbejdsmiljøloven«.

Bogen indeholder en omfattende gennemgang af den ny arbejdsmiljølov, og søger i sine ti afsnit, som hver omfatter en afrundet del af loven, at forklare og kommentere de egentlige – og måske ikke helt letfattede – lovord. Der er således en kommenteret udgave af »Lov om Arbejdsmiljø«, men den er blot søgt tilpasset sikkerhedsrepræsentanternes daglige behov samt til brug ved tillidsmandskurser.

Bogens forfatter, arbejdsmiljøkonsulent i LO, Jørgen Elikofer, har søgt tilbage til de mange bemærkninger til loven, som det langvarige og grundige arbejde med loven i folketingets arbejdsmarkedsudvalg gav anledning til, for at vise, hvilken vægt, der kan tillægges bestemte formuleringer i lovparagrafferne. Men bogens forklaring og fortolkning af lovens muligheder går videre. Elikofer søger at sammenligne de målsætninger, som fagbevægelsen har formuleret om det ideelle arbejdsmiljø, med denne lovs muligheder. Han tegner herigennem et muligt billede af den kommende udvikling på området.

I den tid, hvor fagbevægelsens folk skal arbejde med loven – og det er en absolut nødvendighed, at dette sker i form af en meget aktiv faglig indsats – kan denne bog blive et særdeles nyttigt stykke værktøj.



Udsædvanlig succes for dansk film

Dansk kortfilm har fået en helt usædvanlig succes, idet arbejdsmiljøfilmen »Ulykke« nu er fremstillet i mere end 50 kopier. Kun en gang tidligere i skandinavisk kortfilms historie er en

kortfilm produceret i mere end 50 kopier.

Arbejdsmiljøfondets film »Ulykke« er produceret af Saga Kortfilm A/S efter manuskript af Carsten Fälling, Arbejdsmiljøfondet, og Hans-Henrik Jørgensen og instrueret af Hans-Henrik Jørgensen.

Også Arbejdsmiljøfondets øvrige kortfilm er fremstillet i et usædvanlig stort antal kopier. Den kun et år gamle kortfilm »Hendes Verden« af Lise Roos er allerede i omløb i 29 kopier.

De høje kopital siger lidt om den voksende interesse for arbejdsmiljø, idet alle fondets film beskæftiger sig med forholdene på arbejdspladsen og lægger op til debat om arbejdsmiljøproblemer.

Filmene distribueres af Arbejdsmiljøfondet samt gennem Danmarks Erhvervsfond og AOF. Fondet har for nylig også indledt et samarbejde med Statens Filmcentral om distribution.

Manchesterskolen 1977

**MANCHESTERSKOLEN 1977 –
en kort orientering.**

Kursets navn: The 28th Manchester Nordic School, April-July 1977.

Tid: 29. april - 27. juli 1977 - ialt 12 uger.

Sted: Holly Royde College, University of Manchester, England.

Arrangør: University of Manchester, Department of Extra-Mural Studies i samarbejde med W.E.A. (The Workers' Education Assosation).

Deltagere: Ca 35. deltagere fra Danmark, Norge, Sverige og Finland. Danmark disponerer over 5 til 9 pladser. Engelske kursister/studerende deltager i en del af undervisningen.

Forudsætning for deltagelse: Kurset henvender sig til **erhvervsaktive** og fortrinsvis til medarbejdere og andre med tillidshverv i de folkeoplysende og faglige organisationer. Ansøgere mellem 20 og 35 (40) år vil almindeligvis blive foretrukket. Det er en forudsætning, at deltagerne har et så godt kendskab til engelsk, at de forholdsvis ubesværet kan deltage i almindelig konversation.

Formål: Formålet med kurset er at bibringe deltagerne en større indsigt i Englands politiske, sociale, fagpolitiske og kulturelle forhold samt herunder at øge deltageres kendskab til det engelske sprog. Undervisningen tilrettelægges som selvstændige arbejdsgrupper, seminarer, forelæsninger og intensive sprogklasser. Hver kursist udarbejder endvidere en mindre studieopgave.

Udgifter: Kursusafgiften (kost, logi, undervisning) på ca. £ 850 dækkes gennem stipendier fra undervisningsministeriet. Udgifter til rejse t/r Manchester og anskaffelse af bøger m.v. dækkes af deltagerne. Der vil i nogle tilfælde være mulighed for at søge yderligere tilskud gennem de faglige organisationer m.v.

Ansøgning: Ansøgningskema rekvireres fra og indsendes til AOF, Teglværksgade 27, 2100 København Ø. senest den 3. januar 1977.

Udvidet adgang til kurser med dagpenge

Efter forhandlinger mellem Arbejdsministeriet, Arbejdsdirektoratet og Undervisningsministeriet har Arbejdsdirektoratet med et cirkulære af 18. oktober forsøgsvis udvidet mulighederne for som arbejdsløs at deltage i kurser med dagpenge. Ændringen viser sig på to områder:

1. For at den arbejdsløse ikke stilles ringere end den fuldtidsbeskæftigede m.h.t. at tage del i de almindelige undervisningstilbud, vil arbejdsløses deltagelse i aftenundervisning således være såvel Arbejdsformidlingen som A-kasserne uvedkommende.

2. Hidtil har de kurser, de arbejdsløse kunne deltage i uden at fortabe dagpengeretten, højest måttet være af et halvt års varighed. Denne tidsbegrænsning er nu udvidet til et år. Ved længerevarende uddannelser, dvs. ud over et år, betragtes den arbejdsløse ikke som arbejdssøgende, hvorfor han ikke kan få dagpenge.

Ændringen forudsætter imidlertid fortsat, at den arbejdsløse er tilmeldt Arbejdsformidlingen, er såkaldt »aktiv arbejdssøgende«, lige som han kan pålægges at afbryde sit uddannelsesforløb ved anvisning af arbejde. Den nye ændring gælder foreløbig til 1. juli 1977.

Fransk - det vigtigste EF-sprog

Fransk er som bekendt ubestridt EF's vigtigste sprog og det daglige arbejds-sprog i EF. Engelsk har hverken for søgt eller kunnet gøre fransk rangen stridig.

I relation til eventuelle udvidelser af EF kan det måske have interesse at vide, at kinesisk er modersmål for 700 millioner, engelsk for 275 millioner, spansk for 250 millioner, russisk for 160 millioner, portugisisk for 103 millioner, tysk for 92 millioner og fransk for 56 millioner.

Fra FORBUNDET

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE

afholdt onsdag den 6. oktober 1976.

Lone Christensen var fraværende med anmeldt forfald.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde afholdt den 1. september 1976 godkendtes.

2. Beretning

Forbundet har i cirkulære nr. 17/1976 indkaldt samtlige afdelingsformænd til formandsmøde i Odense, lørdag den 4. december 1976. I skrivelse af 6. oktober er forbundets hovedbestyrelse

indkaldt til ordinært hovedbestyrelsesmøde den 3. december i Odense.

Endvidere er der til afdelingerne udsendt LO beretning for året 1975.

Den 2. september har der fundet arbejdsnedlæggelse sted på Gl. Tap, Carlsberg.

Arbejdsnedlæggelsen blev behandlet på et fællesmøde samme dag med følgende protokollat:

»Ved et fællesmøde dags dato i Bryggeriforeningen behandlede en fra Bryggeriforeningen indgivet klage over, at ca. 21 mandlige medlemmer af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund beskæftiget på dagholdet i Eksportlageret i Odense, lørdag den 4. december 1976. I skrivelse af 6. oktober er forbundets hovedbestyrelse

»Ved et fællesmøde dags dato i Bryggeriforeningen indgivet klage over, at ca. 21 mandlige medlemmer af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund beskæftiget på dagholdet i Eksportlageret i Odense, lørdag den 4. december 1976. I skrivelse af 6. oktober er forbundets hovedbestyrelse

Ved protokollat af 12. august 1975 mellem De forenede Bryggerier og Bryggeriarbejdernes Fagforening aftales bl.a. en nedlæggelse af arbejdsfunktioner svarende til 22½ mand så hurtigt som muligt i forbindelse med successiv indsættelse af halvautomatiske stablemaskiner i eksportlageret. Da man dags dato skulle igangsætte første stablemaskine, erklærede man fra arbejderside i strid med protokollatet, at den skulle bemannes med 3 mand, hvilket ville bevirke, at der ikke ville finde nogen reduktion sted som aftalt.

Sagen forhandlede, og fra arbejderside erkendte man, at arbejdsnedlæggelsen er overenskomststridig og gav tilsagn om at pålægge de strejkende straks at genoptage arbejdet.

Fra arbejderside fastholdt man, at der ved de afsluttende forhandlinger i august 1975 mundtligt var taget forbehold over for bryggeriernes reduktionsplaner vedrørende 22½ mand ved etablering af halvautomatiske stablemaskiner på Carlsbergs eksportlager. Ligeledes blev det fra arbejderside fastholdt, at man klart havde givet udtryk for, at mandskabsreduktioner ikke måtte medføre, at tilbagebleven mandskab blev yderligere belastet.

Fra arbejderside blev det klart tilkendegivet, at der ikke fra arbejderside under forhandlingerne om protokollatet af 12/8 1975 over for bryggeriernes forhandlere blev taget mundtligt forbehold om reduktionstallet vedr. de halvautomatiske stablemaskiner.

Bryggeriernes ledelse har aldrig anerkendt, at ændrede arbejdsformer ikke kan medføre en merbelastning af den enkelte medarbejder. Specielt har bryggerierne ikke accepteret, at medlemmer af Bryggeriarbejdernes Fagforening efter forhandlingerne i august 1975, der medførte betydelige lønforhøjelser, ikke i det daglige arbejde kan merbelastes.

Fra arbejdsgiverside anførte man videre, at man anså det fra arbejderside tagne forbehold over for protokollatet af 12/8 1975 som et brud på den indgåede aftale, i hvilken anledning man tog forbehold om at gøre ansvar gældende over for fagforeningen både for aftalebrud og for medvirken til overenskomststridig arbejdsnedlæggelse, ligesom man tog forbehold om at indbringe sagen som sådan for Arbejdsretten, såfremt arbejdet ikke genoptages den 3. september ved normal arbejdstids begyndelse, med krav om bod og anmodning om hastebehandling.

Fra arbejderside bestrides, at der er tale om aftalebrud eller medvirken til den erkendte overenskomststridige arbejdsnedlæggelse. Tværtimod har man bestræbt sig på at få arbejdet genoptaget hurtigst og har også tilkendegivet at ville fortsætte disse bestræbelser.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING, sign. Frederik Nielsen.

BRYGGERIFORENINGEN, sign. Poul Antonsen.

DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND, sign. Ivar Nielsen.

BRYGGERIARBEJDERNES FAGFORENING, sign. Bent Meyer«.

Den 8. september modtog forbundet skrivelse fra Bryggeriforeningen vedr. arbejdsnedlæggelse på Gl. Tap. Arbejdsnedlæggelsen var nu udvidet til at omfatte 90 mand, og Bryggeriforeningen ønskede i den anledning nyt fællesmøde den 9. september. Dette møde blev imidlertid aflyst, idet arbejdet blev genoptaget den 9. om morgenen efter at der var opnået aftale i sagen.

I forbindelse med ovennævnte arbejdsnedlæggelser er modtaget stævning fra Arbejdsretten til den 16. september. Forbundet møder ikke i Arbejdsretten.

I forbindelse med tidligere klageskrift fra Arbejdsgiverforeningen vedr. Københavns mandlige afdelings bevilninger til de strejkende porcelænsarbejdere har forbundet modtaget stævning fra Arbejdsretten til den 21. oktober; forbundet møder ikke i Arbejdsretten.

I forbindelse med arbejdsnedlæggelsen på Bryggeriet »Odin« i Viborg har forbundet modtaget stævning fra Arbejdsretten til den 21. oktober; forbundet møder ikke.

Fra Arbejdsretten er modtaget udskrift af rettens dom vedr. arbejdsnedlæggelsen i gærkælderer på Carlsberg i august/september d.å. Dommen lyder på kr. 8,75 pr. time de pågældende har deltaget i arbejdsnedlæggelsen.

På D.D.S.F.'s afdeling på Amager nedlagdes arbejdet den 16. september d.å. Baggrunden for arbejdsnedlæggelsen var reducere bemandingen på en af virksomhedens kolonner fra 9 mand til 8 mand, grundet fjernelse af en blæsemaskine.

Sagen behandlede på et fællesmøde den 17. september med følgende protokollat:

SÅ DU ANKER OG GLISTRUP I TV?

Konsekvenserne af Glistrups

»Fremskridts«-politik er beskrevet i bogen:

»FREMSKRIDTPARTIET

- IKKE REALISTISK

- IKKE SYMPATISK«

af **Erling Olsen** og **Robert Petersen**.

Undertegnede bestiller stk. bøger om Fremskridtspartiet a kr. 19,-.

Navn:

Adr.:

Postnr.:

By:

**Sendes til Forlaget SOC,
Magnoliavej 59, 2500 Valby.**

»Ved et fællesmøde dags dato behandlede en fra Foreningen af danske Spiritusfabrikanter Arbejdsgiver-Afdeling modtaget klage over, at et antal brænderiarbejdere den 16. ds. kl. 11.45 på overenskomststridig vis har nedlagt arbejdet hos Akts. De Danske Spritfabrikker, København S.

Sagen forhandlede.

Fra arbejderside erkendte man, at arbejdsnedlæggelsen er overenskomststridig, og man gav tilsagn om at pålægge de strejkende arbejdere at genoptage arbejdet ved normal arbejdstids begyndelse mandag den 20. ds.

Under forudsætning af, at arbejdet påbegyndes ved normal arbejdstids begyndelse mandag den 20. ds. gav man fra arbejdsgiverside tilsagn om at deltage i en lokal forhandling torsdag den 23. ds. kl. 13.00 til behandling af de til grund for arbejdsnedlæggelsen værende årsager.

Fra arbejdsgiverside tog man forbehold om at indbringe sagen for Arbejdsretten med anmodning om hastebehandling, såfremt arbejdet ikke genoptages som ovenfor anført.

København, den 17. september 1976.

DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND, sign. Ivar Nielsen.

DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND, KØBENHAVNS AFD. sign. Bent Embo.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING, sign. Frederik Nielsen.

FORENINGEN AF DANSKE SPIRITUSFABRIKANTERS ARBEJDSGIVER-AFD., sign. Ole Flemming Christensen«.

I forbindelse med nævnte arbejdsnedlæggelse nedlagdes arbejdet på D.D.S.F.'s afdeling i Aalborg. Fællesmødets protokollat lyder som følger:

»Ved et fællesmøde d.d. under medvirken af repræsentanter for nedenstående organisationer behandlede en fra Foreningen af danske Spiritusfabrikanter Arbejdsgiverafdeling indgivet klage over, at et antal medlemmer af Dansk Bryggeri-Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund d.d. på overenskomststridig vis kollektivt har nedlagt arbejdet hos Akts. De Danske Spritfabrikker, Aalborg, i sympati med den hos Akts. De Danske Spritfabrikker, København S., verserende arbejdsnedlæggelse.

Sagen forhandlede, og fra arbejderside erkendte man, at arbejdsnedlæggelsen er overenskomststridig og gav tilsagn om at pålægge de strejkende arbejdere at genoptage arbejdet ved normal arbejdstids begyndelse den 21. ds.

For så vidt arbejdet ikke genoptages som ovenfor nævnt, tog man fra arbejdsgiverside forbehold om at indbringe sagen for Arbejdsretten som hastesag.

København, den 20. september 1976.

DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND, sign. Ivar Nielsen.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING, sign. Frederik Nielsen.

DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND, Aalborg Afdeling.

FORENINGEN AF DANSKE SPIRITUSFABRIKANTERS ARBEJDSGIVER-AFD., sign. Ole Flemming Christensen«.

I samme forbindelse nedlagdes arbejdet på D.D.S.F.'s afdeling i Grenå den 21. september. Fællesmøde blev afholdt den 23. september med følgende protokollat:

» Ved et fællesmøde dags dato under deltagelse af repræsentanter for nedennævnte organisationer behandlede en fra Foreningen af danske Spiritusfabrikanter Arbejdsgiver-Afdeling udtaget klage over, at et antal medlemmer af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund fra den 21. ds. på overenskomststridig vis kollektivt har vægret sig ved at læsse gær hos Akts. De danske Spritfabrikker, Grenå, i sympati med arbejdsnedlæggelsen hos Akts De danske Spritfabrikker København S.

Sagen forhandlede, og fra arbejderside erkendte man, at arbejdsvægringen er overenskomststridig og gav tilsagn om at pålægge arbejderne straks at op-høre med vægringen.

Fra arbejdsgiverside tog man forbehold om at indbringe sagen for Arbejdsretten med anmodning om hastesag, såfremt arbejdsvægringen ikke ophører i overensstemmelse med ovennævnte pålæg. København, den 23. september 1976.

DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND, sign. Ivar Nilsen.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING, sign. Frederik Nielsen.

FORENINGEN AF DANSKE SPIRITUSFABRIKANTERS ARBEJDSGIVER-AFD., sign. Ole Flemming Christensen«.

Der har endvidere været én dags arbejdsnedlæggelse på A/S Danisco's lager i Frihavnen.

Arbejdet er genoptaget overalt, og der pågår lokale forhandlinger om løsning af spørgsmålet.

Mineralvandsarbejdernes afdeling

Under forbundets medvirken er der indgået ny særaftale med Hancock Bryggerierne i Skive vedr. salgsschauførerne i Københavns-området.

Fra Bryggeriforeningen er modtaget skrivelse vedr. det i hovedoverenskomstens § 21, stk. 4, nævnte paritetske nævn.

Der er aftalt møde for det paritetske nævn til den 4. november 1976 i Bryggeriforeningen. Fra forbundets side er det forhandlingsudvalget, der består af Ivar Nielsen, Steen Nielsen, Holger Foss, Lone Christensen og Holger Nielsen.

Nævnets opgave er, som det fremgår af overenskomsten, at forhandle om, hvorledes bestemmelsen om indexregulering af akkorder kan tilpasses det i lov fastsatte princip om ensartet dyrtidsregulering.

Forbundsformanden sluttede sin be-

retning med at beklage den udformning hans udtalelse havde fået i Aktuelt.

Udtalelsen var affattet på en sådan måde, at den kan blive årsag til en intern strid her i huset, hvilket han ikke ønskede. Han var, efter en samtale med Holger Foss, enig i, at kræfterne skal koncentreres til varetagelse af medlemmernes interesser, uanset at han og Holger Foss har hver sin opfattelse og principielle holdning.

Efter et par bemærkninger fra Holger Nielsen og Poul Mathiesen, der begge fandt det positivt med et godt samarbejde, udtalte Holger Foss, at han ikke med sin principielle stilling har besværet hverken forbund eller forretningsudvalg med formandsinitiativets initiativer. Han havde holdt tingene adskilt.

Beretningen godkendtes enstemmigt.

Regnskab

Der forelå regninger for august måned til et beløb på i alt kr. 200.136,86 som godkendtes. Samtidig forelå opstilling over regninger for september måned.

4. Forskellige sager

Forbundsformanden rejste spørgsmålet om lokalforhandlinger forud for hovedoverenskomsten, som det har været praksis i mange år. Forretningsudvalget vedtog, at der rettes henvendelse til Bryggeriforeningen for aftale om særaftaler forud for hovedoverenskomstforhandlingerne.

ORDINÆRT

FORRETNINGSUDVALGSMØDE

afholdt onsdag den 6. oktober 1976.

Lone Christensen var fraværende med anmeldt forfald.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 1. september 1976 godkendtes.

2. Beretning

Kassen har til afdelingerne udsendt følgende cirkulærer:

Cirkulære nr. 19/1976 vedr. forhøjelse af dagpengesatsen ved pristalsregulering pr. 1. september 1976. Cirkulæret indeholder retningslinier for beregning af forhøjelse af individuelle dagpengesatser, der kan forhøjes fra og med 30. august 1976.

Personalia

KØBENHAVN

40 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

26. dec. H. SCHWANENFLÜGEL HANSEN,
Vestermarksvej 7, 2300 S.

40 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

9. dec.: POUL HANSEN,
Ferskenvej 51, st. 2400 NV.

25 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

16. dec.: GUNNAR D. CHRISTENSEN,
c/o Hansen,
Åfløjen 8, 1. tv., 2700 Brønshøj.

16. dec.: KAJ ASKER PEDERSEN,
Ndr. Byvej 13, 4623 Lille Skensved.

25 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

3. dec.: KARL GUSTAV HANSEN,
Priorvej 6, 1. th., 2000 F.

3. dec.: HERTHA JENSEN,
Blåmejsevej 2, 1., 2400 NV.

3. dec.: CHR. LUDVIG KRELL,
Vesterbrogade 106B, 2. tv., 1620 V.

17. dec.: HENRI ANDERSEN,
Sjælør Boulevard 95, 7. th., 2500 Valby.

ODENSE

25 års jubilæum på Albani Bryggerierne

17. dec.: ERIK PETERSEN,
Bjerggade 10, 5000 Odense.

Forbundet benytter lejligheden
til at bringe disse kolleger

en hjertelig lykønskning



Cirkulære nr. 20/1976 vedr. ændring i dagpengesatsen pr. 27. september 1976, hvori meddeles, at den maksimale dagpengesats for andet halvår 1976/77 er beregnet til kr. 194,00. I henhold til arbejdsløshedslovens § 76, stk. 1 og 2 forhøjes medlemsbidraget til arbejdsløsheds-kassen med kr. 2,00 pr. måned med virkning fra 1. oktober 1976.

Cirkulære nr. 22/1976 vedr. månedlig afregning med hovedkontoret. Sammen med cirkulæret er der til afdelingerne udsendt nyt opgørelsesthæfte, samt opstilling over de pr. 1. oktober 1976 gældende kontingentsatser.

Kassen har til medlemmerne udsendt cirkulære nr. 21/1976 vedr. regulering af kontingent til arbejdsløsheds-kassen. Cirkulæret meddeler, at som følge af forhøjelse af dagpengesatsen, forhøjes bidraget til staten i henhold til arbejdsløshedslovens bestemmelser herom med kr. 2,00 pr. måned pr. medlem fra 1. oktober 1976, hvorefter forsikringsbidraget udgør kr. 41,00 pr. måned pr. medlem.

I samme forbindelse meddeles, at der, efter vedtagelse i hovedbestyrelsen, opkræves et administrationskontingent på kr. 10,00 pr. måned i henhold til arbejdsløshedslovens § 77, stk. 1.

Vedtagelsen af dette er sket på baggrund af, at arbejdsløsheds-kassen har opbrugt sin formue, som er anvendt til administrationsudgifter samt nedsettelse af kontingentet til forsikringen, jvf. § 77, stk. 2 i arbejdsløshedsloven.

Fra Arbejdsdirektoratet har kassen modtaget følgende cirkulærer:

Cirkulære nr. 75/76 vedr. betaling for ophold på specialarbejderskoler m.v., i forbindelse med deltagelse i kurser under uddannelsesloven.

Cirkulære nr. 77/76 om ydelse af lån til medlemmer, der anmelder krav for tab af løn m.v. over for Lønmodtagernes Garantifond.

Cirkulære nr. 78/76 vedr. EF-vejledning for vandrende arbejdstagere.

Cirkulære nr. 84/76 vedr. ny bekendtgørelse af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Vejle afdeling

Medlem cpr.nr. 090411-0833 har til Ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen indanket en tidligere truffet afgørelse, ifølge hvilken den pågældende var idømt 3 måneders karantæne for uretmæssig at have oppebåret dagpenge i forbindelse med ferie.

Ankenævnet har i skrivelse af 21. september meddelt, at karantæneperioden er nedsat til 30 dage.

Københavns mandlige afdeling

I sagen vedr. medlem cpr.nr. 080841-2063, der har klaget til Folketingets ombudsmand over en afgørelse vedr. understøttelsesret, er der indgået forlig hvorefter det pågældende medlem har fået udbetalt en erstatning, der svarer til den dagpengesats, der kunne være oppebåret såfremt afkontrolle-ring havde fundet sted i henhold til arbejdsløshedslovens § 57, stk. 2.

Helsingør afdeling

Fra arbejdsformidlingskontoret i Hille-rød har kassen modtaget indberetning om, at medlem cpr.nr. 230555-0380 af Helsingør afdeling har gjort sig skyldig i arbejdsvægring ved at udeblive fra anvist arbejde på Hundested Fryse- og Filetfabrik, med den begrundelse, at der ikke var konstant beskæftigelse. Der er mellem afdelingen og kassen enighed om, at der foreligger et tilfælde af uberettiget arbejdsvægring, hvilket medfører udelukkelse fra understøttelse i tiden 8/9-12/10 1976.

Horsens afdeling

Fra arbejdsformidlingen i Horsens har kassen modtaget indberetning om, at medlem cpr.nr. 080556-1203 af Horsens afdeling har gjort sig skyldig i arbejds-

vægring i to tilfælde ved at udeblive fra anvist arbejde på henholdsvis Ceres Bryggeriet A/S Horsens og Plumrose A/S Horsens.

Der er mellem afdelingen og hovedkassen enighed om, at det pågældende medlem har været selvforskyldt ledig, hvorefter der ikke kan udbetales understøttelse, før der er præsteret uafbrudt arbejde af mindst 5 ugers varighed.

Arbejdsdirektoratet har i skrivelse af 13. september 1976 meddelt kassens hovedledelse, at kassens omregnings-satser for andet halvår af 1976/77, kan godkendes med følgende angivelser:

	Kbh.	Provinsen
Mænd	kr. 45,08	kr. 35,45
Kvinder	kr. 43,91	kr. 35,20

Der har været foretaget ordinært regnskabseftersyn i Horsens, Vejle og Køge afdelinger, hvilket ikke i noget tilfælde havde givet anledning til bemærkninger.

Ifølge den foreliggende skriftlige beretning er der i august optaget 73 mænd og 72 kvinder, ialt 145 medlemmer. Der er udmeldt 20 mænd og 24 kvinder, ialt 44 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af august i København 4628 mænd og 1815 kvinder, i provinsen 2189 mænd og 590 kvinder, ialt 9222 medlemmer.

Den 28. juli var der anmeldt 422 arbejdsløse.

Den 25. august var anmeldt 480 arbejdsløse således:

199 arbejdsløse mænd i København	4,3%	323 mænd 4,7%
124 arbejdsløse mænd i provinsen	6,1%	
82 arbejdsløse kvinder i København	4,5%	157 kvinder 6,5%
75 arbejdsløse kvinder i provinsen	12,7%	
480 arbejdsløse	5,3%	

Indtægten i august har været:

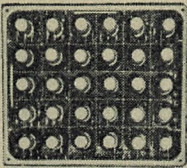
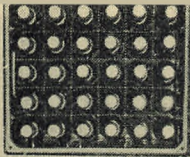
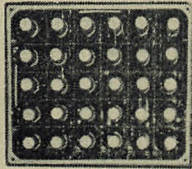
Medlemsbidrag	kr. 360.109,00
Bidragydende	kr. 936,00
A'conto til understøttelser	kr. 700.000,00
Tilbagebetalt understøttelse	kr. 98,00
	<u>kr. 1.061.143,00</u>

Udgiften i august har været:

Understøttelser	kr. 1.916.191,00
Frikontingenter	kr. 864,00
Brankekursus	kr. 1.600,00
	<u>kr. 1.918.655,00</u>

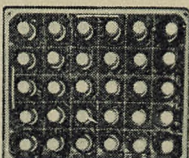
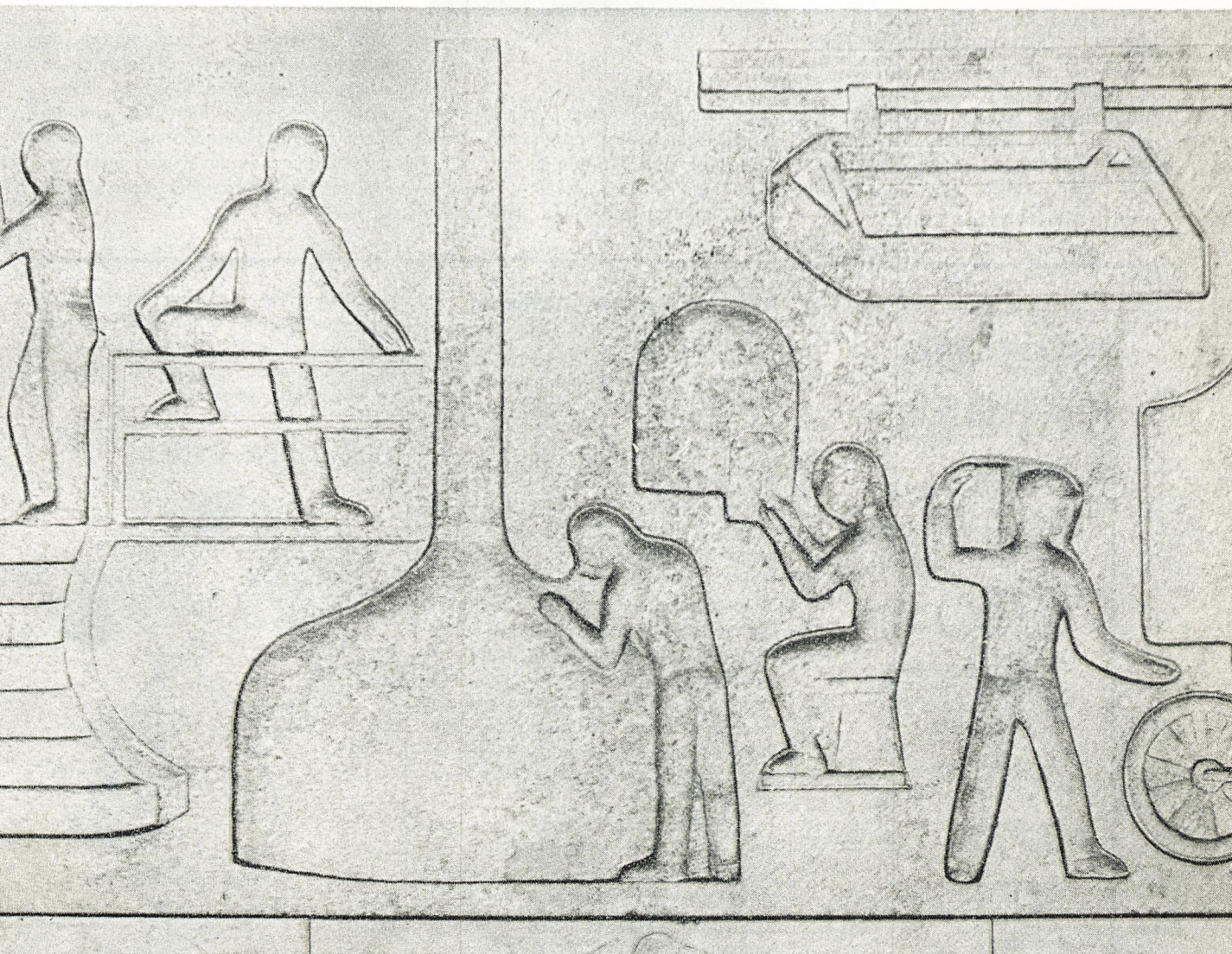
Beretningen godkendtes.

Mødet hævet!



12
DECEMBER
1976

PROP OG KAPSEL



Medlemsblad for
**Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder Forbund**

Marius Madsen

80 år

Fredag den 10. januar 1977 kan vort forbunds tidligere formand MARIUS MADSEN fejre sin 80 års fødselsdag.

Født og opvokset i et arbejderhjem i Odense, hvor søskendeflokken efterhånden blev stor, lærte han tidligt, hvad det betyder, når en familie skal klare sig med en almindelig arbejders ugeløn, og allerede som dreng blev han sendt på landet, hvor han, som han selv siger det, lærte at arbejde.

I 1918 kom han – efter aftjent værnepligt – til Odense Bryggeri, hvor kammeraterne snart opdagede, at her var en ung mand, der havde lyst og energi til at tage fat på at forbedre de kår, man bød arbejderne, og Marius valgtes derfor ind i afdelingens bestyrelse i 1920 og blev i 1923 valgt til formand i afdelingen.



På kongressen i Vejle i oktober 1926 valgtes han som forbundets forretningsfører, og i sin gerning som sådan – tro mod sin tidligste ungdoms idealer – udfyldte han denne plads på en

måde, så han huskes såvel af forbundets medlemmer som af arbejdsgiverne!

Også uden for forbundets rammer har der været bud efter Marius, idet han i otte år beklædte posten som præsident for den Internationale Union af Levnedsmiddelarbejdere, et job som gjorde ham velkendt stort sagt i hele verden, og på unionens kongres i 1961 blev han da også udnævnt til æresmedlem.

Efter 37 års arbejde i forbundet valgte Marius Madsen at fratræde af helbredsmæssige grunde, og han har siden da nydt et velfortjent otium sammen med sin familie og kan opvise mønsterværdige resultater som have-mand i form af en dejlig kolonihave i Ballerup.

Kære Marius, vi takker dig for de mange års indsats i vort forbund og ønsker dig et rigtigt hjerteligt tillykke på 80-årsdagen og udtrykker samtidig håbet om, at helbredet må holde, så at vi endnu i nogle år kan have fornøjelsen at være sammen med dig nu og da!

PROP OG KAPSEL

Medlemsblad
for Dansk- Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Ivar Nielsen (ansvarsh.)
Viktor Søndergaard

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. Fasan 8977

Forbundsformand
Ivar Nielsen

Næstformand
Steen Nielsen

Hovedkasserer
Poul Mathiesen

Sekretær
Viktor Søndergaard

Konsulenter
Erland Petersen
John Pedersen

Lidt at vælge imellem!

Hvis man skulle samle alle ølmærker i verden, kom tallet op på ca. 12.000. I Madrid findes en samling på 8000 flasker – men de er tomme.

*

APROPOS JULEHVIDTØL

Det er egentlig mærkeligt at tænke på, at vor allermørkeste øltype har betegnelsen HVIDTØL, der jo klart antyder øl med lyst udseende. Mange mener, at betegnelsen stammer fra en forkert oversættelse af det tyske »Weizenbier« (hvedøl), men forklaringen ligger i, at hvidtøllet, da det fik sit navn, blev fremstillet af hvidmalt, der virkelig gav øllet en lys farve. Senere gik man over til at brygge det af mørkere malt og anvendte endda farvemalt ved fremstillingen.

Oprindeligt solgte bryggerierne hvidtøllet i ankre, men ankerøllet havde den svaghed, at det ikke kunne pasteuriseres og derfor hurtigt blev surt. I begyndelsen af tyverne begyndte man aftapning på flasker og pasteurisering.

Det herlige, mørke hvidtøl følger de gode, danske traditioner med hensyn til anvendelse af øl i husholdningen. Det er en udpræget dansk skik med hvidtøl til julegrøden – og til grød i

det hele taget – og den danske øllebrød kendes ikke andre steder i verden. Ikke mindst børnene holder af det relativt søde, maltrige øl, der både er sundt og nærende.

ØLHUNDEN MENER ...



Der er ikke noget ved at have ret – hvis man er den eneste, der ved det!

IVAR NIELSEN



25 års jubilæum

På vort forbunds 20. ordinære kongres i Randers i 1951 valgtes IVAR KIRK NIELSEN som sekretær i forbundet med tiltrædelse 2. januar 1952. I den anledning — nu 25 år efter — går de røde flag til tops foran forbundets hus i Lindevangs Allé på årets første arbejdsdag, mandag den 3. januar 1977.

I en alder af 34 år valgtes Ivar Kirk Nielsen som sekretær. Han var allerede godt rodfæstet i bryggeriindustrien, idet han som dreng begyndte på det daværende kooperative bryggeri »Ares« i Århus. Efter lukningen af »Ares« blev Ivar bryggeriarbejder på Ceres Bryggerierne i Århus, hvor han hurtigt gjorde sig bemærket blandt sine arbejdskammerater, hvilket førte til, at han valgtes ind i fagforeningens bestyrelse og senere blev kasserer.

Ivar har sin baggrund i den århusianske arbejderbevægelse, opvokset i et arbejderhjem, hvor grundlaget for hans samfundsopfattelse og livsanskuelse blev et naturligt udgangspunkt for hans faglige og politiske interesse. På dette grundlag valgtes han som sekretær i forbundet.

Ivars arbejde i forbundet blev hurtigt markeret af grundighed, dygtighed og flid. Det udadvendte har vel ikke været hans stærkeste side, men stædigt arbejdende, altid velforberedt, har han hentet resultater hjem til gavn for forbundets medlemmer. Derfor var valget ikke svært for hovedbestyrelsen, da han konstitueredes som forbundsformand i 1963, da Marius Madsen efter 37 års virke afgik på grund af alder.

Årene efter blev ret så dramatiske med store kampe. Først og fremmest bryggeristrejken i 1965; men trods modsætninger i hovedbestyrelsen og blandt forbundets medlemmer blev forbundet — efter at sårene var lægt — atter en stærk, sammentømret organisation, og nye fremskridt blev vundet med Ivar i spidsen. Det er min opfattelse, at følgende linier er helt i overensstemmelse med Ivars egen mening: »Ingen enkelt person gør det alene, forbundsformandens styrke hviler på mange aktive kræfter. Det gælder forbundets hovedbestyrelse, afdelingerne over hele landet, de mange tillidsmænd og sidst, men ikke mindst, de mange aktive kammerater ude på arbejdspladserne«.

Jeg tror, at vi bedst markerer Ivar Nielsens 25 års jubilæum ved at slutte rækkerne tæt bag ham. De kommende overenskomstforhandlinger til foråret vil kræve stor faglig indsats, eller lad mig bruge forbundets gamle, men stadig lige aktuelle motto: »Enighed vor styrke«.

Med disse ord takker vi Ivar for godt lederskab og samarbejde og ønsker tillykke på dagen ved at klippe med de røde faner.

Steen Nielsen.

UDTALELSE

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund's hovedbestyrelse og formænd forsamlet til møde i Odense den 4. december 1976 udtaler følgende:

Mødet vender sig skarpt mod det politiske august-forlig. Det er vor opfattelse, at forligets henstilling om en lønramme på 2 procent er alt for snæver, og at forliget medfører et indgreb i arbejdsmarkedets frie forhandlingsret. Forliget har intet med indkomspolitik at gøre, og må betragtes som et kriseforlig, der giver udtryk for, at det først og fremmest er lønmodtagerne, der kommer til at bære de store byrder ved løsning af landets økonomiske problemer.

Mødet kan ikke acceptere, at kommende kapitalgevinster ene og alene vil tilfalde kapitalejerne.

Forliget er derudover et angreb på vor mangeårige dyrtidsregulering, idet der efter nærmere regler sker en nedfrysning af dyrtidsportioner i ATP-fonden. Forliget løser ikke den katastrofale arbejdsløshed — tværtimod er det vor opfattelse, at forliget har tendenser til at øge arbejdsløsheden.

I forbindelse med den kommende overenskomstsituation advarer vi vore arbejdsgivere mod den igangværende nej-politik. Vi forventer en positiv indstilling hos vore arbejdsgivere, som vi anser for at være betalingsdygtige. Såfremt det ikke bliver tilfældet, må vi forudse ragnarok på vore arbejdspladser.

Forbundet vil som tidligere fremsætte overenskomstkraav, uanset forligets henstillinger, ikke mindst på baggrund af huslejeforhøjelser — prisstigninger på fødevarer samt hele afgiftsbuketten og i øvrigt forligets forringelse af vore økonomiske vilkår. Vore krav koncentrerer om følgende:

1. Reguleringer af vore lønninger med særligt sigte på fjernelse af lønforskellen mellem Københavns og provinsens bryggeriarbejdere.
2. Arbejdstidsnedsættelse til 35 timer om ugen.
3. Stop for alt overarbejde.
4. Arbejdskraft, der ved rationalisering gøres overflødig, må sættes ind til aflastning af de mange krævende pladser i vor industri.

Sluttelig støtter hovedbestyrelses- og formandsmødet alle positive kræfter i arbejderbevægelsen, der vender sig mod den igangværende højredrejning i vort samfund.

ULOVLIGE STREJKER

Der har i den seneste tid været skrevet og sagt meget om de såkaldte ulovlige strejker. Da det især er økonomer, samfundskritikere og journalister, der har behandlet dette emne, og flere af disse kloge hoveder har vist sig uforstående over for de »ulovlige strejker«, skal jeg hermed prøve at forklare de uforstående, hvorfor en arbejder reagerer som han gør. – I visse dele af pressen kan man endog læse, at politiet – ja, så galt militæret – skal sættes ind mod de formastelige arbejdere, der, som det udtrykkes, »undergraver vort demokratiske samfund«.

Hvad er det så, der undergraver dette samfund? Skal man tro på, hvad førstedirektøren i Dansk Arbejdsgiverforening siger, ja, så er det lønhamstring, der er af det onde og undergravende (forøvrigt frit opfundet af Arbejdsgiverforeningen og den borgerlige blok under porcelainsstrejken). »De ulovlige strejker« er en simpel reaktion, der kan føres tilbage til overenskomsten i 1975, hvor regeringen forlængede de gamle overenskomster fra 1973, d.v.s. at vore fagforeninger ikke har haft nogen som helst indflydelse på overenskomsten i 1975. Jeg gad nok se folketingets reaktion, hvis de blev frataget indflydelse på deres egne krav og beslutninger.

Voldsomme reaktionære kræfter – med god hjælp fra regeringen – har siden gjort livet surt for arbejderne med deres evindelige krav om nedskæringer på det sociale område, med et boligforlig, der suger det sidste overskud af lønnen, og det næste blev augustforliget med de berømte 2 % lønfremgang. Skulle der ved et uheld stadigvæk være overskud i lønnen, kan man være sikker på, at prisstigninger fjerner dette.

Samtidig er det beskæmmende at høre statsministeren udtale i TV, at disse strejker er ukloge, at de skader det økonomiske og politiske liv, endvidere at vi må disciplinere os selv, og vi må vise mådehold. Jamen, hvorfor fanden er det altid os, der skal vise mådehold – vi har ikke noget at vise mådehold med. Lad mig erindre om, at samme statsminister i 1971, da han var formand for SID, på deres kongres udtalte: »At der ikke kan føres

indkomspolitik i Danmark, og vi må kræve fuld lønkomensation for de udhulinger af vore lønninger, der finder sted«. (Man har et standpunkt, til man tager et andet!)

Ser vi på den politiske situation, må vi erkende, at vi lever i ulvetider. På højrefløjten står Hartling, kampagneleder Glistrup og endnu en advokat, nemlig Poul Schlütter, parat til at bibeholde ulvetiderne til gavn for kapitalen. På venstrefløjten er man på nuværende tidspunkt impotent, det kniber i allerhøjeste grad med at finde sine egne ben at stå på. Vi har ikke brug for 4 – 5 – 6 eller 7 forskellige ideologiske synspunkter, men en fælles socialistisk holdning, der kan samle arbejderklassen. Marx skrev om den ikke-voldelige revolution, citat: »Arbejderne må en gang erobre den politiske magt for at gennemføre den nye sociale organisation af samfundet, de må omstyrte det politiske system, som opretholder de gamle institutioner, hvis de ikke ligesom de første kristne vil resignere og give afkald på »denne verdens rige«. Men vi indbilder os ikke, at midlerne til at nå dette mål vil være det samme i alle lande. Vi ved, at man må tage hensyn til sæd og skik og til traditionerne i de forskellige lande, og vi benægter ikke, at arbejderne i lande som USA, England og – så vidt jeg kender til forholdene i dette land – også Holland vil kunne nå dette mål ved fredelige midler. Men vi må også være klar over, at voldsanvendelse i nogen tid vil være nødvendig under revolutionen i de fleste lande på fastlandet for at gennemvinde arbejderklassens herredømme.« –

Fra Marx' foredrag for arbejderne i Amsterdam efter 1. Internationales kongres i Haag 1872.

Det er 104 år siden disse ord blev fastslået, at arbejderne føler sig svigtet, og de er stadigvæk meget aktuelle.

På baggrund af dette kan man roligt fastslå, at arbejderne føler sig svigtet, modløsheden har bredt sig i takt med de politiske rævestreger. Arbejdernes egne organisationer – og her tænkes især på LO – har betingelsesløst indordnet sig under augustforliget. ØD er



om ikke opgivet så i hvert fald puttet i dybfryseren, her har man holdt ud-salg af arbejderklassens principper, ja, så er det vel naturligt, at mange arbejdere føler sig trængt op i en krog, og reaktionen er ikke udeblevet. »Ulovlig strejker« (er der noget, der dæmper for de uforstående?) iøvrigt. Dette fantastiske politiske skuespil, der foregår i øjeblikket p.g.a. den igangværende benzinkonflikt. Alle har så travlt med at stoppe strejken, de borgerlige politikere står med store tårer i øjnene og fortæller, hvor synd det er for alle de mennesker, der fryser. Politikerne kan eller vil ikke forstå, at deres asociale politik har gjort det umuligt at leve af en løn på 30 kr. i timen, de er ulve i fåreklæder. Og nu er man på Christiansborg, efter at valgrygterne er taget af, begyndt at forhandle om en stramning af de fagretlige regler. Hvis nogen tror, at arbejdspladserne herefter holder sig i ro, tror jeg de bliver skuffet. Det er nu sådan, at kaster man en boomerang ud, og den fejler sit mål, ja, så kommer den tilbage!

Gevinst hver gang

Overskriften lyder jo nok som en re-kommandørs kalden på en markeds-plads, men er i virkeligheden blot en konstatering af et kursus' forløb, som blev afholdt på Tisvildeleje Badehotel i tiden 6.-7. november 1976 af Mineralvandsarbejdernes Fagforening.

Emnerne var, som i Randers, hoved-overenskomsten og særaftaler samt lønsystemer, emner der var valgt med omhu og forståelse for den aktuelle udvikling. Kurset blev tilrettelagt af vor dygtige og altid veloplagte konsulent-afdeling, og som repræsentant for denne deltog John Pedersen, endvidere deltog Steen Nielsen som underviser.

Bussen med deltagerne ankom lørdag kl. 9. En munter tur fra København var vel overstået, alle var veloplagte, og efter en hurtig indkvartering og en kop kaffe startede dette kursus.

Undertegnede bød alle velkommen og gennemgik programmet for week-end'en, derefter fik John ordet. Første punkt var lønsystemer og deres betydning. Snart var man godt i gang med diskussionen, og den varede resten af formiddagen. Efter middag gik Steen i gang, alt gled, det tegnede godt



detteher, spørgsmålene haglede, og svarene kom hurtigt, alle talte sig varme.

Gruppeopgaverne var også udarbejdet af konsulenterne, det var enkle, men store og vigtige emner. – Disse spørgsmål satte gang i et aktivt gruppearbejde, som må betragtes som et værdifuldt led i den undervisning, der finder sted, alle disse ting taget i betragtning må man konkludere, at spørgsmålene har en meget stor værdi i deres udformning.

Lørdag aften havde vi så kammeratligt samvær, og det er nok noget af

det, som man ikke må underkende på et sådant kursus. Deltagere, der under den tidligere debat måske nok havde været noget tilbageholdende som deltagere i debatten, blev hele verbale akrobater og slog om sig med indlæg. Det gjorde, at man den følgende dag, nemlig søndag, så, at der var nye ansigter, der blandede sig i debatten, derfor må man ikke underkende, at der forefindes sådanne arrangementer på kurser af denne art.

Efter en kort kursuskritik, hvor man især rettede anklage mod den korte tid, der var til disse emner, måtte undertegnede love, at der også fremover vil blive afholdt kurser, gerne delte over større emner, således at der vil blive mulighed for at gå i dybden med disse ting. Derefter var der afslutning ved undertegnede, og jeg vil gerne her endnu en gang sige deltagerne tak for et godt og aktivt kursus. Ikke mindst takket være Steen og John blev dette kursus en succes, og derfor kan jeg kun anbefale andre at gå i gang – for med den hjælp, der stilles til rådighed fra forbundet, kan det kun gå godt. Derfor vil jeg gerne tilslutte mig Randers afdeling og sige: Det giver gevinst hver gang!

Anker Skjødt,
formand

Mineralvandsarbejdernes Fagforening.

Miljøkursus i Aalborg I



Formanden for Aalborg afdeling I
Esther Larsen

Der har i den sidste lange tid været talt og skrevet meget om miljø både i hjemmet og på arbejdspladsen. Derfor vakte det berettiget opmærksomhed, da vor afdelingsformand, Esther Larsen, agiterede for et sådant kursus. En sådan interesse var der for emnet, at hun formåede at samle 29 deltagere til et sådant kursus. Der var kolleger fra både Carlsberg- og Tuborg-depoter med, men dog flest fra Urban.

Vi mødtes på Aars hotel fredag den 26. november kl. 17,30, og allerede fra starten aftalte vi at køre i så få biler som muligt. Da startede allerede det første lille gran af miljø, for alle ville følges ad, så det var en glad og forventningsfuld flok, der mødtes på hotellet.

Den første, vi traf, var en forhenværende kollega, John Frandsen, nu AOF, der tog imod os, fordelte værelser og var synlig glad for at se os. Han havde gjort et godt stykke arbejde for at

arrangere dette kursus, alt var perfekt, lige fra værelser og forplejning til undervisningsmateriale, der manglede intet. Han viste ligeledes 2 film om sikkerhed, og disse blev diskuteret grundigt igennem, og der blev stillet mange spørgsmål. Derefter drak vi aftenkaffe, hvor man diskuterede videre fra bord til bord – grunden var lagt til en dejlig week-end.

Kl. 8,00 lørdag morgen samledes vi til morgenmad sammen med to gamle kendinge, konsulenterne Erland Petersen og John Petersen, som også var der om fredagen, men nu var det deres tur til at give os en forståelse af, hvad miljø er, og der var de på hjemmebane, det vidste de en masse om. Erland startede stærkt med at fortælle, hvad man gjorde og ikke gjorde.

Hvordan det gik til, ved ingen vel rigtigt, men pludselig var vi fordelt rundt i små grupper, der hver for sig diskuterede, og var der noget, der kunne få os ud af busken, så var det

grupperarbejdet. Der kom problemer frem, som man slet ikke forestillede sig kolleger havde, der gik ligefrem konkurrence i sagen, for vi skulle jo bagefter fremlægge det for de andre grupper og til bedømmelse hos Erland, som vi jo gerne ville vise, at vi kunne arbejde med, selv om det meste var nyt for os.

Lørdag sluttede vi kl. ca. 18,00, hvorefter resten af aftenen var forbeholdt kammeratligt samvær, hvor snakken gik livligt, for nu kendte alle hinanden. Det blev en dejlig aften for os alle.

Søndag morgen kl. 8 mødtes vi atter, og kl. 9,00 (d'herrer konsulenter var meget præcise) startede undervisningen påny, hvor John var på kommandobroen og fortalte om den nye miljø-

lov. Vi gik i grupper igen, og der kom mange ting frem, så vi til slut havde forberedt en helt ny miljølov, som vi mente kunne gavne netop vor arbejdsplads.

Til slut en tak til Erland og John, der gjorde denne tur virkelig interessant og lærerig for os på en forståelig måde, så vi alle kunne få noget med hjem.

En tak til Esther, vor formand, der var initiativtager til dette kursus og fik det op at stå.

Kl. 13,30 takkede vi af og drog hver især hjem til vort private miljø, alle en oplevelse rigere og med håbet om, at det, vi lærte, også måtte smitte af på arbejdspladsen derhjemme.

Kurt Kristensen.

A-KASSERNES ÅRSMØDE

Arbejdsdirektøren beklager den lange ekspeditionstid

På det årlige møde med de statsanerkendte A-kasser, som fandt sted den 26. november 1976, beklagede arbejdsdirektør Henry Borreschmidt, at sagernes ekspeditionstid er længere end acceptabelt. De seneste par års store ledighed har gjort, at antallet af sager er steget med 50 procent, uden at der er tilført yderligere arbejdskraft. Udover de konkrete sager vedrørende medlemsforhold og dagpengeret, vægringer m. v., udfører direktoratet sekretariatsopgaver for det såkaldte Trierudvalg, hvor især arbejdet med forberedelse af en A-kasse for selvstændige er meget tidkrævende.

Rekordudbetaling

Den gennemsnitlige ledighed 1975/76 var 11,2 procent mod i 1974/75 7,5 procent. Såvel stigningen i ledighedstallet som i dagpengesatserne har gjort, at dagpengeudgifterne har været 5,1 milliard.

Også medlemstallet har vist stor stigning og var ved regnskabsårets udgang (31. marts) 1.085.000 og pr. 1. oktober 1,2 millioner.

Arbejdskonsulenter til ungdomsledighed

Desværre har mange AF-kontorer måttet beklage, at man ikke har kunnet beskæftige sig med forskellige opgaver på grund af det fortsat store arbejdspress. Især problemerne omkring ungdomsledigheden er der med beklagelse ikke gjort nok ved, men finansudvalget har fornylig givet tilslutning til, at der i en 3-årig periode ansættes foreløbig 10 arbejdskonsulenter, der alene skal beskæftige sig med problemerne vedrørende ungdomsledigheden.

Der er p. t. ca. 1500 personer på beskæftigelsesarbejder, hvoraf ca. 60 procent er under 25 år.

Antallet af kursister på specialarbejderskolerne er stigende, kapaciteten er fuldt udnyttet, og der er ventetider ved mange af skolerne.

Kun 2 procent pladser besættes ikke inden 7 dage

På baggrund af den megen diskussion om, at der med stor ledighed kan være et stigende antal stillinger, som AF ikke kan besætte, har der været foretaget en undersøgelse på 4 AF-kontorer.

Det viste sig, at antallet af ikke besatte pladser kun var 2 procent af det antal pladser, som AF i samme tidsrum var medvirkende til at besætte. I 2/3 af tilfældene var årsagen til, at pladserne ikke var besat, at der ikke var ledige inden for den pågældende branche eller fag.

Bevarelse af dagpenge under kursusdeltagelse

Udover de i perioden skete lovændringer er der sket administrative ændringer, f. eks. ved en udvidelse af reglerne om dagpenge under kursusdeltagelse, idet det er fastslået, at deltagelse i aftenundervisning betragtes som arbejdsløshedskassen og arbejdsformidlingen uvedkommende.

Reglerne er herefter således, at et medlem, der har påbegyndt uddannelse under fuld beskæftigelse, f. eks. på studenter- eller HF-kursus, aftenseminarium eller lignende, vil kunne fortsætte hermed i en ledighedsperiode uden at miste adgangen til dagpenge, forudsat at han eller hun er tilmeldt AF og er aktivt arbejdssøgende på normal måde og villig til at tage eventuelt arbejde uden hensyn til, at det kan hindre uddannelsens fortsættelse.

Det skal ligeledes normalt være uden indflydelse på dagpengeretten, at aftenuddannelse af nævnte art påbegyndes i en ledighedsperiode.

Da det har vist sig, at nogle kurser, f. eks. visse enkeltfagskurser i gymnasie- eller HF-fag, vanskeligt kan indpasses i en periode på ikke over et halvt års varighed, er der efter forhandling med arbejdsministeriet åbnet adgang til – efter vurdering i det enkelte tilfælde – at godkende kurser af indtil et års varighed.

Denne adgang til dispensation er især beregnet for kurser, der er specielt tilrettelagt for ledige eller har et alment udviklende sigte, eller som i øvrigt må anses for beskæftigelsesfremmende.

Arbejdsmarkedsstatistik

Efter arbejdsdirektørens beretning talte afdelingschef Aage la Cour, Danmarks Statistik, om arbejdsmarkedsstatistik.

Den nuværende ledighedsstatistik, der laves ved, at man tæller antallet af ledige om onsdagen, er meget utilfredsstillende, men det har gået meget langsomt med at få gennemført ændringer. Interessen er dog steget

Fortsættes side 13

Et tilbageblik - og et fremtidsønske

interview med forbundets formand

Mandag d. 3. januar 1977 har forbundsformand IVAR KIRK NIELSEN 25 års jubilæum som tillidsmand i vort forbund, og i den anledning har »Prop og Kapsel« stillet ham forskellige spørgsmål



Nye vilkår

Hvordan følte det, da du i sin tid begyndte her i forbundet, var det en stor omvæltning for dig?

– Ja, det var en stor omvæltning. Fra arbejdet på et provinsbryggeri med den beskedne tillidsmandsgering og kassererjobbet som fritidsbeskæftigelse til et »full-time«-job som tillidsmand i forbundet. Det var faktisk først flere dage efter hjemkomsten fra kongressen i Randers, at konsekvenserne af mit valg virkelig gik op for mig.

– Er der noget, du særligt kan huske i den forbindelse?

– Der var stor mangel på lejligheder, og jeg fik forbindelse med Willy Pedersen (forbundets tidligere konsulent, red.), der dengang var formand for Fagforeningernes Boligforening. – Han lovede at hjælpe mig med en lejlighed, og jeg fik meddelelse om, at jeg kunne få en lejlighed i Danalund,

men foruden et indskud på ca. 1.000 kr. var huslejen 120,00 kr. plus 60,00 kr. a'conto for varme. Jeg betalte kun 40,00 kr. pr. måned for min lejlighed i Århus og syntes, det var en formidabel sum, men en henvendelse til forbundet åbnede ikke mulighed for at skaffe nogen anden lejlighed, så jeg tog den, jeg blev tilbudt. – Jeg har da for resten den samme lejlighed endnu.

Fra provinsen til København

– Blev du accepteret i København, for der har jo tit været tale om et modsætningsforhold imellem København og provinsen?

– Jeg synes ikke, der er noget særligt modsætningsforhold mellem København og provinsen, men provinsfolkene føler sig nok noget trykket af københavnernes og de kæmpestore virksomheder i København, og de er derfor mere forbeholdne over for københavnernes. Det samme var vel til-

fældet for mit vedkommende, men jeg har aldrig følt, at jeg ikke blev accepteret.



Følelserne skiftede mellem optimisme og tvivl under strejken i 1965

Ude på »det dybe vand«

– Du blev jo konstitueret som forbundsformand i »utide«, som man siger, hvordan føltes det?

– Der var jo gået elleve år, siden jeg blev valgt, så jeg var fortrolig med arbejdet. Men pludselig at være den, der stod med ansvaret, føltes uægteligt noget beklemmende.

– Hvordan føltes situationen under strejken i 1965?

– Det er egentligt svært at svare på. – Følelserne er så blandede og skifter fra dag til dag. Den ene dag bobler optimismen i en, for den næste dag at vende sig til en lille tvivl om det rigtige i handlingen.

Især var det noget mismodigt at konstatere forkastelsen af det første mæglingforslag efter fire ugers konflikt. Det viste sig jo også, at de sidste fjorten dages konflikt ikke gav nævneværdige ændringer. Men der er ingen tvivl om, at konflikten i 1965 har haft en stor andel i den forholdsvis gode lønfremgang, vi har haft i årene der fulgte – naturligvis kombineret med den gode beskæftigelse.



Det var naturligvis lidt beklemmende at stå med ansvaret

Industriens udvikling – strukturspørgsmål

– Skaber det ikke problemer med den særegne struktur, som forbundet har?

– Det giver naturligvis en uheldig vægtfordeling, når vi har ca. 70 procent af medlemmerne placeret i to afdelinger i København, hvoraf den ene alene har ca. 50 procent af forbundets samlede medlemstal.

Vi kan ikke undlade at tage et vist hensyn til de synspunkter, der fremsættes af repræsentanter for en så stor medlemsgruppe, selv om vi naturligvis ikke altid er enige. – Jeg tror nok, at københavnernes dominans ofte opfattes stærkere i provinsen, end der egentlig er baggrund for.

– Hvordan tror du udviklingen i dansk bryggeriindustri vil forme sig i fremtiden? (Fredericia?)

– Det er noget vanskeligt at spå om, men bortset fra Fredericia tror jeg ikke på nye virksomheder inden for bryggeriindustrien i den nærmeste overskuelige fremtid. Fredericia vil sikkert produktionsmæssigt udvikle sig til storindustri, men med en meget fremskreden teknik, således at det maksimale antal beskæftigede næppe vil komme til at overstige 5–600.

– Vil det medføre strukturændringer og dermed strukturproblemer for forbundet?

– Naturligvis vil det medføre strukturændringer, men dog ikke ret store. Det, at vi vil få 5–600 flere medlemmer i provinsen, behøver da ikke at give anledning til problemer. – Ændringen sker jo ikke lige på én gang, og udbygningen af De forenede Bryggerier i Fredericia foretages med henblik på at tage den nærmeste fremtids merforbrug og ikke med henblik på at overtage noget af den nuværende produktion i København, men yderligere udbygning af produktionsapparatet i København må nok forventes bragt til ophør.

Status quo

– Når du nu ser tilbage på de 25 år i forbundet, hvad glæder du dig så mest over?

– Den økonomiske fremgang, forbundets medlemmer har haft i de forløbne år. Den ligger nok noget over gennemsnittet.

Også den stabilitet, der er blevet

i vor beskæftigelsessituation, er glædelig. Her tænker jeg ikke på den ulykkelige beskæftigelsessituation i det hele taget, men på vor egen situation i almindelighed, hvor den forøgede levestandard har forøget forbruget af



Afskaffelse af arbejdsløsheden vil klare de fleste af vore problemer

drikkevarer og derved skabt et mere konstant forbrug, som ikke indvirker så meget på beskæftigelsen i modsætning til tidligere tiders sæsonsvingninger.

– Når man fejrer jubilæum, er det jo skik og brug, at man får lov til at ønske, hvad er dine ønsker for fremtiden?

– Først og fremmest en genopretelse af den fulde beskæftigelse. Arbejdsløshed er noget af det værste, et almindeligt sundt og raskt menneske kan komme ud for. – Jeg har selv som ung nygift prøvet at gå arbejdsløs, og det er en situation, man aldrig glemmer. – Med afskaffelse af arbejdsløsheden forbedres hele vor økonomiske situation og dermed også håb om mere stabile politiske forhold i landet!

Der er reception i huset den 3. januar kl. 10–12.

„CERES“ Samarbejdsudvalget på studierejse i Sovjet



Rapport fra fællestillidsmanden Aage Holm

Deltager i samarbejdsudvalgets rejse – fællestillidsmand Aage Holm – har givet følgende maleriske beskrivelse af Sovjeturen:



Når man skal beskrive en rejse på få sider, er det meget svært at beskrive alt – en rejse der for de fleste deltagere nok var deres største oplevelse.

Vi havde fra rejseselskabet Globetrotter en svensk dame, fru Anne-Marie Pihl fra Malmø, der var guide under hele rejsen.

Ved ankomsten til Leningrad blev vi modtaget af vor Leningrad-tolk, Maria. Under busturen ind til vort hotel, et nyt hotel ved navn »Leningrad«, fortalte Maria lidt om Leningrad, der er Sovjetunionens næststørste by med 3,7 mill. indbyggere. Byen blev grundlagt 1703 af Peter den Store og hed da Sct. Petersburg, fra 1914 til 1924 Petrograd. Efter Lenins død i 1924 besluttede man at opkalde byen efter Sovjetstatens grundlægger, og som alle ved, startede revolutionen i Petrograd i 1917, hvor matroserne fra Kronstad ved hjælp af krydseren »Aurora« stormede vinterpaladset. Maria fortalte også gribende om de 900 dage, Leningrad var omringet af de tyske tropper under 2. verdenskrig.

Søndag den 5. september var vi på sightseeing i Leningrad. Vi så krydseren »Aurora«, der lå forankret i Nevafloden lige over for vort hotel.

Vi var ved Vinterpaladset, som er sammenbygget med Eremitagemuseet,

som vi besøgte. Det er et af verdens mest besøgte museer. Samlingerne er umådelig rige og omfatter malerier og skulpturer fra alle tider, arbejder i guld, sølv og ædelstene. Skal man fremhæve nogle ting af denne rigdom, vil det blive ret vilkårligt. Den samlede rundgang i alle museets rum udgør 20 km, så vi kunne godt bruge nogle dage til det.

Om aftenen var vi i et kulturpalads for at se underholdning med russiske folkedanse og sange fra de 15 sovjetrepublikker – en meget stor og festlig oplevelse.

Mandag d. 6. september sightseeing til Petershof (Petrodvorets), Peter den Stores sommerpalads, en times kørsel fra Leningrad, beliggende ved den Finske Bugt. Fra slottet ned til havet ligger en park, der i dimensioner kan måle sig med Versailles, og dens hovedattraktion er den kolossale kaskade med talrige forgyldte springvandsfigurer, som vi overværede med musik fra højttalere. Vi gik ned gennem parken, hvor vi gik gennem et par spøgefulde springvand, der træder i funktion, når man træder på særlige brosten, hvorefter man bliver drivvåd. I alt er der ved slottet 129 springvand. Derefter så vi Peter den Stores »Plaisir« slot, som ligger helt ud til havet.

Om eftermiddagen blev vi delt – nogle gik på privat sightseeing i Leningrad, andre besøgte Peter Pauls fæstning, der blev bygget i 1703. Om aftenen var vi i Mali teatret og se en ballet, »Ganaja«.

Tirsdag den 7. september tog vi afsked med vor Leningrad-tolk, Maria, og fløj til Moskva, hvor vi landede ca. kl. 13,00. – Vi blev modtaget af vor Moskva-tolk, Sonja. Efter en times buskørsel kom vi til vort hotel i Moskva, »National«, hvorfra der var udsigt til den Røde Plads.

Moskva er første gang nævnt i historien år 1147. Byens grundlægger var fyrst Jury Dolgeruky. Byens fødselsdag, mener man, er 4. april. Moskvas indbyggertal er på 7,7 millioner.

Om aftenen var vi i det store kongespalads i Kreml og se Bolshoi-balletten opføre en opera-ballet. Der var plads til 6000 mennesker i salen.

Onsdag den 8. september besøgte vi en mineralvandsfabrik i Moskva. Fabrikken producerede 20 forskellige drikkevarer uden alkohol. Ved tappekolonnen, der var i drift, var det kvinder, som passede maskinerne. Der blev tappet på denne kolonne 140.000 fl. pr. dag. Maskinerne var fra forskellige lande.

Efter rundvisningen blev der serveret smagsprøver, bl. a. pæredrik, æblemost og kvas. Kvas er en russisk nationaldrik fremstillet af brød og vand og forskellige bakterier. Alle steder på



Moskva Universitet

gaderne kunne man også se automater, hvor sovjetborgere kunne læse kagen med kvas, der smagte af rugbrød (maldrik).

Om eftermiddagen var vi på rundtur i Moskva. Vi så bl. a. det store stadionområde, hvor Moskva-Olympiaden skal holdes i 1980. Vi så det store universitetsområde, hvor over 50.000 studerende fik undervisning. Området var selvstændigt byområde og styrede sig selv.

Om aftenen kørte nogle af deltagerne en tur i Moskva Metro, som er meget imponerende. De fleste stationer er bygget af marmor og udsmykket med kunstværker og skulpturer.

Torsdag den 9. september var vi på besøg på Malakoli Mælk. Firmaet består af 5 fabrikker, og der bliver lavet



Besøg i den gamle museumsby Suzdal

125 forskellige mælkeprodukter, ialt 720 tons pr. døgn. Nogle af maskinerne er svenske.

Der produceres i flasker, trekantede papkartoner og i papkartoner ligesom dem, vi selv får mælk i. Vi smagte på produkterne, som alle var topkvalitet. Der var også mange forskellige slags smøreoste, især var der en ost med chokoladeovertræk, som alle deltagerne var meget begejstret for.

Efter mejeribesøget tog vi opstilling i den lange kø til »Lenins mausoleum«, hvor vi så Lenins balsamerede legeme ligge belyst i en glasdækket kiste. Bag mausoleet var der en fælles grav for de under revolutionen faldne helte og en række grave med buste og gravstene, bl. a. Stalin, Gagarin og enkelte udenlandske kommunister.

Om eftermiddagen besøgte vi den permanente udstilling for USSR's økonomiske fremgang, et område på 216 hektarer med 78 store pavilloner og 300 mindre bygninger. Vi så en udstilling med sputnik'er og de sidste nye raketter samt den raket, Gagarin blev sendt rundt om jorden i.

Fredag den 10. september var vi på rundtur i Kreml, hvor vi så utallige kirker og et skatkammer med våben og brugs- og beklædningsgenstande, gamle guld- og ædelstensgenstande fra zarernes tider. Vi så verdens største klokke, der vejede 200 tons, den har en diameter på 5,85 m, en højde på 6,14 m. Et brudstykke af klokken var sprængt fra, og dette stykke vejede

11,5 tons. Vi så Zarkanonen, der vejer 40 tons, har en længde på 5,34 m og en kaliber på 890 mm. Der har aldrig været skudt med den, da udregningerne viste, at den ville springe i luften ved første skud.

Da vi boede lige over for den ukendte soldats grav med den evige flamme, var vi også nogle gange dér. Det var meget gribende at se brudeparrene altid stoppe op, og bruden lægge sin brudebuket ved graven, og man kunne knibe en tåre, når man så en gammel kvinde eller mand grædende lægge en blomst på den ukendte soldats grav. Så kom man til at tænke på, at de russiske tab under krigen var 4 gange Danmarks befolkning, ialt 20 millioner døde.

Lørdag den 11. september forlod vi Moskva og kørte med bus til Vladimir og Suzdal, hvor de sidste 2 dage skulle tilbringes. De to byer er gamle museumsbyer med mange gamle klostre og kirker samt gamle blokhusbygninger.

Mandag den 13. september stod vi op kl. 05,00 dansk tid. Vi kørte til Moskva, hvor vi sagde farvel til vor tolk, Sonja. Vi mellemlandede i Stockholm, sagde farvel til vor svenske guide, og vi var på Århus Banegårdsplads kl. 23,30.

Det var en meget interessant og oplevelsesrig studietur, som deltagerne aldrig vil glemme.

Hvorfor skal vi betale med vores sikkerhed?

Formanden for Forbrugerrådet, Dorte Bennedsen, medlem af Folketinget, foreslår, at producenterne får pålæg om opfyldelse af sikkerhedskrav til de fremstillede varer.

Det er forbasket svært at være forbruger i dag. Vi lever i en verden, hvor tingene vælter ind over os i et tempo og omfang, som gør det umuligt at følge med.

For bare en generation siden var det anderledes. For 30-40 år siden var forholdet mellem mennesker og de ting og hjælpemidler, de havde, sådan, at tingene var ældre end menneskene.

Det betød, at vi kendte de ting, vi brugte, vi fik erfaringer om deres egenskaber fra vores hjem og opvækst. Og



de nye produkter kom ikke i et hurtigere tempo, end at vi kunne nå at følge med, kunne nå at få erfaringer med deres egenskaber. I dag er situationen lige omvendt.

Som forbrugere og købere står vi usikre og svage, fordi vi ikke har den fornødne viden og oplysning. Vi må blindt stole på, at tingene opfylder vores behov.

Rimelige krav til vareudbudtet

Dette rejser en lang række problemer for os som forbrugere, hvoraf det vigtigste og alvorligste så afgjort er problemet om vores sikkerhed. Som samfundet er indrettet i dag, har vi ingen indflydelse på, hvad det er, som produceres, og derfor heller ingen indflydelse på, om produkterne er rimeligt sikre, når de anvendes til det brug, de er købt til. Det kan ikke være rimeligt, at styrthjælmen til knallertkøberen har omtrent samme slagstyrke som en æggeskal, at redningsvesten ikke kan bære oppe, men snarere virker som en brosten, og at bilen har alvorlige fejl ved styretøjet.

Kort sagt: Det må være et rimeligt krav, at de varer, vi køber, også kan anvendes til det, de er tænkt, uden at vi sætter liv og helbred på spil! Og her er det ikke tilstrækkeligt, at vi har fået forskellige klagemuligheder.

Forbrugerrådet presser på

Forbrugerrådet har i en årrække arbejdet med spørgsmålet om farlige produkter. Vi bragte problemet op i forbrugerkommissionen, og en enig kommission – også erhvervslivets repræsentanter – bakkede vores krav om

Gæring – Afklaring

Alle unge tørster efter et eller andet, de kan gå ind for med liv og sjæl. Når de bliver voksne, nøjes de med at tørste. Brendan Behan.

Lønstatistikken for april kvartal 1976

Uddrag af Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik

Område og kategori	Antal arbejdere pr. 30/6 1976	Akkord-timer i % af samtlige timer	Gennemsnitlig timefortjeneste			Forskellige tillæg heraf			Feriepenge og søgneheelig-dagsbeetaling	Fortjeneste i alt ekskl. overtidstillæg april kvartal		
			akkord-løn	tidløn	til-sammen	i alt	overtids-tillæg	hold-drifts-tillæg				
											1976	1975
Hovedstaden:												
Bryggeriarbejdere, mænd	4310	93	46.05	37.98	45.46	325	32	258	609	54.80	54.48	48.07
Samtlige ikke-faglærte mænd	33057	41	40.21	33.13	36.03	183	77	78	473	42.59	41.82	37.55
Hovedstaden:												
Bryggeriarbejdere, kvinder	1671	98	44.15	40.26	44.08	341	7	305	594	53.43	53.36	47.88
Samtlige ikke-faglærte kvinder	14733	38	36.22	29.87	32.28	74	9	55	413	37.15	37.06	32.94
Provinser:												
Bryggeriarbejdere, mænd	1098	62	37.51	31.99	35.39	173	62	96	464	41.76	41.14	35.98
Samtlige ikke-faglærte mænd	92382	31	35.50	30.08	31.77	146	75	57	415	37.38	36.63	32.73
Provinser:												
Bryggeriarbejdere, kvinder	438	65	37.21	31.43	35.19	150	20	124	459	41.28	41.08	36.44
Samtlige ikke-faglærte kvinder	31843	37	31.25	27.53	28.92	64	9	49	369	33.25	33.16	29.28

lovgivning på dette område op. Vi har nu henvendt os til handelsministeren og bedt ham om snarest muligt at fremsætte et lovforslag om produktsikkerhed. Tanken er, at en sådan lov skal give ministeren mulighed for at stille krav om, at varer, der kan få betydning for vores sikkerhed og helbred, kun må sælges, hvis de opfylder visse krav i sikkerhedsmæssig henseende, som f. eks. at styrthjælmen skal kunne holde til, at manden slår hovedet i asfalten!

Problemerne må løses nu!

Men netop fordi udvalget af varer er så uoverskueligt, er det ikke nok, at handelsministeren får denne mulighed for at stille krav til producenterne. Handelsministeriet kan nemlig lige så lidt som forbrugerne overskue hele markedet. Og derfor må vi have en særlig myndighed, et tilsyn, som i forbrugernes interesse kan overvåge markedet. Dette tilsyn skal dels være mi-

Arbejdsdirektøren . . .

på grund af beskæftigelseskrisen, og man sigter nu mod en løsning som den, der køres i ARKE-statistikken, og som er et biprodukt af dagpengebe-
regningen og viser helt nøjagtigt, hvor mange ledige timer, der har været i den pågældende uge.

Der er nu så mange kasser tilsluttet ARKE, at det er realistisk at tale om aflevering af basisoplysninger fra et EDB-materiale, og så må man som en overgangsordning finde en løsning for de A-kasser, der ikke anvender EDB.

På en forespørgsel svarede Aage la Cour meget kontant, at Danmarks Statistik ikke udleverer CPR-numre eller navne, men kun et samlet antal, f. eks. vil det være nyttigt for den enkelte kommune at vide, hvor mange ledige der er inden for området, eventuelt aldersfordeling, men der vil aldrig fra Danmarks Statistik udgå oplysninger, således at man kan se, hvem der er ledig.

Carl Stisen.

nisteren behjælpelig med at få stillet de relevante sikkerhedskrav til varerne og dels skal det have myndighed til at kunne gribe ind og forbyde salg af en farlig vare. Vi oplever gang på gang problemer, som kræver en øjeblikkelig indsats, og som ikke bør afvente, at man får udarbejdet generelle regler.

Man har allerede en sådan ordning i Sverige. Ja, man har den endog i USA, som jo ellers ikke kan beskyldes for at være særlig langt fremme, når det drejer sig om forbrugerbeskyttelse. Det er på høje tid, at vi får problemet løst her i landet.

Fra Forbundet

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE

afholdt
onsdag den 3. november 1976.

Ivar Nielsen var sygemeldt.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 6. oktober 1976 godkendtes.

2. Beretning

Forbundet har til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 18/1976 vedrørende lønregulering pr. 1. november 1976 med kr. 0,40 pr. time i henhold til overenskomstens § 2. Endvidere er der til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 19/1976 angående refusion af arbejdstab ved kursusdeltagelse.

Forbundet har fra dr. Ole M. Jensen modtaget en skrivelse, hvori der inviteres til et møde den 10. november angående den presseomtale, der har været om undersøgelserne vedrørende en eventuel forbindelse mellem endetarmskræft og øldrikning. I mødet vil såvel repræsentanter fra forbundet som fra Bryggerforeningen deltage.

Forbundet har i brev af 12. oktober anmodet Bryggerforeningen om en fornyelse af aftalen om retningslinjer for de kommende overenskomstforhandlinger. Der er aftalt møde med Bryggerforeningen desangående til d. 4. november.

Hobro afdeling

I forbindelse med udsendelse af et »åbent brev« til DDSF's direktion vedrørende den planlagte flytning af DDSF's afdeling i Hobro til Aalborg, har der med forbundets medvirken fundet en drøftelse sted mellem repræsentanter for Fællesorganisationen og

byrådet samt afdelingsformanden i Hobro, med handelsminister Per Hækkerup, hvorunder man diskuterede eventuelle muligheder for at bevare virksomheden i Hobro.

Viborg afdeling

Der er modtaget udskrift af Arbejdsrettens retsbog vedrørende klagen af 31. oktober 1976 angående arbejdsnedlæggelse på bryggeriet »Odin«, Viborg.

Sagen er optaget til dom, der afsiges den 4. november 1976.

Københavns mandlige afdeling

Fra Arbejdsretten er modtaget udskrift af retsbogen vedrørende klage af 31. august 1976 angående støtte til de strejkende på Den kongelige Porcelainsfabrik A/S.

Sagen er udsat til yderligere forberedelse og eventuel domsforhandling den 18. november 1976.

Brænderiarbejdernes fagforening

Fra Arbejdsretten er modtaget stævning til at give møde den 11. november 1976 angående en arbejdsnedlæggelse på DDSF's afdeling i København den 16. september 1976.

I forbindelse med denne sag forelå der et protokollat af 13. oktober fra forhandlinger, der var ført efter konflikten, og som indeholder aftale om en ændret fordeling af visse arbejdsopgaver, samt en række ændringer i bestående lokalaftaler.

Svendborg afdeling

Afdelingen har i brev af 22. oktober meddelt, at Tommy Petersen er afgået som formand, i stedet er valgt Aage Jensen.

Silkeborg afdeling

Afdelingen har i brev af 21. oktober meddelt, at Peter Graversen er fratrådt som formand, idet han pr. 1. oktober er tiltrådt en stilling som konsulent i LO. Som ny formand er valgt Benny Borke.

I forbindelse med Peter Graversens fratreden, sker der også ændring i forbundets hovedbestyrelse, idet Harly Didriksen, Randers, indtræder i hovedbestyrelsen som Peter Graversens afløser.

Aalborg afdeling II

Forbundet har modtaget meddelelse om, at Jens V. Giehm er afgået som afdelingsformand og efterfølges af Svend Nielsen.

I brev af 14. oktober har Bryggeriforeningen bekræftet en aftale om, at der den 4. november afholdes møde i Bryggeriforeningen i Det paritetiske Nævn i henhold til § 4 i lov om forlængelse af kollektive overenskomster af 11. marts 1975.

Forbundet repræsenteres på mødet af det nedsatte forhandlingsudvalg.

Københavns mandlige afdeling

Fra afdelingen forelå til orientering for forbundet en materialesamling, som var forelagt folketingets arbejdsmarkedsudvalg den 27. oktober. Materialet omhandlede bekæmpelsen af støjrproblemerne på bryggerierne, og i forbindelse med forelæggelsen var der for arbejdsmarkedsudvalget afspillet et lydband til illustration af den nuværende støj. Formålet med mødet var at henlede opmærksomheden på, at afdelingen forventede, at man fra lovgivningsmagtens side udfoldede større bestræbelser på at nedsætte støjgrænsen fra de nuværende 90 dB(A).

Fra afdelingen forelå yderligere en række aftaler, som toges til efterretning. Det drejede sig om følgende:

a) Aftale vedrørende pasning af transportører mellem crowner og pasteuriseringsapparat på kolonne M-1, Tap Nord, Tuborg.

b) Aftale vedrørende ekstraordinær ydelse til salgsschauffører, der har kørt i Carlsbergs indenbys afdelings distribution med Carlsberg Kurvand den 1. juni. Ydelsen udgør kr. 12,50.

c) Aftaleakkord vedrørende bryggeriarbejdere på Vitamon, Tuborg.

d) Aftale vedrørende ekstrahjælp til spidsmand på kolonne M-1, Tuborg.

e) Aftale vedrørende løn til jobtrænere, der fra 5. juli 1976 er forhøjet til kr. 44,00 pr. time.

f) Aftale vedrørende mandskabet i besøgslokalerne på Carlsberg, hvis basisakkord herefter vil være kr. 18,10 pr. time, med et sikkerhedsnet på kr. 16,57 pr. time.

g) Aftale vedrørende arbejdstøj på Tap Syd, Tuborg, hvori fastsættes, at det faste betjeningsmandskab ved Stork-flaskerømmet samt ved depalle- og palleanlæg fremtidig får udleveret 2 sæt arbejdstøj pr. år.

Odense afdeling

I forbindelse med adskillelse af øl- og vandsalget på Carlsberg depotet i Odense har der med forbundets medvirken været ført en række forhandlinger, ligesom forbundets konsulentafdeling har foretaget undersøgelse af distributionen.

Forhandlingerne resulterede i, at der er oprettet overenskomst med Carlsberg mineralvandsdepot, og at en prøveordning på Carlsbergs øldepot er forlænget uden mandskabsreduktion.

Der forelå invitation fra det østrigske levnedsmiddelarbejderforbund til at sende to repræsentanter til dette forbunds kongres i dagene 25.-28. maj 1977 i Wien. Gerda Nielsen og Viktor Søndergaard deltager.

Til beretningen:

Angående spørgsmålet om flytning af DDSF's afdeling i Hobro udtalte Holger Foss, at situationen i forbindelse med drøftelserne med Per Hækkerup var karakteristisk ud fra den betragtning, at når den socialdemokratiske byrådsrepræsentant fra Hobro har rejst problemet over for ministeren, så har Aalborgs socialdemokratiske borgmester sandsynligvis frydet sig ved tanken om, på lokalpolitisk plan, at kunne opnå anerkendelse for at skaffe flere industrier til byen, uanset hvilke miljøproblemer der eventuelt ville være forbundet med det.

Angående mødet i det paritetiske nævn var han uden forbehold enig i, at den automatiske akkordregulering ikke kan afgives, og at situationen med hensyn til forhandlinger om dette spørgsmål må følges meget nøje.

Vedrørende støjrproblemerne sagde Holger Foss, at grunden til, at afdelingen havde rejst disse over for folketingets arbejdsmarkedsudvalg var, at De forenede Bryggerier i løbet af kort tid ville kunne påberåbe sig, at lovens krav om nedsættelse af støjgrænsen til 90 dB(A) var opfyldt, og at man derefter sandsynligvis ikke ville flytte dem nedad på frivilligt grundlag.

I øvrigt er vi optimister, sagde han, idet arbejdsmarkedsudvalget efter hans opfattelse havde modtaget afdelingens henvendelse på en positiv måde, og vi vil fortsætte med at rette henvendelse til udvalget, når vi mener det er hensigtsmæssigt, idet vi er af den absolutte opfattelse, at betingelserne for en revision af bestemmelserne vedrørende støjgrænser i rigelig grad er opfyldt.

I forbindelse med spørgsmålet om pallestablemaskinerne på Carlsberg oplyste Holger Foss, at der nu forelå en lægerapport om det pågældende arbejde, og at denne viste, at der opstod sygdom af såvel psykisk som fysisk art i forbindelse med arbejdet, og afdelingen kunne derfor ikke fravige sit hidtidige standpunkt, at genoptage arbejdet under de tidligere eksisterende forhold.

Lone Christensen gav udtryk for enighed i spørgsmålet om forhandling af den automatiske akkordregulering i det paritetiske nævn.

Steen Nielsen kommenterede kort sagen om DDSF's Hobro afdeling og Københavns mandlige afdelings henvendelse til folketingets arbejdsmarkedsudvalg angående støjgrænser.

Beretningen vedtoges med de faldne udtalelser.

3. Regnskab

Der forelå regninger for september måned til et samlet beløb på kr. 229.595,06, som godkendtes. Samtidig forelå en opstilling over regninger for oktober måned.

4. Forskellige sager

Holger Foss oplyste herunder, at afdelingen havde forlangt en forhandling med De forenede Bryggerier vedrørende afspadseringsaftalen, og at forhandlingen skulle finde sted den 5. november med deltagelse af samtlige tillidsrepræsentanter. Årsagen var, at det var konstateret, at medlemmerne i mange tilfælde blev nægtet afspadsering, når der blev fremsat ønske om det, samtidig med, at det kunne konstateres, at der var mangel på mandskab!

De forenede Bryggerier havde til kravet om forhandling givet udtryk for, at salget var faldende og at der i realiteten var en overflødig mandskabsstyrke på 200 mand, men at tidspunktet for en forhandling om arbejdsfordeling måske var kommet!

Holger Foss sluttede med at sige, at en sådan indstilling hos arbejdsgrupperne talte for sig selv.

Mødet hævet.

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE i arbejdsløsheds-kassen

afholdt

onsdag den 3. november 1976.

Ivar Nielsen var sygemeldt.

1. Forhandlingsprotokollen

Forhandlingsprotokollen fra ordinært forretningsudvalgsmøde den 6. oktober 1976 godkendtes.

2. Beretning

Fra Arbejdsdirektoratet har kassen modtaget følgende cirkulærer:

Cirkulære nr. 96/76 vedrørende fremmøde på arbejdsformidlingskontorerne af arbejdsløshedskassemedlemmer, der måtte blive ledige som følge af virksomheders lukning omkring jul og nytår 1976/77. – På grundlag af dette har kassen til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 23/1976 med orientering om ovennævnte forhold.

Cirkulære nr. 95/76 vedrørende dagpengeberegningen i tilfælde, hvor der holdes resterende feriedage. – Foranlediget heraf har kassen til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 24/1976 indeholdende retningslinier for beregning af dagpenge i tilfælde, hvor et medlem, der ikke har optjent tilstrækkelig ferieret, melder sig ledig som arbejdssøgende i forbindelse med en virksomheds ferielukning.

Cirkulære nr. 92/76 vedrørende ledige arbejdsløshedskassemedlemmers kontakt med arbejdsformidlingskontorerne efter kortvarige arbejds-, ferie- eller sygeperioder, som er ophørt før et medlems ordinære fremmødedag.

Således foranlediget har kassen til afdelingerne udsendt cirkulære nr. 25/1976, hvori oplyses, at arbejdsperioder, ferieperioder eller sygeperioder, som påbegyndes og afsluttes inden for tidsrummet mellem to ordinære mødedage, ikke medfører, at det ledige medlem skal give ekstra møde på arbejdsformidlingskontoret.

Cirkulære nr. 90/76 vedrørende udbetaling af dagpenge under kursusdeltagelse.

Cirkulære nr. 91/76 vedrørende Ankenævnets afgørelse af spørgsmålet om idømmelse af karantæne til ledige dagpengeberettigede medlemmer, der har undladt at oplyse om udbetaling af feriepenge.

Arbejdsdirektoratet har yderligere til kassen fremsendt arbejdsministeriets cirkulære af 7. september 1976 vedrørende arbejdsmarkedsnævn.

Københavns mandlige afdeling

Kassen har fra AF-kontoret i København modtaget indberetning om, at medlem af Københavns mandlige afdeling, cpr. nr. 030153-1923 var udeblevet fra anvist arbejde hos Nyt Nordisk Forlag, Njalsgade 21, 2300 København S., efter telefonisk at have meddelt den pågældende arbejdsgiver, at han havde fået andet arbejde.

Kassens hovedledelse har, efter indhentede oplysninger i afdelingen, over for Arbejdsdirektoratet indstillet, at der i henhold til arbejdsløshedslovens § 63 ikke gøres indgreb i medlemmets ret til at oppebære dagpenge.

Der har været foretaget regnskabs- eftersyn i følgende afdelinger: Skælskør, Slagelse, Kalundborg, Holbæk,

Ringsted og Næstved. Det var i forbindelse med eftersynet for Kalundborg afdelings og Næstved afdelings vedkommende konstateret, at forbundslovens § 11, stk. c og f, ikke var opfyldt, og det er pålagt afdelingerne at regulere kontingentet med et passende beløb ved førstkommande generalforsamling.

Ifølge den foreliggende skriftlige beretning er der i september optaget 41 mænd og 9 kvinder, ialt 50 medlemmer.

Der er udmeldt 0 mænd og 50 kvinder, ialt 50 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af september i København 4694 mænd og 1775 kvinder, i provinsen 2205 mænd og 589 kvinder, ialt 9263 medlemmer.

Den 25. august var anmeldt 480 arbejdsløse.

Den 29. september var anmeldt 715 arbejdsløse således:

297 arbejdsløse mænd i København	5,9 %		
171 arbejdsløse mænd i provinsen	7,9 %	468 mænd	6,5 %
113 arbejdsløse kvinder i København	6,4 %		
134 arbejdsløse kvinder i provinsen	22,8 %	247 kvinder	10,5 %
715 arbejdsløse	7,5 %		

Indtægten i september har været:

Medlemsbidrag	kr. 373.265,00
Bidragydende	kr. 996,00
A'conto til understøttelser	kr. 2.000.000,00
	<hr/>
	kr. 2.374.261,00

Udgiften i september har været:

Understøttelser	kr. 3.256.009,00
Frikontingenter	kr. 1.287,00
Branchekursus	kr. 10.230,00
	<hr/>
	kr. 3.267.526,00

Beretningen godkendtes.
Mødet hævet.

Personalia

KØBENHAVN

25 års jubilæum på Tuborgs Bryggerier

25. januar: AKSEL E. PEDERSEN
Øster Søgade 52, 1., 2100 Ø.

25 års jubilæum på Carlsberg Bryggerierne

3. januar: LEIF JENSEN
Vængemosevej 7, 2650 Hvidovre

7. januar: SVEND HERTEL NIELSEN
Banevolden 4, 2630 Tåstrup

Forbundet benytter lejligheden
til at bringe disse kolleger

en hjertelig lykønskning



Hovedbestyrelsens adresser

Forbundsformand Ivar Kirk Nielsen, Bavnevej 2, 1.,
2650 Hvidovre. Telf. (01) 78 32 14.

Næstformand Steen Nielsen, Jægerbuen 22, 1.,
2635 Ishøj. Telf. (02) 73 84 82.

Hovedkasserer Poul Mathiesen, Ringparken 4, 2.,
4000 Roskilde. Telf. (03) 35 71 88.

Sekretær Viktor Søndergaard, Støden 3, 2.,
4000 Roskilde. Telf. (03) 35 88 63.

Holger Foss, Hovedgaden 39, 2.,
3460 Birkerød. Telf. (02) 81 81 02.

Lone Christensen, Lundtoftgade 11, XII,
2200 København N. Telf. (01) 19 11 53.

Holger Nielsen, Niels Juelsvej 10,
3000 Helsingør.

Ovenstående danner forretningsudvalg.

Gerda Jensen, Saven C 1, st. tv., 2630 Tåstrup.

Erna Sabroe Jensen, Ingemannsvej 9, 3000 Helsingør.

Gerda Nielsen, Samsøgade 4, st., 8000 Århus C.

John Nielsen, Finsensvej 57, st., 2000 København F.

Kjeld Nilsson, Gammellosevej 73, 1., 2800 Lyngby.

Bent Meyer, Gåsebækvej 14, 3., 2500 Valby.

Bent Embo, Højdevej 19, 4., 2300 København S.

Erik Kielberg, Kodrivervænget 9, 5250 Fruens Bøge.

Allan Lund Nielsen, Siriusvej 45, 8700 Horsens.

Jens V. Giehm, Fasanvej 6, 9000 Aalborg.

Harly Didriksen, Brigadevej 5, 8900 Randers.

Forbundets arbejderkonsulenter:

Erland Petersen, Parkvej 197, 2630 Tåstrup.

John Pedersen, Hegnet 21, 2., 2600 Glostrup.

Adressefortegnelse over afdelingsformænd og kasserere

Afdeling	Formænd	Postnr.	Kasserere	Postnr.
Aalborg I	Esther Larsen, Revlingebakken 127, 1.	9000	Esther Larsen, Revlingebakken 127, 1.	9000
Aalborg II	Svend Nielsen, Golfparken 136	9000	Lars P. Larsen, Sønderbro 17	9000
Århus md.	Aage Holm, Ekkodalen 12	8210	Henning Nielsen, Samsøgade 4, C	8000
Århus kv.	Gerda Nielsen, Samsøgade 4, st. C	8000	Anna Karmark Pedersen, Tousvej 67, 2., Åbyhøj	8230
Assens	Tarno Jørgensen, Nyhusene	5610	Tarno Jørgensen, Nyhusene	5610
Fåborg	N. Peder Hansen, Bjernevej 26	5600	N. Peder Hansen, Bjernevej 26	5600
Frederiksværk	Jørgen Christensen, Tværvej 8	3300	Jørn Krosgaard, Nørregade 29	3300
Haderslev	Henrik Schrader, Klokkedal 9, Bramdrup	6100	Jørgen P. Lindbeck, Viækær 23, Fjelstrup	6100
Hedensted	Poul Vagner Jensen, Rimmerslund By	8722	Olav Madsen, Svinget 12, Tørring	7160
Helsingør	Holger Nielsen, Niels Juelsvej 10	3000	Henry Christensen, Rørtangvej 14, Snekkersten	3070
Hjørring	Hermann Pedersen, Idræts Allé 41, st.	9800	Frank Jensen, Arendalsvej 8	9800
Hobro	Sv. Andersen, Hybenvej 5, Ravnkilde	9510	Erna Christensen, V. Allé 15	9500
Holbæk	Tage Petersen, Solvej 15, Ny Hagested, Gislinge	4532	Tage Petersen, Solvej 15, Ny Hagested, Gislinge	4532
Horsens	Allan Lund Nielsen, Siriusvej 45	8700	Hans Madsen, Allégade 12	8700
Kalundborg	Poul Christiansen, Engvej 49	4400	Poul Christiansen, Engvej 49	4400
Kolding	Knud Jørgensen, Jovavej 13	6000	Magnus Hansen, Norgesvej 11	6000
Køge	Egon Andersen, Margrethevej 5	4600	Egon Andersen, Margrethevej 5	4600
Københavns md.	Holger Foss, Lindevangs Allé 6	2000	Preben Mortensen, Lindevangs Allé 6	2000
Københavns kv.	Lone Christensen, Lindevangs Allé 6	2000	Elna Petersen, Lindevangs Allé 6	2000
Brænderiarb.	Bent Embo, Højdevej 19, 4. v	2300	Karl Madsen, Skærbækvej 46, st. Rødovre	2610
Mineralv.arb.	Anker Skjød, Skt. Hansgade 18, 1.	2200	Erik Nielsen, Tranehaven 42, 1., Glostrup	2600
Nyborg	Niels Skyggelund, Lillemøllevej 8	5800	Ernst Mundt, Dr. Vej 12, 3.	5800
Nykøbing F.	Verner Johnsen, Strandboulevarden 48	4800	Carl Emil Nielsen, Løyesgade 11	4800
Næstved	Mogens Christensen, Rødebrovej 1, Fensmark	4700	Svend Aage Hansen, Duelundsvej 8	4700
Odense	Erik Kielberg, Kodrivervænget 9, Fruens Bøge	5250	Orla Nielsen, Rødegårdsvej 56	5000
Randers	Harly Didriksen, Brigadevej 5	8900	Arne Svoldgaard, Rosenholmsvej 9	8900
Grønå	Poul Erik Guldborg, Solvangsallé 70	8500	Ejner Helweg, Baldursvej 20	8500
Ringsted	Poul L. Jensen, Benløse By 7	4100	Emil Nielsen, Fyensgade 1, 2.	4100
Roskilde	Birger Weinreich, Kongebakken 48, 1.	4000	J. P. Jacobsen, Havelodden 37	4000
Silkeborg	Benny Borke, Langelinie 20, st.	8600	Helga Fisker, Asger Jornsvej 27	8600
Skive	Egon Andersen, Kirke Allé 42	7800	Jens Petersen, Sandbyvej 52	7800
Skælskør	Ritta Hansen, Solnavej 31	4230	Richard Raun, Æblevej 16	4230
Slagelse	Edvardt Petersen, Slotsvænget 57	4200	Vald. Andersen, Gyvelvej 17	4200
Svendborg	Aage Jensen, Lundtoftevej 25	5700	Benny Poulsen, Munkevænget 10	5700
Sønderborg	Eduard Bünning, Snogbæk Nederby	6400	Eduard Bünning, Snogbæk Nederby	6400
Thisted	Alfred Krogh, Idylvej 9	7700	Alfred Krogh, Idylvej 9	7700
Vejle	Poul Munch Sørensen, Ved Vand- tårnet 16	7100	Poul Munch Sørensen, Ved Vand- tårnet 16	7100
Viborg	Svend B. Knudsen, Kirkebækvej 118	8800	Birgit Mouritsen, Bellisvej 22	8800